

الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

تعلیم القرآن

تہ کی پہ تہ کی
اور روانہ ترجمہ

مؤلف:- ڈاکٹر محمد دین

قصہ خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

تاج کتب خانہ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَهِيَ سَبْعُ آيَاتٍ
 سورة فاتحہ مکی دے | شروع دے | اللہ پہ نوم سرہ (چہ) لوء مہربان دیر زیارم کوئے دے | او پہ دے کئے او وہ ایتونہ
 شروع کوم دے اللہ پہ نوم سرہ چہ لوء مہربان دیر زیارم خاوند دے ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنُ

تول تعریفونہ | اللہ لہ دے | (کوم چہ) پالوئے دے | د مخلوقاتو ۔ | دیر مہربان
 تول تعریفونہ اللہ دپارہ دی چہ دے تولو مخلوقاتو پالوئے دے | دیر مہربان

الرَّحِيمُ ۝ مَلِكٍ ۝ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ

دیر بخشنوئے | مالک دے | د ورے | د قیامت | ہم ستا
 نہایت رحم کوئے دے چہ د جزا د ورے مالک دے ۔ (اے اللہ!) مونہم

نَعْبُدُ ۝ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝ اهْدِنَا

مونہ عبادت کوو | او ہم تانہ | مونہ مدد غوارو | وینسایہ مونہ
 ستا عبادت کوو | او مونہ ہم تانہ مدد غوارو ۔ مونہ تہ

الصِّرَاطَ ۝ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ

لا رہہ | نیغہ | لار | دھغو | خلقو
 نیغہ | لا رہہ | وینسایہ | دھغو | خلقو | لا رہہ

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

دچہ | تا انعام کر دے | پہ ہغوی | نہ دھغوچہ | غضب شوے دے
 پہ کوموچہ تا انعام کر دے | نہ دھغو خلقو (لا رہہ) | پہ کوموچہ

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

| پہ ہغوی | اونہ | (لا رہہ) | گمراہانو |
 غضب شوے دے اونہ دھغو کوم چہ گمراہ شول ۔

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | وَسِتُّ وَثَمَانُونَ آيَةً وَأَرْبَعُونَ رُكُوعًا |
سورة بقرہ مدنی ہے اور یہ دس کتبے (شروع) کا ہے۔ اللہ پہ نوم سو (چہ) لوئے مہربان دیرزیبا رحم کوئی ہے۔ ۲۸۶ آیتوں اور ۴۰ رکوع کا ہے۔

شروع کوم دالہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیرزیبا رحم خاوند ہے۔

الْمَآءُ ۱ ذَلِكِ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ

الْمَآءُ | دا (ہفہ) | کتاب (دے) | (چہ) شک نشہ | پہ دے کتبے
الف، لام، میم دا (قرآن) ہفہ کتاب دے چہ پہ دے کتبے (ہیٹ) شک نشہ

هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ۲ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

ہدایت کے | پرہیز کارانو دپارہ۔ | ہفہ خلق | چہ ایمان لری
پرہیز کارانو دپارہ ہدایت دے شوک چہ پہ غیب باند ایمان

بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

پہ غیب باند | او ددروی | مونہ | او دہفہ نہ
لری | او مونہ نہ کوی | او خہ چہ مونہ

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۳ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

چہ مونہ ورکری گھنہ کوی | خرخر کوی | او ہفہ خلق چہ | ایمان راوڑی
ہغوئی نہ ورکری دی لہ ہفہ نہ خرخر کوی او کوم کتا (اے محمد!) پہ تاباند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

پہ ہفہ چہ نازل کرے شو | پہ تاباند | او پہ ہفہ چہ | نازل کرے شول
نازل کرے شوے کے او کوم کتابونہ چہ تانہ وراوند (پیغمبرانو باند) نازل کرے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۴ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۵

لہ تانہ وراوند | او پہ آخرت باند | ہغوئی یقین لری۔
پہ ہغوئیو باند ایمان راوڑی او پہ آخرت باند یقین ساقی۔

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵

دعہ خلق | یہ ہدایت پانیدی | دخیل رب طرف نہ | اد دغہ خلق | کامیابی موندونکی دی۔ | بیشک
دغہ خلق دخیل پروردگار د طرف نہ پہ سہ لاس (روان) دی اوہم دوی د عذاب (اود ملامتیا) نہ خلاص دی۔ بیشک

الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

کوم خلق پہ | کافران شول | برابرہ دہ | پہ دوی | کہ ویرے تہ دوی | یا | نہ | ویرے تہ دوی
ہنہ خلق کوموچہ انکار و کور د ہغوی پہ حق کہے برابرہ دہ کہ تہ ہغوی (عذاب نہ) ویرے یا نہ ویرے

لَا يُؤْمِنُونَ ۝۶ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

ایمان نہ راوی دوی | مہر و وھلو | اللہ | پہ زہونو د دوی | او پہ غوبن و نو د دوی
ہغوی ہیٹ کلامونکی نہ دی۔ اللہ تعالیٰ د ہغوی پہ زہونو او غوبن و نو باند مہر لگوے دے۔

وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۷ وَمِنَ النَّاسِ

او پہ سترگو د دوی | پردہ دہ | او دوی د پارہ | عذاب (دے) | لوئے۔ | او گئے خلق
اود ہغوی پہ سترگو پردہ غوبن دے دہ اود ہغوی د پارہ ویر لوئے عذاب مقرر دے۔ او پہ خلق کہے

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝۸

ہغہ دے | چہ وائی | مونز اپنا راوی دے | پہ اللہ | او پہ ورس | د آخرت | اونہ دوی ہغوی | ایمان راوی وئی
خندے دے | چہ وائی چہ مونز پہ اللہ تعالیٰ اود آخرت پہ ورخ ایمان لرو، مگر ہغوی مؤمنان نہ دی۔

يُخٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخٰدِعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

ہغوی دوکہ ورکوی | اللہ (نہ) | اد ہغے خلقوتہ | چہ ایمان لے راوی دے | اونہ ورکوی دوکہ مکر | حانونو خیلوتہ
ہغوی (پہ خیل خیال کہے) اللہ تعالیٰ او مؤمنانوتہ دوکہ ورکوی حال داد چہ (پہ حقیقت کہے) ہم خیلو حانونوتہ دوکہ ورکوی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۹ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

خو ہغوی نہ پوہیری | د ہغوی پہ زہونو کہے | بیماری (دہ) | پس زیاتہ کرہ ہغوی | اللہ | بیماری
او پہ دے ہم نہ پوہیری۔ د ہغوی پہ زہونو کہے (دفاق) مرض دے | پس اللہ د داسے خلقو مرض نور ہم زیات کرد

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۰ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝۱۱ وَإِذَا قِيلَ

اود ہغوی پارہ | عذاب (دے) | درد ورکونکے | پہ وجہ د ہغے چہ دروغ بے وئیل | او ہر کہ چہ | وویٹے شی
او ہغوی د پارہ درد ناکہ سزا پہ د جرم کہے مقررہ دہ چہ ہمیشہ بے دروغ وئیل۔ او کہ چہ ہغوی تہ وویٹے شی

لَهُمْ لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۝۱۲ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝۱۳

ہغوی تہ | (چہ) | فساد مہ خوروی | پہ زمکہ کہے | نو وائی | چہ مونز خو | اصلاح کوونکی یو
چہ د زمکہ پہ مخ فساد مہ کوئی نو وائی چہ مونز خو صرف اصلاح کوونکی یو

إِنَّمَا هُمْ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۴ وَإِذَا قِيلَ

خبردار! بیشک ہم ہغے خلق | فساد کوونکی دی | لیکن | ہغوی نہ پوہیری | او ہر کہ چہ وویٹے شی
خبردار! ہم دغہ خلق فساد کوونکی دی لیکن دوی نہ پوہیری۔ او ہر کہ چہ ہغوی

لَهُمْ اٰمَنُوا كَمَا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوا اَنُؤْمِنُ

هغوی نه (چه) ایمان راوی؟ | خنکه چه | ایمان راوی؟ | نور خلقو | (نہ) وائی | آیا مونبر (هم) ایمان راورد
و دیلے شی چه (رنبنتون) مؤمنانو په شان تاسو هم ایمان راوی نو وائی چه آیا مونبر (هم هغه شان) ایمان راورد خنکه

كَمَا اٰمَنَ السُّفَهَاءُ اِلَّا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ

له خنکه چه ایمان راوی؟ | بے عقلو | خبردار | بیشکه هم دوی دی | کم عقل | لیکن

چه (دے) بے وقوفانو ایمان راوی؟ | یاد ساتی | چه هم هغوی په خپله بے وقوفان دی ، لیکن

لَا يَعْلَمُونَ ۱۲ وَاذَاقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا

هغوی نه پوهیږی | او هرکله چه ملاقات کوی | هغو خلقو سره | کومو چه ایمان راوی؟ | نو وائی | ایمان راوی؟ | مونبر
هغوی پوهیږی نه - او هرکله چه دا خلق مؤمنانو سره ملاویږی نو وائی چه مونبر هم ایمان راوی؟

وَاِذَا خَلَوْا اِلٰی شَيْطٰنِهِمْ قَالُوا اِنَّا مَعَكُمْ

او هرکله چه ځان له شی | د خپلو شیطانانو سره | (نہ) وائی | چه مونبر (خو) | تاسو سره یو

او هرکله چه د خپلو شیطانانو سره ځان له شی ، نو وائی چه مونبر تاسو سره یو

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ۱۳ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

بیشکه مونبر خو | توتی کوونکی یو | الله | توتی کوی | د هغوی سره | او مهلت درکوی
مونبر خو په مسلمانانو پورے ملنډے کوډ | الله تعالی هغوی ته د بے ملنډو سزا درکوی او مهلت درکوی

فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۱۴ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ

په گمراهی د هغوی کینے | سرگردانه شوی - | هم دا هغه خلق؟ | کومو چه | واخستله | گمراهی

چه په خپله سر نیزی کینے سر وهلی بردهلی کړی - دا هغه خلق دی کومو چه د هدایت په بدله کینے

بِالْهُدٰی فَمَا رِيحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِيْنَ ۱۵ مَثَلُهُمْ

د هدایت په بدله کینے | پس کته ونه کړه | د هغوی تجارت | او نه شول هغوی لاره موندونکی - | مثال د هغوی

گمراهی واخستله | نو نه خوئ په دے تجارت کینے کته وکړه | ونه ئے (د حق) لار بیا موندله - د دے خلقو

كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضْءَتْ مَا حَوْلَهُ

د هغه چا په شان د | کوم چه | بل کړو | اوس | پس هرکله چه روښانه کړو (اوس) | چار چاپیره د هغه

مثال د هغه چاپه شان د چه اوس ئے (په تیاره کینے) بل کړو | نو هرکله چه میر چاپیره ئے رنډا شوه نو الله تعالی

ذَهَبَ اِلَيْهِ يَنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٰتٍ لَا يَبْصُرُونَ ۱۶ صُمُّ

نو واخستله | الله | د هغوی رنډا | او پر ئے ښودل هغوی | په تیارو کینے | (چه) هیڅ نه وینی | کانړه دی

د هغوی (د سترگو) رنډا لرمه کړه | او په تورو تیارو کینے پر ښودل | چه هیڅ نه وینی - (هغوی) کانړه دی

بِكُمْ عُمٰی فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۱۷ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيْهِ

گوښیان دی | پرانده دی | پس هغوی | واپس نه راگرځی | یا په شان د ډیر باران | د آسمان دے | چه وی هڅه کینے

کوښیان دی پرانده دی نو (خپله گمراهی نه) بیرته نه راگرځی - یا د دوی مثال د هغه چا د چه په شیبو شیبو باران

ظَلُمْتُ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

تیارے | او گہزار | او بریننا | نو دوی نباسی | کوٹے چیلے | پہ غور و نو خیلو کی
پرے وریزی چہ پہ کئے تیارے وی او گہزار او بریننا وی نو داخلق دتندر دگہزار دلاسہ خیلے کوٹے پہ غور و نو

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۱۹

دتندر دگہزار دلاسہ | دمرک دویرے نہ | او اللہ | راگیر کھی دی | کافران
کئے نباسی | دمرک لہ ویرے نہ | او (یاد ساتی چہ) اللہ تعالیٰ کافران (دھروٹ نہ) راگیر کھی دی۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ

نزد دہ (چہ) | بریننا | و تینتوی | ددوی بینائی | ہر کھ چہ | رنہا وشی | پہ دوی باند
نزد دہ چہ آسمانی بریننا دھقوی بینائی و تینتوی | ہر کھ چہ رنہا وشی پہ دوی | نو دوی

صَمَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ

(نو) روان شی | پہ ہفے کئے | او ہر کھ چہ | تیارہ شی | پہ دوی باند | نو دوی باند | او کھ چہ | غوبستلے
پہ کئے روان شی۔ | او ہر کھ چہ | پہ دوی باند تیارہ خورہ شی نو وریزی | او کھ چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ لَذَهِبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

اللہ | نو خواہ مخواہ بے بوتل | غور و نو ددوی | (او متروک ددوی) | بیشک | اللہ | پہ ہر خیز باند
غوبستلے | نو ددوی د آویدلو او کتو قوت بہ بے ختم کئے وو | بیشک اللہ تعالیٰ پہ ہر خبرہ باند

قَدِيرٌ ۲۰ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ

قادر دے | اے | خلقوا | عبادت کوئی | دخیل رب | ہفے چا چہ | پیدا کھی تاسو | او ہفے خلق
قدرت لری | اے | خلقوا | دخیل رب عبادت کوئی کوم چہ تاسو او ہفے قول چہ تاسو نہ وہا نہ تیر

مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۲۱ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا

چہ لہ تاسو و باند و دے دپارہ چہ تاسو | تقویٰ اختیار کھی | چا چہ | جوہرہ کرہ | تاسو دپارہ | زمکہ | فرش (غونڈ)
شوی دی | پیدا کھی دی چہ تاسو پرہیز کار جوہی شی۔ | ہفے رب کوم چہ ستاسو پہ خاطر زمکہ فرش او آسمان

وَالسَّمَاءَ بَنَاءً ۲۲ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

او آسمان | بخت | او راہسکتہ کئے | د آسمان نہ | ادبہ | بیائے را و و ستلو | دھقہ پند
چت غونڈ جوہی کھرو | او د آسمان لہ اہفے بے باران و ددولو | د کوم پہ ذریعہ چہ بے ستار

مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا

د میو نہ | رزق | تاسو دپارہ | پس مہ جوہوئی | اللہ دپارہ | شریک
د خوراک دپارہ رنگ پہ رنگ میوے پیدا کھے | نو اوس سرہ دپوہے خدائے پاک لہ

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۲۳ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا

او تاسو | پوہی پوری | او کھ چہ | بیٹی تاسو | پہ شک کئے | لہ ہفے نہ
شریکان مہ جوہوئی۔ | او کھ چہ تاسو نہ | پہ دے (کتاب) کئے کوم چہ مونہ پہ خیل

نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْ مِثْلِهِ ۖ وَادْعُوا

چہ نازل کرو مونہ پر | پہ خیل بندہ باند | نور اوہی | یوسورت | دے پہ شان | اور اوہی
بندہ (محمد) باند نازل کرے خہ شک وی نو تاسو ہم دے یوسورت جوہ (کرے) راوہی | او دے اللہ تعالیٰ

شَهِدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ

خیل مدد کاران | سوا | دے اللہ نہ | کہ چرے | بی تاسو | رہتونی | خوکہ
نہ سوا خیل قول مدد کاران ہم راوہی | کہ چرے تاسو پہ خیل دعویٰ کہے (رہتونی بی) بیکہ چرے تاسو

لَمْ تَفْعَلُوا وَلَكِنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ

تاسو ونہ کرے شی | اوہم کلہ بہ نے ونہ کرے شی | نو دویر بی | دوسر نہ | ہنہ | چہ خشاک نے | خلق
(دے) ونہ کرے شی | اوہم کلہ بہ ونہ کرے شی | نو دے ہنہ دوسر نہ | دویر بی | چہ خشاک بہ نے (ناخو مانہ) انسانان

وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا

او کانری دی | تیار کرے شوہے | دے کانر نو دے پارہ | او زبرے و کرہ | ہغو (خلقو) نہ | چہ رہے راوہی
کانری دی | (دا اوہ) کانر نو دے پارہ تیار کرے شوہے دے | او دے بی | ہغو خلقو نہ کوم چہ ایمان راوہی | او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

او کارو نہ کرے | بنہ | چہ بیشک دے ہغو پارہ | باغونہ دی | بہیری | دے لاند | نہرونہ
نیک عمل و کرے | زبرے و کرہ | چہ ہغو دے پارہ بہ دے باغونہ وی چہ دے لاند بہ نہرونہ بہیری

كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي

کلہ چہ ہم | او کرے شی ہغو نہ | دے نہ | خہ میوہ | دے خوراک دے پارہ | نووہ وائی | چہ داخو | ہم ہغو دے
ہر کلہ چہ بہ ہغو نہ (دے باغونہ) خہ میوہ خوراک دے پارہ و کرے شی | نو دے بہ داخو مونہ نہ وہاں

رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ

چہ را کرے شوہے مونہ نہ | لہ دے وہاں | او دے بہ کرے شی ہغو نہ | (میوہ) پہ شان دے بول | او دے ہغو دے پارہ
ہم را کرے شوہے دے | او ہغو نہ بہ (دے دے میوہ و سرہ) متشابہ (میوہ) و کرے شی | او پہ دے (باغونہ)

فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ

پہ دے (جنتونہ) | بی بیانے (بہ وی) | پاکے | او ہغو پہ دے (باغونہ) کہے | ہمیشہ (وی) | بیشک اللہ
کہے بہ دے ہغو دے پارہ | لے شے وی | او ہغو پہ دے دے باغونہ کہے ہمیشہ وی | بیشک اللہ دے خیر

لَا يَسْتَحْيٰ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ

نہ شرمیری | چہ بیان کرے | خہ مثال | دے ماشی | با دے نہ زیات (معولی) | پس کو مو خلقو چہ
نہ نہ شرمیری | چہ ہغو دے ماشی یا دے نہ ہم دے زیات (معولی) | خیر مثال (دے بند کا نو دے ہولو دے پا) | بیان کرے | پس کو مو خلقو چہ

آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنََّّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ

ایمان راوہے | ہغو خوبہیری | چہ دے مثال حق دے | دے ہغو دے رب دے طرف نہ | او کوم خلقو چہ
ایمان راوہے | ہغو پوہیری | چہ دے (مثال) | دے ہغو دے رب دے طرف نہ برحق دے | لیکن ہغو خلقو کومو چہ

كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا

کافران دی | ہغوی وائی | خہ ارادہ دہ | دالہ | ددے مثال نہ | کمرہ کوی | پہ دے سرہ | دبیر
انکار و کروی وائی چہ دالہ ددے (مثال دبیانولو) نہ خہ مقصد دے؟ اللہ دیر خلق (دیکھ مثالونو پہ ذریعہ) کمرہ

وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

او ہدایت کوی | پہ دے سرہ | دیر و تہ | ادنہ | بے لارے کوی پہ دے سرہ | مگر | فاسقان
کوی او دیر و تہ ددے پہ ذریعہ ہدایت کوی او پہ دے سرہ ہغے صرف نافرمانہ خلق کمرہ کوی ۔

الَّذِينَ يَنْفُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ

کوم چہ | ماتوی | وعدہ د خدائے | دھغے دیکھولو نہ پس | او پریکی
ہغے خلق چہ د خدائے پاک سرہ پہ بنیہ نشان سرہ پختہ کرے وعدہ بیایا ماتوی او ہغے تعلقات ختمی

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُؤْصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ

ہغے (تعلق) چہ حکم د کر اللہ | چہ پیوند کرے شی | او فساد خوروی | پہ زمکہ کہنے | ہم ہغے خلق دی
دکومود جوہر و لو چہ خدائے پاک حکم کرے دے، او پہ زمکہ کہنے فسادونہ جوہر و | ہم دغہ خلق

الْحٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا

زیان کاران | خنکہ | انکار کوئی تاسو | دالہ | او (حال دا کچہ) تاسو وی | مرہ (غیر موجود)
زیان کاران دی، تاسو د خدائے (د وجود) نہ خہ رنگ انکار کو لے شی حال دا دے چہ تاسو موجود نہ وی

فَاحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

پس ہغے ژوندی کرے تاسو | بیا بہ ہم ہغے تاسو مرہ کرے | بیا بہ ژوندی کرے تاسو | بیا بہ دھغے طرفت | تاسو کر خولے شی
ہغے تاسو پیدا کرے، بیا بہ تاسو لہ مرگ راولی | بیا بہ مرے | آخرت کہنے ژوندی کرے، بیا بہ دھغے طرفت | تاسو کر خولے شی

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ

ہم ہغے د کوم چہ | پیدا کرل تاسو د پارہ | خہ چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | بیائے ارادہ و کرہ
اللہ ہغے ذات د کوم چہ تاسو د پارہ د زمکہ قول خیزونہ پیدا کرل ۔ بیا آسمان طرف تہ

إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ

آسمان طرف تہ | پس سمے کرل ہغے | ادوہ | آسمانونہ | او ہغے | پہ ہر خیز باندی
متوجہ شو | او ادوہ آسمانونہ نے پیدا کرل ۔ او ہغے پہ ہر خیز باندی

عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ

بنیہ پوہہ ک۔ | اوہر کد چہ و وویل | ستارے | فرشتوتہ | چہ زہ جوہر و نکیم | پہ زمکہ کہنے
پوہیزے ۔ او (لے نبی! یاد کرہ) کد چہ ستارے فرشتوتہ و وویل چہ زہ پہ زمکہ باندی یونائب جوہر و

خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ

(بو) جانشین | و وویل ہغوی | ایاجوہر و تہ | پہ دے کہنے | داسے ٹوک | چہ فساد بہ کوی | پہ دے کہنے | او نویوی بہ
غواہم ۔ فرشتونعز و کروی (چہ اے اللہ!) | ایاداسے مخلوق پرے | اباد دے چہ فسادونہ بہ کوی او (وویل) دینے

الدِّمَاءِ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ

وینہ | اومونیز | پاکی بیانوؤ | ستاد حمد سرہ | اوبزگی بیانوؤ | ستا | دُفرمایِل (اللہ) بہ تویوی | حال دادے چہ مونیز (ہر وقت) ستا حمد او ثناء کہنے مشغول یو۔ اللہ ورتہ پہ جواب کہے

إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ

بیشک زہ | بوہیرم | پہ ہفہ خہ چہ نہ پوہیرئی تاسو | او وینودل (اللہ) | آدم تہ | نومونہ دُوئیل چہ زہ پہ ہفہ کارونو بنہ پوہیرم چہ تاسو پک نہ پوہیرئی۔ او اللہ تعالیٰ آدم تہ قول نومونہ

كُلَّمَا تَمَّ عَرْضُهُمْ عَلَى الْمَلِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ

دتلو (خیزون) | بیائے | ورائد کرل ہفہ خیزونہ | فرستوتہ | او وئے فرمایِل | وینائی ماتہ | نومونہ وینودل | بیائے ہفہ خیزونہ فرستوتہ ورائد کرل۔ او وئے وئیل چہ ماتہ ددے نومونہ وینائی

هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا سُبْحَنكَ لَعَلَّمْ لَنَا

ددے (خیزون) | کہ چرے یئی تاسو | رستوتی۔ | ہفوی ووییل | تہ پاک یئے | مونیزتہ (ہم) علم نشہ کہ چرے تاسو پہ خیلہ دعویٰ کہنے رستوتی یئی (پہ کبانڈ فرستو) ووییل اے اللہ! تہ پاک یئے۔ مونیز خود و مرہ

إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ يٰأَدَمُ

مکرا کوم چہ | تامونیزتہ بنودے | بیشک ہم تہ یئے | دانا | دحکمت خاوند | دفرمایِل | اے آدم | بوہیرو خومرہ چہ تامونیزتہ علم راکرے ک بیشک چہ تہ پہ ہر خہ باند پوہہ او د حکمتو مالک یئے (اللہ) و فرمایِل اے آدم

أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

وینایہ دوی تہ | نومونہ ددے | پس ہر کہ چہ ہفہ وینودل ہفوی | دہفے نومونہ | نو و فرمایِل | ایامانہ و وویلی تہ دوی تہ ددے نومونہ وینایہ پس ہر کہ چہ آدم فرستوتہ دہفے نومونہ وینودل نوارشاد و شو چہ ایامانہ تاسوتہ

لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

تاسوتہ | چہ ہم زہ پوہیرم | پہ پتو خبرو | د آسمانونو | اودزمک | اوزہ پوہیرم پہ ہفہ چہ تاسو بکارہ کو نہ و وویلی چہ زہ د آسمانونو د زمک پہ پتو رازونو باند ویرینہ پوہیرم اوستاسو پہ خرگند خبرو او پہ

وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۳﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلِكَةِ اسْجُدْ لِآدَمَ

او پہ ہفہ خہ | چہ تاسو | پتوی | اوہر کہ چہ ووییل مونیزہ | فرستوتہ | سجدہ وکری | آدم تہ پتو خیالانو باند ہم بنہ پوہہ یم۔ او (یاد کرہ) کہ چہ مونیز فرستوتہ حکم و رکرو چہ آدم تہ سجدہ وکری

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ ۖ وَكَانَ

پس سجدہ وکری دوی | سوا | دابلیس نہ | ہفہ انکار وکرو | او تکبر وکرو | او شو نو بنیر دابلیس نہ نو و تلو سجدہ وکری ہفہ انکار وکرو اولوی تہ وکری او د کافرانو پہ توی

مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۴﴾ وَقُلْنَا يٰأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ

د کافرانو نہ۔ | اومونیز ووییل | اے آدم! | وُسیرہ تہ | او بی بی ستا | پہ جنت کہنے کہنے شیر شو۔ اومونیز حکم و رکرو چہ اے آدم! تہ اوستا بی بی پہ جنت کہنے وُسیرہ۔

وَكُلًّا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمْ وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

او تھوڑی دھفہ نہ | فراخہ | کوم کھائے نہ چہ غواہی | اومہ نزدی کیڑی | دے اوتے تہ -
او د کوم کھائے نہ موچہ خوشہ وی بنہ خوشی او (یاد ساتی) دے (خاص) اوتے تہ نزدی مہ درختی

فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۵﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا

پس شئی بہ تاسو | د ظالمانو نہ | پس دوک و مکرہ ہغوی نہ | شیطان | دھفہ نہ | پس راوے ویستل دواہ
مہی پہ کھان بہ زیاتے وکری - بیا شیطان دواہ و خویول او دھفہ کھائے نہ کئے و ویستل

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

دھفہ (جنت) نہ چہ ہغ دواہ دو | پہ ہغ کینہ | اومونز و ویل | تاسو قول لاند کون شئی | تاسو نہ کئے | د کھنو
کوم کھائے چہ ہغ دواہ دو | اومونز حکم و مکر و چہ (بنکتہ زمکے تہ) کون شئی | تاسو بہ دیو بل کنبہنان

عَدُوٍّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۶﴾

دہنمان (بہ وی) او تاسو پارہ | پہ زمکہ کینے | د استو کئے کھائے (د) | او فائدہ | ترخہ مودے پورے -
یہی - او تاسو د پارہ پہ زمکہ باند تربو و ختہ پورے استو کئے او گذارہ مقرر کرے شوے دہ -

فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ

بیا زدہ کرے | آدم | د خیل رب نہ | خو کلمے | پس توجہ و فرمایید پہ ہغہ اللہ | بیشک | ہم ہغہ کئے توبہ قبلو
بیا آدم علیہ السلام د خیل رب نہ (د معافی) یو خو کلمے زدہ کرے نوالہ د دہ توبہ قبول کرل بیشک اللہ تعالیٰ معاف کوئے

الرَّحِيمُ ﴿۳۷﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَكُمْ

مہربان - و فرمایید مونز | بنکتہ لار شئی | د دے کھائے نہ | قول | پس کپھرے | راشی تاسو تہ
مہربان دے - مونز درتہ و ویل چہ د دے کھائے نہ قول پہ یو کھائے کوز شئی | بیا چہ تاسو تہ زما د آخر تہ

مِمَّنِّي هُدَىٰ فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

زما د طرفہ نہ | تھہ ہدایت | پس چاچہ پیروی و کرہ | زما د ہدایت | نونہ بہ تھہ ویرہ وی | پہ ہغوی
ہدایت در شئی نو چاچہ زما د (کتاب) ہدایت پیروی و کرہ | ہغوی لہ تہ ہیخ قسم لہ ویرہ شتہ اونہ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

اونہ بہ ہغوی غمزن دی - | او کو مو خلقوچہ | انکار و کرد | او دروغ کئے و کھنل | زمونز آیتونہ | ہم ہغوی
بہ پرے خفگان راجی - او چاچہ انکار و کرد | او زما آیتونہ کئے دروغ و کھنل | ہغوی

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا

دوزخیان | ہغوی بہ | پہ ہغے کینے | ہمیشہ وی | اے بنی اسرائیلو | یاد کری
دوزخیان دی | او پہ دوزخ کینے بہ تل نترتہ پراتہ وی | اے د یعقوب اولادہ | زما ہغہ

نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ

زما نعمتونہ | کوم چہ | ماکری دی | پہ تاسو | او پورہ کری | وعدہ زما | چہ پورہ کر
احسانات ریا د کری کوم چہ مایہ تاسو کری دی | اوما (سرہ کرے) وعدہ پورہ کری | چہ زہ ہم تاسو

بِعَهْدِكُمْ وَآيَايَ فَارْهَبُون ۝۴۰ وَأَمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ

ستاسو عهد | اوهم له مانه | ويريدی | ادايمان راوی | هغه (کتاب) باند | چه مانازل کرو
شوه و عذره پوره کوم او صرف هم زمانه | ويريدی | او په هغه کتاب باند ايمان راوی کوم چه ماستاسود

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ

چه تصديق کوي | د هغه شېه | تاسو سره دي | اومه جوړيدی (هم تاسو) | ورومېنی انکاريان د دے
کتابونو په تصديق کي نازل کړي دي | او د ټولو نه وړاندې هم تاسو د دے منکره جوړيدی

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۝۴۱ وَآيَايَ فَاتَّقُون ۝۴۲ وَلَا تَلْسُوا

اومه اخلي | زما په آيتونو | قيمت لږ | اوهم له مانه | ويريدی | اومه مېدوي
او زما د آيتونو په بدل کي لږه (دنياوي) معاوضه مې اخلي او صرف له مانه ويريدی - اوريښتيا

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ ۝۴۳ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۴۴ وَأَقِيمُوا

حق | د دروغو سره | اومه (مې) پټوي | رښتيني خبره | او تاسو ښه پوهيږئ | او د دروي
په دروغو کي مې مېدوي | او رښتيا مې پټوي په دے حال کي چه تاسو په حقيقت باند پوهيږئ او مونږ

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝۴۵ أَتَأْمُرُونَ

مونږ | اودروکوي | زکوٰۃ | اودروکوي | د رکوع کوډو ټکوسره - آيا حکم کوي تاسو
کوډو | اوزکوٰۃ ادا کوي | او د عاجزي کوډو ټکوسره (په شريکه الله ته) عاجزي کوي آيا تاسو نورو مخلوقه خو

النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ

خلقو (ته) | د نيکي | ادهيروئ تاسو | ځانونه خپل | او تاسو | تلاوت کوئ | د کتاب
د نيکي حکم درکوي او خپل ځانونه درنه هيردي | حال دادے چه تاسو د الله کتاب لولي -

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۴۶ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۝۴۷ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ

نو آيا تاسو عقل نه لرئ؟ | او مدد غواړئ | په صبر | او مونږ (سره) | اويقيناً هغه | ځانځي دروند
آيا تاسو نه پوهيږئ؟ | پکاردی چه په صبر کولو او مونږ ادا کولو سره د الله نه مدد غواړئ | بيشکه چه مونږ گران

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝۴۸ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَقُوا رَبِّهِمْ

مگر | په عاجزي کوونکو (نه) | کوم چه يقين لري | چه هغوی | ملاقات کوونکي دي | خپل رب سره
کار کي، مگر هغه چاته (اسان کي) چه د الله نه ويريدی، چه د گنډي چه هغوی د خپل رب سره ملاوين ونکي دي -

وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝۴۹ يٰبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِي

او چه هغوی | د هغه طرفته | ورکړيدونکي دي | اے بني اسرائيلو! | ياد کړئ | زمانعت
او دوی به د هغه طرف ته ورکړئ - اے د يعقوب اولاده! | زما هغه احسانات ياد کړئ

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۵۰

هغه چه | ما کړي دو | په تاسو | اودا چه ما | فضيلت درکړي ووتاسو | په ټولو عالمونو -
کوم چه ما په تاسو کړي دي | اودا چه ماسو ته په ټول اهل جهان باند فضيلت درکړي وو

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ

ادوویر میری | دھفہ نہ | چہ بہ کار بہ نہ راہی | یوکس | دبل کس | بہ خہ خیز کیے | اونہ بہ شی قبلوے
او حان دھفہ ورے (د عذاب) نہ بیچ و ساتی چہ ہیٹوک بہ دبل چا ہیٹم بہ کار نہ راہی | اونہ بہ د چا سفارش

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٥٨﴾

دھفہ نہ | رتہ (سفارش) | اونہ | بہ اختہ شی | دھفہ نہ | رتہ (معاوضہ) | اونہ بہ دھفوی تہ مدد کو لے شی
قیلوے شی - | اونہ بہ د چا نہ خہ معاوضہ اختہ شی | اونہ بہ دھفوی مدد کو لے شی -

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

او کله چہ خلاصہ در کردہ مونز تاسو | قوم د فرعون نہ | چہ در کو بہ ہفوی تاسوتہ | سخت عذاب
او (یاد کری) کله چہ مونز تاسوتہ د فرعون د قوم نہ خلاصہ در کردہ چہ تاسوتہ بہ لے سخت عذاب رسولو

يَذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ

چہ ذبح کو بہ لے | ستاسو حامن | او زوندی بہ لے پرینودے | ستاسو شی | او بہ دے کیے ستاسو
ستاسو حامن بہ لے ذبح کو | او ستاسو جینکی بہ لے (دوینہ توب د پارہ) ژوندی ساتے - او بہ دے کیے

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ

از مینبت و | ستاسو د رب د طرف نہ | دیر لوے - | او کله چہ | و شلوو مونز | تاسو د پارہ | سمندر
ستاسو د پروہ د کار د طرف نہ دیر لوے (زمینبت د) - او ہفہ وخت (یاد کری) چہ مونز تاسو د پارہ سمندر و شلوو

فَأَنْجَيْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ

پس خلاصہ در کردہ مونز تاسو | او مونز غرق کردہ | قوم د فرعون | او تاسو | ورتہ کتل | او ہکچہ
نو تاسو مو خلاصہ کری | او ستاسو پہ ورا نہ مو د فرعون قوم دوب کردہ - او بیا مونز موسیٰ سر

وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

وعدہ واخستہ مونز | موسیٰ نہ | د خلویبتو | شیو | بیا | جوہ کردہ تاسو | تخی (معبود) | دھفہ نہ پس
(د توراہ و رکود پارہ) د خلویبتو شیو وعدہ و کردہ نو تاسو دھفہ نہ پس (د سامر پہ وینا) تخی (پہ خدائے) و نیولو (د شان)

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ

او تاسو | ظالمان وئی | بیا معاف کری مونز | تاسو | پس نہ دے نہ | چہ تاسو
تاسو پہ خیل حان بانہ ظلم و کردہ - بیا مونز تاسو دے (لوے جرم) نہ پس ہم معاف کری چہ تاسو

تَشْكُرُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ

شکر و کری - | او ہکچہ چہ مونز و کردہ | موسیٰ نہ | کتاب | او فیصلہ کن قانون | چہ تاسو
شکر و بائی - او (یاد کری) کله چہ مونز موسیٰ نہ کتاب او فیصلہ کن قانون و کردہ

تَهْتَدُونَ ﴿٦٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

لارہ بیا موسیٰ - | او ہکچہ چہ | دوئیل | موسیٰ | خیل قوم نہ | لے زما قومہ | بیشک تاسو | ظلم و کردہ
لارہ بیا موسیٰ - او (ہفہ وخت ہم یاد کری) کله چہ موسیٰ خیل قوم نہ دوئیل چہ لے زما قومہ! بیشک تاسو

أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعَجَلِ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا

پہ خپل جان | بہ (معبود) نیولو | دُخنی | بس توبہ وکری | دُخیل خالق پہ بارگاہ کنے | بیاقتل کری
پہ معبود جو بدولو پہ خپلو خانو بانڈ لوئے ظلم وکرو پس دُخیل خالق طرف تہ رجوع وکری | او خپل کسان

أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

خپل خانوہ | ہم دا غورہ دہ | تاسو دُپارہ | ستاسو دُخالق پہ نزد | بیاہفہ توبہ قبولہ کرہ | ستاسو
دُورتنی (چاچہ شرک وکری) چہ تاسو دُپارہ ستاسو دُپروردگار پہ نزدہم دا غورہ دہ بیا اللہ ستاسو توبہ قبولہ کرہ

إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۵۲ وَادْقُلْتُمْ يُمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ

بیشک ہم ہفہ | لوئے توبہ قبولونکے | نہایت رحم والا | اوہر کلہ چہ تاسو دُویل | اے موسیٰ! | مونز بہ ہرگز یقین نہ کوو
بیشک چہ ہفہ معاف کوونکے مہر بان دے | او (یاد کری) ہر کلہ چہ تاسو دُویل اے موسیٰ! | مونز بہ ہرگز پہ تا

لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّيْقَةُ وَأَنْتُمْ

ستا | ترخوچہ وُ (نہ) کوو | اللہ | بنکارہ | بس وُ نیولئ تاسو | تندر | او تاسو
ایمان نہ راوئ نہ کوو چہ اللہ پہ خپلو سترگو بنکارہ وُ نہ کوو | نو تاسو بانڈ تندر راغ او تاسو ورتہ بنکارہ کتل راو

تَنْظُرُونَ ۝۵۳ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۵۴

کتل | بیا مونز تاسو ژوندی کری | ستاسو دُمرگ نہ پس | چہ تاسو | شکر وکری
تاسو مہر شوی | بیا مونز ستاسو دُمرگ نہ پس تاسو بیا ژوندی کری | چہ تاسو شکر وکری

وَوَضَعْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَلْهَامًا ۝۵۵ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَنِّ وَالسَّلَوىٰ

اوسو وکرو مونز | پہ تاسو | دُورتنی | او نازل کرل مونز | پہ تاسو | ترنجبین | او مہزان
او مونز پہ تاسو دُوسر بخو سورے جو وکرو | او پہ تاسو مو من اوسلوئی | نازل کرل او وُ مو وُ ویل

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا

(چہ) خوری | دُپاکو خیزو نہ | کوم چہ مونز تاسو در کرل | او هغوی پہ مونز ظلم وُ نہ کوو | لیکن هغوی پخپل
چہ کوم پاک خیزو نہ مونز تاسو در کرل هفہ (پہ شوق سرہ) خورئ بیا هغوی زمونز ہیچ نقصان وُ نہ کھو | بلکہ پہ

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۵۶ وَادْقُلْنَا أَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فْكُلُوا مِنْهَا

پہ خپلو خانو | ظلم کوو | اوہر کلہ چہ مونز وُ ویل | داخل شی | پہ دے کل کنے | بیا خوری | ددے نہ
خپلو خانو لے زیاتے کوو | اوہر کلہ چہ مونز وُ ویل چہ پہ دے کل کنے داخل شی | او ددے نہ کوم خانے چہ

حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ

کوم خلے چہ غواړئ تاسو | پہ فراخی سرہ | او داخل شی | پہ دروازه کنے | سجدہ کوونکي | او وایی | توبہ
غواړئ ښه وُ خورئ او (د ښار) پہ دروازه کنے سجدہ کوونکي داخل شی | او بخښنه غواړئ (چہ)

نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝۵۷ فَبَدَّلَ

مونز بہ معاف کړو تاسو | ستاسو خطاگانے | او زیاتہ بہ وکړو بدله | نیکی کوونکو ته | پس بدله کړله
مونز ستاسو خطاگانے معاف کړو | او ښکار ته به زیات اجر ورکړو | بیا ظالمانو هفہ

الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا

هغو ظالمانو | (د یوه بله) کله | په ځان د هغه | څه چې ویل شوی و | هغوی ته | پس مونږ نازل کړو
بنوځل شوی لفظ په بل لفظ بدل کړو (د استغفار نه د توبه جوړه کړه) نو مونږ په ظلم کوونکو باند د

عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

په هغو ظالمانو | عذاب د آسمان نه | په وجه د هغوی د نافرمانۍ
آسمان ته عذاب راوړلو ځکه چې هغوی نافرمانه شوي وو -

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ

او کله چې | اوبه وغوښتې | موسیٰ | د خپل قوم د پاره | نو مونږ وویل | ووهه | په خپله همسا | کانه
(او یاد کړئ) کله چې موسیٰ د خپل قوم د پاره اوبه وغوښتله نو مونږ ورته وویل چې دغه کتبه په خپله همسا ووهه

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَكَهُمْ

پس روانه شوې | د هغه نه | دولس | چینه | وپيژندلو | هر قوم | خپل د خنلومانو
نو د هغه نه دولس چینه راوځته کيدلې هر په خپله خپل سبیل جدا جدا وپيژندو -

كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

خوړئ | او څښئ | د الله د رزق نه | او مه گورځئ | په مزكه كنه | فساد كوونكې
او مونږ حكم وركړو چې د الله د وركړې شوي رزق نه خوځاځښئ او په مزكه كنه فساد مه كوئ -

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَّبْرَحَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ

او هر کله چې تاسو وویل | اے موسیٰ | مونږ به هرگز صبر نه کوو | په خوراک باند | هم د یو (قسم) | پس دعا وکړو
(او یاد کړئ) کله چې تاسو وویل چې اے موسیٰ! مونږ هرگز د یو قسم په خوراک باند صبر نه شو کوئ پس د خپل

لَنَا رَبِّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

مونږ د پلا د خپل ربڼه | چې پیداکړی | زموږ د پاره | کوم څیزونه چې راټوکوي | مزكه | (لکه) ساهي
رب مونږ د پاره دعا وکړه چې مونږ د پاره د مزكه نه راټوکیدونکي څیزونه مثلاً

وَقَتَائِبِهَا وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا قَالَ اتَسْتَبِدُّونَ

او بادرنګ | او غنم | او مسوس | او پیاز | (موسیٰ) وویل | ایا تاسو اخستل غواړئ
بادرنګ غنم مسوس او پیاز پیداکړی - (موسیٰ) وویل ایا تاسو د یو غورځنیز

الَّذِي هُوَ آذَنِي بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مَصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ

هغه | کوم چې معمولی د | په بدله د هغه كنه | کوم چې غوره د | لاهي شئ | یو بنار ته | هلته به و تاسو پاره
په بدله كنه یو معمولی څیز اخستل غواړئ ؟ پس لاهي شئ یو بنار ته داخل شئ څه چې تاسو

فَسَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ

کوم چې تاسو غواړئ | او داچلې شو | په دوی باند | ذلت | او محتاجي | او هغوی اخته شول | په غضب كنه
غوښتنې د تاسو ته به ملا شئ او هغوی باند ذلت او محتاجي مسلط كړه شول او هغوی د الله د غضب

مَنْ اللَّهُ ذَلِكْ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

دَ اللَّهِ | ١٥ | به دے وچہ ہنوی | انکار کولو | دَ اللَّهِ دَ آیتونو | او قتلون بہ تے مستحق شول | به دے وچہ ہنوی دَ اللَّهِ تعالیٰ دَ حکمونو نہ انکار کرے وؤ | او دوی بہ یہ

التَّيِّبِينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكْ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦١﴾

نبیان | یہ ناحقہ | ١٥ | به دے وچہ ہنوی نافرمانی وکریہ | اوحد نہ بہ زیاتیدل - ناحقہ پیغمبران و شول | او دا بہ دے وچہ ہنوی بہ گناہ کولہ | اولہ حد نہ بہ و ستل

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ

بیشکہ کو مو خلقو چہ | ایمان راورد | او ہنہ چہ یہودیان شول | اولہ نصاریٰ عیسائی شول | او صابیان شول | بیشکہ کوم خلق چہ مؤمنان دی | او ہنہ چہ یہودیان ، نصاریان او صابیان شول -

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ

ہنہ چاہہ ایٹا راورد | یہ اللہ | او یہ ورخ دَ آخرت | او عمل تے وکریہ | نیک | نو ہنوی پارہ | دَ ہنوی اجرہ | ددوی نہ چہ کوم یہ اللہ تعالیٰ او یہ ورخ دَ آخرت ایمان راوردی | اونیک عمل وکریہ | نو دَ ہنوی دَ پارہ دَ ہنوی

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا

دَ ہنوی دَ رب سرہ | اونہ بہ خہ ویرہ وی | یہ ہنوی | اونہ بہ ہنوی | غمزن وی | او ہر کچہ واخستہ مؤ | دَ رب سرہ اجرہ دے | اونہ بہ یہ ہنوی خہ ویرہ وی | اونہ بہ ہنوی غمزن دی | او یاد کوی (کلہ چہ مؤ)

مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ

لکھ وعدہ تاسو | او اوچت کرد مونبر | تاسو دَ پاسہ | کوہ طور | (چہ) دُئیسی | کوم (ہدایت) چہ مؤ در کرد تاسو | تاسو وعدہ واخستہ | او ستاسو دَ پاسہ مو کوہ طور اوچت کرد و در و لو (او حکم مو در کرد و چہ) کومہ ہدایت نامہ مونبر تاسو

بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ

مضبوطی مہ | او یاد ساتی | خہ چہ یہ دیکھنے دی | چہ تاسو | پیرہیز کاران جوہشی | بیا | تاسو مخہ وار و لو | در کرد ہنہ یہ لکھ دُئیسی | او کوم (ہدایت) چہ بہ دیکھنے دَ ہنہ یاد ساتی | چہ تاسو پیرہیز کارہ جوہشی | بیا تاسو دَ نہ پس

مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ

پس | لہ دے نہ | پس کہ پھر نہ دے | فضل | دَ اللَّهِ | یہ تاسو | او دَ ہنہ مہربانی | نوشوی بہ دوی | مخہ وگر خولو - | پس کہ پھر نہ دے دَ اللَّهِ تعالیٰ فضل او مہربانی یہ تاسو نہ دے | نو تاسو بہ ضرور

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ

تاسو نقصان موند و نگو نہ - | او بیشکہ پوہہ یئی تاسو | یہ ہنہ کسانو | چہ زیاتے تے و کرد | لہ تاسو نہ نقصان موندے وؤ - | او یقینا تاسو تہ دَ ہنہو خلقو حال ہم معلوم شوے دے کوموچہ دَ تاسو نہ دَ خالی دَ وکر

فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا

دَ سبت یہ بار دیکھنے | پس و دیکھل مونبر | ہنوی تہ | چہ جوہشی | بیز وکان | ذلیلہ | پس وکر خولو مونبر دَ ناقصہ | بہ حقلہ دَ اللَّهِ دَ حکمونو نہ | تجاوز وکر و نومونر دوی و دیکھل چہ (ہنوی اوس) ذلیل او خوار بیز وکان جوہشی | پس مونبر دَ ناقصہ

نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ

عبرت | دهنود پاره | چه هغه وخت (موجو) دو | او کوم چه وروستو راتلونکی دود | او
د دے زمانے د پاره او دے نه پس راتلونکو خلقو د پاره | عبرت ذریعہ او د الله د عذاب نه ویریدونکو

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶۷﴾ وَاذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ

نصیحت | د پر هیږکارانو د پاره | او کله چه وویل | موسیٰ ۳ | خپل قوم ته | چه بیشکه الله | حکم درکوی تاسو ته
د پاره نصیحت جوړ کړو - او ریا د کړه | کله چه | موسیٰ خپل قوم ته وویل چه الله تاسو ته حکم درکوی

أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ

چه ذبح کړئ | یوه غوا | هغوی وویل | آیاتہ مونږ پورے توتے کوم | د وویل | زه پناه غواړم | د الله
چه یوه غوا ذبح کړئ | هغوی وویل آیاتہ مونږ پورے توتے کوم (موسیٰ) وویل | الله | د د خبر

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۶۸﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

له دے نه چه زه شم | د جاهلانو نه | هغوی وویل | د دعا وکړه | مونږ د پاره | د خپل رب نه
نه | په پناه کښه وساتئ چه په ناپوهه خلقو کښه شمیر شم - هغوی وویل (که دا سه وی تو) خپل رب ته وایه چه مونږ ته

يَبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ ۖ لَا فَارِضٌ

چه بیان کړه | مونږ ته | څنگه ده هغه (غوا) وویل | هغه | فرمائئ | چه هغه | یوه غوا ده | نه بوجئ
په واضح ووائی چه دا غوا به څنگه وی - (موسیٰ) وویل چه الله فرمائئ | چه دا غوا به دا سه وی چه نه بوجئ وی

وَلَا يَكُرُّ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿۶۹﴾ قَالُوا ادْعُ

اونه چیرې وږه | خوانه (ده) | به مینغ د دکه | پس وکړئ | هغه کوم چه درته حکم کیږی | هغوی وویل | دعا وکړه
اونه وږه | درمیانی عمر پورې پس تاسو چه کوم حکم درکړه شوکې په هغه عمل وکړئ - هغوی وویل چه خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يَبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

مونږ د پاره | د خپل رب نه | چه بیان کړه | مونږ ته | چه څه ده رڼک دهغه | وویل | بیشکه هغه | فرمائئ | چه هغه
وایه چه مونږ ته (دا هم) وښائی چه دهغه رڼک به څنگه وی؟ (موسیٰ) وویل چه الله فرمائئ | چه دا یوه

بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقَةٌ لَّوْنُهَا تَسْرُّ النَّظْرَيْنِ ﴿۷۰﴾ قَالُوا ادْعُ

یوه غوا ده | زبیره | ښه زبیره ده | رڼک ده | خوشحالوی | لیدونکی | هغوی وویل | دعا وکړه
غوا ده | ښه زبیره | چه په کتو د خلقو زهونه خوشحال کیږی - هغوی وویل | خپل رب ته

لَنَا رَبُّكَ يَبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۖ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ

مونږ د پاره | د خپل رب نه | چه بیان کړی | مونږ ته | چه څه قسم دهغه | یقیناً | هغه غوا | مشتبه شوی ده
وایه چه هغه مونږ ته صفا صفا ووائی چه هغه غوا به څنگه وی؟ بیشکه دهغه غوا پیژندل مونږ د پاره گران

عَلَيْنَا ۖ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۱﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا

په مونږ | او بیشکه مونږ | که چرې وغواړی الله | لار موندونکی یو - | وویل | بیشکه هغه | فرمائئ | چه هغه
شوکی دی او که چرې الله وغواړی نو (اوس) به مونږ ضرور صحیح پته وگورو (موسیٰ) وویل الله فرمائئ چه هغه

بَقْرَةٌ لِّأَذْلُولٍ تُشِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ

بوه غوا ده | جوق نه ده | چه اهدی | مزکه | اونه اویه ورکوی | فصل ته | بالکل سالمه ده
بوه غوا ده | چه نه خو په رايوه کنه جوق شوی وی اونه فصل ته اویه ورکوی | صمیم سالمه

لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْإِن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا

نشته ده (هیڅ) داغ | په هغه کنه | هغوی وویل | اوس | تا راوړه | سمه خبره | پس هغوی هغه ذبح کړله
اوبه داغ به وی هغوی وویل چه اوس تاسو ټپک خبره وکړه - نو هغوی هغه غوا ذبح کړله

وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا قَادَرْتُمْ فِيهَا

او نو دوی ډکه نژدې | چه (داسه) نه کړه | او هغه وخت چه ووژلو تاسو | یوسره | نو تاسو جگړه وکړه | په هغه کنه
اگر چه هغوی (داسه) کولو ته تیار نه وو - او (یاد کړئ) کله چه تاسو یوسره ووژلو او په یو بل باند موالزام وکولو

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٤٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ

او الله | ښکاره کوونکې وو | کوم چه تاسو پټولو | بیا مونږ وویل | دوهی دا (مقتول)
او الله پاک څرگندولو کوم څیز چه تاسو پټولو - نو مونږ حکم ورکړه چه دا (مقتول) د ذبح شو

بَعْضُهَا ط كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

ډو (ذبح) په بوه حصه | دغه شان | ژوندی کوی الله | مری | او ښایي تاسو | خپله مخه | چه تاسو
غوا په یوه بوتی ووهی | الله تعالی دغه شان مری ژوندی کوی او تاسو ته د خپلو قدرتونو ښایي ښایي چه تاسو

تَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پوهه شئ | بیا سخت شول | ستاسو زړونه | پس | د دے نه | نو هغه | په شان د کانډی
د عقل نه کار واخلي - بیا د دے واقع نه پس (هم) ستاسو زړونه سخت شول نو دا زړه نه ده (سخت) ځی لکه کانډی

أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ

یا د هغه نه هم زیات سخت | او په کانډو کنه خوځی (داسه هم) دی | چه را بهیږی | د هغه نه | ولے
یا د کانډو نه هم زیات سخت دی او بیشکه په کانډو کنه ځی (داسه کانډی هم) دی چه د هغه نه د اوبو لولے ولے را بهیږی

وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

او په هغه کنه ځی | هغه هم دی | چه وچوی | پس راووی | د هغه نه اوبه | او په هغه کنه خوځی | هغه هم دی
او په هغه کنه یقیناً داسه کانډی هم دی چه چوی او د هغه نه اوبه بهر ته راووی | او ځی داسه هم دی چه د

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ

چه را وړغی | د الله د ویرے نه | اونه د الله | په خبره | د هغه نه کوم چه تاسو کوئ | ایانا تاسو امید کوئ
الله د ویرے نه ښکته را وړغی - او (یاد ساتئ) چه الله تعالی ستاسو د عملونو نه غافل نه ده (مسلمانانو!) ایانا

أَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ

چه هغوی به ایمان راوی | ستاسو وینا | او بیشکه | یوے ولے | د هغوی نه | چه اوریږی به | کلام
هم تاسو امید که دا (اهل کتاب) به ستاسو خبره ومني حال دا د که په دې کنه یو ټوله داسه وچه د الله کلام به اوریږی

اللَّهُ ثُمَّ يَحْكُمُ بِهِ مِنْ بَعْدِ مَا يُعْلَمُونَ ۖ وَإِذَا

دَاللہ | بیابے | بدللو ہفہ | پس پہ دے | دپوہیدنے | او ہفوی پوہیدل | او ہرکہ چہ
اوچہ بشہ بے یے پرے خان پوہہ کوو نو بیابہ بے پہ بے سرہ دعلہ اوسرہ پوہہ کے زیاتے کولو - او ہرکہ چہ

لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِمَا آمَنَ

ہفوی یوغاشی | ہغو خلقو سرہ | کو موچہ ایمان راوہے | نو وائی | مونہ ہم ایمان راوہے | او ہرکہ چہ خان لہ شی
دوی مؤمنانو سرہ مخامخ شی نو وائی مونہ خواہمان راوہے دے او ہرکہ چہ پہ

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ

دَیو بل سرہ | نو وائی | ایبا خبر ورس کوئی تاسو دوتی | دہفہ خہ چہ پرانستلی داللہ | پہ تاسو باند
خپل مینخ بے خان لہ شی نو وائی چہ ایبا تاسو مسلمانانو تہ ہفہ خبرے نیائی کوے چہ اللہ تاسو تہ بنکارہ کری

لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ

چہ مناظرہ وکری دوتاسو پہ ہفہ | پہ نزد درب ستاسو | پس ایبا تاسو نہ پوہیری | ایبا ہفوی نہ پوہیری
دی چہ متاسو دہ پہ ہفہ پرے تاسو سرہ جگرے کوئی ؟ ایبا تاسو د عقل نہ کارنہ اخلی - ایبا ہفوی تہ معلومہ نہ دہ

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ وَمِنْهُمْ

چہ اللہ | بیڈنی | ہفہ خہ چہ پتوی دے دوی | او ہفہ خہ چہ بنکارہ کوئی دے دوی | او خہ لدوئی | ایمان دی
چہ اللہ تعالیٰ تہ دہفوی تولے پتو او خرگندے خبرے بنکارہ او معلومے دی او پہ ہفوی بے خہ خلق امیادی

لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي ۚ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ

چہ نہ پوہیری | پہ کتاب | سواد دروغوارن وکانو | اونہ دی دوی | مگر | کمان کوونکی -
کومتہ چہ دروغو دارمانونہ سواد کتاب اللہ علم نشته او ہفوی صرف کمانونہ چلوی -

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا

پس خرابی دے | ہغو دپارہ | چہ لیکي | کتاب | پہ خپلو لاسونو | بیبا وائی | (چہ) دا
پس افسوس دے دہفہ چاہہ حال چہ اول پہ خپلو لاسونو کتاب دلیکی بیبا وائی چہ دا کتاب د

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ

داللہ دطرف نہ دے | دپارہ دچہ واخل | دہفہ پہ بدل بے قیمت لب | پس خرابی دے | دوی دپارہ | پہ سبب | دلیکو
خدائے دطرف نہ دے دپارہ دے چہ دچہ بدل بے قیمت واخل - پس ددوی لاسونو چہ خہ ولیل ہفہ ددو

أَيْدِيهِمْ ۚ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۚ

دلاسونو ددوی | او خرابی دے | دوی دپارہ | پہ سبب دہفہ | چہ ہفوی گتہلو | او ہفوی وائی
دپارہ دبربادی (باعث) دی او کوم خہ چہ دوی (خشان) گتی ہفہ بہ ہم دوی دپارہ دافسوس ساماوی - او دوی وائی

لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتُخَذُكُمْ

ہرگز نہ رسی مونہرتہ | اور | مگر پوخورے | دشمیر | دواہ | ایبا ختہ دہ تاسو | لہ خدائے نہ
مونہرتہ بہ دشمیر دخورخونہ سواد دوزخ او ہرگز نہ رانز دکیری، دواہ چہ تاسو داللہ نہ داسے خہ وعدہ

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا

خُفَّ وَعْدَهُ | چہ ہیثم کلمہ بہ خلاف نہ کوی | اللہ | دخیلے وعدے | یا وایئی | یہ اللہ باندہ | ہفتہ چہ
اختہ دہ | چہ اللہ تعالیٰ بہ دخیلے وعدے خلاف نہ کوی | یا تاسو (ہم داسے) اللہ سرہ ہفتہ خبرے تری

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ

تاسو پر نہ پوہیڑی | دلے نہ | چاہے وکیرہ | (ختم) گناہ | اور اکیر کرد | ہفتہ | دہفتہ گناہ
کوہ چہ تاسو معلوم نہ دی۔ البتہ چاہے ختم بدی وکیرہ | اوہفتہ دہفتہ گناہو نہ دہر طرف نہ راکیر کرد

فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا

پس ہغوی دی | اوسید وکی ددورخ | (چہ) ہغوی بہ ہفتہ کینے | ہمیشہ وی | اوہفتہ خلق | چہ ایمانوی
نوہم داسے خلق دوزخیان دی | اوہغوی بہ یہ دے کینے ہمیشہ وی۔ اوہفتہ خلق چہ ایمان لے راوی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

اوہملوئے وکیرل | نیک | ہفتہ خلق دی | جنتیان | (چہ) ہغوی بہ یہ ہفتہ کینے | ہمیشہ وی۔
او نیک عملونہ لے وکیرل | ہفتہ خلق جنتیان دی | اوہغوی بہ ہمیشہ یہ دے کینے وی۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

اوہفتہ خت | چہ واختلہ مونہ | کلکہ وعدہ | بنی اسرائیلونہ | چہ عبادت بہ نہ کوئی | مکر صرف | داللہ
او (یاد ساتی) کلہ چہ مونہ د بنی اسرائیلونہ کلکہ وعدہ واختلہ چہ داللہ تعالیٰ نہ سوا د نور چہ عبادت مہ کوئی

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا

او مور پلار سرہ بہ | بنیکرہ کوئی | او خیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانوسرہ | او دایئی
او د مور پلار سرہ نیکی کوئی | او دخیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانوسرہ (بہ ہم نیکی کوئی) | او خلقوسرہ

لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا

خلقوتہ | بنے خبرے | او ددروئی | مونہ | او ور کوئی | زکوۃ | بیا واوریڈی تاسو مکر
یہ خوبہ خلمہ خبرے کوئی | او مونہ ادا کوئی | او زکوۃ ور کوئی | بیا دیو خوکسانوشوا تاسو

قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ

لیر | لہ تاسونہ | او تاسویئی | مخ کرخوونکی | اوہفتہ خت | چہ واختلہ مونہ | کلکہ وعدہ | تاسو | چہ مہ تویوی
تول (دکوعک نہ) واوریڈی | او تاسو مخ کرخوونکی یئی۔ او (یاد کوئی) کلہ چہ مونہ تاسونہ وعدہ اختہ وہ چہ پہ خیل

دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ

دینے دیوبل | اومہ وُباسی | قوم خیل | دکور و توخیلونہ | بیا | تاسو اقرار وکرو
مینہ کینے مہ تویوی | اومہ خیل خیلوان د کور کلی نہ شرئی | بیا تاسو دے لوظ کلک اقرار کرے و د

وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ

او تاسو گواہ یئی | بیا | تاسو ہفتہ دلہ یئی | چہ وژنی | خیل خلق | او بہرہ وُباسی
او تاسو دے گواہی ہم ور کوئی | او بیا تاسو ہفتہ خلق یئی | چہ خیل خیلوان وژنی | او یو یو لے دہغوی

فَرِيقًا مِّنكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْآثِمِ وَالْعُدُوِّ وَإِنْ

یہ تو ہے | دخیل قوم نہ | ددوی دکورونونہ | مدد کوئی | ددوی خلاف | پہ گناہ سرہ | او ظلم سرہ
د کورونونہ وہ و باسی | او د ہنوی خلاف | پہ گناہ اوزیاتی کو لو کہنے دیو بل امداد کوئی

وَإِنْ يَأْتَوْكُمْ أَسْرَى تَفْدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

او کہ راشی تاسوتہ | قیدیان | (نو) فدیہ ور کوئی پہ (بدل) دہنوی کہنے | او حال داد کچہ حرام د | پہ تاسو بان
او کہ ہفہ خلق قیدیان شی او تاسوتہ راشی نو دہنوی د خلاصی د پارہ فدیہ ور کوئی حال داد کچہ ہنوی دکورونونہ

إِخْرَاجُهُمْ أَفْتَوْهُمْ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ

و نیکل ددوی | نو آیا تاسومنی | حنہ (حکم) | د کتاب | او انکار کوئی | د حنہ
نہ و بستل د سرہ پہ تاسو حرام و، آیا تاسو د الله د کتاب حنہ حصہ منی | او د حنہ انکار کوئی

فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِّنْكُمْ الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

پس خہ سزادہ | د ہفہ چہ و کبری | داسے | لہ تاسونہ | سوا د رسوائی نہ | د دنیا پہ ژوند کہنے
پس پہ تاسو کہنے چہ کوم سرہ داسے و کبری د ہفہ سزا د دنیا پہ ژوند کہنے د ذلت اور سوائی نہ سوا نو شہ کیہ شی

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا لِلَّهِ بِغَافِلٍ عَمَّا

او پہ ور د قیامت | بہ و اچولے شی | دیر سخت عذاب کہنے | او نہ دے الله بے خبرہ | د ہفہ نہ
او د قیامت پہ ور د بہ داسے خلق پہ دیر سخت عذاب کہنے اچولے شی او خدا نے پاک ستاسو د علونونہ

تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

چہ تاسو نے کوئی | دا | ہفہ (خلق) دی | چاچہ داخستلو | ژوند | د دنیا | پہ بدلہ د آخرت کہنے
بے خبرہ نہ دے - دا ہفہ خلق دی کومو چہ د آخرت پہ بدل کہنے د دنیا (یو تھو ورے) ژوندون غورہ کرے

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ

پس نہ بہ شی سپکولے | لہ دوی نہ | عذاب | او نہ بہ دوی تہ مدد ورکولے شی | او بیشکہ مونہ ورکرو | موسیٰ تہ
پس ددوی پہ عذاب کہنے بہ کہ نہ شی کولے او نہ بہ لے ہیٹھ قسم امداد کیہ شی | او مونہ موسیٰ لہ کتاب

الْكِتَابِ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

کتاب | او پرلہ پسے راو لیبرل مونہ | و دستو د دے نہ | پیغمبران | او ورکھے مونہ | عیسیٰ جو د مریم تہ
ورکرو | او د ہفہ نہ پس مونہ پیغمبران پرلہ پسے راو لیبرل | او حضرت عیسیٰ جو دے د مریم لہ مونہ کارہ او شہ گندہ

الْبَيْتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ

بنکارہ معجزے | او تو ورکرو مونہ ہفہ تہ | یہ روح القدس سرہ | آیا ہر گل (چہ) | را بہ و ہو تاسوتہ | یو پیغمبر
معجزے ورکھے | او د روح القدس (جبرائیل) پہ ذریعہ مو د ہفہ مت و کرو (دا ستا سوعات شو د چہ) | کلمہ ہم تاسوتہ یو پیغمبر ستاسو

بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

ہفہ ہم | چہ نہ لے خو نبوی | نفسونہ ستاسو | نو تاسو غرہ رو کرو | پس یوہ دلہ | تاسو دروغ نہ کہلہ | او یوہ دلہ
د مرضی خلاف ہفہ حکم راؤ و راغلو نو تاسو سرکشی و کرہ | بیٹھ پیغمبران تاسو دروغ نہ کہلہ | او شہ تاسو

تَقْتُلُونَ ۸۷ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

موقتلولہ | او ہفتوی وائی | زبونہ زہم نہ | یہ پردہ کہنے دی | نہ | بلکہ لعنت کر دے | یہ دے | اللہ | ددوی دکفر یہ وجہ |
وَوَزَّلْ أَوْ (یہو) وائی | جہ زمونہ پہ زہم نو باند پردہ پڑدے | بلکہ اللہ ددوی دکفر یہ وجہ | یہ دوی لعنت کرے دے

فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۸۸ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ

پس لبت | ایمان راوی دوی | او ہر کلمہ چہ | راغے دوی تہ | کتاب | داللہ دطرف نہ
نوچیر لوبکسان یہ کہنے ایمان راوی | او ہر کلمہ چہ دوی تہ داللہ تعالیٰ دطرف نہ | ہفہ کتاب راغلو چہ د

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۚ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ

تصدیق کوونک | دہفہ خہ چہ | دوی سرہ دے | او دودوی ددے نہ وراوند | چہ کامیابی نے غونبتلہ
ہفہ (کتابون) تصدیق کوی کوم چہ دوی سرہ موجود دی او (دکوم پہ امید چہ) دخلقو ددے (دنزل) نہ وراوند

عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

یہ کفارو باند | پس ہر کلمہ چہ | راغے دوی تہ | ہفہ چہ پیڑند لودوی | نو دہفہ نہ نے انکار و کفر
دکارانو پہ مقابلہ کہنے دفتح دعا کا نے غونبتلہ | پس ہر کلمہ چہ دوی تہ ہفہ (ہدایت) راورسیہ کوم چہ دوی پیڑند و نو دہفہ

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۸۹ بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ

پس لعنت داللہ دے | یہ کفارنو باند | بد دے ہفہ خیز | چہ خرخر کول ہفتوی دکوم پہ بدل کہنے | خیل خانہ نہ
نہ نے انکار و کفر نو پہ داسے انکار و کفر نو باند تل د خدا لعنت ویری | دیرید دے ہفہ خیز چہ دوی پیرے خیل خانہ نہ خرخر کوی

أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ

چہ انکار کوی | دہفہ | چہ نازل کرد | اللہ | پہ سبغ سد کول | چہ نازلوی | اللہ | خیل رحمت | یہ چا باند
(او ہفہ) دا چہ د خدائے د کتاب نہ د بعض پہ وجہ انکار کوی چہ (ولے) خدائے پاک خیل فضل پہ ہفہ چاکوی شوک چہ

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُو بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

چہ غواہی | خیلو بند کا نو نہ | پس اختہ شول دوی | پہ غضب د پاسہ د بل غضب | او کفارنو دپارہ | عذاب دے
پہ خیلو بند کا نو کہنے دہفہ خویش وی پس دوی پہ لاند باند غضب کہنے اختہ شول | او کفارنو دپارہ دذلت عذاب

مَّهِينٌ ۹۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ

دذلت | او ہر کلمہ چہ وویلیشی | دوی | چہ ایمان راوی | پہ ہفہ | چہ نازل کرد | اللہ | (نو) وائی | مونہر خومنو
مقر دے | او ہر کلمہ چہ دوی تہ وویلیشی چہ کوم خہ اللہ نازل کردی دی پہ ہفہ ایمان راوی نو وائی کوم چہ پہ مونہر نازل

بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ ۚ وَهُوَ الْحَقُّ

ہفہ | چہ نازل شوی دی | پہ مونہر | او انکار کوی دوی | دہفہ نہ | کوم چہ دہفہ نہ سیوادی | حال دا چہ ہفہ (قرآن) حق دے
کہ شول پہ ہفہ خو بہ ایمان راوی او دے نہ سوا چہ خہ دی دہفہ نہ انکار کوو | حال دا دے چہ دا (قرآن) رشتونے دے

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۚ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ

تصدیق کوی | دہفہ خہ | چہ ددوی سرہ دی | دواہم | پس ولے | وژل تاسو | نبیان | داللہ | ددے نہ وراوند
او کوم چہ (یہو) نے اسمانی علم | ددے سرہ دے دہفہ تصدیق کوی (دوی) تیس و کوی دے نہ وراوند تاسو نبیان ولے وژل کہ

إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمْ

کہ چرے وی تاسو مؤمنان۔ | او بیشکہ راغلو و تاسوتہ موسیٰ | پہ روبانہ نبیوسره | بیاتاسو جوہ کپرو
چرے تاسو مؤمنان بیٹی۔ | او بیشکہ موسیٰ تاسوتہ نکارہ نیے | راوہیے راغلو | بیاتاسو ددے نہ

الْعَجَلِ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا

شخص (معبود) | پس لہ دے نہ | اوتاسووی | ظالمان | اوھرکھ چہ واخستہ مونہ | کلک دے دتاسن | او وچت کرمونہ
پس د ختی عبادت شروع کرو اوتاسو ظلم کوہ والا یئی ۔ او (باد کرمی) کلہ چہ مونہ تاسو نہ یخہ وعدہ اختہ وہ او

فَوَقَّكُمْ الطُّورُ خُذُوا مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ ۖ وَاسْمِعُوا ۚ قَالُوا سَمِعْنَا

تاسود پاسه | طوب | وینسی | هغه خه چه موبند در کپل تاسو | په قوت سره | او دا وړی | دوی وویل | موبند دا وړیدل
کوڅه طور مونتاسو پاسه او چت کرے وو (او حکم مو در کړه وو) چه موبند کوم (کتاب) در کړه هغه مضبوط ونسې اوسه واورئ هغوی وویل

وَعَصِيَّةً وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا

وَوُنَّ مَثَلُ مَوْنٍ | اَوْخْشَوِي شَوَه | دَدُوِي پَه زِه وَنَوَكِي | مِيْنَه دَخْنِي | دَدُوِي دَكْفِي پَه وَجِه | اَوَايَه | يَدَه هَقَه خَبَرَه
مَوْنَه دَاوَرِي دِل يَكِيْن مَنَوِي نَه اَدَدُوِي دَكْفِي پَه وَجِه | دَدُوِي زِه وَنَه دَخْنِي پَه مِيْنَه خَرَوِي شَوِي | دَدُوِي وَجِه | اَوَايَه

لَا مَرْكُومَ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ

کونچہ حکم درکوی ناسوتہ | ایمان ستاسو | کہ چہرے | تاسو بی | مؤمنان | دواہ | کہ چہرے وی | تاسو دیارہ |

لِلدَّارِ الْآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوْا

کُوهر | دَ آخِرَت | دَالله پِه نَزْد | خُصُوصِیتِ سِرّه | سَوَا | دَ نَوَر و خَلْقُوته | نَو تاسو آرزو و کُوه

لَمُوتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٧﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّاهُ أَبَدًا بِـ

مرک | کڈ چرے تاسویئی | رستونی ؟ | اوھیچ مکہ بہ از روئے کوی دودے | ہمیشہ | یہ سببِ ہفتہ

سَامِعِ، اٰدِنُصْطِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ وَاٰتِ

وہاں لیبرری | ددوی لاسوتو | اواللہ | بنہ پوہہ دے | یہ ظالمانو - | اوخو آفخواہ نہ باموے نہ مری

وی دلاسه شوی دی، هیتغ کله به ددیه ازمنه کوی او الله ظالمان خلق چیرسبه پیتی. اونه به دووی په ژوندو

حَرَصَ النَّاسُ عَلَى حَيَوتِهِمْ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا

۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

دَّاحِدَهُمْ لَوِيعَمُ الْفِ سَنَةِ وَمَاهُو بِمُزْحِرٍ

۱۱۱

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۶﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

د عذاب نہ | (چہ) (ادید) (عمرو کرکشی) | (اللہ) | (موری) | (کوم) (چہ) (دوی) (کوی) | (دُداہ) | (کوم) (چہ) (وی) (نہ) (ہم) د عذاب نہ نہ شی خلاصیدے | (اللہ) (تعالیٰ) د دوی کارونہ | (دیرینہ) (وینی) (گوہ)۔ (لے) (بی) (تہ) (وایہ) (چہ)

عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ

دُنبین | (د جبرائیل) | (بیشک) (چہ) (ہم) (ہغہ) | (نازل) (کرے) (د قرآن) | (ستاہ) (زہا) | (یہ) (حکم) (د خدائے) (ہر) (خوگ) (د جبرائیل) (دُنبین) (وی) (دی) | (بیشک) (ہغہ) (د اللہ) (تعالیٰ) (یہ) (حکم) (سرہ) (ستاہ) (زہا) (د کتاب) (نازل) (کرے) (د)

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۷﴾

(چہ) (تصدیق) (کوی) (د ہغہ) (کتابونو) | (چہ) (د دے) (نہ) (وہاند) (و) | (او) (ہدایت) | (اوزیرے) (د) | (مؤمنانو) (د پارہ) (چہ) (د ہغہ) (کتابونو) (کوم) (چہ) (د دے) (نہ) (وہاند) (و) (تصدیق) (کوی) | (او) (ایمان) (والو) (د پارہ) (ہدایت) (اوزیرے) (دے)۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ

(خوگ) (چہ) (وی) | (دُنبین) | (د اللہ) | (او) (د ہغہ) (د فرستاد) | (او) (د ہغہ) (د رسولانو) | (او) (د جبرائیل) | (او) (میکائیل) (خوگ) (چہ) (د اللہ) (او) (د ہغہ) (د فرستاد) | (او) (د ہغہ) (د رسولانو) | (او) (د جبرائیل) | (او) (میکائیل) (دُنبین) (وی)

فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ﴿۹۸﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ

(پس) (بیشک) (اللہ) | (دُنبین) (دے) | (د کافرانو)۔ | (او) (مونہ) (نازل) (کری) (دی) | (ستاہ) (طرف) (تہ) | (ایتنو) (نہ) (یقیناً) (اللہ) (تعالیٰ) (ہم) (د دے) (کافرانو) (دُنبین) (دے)۔ | (لے) (پیغمبرہ) | (مونہ) (یہ) (تا) (باند) (خرگند) (حکونہ) (نازل)

بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۹۹﴾ أَوْ كَلَّمَآ عَهْدُوا

(بنکارہ) | (اونہ) (کوی) (انکار) (د دے) | (مگر) | (بدکاران)۔ | (آیا) (ہر) (ٹپے) (چہ) | (د کولہ) (دوی) (کری) (دی) | (او) (د فاسقانو) (سواہل) (خوگ) (د دے) (نہ) (انکار) (نہ) (کوی)۔ | (آیا) (د اہتیا) (نہ) (دی) (چہ) (کلہ) (ہم) (دوی) (خہ)

عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۰﴾

(خہ) (وعدہ) | (نو) (د غورزو) (لہ) (ہغہ) | (یوے) (دے) | (لہ) (دوی) (نہ) | (بلکہ) | (اکثر) (دوی) (نہ) | (ایمان) (نہ) (لری) (نوط) (نامہ) (وکرہ) (نہ) (ہغہ) (د دوی) (نہ) (یوے) (یوے) (دے) (شانتہ) (و غورنو) (لہ)؟ | (بلکہ) (اکثر) (دوی) (نہ) (ایمان) (نہ) (راوہی)۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا

(او) (ہر) (کلہ) (چہ) | (راغہ) (دوی) (تہ) | (یو رسول) | (د اللہ) (د طرف) (نہ) | (چہ) (تصدیق) (کونکے) (د) (د ہغہ) (خہ) (او) (ہر) (کلہ) (چہ) (دوی) (تہ) | (د اللہ) (تعالیٰ) (د طرف) (نہ) | (یو پیغمبر) (راغلو) (چہ) (د ہغہ) (کتابونو) (کوم) (چہ) (د وہاند) (نہ) (د دوی)

مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۖ كَتَبَ اللَّهُ

(چہ) (دوی) (سرہ) (دے) | (نو) (د غورنو) (لو) | (یوے) (دے) | (د ہغہ) (خلقونہ) | (کومونہ) (چہ) (وکرہ) (شو) (د کتاب) | (د اللہ) (کتاب) (سرہ) (و) (تصدیق) (کوی) (نو) (د دے) (اھل) (کتابو) (نہ) | (یو قوی) (د اللہ) (کتاب) (دے) (شانتہ) (و غورزو) (لو)

وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا

(دروستو) | (د شاگانو) (خیلونہ) | (لکہ) (چہ) (دوی) | (نہ) (پوہیری)۔ | (او) (پیری) (دوی) (وکرہ) (دوی) (د ہغہ) (خہ) (چہ) (وستلو) (لکہ) (چہ) (دوی) (ہلو) (د سرہ) (و نہ) | (بیژندو)۔ | (او) (دوی) (ہغہ) (جادو) | (پسے) (روان) (شول) (کوم) (چہ)

الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ

شیطانو | په باد شاهي د سلیمان کښه | او کفر نه وو کړه سلیمان | لیکن (هم) شیطانانو به د سلیمان په باد شاهي کښه شیطانانو لوستلو او سلیمان هېڅ کله کفر نه وواختیار کړه، کفر خو به شیطانانو کولو چه

كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفر کړه وو | بنودلو به دوی | خلقوته | جادو | ادهغه چه نازل شو وو | په دوو فرستو | په بابل کښه (ناپوهه او ساده) خلقوته به ئه جادو بنودلو | او په هغه پس روان شول چه په دوو فرستو هاروت اماروت

هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَنِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا حَرُّ

هاروت | او ماروت باند | او دوی به نه بنودلو | هېڅ یو کس ته | تر دې چه وئیل به دي | چه مونږ خو باند په بابل (بشار) کښه نازل شو وو او هغوی دواړو به تر هغه هېچا ته تعلیم نه ورکولو چه اول به ئه ورس ته وئیل

فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

از میبیت (د پاره) یو | پس مه کافر کیږی | پس دوی به زده کولو | د دې دواړو نه هغه (دم) چه جدائی به راوستله دوی په هغه سره چه کوره مونږ از میبیت (له راغلی) یو پس تاسو کافر کیږئ مله - (د دې باوجود) د دې خلقو به د دوی نه هغه خبره زده کوله د

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ

په مینځ د سړي | او د هغه د ښځې | او دوی نه وو | ضرر رسوونکی | په دې سره | هېڅ کس ته | بغیر | د حکم کو مو په ذریعه چه به ئه د خاوند او ښځې تر مینځ جدائی راوستله، او دوی د الله د حکم نه بغیر هېچا ته هم ضرر نه شو

اللَّهُ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ

د الله نه | او دوی به زده کولو | هغه څه چه ضرر به ئه رسولو دوتی | او فائده به نه رسولو دوتی | او بیشکه دوی پوه وو | چه چا رسولی او د خلقو هغه خبره زده کړه چه په خپله دوی پاره مفید او دوی ته به ئه هېڅ فائده نه رسولو او یقیناً دوی ته معلومه وه

اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ثُمَّ وَلَيْسَ مَا

واخستوهغه (جادو) نشته د هغه د پاره | په اخرت کښه | څه حصه | او ډیر بد دے | هغه څیز چه کو مو خلقو دا (جادو) اختیار کړو د هغوی د پاره به په اخرت کښه هېڅ حصه نه وی - او یقیناً بد د هغه څیز (یعنی

شَرَايَهُ أَنْفُسَهُمْ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا

د کوم په بدله کښه چه خرڅ کړل دي | خپل ځانونه | کاش! | چه دوی پوهیدلے | او که چرې دوی | ایمان راوړه | کفر) د کوم په بدله کښه چه دوی خپل ځانونه خرڅ کړی دي کاش دوی ته علم وکړ - او که چرې دوی ایمان راوړه وکړه او ځان

وَاتَّقُوا لِمَتُوبَةٍ ۖ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

او ډیر هیڅ کار نه کړه وکړه | او ثواب | له طرفه د خدائے نه | ډیر غوره وو | کاش! | چه دوی پوهیدلے - ئه (د جادو نه) بچ ساتلے وے نو د خدائے د طرف نه ثواب ډیر غوره وو ، کاش! که دوی پوهیدلے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا إِنظُرْنَا وَاسْمَعُوا

اے مؤمنانو! | مه وایئ | "راعنا" | او وایئ | انظرنا | او ښه واورئ | اے مسلمانانو! | تاسو هېچر "راعنا" لفظ مه وایئ او (د دې په ځای) انظرنا وایئ او خبره ته ښه غوره نیسئ -

وَالْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

او کافرانو دپاره | عذاب دے | دردناک - نه غواړی | هغه (خلق) | کوم چه کافران دی | د اهل کتابو نه
او کافرانو دپاره دردناک عذاب مقرر دے - نه د اهل کتابو نه هغه خلق کومو چه کفر اختیار کړو دا خبره خوبوی اونه

وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ

اونه مشرکان | چه نازل کړے شی | په تاسو باندې | خه ښه خبره | ستاسو د رب د طرف نه
مشرکان چه ستاسو د رب د طرف نه د په تاسو باندې خه خیر نازل شی -

وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۴﴾

او الله | خاص کوی | په خپل رحمت سره | چالره چه وغواړی | او الله | خاوند د لوی فضل دے -
او خدا ئے خپل رحمتونه خاص هغه چاله ورکوی چه چاله ئے رضاشی | او الله د لوی فضل خاوند دے -

مَا نُنَزِّلُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا

کوم چه منسوخ کړو مونږ | خه آیت | یا هغه هیر کړو | نومونږ راډرو | د هغه ته ښه | یا په شان د هغه
مونږ چه کوم حکم (یا شریعت) منسوخ کوو، یا ئے (ستاد زموږ نه) هیرو نو د دښته غوره یا د دښته په شان (بل حکم) را لیدو

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۵﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ

آیاته نه پوهیږے | چه الله تعالی | په هر څیز قادر دے - | آیاته نه پوهیږے
آیاتاته معلومه نه ده | چه الله تعالی په هر څیز باندې قدرت لری -

أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

چه الله دپاره ده | بادشاهی | د اسمانونو | او د زمکه | اونشته | تاسو دپاره | سوا | د الله نه
چه د اسمانونو او د زمکه بادشاهت هم د الله دپاره دے - او د الله تعالی نه سوا ستاسو نه څوک

مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۶﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا

څوک دوست | او نه مددگار | آيا تاسو غواړئ | چه سوال وکړئ | د خپل رسول نه لکه چه
دوست کېدے شی او نه څوک مددگار - (د مسلمانانو) آيا ستاسو اړاده ده چه تاسو هم د خپل رسول نه هغه سوالونه

سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

سوال شو د موسی نه | له دے نه وړاندې | او څوک چه | بدل کړی | کفر | په ایمان
وکړئ څنگه چه د دښته وړاندې موسی نه شوی وو - او چا چه کفر په ایمان بدل کړو

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۷﴾ وَكَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

نو هغه مگراه شو | د ښه لار نه | غواړی | اکثر خلق | د اهل کتابو نه
نو بیشکه چه هغه سمه لار ورکه کړله | اکثر اهل کتاب د خپل ذاتي حسد په وجه

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

چه کاش را وگرځوی تاسو | ستاسو د ایمان راوړي ونه پس | کفر ته | د حسد په وجه | کوم چه د دوی په زړه ووتېدے
دا غواړی چه په هغه شان تاسو د ایمان راوړي ونه پس بیا کفر طرف ته پستنه کړی

مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَأَعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ

پس له هغه نه | چه دامن شراپه دوی باند | حق | پس معاف کړئ | او مخ واره وئ | تر هغه پورچه | راوړئ
د دکنه پس (هم) چه حق په دوی ظاهر شو دے پس تاسو (دوی) معاف کړئ او مخ ترے واره وئ تر دے چه

اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰۹ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

الله | خپل حکم | بیشکه الله | په هر څیز باند | قادر دے - | او د دروئ | مونځ
د الله حکم راشی | بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څه پوره پوره قدرت لری | او مونځونه کوئ

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ

او ورکوئ | زکوٰۃ | او هغه څه چه | وړاند لیرئ | د خپلو ځانو د پاره | د نیکئ نه | بیا په مومئ تاسو هغه
او زکوٰۃ ورکوئ | او تاسو چه ځان له وړاند هر څه نیکئ ولیرئ نو هغه به الله سره (موجود) بیا مومئ

عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۱۰ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ

د الله سره | بیشکه | الله | هغه څه چه | تاسو کوئ | کوری وینی - | او دوی وویل | هیڅ کله به داخل نشی
بیشکه چه الله ستاسو کارونه وینی کوری - | او (اهل کتاب) وائی چه هیڅ کله به

الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا

جنت ته | سوا د هغه نه چه وی | یهودی یا نصاریٰ | دا د دوی باطله اړنۍ گانۍ د وایه | راوړئ
یهود یا نصاریٰ نه سوا بل څوک جنت کی نه داخلیری - دا صرف د دوی اړنۍ گانۍ د تے وایه چه

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۱۱ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ

خپل دلیل | که چیرے یئ تاسو | رښتونی ؟ | (نه) بلکه | چا چه تهیت کړو | خپل مخ | الله ته
که چیرے تاسو رښتونی یئ نو (د څخه) دلیل پیش کړئ ؟ هن ! څوک چه خپل ځان الله تعالیٰ ته وسپاری -

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

او هغه نیک کوونکوی | نو د هغه د پاره | اجر د هغه د | د هغه د رب سره | او نه به وی څه ویره | په هغوی
او نیک کارونه وکړی | نو د هغه جزا د خپل رب سره مقرر ده | او په داسے خلق به نه هیر قسم ویره

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۱۲ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ

اونه به هغوی | غمزن وی | او وائی | یهود چه | نه دی نصاریٰ (عیسایان) | په څه لاس
راځی اونه هیر قسم خفکان - او یهودیان وائی چه د نصاریٰ دین هیر دین نه دے

وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ

او وائی | نصاریٰ | نه دی | یهود | په څه لاس | او هغوی (تول) لوی
او نصاریٰ وائی چه د یهودو مذهب هیر مذهب نه دے، حال دا که چه هغوی د واره (اسمانی)

الْكِتَابِ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ

کتاب | دغه شان | وائی | هغه خلق | چه علم نه لری | په شان د خبر د هغوی | پس الله به فیصله وکړی
کتابونه لوی - دغه شان خبره هغه خلق هم کوی کوم چه نه پوهیږی (یعنی مشرکان) نو د قیامت به ورځ به

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

دَدوی پہ مینے کئے | پہ درخ د قیامت | پہ کومہ خبرہ کئے | چہ ہغوی اختلاف کولو | اوخوک د زیات ظالم
اللہ تعالیٰ د دوی د اختلافاتو پہ حقلہ پہ خیلہ فیصلہ کوی ۔ اودہغہ چانہ لوئے ظالم بل

مَنْ مَّنَعَهُ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُدْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى

دہغہ نہ | چہ منع کوی | د اللہ د جہاتونو نہ | چہ ذکر کرے شی پہ ہغہ کئے | د ہغہ نوم | اوکوش وکری
خوک کیدے شی چہ جہاتوتہ د دے خبرے نہ بندوی چہ پہ ہغہ کئے د اللہ نوم داخستہ شی اودہغہ د

فِي خُرَابِهِمْ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ

دہغہ پہ ورا نو لو کئے | د داسے خلقو حق نہ دے | چہ داخل شی ہغہ (جہاتونو) کئے | مکر ویرید وکی
شاہد و لوکوشش کوی ، ہغہ خلقو د پارہ خوماسب دو چہ دے جہاتونو تہ پہ ویرہ ویرہ درتوتے (یاد ساتی)

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ

دہغوی د پارہ | پہ دُنیا کئے | رسوائی دے | اوہم ہغوی د پارہ دے | پہ آخرت کئے | عذاب
ہغوی د پارہ پہ دُنیا کئے | خواری اورسوائی دے | او پہ آخرت کئے ویرلوئے عذاب مقصر

عَظِيمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ

دیرلوئے | اوہم د اللہ دے | مشرق | او مغرب | پس ہر طرف تہ | چہ مخ کری | ہم ہغہ ملے کئے دے
دے ۔ او مشرق دے کہ مغرب قول اہخونہ د اللہ دی نوچہ کوم اہخ تہ مخ وگرخوی ہغہ اہخ تہ

وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

مخ د اللہ | بیشک اللہ | خاوند د فراخی | او دانا دے | او ہغوی وائی | جوہ کرے د اللہ | خوئے
خدائے شستہ ، اللہ د وسعتونو خاوند دے او بیہ پوہہ دے ۔ او یہود او نصاریٰ وائی چہ خدائے پاک خوئے لری

سُبْحَنَهُ ۖ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ كُلُّ لَّهُ

ہغہ خو پاک دے | بلکہ | دہغہ دی | کوم چہ | پہ آسمانونو | او زمکہ کئے دی | قول | دہغہ
(حال دا کچہ) ہغہ (د داسے فبرونہ) پاک دے بلکہ خہ چہ پہ آسمانونو او زمکہ کئے دی ہم دہغہ دے | قول دہغہ

فَتَتَوَنُّونَ ۖ بِدِيْعِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

فرمانبرداری | پیدا کوونکے | د آسمانونو | او زمکہ دے | اوہم چہ ہغہ ارادہ وکری | دیوکار
حکم منونکی دی ، اللہ د آسمانونو او د زمکہ پیدا کوونکے دے | اوہم چہ دیوکار فیصلہ وکری

فَأَنبَأَ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۶﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

نو بیشک چہ وائی | ہغہ تہ | چہ شہ | نو ہغہ شی | او وائی | ہغہ (خلق) | کوم چہ نہ بوہیری
نوو | چہ شہ | نو ہغہ کار (خوئے) وشی | او ناپوہہ خلق وائی چہ اللہ تعالیٰ مونہ سرہ پہ

لَوْلَا يَكْلَمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ۖ كَذٰلِكَ قَالَ

ولے خبرے نہ کوی مونہ سرہ اللہ | یا ولے نہ راخی مونہ تہ | (خہ) مخبہ | دغہ شان | وئی دو
خیلہ ولے خبرے نہ کوی یا ولے مونہ تہ (ستاد صداقت) غنہ نہ را لیری ؟ دغہ دے | دہغوی نہ دراند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مَثَلُ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ قَدْ

هغه خلقو | چه ددوی نه وړاندو | په شان ددوی د وئیلو | یو شان دی | د هغوی زېږونه | بېشکه
خلقوهم | ددوی په شان خبره کړې ده | ددوی او د هغوی زېږونه (په کفر کینې) یو رنگ شوی دی - مونږ

بَيِّنًا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ

بیان کړی د مونږه | نڅې | د پاره د هغه قوم | چه یقین کوی | بېشکه مونږ رالیږلې ته | په رښتیني دین سره
یقین لرو سکو ته نڅې نښان په ښه شان څرگند کړی دی - (اے نبی!) بېشکه مونږ ته په رښتیني دین سره

بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

زیر وړکوونک | او دیرونک | او تپوس به نه شي کولې تانه | د دوزخیانو په حقله
زیر وړکوونک او ویره وړکوونک جوړ کړې لیرې یې او تانه به د دوزخیانو په حقله هېڅ تپوس پوښتنه نه شي کیدې -

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ

او هېڅ کله به راضي نه شي | له تانه | یهودیان | اونه | نصاری | تردې چه | ته پیروی ونه کړې
او یهود او نصاری تانه هېڅ کله نه رضا کیږي ترڅو چه ته ددوی په مذهب

مِلَّتَهُمْ ۖ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ

د هغوی د دین | دوايه | بېشکه چه هدايت | هم د الله | اصل هدايت ده | او که چرې پیروي وکړه تا
روان نه شي | ته ورته دوايه چه الله ماته کومه لار ښودکده هم هغه سمه لار ده | او که د دې کامل علم

أَهْوَأَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ مَا لَكَ

د هغو آرزوگانو | پس د هغه نه | چه راغله تاته | علم | نو نه به وی تا د پاره
نه پس هم ته ددوی په خوا هشتا توپس روان شوې | نو د خداي نه د بچ ساتلو د

مِنَ اللَّهِ مِنْ وَيْلٍ وَلَا نَصِيرٌ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ

الله سره | څوک دوست | اونه څوک مددگار | هغه خلق (چاته چه) | ورکړو مونږ | کتاب | چه هغوی د تلاوت کوي
پاره به هېڅوک ستادوست یا مددگار پیدا نه شي - چاته چه مونږ کتاب (تور) ورکړې ده | هغوی دادا

حَقٍّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ

په حق | تلاوت د کسره | هم هغه خلق | ایمان راوړی | په هغه باند | او څوک چه | د هغه نه انکار کوي
لوی لکه څنګه چه د دې د لوستو حق ده | هغوی په دې کتاب (قران) هم ایمان راوړي | او څوک چه د دې نه انکار کوي

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي

پس هغه خلق دی | زیان کاران | اے بنی اسرائیلو! | یاد کړئ | زما نعمتونه | هغه چه
هغوی یوازې خپل تاوان کوي - اے د یعقوب (عليه السلام) اولاده! | زما هغه نعمتونه را یاد کړئ کوم چه ما

أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا

کړی دوما | به تاسو باند | اودا چه فضيلت درکړه دوما تاسو | په جهانو باند | او ویریدئ
په تاسو کړی وو | اودا چه ما تاسوله په قول جهان والو باند فضيلت درکړه | او د هغه درکړه

يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ
 دھنہ وگرنہ | چہ پہ کار بہ رانہ شی | یوکس د بیل کس | بہ ہیٹ خیر کئے | او قبول بہ نہ شی | دھنہ نہ | خہ بدل
 نہ و دیریری | چہ یو بندہ بہ د بیل بندہ ہیٹ پہ کار نہ راخی ۔
 او نہ بہ دھنہ نہ خہ بدلہ قبولے شی

وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۱۲۲﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 او نفع بہ ورنہ کری ہفہ تہ | سفارش | او نہ بہ دھنہ نہ خہ بدلہ قبولے شی | او نہ بہ دھنہ نہ خہ بدلہ قبولے شی
 او نہ بہ ہفہ تہ سفارش فائدہ رسولے شی | او نہ بہ دھنہ نہ خہ بدلہ قبولے شی | او نہ بہ دھنہ نہ خہ بدلہ قبولے شی

رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ط قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
 رب چیل | پہ خو خبر و سرہ | پس پورہ کرے دہ ہفہ | نو و فرمائل | بیشک زہ | بہ جوہ کرم تا | د توو خلقو
 خدائے پہ بو خو خبر و کئے دھنہ از مینست و کمر و نو ہفہ قول حکم پورہ کرل ۔ نوالہ و فرمائل چہ زہ تا د توو خلقو امام

إِمَامًا ط قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ط قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿۱۲۳﴾
 پیشوا | دئے و بیل | او زما د اولاد نہ دھم | د فرمائل | نہ بہ رسی | زما وعدہ | ظالمانو تہ ۔
 جوہ و ونکے یم (ابراہیم) و و بیل او زما اولاد دھم ؟ (اللہ) و فرمائل (بندہ نہ نو) ظالمان زما پہ عہد کئے داخل نہ دی ۔

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ط وَاتَّخِذُوا
 او ہر کلمہ جوہ کرمہ مونز | کعبہ | حائے د عبادت | د خلقو د پارہ | او د (امن حائے) | چہ جوہ کرمہ
 او (یاد کرہ) ہر کلمہ مونز خانہ کعبہ خلقو د پارہ د عبادت مرکز او د امن حائے جوہ کرمہ او (حکم مو در کرد) چہ

مِّنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 مقام د ابراہیم | د مونخ حائے | او مونز حکم و کرد | ابراہیم تہ | او اسماعیل تہ
 مقام ابراہیم د مونخ حائے جوہ کرمہ او مونز ابراہیم او اسماعیل نہ عہد داخستو چہ تا سو زما کرمہ د

أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۴﴾
 چہ تا سو پاک ساتی | زما کرمہ | د پارہ د طواف کوونکو | او د اعتکان کوونکو | او د رکوع او سجود کوونکو
 طواف کوونکو او اعتکان کوونکو او رکوع او سجود کوونکو د پارہ پاک او صفا ساتی ۔

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 او ہر کلمہ و و بیل | ابراہیم | اے زما ربہ | جوہ کرمہ | داینار | امن والا | او روزی و کرمہ
 ہر کلمہ ابراہیم و و بیل اے زما ربہ ! داینار د امن حائے و کرمہ او پہ دے کئے د او سید و نکو

أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَن آمَنَ مِنْهُمْ بِاللهِ وَالْيَوْمِ
 دے او سید نکو تہ | د مہوونہ | خوک چہ | ایمان را دی | دھنوی نہ | پہ اللہ | او پہ و رچ
 نہ کوم چہ پہ اللہ او پہ و رچ د آخرت ایمان را دی ہفوی تہ د خوراک د پارہ مہوونہ

الْآخِرِ ط قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
 د آخرت | او دے فرمائل | او کوم چہ انکار و کری | نو فائدہ بہ و کرمہ ہفہ تہ | لبرہ | بیابہ | د شہم ہفہ پہ ذلت سرہ
 و کرمہ ۔ (اللہ) و فرمائل او خوک چہ کا فرشی ہفہ لہ بہ ہم خہ مودہ فائدہ و کرمہ ۔ بیابہ ہفہ د جہم

إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُنْسِ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾ وَادْخُلْهُمْ الْفُجُورَ

د دوزخ عذاب تہ | اوھنہ بد | ھاٹے دے | اوھر کلہ چہ اوچتول | ابراھیم | بنیادونہ
عذاب تہ ورسوم | اوھنہ د استونکے | یرخراب ھاٹے دے - او یاد کرہ | اوھر کلہ چہ ابراھیم او اسماعیل علیہم السلام

مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ

د کہے | او اسماعیل | اے زمونہ رب! | قبول کرہ | لہ مونہ | بیشک ہم تہ یے | لوئے او ریدہ نک
د بیت اللہ د دیوالونو بنیادونہ وچتول (او د ھاٹے غوثبتلہ چہ) لہ زمونہ ربہ! ھمونہ دا خدمت قبول کرہ بیشک تہ

الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا

دانا - | اے زمونہ ربہ! | او کر ھوہ مونہ | فرمانبردار | ستا | او زمونہ د اولاد نہ (ھم)
او ریدونکے او پوھ یے - زمونہ ربہ! مونہ د وارہ خیل تابعدار او فرمانبردار و کر ھوہ او زمونہ پہ اولاد کہے ھم یونوے

أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

یوہ دلہ | فرمانبردارہ | ستا | او د بنیایہ مونہ تہ | زمونہ د حج طریقہ | او توبہ قبولہ کرہ زمونہ | بیشک ہم تہ یے
خیل فرمانبردار کرہ | او مونہ تہ زمونہ د عبادت طریقہ و بنیایہ او زمونہ توبہ قبولہ کرہ بیشک تہ توبہ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا

توبہ قبولونکے | مہربان | اے زمونہ ربہ! | او ولیہ | پہ دوی کہے | یورسون | لہ دوی نہ | چہ تلاوت کوی
قبولونکے او رحم کونکے یے | اے زمونہ ربہ! | پہ دوی کہے | لہ دوی نہ | یورسون او ولیہ چہ دوی تہ ستا

عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ

دوی تہ | ستا یتونہ | او زدہ کوی دوی | کتاب | اودانائی | او پاک کوی دوی | بیشک ہم تہ یے
ھکونہ او دوی | او د کتاب (قرآن مجید) | او د ھو بنیارتیا تعلیم د رکوی او د گناھونونہ پاکوی | بیشک تہ غالب

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ

غالب | د حکمت خاوند | او ھوک د | چہ مخ واردی | ملت د ابراھیم نہ | سواد ھنہ نہ | چہ احمق کوی خیل نہ
او د ملت ابراھیمی نہ ھوک مخ اھو لے شی سواد ھنہ چہ خیل ھاٹے کم عقل

وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾

او بیشک | مونہ غورہ کر ھنہ | پہ دُنیا کہے | او بیشک ھنہ | پہ آخرت کہے (ھم) | بہ لہ صالحان ونہ وی -
کرے وی او مونہ (ابراھیم) پہ دُنیا کہے (ھم) غورہ کرے و او پہ آخرت کہے بہ ھم دُنیا کونہ دتولی نہ شمیر وی -

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ ۖ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

ھر کلہ چہ و وئیل | ھنہ نہ | د ھنہ رب | فرمانبردارشہ | نووئے وئیل | زہ فرمانبرداریم | د جھان د پروردگار
یاد کرہ کلہ چہ (ابراھیم تہ) د ھنہ رب و وئیل چہ (زما حکم تہ) غارہ کیردہ ھنہ وئیل چہ ماد قول جھارتہ غارہ ایسہ دہ -

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

او وصیت و کرہ | د د خبر | ابراھیم | خیل و ھا مونہ | او یعقوب ھم | اچہ | اے زما خاصو! | بیشک اللہ | غورہ کرہ
او یاد د خبر وصیت ابراھیم او (د ھنہ نوسی) یعقوب خیل اولاد تہ ھم کرے دو چہ اے ھا خاصو! بیشک اللہ تاسو د پارہ

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ

او وصیت و کرہ | د د خبر | ابراھیم | خیل و ھا مونہ | او یعقوب ھم | اچہ | اے زما خاصو! | بیشک اللہ | غورہ کرہ
او یاد د خبر وصیت ابراھیم او (د ھنہ نوسی) یعقوب خیل اولاد تہ ھم کرے دو چہ اے ھا خاصو! بیشک اللہ تاسو د پارہ

لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٧﴾

تاسو ڌياره | دادين | پس تاسو مٽي | مگر (په هغه حال ۾ ڇه) تاسو | مسلمانان يٺي -
دين (د اسلام) غوره ڪري ڏيڻ | پس تاسو تر مرگه پورے مسلمانان وسيزي -

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ

آيا وئي تاسو حاضر | ڪله ڇه حاضر شو | يعقوب ته | مري - | ڪله ڇه وويل هغه | خپلو ڄاڻو ته
بيا آيا تاسو هغه وخت موجود وئي ڪله ڇه ڏي يعقوب | اخري وخت راغ (او) ڪله ڇه هغه ڏي خپلو ڄاڻو ته

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ

ڇه ڇا عبادت به ڪوي؟ | زمانه پس | هغوي وويل | مون به عبادت ڪوڏ | ڏمعبود ستا
ٽپوس و ڪرو ڇه زمانه پس به تاسو ڇا عبادت ڪوي؟ هغوي وويل ڇه مون به هم ڏهغه يو خداي عبادت ڪوڏ

وَاللهِ آبَايَكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا ۖ

او ڏمعبود ڏي لاريڪه ستا | (ڇه) ابراهيم | او اسماعيل | او اسحاق (ڏو) | ڇه مبعود ڏي | يو -
ڏمعبود عبادت ڇه تا او ستا بزرگانو ابراهيم او اسماعيل او اسحاق (عليهم السلام) ڪولو -

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٨﴾ تِلْكَ أُمَمٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا

او مون به | هم ڏهغه | فرمان برداريو | دايوه ڇله وه | ڇه تيره شوي ده | هغوي ڌياره ڏي | ڪوم ڇه
او مون به ڏهغه الله فرمان برداريو - دايو اُمت ڏو ڇه تير شو ڏهغوي عملونه به

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾

و ڪول هغوي | او تاسو ڌياره ڏي | ڪوم ڇه تاسو و ڪول | اوله تاسو نه به ٽپوس شي ڪول | ڏهغه ڇه | ڇه ڪول به هغوي -
ڏهغوي ڇه ڪار رائجي او ستا عملونه به ستا ڇه ڪار رائجي او ستا نه به ڏهغوي ڏمعملون ڇه حقله ٽپوس نه ڪيري -

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

او هغوي وائي | ڇه شي تاسو | يهود يا نصاري | (ڇه) تاسو لاسي بيا مومئي | ڏوايه (ڏنا) بلڪه | (مون به ڏوايه) ڇه ملت ابراهيم (يو)
او هغوي وائي ڇه يهوديان يا نصاري شي ڇه سمه لاسي بيا مومئي - ته ڏوايه ڇه ملت ابراهيم (په پيروئي ڪنه هديت)

حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤٠﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا

ڇه ڏي بخداي مون ڪوڏو | او نه وو | له مشرڪانو نه | وائي تاسو | ايمان راو ڏي مون به الله او په هغه
ڏي ڇه ڏيوا الله بنده وو او (ستا سو په شان) مشرڪ نه ڏو - ڏوايه ڇه مون به الله باندي ايمان لرو او په هغه ڪتاب

أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ وَيَعْقُوبَ

ڇه نازل شول | په مون به | او ڇه ڇه نازل شول | ابراهيم | او اسماعيل | او اسحق | او يعقوب
ڇه مون به ته رالبي ڏي شوي ڏي او په هغه (ڪتابون) هم ڇه حضرت ابراهيم | اسحاق او يعقوب عليهم السلام ته او ڏوي

وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ

او (ڏهغه) اولاد باندي | او ڇه ڇه و ڪري شوي وو | موسي او عيسي ته | او ڇه ڇه و ڪري شوي وو | نور و نبيانو ته | هغوي رب ڏي طرف ته
اولاد ته رالبي شوي او په هغه ڪتابون باندي ڪوم ڇه موسي | عيسي او نولو پيغبرانو عليهم السلام ته ڏي ڇه ڇه و ڪري شوي وو

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۷﴾ فَإِنْ آمَنُوا

مونڙ فرق نہ ڪوڊ | په مينج ڏهيا ڪي | له هغوی ڪي | اومونڙ خو | هم ڏهغه | فرمانبردار يو | پس ڪه چي ايمان راوي هئي
مونڙ په دوی ڪي ڏچا په مينج ڪي هين فرق نہ ڪوڊ اومونڙ خو هم ڏهغه فرمانبردار يو - پس ڪه پهرے داخل هئي

بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَاهُمْ

څنگه چي | تاسو ايمان راوي ڏي | په دے (ڪتاب) | نو هغوی هم لاس بيا مونڊ | او ڪه چي هغوی مخ واريو | پس بيشڪ هغوی
ايمان راوي څنگه چي تاسو خلقو په ڪي ڪتاب ايمان راوي ڏي | نو يقيناً هغوی هدايت بيا مونڊ | او ڪه هغوی شاگره نوبيا داڏ هغوی

فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۸﴾

په مخالفت ڪي ڏي | پس ڪافي ڏي | تاد پاره الله ڏهغوی په مقابل ڪي | او هغه ڏي | آوري ڏي ڪي | ڏيرنبه پوهه -
بے ڄاڻه ضد ڏي | ابيغبره ڏدوی ڏشرنه ڏي | بچ سان ڏي پاره تاله الله ڪافي ڏي | او هغه آوري ڏي ڪي | او پوهه ڏي -

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُ عِيدُونَ ﴿۱۳۹﴾

ڏالله رنگ ! | او ڏوڪ | غوره ڏي | ڏالله نه | په رنگ ورتو ڪي | اومونڙ خو ڏهغه | عبادت ڪوڊ -
مونڙ ڏالله رنگ قبول ڪي ڏي | او ڏالله ڏرنگ نه نور ڏچا رنگ غوره ڪي ڏي | اومونڙ خو يوازي ڏالله عبادت ڪوڊ ڪي يو

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا

ڏوايه | ايا تاسو جگره ڪوڊ مونڙ سر | ڏالله په نسبت | او هغه زمونڙ ڏي | اورب ستاسو | اومونڙ ڏپاره | زمونڙ عملونه ڏي
ڏوايه چي ايا تاسو مونڙ سر ڏالله په باره ڪي جگره ڪوڊ حال داڏ ڪه هم هغه زمونڙ ڏي | او ستاسو (هم) مونڙ ڏپاره زمونڙ عملونه

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۴۰﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ

اوتاسو ڏپاره | ستاسو عملونه | اومونڙ | هم ڏهغه | په اخلاص سره عبادت ڪوڊ | ايا تاسو وائي | چي بيشڪ ابراهيم
ڏي اوتاسو ڏپاره ستاسو عملونه اومونڙ هم ڏهغه مخلص (بند ڪان) يو - ايا تاسو دا وائي | چي ابراهيم ،

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ

او اسماعيل | او اسحاق | او يعقوب (عليهم السلام) | او ڏهغه | اولاد ڏوڊ | يهوديان يا عيسايان | ڏوايه
اسماعيل ، اسحاق ، يعقوب عليهم السلام | او ڏهغه | اولاد | يهوديان يا عيسايان | وڏو ڏوڊ

ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ

ايا تاسو | زيات پوهي | يا الله | او ڏوڪ | زيات ظالم ڏي | ڏهغه نه | چي پنجه ڪري | ڪواهي | چي هغه سره وي
چي تاسو نبه خبري | او ڪه الله - او ڏهغه چانه لوءِ ظالم به ڏوڪ وي ؟ چي ڏهغه شهادت ورسره پروت وي | او هغه

مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا

ڏالله ڏطرف نه | اونه ڏي | الله | بے خبره | ڏهغه نه چي تاسو ڪوي | هغه پوتو ڏي | چي تير شو | ڏهغوی پاڙي
ڏي پتوي | او خدا ڏي ستاسو ڏکارو نه ناخبره نه ڏي | هغه پوتو ڏي | وڏو چي تير شو | ڏهغوی عملونه به

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۲﴾

ڏهغوی عملونه | اوتاسو ڏپاره ڏي | ستاسو عملونه | او پوښتنه به نه ڪيري له تاسو | ڏهغه نه چي | هغوی به ڪول -
ڏهغوی په ڪار رائي | او ستاسو عملونه ستاسو ڪار رائي | او تاسو نه به ڏهغوی ڏعملو نه چي | هغه تير شو نه ڪيري

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي

زردہ چہ وُبیہ وائی | بے عقلہ | | لہ خلقونہ | چہ کوم خیز و کرحول دوی | لہ ہنہ قبلہ ددوی نہ | چہ
اوس خوبہ دابہ و خوف خلق ضرور وائی چہ مسلمانان کوم خیز د خیل ہنہ قبلہ (بیت المقدس) نہ و کرحول چہ

كَانُوا عَلَيْهَا قُلٌ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ

دو دوی پہ ہنہ باند | دوابہ | اللہ دپارہ | مشرق | او مغرب | | لاسہ بنائی | ہنہ چاتہ
تراوسہ بہ ورتہ مخ | کولو (اے پیغمبر!) ووابہ چہ مشرق او مغرب قول یوازے د خدائے دی او چہ د چاہہ حقلہ

يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۱۲۲ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا أُمَّةً

چہ و خواہی | نیغ لاسے طرف نہ - | او ہم دغہ شان | مونہر جوہ کرحی تاسو | یواہمت
تے رضاشی نو ہنہ پہ سہ لاس روان کرحی - او دغہ شان (اے مسلمانان!) مونہر تاسو یوغورہ تو لے

وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ

معتدل | دپارہ دچہ تاسو شی | گواہان | | بہ خلقو باند | او شی | رسول
و کرحول شی چہ تاسو پہ نور و خلقو باند گواہان شی | او (داللہ) رسول پہ تاسو باند

عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۝ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا

پہ تاسو باند | گواہ | | اونہ وہ مقرر کرحے مونہرہ | قبلہ | ہنہ چہ | تہ وے پہ ہنہ باند
گواہ شی | او مونہر ہنہ قبلہ چہ تا بہ ورتہ (پہ مکہ کینے) مونہر کولو پہ دے غرض بیا

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ

مگر | دپارہ دچہ مونہر معلوم کرحوئوک | چہ پیروی کوی | د رسول | | لہ ہنہ کس نہ | چہ بیرتہ را کرحی
مقرر کرحہ چہ معلومہ کرحو | چہ خوگ | د پیغمبر پیروی کوی | او خوگ پہ اہولو بوند و بیرتہ

عَلَى عَقِبَيْهِ ۝ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى

پہ خیلود وار و بوند و | او بیشکہ دا خبرہ دزنہ دہ | مگر | | بہ ہنہ خلقونہ | چاتہ چہ ہدایت و کرحو
مکرحی | او یقینا دا خبرہ (دیرہ) گرانہ دہ مگر ہنہ خلقو دپارہ (ہیغ گرانہ) نہ دہ چلتہ چہ

اللَّهُ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ

اللہ | | او اللہ نہ ضائع کوی | | ایمان سناسو | بیشک اللہ | | بہ خلقو
اللہ ہدایت کرحے دی او (بیاد ساتی) اللہ داسے نہ دے چہ متاسو ایمان (او عملونہ) ضائع کرحی بیشک اللہ پہ خلقو

لِرَعْوَفٍ رَّحِيمٍ ۝۱۲۳ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ

خاغا مہربان | | بخشونک دے | بیشکہ | مونہر وینو | مگر جیدل | د مخ ستا | | د آسمان طرف نہ
باند دیر مہربانہ رحم کوونک دے - (اے پیغمبر!) مونہر وینو چہ تہ بیابا آسمان طرف تہ کورے نو مونہر

فَلَنَوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۝ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

پس ضرور بہ و کرحو مونہر تا | ہنہ قبلہ نہ | | کومہ چہ ستا خوبہ نہ | پس و کرحوہ | مخ خیل | | پہ طرف
بہ تا ضرور ہنہ قبلہ نہ و کرحو چہ کومہ ستا خوبہ نہ | نو خیل مخ د مسجد حرام (کعبہ) پہ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

د مسجد حرام | او هر ځای ته چې | یو تاسو | پس وگرځوئ | مخونه خپل | د هغه طرف ته
لوس وگرځوئ - او (د مسلمانانو!)

وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لِيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ

او بیشکه | هغه خلق | کومو ته چې درکړې شو کتاب (تور) | یقیناً پوهیږی | چې بیشکه دا حق دے | د دوی د رب طرف ته
او کومو مخلوقو ته چې کتاب درکړې شو د هغوی د پریښه پوهیږی چې (د قبل بدلیل) د هغوی د رب طرف ته

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ

اونه دے الله | بے خبره | له هغه څه نه چې دوی کوی | او که چر | راوړه ته | هغوی ته
بالکل برحق دی او الله د هغه څه نه بے خبر نه دے کوم چې دوی کوی - او که چر ته هغه مخلوقو ته چاته چې کتاب

أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ

چاته چې درکړې شو کتاب | هر قسم دلیل | (نودم) به هغوی نه مني | قبله ستا | اونته ته پیروی کوونکي
درکړې شو دے قول دلیلونه | راوړه ته نوهم به هغوی ستا قبله ونه مني | اونته ته د هغوی قبله

قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ

د قبله د هغوی | اونته دی څه له هغوی نه | پیروی کوونکی | د قبل څه نورد | او که چر | پیروی وکړه تا
قبلو ته | او هغوی به خپل مینه کړي هم د یو بل د قبل منلو ته تیار نه دی او که چر ته د دے

أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا

د هغوی د خواهشاتو | د دے نه پس چې | راغله تاته | علم | نو بیشکه ته هم | د غوښت
واضع علم راتلو نه پس هم د دوی په خواهشاتو پس لاهم | نو په ظالمانو کته

لَئِنِ الظَّالِمِينَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا

(به) د ظالمانو نه (ښه) | هغه خلق | چاته چې درکړې وومون | کتاب | هغوی دا (رسول) پیژنی | لکه چې
به شمیر شي - چاته چې مونږ کتاب درکړې دے هغوی دا (نبي) داسه پیژنی لکه څنگه

يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ

هغوی پیژنی | خپل ځامن | او بیشکه | څه خلق | د هغوی نه | ضرور پتوی | حقه خبره | او هغوی
چې هغوی خپل ځامن پیژنی | او بیا هم په دوی کته یو تولی سره د علم حق

يَعْلَمُونَ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلِكُلِّ

پوهیږی | دا حق دے | ستا د رب طرف نه | پس مه کیږه ته | د شک کوونکو نه | او هر یو د پاره
پتوی | دا (د قبل بدلیل) د الله د طرف نه حقه خبره نو هیڅ قسم له شک شبهه به کته مه کوه - او هر چا

وَجْهَةً هُوَ مُوَلِّيَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ

یو طرف (مقر) | له هغه مخ کوونکې د هغه | پس وړاندې | په نیکیو کته | هر ځای ته چې یو تاسو | را به ولی
د پاره یو طرف به کوم ته چې هغه متوجه کیږی | پس تاسو د نیکی په کارونو کته د یو بل نه وړاندې شی هر ځای ته چې تاسو

بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَمِنْ حَيْثُ تَأْسُو | اللَّهُ | تَقُولُ | بِيَشْكُ | اللَّهُ | بِه هر خیز بایند | قادر دے | او د کوم حُلے نہ چه | اللَّهُ به موبیا یوحائے کری | بیشک الله | به هر کار قدرت لری - او د کوم حُلے نہ چه تنه

خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ تَه دُوئے | پس واده | مخ خپل | به طرف | د مسجد حرام | او بیشک دا | (به سفر) د تلے یئ | د هغه حُلے نه | مسجد حرام طرف ته | (به مونځ کئے) مخ کوه | حکه چه داستاد

لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾ وَمِنْ حَيْثُ ضرور حق د | له طرفه د رب ستا | او نه د الله | به خبره | د هغه حُلے نه | چه تاسو کوئی | او کوم حُلے نه چه | پاک رب له طرفه برحقه فیصله ده | او خدا ئے پاک ستاسو د عملونو نه به خبره نه دے - او (له نبی!) هر حُلے

خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا تَه دُوئے | نواده | خپل مخ | طرف | د مسجد حرام ته | او هر حُلے کئے چه | ته چه ته لاسی شے | د هغه حُلے نه | به مونځ کئے | مسجد حرام طرف ته مخ کوه - او (له مسلمانانو!) به هر حُلے

كُنْتُمْ قَوْمًا وَجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۚ لَوْلَا كُنَّا لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ بئى تاسو | نواده وئ | مخونه خپل | د هغه طرف نه | د پاره د کچه نه وئ | خلقو د پاره | به تاسو | کئے چه تاسو بی | نو هغه طرف ته | برابر مخ کوئی | (د قیل د بدلوو حکم حکه ورکولے شئ) چه به تاسو باند سوا د هغو خلقو

حُجَّةً إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ (خه) الزام | سوا | د هغو خلقو نه | چه ظالمان دئ | له دوئی نه | پس مه ویریری د هغوی نه | او ویریری له مانه | نه کوم چه به ددی کئے | به انصافه دئ | د چاغه اعتراض پاتے نه شئ | پس تاسو د دوئی نه (هیڅ کلمه ویریری او هر مانه

وَلَا تَمْنَعُ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا اوچه زه پوره کړم | خپل نعمت | به تاسو | او د پاره د کچه تاسو | لاسه بیا مومئ | لکه څنکه چه | مونږ راو لیرولو | ویریری او د پاره د کچه زه | به تاسو باند خپل نعمتونو پوره کړم | او د پاره چه تاسو هدایت بیا مومئ - (د د قیل بدلیل

فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ به تاسو کئے | به رسول | هم له تاسو نه | چه تلاوت کوی | به تاسو | زمونږ آیتونه | او پاکوی تاسو | هم یو داسه نعمت د څنکه چه هغه رسول کوم چه مونږ هم تاسو نه ستاسو طرف ته لیر د ځه | چه تاسو زمونږ حکم او وړئ | تاسو

وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا او زده کوی تاسو | کتاب | او حکمت | او زده کوی تاسو نه | هغه حُلے چه تاسو نه | پاکوی | او قرآن او حکمت درته ښائی | او د داسه خبرو تعلیم درکوی | چه تاسو نه معلوم

تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۱﴾ فَادْكُرُونِي أذكركم واشكروا لي ولا تكفرون ﴿۱۵۲﴾ پوهیدئ - | پس یاد کړئ ما | چه یاد کړم زه تاسو | او شکر وکړئ زما | او ناشکری ونه کړئ زما - | هم نه دے | نو تاسو ما یاد وئ زه به تاسو یاد لرم | او زما شکر دا کوئ او ناشکری مه کوئ -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ

اے | ادا ایمان خاوندانوا | تاسو مدد اخلی | یہ صبر | اوموئ سرہ | بیشک | اللہ

اے مؤمنان! (یہ ہر سختہ کئے) | یہ صبر | اوموئ سرہ | مدد حاصلوی | بیشک اللہ | صابران

مَعَ الصَّابِرِينَ ۱۵۳ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ

سرہ | صبر کوونکو | اومہ | وائی | ہفہ چاتہ | چہ شہیدان شی | د اللہ | یہ لاسہ کئے | مرہ | خلقو ملگرے دے۔

بلْ أحيَاءُ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۱۵۴ وَلَنبَلِّغَنَّكُمْ رِشْيَ مِنَ الْخَوْفِ

بلکہ | ہغوی ژوندی | لیکن | تاسو نہ | بوہیری | اوموئ یہ ضرر | ازماینا سو | یہ خہ خیز | لہ ویرے نہ

ہغوی (یہ حقیقت کئے) ژوندی | خوتاسو پک نہ | بوہیری | اوموئ یہ ضرور | یہ ویرہ | او

وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ

اولہ | لورے نہ | اولہ نقصان | مالونو نہ | او | د | حانونو نہ | او | د | میوونہ | او | زیرے | درکہ

یہ | لورہ کئے | او | د | مالونو | او | د | حانونو | او | د | میوونہ | نقصان کئے | متاسو | از میبست کو | او | د | پیغبرہ!

الصَّابِرِينَ ۱۵۵ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ

صبر کوونکو نہ | ہفہ چاتہ | ہر کہ | ورسیری | ہغوی نہ | (خہ) | مصیبت | نووائی | بیشک | مونہ | د اللہ | یو

صبر کوونکو نہ | زیر درکہ | دا | ہفہ خلق دی | چہ خہ مصیبت | برے | راشی نو | (د ژا فریاد | یہ | حائے) | وائی | چہ مونہ | قول

وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۱۵۶ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ

او بیشک | مونہ | بہ | د | ہفہ طرفہ | بیرتہ | ور کرخو | دا | ہفہ خلق دی | یہ | کو موچہ | مہربان | لے دی | د | ہغوی | د رب | طرف نہ

د اللہ | مال | یو | اوموئ | قول | بہ | ہفہ | تہ | واپس | کرخو | ہم | دا | ہفہ خلق دی | یہ | کو موچہ | بہ | دخیل | رب | د طرف نہ | مہربانی

وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۱۵۷ إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرُوءَةَ

او رحمت | او ہم | دوی دی | ہدایت | موندونکی | بیشک | صفا | او | مردہ

او رحمتونہ | وریزی | او ہم | صرف | دا خلق | یہ | سہ | لارہ | باندی | بیشک | صفا | او | مردہ | د اللہ | (دعبات)

مَنْ شَعَرَ بِاللَّهِ ۖ فَمَنْ حَبَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

د اللہ | تعالیٰ | د | نخبونہ دی | پس | خوک چہ | حج | د خانہ | کعبہ | کوی | یا | عمرہ | کوی | نو | نشہ | گناہ

عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ

یہ | ہفہ | باندی | چہ | طواف | وکری | یہ | ہغود | وارو کئے | او | خوک چہ | یہ | خوشحالی | سر وکری | نیکی | نو | بیشک | اللہ

نشہ | چہ | ہفہ | دیکو | دوار | د | حایونو | یہ | مینم | کئے | سعی | وکری | او | خوک چہ | یہ | خیلہ | مینہ | د نیکی | کار وکری | نو | اللہ | یقیناً | قبولو

شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۱۵۸ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ ۖ مَا أَنزَلْنَا

دیرند | دان | پوہہ | دے | بیشک | ہفہ خلق چہ | بہتوی | ہفہ خہ | چہ | نازل | کول | مونہ

او | یہ | ہر خہ | بنہ | پوہہ | دے | خوک چہ | زمونہ | نازل | کوی | بنکارہ | بیتونہ | او | د | ہدایت | تعلیم

مَنْ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ

له بنکاره دلیلو | او هدايت ځي | پس له هغه نه چه | مونږ بيان کړی د هغه | د خلقو د پاره
پتوی د هغه ته پس چه مونږ د خلقو د (فائدے د) پاره په خپل کتاب کښه په ښه شاسره

فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿١٥٩﴾

په کتاب کښه | هم دا (هغه خلق) دی | په لعنت کوی په هغوی باند الله | او لعنت کوی په هغوی باند | لعنت کوونکی
واضع کړی دی ، نو په هغوی باند الله هم لعنت وروی او ټول لعنت کوونکی پرې هم لعنت وای .

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ

مگر | هغه خلق | چه توبه ئې وکړه | او خپل عمل سم کړه | او ظاهره (خبر) پس هم داخل ځي | چه زه توبه قبولم | د هغوی
لیکن بیشکه څوک چه توبه و یاسی او خپل عمل سم کړی (او کوم تعلیم چه ئې پتولو هغه) څرگند کړی نوزه به هغوی

وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

او زه یم | توبه قبولونکي | مهربانه | یقیناً | کوم خلق چه | انکار کوی | او مړه شول | په حال کښه
معاف کړم | او زه توبه قبولونکي مهربان یم - بیشکه کومو خلقو چه انکار وکړو | او د انکار په حالت

كَفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ

چه هغوی کافران و | دا (هغه خلق) دی | په کومو چه | لعنت د | د الله | او د فرشتو | او د خلقو
کښه مړه شول | نو په هغوی د الله تعالی او د فرشتو او د ټولو بنیادمو لعنتونه

أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

ټولو | همیشه به وی هغوی | په دغه لعنت کښه | سپک به نه کړ شي | له هغوی نه | عذاب
د بیله شي ، هغوی به په دغه لعنت کښه همیشه وی ، نه به د هغوی نه عذاب مکو له شي .

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَاللَّهُمَّ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

او نه به هغوی ته | مهلت ورکول شي | او معبود ستاسو | خدا ئې یو دے | نشته هېڅ معبود بې د هغه نه
او نه به هغوی ته (خه قدر) مهلت ورکول شي - او (له خلقو) ستاسو معبود هم یو معبود د هغه نه سوا بل څوک

الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بخښونکي | مهربان دے | بیشکه | په پیدا کولو کښه | د اسمانونو | او زمکه
معبود نشته ، ډیر بخښونکي مهربان دے - بیشکه د اسمانونو او د زمکه په پیدا کولو کښه

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

او په تلو راتلو | د شپې | او ورځ کښه | او په هغه کشتی کښه | چه روانه وی | په دریا بڼه
او د شپې او د ورځې په پوله پس تک راتگ (اولونید وریدو) کښه ، او په هغه کشتیو کښه چه په دریا بوټو کښه د خلقو

بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ

په هغه خیزو نوسو | چه نفع ورکوی | خلقوته | او په هغه کښه | چه نازل کړے | الله | له اسمان نه | اوبه
د فائدے سامانونه اوږی راوړی ، او په هغه اوبو کښه چه الله تعالی د پورته نه راوړی

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَتْ فِيهَا مِنْ كُلِّ

بیازوندگان کله په هغه سره | زمکه | پس د مرک (وچید) د هغه نه | او خواره کړل | په دیکه | د هر قسم خنادر
او د دے په ذریعہ مړه ریعنی اوچه | زمکه ژوندی کړه | او په دے کښه د هر قسم خنادر

دَابَّةٍ ۖ وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ

خنادر | او په چرخولو | د هوا کولو کښه | او په دریځو کښه | چه په قابو کښه دی | په مینه د آسمان
خواره کړل | او د سیلو بادونو په چورولو کښه | او په هغه دریځو کښه | چه د زمکه د آسمان په مینه کښه زوړند

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝۶۳ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ

او زمکه کښه | خامخا نڅښه دی | هغه خلقو د پاره | چه عقل لری | او له خلقو نه | هغه ټوک دی | چه جوړوی
ولاړه وی په دے کولو کښه د هغه خلقو د پاره نڅښه دی کوم چه عقل مند دی | او په خلقو کښه دے هم کي چه د الله نه

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ

بے له خدا ئه نه | شریکان | محبت کوی هغوی سره | په شان د محبت د الله | او هغه خلق
سوا نور څیزونه هغه سره په برابری نیسی او د هغوی سره داسه محبت ساتی څنگه چه د الله سره محبت کول پکار کي او

أَمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

ایمان والادی | هغوی خود ټولو نه زیات محبت الله سر لری | او کاش چه کتل | هغه خلقو | چه ظالمان دی
کوم خلق چه په الله ایمان لری هغوی ته هم د الله محبت د ټولو نه زیات وی او کاش چه ظالمان ته د دے حالت اندازه کید

إذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ

هرکله چه به وگوری | عذاب | چه قوت الله د پاره دے ټول | او داچه | الله
هرکله چه هغوی عذاب وویښی او د منی چه ټول قوت او طاقت صرف هم الله ته حاصل کي او داچه الله تعالی

شَدِيدُ الْعَذَابِ ۝۶۴ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ

سخت | عذاب ورکوونکے دے | هرکله چه ویزاره شی | هغه خلق | د کومو چه پیروی شووه | د هغو خلقو نه
په عذاب ورکولو کښه هم دیر سخت کي | هغه دخت (بریا د کړی) هرکله چه هغه خلق د چاپیریو کي چه شووه د ځپلو

اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ۝۶۵

چاچه پیروی کړه ده | او هغوی به وویښی | عذاب | او غوڅ به شی | د هغوی | تعلقات
پیروی کوونکو نه د ویزاری اظهار وکړی او هرکله چه هغوی عذاب په خپلو سترگو وویښی او د هغوی ټول رشتے او وسیلے

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ

او د به وائی | هغه ټوک چه پیروی کړه ده | چه کاش مونږ له | دوباره (تک و) | پس چه ویزاره شومونږ | د هغوی نه
پرېکړه شی او چاچه په دے نیا کښه د هغوی پیروی کوله د به وائی | کاش | که مونږ نه د واپس تلویوړه موقع را کړه شو

كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرْبِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالُهُمْ حَسَرَاتٍ

څنگه چه | ویزاره شول هغوی | له مونږ نه | دغه شان | و به ښایي هغوی ته | الله | علونه د هغوی | پښیمانتیا
نو مونږ به هم تر دے د ویزاره شو که چه مونږ نه ویزاره شوی کي څه شان به الله دوی ته د دوی کاره علونه د حسرت او

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝ يَأْتِيهَا النَّاسُ

په هغوی | اونه دی هغوی | بهرته وتونکی | د دونه نه | اے خلقوا!
د پښتیا نئی د پاره وړاند کوی - او په هیڅ چل به د اوس نه بهر وتله نه شی - اے خلقوا!

كُلُوا مِنَّمَا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ

خوری | له هغه نه | چه په زمکه کښه دی | حلال پاکیزه | او پیروی مه کوئ | د قدمونو
د زمکه په سر چه کوم حلال او پاکیزه څیزونه موجود دی هغه خورئ او د شیطان په جوړه کره لار په

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ

د شیطان | بیشکه هغه | ستاسو | بشکاره دښمن دے | بیشکه چه هغه حکم کوی تاسوته
مه خوی | بیشکه هغه ستاسو څرگند دښمن دے - هغه خو به تاسوته د بدی او

بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

د بد کاری | او د بے حیایی | او دا چه | (له ځانه) وایئ | په الله باند | هغه خبره
د بے حیایی د کارونو حکم در کوی او د ایه درته ښائی چه د الله په نوم د (دروغ) خبر جوړ کړئ چه د هغه

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

چه تاسو پکښه پوهیږئ | او هر کله چه وویل شي | هغوی نه | چه پیروی وکړئ د هغه نه | چه نازل کړی دی | الله
نه تاسو په خپله خبر نه یئ - او هر کله چه هغوی ته وویل شي چه الله څه نازل کړی دی د هغه پیروی وکړئ

قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ

نودوئیل هغوی | بلکه مونږ خو به پیروی کوو د هغه نه | چه موندلی د مونږ په هغه | خپل پلار نیکه | ایا اگر که وی
نواي چه مونږ خو به په هغه لار چلیږو په کومه چه مونږ خپل مشران روان موندلی دی اگر که د هغوی

أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ

د هغوی پلار نیکه | چه نه پوهیدل | په هیڅ څیز | اونه به نه سمه لار موندله | او مثال
پلار نیکه په هیڅ څیز نه پوهیږی اوسمه لار نه موندلای نه وی (نوبیا به هم د هغوی په لار روان وي) او د کافرانو

الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ

د هغو چه | کافران دی | په شان | د هغه چا دے | چه اواز کوی | هغه څیز ته | چه نه اوسری
مثال د هغه چا په شان دے چه یو داسه څیز پښه چغ وځي چه سوا د بله او اوانه

الَادْعَاءِ وَإِن دَاعٍ صَمٌّ يَكُمُّ عَمَّا فَهْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۝

مکړبلنه | او چغه | کانړه دی | کونکیان دی | رانده دی | پس هغوی | په هیڅ نه پوهیږی
نه نور هیڅ نه اوسری ، دا خلق کانړه ، کونکیان او رانده دی ، نو دوی په هیڅ نه پوهیږی .

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

اے | د ایمان خاوندانو! | خورئ | د پاکیزه څیزونو نه | چه در کړی دی مونږ تاسوته
اے ایماندارو! | زموږ در کړه پاکیزه (حلاله) روزی خورئ -

وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۱۴۳﴾ إِنَّمَا

اوشکر کوئی | دَاللہ | کہ چرے تاسو | ہم دھغہ | عبادت کوئی ۔ | بیشک
او دَاللہ شکر کوئی کہ تاسو پہ رشتیا بوازے دھغہ عبادت کوئی ۔ | بیشک اللہ

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخُزِيرِ وَمَا

ہغہ خو حرامہ کرے دے تاسو | مردارہ | اودینہ | اوعوبنہ | دخنزیر | اودھغہ خنارہ
پہ تاسو باند مردارہ ، ویتہ ، دخنزیر غوسہ اوداسے حلالہ پہ دَاللہ نہ بغیر

أَهْلًا بِهِ لَغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

پہ کوم پہ دُونیلے شی (نوم) | دَغیر اللہ | پس خوک پہ | مجبورہ شی | نہ سرکشی کوئیکے | اوندہ دَحَدَ تیریدوئیکے
د بل چانوم پرے اختہ شوے دی حرام کروی دی پس خوک پہ نافرمانی کوئیکے اود حد نہ تیریدوئیکے نہ دی

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۴﴾ إِنَّا

پس نشتہ گناہ | پہ ہغہ | بیشک اللہ | بخبونیکی | مہربان دے | یقیناً
(پہ حالت د مجبور کی کہ چرے دے استوال وکری) نو پہ ہغہ گناہ نشتہ بیشک اللہ بخبونیکی مہربان دے ۔ کوم خلق پہ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ

کوم خلق پہ | پتھوی | ہغہ خہ پہ | نازل کروی دی | اللہ | لہ کتاب نہ | او اخلی
ہغہ حکموتہ کوم پہ اللہ تعالیٰ پہ خیل کتاب کہے نازل کروی دی پتھوی او دے پہ بدلہ کہے

بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

پہ بدلہ دھغہ کہنے قیمت | لہ | دغہ خلق | نہ خوری | پہ خیتو خیلو کہے
د دُنیا معمولی قائدے حاصلوی ، ہغوی پہ حقیقت کہے نور خہ نہ کوی خو خیلے کہیدے

إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمْ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۖ

مکراوس | اوندہ بہ کوی خیر دھغوی سرہ | اللہ | پہ ورخ | د قیامت | اوندہ بہ پاک کروی ہغوی
پہ اور چکوی او اللہ تعالیٰ بہ درسرا د قیامت پہ ورخ د قہر نہ خبر نہ کوی اوندہ بدے د گناہ نہ پاک

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۴۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلٰةَ

اودھغوی د پارہ | عذاب دے | دردناک | ہم داہغہ (خلق) دی | کومو پہ | واخستلہ | مکرہی
کروی اودھغوی د پارہ بہ دردناک عذاب دی ۔ دا ہغہ خلق دی چاہہ دھدایت پہ بدل کہے مکرہی

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۴۶﴾

پہ بدلہ دھدایت کہے | اوعذاب | پہ بدلہ د بخبسنہ کہے | پس ثومرہ | نوے صبر دھغوی تہ | پہ دوزخ
او د بخبسنہ پہ بدل کہے عذاب پہ بیعہ اختہ دے نوخہ عجیبہ حوصلہ لری پہ د دوزخ پہ اور باند راضی دی

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ

دا | دے د پارہ پہ اللہ | نازل کرد | کتاب | پہ رشتیا و سرہ | اوبیشک | کومو (خلق) پہ
دا حکہ پہ اللہ تعالیٰ خیل کتاب پہ حقہ رالیر لے دے او کومو خلقو پہ د (اللہ د) کتاب پہ

اختلاف وکرو | پہ کتاب کہنے | خامخا پر یوتل پہ ضد کہنے | دیر لرے | نہ دہانیک | داچہ تاسو وگر خوی
مسئلو کہنے اختلاف وکرو هغوی پہ جگر و کہنے تر دیر لرے لاهل ۔ نیکی دے نہ نہ شئی و بیله چہ تاسو

خپل مخونه | مشرق او مغرب طرف ته | لیکن نیکی (خود ادا) | چه ایمان راوړي
خپل مخونه مشرق نه وگرځول که مغرب ته بلکه نیکی دے ته ویلے شی چه بنده په

په الله | او په ورځ | د قیامت | او په فرستو | او په کتابونو | او په پیغمبرانو ،
 الله تعالی ، په ورځ د آخرت ، په فرستو | په کتابونو او په پیغمبرانو باند یو څه یقین وساتي

اور کوی | مال | دھغہ پہ محبت کئے | خیلو خیلوانو تہ | او یتیمانو تہ | او مسکینانو تہ
او | چہ خیل مال د الله تعالیٰ پہ محبت کئے | یہ خیلونزدے رشتہ دارانو، یتیمانو، مسکینانو

او مسافرو ته | اوسوال کوونکو ته | اوپه (خلاصولو) ستهونکې | اوډوروی | مونځ
مسافرو، سوال کوونکو او د غلامانو په ازادولو کې خړتۍ کړو ، او په د مونځ پابندۍ کوی

اور کوی | زکوٰۃ | اوچہ پورہ کوونکی | دَخیلو وعدو | هرکله چه هفوی تَه وعدہ دَگری | ادبِر کوونکی دی
اور زکوٰۃ ورا کوی | او کوم (خلق) چه وعدہ دَگری نو هفہ په بِنه شَان سره پورہ کوی او په تنگ دَسْتی او

یہ تنگ دستی | اوپہ سختی کئے | اوپہ وخت دُجنگ کئے | ہم داخلِ دی | رستوں
تکلیف کئے او (دُحقِ او باطل) یہ جنگ کئے صابرہ و سبزی ہم داخلِ رستوں (نیکان) دی۔

او ہم دادی | پرہیز کاران۔ | ۱۷ | مؤمنانو! | فرض شوے کہ | یہ تاسو بانی
او ہم داخلہ پرہیز کارہ دی۔ | ۱۸ | مؤمنانو! | تاسو دپارہ دوتلی شوو کسانو

قصاص | پہ وژ لو شو و کئے | آزاد | پہ بدلہ دے آزاد کئے | او غلام | پہ بدلہ دے غلام کئے
 یہ حقلہ قصاص حکم لکھا ہے دے دے اسے کہ آزاد یہ بدل کئے آزاد، دے غلام یہ بدل کئے (یوقاقل) غلام

اور بے گناہ | پہ بدلہ دینے کے | پس چاہتہ چہ معافی و کرمے شی | دھفہ دُور و دُطرف نہ | دَخہ خیز و دُرکے شی | کہ نہ قابلِ شیعہ، سا کہ حکمِ قابلِ تہ دَدہ (مَقُول) و روس (دَوَارِ تان) دُطف نہ خہ قَدِارِ معافی

فَاتَّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ

نومطالیه کول (پکاردی) | د دستور مطابق | اودا کول ہم پکار د هغه نه | به نیکی سره | دا | کمی ۵۵ |
وکرے شوہ نوذ (خون بہا) فیصلہ پہ مناسبہ طریقہ پکار دے او پہ راستی باند (رقم) ادا کول پکاردی | د استاسو ذرب د طرف

مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ عَتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ

ستاسو ذرب د طرف نہ | او مہربانی | پس شوک چہ | زیاتہ کوی | پس لہ دے نہ | ہفہ د پارہ دے
نہ یو قسم لہ اسانی اور رحمت دے نو شوک چہ دے نہ پس ہم د خیل حد نہ ورا ند تیرشی | نو ہفہ لہ دردناک

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۴۸ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوَةٌ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

عذاب | دردناک | اوتاسو د پارہ | پہ قصاص کئے | ژوندون کے | اے عقل خاوندانو! |
عذاب مقرر دے | او اے عقلمندو! تاسو د پارہ پہ قصاص اخستلو کئے ژوندون دے |

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۴۹ كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

چہ تاسو | بیج شئی | فرض کرے شوہ | پہ تاسو | چہ ہر کلمہ | راشی | چاہتہ پہ تاسو کئے | مرگ
چہ تاسو (دینے تو یولو نہ) منع شئی - ہر کلمہ چہ پہ تاسو کئے د چاہد مرگ وخت راشی - او ہفہ (پہ وراثت کئے)

إِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۖ

کہ چہ ہفہ پر بیجا مال | نو وصیت د کوی | د پلار او مور د پارہ | او د خیلوانو د پارہ | پہ بنہ طریقہ سرہ
خفہ مال دولت پر بیج دی | نو | د پلار او مور او د نزد سے خیلو خیلوانو پہ حق کئے | منصفانہ د وصیت کوی

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۱۵۰ فَمَنْ يَدَّلْهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا إِثْمُهُ

لازم شو | پہ پرہیز کارانو باند | پس شوک چہ | بدل کوی ہفہ | پس لہ ہفہ نہ چہ | او اڈے ورید | نو بیشک | د ہفہ گناہ
د پرہیز کارانو د پارہ د سے وصیت کول ضروری دی - پس شوک | چہ د وصیت اور بیڈ نہ پس پہ دے کئے خفہ بد لون و کوی نوذ

عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۵۱ فَمَنْ خَافَ

ہم پہ ہفوی دے | کوم چہ ہفہ بدلوی | بیشک | اللہ | او ریدونکے | پوہہ دے | پس شوک چہ ویریری
دے گناہ پہ ہفہ خلقو باند دے کومو چہ پہ دے کئے بد لون و کرد | بیشک اللہ ہر خفہ او پی ہر خفہ پوہہ کے | البتہ کہ شوک چہ

مِنْ مَّوَصٍ جَنَفًا أَوْ أَثِمًا فَأُصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ

لہ وصیت کوونکی نہ | د طرفدارئی | یا د گناہ | پس صلح و راوی | د ہفوی پہ مینم کئے | نو نشہ گناہ | پہ ہفہ
د دے خیر دویک نہ چہ | وصیت کوونکی خفہ غلط یا گناہ کرے دے او ہفہ پہ وارتا نو کئے صلح و کوی نو پہ ہفہ خفہ گناہ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۵۲ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ

بیشک اللہ | . مخبونکے | مہربان دے | اے دایمان خاوندانو! | فرض کرے شوہ | پہ تاسو
نشہ بیشک اللہ | مخبونکے | مہربان دے | اے دایمان خاوندانو! | پہ تاسو باند روثرے د سے فرض

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۵۳

روثرے | لکہ چہ فرض شوہ وے | پہ ہفہ خلقو باند | کوم چہ تاسو ورا ند و | چہ تاسو | پرہیز کار جوہ شئی
کرے شوی دی | لکہ چہ تاسو نہ ورا ند خلقو باند فرض کرے شوہ وے | چہ تاسو د بدیو نہ بیج شئی

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ

خوورٹے | د شمیر | پس شوک چه وی | په تاسو کښه | بیمار | یا | په سفر باند
روژے د شمیر پوڅوورٹے دی ، نو که په تاسو کښه شوک بیمار وی | یا په سفر د تلے | وی

فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ

نوشمیر (پوڅو کړی) | د دروڅو | نورونه | او په هغه خلقو | چه په تکلیف سره روژه نیسی | فدیہ ده
نوهغه د په نوروورڅو کښه غه شمیر پوڅو کړی او شوک چه د پر په تکلیف سره روژه نیسی (لکه بوداگان) نوهغه د فدیہ

طَعَامٌ مِّسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ

خوماک | د یو مسکین | بیا شوک چه | په خوشحالی کو | نیکی | نوهغه غوره ده | د هغه د پاره
ورکوی (د یو روژے په بدل کښه) د یو مسکین په مره کیده | خوراک | او شوک چه په خپله خوښه زیات خیرات ورکړی نوهغه د هغه

وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۴﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ

او چه | روژه وساتئ | غوره ده | تاسو پاره | که چرے تاسو پوهیږئ ؟ | میاشت د رمضان
د پاره غوږ ده او روژه ساتل تاسو د پاره د پوڅو دی په شرط د که که تاسو پوهیږئ - رمضان هغه (مبارک) میاشت ده

الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ

هغه ده چه نازل کړ شو په هغه کښه | قرآن | چه هدایت د | د خلقو د پاره | او خیرے روښانه | له هدایت نه
چه په کښه قرآن نازل کړ شو کوم چه د خلقو د پاره رهنمای ، هدایت او په حق او باطل کښه د فرق کولو

وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

او فرق کونکے د | پس هر هغه کړ چه | بیا موم | په تاسو کښه | د میاشت | نو د دے روژے ساتی | او شوک چه وی
ذریعہ ده . پس شوک چه د مبارک میاشت بیا موم هغه بکار کړ چه هغه د دے روژے ونیسی . او شوک چه

مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ

بیمار | یا په سفر کښه | نوشمیر (پوڅو کړی) | له نورو ورځو نه | غواړی | الله
ناروغه وی یا په سفر کښه وی نوهغه د په نوروورڅو کښه (پوڅو ورو) شمیر پوره کړی - الله تاسو سره نرمی کول

بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

په تاسو | آسانی | او نه غواړی | په تاسو | تنگی | او د پاره چه پوره کړئ | شمیر
غواړی ، او سختی کول نه غواړی (او دا چل د رته حکم ښائی) چه تاسو دروژ و شمیر پوره کړئ

وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۵﴾ وَإِذَا

او په لویئ یاد کړئ | الله | په د که چه هدایت و کړ هغه تاسو | او چه تاسو | شکر و کړئ | او هر که چه
او په دے هدایت باند د الله لوی بیانوی او چه د هغه شکر ادا کوئ - (او له پیږه به) هر که

سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ

سوال و کړی تانه | بندگان زما | زما په حقله | پس بیشکه زه | نزدایم | قبولم | دعا | د دعا کوونکی
چه زما بندگان زما په حقله تانه ښوس و کړی (نورته دوا به) زه (هغوئ ته) د پوښتو کړیم یو غوښتونکے چه غه وخت ماته

إِذَا دَعَا نَ لَا فَلَيْسَ تَجِيبُوا إِلَى وَلِيَوْمُنُو بَإِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

کوم ڇٽ ۾ هغه ماڻهو کي آواز کوي | نو پڪاري ۾ ڇهه ڏينهن | اديبان راڻي ۾ ما | ڇهه هفتي | لار بيا مومي -
خواست ڏکري زه هغه قبلوم نو پڪاري ۾ هفتي زما حڪوم قبول کري اوما باند يقين ڏکري ڇهه هفتي سمه لار بيا مومي

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَتْ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

هلال ڪر شوق | تاسو ڀاره | ڇهه شپي | ڏروڙه ڪنه | ڪورو ال | ڏخيلو بنحو سوره | هفتي پرده ده
تاسوته ڇهه روڙه ڪنه ڏ شپي خپلو بنحوته نزديڪت مباح ڪر ڇهه شپي هفتي سناسو پرده دي

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ط عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

تاسو ڀاره | اوتاسو | پرده يئي | ڏهفتي ڏ ڀاره | الله ته معلومه ده | ڇهه تاسو | ڪو خيانت
او تاسو ڏ هفتي پرده يئي - الله ته معلومه ده ڇهه تاسو ڏخيلو خانو سوره (پڻ پڻ)

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ

ڏخيلو خانو سوره | پس توبه قبول ڪر | ستاسو | اومعاف ڪري | تاسو | نو اوس | ڪورو ال ڪوئي ڏهفتي سوره
خيانت ڪو | نو هغه ستاسو توبه قبول ڪر | اوتاسو ڏ معاف ڪري نو اوس ورسره (ڇهه روڙه ڪنه ڏ شپي) ڪورو ال ڪوئي

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى

او غواهي | ڇهه ليکي دي | الله | تاسو ڏ ڀاره | او خوري | او خبيئي | ترده ڇهه
شي او ڪوم (اولاد) ڇهه الله تاسو ڏ ڀاره مقرر ڪر ڏ هفتي خوا هشمند وسيري (ڏڏ ڪنه علاوه) ڏ شپي خوراڪ او خبيئا ڪم

يَتَبَيَّنَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ

مقا ظاهر شي | تاسو ڏ ڀاره | تار | سپين | له تار تور نه | ڏ صبا
ڪوئي ترده ڇهه ڏ صبا سپين تار درنه ڏ شپي ڏ تور تار نه راينڪاره شي او صبارا و خيڙي -

ثُمَّ أَتَمُّوا الصِّيَامَ إِلَى الْيَلِّ وَلَا تَبَاشَرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ

بيا | پوره ڪري | روڙه | تر شپي پور | اومه ورنڌ ڪيري بنحوته | هر ڪله ڇهه تاسو | معتكف يئي
نو بيا تر ماينامه روڙه ڪوئي او (بله داڇه) بنحوته مه ورنڌ ڪيري ڪله ڇهه تاسو ڇهه ڄما تو ڪنه

فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

ڇهه ڄما تو ڪنه | دا | حدونه دي ڏ الله | پس مه ورنڌ ڪيري هفتي | دغه شان | بيانوي
معتكف يئي - دا ڏ الله مقرر ڪري حدونه دي ڏ ڏنه ته نزدي ڇهه مه ورنڌي الله دغه شان ڇهه وضاحت

اللَّهُ أَيْتَهُ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَاْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

الله | خپل ايتونه | خلقو ڏ ڀاره | ڇهه هفتي | پرهيز ڪاره شي | اومه خوري | خپل مالونه | ڇهه خپل مينه ڪنه
سوره خپل ايتونه خلقو ڏ ڀاره بيانوي ڇهه هفتي غلظو ڪارونونه بچ شي - او ڇهه خپل مينه ڪنه ڇهه ناحق ڏيوسل

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا

ڇهه ناحق | اومه رسوي | هغه (مالونه) | حاڪمانوته | ڏ ڀاره ڏ ڏنه ڇهه و خوري | ڇهه حصه
مال مه خوري اومه مال حاڪمانوته ڇهه ڏنه نيت رسوي ڇهه ڏ خلقو ڏ مال نه ڇهه حصه ڇهه ناجائز

مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۸﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ

دے خلقو دے مالون | یہ ظلم سرہ | حال دادے چہ تاسو پوہہ یی | یتوس کوی دکو لہ تانہ | دمیاشتو بارہ کنے
طریقو سرہ و خوری | حال دادے چہ تاسو پوہہ یی - (۱۸۸) خلق تانہ دے سپورمئی (دو لویڈ دیوڈ)

قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا

دوایہ | ۱ | اندازے دے وقت | دے خلقو دے پارہ | او دے حج دے پارہ | اونہ دے | نیکی | (۱۸۹) چہ راشی تاسو
یہ حقہ یتوس کوی ورتہ دوایہ چہ حادے خلقو دے پارہ تاریخ پیرند لادو دے وقت معلوموونجھہ | او دے نیکی نہ دے چہ تاسو

الْبُيُوتِ مِمَّنْ طُهِّرَهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ

کوروونہ | دے هے دے شاکانو دے طہ نہ | لیکن نیکی (خودا) دے | تحوک چہ پرهیزکاری دے کوی | اورا حئی تاسو | کوروونہ
خیلو کوروونہ دے شاد طہ نہ ورنو حئی | بلکہ نیکی دادے چہ بندہ خان دے حرامو بیچ کوی نو تاسو کوروونہ نیغہ چہ

مِّنْ آبَائِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۸۹﴾ وَقَاتِلُوا

دے هے دے دروازونہ | او دے پیریری | دے الله نہ | دے پارہ دے چہ تاسو | خلاصہ بیامومئی | او جنگ دے کوی
دروازو ورنو حئی | او دے خدائے نہ دیرہ کوی | چہ کامیاب شئی | او دے الله پہ لارہ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دے الله پہ لارہ کنے | دے هے خلقو سرہ | چہ جنگ کوی تاسو سرہ | او زیانے مہ کوی | بیشک الله | نہ خوبنوی
کنے هے خلقو سرہ جنگ کوی | تحوک چہ تاسو سرہ جنگ کوی | خوزیانے مہ کوی | زیاتی کوروونکی خلق دے الله

الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۰﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ

زیانے کوروونکی | او قتل کوی هغوی | کوم حائے چہ | بیامومئی هغوی | او دے باسئی هغوی | کوم حائے نہ
خوبن نہ وی - او دے شہنان کوم حائے چہ بیامومئی ورنو شئی - او بھرے دے باسئی دے کومو حائیو

أَخْرِجُوكُمْ وَ الْفِتْنَةَ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ

چہ ویستلی دے هغوی تاسو | او فتنہ | زیانہ سخت دے دے قتل نہ | او جنگ مہ کوی دے هغوی سرہ
نہ چہ لے تاسو ویستلی یی - او دے کفر فتنہ دے قتل نہ زیانہ سخت دے | او دے مسجد حرام (کعبہ) پہ خوا کنے دے

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ

نزدے مسجد حرام نہ | تردے چہ | جنگ کوی هغوی تاسو | پہ هے کنے | پس کہ چہ | جنگ کوی هغوی تاسو
تر هے جنگ مہ کوی | ترخو چہ هغوی دے سرہ جنگ نہ کوی او کہ چہ هغوی (پہ حرم کنے) م تاسو

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹۱﴾ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ

پس و ورنو شئی هغوی | ہم دے شان | سزا دے | دے کافرانو | پس کہ چہ هغوی منع شول | او بیشک | الله
سرہ جنگیری نو تاسو ہم ورنو شئی | دے منکرانو ہم دے سزا دے | بیکہ هغوی (دے جنگ نہ) لاس پہ سر شئی نو الله

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹۲﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونُ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ

بخشنوکنے | مہربان دے | او جنگ کوی هغوی سرہ | نزد چہ | پاتے نہ شئی | فتنہ | او شئی (قائم)
بخشنوکنے مہربان دے - او تاسو دے سرہ تر هے یوہے جنگیری چہ فتنہ پاتے نہ شئی | او دے الله تعالیٰ دین

الرَّيْبُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١٣﴾

دین | دَاللہ | پس کہ چکر | ہغوی منع شول | نو نشته سختی | مکر | پہ ظالمانو -
قائم شی | پس کہ چرے ہغوی منع شی | نو د ظالمانو نہ سوا | پہ بل | چا سختی مہ کوئی -

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قَصَاصٌ

میاشت | حرامہ | پہ بدلہ دمیاشتہ | حرامہ کئے دہ | او پہ تو لو حرمونو کئے | قصاص دے -
د حرامے (یا حرمت) میاشتہ بدل حرامہ میاشتہ دہ | او تو لو محترمونو لحاظ بہ برابر سالتے شی -

فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى

بیاخوک چہ | زیاتہ و کری | پہ تاسو | تاسو تم زیاتہ و کری | پہ ہفہ | پہ شان | د زیاتی کو لو د ہفہ
نو خوک چہ | پہ تاسو باند زیاتہ و کری | تاسو ہم د ہفہ د زیاتی جواب و کری | خنک چہ ہفہ | پہ تاسو زیاتہ

عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١١٤﴾

یہ تاسو باند | او دویر بری | دَاللہ نہ | او پوہہ شی | چہ اللہ | د پرہیزگارانو سرہ دے -
و کزو - او (پہ ہر حال کئے) دَاللہ نہ ویر بری | او یقین ساتی چہ اللہ | د پرہیزگارانو سرہ دے -

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

او خرچہ کوئی | دَاللہ پہ لارہ کئے | او مہ غور زوی (خانو نہ) | د خیلہ لاسہ | پہ ہلاکت کئے
او دَاللہ پہ لارہ کئے (مال) خرچہ کری | او پہ خیلو لاسو نہ خان ہلاکت نہ مہ غور زوی -

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾ وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ

او نیکی کوئی | بیشک | اللہ | دوست لری | نیکی کوونکی | او پورہ کوی | حج
او نیکی کوئی | یقیناً اللہ تعالیٰ ہفہ خلق خوشیوی کوم چہ نیکی کار دی | او حج او عمرہ دَاللہ درضا

وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

او عمرہ | اللہ د پارہ | پس کہ چکر | رامنہ کرے شی تاسو | نو لائز م دے ہفہ چیز چہ اس دی | لہ قربانی نہ
د پارہ پورہ کوئی | او کہ چرے (پہ لارہ کئے) حصار کرے شی | نو ہر خہ قربانی چہ موندے شی | ہفہ و کری

وَلَا تَحْلِفُوا رُعُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ

او مہ خرایٹی | خیل سر و نہ | تردے چہ | ورسیری | قربانی | خیل ملے نہ
او خیل سر و نہ تر ہفہ مہ خرایٹی | تر خو چہ قربانی خیل ملے نہ و نہ رسی -

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّنْ رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ

بیاخوک چہ وی | لہ تاسو نہ | بیمار | یا ہفہ نہ خہ تکلیف وی | د سر | نو فدیہ د ویر کری
پس تاسو کئے کہ چرے خوک بیمار وی | یا د ہفہ پہ سر کئے خہ تکلیف وی (او سر خریل غواہی) نو د

مِّنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمِنْ تَمَتُّعٍ

د روترو نہ | یا | صدقے نہ | یا قربانی نہ | بیا چہ ہر کہ تاسو پہ امن شی | پس خوک چہ فائدہ و غلی
فدیہ پہ طور د روتروے و نیسی یا د خیرات و کری یا قربانی و کری | بیا چہ کہ پہ امن شی | نو خوک | چہ عمرہ د

بِالْعَمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

عمرے نہ | حج پورے | پس لازم کہ ہفہ خیزچہ اسان وی | لہ قربانی نہ | بیا خوک چہ | بیانہ موی (قرانی)
حج سرہ یومائے کبریٰ (وفائے حاصل و غواہی) نو ذخیل و س مطابق قربانی د و کبری او چاہے نہ (د قربانی خناسر)

فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

پس روزے د و نیسی | درے | د حج پہ ورخو کنے | او او کو ورے | کوم دخت چہ را و گر خئی تاسو | دا
ملاؤ نہ شی نو ہفہ د حج پہ ورخو کنے د و روز و نیسی او او کو روزے د پہ واپسی و نیسی | دا پورہ

عَشْرَةٍ كَامِلَةٍ ذَلِكَ لِئِنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرًا

لش | پورہ شوے | دا (حکم) | د ہفہ چا د پارہ | چہ نہ وی | کورنی د ہفہ | خواؤ شا
لس (روزے) شوے | دا حکم ہفہ چا د پارہ دے د کوم کورنی چہ د مسجد حرام پہ خواؤ شا

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

د مسجد حرام | او د ویر بری د الله نہ | او پوہہ شی | چہ بیشک الله | سخت
کنے نہ و سیری۔ او د الله نہ و ویر بری او بنہ پوہہ شی چہ الله تعالیٰ پہ عذاب و کولو کنے

الْعِقَابِ ۱۹۰ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

عذاب و کولو کنے | د حج | یو و مياشتے دی | معلومے | پس چاہے | لازم کہ وہ مان باند | پہ مياشتوں
دیر سخت دے۔ د حج مياشتے (تولو تہ) معلومے دی۔ پس خوک چہ پہ دے مياشتوں کنے د

الْحَجَّ فَلَارَفَتْ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ وَمَاتَفَعَلُوا

حج | نونہ د جائز کورو آستوسر | او نہ گناہ کول | او نہ جھک جگرے (د حج) پہ ورخو کنے | او خہ چہ کوئی تاسو
حج ارادہ و کبری نو (ہفہ د خبر شی چہ) د حج پہ ورخو کنے کور و آ، گناہونہ او جگرے (خاص طور پر) منع دی او ہر خہ نیک کار

مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى

لہ لیکن نہ | او پوہہ د چہ ہفہ باند الله | او تو بنہ د کاسر و اخلائی | پس بیشک غورہ | فائدا د تو بنے | پرہیز کاری دے -
چہ تاسو کوئی ہفہ الله تہ معلوم دے | او خان سرہ تو بنہ اخلائی بیشک چہ د تولو نہ بنہ تو بنہ تقوی دے -

وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۱۹۱ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا

او د ویر بری لہ مانہ | اے د عقل خاوندانوا | نشنہ دے | پہ تاسو | خہ گناہ | چہ و لہ توئی
او اے عقلمندو! صرف ہم مانہ و ویر بری | پہ خبرہ کنے پہ تاسو گناہ نشنہ کہ (د حج پہ ورخو کنے) د الله فضل

فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ

فضل | د خیال رب | پس ہر کہ چہ و خئی تاسو | د عرفات نہ | نو یاد کری | الله
(یعنی مال او دلت پہ ذریعہ تجارت) غواہی نو ہر کہ چہ د عرفات نہ را و گر خئی نو د مشعر حرام (مزدلف) سرہ

عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ ۖ وَإِنْ كُنْتُمْ

پہ نزد | د مشعر حرام | او یاد کری ہفہ | لکہ چہ ہفہ ہدایت د کرو تاسو | او اگر چہ وی تاسو
نزد د الله ذکر کوئی۔ او پہ ہفہ شان د الله ذکر کوئی خٹکے پہ درتہ چل بنودے کے او دے نہ و باند

مَنْ قَبْلَهُ لِمَنِ الصَّالِّينَ ۝ ثُمَّ أَفِيضُوا

له دے نہ دہاند | له هیرونکو نه | بیا | واپس شی | تاسو خلق یقیناً بے خبرہ وی ۔

مَنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ

کوم خائے نہ چه | واپس شول | خلق | او . بخشنه غواہی | دالله نہ | بیشک | خلق راگرشی تاسو هم (اے قریشو!) ہم دھفہ خائے نہ واپس شی او دالله نہ بخشنه غواہی بیشک

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ

الله | . بخشنوگے | مہربان دے | پس ہر کھہ چه | تاسو ادا کرئی | ارکان ذبح خیل | الله . بخشنوگے مہربان دے ۔ بیا چه ذبح کارونہ پورہ کرئی

فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا

نو یاد کرئی | الله | لکھ چه تاسو بہ یاد دل | خیل پلار نیکہ | بلکہ نہ کہ نہ دیر زیات یاد دل | نو خنکہ چه خیل پلار نیکہ یاد وی نو دغہ رنگ الله هم (پہ منی کئے) یاد وی بلکہ داذکر دکنہ هم زیات (جد بے سرہ)

فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

بیا د خلقونہ | ہفہ شوک دی چه وائی | اے زمونہ رہہ! راگرہ مونہ نہ | پہ دُنیا کئے | دوی ۔ بیا خنے خلق وائی چه | اے زمونہ رہہ! مونہ نہ ہم پہ دُنیا کئے راگرہ (خہ چه راگوے)

وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ

اونشتہ دھفہ دپارہ | پہ آخرت کئے | خہ برخہ | او پہ ددی کئے دخنہ ہنہ | داسے بندہ دپارہ پہ آخرت کئے ہیٹ برخہ نشتہ | او خنے ہفہ دی چه

يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

چه وائی | اے زمونہ رہہ! راگرہ مونہ نہ | پہ دنیا کئے | بشیکرہ | او پہ آخرت کئے | وائی | اے زمونہ رہہ! مونہ نہ پہ دنیا کئے ہم نبہ ژوند راگرہ او پہ آخرت کئے ہم نبہ

حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ

دھم) بشیکرہ | او بچ کرہ مونہ نہ | د دوزخ د عذابہ | ہم دادی | کومو دپارہ چه | برخہ دہ | اجر راگرہ | او مونہ د دوزخ عذاب نہ وساتہ ۔ دغہ خلق بہ د خیلو عملونو پہ وجہ پہ دولہ

مِمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا

دھفہ نہ | کومہ چه وکئلہ دوی | او الله | زہر حساب اخستونکے دے | او ذکر کوئی | جہان کئے) برخہ واخلی ۔ او الله دیر زہر حساب اخستونکے دے | او د شمیر پہ

اللَّهُ فِي آيَاتِهِ مَعْدُودَاتٍ ۖ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ

دالله | پہ خورجو | شمیرے شوہ کئے | پس شوک چه تندی دکری | پہ دو د ورکو کئے | دغو ورکو کئے الله | یاد وی | نو شوک چه پہ دودہ ورکو کئے وراتہ واپس شہ

فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَا اِثْمَ عَلَيْهِ

پس نشتہ کنایہ | پہ ہفتہ | او شوک چہ | وروستویاتے شی | پس نشتہ کنایہ | پہ ہفتہ
نوپہ ہفتہ ہیچ گناہ نشتہ | او شوک چہ (یوہ ورخ) زیاتہ و لگوی پہ ہفتہ ہم گناہ نشتہ

لِمَنْ اتَّقَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ اِلَيْهِ

کوم چہ ویریزی (دالہ نہ) | او ویریزی | دالہ نہ | او پوہہ شی | چہ تاسو | دہفتہ طرفتہ
دہفتہ سی دپارہ چہ دالہ نہ تا فرمانی نہ ویریزی او ہم دالہ نہ ویریزی او یقین ساتی چہ تاسو ہم دہفتہ

تُحْشَرُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ

بہ جمع کوئے شی۔ | او گئے لہ خلقونہ | ہفتہ شوک دی | چہ خوشحالی تا | خبرہ دہفتہ
سره جمع کیدل دی۔ او گئے خلق داسے دی چہ دکتیا پہ حقہ دہفتہ خبرے پہ تاسو بنے او

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ

د دُنیا پہ ژوند کئے | او گواہ کوی | اللہ | پہ ہفتہ چہ | دہفتہ پہ زہ کئے دی
خویرے لکی | او ہفتہ پہ خیلہ نیک نیتی باند بیابا اللہ گواہ نیسی ، خو

وَهُوَ الَّذِي خَصَّامٌ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ

حال دادے چہ ہفتہ سخت جکر مارے | او ہر کجہ واپس شی | نومندے دہی | پہ زمکہ کئے
پہ حقیقت کئے ہفتہ پہ جکرہ کئے دیر سخت دے او ہر کجہ چہ مرتبہ بیاموی نوپہ وطن کئے دیکے کوشش کوی

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ

چہ تباہی راوی | پہ دے کئے | او تباہ کری | فصل | او جاندار | او اللہ
چہ فساد خور کری ، او فصلونہ کو شمال کری او د بنیاد مونسل ہلاک کری او اللہ

لِيُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ

نہ خوشبوی | فساد | او ہر کجہ چہ دو ٹیلے شی | ہفتہ نہ | چہ ویریزی | دالہ نہ | نو تباروی ہفتہ
فساد (خوڑوونکی) ہیچ نہ خوشبوی او ہر کجہ چہ ورتہ وویٹیلے شی چہ دالہ نہ ویریزی نو پہ غور کئے

الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْهَادِ

غروس | پہ گناہ باندی | پس ہفتہ دپارہ کافی دے | دوزخ | او خاما ہفتہ بد | حائے دے۔
راشی نوڑہ گناہ کوی نو داسے کس لہ دوزخ بس دے۔ او ہفتہ دیر خراب حائے دے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ

اولہ خلقونہ گئے | ہفتہ شوک دی | چہ خرغوی | خیل مانونہ | دپارہ د حاصلولو د رضامندی | دالہ
او گئے ہفتہ خلق ہم دی چہ دالہ نہ رضا د حاصلولو دپارہ خیل سرونہ در کوی ، او

وَاللَّهُ رَعُوفٌ ﴿٢٦﴾ بِالْعِبَادِ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ

او اللہ | دیر مہربان دے | پہ بندگانو خیلو | اے ایمان والو! | داخل شی | پہ اسلام کئے
اللہ پہ خیلو نیکو بندگانو دیر مہربان دے۔ اے مؤمنانو! پہ اسلام کئے پورہ پورہ

كَافَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۲۸﴾

توّل پورہ | او پیروی مہ کوی | دَ قد مونو | دَ شیطان | بیشک ہفہ ستاسو | بنکارہ دُ بنمن دے | درنوخئی - او دَ شیطان پہ جوہہ کرے لاس مہ حئی، ہفہ یقیناً ستاسو خرگند دُ بنمن دے

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا

پس کہ پھر وُخویدلئی | پس لہ ہفہ نہ | چہ راغلل تاسوتہ | دلائل بنکارہ | پس پوہہ شی نوکُ چرے دَ دے بنکارہ دلیلونو دَ راتلونہ پس ہم تاسو وُخوئیدی نو یاد لرئی چہ اللہ

أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۹﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ

چہ اللہ | غالب | دانادے | ایا ہغوی انتظار کوی | صرف | دَ | چہ راشی ہغوی تہ پہ ہرچا باند غالب او دیر دانا دے - (کہ دوئی اوس مہ نہ منی) نوایا دوی پہ دے انتظار کنے

اللَّهُ فِي ظُلُلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ

اللہ | پہ خپرونو | دَ وریخو کنے | او (راشی) فرشتے | ادا جام نہ وُرسوئی تاست دی چہ اللہ درتہ پہ خیلہ دَ دریخے دَ خپر لاند دَ فرشتو پہ مینم کنے راشی او تولہ خبرہ

الْأَمْرُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۳۰﴾ سَلُّ بَنِي إِسْرَءِيلَ

کار | او ہم اللہ طرف تہ | بیرتہ کرھولے شی | (توّل) کارونہ | پوئیتہ وکیرہ | دَ بنی اسرائیلونہ خلاصہ شی - او (آخریہ) تولے معاملے ہسے ہم ہفہ تہ پیش کیبری - دَ بنی اسرائیلونہ تیوس وکیرہ چہ مونہ

كَمْ أَتَيْنَهُمُ مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ۖ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ

چہ خومرہ درکرے مونہ ہغواتہ | نخبے | روبنانہ | او شوک چہ | بدل کری | نعمت | دَ اللہ ہغوی تہ خومرہ خرگندے نخبے رالیبری دی - او شوک چہ دَ اللہ نعمت دَ صلاویدو

مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۳۱﴾ زُيِّنَ

پس لہ ہفہ نہ | چہ راغے دہ تہ | پس بیشک اللہ | سخت | عذاب درکوونکے دَ | بنائے کرھولے نہ پس دا بدل کری نو (یاد ساتئی) چہ اللہ سخت عذاب درکوونکے دے - او کافرانو تہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

کافرانو تہ | ژوند | دَ دنیا | او توتے کوی | ہغو خلق پورے | کو موچہ اپارادہ دَ دنیا ژوند بنائستہ بنکاری او بن ورخ ہغوی مؤمنانو پورے توتے کوی -

وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

او ہفہ خلق چہ | پرہیز گاردی | دَ پاسہ دہغوی بہ دی | دَ قیامت پہ ورخ | او اللہ | روزی درکوی او دَ قیامت پہ ورخ بہ دغہ پرہیز گاران دَ ہغوی دَ پاسہ دی، او (پہ دنیا کنے خو) اللہ چہ چاہ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۲﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ

چاہتہ چہ | غواہی | بے حسابہ - | وُو | تول خلق | پہ یو دین باند غواہی نو بے حسابہ روزی درکوی (دَ مون او کافر فرق نہ کوی) اول اول خلق پہ یو دین باند وُورساہ کلہ چہ

فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنْزَلَ

پس راؤلیول اللہ | پیغمبران | زیرے ور کوونکی | او دیرونکی | او نازلے کرد

(اختلاف پیداشو) نو اللہ تعالیٰ نبیان راؤلیول چہ (نیکانوتہ) زیرے ور کوونکی او (بدانوتہ) ویرونکی دو۔ او دھوی سرہ

مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا

دوی سرہ | کتاب | برحق | چہ فیصلہ وکری | پہ خلقو کئے | پہ خبرہ کئے

لے برحق کتابوتہ نازل کول ، چہ ذاختلافاتو پہ حقلہ د خلقو ترمینہ فیصلہ

اُخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ

پہ کومہ کئے چہ بہ ہغوی اختلاف کول | او اختلاف لے و نہ کرد | پہ دے کئے | مکرہنہ خلقو | چاتہ چہ ورکے شو دھم کئے

و کری۔ او دا اختلاف کوونکی صرف ہم ہفہ خلق دو چاتہ چہ (کتاب) ورکے شوے دو

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى

پس دھفہ نہ چہ | راغلے و ہغوی تہ | (روبانہ) دلیلونہ | پہ خیل مینہ کئے دضدیہ چہ | بیاہدایت و کئے

او د خرگندو دلیلونہ راستو نہ پس (حک) لے شروع کرے دو چہ ضدبازی لے کول ، نو چاہہ ایمان راؤکے

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ

اللہ | ہغو خلقوتہ | چہ ایمان داردی | دھفہ (حق خبرے) | پہ کوم کئے چہ ہغوی اختلاف کول | پہ خیل حکم

دو ہغوی تہ اللہ تعالیٰ پہ خیل اذن سرہ | پہ اختلافی خبرو کئے سمد لاس دینودلہ | او دھرچا

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۲۱۳

او اللہ | ہدایت کوی | ہفہ چاتہ چہ و غوری | د سیمے لاسے | ایاتاسو خیال کوی

پہ حقلہ چہ د خدائے رضاشی نو ہغوی پہ سمد لاس روان کوی ، ستاسو مینی دا خیال دے

أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا

چہ | داخل بہ شئی | جنت تہ | او حال دا چہ نہ دے راغلے تاسوتہ | حالت دھفہ کسانو | چہ تیرشوی دی

چہ (ہیم بے ہیم) بہ جنت تہ داخل شئی؟ او ہفہ شان سختہ درباند تیرے شوی نہ دی لکھ

مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا حَتَّىٰ

لہ تاسو نہ ورائد | رسید لے وک ہغوی تہ | تنگی | او سختی | او جرتو لے شوی دو | ترد چہ

پہ پخوانو خلقو چہ تیرے شوے وے پہ ہغوی دومرہ سختی او داسے مصیبتوتہ راغلل او دومرہ و جرتو لے

يَقُولُ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ

دوئیل | رسول | او کومو خلقو چہ | ایان راؤکے دو | دھفہ سرہ چہ کلہ بہ وی | مدد | د اللہ

شول چہ د (ہفہ دخت) پیغمبر او دھفہ ایماندارو ملگرو چنے کرے چہ د خدائے امداد بہ کلہ راجی؟ (ہغوی)

إِنَّا نَنْصُرُ اللَّهَ قَرِيبٌ ۝۲۱۴ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ

واؤری | بیشک | امداد | د اللہ | نزد دے | پوشتنہ کوی دوی لہ تانہ | چہ خہ خرش وکری

تسلی ورکے شوے چہ) خبرشی د خدائے امداد نزد دے دے (لے پیغمبر) تانہ خلقو تپوس کوی چہ خہ خیرات کری۔

قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

دواہ | خہ خیز چہ خرشہ کوئی | د مال نہ | (ہفہ) د مور پلاس | او خیلو خیلوانو
وژ دواہ ہر خہ چہ (د توفیق مطابق) پہ خیرات کئے وړ کوئی نو مور پلاس ، خیلو خیلوانو

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

ادینمانو | اومسکینانو | اود مسافرو (حق) د | ادخہ چہ کوئی تاسو | له نیکی نه
یتیمانو ، مسکینانو اومسافرونه د وړ کوئی اوتاسو چہ د نیکی په خاطر هر خہ وړ کوئی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ عَلَيْكُمْ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ

پس بشکه | الله | په هغه | ښه پوهه د | فرض کرې شو د | په تاسو باند | جهاد | اد هغه گران د تاسو نه
نو هغه الله نه معلوم دی - تاسو نه د جهاد حکم در کرې شو د دے او هغه ستاسو ناخوښه د

وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا

او ممکنه ده | چہ ناخوښه به گنړئ تاسو یو خیز | اد هغه غوره وی | تاسو د پاره | او ممکنه ده چہ خوښوی به تاسو
او کله به یو خیز ستاسو ناخوښه وی خو هغه به تاسو د پاره غوره وی او کله به یو خیز ستاسو خوښ

شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

یو خیز | اد هغه | بد وی | تاسو د پاره | اوهم الله پوهیږی | اوتاسو نه پوهیږی -
وی خو هغه به تاسو د پاره بد وی - اود هغه خیر حقیق علم الله نه د اوتاسو نه هیڅ علم نشته -

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ

پتوس کوی دوی له تانه | په میاشت عزتمنده کئے | د جنگ په حله | دواہ | جنگ کول | په دے کئے
(له رسول!) تانه خلق پتوس کوی چہ د حرمت په میاشتو کئے جنگ کول څنګه دی؟ وژ دواہ چہ په دے میاشتو کئے جنگ

كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفَرٌ بِهِ وَالسُّجْدَ الْحَرَامِ

لوږه (ګناه) د | اومنع کول | د الله د لارے نه | اود دے نه انکار کول | اومسجد حرام نه (منع کول)
کول دیرغت جرم د خود خدای د لارے نه خلق منع کول اود خدای نه انکار کول او د مسجد حرام (کعبه) لار بندول اود

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ

اودیستل د دے اوسیدونکی | د دے نه | د دے نه هم زیاته (ګناه) ده | د الله په نزد | اوفتنه (پوړ کول)
هغه خلای خلق (د ملک نه) شړل د خدای په نزد د جنگ نه هم دیر لوی جرم د | او فتنه د

أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ قَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ

د قتل نه هم لوی جرم د | اد هغوی همیشه | به جنگ کوی تاسو سره | تردے چہ وړ وی تاسو
قتل نه لوی جرم دے او دوی خو به درسره برابر تر هغه دقت پوه جنگیږی چہ که د وړ برشی نو چہ د

عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

ستاسو د دین نه | که چرے د دوی دس وشی | او څوک چہ واپس وگرځی | له تاسو نه | د خپل دین نه
(اسلام د) دین نه مویستنه د کرځوی او یاد ساتی چہ په تاسو کئے څوک د خپل دین نه وگرځی ،

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

بیا مرشی | او هغه کافر دی | پس هم دا هغه خلق کی | چه ضائع شول | د هغوی عملونه | په دنیا کینے
او بیا کافر مرشی ، نو د هغوی عملونه په دنیا او آخرت دواړو کینے عبث

وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۱﴾

او په آخرت کینے | او هم هغه دی | اوسیدونکی د دوزخ | چه هم په دے کینے به همیشه وی -
لازل - او هم دغه خلق دوزخیان دی ، او تل به په دوزخ کینے پراته وی .

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجِهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بیشکه کومو خلقو چه | ایمان راوړ | او کومو چه | هجرت وکړو | او جهاد وکړد | د الله په لاره کینے
بیشکه چا چه ایمان راوړے دے او چا چه د الله په لاره کینے کله وطن پرېښودے او جهاد وکړے دے .

أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۲﴾

هم هغه دی | امیدوار | د الله د رحمت | او الله | بخښونکي | مهربان دے -
هم هغوی د الله د رحمت امیدوار دی او الله بخښونکي مهربان دے (په هغوی به رحمتونه وروی)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

تپوس کوی د کله تانه | د شرابو | او جوارۍ (په حقله) دوايه | په دواړو کینے | کناه ده | لویه
(په پیغمبره !) دوی تانه د شرابو او د جوارۍ په حقله تپوس کوی وژ دوايه چه به دے دواړو کینے دیرے خرابۍ دی

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا

او فائدے دی | خلقو د پاره | او کناه د دے دواړو | دیرے لویه ده | د دے د فائدے نه
او خلقو د پاره فائدے هم دی ، خو د دے دواړو نقصانونه د فائدے نه د پیر زیات دی .

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ

او تپوس کوی دوی له تانه | چه خه خرڅ کړی (د الله په لاره کینے) | دوايه | کوم چه ورنه زیات وی | هم دغه شان
او خلق تانه تپوس کوی چه د الله په لاره کینے خه خرڅ کړی ، دوايه چه (خومره ستاسو) د ضرورتونو نه زیات وی ،

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۴۳﴾

بیانوی | الله | تاسو د پاره | آیتونه | د پاره د چه تاسو | فکر وکړی -
دغه شان الله تاسو ته صفا صفا حکونه اورو ، چه تاسو د غور او فکر نه کار واخلي

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَمَىٰ قُلْ

د دنیا او د آخرت په باره کینے | او تپوس کوی د کله تانه | د یتیمانو په حقله | دوايه
د دنیا او د آخرت دواړو په معاملو کینے غور او فکر وکړی - او خلق تانه د یتیمانو په حقله تپوس کوی ، دوايه

إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ۚ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ

د هغوی اصلاح کول | غوره دی | او که چیرے | شریک کیږی د هغوی سره | نو هغوی ستاسو وروڼه
چه د هغوی سره ښکی کول غوره دی او که تاسو د هغوی خرڅ شریک وساتئ نو (خیر دے) هغوی ستاسو وروڼه دی

وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْفَاسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

او اللہ پیڑنی | تباہ کار | داصلاح کو دیکھنے | او کہ چرے | اللہ غوبتے
او اللہ نہ معلوم دی چہ خوک خرابی پیدا کوی او خوک اصلاح کو دیکھ دی او کہ چرے اللہ غوبتے

لَاَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۲۰ وَلَا تَتَّبِعُوا الشُّرُكَاتِ

نوبہ تکلیف کیے بے اچوئی تاسو بیشک اللہ | غالب | د حکمت خاوندے | اومہ | اخلق پہ نکاح | مشرک نے بنے
نوتاسو بے دامعاملہ سختہ کرے وہ بیشک اللہ د اختیار او حکمت خاوند دے او مشرکو بنو سرہ ترھے نکاح مہ کوئی

حَتَّى يَوْمٍ مِّنْ وَلَآمَةٍ مُّؤْمِنَةٍ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ

ترکے | چہ ایمان راوی | او خامخا دینے | مؤمنہ | دیرہ بنے دے | د مشرکے بنے نہ
ترخو چہ ایمان راہے دوی او مؤمنہ دینے بنے دے د مشرکے نہ اگر کہ ہفتہ د مال یاد بجا

وَلَوْ أَجَبْنَاكُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يَوْمٍ مِّنْ

اگر کہ ہفتہ خوبے وی ستاسو | او پہ نکاح مہ ورکوی (بنے) | مشرکانو سروتہ | تر دے چہ ہقوی ایمان راوی
پہ وجہ ستاسو خوبہ دی او مؤمنانے بنے د مشرکانو سرو پہ نکاح کئے مہ ورکوی ترخو چہ ہقوی ایمان راہے دوی

وَلَعِبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ

او خامخا مؤمن غلام | غورکے | لہ مشرک نہ | اگر چہ | ہفتہ تاسو نہ بنے بکار | داخل | بلنہ ورکوی
او یاد ساتی چہ یو غلام مؤمن د آزاد مشرک نہ دیر غور دے اگر چہ پہ خہ وجہ ستاسو خوبہ دی دا (مشرکان) خو

إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوًا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ

دو رخ طرفتہ | او اللہ | بلنہ ورکوی | جنت | او بخنے طرفتہ | پہ خیل حکم سرہ
دورخ طرفتہ بلنہ ورکوی - او اللہ پہ خیل حکم سرہ جنت او مغفرت طرفتہ بلنہ کوی

وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۲۱ وَيَسْأَلُونَكَ

اوبیانوی | آیتونہ | د خلقو د پارہ | چہ ہقوی | نصیحت حامل کوی | او تپوس کوی د کولہ تا
او ہفتہ خلقو نہ حکمونہ حکم بنائی چہ ہقوی ترے نہ سبق داخل - او اے نبی خلق تانہ تپوس

عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ

د حیض پہ ہقلہ | دواہیہ | دا پلبیتی دے | پس د حکمتہ شی | لہ بنو نہ | پہ حالت د حیض کئے
کوی چہ د حیض پہ حلقہ حکم دے درتہ دواہیہ چہ دا پلبیتی دے پہ دے ورخو کئے د بنو نہ بیل وستی

وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ

اومہ نزد کیرئی ہقوی نہ | تر دے چہ ہقوی پاک شی | بیبا چہ کلہ ہقوی پاک شی | پس نزد کیرئی ہقوی
او ہقوی نہ تر دے مہ حقی تر دے چہ ہقوی پاک شی نو ہر کلہ چہ بنے پاک شی نو بیادرتہ ہفتہ شان

مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

د کوم جائے نہ چہ | حکم در کرے دے تاسو نہ اللہ | بیشک | اللہ | خوشبوی
نزدیکت کوی لکہ شک چہ اللہ تاسو نہ حکم در کرے دے - بیشک اللہ ہفتہ خلق خوشبوی

التَّوَابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نَسَاؤُكُمْ

توبہ کوونکی | او خوشی | خان پاک لرونکی | ستاسو بنجی
چہ توبہ کوونکی | او پاک پاکیزہ اوسیدونکی وی - ستاسو بنجی

حَرَّتْ لَكُمْ فَاتُوا حَرَّتَكُمْ اَنِي شَعْتُمْ وَقَدِمُوا

ستاسو پتی دی | پس راہی تاسو | خیلو پتوتہ | خٹکہ چہ | غواہی تاسو | او واند ولبیدی
ستاسو پتی دی | نو خیلو پتوتہ چہ خٹکہ غواہی ہفتے ورتلے شئی | او دخیل خان دیارہ

لَا نَفْسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ وَبَشِّرِ

دخیلو خانو دپارہ | او ویریدی | دالہ تہ | او پوہہ شئی | چہ بیشک تاسو | دہفتہ سرہ ملاقات کوونکی | او ویریدی
توینہ واند ولبیدی | او دالہ نہ ویرہ ساتی او یاد لری چہ ہفتہ تہ بہ خامغا پیش کیری | او (ای نبی !)

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ

مؤمنانوتہ | ادمہ جوہوی | اللہ | نخبہ | دخیلو سوگندونو
مؤمنانوتہ (ذخات) زیورکرہ - او د خدائے نوم دخیلو قسمونو دیارہ بہانہ مہ کرنوہی

أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ

چہ نیکی ددوکرئی | او پرہیزکاری دینکارہ کری | او اصلاح ددوکرئی | دخلقو پہ مینہ کیے | او اللہ
چہ دنیکی ، تقویٰ او دخلقو ترمینہ ددوکرئی او ستلونہ پرے خان منع کرئی | او اللہ

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُوَاحِدُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

اوریونکے | دانا دے | نہ نیسی تاسو | اللہ | پہ لغوہ سرہ | پہ سوگندونو ستاسو کیے
ہرختہ اوری او پہ ہرختہ پوہہ کہ - اللہ تاسو پہ لغوہ (بے ارادے) قسمونو باند نہ نیسی -

وَلَكِنْ يُوَاحِدُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

لیکن | نیسی تاسو | پہ ہفتہ چہ ارادہ کری وی ہفتہ | زرو ستاسو | او اللہ | بخینونکے
لیکن ستاسو پہ ہفتہ قسمونو بہ موضوع نیسی چہ ستاسو ذہنہ د ارادے نہ وی او اللہ دیر معاف کوونکے

حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ

بردار دے | ہفتہ دیارہ | کوم چہ قسم خوری | دخیلو بنجوتہ | مہلت ددے
بردار دے | کوم خلق چہ | خیلو بنجوتہ دتلونہ قسم و خوری ، ہفتہ تہ دخلورو

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

دخلورو میاشتو | بیا کہ چرے | ہفتہ رجوع و کری | نو بیشک | اللہ | بخینونکے | مہربان دے -
میاشتو مہلت دے - کہ (پہ دے مینہ کیے) رجوع و کری نو اللہ معاف کوونکے مہربان دے -

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

او کہ چرے | ہفتہ پخمارا لا و کرہ | دطلاق | نو بیشک | اللہ | اوریونکے | دانا دے
او کہ چرے ہفتہ دطلاق و کر کو پخہ ارادہ و کری نو بیشک اللہ ہرختہ اوری او پہ ہرختہ پوہہ دے -

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ

او طلاق شوئے بنحو | به انتظار کوی | په ټانو ټوپلو | ډډريو | حيضو | اونه دی روا
او هغه بنحو کومونه چه طلاق شوئے وی هغوی ډډرے حیضه (یادری طهر پورے) انتظار کوی او هغوی له داجا پر

لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ

ډهغوی پاره | چه پټ کړی | کوم چه پیداکړی دالله | ډهغوی په کېدو کې | که چرې هغوی
نه دی چه هغوی هغه څیز کوم چه الله ډهغوی په کېدو کې پیداکړې دے، پټ کړی که هغوی په

يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ

ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | ډاخرت | او ډهغوی خاوندان | زیات حقداری | په بیتر روستو ډو
الله او په ورځ ډاخرت باند ایمان لری او په دے ميعاد (عدت) کې دنده دنده دهغوی خاوندان دواپس

فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

په دے موده کې | که چرې اراده لره دوی | ډاصلاح | او بشو لره حقونه | په شان | ډهغه چه
اخستلو زیات حق لری که دوی خپل کور روغ جوړ ساتل غواړی، او ډهغو هم ددستور مطابق هغه حقونه دی

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ

په دے بنحو دی | په ښه طریقو | اوسروله دے | په دوی باند | اوچتوالی | او الله
لکه چه دسرو په هغوی باند حقونه دی البته سروته په بنحو باند لږ تفصیل حاصل دے - او الله

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ ٢٢٨ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۝ فَاْمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ

غالب | او حکمت خاوند دے | طلاق (رجعی) دوه کړته دے | بیا ځان سره ساتل دی | په ښه خوئ سره
غالب او حکمت خاوند دے - طلاق دوه ځله دی - بیا یا خو په روغ زیاة ساتل دی او یا

أَوْ تَسْرِيٍّ ۝ يَا حَسَنُ وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا

پاتې پرېښودل دی | په ښه کړه سره | او حلال نه دی | تاسو ډپاره | چه داخل تاسو | ډهغه هغه نه
په ښه طریقو رخصتول دی - او تاسو له روانه دی چه هغه (مهر وغیره) مو هغوی ته ورکړې وی ډ

اتِمُّوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا إِلَّا يَقِيْمًا

کوم چه ورکړئ تاسو هغوی ته | څه شی | مکر (په ډکوښ کې) | چه دواړه ویریری | چه قاشم به ونه ساتل شی
هغه نه څه برخه واپس واخلي، هو (یو موټر دے) که دواړه په دے ویریری چه دالله په مقر کېږو

حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَقِيْمَا حُدُودَ اللَّهِ

دالله حدونه | بیا که چرې | تاسو نه ویریرئ | چه هغه دواړه به قائم ونه ساتل شی | حدونه | دالله
حدونو به قائم پاتې نه شی، نو که تاسو سره دا وېره پیداشی چه هغه دواړه (بنحو خاوند) به دالله په حدونو

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيهَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ

نوشته (څه) گناه | په هغه دواړو | په هغه کې | چه بنحو معاوضه ورکړی (او ځان خلاص کړی) | دا حدونه دی
قاشم پاتې نه شی نو په کې کېږي هغه خرج نشته که بنحو عوضانه ورکړی (او ځان خلاص کړی) دا دالله مقدر

اللَّهُ فَلَا تَعْتَدُوا هَآءِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
دَالِلُهُ | پس بھرو نہ حئی له دے نہ | اوخوک چه بھر ووتلو | د حدونو د الله نه | پس هم دغه دی

کری حدونہ دی پس د دے نہ بھر مہ حئی اوخوک چه د خدائے د حدونوہ ورا ند تیرشی | نو هم دغه

هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ
ظالمان | پس کہ چکر دریم، طلاق و کر دے | نو هغه به حلاله وی | د هغه د پاره | د هغه نه پس

کسان ظالمان دی - نو که چکر خاوندین له (دریم)، طلاق هم و کر و نو بیا دغه بنه هغه نه نه حلالی دی - ترخو چه

حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
ترخو چه هغه نکاح دونه کری | بل خاوند سره | بیا که چکر هغه هم دله طلاق و کری | نو نشته گناه | په هغه دواړو

د بل خاوند سره نکاح دونه کری - بیا که هغه (دویم خاوند هم) ور له طلاق و کری نو هیڅ باک نشته

أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
چه په خپل مینه کچه رجوع و کری | که هغوی نه یقین وی | چه هغوی دواړه به قائم و ساتل شي | حدونہ | د الله

که دواړه (دویمې بنه خاوند) بیا یوخله شي که د دواړو د امکان وی چه د خدائے په مقر و کر و حدونو په اوس

وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۴﴾
او د | حدونہ دی | د الله | هغه بیانوی دا | د هغه خلق د پاره | چه پوهیږی

قائم پاتے شي او دا د خدائے مقر و کری حدونہ دی چه د پوه خاوندانو ته ئے صفا صفا بیانی -

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبِغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأُمْسِكُوهُنَّ
او هر کله چه | طلاق و کرئ تاسو | بنهونه | بیا هغوی ورسې | خپل عدت ته | نو اوساتئ هغوی

او هر کله چه تاسو بنهونه طلاق و کرئ او هغوی خپله بنه د عدت ته نژدے شي، نو هغوی په عزت

بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا
په نیکی سره | یا پریدئ هغوی | د دستور مطابق | او مه حصار وئ هغوی | د تکلیف رسول پر

سره حصار و کری او یا ئے په ښه طریقه رخصتہ کری | او د تنکو په خاطر ئے مه حصار وئ

لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا
چه تاسو سختی و کرئ | اوخوک چه | و کری | داسے | نو بیشکه هغه ظلم و کر د | په خپل حان | او مه نیستی تاسو

د ازیاتے دے | اوخوک چه داسے کار و کری هغه به په خپل حان ظلم کوی | او د الله د

آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا
ایتنه | د الله | په حقو | او یاد کری | نعمت د الله | په خپلو خاوندانو | او هغه هغه

ایتنونه لوبے مه جوړوئ | او د الله نعمتونه یاد ساتئ کوم چه هغه په تاسو کړی دی - اودا (هم یاد

أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
چه نازل ئے کړل په تاسو | له کتاب نه | او له علم نه | چه نصیحت و کری تاسو ته | په هغه

لرئ) چه هغه ستاسو د نصیحت د پاره کتاب او حکمت لاناازل کړے دے

ترجمہ

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

او ڈویریں دے | او پوہہ شی | چہ | اللہ | پہ ہر خیز یاند | بنہ پوہیری۔
او دخدائے نہ ویرہ کوئی او خبر شی چہ اللہ تعالیٰ پہ ہر شے دیر بنہ پوہہ دے۔

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ

او ہر کلمہ چہ طلاق ورکری تاسو | نبھوتہ | او ہغوی دُرسیری | خپلے بیٹھ (عت) تہ | پس مہ منہ کوئی ہغوی
او ہر کلمہ چہ تاسو نبھولہ طلاق ورکری او ہغوی خپل عدت پورہ کری نو د خیلو خادندانو

أَنْ يَنْكِحَنَّ أَرْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ط ذَلِكَ

د نکاح کوونہ | خیلو (کیند و نکو) خادندانو سرہ | کلمہ چہ راضی شی ہغوی | پہ خپل مینہ کینہ | پہ بنہ طریقہ | پہ دسرہ
سرہ د بیا نکاح ترو نہ تے مہ منع کوئی کہ چرے ہغوی د دستور مطابق پہ خپل مینہ کینہ راضی شی

يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

نصیحت کو لے شی | ہغہ چاتہ | کوم چہ دی | پہ تاسو کینہ | ایمان لرونکی | پہ اللہ | او پہ ورخ د آخرت
پہ دے خبرو تاسو نہ ہغہ چاتہ نصیحت کو لے شی چہ ہغہ پہ اللہ او پہ آخرت باند ایمان لری

ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

د تاسو د پاردہ پاکیزگی دہ | او صیغائی | او اللہ | پوہیری | او تاسو | نہ پوہیری۔
د تاسو د پاردہ دیرہ غورہ او پاکیزہ طریقہ دہ، او اللہ پہ ہر شے بنہ پوہیری او تاسو نہ پوہیری۔

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ

او میندے | پکار دی چہ پی و رکری | خپل اولاد تہ | دودہ کالہ | پورہ | دا حکم ہغہ چالہ د
او (ملا تے شوے) میندے د خپل اولاد تہ پورہ دودہ کالہ تے ورکوی۔ کوم (پلارن)

أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ط وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ

چہ غواری | پورہ کول | د پیو (د خنولو) مودہ | او پہ پلار باند دودہ | د ہغوی خوراک
چہ د (اولاد د) قی مودہ پورہ کول غواری او د ماشوم پہ پلار باند د دے نبھو

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ط لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا

او جامہ د ہغوی | پہ بنہ طریقہ | تکلیف نہ شی دس کو لے | چاتہ | مکر | د ہغہ د دوس مطابق
دودہ او جامہ د رواج مطابق مقرر دی، ہیچالہ د خپل وس نہ زیات تکلیف نہ شی ورکولے

لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ

تکلیف د نہ شی ورکولے | مورتہ | د ہغہ د پیچی پہ وجہ | اد نہ پلار تہ | د ہغہ د پیچی پہ وجہ
نہ د مورتہ ضرر دس کو لے شی چہ د استا ہو دے (اونہ تے ساتہ) اونہ پلار تہ چہ د استا ہو دے (اونہ تے ذمہ دارینے)

وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا

او پہ وارث باند (م) | پہ شان دے (نان نفقہ) د بیا کہ چو | او غواری مورا پلار | قی نہ خلاص | د دوا د پہ رضامندی
او ہم دا حکمونہ د ماشومانو پہ وارثانو باند ہم عائد کیری بیا کہ چرے پہ خپل مینہ کینہ پہ رضامندی او

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَزِعُوا

اد پہ مشورہ سرہ | نو (خہ) گناہ نشتہ | پہ ہفودا واد | او کہ چرے غواہی تاسو | چہ دائی د و نیسی
او مشورہ سرہ (د وخت نہ ورنہ) د تی نہ خلاصول غواہی نو ہیج حرج نشتہ او کہ تاسو خیل اولاد لہ بلہ دائی

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ

د خیل اولاد د پارہ | پس نشتہ د ہیج گناہ | پہ تاسو | ہر کلمہ چہ | د سپاری تاسو | ہفہ خہ چہ وکول مقرر کری
(مرضع) بنول غواہی نو پہ دے کئے ہم خہ گناہ نشتہ شرط دادے چہ تاسو خہ وکول مقرر کری د ہفہ

بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

د دستور مطابق | او د پیری | د الله نہ | او پوہ شئی | چہ | الله ہفہ خہ تہ چہ تاسو کوئی
د دستور مطابق ہفوی لہ وکوی او د الله نہ ویرہ ساتی او خبر شئی چہ الله ستاسو کارونہ دین

بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

نبہ گوری | اد کوم خلق چہ | مرہ شئی | لہ تاسونہ | او پیری دی | شئی
گوری - اد پہ تاسو کئے چہ خوک مرہ شئی ، او شئی ترے نہ پاتے شئی

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ

پکار دی چہ انتظار د کری | خیلو خانو نو تہ | خلور | میاشتہ | اولس ورے | بیا ہر کلمہ چہ | د رسیری
ہفوی د خلور میاشتہ اولس ورے انتظار کوی - نو ہر کلمہ چہ نیستہ

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

خیل نیستہ تہ | نو (خہ) گناہ نشتہ | پہ تاسو | پہ ہفہ خہ کئے چہ وکول ہفوی | پہ خیل حق کئے
پورہ کوی ، نو پہ تاسو ہیج ذمہ واری نشتہ کہ ہفوی د خیلو خانو نو پہ حقہ پہ مناسب شرعی

بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

د دستور مطابق | او الله | د ہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | نبہ خبردارے | او نشتہ گناہ | پہ تاسو
طریقہ خہ وکول ، او الله ستاسو د ہر کار نہ خبر دے - او پہ دے کئے ہم پہ تاسو خہ گناہ

فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ

پہ ہفہ کئے | چہ اشارہ وکری تاسو پہ ہفہ سرہ | د نکاح | د ہفونو نہ | یا پتہ کری تاسو ہفہ
نشتہ کہ چرے تاسو (د عدت دنہ) داسے نبھوتہ اشارہ د نکاح خیال ظاہر کری ، یا پہ خیل زہی

فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَذْكُرُوهُنَّ وَلَكِنْ

پہ خیلو زہی نو کئے | الله تہ علم دے | چہ تاسو | بہ ضرور ذکر کوئی د ہفہ | لیکن
کئے (د نکاح خواہش) پتہ و ساستی الله تہ معلومہ دہ چہ تاسو تہ بہ د ہفوی خیال ضرور رانی

لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزَمُوا

مہ کوئی وعدہ (د نکاح) د ہفوی سڑ پتہ | مکر | دا چہ وکری | خبرہ | غورہ | او ارادہ مہ کوئی
لیکن پتہ وعدے و سرہ مہ کوئی ، کہ خہ خبرہ و سرہ کوئی نو پہ سمہ طریقہ کولے شئی او تر ہفہ د نکاح

عُقْدَةُ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ

دَعْد | د نکاح | نہ ہفتہ چہ | ورسیدی | عدت | مقررہ وخت پوری | او پوہہ شی | چہ

تَرَوْا ارَادَةُ مَوْ كَوِي ، تَرَخُو چہ عدت پورا شوے نہ دی ، او پوہہ شی | چہ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

اللہ | پوہیری | پہ ہفتہ چہ ستا پہ زہونہ کئے دی | نو دہفتہ نہ ویری | او پوہہ شی | چہ اللہ

اللَّهُ سَتَأْسُو ذَرْهَوْنِيَه حَالِ خَبَرْدے ، نو دہفتہ نہ ویرا کوئی - او خبر شی | چہ اللہ

غَفُورٌ حَلِيمٌ ۚ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا

مخینوئک | بردبار دے | نشہ (خہ) گناہ | پہ تاسو | کہ چرے تاسو طلاق و رکری | نبھوتہ | ہر کہ پہ

لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۚ وَمَتَّعُوهُنَّ

تاسو ہغوی تہ لاس م نہ دی لکولے | او (نہ) مومق کرے دی | دہغوی پارہ | خہ مہر | او ہغوی تہ خہ سامان و رکری

يَا دَ هَغُويْ مَہر مقررولو نہ ورائد طلاق و رکری | پہ داسے موڑ کئے خہ ناخہ مال متاع و رکری

عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا

پہ مالدار باند | دخیل طاقت مطابق | او پہ تنگ دستہ باند | دخیل حیثیت مطابق | خہ سامان

مَالِدَارٍ دَ دخیل حیثیت مطابق و رکری | او غریب دَ دخیل حیثیت مطابق | پہ مناسب طریقہ

بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۚ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ

دستور مطابق | لازم دی | پہ نیکانہ باند | او کہ چرے | طلاق و رکری تاسو ہغوی تہ

مَالِ مَتَاعٍ و رکری | نیکانہ خلقولہ داسے ضروری دی - او کہ د لاس و ردولو نہ ورائد

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ

وہاند لہ دے نہ | پہ لاس و راوے وی تاسو ہغوی | او مقرر کرے وی تاسو | ہغوی پارہ | مہر | نو نیمہ

مَوْ يَنْبَغِي لَهُ طَلَقٌ وَرَكَد ، او حق مہر مو درلہ مقرر کرے وی | نو نیم مہر

مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ

دہفتہ چہ مقرر کرے وی تاسو | مکر | دا چہ و مخینی بنی | یا معاف کری | ہفتہ سرے چہ | پہ لاس دہفتہ بنے

اذا کری ، دابیلہ خبرہ دہ چہ بنیہ مخینہ و کری | او مہر (خہ) یا د کوم سہی پہ لاس کہنے چہ د نکاح غتہ دہ

عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا

عقد | د نکاح دے | او چہ مخینہ و کری تاسو | نوزیات نزد دہ | پرہیز کاری تہ | او مہر ویدی

ہفتہ مخینہ و کری | او (نہ) مال و رکری | او کہ تاسو ناریتہ مخینہ و کری | نو دا خبرہ تقوی تہ زیاتہ نزد دہ | او پہ خیل میں کئے

الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ حِفْظُوا

احسان کول | پہ خیل میں کئے | بیشک | اللہ | ہفتہ تہ | چہ تاسو کوئی | بنیہ گوری | حفاظت کوئی

احسان کول مہر ویدی ، بیشک اللہ ستاسو ہر کار وینی گوری - د موخونو

عَلَى الصَّلَواتِ وَالصَّلَوةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَنِتِينَ ﴿۲۳۸﴾

دَ توبو مونخونو | او دَ مینختی مونخ | او دُدریدی | الله ته | په عاجزی سره .
حفاظت او پابندی کوی | او خصوصاً دَ مینختی مونخ | او الله ته په | یرادب دُدریدی -

فَإِنْ خِفْتُمْ فِرْجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ

بیا که چیر | دیریدلئ | پس مونخ وکړی پیاده | یا سواره | بیاچه کله | په امن شی | نو یاد کړئ | الله

کَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۲۳۹﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ

لکه څنګه چې | بنودلی دی تاسو | هغه څه چې | تاسو پرې پوهه نه وئ | او هغه خلق چې | مرګه شی
الله یاد کړئ څنګه لئ چې تاسو ته چل شو د ځای په کوم چې تاسو مخکې نه پوهیدئ . او کوم خلق چې له تاسو مرګه

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا

له تاسو نه | او پریردی | ښځې | (دهغوی د) وصیت کوی | خپلو ښځو د پاره | (د) خرڅ
کیرې او ښځې تره نه (کنده) پاتې کیرې | نو د خپلو ښځو په حق له د وصیت وکړی چې یو کال د ورته خرڅ

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

یو کال پورې | بغير (کورنه د) ویستلو | بیا که چیرې هغوی خپله وئ | نو نشته گناه | په تاسو
اخراج وکړید شي او د کور نه شي ویستل . که هغوی په خپله بهر وئ | نو د خپل ځان په حق له هغوی

فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ

په هغه کښه | چې هغوی وکړی | په خپل حق کښه | په مناسبه طریقه | او الله
په سمه شرعی طریقه هر څه کوی د هغه ذمه واری . او الله د اختیار خاوند د

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۴۰﴾ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا

غالب | خاوند د حکمت دے | او طلاق شوو ښځو ته | خرڅ (ورکړل پکړي) | د دستور مطابق | (د) حق د
او په هر حکم کې حکمت لری . او طلاق شوو ښځو له په خپل مناسب څه ناڅه ورکول په ښکاري باند

عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۲۴۱﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

په پرهیزګارانو | دغه شان | بیانوی | الله | تاسو د پاره | ایتونه خپل | چې تاسو
مقرر شوې حق دے . دغه شان الله تعالی تاسو ته خپل حکونه صفا صفا بیانوی امید دے چې تاسو به د

تَعْقِلُونَ ﴿۲۴۲﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

پوهه شی | ایا نه دی کتلی تا | هغو خلکو ته | چې وتلی وو | د خپلو کورونو نه
عقل فکرنه کاراخلي . (په پیغمبره) | تا د هغه خلکو په حال غور فکر کړه دے چې د زهرګونو په تقداد کې د خپلو

وَهُمُ الْوُفَّاءُ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا فَتُتَمِّمُ

او هغوی په زهرګونو وو | د مرګ له ویرې نه | پس وویل | هغوی ته | الله | مرګه شی ؟ | بیا
کورونو نه د وتل ځکه چې د مرګ نه ویریدل . نو خدا ئه هغوی ته حکم وکړو چې مرګه شی (نو هغوی مرګه شول)

سَيَقُولُ ۚ أَمْ يَكُنْ لَهُ آلٌ يَتَرْتَبِئُونَ عَلَيْهِمْ ۚ بَلْ يَكُنْ لَهُمْ آلٌ يَلْمُونَكَ فِيهِمْ ۚ قُلْ إِنِّي أَخْشَى اللَّهَ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَخْتَارُ ۚ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثَوِّرُ السَّحَابَ ۚ يُرْسِلُ السَّمَاءَ بِمِطْرٍ غَيْرِ لُطْفٍ لَهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ۚ

اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللهَ لَذُو فَضْلٍ خَائِدَةٍ | په خلقو | اوليكن | اكثر
تے راژوندی کړل | بیشکه | الله | د فضل خاوند دے ، و له اکثر خلق
نوریا تے ژوندی کړل ، بیشکه الله په خلقو ډیر مهربان دے ، و له اکثر خلق

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا

النَّاسِ لَا يَسْكُرُونَ ﴿٣٢﴾ وَيَذَرُونَ
 خلق | شکر نہ کوی | او جہاد و کروی | دَاللہ پہ لارہ کہنے | او پوہہ شی
 دَہفہ شکر نہ ادا کوی۔ (او اے مسلمانانو!) تاسو دَاللہ پہ لارہ کہنے جہاد کوئی ادا یاد لری ہے

اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٢﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

چه | الله | اؤریدونکے | پوہہ دے | خوک دے | ہفتہ کس | چہ | قرض و رکری | الله | تہ | قرض | بنہ |
الله | ہرقہ | اؤری | اوپہ | ہرقہ | پوہہ دے | خوک دی | چہ | الله | لہ | قرض | حسنہ | دے | کری |

فِيضِعْفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۖ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۚ وَإِلَيْهِ

چە زیات کړی الله هغه هغه ته | په غبرگونو | ۷ بروسره | او الله (روزی) تنگوی | او فراخوی | او د هغه طرف ته
الله به ور له په خوځو چنده د هغه بدله داپس وړ کړی - او الله د چارونږی کموی او د چار زیاتوی او هغه ته به

تَرْجِعُونَ ﴿٢٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى

بہ و رگڑ خولے شی | ایاتانہ دی کتلی | بو تھولی فٹہ | لہ بنی اسرائیلونہ | پس لہ موسیٰ نہ
تاسو خا مخا داپس کو لے تئی۔ اوتا یہ ہفہ واقعہ غور فکر کر کے دیکھو کہ موسیٰ نہ پس د بنی اسرائیلو یوتولی تہ پینہ شوہ

إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنَا لَهِمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا يُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

هر ڪلهه ۾ هفتي وٺيل | خيل پيڻهه | ۾ مقرر ڪرڻ | مونڙ ڏيارڻ | يوبادشاهه ۾ جنگ وڪرو | ۾ لارهه ڏانهن ڪرڻ
هر ڪلهه ۾ هفتي وٺيل | خيل پيڻهه | ۾ مقرر ڪرڻ | مونڙ ڏيارڻ | يوبادشاهه ۾ جنگ وڪرو | ۾ لارهه ڏانهن ڪرڻ

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا

و فرماید | ایَا | نزد دے یئی تاسو | دکتہ چہ کہ چو فرض کرستی پد تاسو باند | جنگ | نو جنگ به و نه کړئ | دوئیل هغو
 بنی وژ وویل چرته د اے و نه شی چہ جهاد در باند فرض شی او بیا تاسو ئے و نه کړے شی هغوی وویل

وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا

خُشَوِي پِي مَوْبَز | چِه جَنگ بِه دُونِه کَرُو | دَالله پِي لاسِه کِنِي | حال دَا دِچِه | مَوْبَز وِیتِلے شَوِي یُو | دَخیلو کُورُونو نه داخْتِه کِیکِ شِي چِه مَوْبَز بِه دَالله پِي لاسِه کِنِي جِهَاد نه کُو سَر دِچِه مَوْبَز دَخیلو کُورُونو نه دُویتِلے شَوَاو دَاوِلَاد

وَأَبْنَاءُ فُلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَكَّلُوا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

اود چیلو خامونہ | بیاھر کله چه فرض کرے شو | پہ هغوی یاند | جهاد | نو تو لومخ واپولو | سواد لبر وکسانو | د هغوی نه
نه جدا کرے شو، خو چه جهاد پرے فرض کرے شو نو د بو خو کسانو نه سوا لبر واپولو و نه شا کره او و تنبیدل

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٢٩﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ

اول الله هم ناخرمانه نبه پیژنی - او دهغوی ته دهغوی نبی ووئیل، چه الله طاوت ستاسو بادشا

طَلُوتٌ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ

طالوت | بادشاہ، ہغوی و دویل | خنکہ کیکہ شی | د دہ | بادشاہی | پہ مونبرہ | اومونبر | زیہ حقداریو
مقرر کرے دے، دوی دوکے (ہئی داخہ وائے؟) ہفہ کلہ پہ مونبر بادشاہی کو لے شی؟ دہفہ نہ خومونبریات

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُبَوِّتْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ

د بادشاہی | لہ دہ نہ | اونہ دہ و دکرے شو دتہ | فراخی | لہ مال نہ | د فرماییل | بیشکہ اللہ | عوسہ کرے دے
د بادشاہی حقداریو | اوہفہ خو خہ | دیر مالدارہ سرے ہم نہ دے | پیغبروتہ و فرماییل | چہ اللہ ہفہ ستاسو پہ

عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ

پہ تاسو باند | اوزیاتہ و دکرے دہ تہ | فراخی | پہ علم کینے | او پہ بدن کینے | او اللہ | و رکوی | خیلہ بادشاہی
مقابلہ کینے عوسہ کرے دے | او پہ علم او بدن دواہو کینے | بر کرے دے | او د اللہ اختیار دے | چہ خیل حکومت

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝۲۴ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ

چاہتہ | چہ غواہی | او اللہ | خاوند د فراخہ فضل دے | پوہہ دے | او وویل | دوی تہ | پیغبر د دوی | بیشکہ
چاہتہ غواہی ہفہ تہ | سپاری ہفہ دوسعتو مالک او پوہہ دے | او د ہغوی پیغبر ہغوی تہ وویل | چہ د (طالوت و)

آيَةً مُّلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

نخبہ | دہفہ د حکومت | دادہ | چہ رابہ شی تاسو | ہفہ صندوق | چہ پہ ہفہ کینے | تسلی دہ | ستاسو د رب طرف نہ
حکومت نخبہ دادہ | چہ ہفہ صندوق بہ درتہ (واپس) راشی | چہ پہ ہفہ کینے | د اللہ لہ طرفہ ستاسو د المہینان سامان

وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ

او باقی پاتے شو خیزو | پہ ہفہ کینے | کوم چہ پرینو و و | د موسیٰ اولاد | او د ہارون اولاد | چہ راپورتہ کوی بہ ہفہ
بروت دے | او پہ کینے | د موسیٰ او ہارون علیہما السلام | اولاد پاتی شوی تبرکات پراتہ دی، | چہ راوری

الْمَلِكَةِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝۲۵ فَلَمَّا

فرستے | بیشکہ | پہ دے کینے | (کافی) نخبہ دہ تاسو پارہ | کہ چرے یئی تاسو | باوس کوونکی | پس ہرکد چہ
یہ | فرستے | د ستاسو د پارہ (د طالوت د بادشاہی) | یوہ خرگندہ نخبہ دہ کہ تاسو پہ ربتیا مؤمنان یئی، | بیاہرکد چہ

فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۚ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

جد اشو | طالوت | د لنبکرو سرہ | (نو) وویل | بیشکہ | اللہ | از مہبت کوونکے | پہ تاسو | پہ یو دریاب سوہ
چہ طالوت د لنبکرو سرہ روان شو، | نو اعلان | وکرو چہ اللہ | دیو دریاب پہ ذریعہ ستاسو از مہبت کول غواہی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّيْ

پس کوم سرے چہ و خنبی | لہ دے نہ | پس ہفہ نہ د کہ لہ مانہ | او شوک چہ | و نہ خکی ہفہ | پس بیشکہ ہفہ لہ مانہ
شوک چہ دہفہ دریاب نہ او بہ و خنبی ہفہ زما ملکرے نہ دے | او شوک چہ د غہ او بہ و نہ خکی نو ہفہ زما ملکرے دے

إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا

مکر | شوک چہ | راواخلی | یو چوونک | پہ خیل لاس | پس و خنبی ہغوی | لہ ہفہ نہ | مکر | لبرو کسانو
او کہ یو چوونک او بہ پہ لاس کینے راواخلی (او و خنبی نو خیر دے) | نو د یو شو کسانو نہ پیغبر نو رو تو لو ترے نہ او بہ

مَنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

له هغوی نه | بیا هر کله چه | تیر شول هغه دریابنه | هغه (طالوت) | او مؤمنان | دهغه سره
دو شنبه ، بیا هر کله چه طالوت او دهغه ایما ندارد ملگری د دریاب نه تیر شول ، نو هغوی

قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ

نو وویل هغوی | نشته د | طاقت | زموږ | نن ورځ | د مقابل د جالوت | او دهغه د لښکرو | دوویل هغو خلقو
وویل نن خوموږ کښه د جالوت او دهغه د لښکرو سره د مقابل کولو طاقت نشته خو څوک چه په ځیره

يُظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَفَّوْا بِاللَّهِ كَمَ مِنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةُ كَثِيرَةٍ

د کومو چه خیال وده چه بیشکه هغوی ملاقات کوونکي د الله سره | چه ډیر ځله واره | غلب شوی د | په لویو ټولوا باند
پوهه د و چه خدا ئه سره به مخامخ کید و هغوی وویل چه ډیر ځله وړه دله د الله په حکم سره په لویه

بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ

په حکم د الله | او الله | سره د | د صابرانو | او هر کله چه | هغوی مخامخ شول | جالوت | او دهغوی لښکرو
دله باند غالبه شو د الله او الله د صابرانو ملگری د . او هر کله چه هغوی د جالوت او دهغه د لښکرو مقابل ته

قَالُوا رَبَّنَا أَفِرَغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامنا وَانْصَرْنَا

نو د و وویل اے زموږ رب | واچوه | زموږ په زړونو کښه | صبر | او محکم کړه | قد مونه زموږ | او غلبه را کړه | موږ ته
را ووتل نو د عا ئه و غوښتل چه ښه زموږه رب | موږ ته ډیر صبر را کړه | او زموږ ښه کلک کړه | او د کافرانو په مقابل

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ تَبَتُّ وَقَتْلُ

په | قوم | د کافرانو . | بیا شکست ور کړ و هغوی کافرانو ته | په حکم د الله | او قتل کړو
کښه زموږ امداد و کړه . نو هغوی د الله په حکم سره هغوی ته شکست ور کړ د داؤد علیه السلام

دَاوُدَ جَالُوتَ وَاتَّهَ اللَّهُ الْمُلْكُ وَالْحِكْمَةُ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ

داؤد | جالوت لره | او ور کړه هغه ته الله | بادشاهی | او دانائی | او وېدل هغه ته | له هغه نه چه هغه غوښتل
جالوت لره قتل کړو او الله داؤد علیه السلام له بادشاهی او حکمت ور کړو او هغه چه ئه مناسب گڼل هغه وړه ښودل

وَكُلَّادَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنْ

او که چیر نه د دفع کول د الله | د خلقو | د یوبل نه | نو خامخا به تبا ه شو د زمکه | بیکن
او که الله خلق د یوبل په لاس نه منع کول ، نو د زمکه انتظام به خراب شو د و لیکن

اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ

الله | فضل کوونکي د | په عالمو باند | دا | آیتونه دی | د الله
الله په ټول مخلوق ډیر مهربان د (چه د امن انتظام ور له کوی) دا د الله آیتونه دی چه موږ

نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

چه تلاوت کوو موږه | تاته | په رښتیا | او بیشکه ته | له رسولانو نه یی .
ئ تاته په حقه سره بیان وړ او بیشکه ته د رسولانو نه یی .

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ

۱۰ | (قول) رسولان | فضیلت و رکھے | موبز | خنوتہ | لہ | هغوی نہ | | یہ | خنوباندا | | خنے | لہ | هغوی نہ |
دا پیغمبران | داسے دی | چہ | موبز | هغوی | لہ | یو ذبل نہ | اوچتے مرتبے | درکھے دی | یہ | هغوی | کہے | اللہ

مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا

هغه | ثوک | چہ | خبر | کہے | وے | اللہ | | او | اوچت | کہل | اللہ | | خنے | دھغوی | | یہ | درجو | کہے | | او | درکھے | موبز |
چاسرہ | خبر | کہی | دی | | او | چالے | (پہ | بل | شان) | اوچتے مرتبے | درکھی دی | او | عیسیٰ | خوتے | دمیر

عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

عیسیٰ | خوتے | د | مریم | تہ | | معجزے | | او | مدد | دکر | موبز | هغه | | یہ | روح | القدس | سرہ | او | کہے | غوثی | اللہ |
تہ | موبز | یہ | اخر | کہے | خرگندے | خنبتے | درکھے | او | جبرائیل | یہ | ذریعہ | مو | هغه | مضبوط | کرد - | او | کہے | اللہ | تہ | منظور | دے

مَا قَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ

نو | یہ | خیل | میں | کہے | بہ | نہ | جنکیدل | هغه | خلق | | چہ | د | هغوی | نہ | پس | ووا | پس | لہ | هغه | نہ | چہ | | راغلل | بہ | هغوی | تہ |
نو | د | هغوی | نہ | پس | خلق | بہ | د | داسے | خرگند | و | خنبتو | د | راتلو | نہ | پس | یہ | کور | کہے | جنکونہ | نہ | کول | (خوا | اللہ | یہ | چا

الْبَيِّنَاتِ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فِيهِمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ

(روسیانہ) | دلیلوں | | لیکن | | اختلاف | دکر | و هغوی | پس | خنے | لہ | هغوی | هغه | خلق | کہے | ایمانے | راہ | او | خنے | لہ | هغوی | هغه | کس | کہے | کفر | دکر |
جبر | نہ | کوی | نو | هغوی | جدا | جدا | شول | | یہ | هغوی | کہے | خنے | خوب | ایمان | قائم | پاتے | شول | او | خنوکفر | اختیار | کرد

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا قَتَلُوا قَتْلًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

او | کہے | غوثی | اللہ | | اللہ | | نو | یہ | خیل | میں | کہے | بہ | نہ | جنکیدل | لیکن | | اللہ | | کوی | | خنے | چہ | غواہی | -
او | کہے | اللہ | غوثی | نو | (دا | خلق | بہ) | دیوبل | سرہ | نہ | جنکیدل | مگر | اللہ | چہ | خنے | کول | غواہی | هغه | کوی | -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ

اے | مؤمنانو ! | | خرچ | کری | (اللہ | پہ | لارہ | کہے) | د | هغه | مال | نہ | چہ | درکھے | موبز | تاشو | | وہاں | د | هغه | نہ |
اے | مؤمنانو ! | موبز | چہ | کوم | مال | متاع | درکھیدے | د | هغه | نہ | خیراتونہ | درکھی | وہاں | د | دے

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَابِئٍ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ

چہ | راشی | (د | هغه) | ورخ | چہ | نہ | بہ | خرغول | او | اختل | وی | یہ | هغه | کہے | | اونہ | دوستی | | اونہ | سفارش |
نہ | چہ | هغه | ورخ | راشی | چہ | نہ | بہ | یہ | کہے | د | مال | بیعہ | کیری | نہ | یہ | دوستی | پالے | کیری | اونہ | بہ | سفارش | چلیبری |

وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝۵۰ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

ام | کافران | ہم | دوی | | ظالمان | دی | | اللہ | | نشہ | دے | ہیتم | معبود | مگر | ہم | هغه | دے | زندہ | دے |
او | ظالمان | ہم | هغه | خلق | دی | چہ | کفر | غورہ | کہے | دے - | (لے | خلقوا) | اللہ | هغه | ذات | دے | دکر | نہ | سوا | چہ | بل | معبود | نشہ

الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

د | تو | قائم | دے | | نہ | نیسی | هغه | | پرکالی | | اونہ | خوب | | ہم | د | هغه | خنے | چہ | | یہ | اسمانونو | کہے | دی |
هغه | تل | رویتا | و قائم | پاتے | کید | دے | نہ | یہ | هغه | پرکالی | راہی | اونہ | خوب - | د | اسمانونو | او | د | زمکے | قول | خیر | نہ

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

اوڌه ڇهه په زمڪه ځي دى | څوك دى | هغه ڇهه | سفارش دكړي | هغه ته | مكر | د هغه په اجازت
د هغه (ملكيت) دى ، څوك دى ؟ ڇهه د هغه په دلبار ځي به بې اجازته (د ځا) سفارش دكړي ،

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ

هغه پوهيږي | په هغه څه ڇهه د هغوى د وړاندې دى | اوڌه ڇهه د هغوى وروستوي | او هغوى احاطه نه شي كولى | د څه څيز
پوه دى په هغه خبرو ڇهه د خلق د وړاندې او په هغه څه د خلق د نظره نشته دى او هغوى د هغه د معلوماتو په هيت

مَنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

د هغه د علم نه | مكرڅه ڇهه هغه | و غواړي | راكړي كړي دى | كرسى د هغه | اسمانونه | او زمكه
څيز باند احاطه نه شي كولى مكر په هغه څه الله و غواړي ، د هغه حكومت په اسمانونو او زمكه باند خوس دى

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَدِيرُ

او نه ستره كوي هغه | حفاظت د دى دواړو | او هغه دى | او څه د ځاوى | ډير لوى | نشته د زبردستى | په دين ځي
او د دى دواړو په ساتنه هغه هيت ځكه نه ستره كيږي او هغه اوچت اولوى ذات دى په دين (قبولو) ځي هيت قسم له

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ

بيشه ښكاره شو دى | هدايت | د گمراهي نه | نوڅوك ڇهه | ونه مني | د شيطان | او ايمان راوړي
زور زيات نشته ، ځكه د غلطونو جدا او ښكاره پاتې دى ، نوڅوك ڇهه د شيطان نه منكر شي او په الله ايمان

بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ

په الله | نو بيشكه | هغه نيو لى ده | كړى | مضبوطه | ڇهه نشته د ماتيدل د هغه | او الله
راوړي ، نو هغه په حقيقت ځي يو داسې مضبوطه كړى ته لاس واچولو ڇهه هيت ځكه د هغه ماتيدل نشته او الله

سَيَبْعَ ۝ عَلَيْهِ السَّلَامُ ۝ وَاللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ

اوردونكى | پوه دى | الله | دوست دى | د هغو خلقو | ځه ايمان راوړي | راو باسي هغوى | د تيارونه
هرڅه اوري او په هغه پوه دى . الله د مؤمنانو ملگر دى ڇهه د (كفر) تيارونه دى (د ايمان) رنځ

إِلَى النُّورِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم

رنځ ته | اوكوم ڇهه | كافران دى | د هغوى دوستان | شيطانان دى | هغه هغوى راو باسي
ته راو باسي ، او د كافرانو دوستان هغه شيطانان دى ڇهه د (ايمان) رنځ ته دى (د كفر)

مِّنَ النَّارِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۝ أُولَئِكَ أَمْشَىٰ فِي غَمَرَةٍ مُّظْمَرَةٍ ۝

د رنځ نه | تيارو طرف ته | هم داخل | اوسيدونكى | د اوردى | هم هغوى به | په دى ځي
تيارو ته و باسي ، هم دغه خلق دوزخيان دى ، او تل به په دوزخ ځي

خَلِدُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ

هميشه دى | ايانه دى كلى تا | هغه كس ته كوم ڇهه | جگړه كړې وه | ابراهيم سره | د هغه د رب په حقله
پراته دى . (اې پيغمبره!) تا د هغه چا په قصه غورنه دى كړې ڇهه د ابراهيم سره د خداى په حقله بحث كړې دو

أَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَ
يُمِيتُ ۚ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ ۖ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ كَرِيمٌ ۚ

حک کہ چہ و رکھو و هغه نه الله | حکمت | هرکله چہ و وئیل | ابراهیم | زمارب | هغه دے چہ | ژوندی کوی | او
حک کہ چہ الله هغه | له بادشاهی و رکھو و هغه هرکله چہ حضرت ابراهیم ورتہ و وئیل چہ زمارب دے چہ ژوندی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ

هغه کافر | او الله | لار نه تها | هغه خلقوته | چہ | ظالمان دی | یا لکه هغه سرچہ | تیرشو
هغه کافر حیران پاتے شو | او الله ظالمانو ته دے لار هدایت نه کوی - یا (تاد هغه سرچہ واقعہ غورته دے

عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا ۚ قَالَ أَنِيَ يُحْيِي هَذِهِ
بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ

په یو کلی باند | او هغه پریوتے و | په چتونو خپلو | هغه و وئیل | څنگه به ژوند کړی | دا
کړه | چہ په یو (تباہ شو) کلی باند تیر شو چہ چتونو ته پرمخه راپریوتی و نو وئیل چہ الله تعالی به د دے تباہ شوی

لَا تَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ

هغه کافر | او الله | لار نه تها | هغه خلقوته | چہ | ظالمان دی | یا لکه هغه سرچہ | تیرشو
هغه کافر حیران پاتے شو | او الله ظالمانو ته دے لار هدایت نه کوی - یا (تاد هغه سرچہ واقعہ غورته دے

وَأَنظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۚ

او و وئیل | څومره موده تیره کړتا؟ | هغه و وئیل | موده تیره کړه | یوه ورځ | یا څه حصه | او ورځ | او و وئیل | بلکه
ورته و وئیل چہ څومره موده په حالت و؟ و وئیل یوه ورځ قدر به پروت و م یا د دے نه څه قدر کړم - الله ورتہ و و وئیل

لَا تَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۚ

تَبَيَّنَ لَهُ ۖ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۹﴾

واضح شہود ہفتہ نہ | نووے وئیل | زہ پوہیم | چہ اللہ | پہ ہرخیز باند | قادر دے ۔
حقیقت ورتہ بنکارہ شو، نووے وئیل زہ | اوس دیرینہ پوہہ شوم چہ اللہ | پہ ہرخہ قدرت لری

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ قَالَ

اودھلہ چہ وئیل | ابراہیم | اے زماربہ | دُنبایہ ماتہ | چہ خنکہ بہ ژوندی کوے تہ | مری | دُوئیل (اللہ)
او (ہفتہ واقعہ ہم یادہ کرہ) چہ ابراہیم دُوئیل اے زماربہ | ماتہ دُنبایہ چہ تہ مری خنکہ ژوندی کوے، اللہ دُفرماییل

أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ

ایا ستایقین نشستہ ؟ | دُوئیل | ولے نہ | لیکن | دپارہ ددچہ زما دزہ تسلی وشی | دُفرماییل | نو دُنیسہ
ولے ستا باور نشستہ ؟ ہفتہ وئیل باورم شستہ خود زہ طمینان غواہم - اللہ ورتہ دُفرماییل (سبہ دہ) نو

أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ ۖ فَصَرَّهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ

خلور | لہ مارغانو نہ | پس بلد کرہ ہغوی | دخان سرہ | بیا کیردہ | پہ ہر غرباند
خلور، مارغان (دُنیسہ) اودخان سرہ لے بلد کرہ بیا (ہفتہ ذبح کرہ او) دہغوی | یوہ | یوہ | توتہ | پہ ہر

مِّنْهُمْ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمُ أَنَّ

دہغوی نہ | یوہ برخہ | بیا | ادا دکرہ ہغوی | نورابہ شی ہغوی تاتہ | پہ منہہ | اوپوہہ شہ | چہ
غرباند کیردہ ، بیا لے خان تہ راوہلہ | نو پہ منہہ | بہ درلہ راشی، اوپوہہ شہ چہ اللہ

اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۸۰﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ

اللہ | غالب | دحکمت خاوند دے | مثال | دہغو خلقو | کوم چہ خرشہ کوی | مالونہ خیل | پہ لارہ کئے
اختیار اودحکمت خاوند دے - دہغو خلقو مثال چہ خیل مالونہ داللہ | پہ لارہ کئے خیرات

اللَّهُ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنُثِتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ

داللہ | (داسے دے) لکھ چہ | یوہ دانہ | زرغون کوی | اودوہ | ویدی | پہ ہر ویدی کئے
کوی، دہغہ دانے پہ شان دے چہ اودوہ ویدی زرغون کوی - پہ ہر ویدی کئے مثل

مِائَةِ حَبَّةٍ ۖ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۸۱﴾

مثل | دانے دی | او اللہ | زیاتوی | چا دپارہ چہ غواہی | او اللہ | فراخی والا | دانا دے
دانے دی - دغے اللہ چہ چالہ غواہی نولہ عمل ورلہ پہ خوشو چندہ کوی او اللہ دسقتونو والا اولوے علم والا

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ

کوم خلق چہ | لکوی | خیل مالونہ | پہ لارہ کئے | داللہ | بیا | نہ رسوی (تکلیف)
دے - خوک چہ خیل مالونہ داللہ | پہ لارہ کئے خیرات کوی، بیا | پہ خیلہ نفقہ پسے یادگیرنہ

مَا أَنْفَقُوا مِّنَّا ۖ وَلَا آدَىٰ لَهُمْ ۖ أَجْرُهُمْ

د لکولو (نہ پس) | پہ احسان کولو | او نہ ضررہ (رسوی) | دہغوی دپارہ دے | دہغوی ثواب
نہ کوی | او نہ | الزام رسوی | دہغوی | اجر خیل خدا دے سرہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۷۲﴾ قَوْلٌ

دَہغوی دَرب سرہ | او نہ بہ شہ ویرہ وی | پہ ہغوی | او نہ بہ ہغوی | غنن وی | خبرہ
مقرر دے | او نہ ہغوی لہ خہ خطر شتہ | او نہ بہ چرے غنن وی۔ (فقیرتہ) خوبرہ

مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبِعُهَا أَذًى ۖ وَاللَّهُ

نرمہ کول | او معافی کول | نینہ دی | دہغہ خیرات نہ | چہ دہغہ نہ پس وی | خہ کول | او اللہ
خبرہ کول (او بہ نامناسبہ خبرہ) معاف کول دہغہ صدقہ نہ | نینہ دی چہ ورپسے (دیا دگیرتہ) ازاردی او اللہ

غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿۷۳﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ

بے نیازہ | بُرد بار دے | اے | مؤمنانو ! | مہ ضائع کوئی | خیلہ صدقہ
بہ حاجتہ او صابرہ دے۔ اے | مؤمنانو ! | تا سو خیلہ صدقہ پہ زباتولو او تکلیف رسولو

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ ۚ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ

پہ یادگیرتہ | او تکلیف رسولو باند | پہ شان دہغہ چا | چہ خرخہ کوی | مال خیل | دَ پارہ دَ بنودلو | خلقوتہ
باند مہ خرابوئی۔ لکہ دہغہ چاہہ شان چہ خیل مالونہ دَ نوم دَ پارہ لکری

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَثُلَّ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

او ایمان نہ لری | پہ اللہ | او پہ ورخ | دَاخرت | پس دہغہ مثال (داسے) لکہ چہ | صفا کانرہ
او نہ پہ خداے ایمان لری او نہ پہ ورخ دَاخرت۔ دہغہ (دخیرات) مثال دہغہ ہوارگتہ دے۔

عَلَيْهِ تَرَابٌ ۖ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ

چہ پہ ہغہ باند پرتہ وی | خاورہ | بیا ووریری پہ ہغہ باند | تیز باران | پس پریردی ہغہ | بالکل صفا
چہ دَ پاسہ پرے خاورہ پرتہ وی، دَ تیز باران شیبہ پرے راشی، او ہوار صفاے پریردی۔

لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

نہ شئی حاصل لے ہغہ | خہ (ثواب) | دہغہ خہ | چہ ہغہ وکرو | او اللہ | ہدایت نہ کوی | قوم
(دغہ شان) ہغوی بہ دہغوی دکتہ نہ ہیخہ پہ لاس نہ ورخی، او اللہ ناشکری کوونکو تہ ہدایت

الْكَافِرِينَ ﴿۷۴﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

دَ کافرانو تہ | او مثال | دہغو خلقو چہ | خرخہ کوی | خیل مالونہ | دَ پارہ دَ طلب | دَ رضامندی
نہ کوی۔ او دہغو خلقو مثال چہ خیل مالونہ دَ اللہ دَ رضا حاصلولو او زمہ ونوتہ

اللَّهِ وَتَنْشِيطًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ ۖ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا

دَ اللہ | او دَ پارہ دَ پخولو | دَ خیلو زمہ ونو | داسے) لکہ چہ | بو باغ (دک) | پہ اوچتہ زمکہ | چہ ورسید ہغہ تہ
دَ تقویت رسولو دَ پارہ خرخہ کوی، دہغہ باغ پہ شان دَ چہ پہ یوہ یوہ زمکہ لکیدے وی

وَابِلٌ ۖ فَانْتَأَمَّتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ ۖ فَإِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ

تیز باران | پس وئے نیوے میوے | غبرکے | پس کچہ چرے | وئے رسید و ہغہ تہ | تیز باران
دَ شیبو باران پرے وُشی نودوہ چندہ میوہ و رکوی او کچہ چرے دَ شیبو باران پرے وُشی

فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ

نویونہ (کافی؟) | اواللہ | خہ | کوئی تاسو | موری | آیا خوبسوی | پہ تاسو کتے شوکی
نوکم نہ کم پرنبہ خو پیک پرنبوئی اواللہ سناسو کارونہ وینی موری -

أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

داچہ وی | دھغہ | یوباغ | د قجورو | اودا نکورو | چہ | دھغہ | نہ لاند
چہ دھغہ یوباغ وی | د قجورو | اودا نکورو | چہ | دھغہ | لاند نہرونہ

الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ

نہرونہ | دھغہ پاره وی پہ ہغہ کتے | ہرقسم | میوے | اور سید دی ہغہ نہ | بوہ اولے | اودھغہ اولادی
بھیری ، اوہر قسم میوے لے نیولی دی ، اودے پخیلہ بوہادی اودارہ وافرماشو

ضَعْفَاءٌ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

مکڑوے | پس ورسیدہ ہغہ تہ | سلیٹی | چہ پہ ہغہ کتے | اور | پس ہغہ و سوزی | دغہ شان | بیانیوی
ہامن لے وی | بیا (ناخا بہ) تیزہ ہوا و چلییری چہ پہ ہغہ کتے اور وی اور (دھغہ) باغ و سوزی بیرہ شے | دغہ شان

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اللہ | تاسو دپارہ | ایتونہ | دپارہ ددے چہ تاسو | فکر و کړی | اے | مؤمنانوا
اللہ تاسو تہ خیل قدر تو نہ بنائی چہ تاسو پہ کتے فکر و کړی -

أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ

خرخہ کړی | د پاکیزہ خیزونونہ | چہ گتہلی دی تاسو | اودھغہ نہ چہ | راویستلی د موبز | تاسو دپارہ
د اللہ پہ (لاہ کتے) | د خیلہ حلالے کتے نہ | اودھغہ (حلالو) خیزونونہ کوم چہ موبز تاسو دپارہ د زمکے نہ

مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ

لہ زمکے نہ | او ارادہ مہ کړی | د ردی خیز | (چہ) دھغہ نہ | خرخہ کړی | اونہ یئی تاسو
پیدا کړی دی خرخہ کړی اوداسے مہ کوئی چہ دناکارہ مال نہ خیراتی پرخہ و بایسی حالانکہ تاسو پخیلہ

بِأَخْذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

اخشونکی دھغہ | مکر | داچہ | تاسو سترکے پتہ کړی | پہ ہغہ کتے | او پوہہ شے | چہ | اللہ | بے نیازہ
دھغہ اخستونہ تیار نہ یئی مکرہلہ چہ سترکے پرے پتہ کړی او پوہہ شے چہ اللہ بے نیازہ او پوہہ

حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ

د تعریف لائق دے | شیطان | وعدہ کوی تاسو سرہ | د لاس تنکسیا | او حکم کوی تاسو | د بے حیائی
صفت ستائیلہ شوکے | شیطان تاسو د نیستی نہ ویروی | اودناکارہ کارونو حکم درتہ کوی

وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۖ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

اواللہ | وعدہ کوی تاسو سرہ | د خیلہ بخشنے | او د فضل | او اللہ | د فراخی فاوند
او اللہ درسرہ د بخشنے او مہربانی وعدہ کوی ، او ہغہ د فراخی مالک دے

عَلِيمٌ ۖ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ

پوهه دے | درکوی | پوهه | چاته چه و غواړی | او چاته چه | ورکړه شی | دانای
او پوهه ک، چاته چه غواړی نو هغه ته حکمت ورکوی ، او چاته چه حکمت ورکړه شی

فَقَدْ أَوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۖ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۲۶

بیشکه ورکړه شو هغه ته | خیر | ډیر | او نصیحت نه قبولی | مگر | عقلمنه خلق
نو هغه ته ډیر لوڼه خیر ورکړه شو - او فقط د عقل خاوندان د دے خبرونه سبق اخلی -

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا

او هغه څه به ورکړی تاسو له څه خبرات نه | یا و منی تاسو | څه نذر | نو بیشکه | الله | پوهه دے په هغه
او هر څه خبرات چه تاسو کوئ | یا هر څه منځته چه تاسو کوئ | نو هغه الله نه معلومه ده -

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝۲۷ إِنْ تُبَدُّوا وَالصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ

اونشته دے د ظالمانو | څوک مددگار | که چیر تاسو په ښکاره ورکوی | خیرات | نو دهم | ښه خبره ده
او د ظالمانو هېڅوک مددگار نشته ، که تاسو خپله صدقه څرگندے ورکوی نو دا هم ښه خبره ده

وَأَنْ تَخْفَوْهَا وَتُوْتُوَهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ

او که چیر تاسو هغه پټوئ | او ورکوی ئے | فقیرانو ته | نو هغه | غوره دے تاسو د پاره | اولرے به کړی | تاسو
او که پټ په پرده کې ئے فقیرانو ته ورکوی ، نو دلته به تره ده | او الله به ستاسو ډیر

مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۲۸ لَيْسَ عَلَيْكَ

څه گناهونه ستاسو | او الله | دهغه نه چه تاسو کوئ | ښه خبردار دے | نشته که | ستا په ذمه
گناهونه معاف کړی | او الله ستاسو په عملونو ښه پوهه دے - خلقو ته د هدایت ورکوی

هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا

د هغوی په لاره راوستل | لیکن | الله | هدایت کوی | چاته چه و غواړی | او هغه څه چه | ورکوی ئے تاسو
ذمه داری په تانه ده ، بلکه الله چه چاته غواړی هغه ته هدایت کوی - او تاسو هر څه چه خیرات

مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ

د مال نه | د هغه | هم د خپل ځان د پاره | کوئ | او نه څرڅه کوئ تاسو | مگر | د غوښتلو د پاره | د الله رضا
کوئ ، نو د خپله ښیکړه د پاره ئے کوئ - او دا خبراتونه خو تاسو ځکه کوئ چه الله تعالی درنه راضی شی

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝۲۹

او څه چه | تاسو څرڅه کوئ | د مال نه | پوهه به درکړه شی | تاسو ته | او په تاسو باند ظلم ونه کړه شی -
او څه چه تاسو خیرات کوئ هغه به د تیر (په دنیا او اخرت کې) پوه پوه واپس درکړه شی او په تاسو به ظلم نه شی کړ

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

(دا خبراتونه) د هغه فقیرانو د پاره د کوم چه | بند کړه شوی دی | په لاره کې | د الله
(دا خبراتونه) د هغه فقیرانو حق دے چه د الله تعالی به لاره کې کړ شوی دی

لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءُ

طاقت نہ لری | د سفر کولو | پہ زمکہ کنے | گمان کوی پہ هغوی باند | ناواقف | مالدار
(د کار و بار د پاره) چرته تله راتله نه شی - ناخبره پرے د سوال نه کولو په وجه د مالدارو

مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ

د سوال نه د بچ کید په وجه | نه پیژندے شے هغوی | د هغوی د مخونو نه | هغوی سوال نه کوی | د خلقو نه
گمان کوی ، ته د دوی د بشر نه اصلی حال معلومولے شے د خلقو نه په رانستلو سر سوالونه

الْحَافِئَ وَمَا تَنْفَقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۚ الَّذِينَ

په نېستوسره | او خه چه در کوئی ناسو | د مال نه | پس بیشکه الله | په هغه باند | پوهه ده | هغه خلق چه
نه کوی ، او ناسو چه هر خه مال خیرات کوی نو الله په هغه باند ښه خبر ده - څوک چه

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

خرڅه کوی | خپل مالونه | د شپه | او ورځ | په پټه | او په ښکاره | پس هغوی د پاره
خپل مالونه د شپه او ورځ پټ او څرگند خیرات کوی ، نو د هغوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

د هغوی اجره | د هغوی د رب سره | اولشته د ویره | په هغوی باند | اونه به هغوی غمزن شي -
اجر د هغوی د رب سره مفق ده اونه به یې چرې ویره راځي اونه به غمزن کیږي -

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي

هغه خلق چه | خوری | سود | هغوی به راپانه شي | مکر | لکه څنگه | چه راپاڅي | هغه کس
څوک چه سود خوری هغوی به نه پاسی خو د هغه چا په شان چه شیطان په

يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا

چه لیږي کړی وی هغه شیطان | لاس لگولو سره | دا | په دے وجه چه | دوئیل هغوی | بیشکه چه
لاس لگولو سره لیونی کړی وی - دا ځکه چه هغوی وایي چه بیعه (خوهم) د

الْبَيْعِ مِثْلُ الرِّبَا وَاللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

سود اگری | په شان | د سود | او حالانکه حلاله کړه | الله | سود اگری | او حرام کړی دی | سود
سود په شان ده او دا عجیبه ده چه الله بیعه حلاله کړی ده او سود نه حرام کړی ده

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا

بیا چاته چه ورسیدو | نصیحت | د خپل رب د طرف نه | پس هغه منع شو | نو هغه د پاره دی | کوم چه
نو چاته چه د خپل رب د طرف نه نصیحت راغلو او هغه (د سود اخستلو نه) لاس واخستو نو پخو له

سَلَفٍ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ

تیر شول | او د هغه معامله | سپارے شو د الله نه | او څوک چه | بیا (سود واخلي) | نو هم هغه دی
(سو) ورته معاف شو او د هغه معامله الله ته وسپارے شو او چا چه بیا سودی لین دین شروع کړو نو هم هغه

أَصْحَابِ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾ يَبْحَثُ اللَّهُ الْبُورَا وَيُزِي

دوزخیان | چه ہفتے پہ ہیشہ دی | بربادی اللہ | سودلہ | او دیروی
دوزخیان دی | چه ہیشہ بہ پہ کتے پراتہ دی | اللہ | سود | بربادی | اوصدقہ

الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿۲۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

صدقہ | اللہ | نہ خوشی | ہر ناشکرہ | گناہکار | بیشک | ہو خلقو چہ ایمان راورد
زیاتوی | اللہ ہیتم ناشکرہ او بد عمل بتدہ نہ خوشی - ہفہ خلق چہ ایمان راوردی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ

او عملونے دکرل | نیک | او قاسمے کروی | مونخ | ادورے کروی | زکوٰۃ | دھوی دپارے
اونیک کارونہ کوی ، او د مونخ پابندی ساق ، او زکوٰۃ و رکوی ، نو دھوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۷﴾

دھوی اجر | دھوی درب سرہ | اونشتہ دے | ویرہ پہ ہوی | اونہ بہ ہوی غمزن شی -
اجر بیشک خیل رب سرہ پروت دے ، نہ بہ پہ ہوی ہیتم قسم لہ ویرہ راچی اونہ بہ غمزن وی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن

اے دایمان خاندانوا ! | او بریدی د اللہ نہ | او بریدی خہ پہ باقی پاتے دی | د سود نہ کہ چرے
اے مؤمنانوا ! | اللہ نہ و ویریدی | او باقی پاتے سودونہ پریدی ، کہ چرے

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۸﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ

تاسو بی | مؤمنان | بیا کہ چرے | د نہ کرو تاسو داکار | نو تیار شی | جکرے تہ | د اللہ
تاسو پہ رشتیا مؤمنان بی - او کہ داسے مودنہ کول نو خبر شی چہ د اللہ او دھفہ د رسول دا رخ نہ

وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ

او دھفہ د رسول سرہ | او کہ چرے تاسو توبہ دکرے | تاسو پیرہ دی | اصل | مالونہ ستاسو | نہ بہ ظلم کوئی تاسو
تاسو د جنگ اعلان و شو - او کہ چرے تاسو منع شی او توبہ د باقی نو خیل صلی رقم ستاسو حق کے مہ ظلم کوئی

وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۹﴾ وَإِنْ كَانَ دُوعُسْرَةٌ فَنُظْرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ

اونہ بہ ظلم کیری پہ تاسو | او کہ چرے | دی ہفہ | تنکد ستہ | نو مہلت درکول پکاری | ترغنی کید و پورے
اومہ ظلم زغمی - او کہ د قرض دار لاس تنک دی ، نو د لاس ارتید و پورے ورنہ و کوری

وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾ وَاتَّقُوا

او کہ چرے صدقہ دکرے | غورہ دہ | تاسولہ | کہ چرے بی تاسو | پوہید و نیکی | او و ویریدی
او کہ چرے قرضہ معاف کروی نو د تاسو دپارہ غورہ دہ کہ تاسو پوہیدی - او دھفہ دہ نہ

يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ فَتَبَيَّنَ كُلُّ نَفْسٍ

دھفہ ، ورنہ | چہ پیرہ بہ و کرموشی | پہ ہفہ کئے | اللہ طرف تہ | بیا | بہ پورہ دکرے شی | ہریوکس تہ
ویرہ دکرے چہ اللہ نہ بہ واپس (مخامخ) کیری - بیا بہ ہر چاہ تہ د خیل خیل کار

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ

چہ حقہ ہفتہ کری وی | او پہ ہفتوی بہ | ظلم نہ شئی کو لے | اے دایمان خاوندانوا! ہر کلمہ چہ معاملہ کو دیوبل سر
(بدلہ) پورہ پورہ در کو لے شئی او ہیتر زیاتے بہ پک نہ کیری۔ اے مؤمنانوا! ہر کلمہ چہ تاسو تریوے مقررے

بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ

دَ قَرْض | تر نینتے | مقررے پورے | نو و لیکنی ہفتہ | او پکاری دی چہ و لیکنی | ستاسو پہ مینع کتبے | لیکنی
نینتے پورے | د قرض لین دین کوئی ، نو ہفتہ لیکنی ۔ او ستاسو پہ مینع کتبے | دیو لیکنی | پانصاف

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ

پہ انصاف سرہ | او انکار نہ کوئی | کاتب | د لیکنی | لکھ ختکہ چہ | سرہ د ہفتہ تہ اللہ | پس پکاری چہ د لیکنی
سرہ لیکنی و کیری | او لیکنی د د لیکنی | انکار نہ کوئی | لکھ ختکہ چہ اللہ | ورتہ بنود کیری د ہفتے د لیکنی

وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ

او املا د کوئی | ہفتہ بندہ | پہ کوم چہ | قرض دے | او ویری دی د | د اللہ نہ | چہ د ہفتہ رب د
او عبارت د ورتہ ہفتہ د قرضدار | وائی د چاہہ ذمہ چہ قرض (حق) د او ہفتہ د اللہ نہ ویرہ د کیری چہ د ہفتہ رب د

وَلَا يَخْسُ مِنْهُ شَيْءٌ فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ

اونہ د کوئی | د ہفتہ نہ ختہ خیر | بیا کہ چرے وی | ہفتہ شوک | چہ پرے | قرض دے
او پہ معاملہ کتبے د ہیتر کے نہ کوئی ، ہن ! کہ چرے ہفتہ شوک د چاہہ ذمہ چہ حق (قرض) دے

سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

بے عقلہ | یا کمزورے | یا طاقت نہ لری | د املا و سبلو | پس املا د وائی
نادان یا کمزورے (ماشوم یا بودا) وی یا لیکنی تہ پہ خیلہ سم عبارت نہ شئی و سبلے ، نو د ہفتہ و اکدار د ورتہ

وَلِيَّهِ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ

و اکدار د ہفتہ | پہ انصاف سرہ | او گواہان و نیسی | دوہ گواہان | لہ خیلو سرہ
پہ انصاف سرہ بنود نہ و کیری۔ او پہ خیلو سرہ د کتبے پرے دوہ تہ (عادل) گواہان و نیسی

فَإِنْ لَّمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتْنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ

بیا کہ چرے نہ وی | دوہ سہری | نو یوسرے | او دوہ بنی | لہ ہفتہ کسانو چہ | تاسو پورہ مند
او کہ دوہ تہ سہری نہ وی ، نو یوسرے او دوہ بنی د شئی کوم چہ د گواہی د پارہ ستاسو

مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إْحْدُهُمَا فَتُذَكِّرَ إْحْدُهُمَا

لہ گواہان نہ | د پارہ د کہ چرہ کیری | یوہ پہ ہفتوی کتبے | نو یاد نہ کیری | یوہ د ہفتوی نہ
خوبی دی ، ختکہ چہ کہ دیوے بنی نہ (گواہی) ہیرہ شئی ، نو یوہ بہ لے بلے تہ

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَلُوا

دوہ تہ | اونہ د انکار کوئی | گواہان | پہ کوم دخت کتبے چہ راوی بلے شئی | او سستی مہ کوئی
راہ د وی ۔ او گواہان نہ پکاری چہ (د گواہی پارہ) راوی بلے شئی | انکار نہ کوئی ، او معاملہ کہ ورتہ

أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ

چہ ولیکئی هغه | (معاملہ) دیرہ دی | یا نویہ | دے ميعاد پورے | ستاسودا کار دی یا نویہ دے مقرر وختہ پورے لیکو کئے سستی مہ کوئی ، دا طریقہ

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ

دیرد انصاف کے | یہ نزدک اللہ | اویہ درست ساتو کے | شہادت لہ | او دیر نزدک دے دالہ پہ نزدیک انصاف طریقہ دہ او شہادت دپارہ ہم دیرہ مناسبہ دہ اود شک شبہ نہ بیچ

إِلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

دہتہ چہ نہ شئی تاسو شک کئے مکر | داچہ | دی | تجارت | لاس پہ لاس | چہ اخلی راخلی تاسو هغه کیدوتہ زیاتہ نزدک دہ | خو کہ لین دین پہ خیل مینہ کئے لاس پہ لاس

بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا

پہ خیل مینہ کئے | نو نشہ | پہ تاسو | خہ گناہ | چہ ونہ لیکئی تاسو هغه | او گواہان ونیسی کوئی ، نو دے پہ نہ لیکو کئے پہ تاسو خہ الزام نشہ ، اوجیع پہ وخت

إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا

کلہ چہ تاسو سودا کوئی | اونی دشی وکولے تکلیف | لیکو کی تہ | اونی گواہ تہ | او کہ چکر تاسو داسے وکری کئے خوک ناخوک گواہ نیسی ۔ اونی د لیکو کی تہ اونی گواہ تہ تکلیف وکولے شئی ۔ او کہ داسے کوئی نو

فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَ اللَّهُ

نوبیشک دا | گناہ دہ | پہ تاسو باند | او دیریدی | دالہ نہ | او دہ کوی تاسوتہ | اللہ دا بہ ستاسو نا فرمانی گنہ لے شئی ۔ او دالہ نہ دیرہ کوئی او اللہ تاسوتہ (پہ خیل مینہ کئے دمعاملاتو

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۲۸۲ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

او اللہ | پہ ہر خیز باند | پوہہ دے | او کہ چرے | تاسو بیٹی | پہ سفر باند | درستکئی | تعلیم وکری او اللہ پہ ہر خہ باند نبہ پوہہ کے ۔ او کہ چرے تاسو بھر پہ سفر بیٹی ، او

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَةً فَإِنْ أَتَىٰ بَعْضُكُمْ

اونہ بیا مومئی | لیکو کے | نو دکانہ خیز | پہ قبضہ کئے وکری | نو ہر کہ چہ اعتبار وکری | پہ تاسو خوک لیکو کے موندے نہ شئی نو د قبضہ سرہ پہ کانہ (باند معاملہ) کوئی ، کہ چکر تاسو کئے خوک پہ بل باند

بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ

پہ بل باند | نو پکار دی چہ ادا کری | هغه چاسر چہ | امانت ایبو د شو کے | خیل امانت | او د ویریری اعتبار وکری (اولین دین وکری) نو پہ چہ اعتبار شو دی هغه لہ پکار دی چہ هغه خیل امانت پکار دی او اللہ نہ

اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ

دالہ نہ | چہ د هغه رب کے | اومہ پتوئی تاسو | گواہی | او خوک چہ | پتہ کری دا | نوبیشک دیرہ کوی چہ د هغه رب کے | او گواہی ہجرے مہ پتوئی ۔ او چہ گواہی پتہ کرہ (نو پوہہ نشہ چہ)

اَتِمُّ قَلْبُهُ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۖ ﴿۷۸﴾ مَا

کناہکارے | ذہاء ذہاء | او اللہ | یہ ہفتہ چہ | تاسو کوئی | بنہ پوہہ دے | ہم ذالہہ | آہ چہ
دہفتہ ذہاء کناہکارے | او اللہ ستاسو پہ کارونو بنہ پوہہ دے - یہ اسمانونو او پہ زمکہ

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

یہ اسمانونو کبے دی | او آہ چہ | یہ زمکہ کبے دی | او کہ بنکارہ کوئی تاسو | آہ چہ ستاسو پہ زہونو کبے دی
کبے ہر آہ چہ دی قول ذالہہ مال دے - او کہ تاسو ذہاء خبرے بنکارہ کری یائے پتے

أَوْ تُخَفُّوهُ يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۖ

یا پت ساتی ہفتہ | حسابہ کوئی تاسو | پہ ہفتہ باند | اللہ | پس معاف بہ کری | ہفتہ خوک | چہ و غواری
و ساتی اللہ بہ ضرور درسہ دہفتہ حساب کوئی - نو ذہا پہ حقلے چہ خوشہ شی ہفتہ بہ و بخنی

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ ﴿۷۹﴾

او عذاب بہ در کری | چاہتہ چہ و غواری | او | اللہ | یہ ہر چیز باند | قادر دے -
او ذہا پہ حقلے چہ و غواری نو عذاب بہ در کری او اللہ تعالیٰ پہ ہر آہ باند قدرت لری -

أَمَّنَ الرَّسُولُ ۖ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ

ایمان راورد | رسول | یہ ہفتہ چہ | نازل کرے شو | ہفتہ تہ | دہفتہ ذہاء طرف نہ راغلے دے
پیغمبر پہ ہفتہ کتاب باند ایمان راوہے دے چہ ہفتہ تہ ذہاء پروردگار ذہاء طرف نہ راغلے دے

وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَيْكَتِهِ وَكُتِبَ

او تلوو مؤمنانو ہم | ہریو | ایمان راوہے | یہ اللہ | او دہفتہ پہ فرشتو | او دہفتہ پہ کتابو
او مؤمنانو ہم - دے تلوو پہ اللہ | دہفتہ پہ فرشتو | کتابو او پیغمبرانو باند ایمان

وَرُسُلِهِ ۖ لَأَنْفَرِقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۖ وَقَالُوا

او دہفتہ پہ رسولانو | مونہ فرق نہ کوو | یہ یو کبے ہم | دہفتہ پہ رسولانو کبے | او وویل ہوی
راوہے دے (او ہوی وویل چہ) مونہ خود اللہ پہ رسولانو کبے خوک یو ذہل نہ جدانہ گنرو - او ہوی وویل

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۖ ﴿۸۰﴾

داوریل مونہ | او و منہ مونہ | بخشنہ غوارو لہ تانہ | اے زمونہ ربہ | او ستا طرفتہ | بیرونہ در تیل دی
چہ مونہ (ذالہہ حکونہ) داوریل او قبول موکرل - اے زمونہ ربہ! مونہ تانہ بخشنہ غوارو او تانہ یہ (آخر) در خو -

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا

نہ | و در کوئی تکلیف | اللہ | ہیہ کس تہ | مکر | دہفتہ د طاقت مطابق | ہفتہ ذہاء دی
اللہ تعالیٰ ہیہ تہ دہفتہ دوس نہ زیات تکلیف نہ ورا کوئی | چاہہ آہ نیکی

مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۖ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا

آہ نیک عمل نے چہ و کرد | او ہم پہ ہفتہ باند | آہ خراب عمل نے چہ و کرد | اے زمونہ ربہ! | مہ نیسہ مونہ
و کردہ دہفتہ ثواب بہ بیا موی او چاہہ بدی و کردہ دہفتہ سزا بہ و غوی - (ایمان والاہم داوانی) اے زمونہ ربہ! کہ

إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا

کہ چکر ہیر کر و مونیر | یا خطا و کرد مونیرہ | اے زہونیر رہ! | اومہ بردہ | یہ مونیر | بار دروند
مونیر نہ ہیر شی یا مونیر خطا شو نو یہ کہ مومہ نیسہ ۴ زہونیر رہ! یہ مونیر دومرہ دروند بار مہ اچوہ

كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا

خنگہ چہ | ایسودے دوتا | یہ هغو خلقو باند | چہ مونیر نہ وړاند دوا | ۴ زہونیر رہ! | اومہ بردہ | یہ سر زہونیر
لکہ زہونیر نہ وړاند چہ ۲ یہ نور و خلقو اچوے ووا | اے زہونیر رہ! | اے دروند بار

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا ذُنُوبَنَا وَلَا تَجْعَلْ

هغه خہ چہ نشتہ کی طاقت | زہونیر | دھغہ (دوختو) | او عفوہ و کرہ | مونیر تہ | او بخینہ و کرہ | مونیر تہ
راتہ یہ سرمہ بردہ چہ مونیر نے دوا چتو لو طاقت نہ لرو او زہونیر گناہو مہا کرہ او مونیر نہ بخینہ و کرہ

وَارْحَمْنَا ذُنُوبَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۷۸﴾

اور رحم و کرہ یہ مونیر | ہم تہ یے | مالک زہونیر | پس مدد و کرہ زہونیر | یہ قوم د کافرانو -
او یہ مونیر رحم و کرہ | تہ زہونیر مالک یے نو د کافرانو یہ مقابلہ کینے مونیر لہ غلبہ راکرہ -

سُورَةُ الْاٰلِ عِمْرَانَ مَدِيْنَةُ مَكَّةَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورۃ ال عمران مدنی د اویہ (شروع) د الله یہ نامہ چہ نوے مہربان زیات رحم کوونکے دے | کینے دوسو ایاتوہ او شل رکوع کا دی
شروع کوں یہ نامہ د الله چہ دیر مہربان دیر زیات رحم کوونکے دے -

اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿۱﴾ نَزَلَ

اللہ | ہم الله دے | نشتہ دے بل معبود | سوا | دھغہ نہ | هغه ہمیشہ ژوند | دوا تو قائم ساتونکے دے | نازل کرو
اے خلقو! الله هغه (ذات) دے چہ دھغہ نہ سوا بل معبود نشتہ تل ژوند دے دے کہ قول مخلوق منبیل ساتی هغه

عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

یہ تا باند | کتاب | یہ حق سرہ | تصدیق کوونکے دے | دھغہ (کتا بونو) | چہ وړاند ددہ نہ دوا
یہ تا د کتاب یہ حقہ نازل کرے دے چہ دھغہ تو لو کتا بونو تصدیق کوی چہ دے دے وړاند راغلی دی

وَاَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ ﴿۲﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ

او نازل کرے دے | تورات | او انجیل | دے نہ وړاند | ہدایت (دے) | خلقو د پیارہ
او هغه دے نہ وړاند تورات او انجیل د خلقو د ہدایت د پیارہ نازل کرے دی

وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ﴿۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ

او نازل کرے دے | (یہ حق او باطل کینے) فرق کوونکے | بیشک | کوم خلق چہ | منکر دی | د الله د ایستونو ،
او حق او باطل بیلوونکے کتاب (قران) نے رالیرے دے نو بیشک شوک چہ (اوس ہم) د الله د حکمونو منلو نہ انکار

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُوْا نِقَامٍ ﴿۴﴾ اِنَّ اللّٰهَ

هغو د پیارہ | عذاب دے | سخت | او الله ازبردست دے | بدلہ اخستونکے | بیشک | الله دے
کوی | هغوی نہ یہ سخت عذاب و رکولے شی | او الله د اختیار خاوند دے او د بدلہ کارونو بدلہ و رکوی بیشک د الله

لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ⑤

(چہ) پتہ نہ دے دھفہ نہ | ہیو خیز | پہ زمکہ کنے | اونہ | پہ اسمان کنے

نہ دے زمکہ | او د اسمان | ہیو خیز | ہم پتہ نہ دے

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

ہم ہفہ | کوم چہ | صورت جو روی ستاسو | پہ رجھونو کنے | تنگہ چہ غواری

اللہ ہفہ ذات دے چہ ستاسو تصویرونہ د میندو پہ کیلہ وکنے ہفہ جو روی | تنگہ لے چہ خوبوی

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑥ هُوَ الَّذِي

نشہ دے بل معبود | سواد ہفہ نہ | (چہ) غالب | د حکمت خاوند دے | ہم ہفہ د کوم چہ

بے د ہفہ نہ بل معبود نشہ | یہ ہر چا غالب دے د حکمت خاوند دے | ہفہ خدائے دے چہ

أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ

نازل کدو | پہ تاباند | (دا) کتاب | د کوم چہ ہفہ آیتونہ | محکم دی | ہفہ | اصل د کتاب دی

اوس لے پہ تا د کتاب نازل کدے دے چہ | پکنے (دوہ قسمہ آیتونہ دی) ہفہ محکمات چہ ہفہ د کتاب بنیادی آیتونہ

وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

او ہفہ نور | متشابہات دی | پس ہفہ خلق چہ | پہ زہونو د ہفوی کنے | کوہنوالے دے

دی اونور متشابہات دی | نو د چا پہ زہونو کنے چہ کبر لچ دی نو ہفوی

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

ہفوی خو پیروی کوی | د ہفوی چہ متشابہ دی | لہ کنہ | د پارہ د لہولو د فتنہ | اد پارہ د لہولو

د فتنہ جوہولو پہ کوشش کنے پہ متشابہ آیتونو پس لہون کوی | او ہفہ نہ د معنواختلو

تَأْوِيلَهُ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ

د مراد د ہفہ | اونہ پوہیری | پہ مراد د ہفہ | مگر | اللہ | او کوم چہ پاخہ دی

کوشش کوی | او د ہفہ پہ سم مطلب خو یوازے اللہ پوہیری | او شوک چہ پاخہ

فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا

پہ علم کنے | ہفوی دای | مونبر ایما راؤرے دے پہ ہفہ | دا قول | زمونبر د رب د طرف نہ دے

عالمنا دی | نو ہفوی دای چہ مونبر پرے ایمان راؤرے دے | دا قول زمونبر د رب د طرف نہ دی

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ⑦ رَبَّنَا لَا تُزِغْ

اونصیعت نہ قبلوی | مگر | خاوندان د عقل | اے ربہ زمونبر | کابرہ مد کدے

او (د سے خبرے نہ خو) بس ہونبیا رخلو سبق اخلی - (او د اسوال کوی چہ) اے زمونبر ربہ! زمونبر نہ دے

قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ

زہونہ زمونبرہ | پس لہ ہفہ نہ | چہ لارہ د ونبودلہ مونبرہ | او راکرہ مونبرہ | لہ طرف خیل نہ

د ہدایت مونبرہ پس پہ کبر لچ مد اختہ کوک | او مونبر تہ د خیل طرف نہ رجھونو

رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ

رحمت | بیشک ہم تہ بیٹے | دیر عطا کوونکے | اے زمونیزہ ربہ! بیشک تہ | بیشک تہ
وَبخشنہ | بیشک تہ | دیر خہ در کوونکے بیٹے - اے زمونیزہ ربہ! بیشک تہ | پہ ہفہ درخ

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ

جمع کوونکے د خلقو بیٹے | پہ ہفہ درخ | پہ ہیخ شک نشستہ | پہ ہفہ کئے | بیشک | اللہ | نہ | ماتوی
د توو خلقو رابوخلے کوونکے بیٹے | پہ د ہفہ | پہ راتلو کئے ہیخ شک نشستہ - اللہ تعالیٰ ہیچرے د وعدے

الْبَيْعَادِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ

(خیلہ) وعدہ | یقیناً ہفہ خلق کوم پہ | کافران دی | ہیخ کلمہ بہ پہ کارانہ شی | د ہغوی | مالونہ د ہغوی
خلاف نہ کری - چا پہ کفر غورہ کرے دے | ہغوی تہ بہ د اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے نہ

وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّارِقُونَ ۝

اونہ اولاد د ہغوی | د اللہ پہ ویراند | ہیخ (ہم) | اوہم ہغوی دی | خشاک | (د) دوزخ
مال خہ فائدہ در کری اونہ اولاد | ہم دغہ خلق بہ د دوزخ خشاک کیری -

كَذَّابٌ ۚ أَلْ فِرْعَوْنُ ۖ وَالَّذِينَ مِّنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

لکہ پہ محاملہ وہ | د فرعون د قوم | او د ہغو خلقو | پہ د ہغوی نہ ویراند دو | ہغوی دروغ و کٹر
(د ہغوی انجام بہ) د فرعون د ملکر او د ہغوی نہ ہم د پخوانو نافرمانو خلقو پہ شان (شی) پہ زمونیزہ

بِآيَاتِنَا ۖ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

زمونیزہ آیتونہ | نوو تیول ہغوی | اللہ | پہ وجہ د گناہونو د ہغوی | او اللہ | سخت | عذاب و رکونکے
آیتونہ دے دروغ و کٹر | نو اللہ تعالیٰ پہ خیلو گناہونو کئے راؤ تیول او اللہ تعالیٰ پہ عذاب و رکونکے دیر سخت د

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتْغَلِبُونَ وَتُحْشَرُونَ

دوایہ | ہغو خلقونہ پہ | کافران دی | پہ مغلوب بہ کرے شی تاسو | اورایوخلے بہ کرے شی تاسو
چا پہ (تانه) انکار کرے دے ہغوی تہ دوایہ پہ تاسو بہ دیر نہ مغلوبہ شی او دوزخ تہ بہ راغونہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَيَبُسُ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ

دوزخ طرف تہ | او ہغید | خائے دے | بیشک دہ | تاسو د پارہ | نخشنہ
کرے شی - او ہفہ دیر خراب خائے دے - تاسو د پارہ پہ ہفہ د دوو تلو کئے د عبرت

فِي فِتْنَتَيْنِ ۖ التَّقَاتُ فِتَّةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

پہ ہفہ دوو دلو کئے | چہ سرہ مخامخ شو دے | یوے دے | جنک کولو | پہ لارہ کئے | د اللہ
سامان پروت ووجہ پہ بد رکئے | یوبل سر جنکیدی دوا | بو توی خود اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے جنک کولو او بل

وَأُخْرَىٰ ۚ كَافِرَةٌ ۖ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلِهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ

اوبلہ (دولہ) | (د) کافرانو دہ | چہ لیلہ مسلمانو د کافرانو | دوچند د خیل خانہ | پہ لیدلو | د سترگو سرہ
نولے د کافرانو دو | مسلمانو بہ پہ سترگو لیدل چہ کافر د ہغوی نہ یو پہ دوا دوا (خود کئے) نہ

وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً

اواللہ | قوت درکوی | پہ خیل مدد سرہ | ہفہ چانہ چہ و غواری | بیشک | پہ دے کئے | عبرت دے
ثابتہ شوہ چہ | اللہ تعالیٰ دچا پہ خفلہ غواری نو پہ خیل امدد سرہ دہفہ تائید کوی، پہ دے واقعہ کئے دسترگو

لِلأُولَى الْأَبْصَارِ ۚ زَيْنٌ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ

دکتونکو | دپارہ | بناستہ کرے شوہ | خلقونہ | محبت | دد، نفسانی خواہشاتو
خاوندانولہ دعبرت سامان پر دے | خلقونہ | نفسانی خواہشونہ بنائستہ کرے شوی دی

مِنَ النَّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ

لکہ بنجے | او خامن | او خزانے | جمع شوہ | دد، سرو زرو
لکہ بنجے | او خامن (شول) | د سرو او سپینو دیری (شول)

وَالْفُضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۚ ذَٰلِكَ

اوسپینوزرو | اواسونہ | تجتہ لکیدے شوی | اوخاردی | اوفصل | دا دخی
چونہ شوی اسونہ (شول) | غاردی او پوے پتی (شول) | دا د دنیا د

مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝۱۴ قُلْ

سامان دد | دژوند | د دنیا | او اللہ | سرہ دے | بنجہ خلے دواپس ورتلو | دواپہ
ژوند سازو سامان دے | او د آخرت | دیرینہ ژوند خوہم | اللہ تعالیٰ سرہ دے | لے سپنہ

أَوْ نَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ ۖ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

ایا خبر ددکم زہ تاسو | چہ | دیرینہ دے | لہ دے نہ | دہفو خلقو دپارہ کوم چہ | پرہیزکاری
ددی نہ دواپہ چہ ایازہ تاسوتہ دیک (مال اواسی) نہ بنجہ خیزونہ و بنایم؟ خوگ چہ پرہیزکاری دغوی د

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د غوی | درب سرہ | دہفہ | باغونہ دی | چہ ہمیری ہم | لاند دہفہ نہ | نہرونہ | ہمیشہ اوسید و نکی بہ و | پہ ہفتہ
پارہ دخیل رب سرہ دے باغونہ تیار چہ دہفہ لاند و لے ہمیری، غوی بہ پہ دے کئے ہمیشہ اوسید

وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

اوشجے ددی | پاکیزہ | اورضامندی | د اللہ | او اللہ | بنجہ کوری
او پاکیزہ بیبیانہ بہ لے ملکرے وی او اللہ تعالیٰ بہ ترے نہ راضی وی | او اللہ تعالیٰ دخیلو بندیانو

بِالْعِبَادَةِ ۝۱۵ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا

بند کمانو دتہ | ہفہ خلق کوم چہ | وائی | اے زمونہ ربہ | بیشک مونہ | ایمان راوہ دے
عمل وینی کوری | داہفہ خلق دی چہ وائی | اے زمونہ پاکہ ربہ | مونہ پہ تا ایمان راوہ دے

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۶ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ

پس معاف کرہ مونہ | گناہو زمونہ | او وساتہ مونہ | لہ عذاب داور نہ | چہ صبر کوونکی | او رشتیا و یونکی
نومونہ تہ زمونہ گناہو و بخشنہ او داور د عذاب نہ مونہ | ایمان وساتہ | دوی صابرہ دی | رشتینی دی

وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝۱۵

او فرمانبردار | او خرچہ کوونکی | او معافی غوثینو کی دی | یہ دختونو دے سحر کئے
فرمانبردار دی ، خیر خیرات کوی | او دے شے یہ وروستی پارونو کئے دے بخشنے دعا غواہی ۔

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَالْمَلِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ

گواہی و سرگرمی اللہ | چہ | نشہ دیکل معبود | سوا دے ہفتہ | او فرشتہ | او علم والو (ہم)
اللہ یہ دے خبرہ گواہ دے چہ بغیر دے ہفتہ نہ بل خدا نے نشہ او فرشتہ او عالمان ہم یہ دے خبرہ گواہ دی ۔

قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۱۸

(ہفتہ قائم دے) | پہ انصاف باند | نشہ بل معبود | سوا دے ہفتہ | (چہ) زبردست | دے حکمت خاوند دے
(ہم ہفتہ دے کوم چہ) یہ حق و انصاف سرگرم کائنات سنبال کری دی ، بل دے خدا نے بل معبود نشہ دے اختیار او دے حکمت خاوند دے ۔

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ

بیشک دین (خو) | پہ نزد دے اللہ | اسلام دے | او اختلاف و نہ کرو | ہفتہ خلقو
بیشک دے اللہ پہ نزد (مقبول) دین یوازے اسلام دے ۔ او اہل کتابو چہ دے علم رارسیدلو

أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ

کومو چہ و سرگرمی و کتاب | مگر | پس نہ ہفتہ نہ چہ | داغ و ہفتہ تو | علم | دے ضد نہ | پہ مینو دے ہفتہ
نہ پس کوم اختلاف کرے دے دے ہفتہ و چہ صرف داوہ چہ پہ خیل مینو کئے نے ضد بازی وک ،

وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۱۹

او خوک چہ | انکار و کری | دے اللہ دے آیتونہ | پس بیشک اللہ | زمر حساب (اختونکے دے)
او خوک چہ دے اللہ دے حکمونہ نہ انکار و کری (نو ہفتہ نہ یاد وی چہ) اللہ دے زمر حساب اختونکے دے ۔

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ

پس کہ چہ | جگرہ کوی ہفتہ تاسرہ | نو دواہ | سپارے دے ما | خیل مخ | اللہ تہ | او ہفتہ چاہہ
نو کہ اوس ہم دوی تاسرہ جگرہ کوی نو دواہ چہ ما اوز ما پیر و کار و دے اللہ حکم تہ غامہ

اتَّبَعْنِ ۚ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ عَاسَلِمْتُمْ

پیروی نے و کرہ زما | او دواہ | ہفتہ خلقو تہ (چاہتہ چہ) | و کرے شو کتاب | او نالوستونکو تہ | ایسا اسلام راو دے عیسا
ایسے دے ۔ او دے اہل کتاب او دے امیانو (مشرکانو) نہ پیوس و کرہ چہ ایسا تاسو دے ہفتہ حکمونو تہ غامہ ایسے دے ؟

فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا

پس کہ چہ | اسلام راو دے ہفتہ | نو بیشک | بیاموندہ ہفتہ لاسہ لاسہ | او کہ چہ | ہفتہ مخ و وارولو | پس بیشک
نو کہ غامہ نے کیسہ دے نو سمہ لاسہ نے بیاموندہ ۔ او کہ چہ نے نافرمانی نے و کرہ (نو ہفتہ پیروی دے حکم)

عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۚ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۝۲۰ إِنَّ الَّذِينَ

چہ لازم دی پہ تا | پیغام رسول | او اللہ | بسہ کوری | بندگانو تہ | بیشک ہفتہ خلق (کوم چہ)
پہ ناباند صرف (دے حکمونو) رسول فرض دی او اللہ دے بندگانو کار و نہ وینی کوری ۔ یقیناً کوم خلق چہ

يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ وَيَقْتُلُونَ

انکار کوی | دالہ دایتونو | او ورنی | پیغمبران | پنه ناحقہ | او ورنی |
دالہ دحکومتونہ انکار کوی | او پنه ناحقہ پیغمبران | ورنی |

الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ

ہفہ خلق چہ | حکم کوی | دالہ انصاف کولو | لہ خلقونہ | پس زیرے و سرکہ ہفونی
ورنی چہ د خلقوتربینہ | د عدل او انصاف کولو حکم و سرکوی | نو دغہ کسانو نہ د دردناک

بِعَذَابِ إِلِيمٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

د عذاب | دردناک | ہم دا | ہفہ خلق دی | چہ ضائع شول | علونہ ددوی | پنه دنیا
عذاب زیرے و سرکہ | دا ہفہ رید بخت | کسان دی چہ پنه دنیا او آخرت دواہو کئے لے علونہ

وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَالَهُمْ مِّنْ نَّصِيرِينَ ۚ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

او آخرت کئے | اونہ بہ وی ددوی | خوک مددکار | ایانہ دی کتلی تا | ہفہ خلقوتہ چہ
عیت لاهل - او د ہفوی مددکاران ہیخوک ہم نشستہ - (اے پیغمبر) ایانہ تا د ہفہ خلقوتہ حال با

أَوْتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ

ورکھ شوق ہفونی | یوہ برخہ | لہ کتاب نہ | ہفوی رابلے شی | دالہ د کتاب طرق نہ
غور نہ دے کرے چاتہ چہ د کتاب (د علم) قہ حصہ و کرے شوق ہر کہ چہ ہفوی دالہ کتاب تہ پنه د معرض

لِحُكْمٍ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ

چہ فیصلہ دکر ہفہ | پنه ہفوی کئے | بیا | مخ کرکوی | یوہ د لہ | لہ ہفوی نہ | او ہفوی | مخ کرکوی و نکوی
دابلے شی چہ د ہفوی تربینہ د کرکوی فیصلہ دکرکوی نو د ہفوی یوہ د لہ ترنہ خٹک دکرکوی او ہفوی ہییشہ د حق نہ مخ

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ

دا | حکہ چہ ہفوی | وائی | ہیخو کہ بہ نہ رسیری موبتہ | اور | مکر | خورخہ | د شمیر
مکرکولے د - حرا کہ چہ د ہفوی داخیال د چہ بغیر د شہیر دیو خورخو و رخنہ موبتہ بہ ہیخو کہ ددورخہ اور نہ راند کیری

وَعَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ فَكَيْفَ إِذَا

او دو کہ در کرہ ہفونی | د ہفوی پنه دین کئے | د ہفوی لہ حانہ جوہر شو و خبرد | پس خہ (حال بہ د) ہر کہ چہ
او د دین پنه معاملہ کئے ہفوی د ہفوی خبرو پنه دد کہ کئے اچولی دی کوے چہ ہفوی د حانہ جوہر وی - (غور و کرکوی) د ہفوی

جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

موبز جمع کرہ ہفوی | پنه ہفہ ورنی | چہ ہیخو شک نشستہ | پنه ہفہ کئے | او پورہ بہ ورنی شی | ہر یوکس نہ
بہ خہ حال وی چہ موبز ہفوی د قیامت پنه ورنی راجع کرہ د کوم پنه راتلو کئے چہ ہیخو شک نشستہ - اوہر یوتن تہ بہ د خیل عمل

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمُلْكِ

کوم چہ ہفہ عل دکر د | او (پنه) ہفوی | بہ ظلم و نہ کرے شی | و دایہ | اے اللہ | اے مالک د بادشاہی
پورہ یوہ بدلہ ورنی شی او پنه ہفوی بہ بالکل ظلم نہ کیری (پیغمبر) تہ و دایہ چہ اے اللہ د بادشاہی دکر د

تَوْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ

تہ درکوے | حکومت | چاہتہ چہ غواہے | او واپس اخلے | حکومت | د چاہنہ چہ | غواہے
چالہ چہ غواہے حکومت وراکوے | او د چاہنہ چہ غواہے حکومت | اخلے ،

وَتُعِزُّ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مِمَّنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ

او عزت وراکوے | بجاتہ چہ غواہے | او ذلت وراکوے | چاہتہ چہ غواہے | ستاپہ لاس کئے (دے)
او چالہ چہ و غواہے نو عزت وراکوے او خوک چہ و غواہے نو ذلیل کئے کرے ، آول خیر ستا یہ

الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۲۶ تُولِجُ اللَّيْلَ

خیر | بیشک تہ یئے | بہ تولو غیزونو | قادر | تہ داخلوے | شپہ
لاس کئے کہ بیشک چہ تہ بہ ہر خہ قدرت لرے ۔ تہ شپہ بہ ورخ کئے

فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ

بہ ورخ کئے | او داخلوے | ورخ | بہ شپہ کئے | او بہر تہ راوباسے | ژوندے
ننباے ، او ورخ بہ شپہ کئے ننباے ، او د مری نہ ژوندے

مِنَ امُوتٍ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ

لہ مری نہ | او راوباسے | مرے | د ژوندی نہ | او تہ رزق وراکوے | چاہتہ چہ غواہے
راوباسے ، او د ژوندی نہ مرے راوباسے ، او چالہ چہ و غواہے بے حساب

بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۲۷ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ

بے حسابہ | پکار د چہ د نہ نیسی | مسلمانان | کافرانو لڑے | دوستان
روزی وراکوے ۔ مؤمنان د کافران ہچرے خیل خان لہ نہ دوستان کوی

مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ

بغیر لہ مؤمنانو نہ | او خوک چہ و کوی | داسے | پس نہ دے | د الله (د طرف نہ)
بغیر لہ مؤمنانو نہ ۔ او (یاد ساتی) چاہہ داسے و کول دھفہ د الله سرہ ہیہ تعلق

فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً ۚ وَيُحَذِّرُكُمْ

بہ ہیہ خیز کئے | مکر | دپہ ک صوت کئے | چہ تاسولہ پکیدل د دھفہ نہ | د خہ ویکہ | او ویروی تاسو
نشستہ ، مکر بہ ک صوت کئے (ظاہری تعلق ساتلے شئی) چہ تاسوتہ دھفوی طرف نہ خہ ویروی او (یاد ساتی)

اللَّهُ نَفْسَهُ ۚ وَالِىَ اللَّهُ الْمَصِيرُ ۝۲۸ قُلْ إِنْ تَخَفُوا

الله | د خیل ذات نہ | او خاص الله طرف نہ | واپس تلل دی | دواہیہ | کہ چہ تاسو پتہ ساتی
چہ الله تاسو خیل ذات (د عظمت) نہ ویروی او (آخر) ہم الله طرف نہ واپس تلل دی (پکیدل) ورنہ دواہیہ چہ کہ تاسو

مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعْلِمُهُ اللَّهُ ۚ وَيَعْلَمُ مَا

خہ چہ | ستاسو بہ سینو کئے (دی) | یا ہفہ تاسو بشکارہ کوی | پوہہ د پہ ہفہ الله | او ہفہ پوہہ د پہ ہفہ نہ
د خیل زبہ د خبرے پتہ د ساتی او کہ خوکندے لے کوی ہو ہفہ خدا لے تہ معلوم دی ۔ او بہ اسمانو کئے

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

چہ پہ آسمانوں کے (دی) | اوٹھ چہ | پہ زمکہ کے (دی) | او اللہ | پہ ہولو خیزو نو
او پہ زمکہ کے ہر خہ چہ دی قول اللہ نہ بنکارہ دی - او اللہ پہ ہر خہ باند پورہ پورہ

قَدِيرٌ ۲۹ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ

قادر دے | ہفہ ورخ چہ | بیایہ موی | ہریوکس | خہ چہ | وکول ہفہ | لہ نیکی نہ
قدرت لری ہفہ ورخ (یادہ لری) | کلہ چہ بہ ہریو نفس د خیلو نیکی کارونو نتیجہ موجود

مُحْضَرًا ۳۰ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ

حاضر خیل ورائد | او ہفہ خہ چہ کری دی ہفہ | لہ بدئی نہ | خوبنوی بہ ہفہ | چہ کاش (دی)
بیاموی - او د خیلو بدو کارونو نتیجہ ہم - ارزو بہ کوی چہ کاش!

أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۳۱ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ

د ہفہ (بدی) | او د ہفہ ترمینہ | فاصلہ | او بردہ | او ویروی تاسو | اللہ | لہ خیل خان نہ
د ہفہ او د دے ورخ ترمینہ یو او بندہ مودہ دے - او اللہ تاسو د خیل خان نہ دیروی -

وَاللَّهُ رَعُوفٌ ۳۲ بِالْعِبَادِ ۳۰ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

او اللہ | دیر مہربان (دی) | پہ بندکانو | وادیہ | کہ چرے تاسو | محبت ساتی | د اللہ سرہ
او اللہ د خیلو بندیا نو دیر زیات خیر خواہ دی - (بغیرہ!) وادیہ کہ چرے تاسو پہ ربتیا د اللہ سرہ مینہ لری

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۳۱ وَاللَّهُ غَفُورٌ

نوز ما پیروی وکری | محبت بہ وکری تاسو سرہ اللہ | او معاف بہ کری تاسو | ستاسو گناہونہ | او اللہ | بخشنو کے
نوز ما پیروی وکری | اللہ بہ تاسو سرہ مینہ وکری او ستاسو گناہونہ بہ و بخشنی ، او اللہ بخشنو کے

رَحِيمٌ ۳۲ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۳۱ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ

مہربان دے | وادیہ | حکم و منی | د اللہ | او د رسول | پس کہ چرے | صخ واروی | پس بیشک
مہربان دے - (دوی تہ) وادیہ چہ د اللہ او د ہفہ د رسول حکوتہ منی - نو کہ دوی ترے نہ پہ شکستہ

اللَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۳۲ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا

اللہ | نہ خوبنوی | کافران | بیشک اللہ | غورہ کرل | آدم | او نوح
نو اللہ د نافرمانو خلقو سرہ ہم کلہ مینہ نہ کری - اللہ حضرت آدم او حضرت نوح او د

وَالْإِسْرَافِيلَ ۳۱ وَالْعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ۳۲ وَآلَ عِمْرَانَ ۳۱ عَلَى الْعَالَمِينَ ۳۳ ذُرِّيَّةَ

او خاندان د ابراہیم | او کورنی د عمران | پہ عالمونو باند | (چہ) اولاد (دو)
حضرت ابراہیم اولاد | او د عمران صاحب اولاد د نورو تولو خلقونہ غوریز کری دی - دادیوے

بَعْضًا مِنْ بَعْضٍ ۳۱ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۳۲ إِذْ قَالَتِ

د یو بیل | او اللہ | اوسیدونکے | پورہ دے | ہر کلہ چہ وویل
سلیے خلق دی او د یو بیل د کورنی دی او اللہ ہر خہ اوسری پہ ہر خہ پورہ دے - (ہفہ اوسیدل) کم

أَمَرَاتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي

بُئِی د عمران بنی د وئیل چه زمار به! بیشکه ماندرو منلو | ناتہ | خہ چه زماپہ کیدہ کنے دی
وخت چه د عمران بنی د وئیل چه زمار به! زہ (د هغه ماشوم) ستا پہ نامہ منبیتہ کوم چه زماپہ کیدہ کنے پرو دے

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

ازاد کړے شوے | پس قبول کړه | له مانہ | بیشکه ته یی | اوريدونکے | پوهه

هغه به (ستاکار ته) ازاد وی نو زما منبیتہ قبوله کړه، ته هر خه اوريدے (از زماپہ نیت) بنی پوهه یی -

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

پس هر کله چه | د زید ویدله د هغه | نو وئیل هغه | له زمار به! بیشکه ما و زید ویدله | جینی | او الله | پوهه دے
نو هر کله چه د هغه جینی د زید ویدله نو دے وئیل له زمار به! دا خوم نور و شوہ - او الله ته بنی معلومه ده

بِمَا وَضَعْتُ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ

په هغه خه چه د زید ویدله | اونه دے | هلک | پشان د جینی | اوما د هغه نوم کینودو | مریم
چه د هغه خه شوی دو (هلک که جینی) او نارینه د زنانہ په شان نه وی، اوماپه دے باند مریم نوم کینودو

وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۶﴾

وبیشکه زه | په پناه کنے وړ کوم دا | ستا | او د دے اولاد (هم) | له شیطان | مردود نه

او زه دا جینی او د دے اولاد د لعنتی شیطان د حمل نه ستا په پناه کنے در کوم -

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا

پس قبوله کړه دا | رب د دے | په قبولو | بنوسره | اوزر غونه کړه دا | په زر غونو | بنوسره -

نوالله هغه جینی په بنه شان سره قبوله کړه، او دیره نیکه ته لویه کړه -

وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

او په حواله کړه دا | زکریا ته | هر کله چه به | داخلیدو | هغه ته | زکریا | په مخره کنے

او زکریا علیه السلام ته د هغه سر پرست کړو - هر کله چه به زکریا علیه السلام د هغه (مریم) کوټکئی ته ورننوتو

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُمُ آتَىٰ لَكَ هَذَا

نوموندله به ده | د هغه سره | روزی | و وئیل ده | اے مریم! لکوم خائے نه ده تال | دا (روزی)

نو هلته به ته د هغه سره د خوراک خپرونه موندل د هغه نه ته پیوس وکړو چه اے مریم! دا د سره د کوم خائے نه

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

د وئیل دے | دا | له طرفه د الله نه ده | بیشکه الله | روزی وړ کوی | چاته چه د غواری

راغلی دی؟ هغه جواب وړ کړو چه دا د الله د طرف نه راغلی دی بیشکه الله چه چاله و غواری نو بے حساب روزی

بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ

بے حسابه | دغه وخت | دعا و کړه | زکریا | دخپل رب نه | و وئیل ده | اے زمار به!

وړ کوی - په دغه وخت کنے حضرت زکریا د خپل رب نه سوال وکړو وئیل چه اے زمار به!

هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۸۵﴾
 راکھ مائے | دخیل طرف نہ | اولاد | پاک | بیشک تہیئے | اوسریدونکے | ددعا

مالہ دخیل دُر نہ پاکیزہ اولاد راکرہ ، بیشک تہ دھرچا دُعا کھانے اوسرے ۔
 فَنَادَتْهُ الْمَلَكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ
 پس اواز دکر دھغہ تہ | فرشتو | ادھغہ | اولاد | مونخے کولو | پہ محراب کئے | چہ بیشک | اللہ

دیکھ پہ جواب کئے فرشتو ورتہ وویل او ہغہ پہ محراب کئے پہ مونخہ باند وللا دود ، چہ اللہ تالہ دھغہ
 يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا
 زیرے درکوی تاتہ | دیکھئی | چہ تصدیق بہ کوی | دیوے کلمے (عیسیٰ) | داللہ | اوسردار (بہ دی)

یجی (دپیدا کیدو) زیرے درکوی چہ ہغہ بہ دخیلے دیوے کلمے (حضرت عیسیٰ) تصدیق کوی اوسردار بہ وی
 وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۶﴾ قَالَ رَبِّ
 اور نفس) منع کوونکے | اونبی | دنیکانو نہ | عرضے دکرہ | اے زمار بہ!

ادخیل نفس بہ پہ قابو کئے ساق پیغیر بہ وی اودنیکانو پہ توی کئے بہ شامل وی۔ (زکریا) وویل ، اے اللہ
 اَتَى يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ
 خٹکہ بہ وی | زما | ہلک | اور سیدلے کماتہ | بوداوالے | اوزما بنجہ | شنہ دہ

ماکرہ بہ ہلک خٹکہ پیدا شی؟ زہ خو بودا شوے یم ، اوبنجہ یم شنہ دہ
 قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۸۷﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ

دئے فرمائیل | ہم دغہ شان | اللہ | کوی | خہ چہ غواہی | وئے ویل | اے زمار بہ! | مقرر کرہ
 (فرشتے ورتہ) وویل چہ ہم دغے بہ کیری، اللہ چہ خہ غواہی ہغہ کیری۔ زکریا وویل اے زمار بہ! مالہ یوہ

لِي آيَةٌ قَالَ آتِنَاكَ الْآيَةَ بِشَيْءٍ مِّنَ الْأَمْرِ الْأَعْيَنِ ﴿۸۸﴾
 ماد پارہ | خہ | نخنبہ | وئے فرمائیل | نخنبہ ستادہ | چہ خبرے بہ نہ شے کولے تہ | دخلقو سدرہ | دسے

نخنبہ مقررہ کرہ (فرشتے) وویل چہ تا دپارہ دا نخنبہ شوہ چہ درے ورختے بہ د اشارے نہ بغیر چاسرہ
 أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ

درے | مکر پہ اشارہ | اویادوہ | رب خیل | دیر | اوتسبیح وایہ | ماہنام
 خبرے نہ شے کولے | اوپہ شکریہ کئے | اللہ دیدیر یادوہ ، اوسحر ماہنام دھغہ تسبیح

وَالْإِبْكَارِ ﴿۸۹﴾ وَادُّ قَالَ الْمَلَكَةُ يَمْرُومُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ
 او صبا | ادھلکہ چہ | وویل | فرشتو | اے مریم! | بیشک اللہ | غورہ کرے تہ

بیانوہ - اوداھم یاد کرہ | ہرکھ چہ فرشتو وویل اے مریم! | اللہ تہ غورہ کرے تہ اوتہ
 وَظَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۰﴾ يَمْرُومُ اقْنُتِي

اوپاکہ تہ | او غورہ تہ کرے تہ | پہ بنجہ | اعلالو باند | اے مریم | فرمانبرداری کوہ
 پاک پاکیزہ ساتلے تہ د دنیا پہ تویو بنجہ باند غورہ کرے تہ - اے مریم | دخیل رب

منزل ۱

لِرَبِّكَ وَاسْجُدْ وَارْكَعْ مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿۸۴﴾ ذَلِكُمْ مِنْ أَنْبَاءِ

دخیل رب | او سجده کوه | اورکوع کوه | رکوع کوونکوسره | دا | خبرونه دی
اطاعت کوه ، هغه ته سجده لکوه او شوک چه الله ته عاجزی کوی هغوی سرته هم عاجزی کوه . (پنجهره) دا د غیبو

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ

د غیب | کوم چه مونږ دجی کوو | ستا طرف ته | اوتنه نه وے | د هغوی سره | هرکله چه هغوی غور زدل
خبرونه دی چه مونږ ته تاته په دجی درکوه اوتنه هغه وخت حاضر نه وے چه (د هیکل) هغه (خادمانو) خپل خپل

أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

خپل قلمونه | چه څوک به د هغوی | سرپرست دی | د مريم | اوتنه نه وے | د هغوی سره
قلمونه په د غرض غور زدل چه څوک به د مريم سرپرست شی اوتنه د سره هغه وخت موجود وے چه هغوی

إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿۸۵﴾ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤٌ إِنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ

هغه وخت چه هغوی جگړه کوله | هرکله چه دوئیل | فرستو | اے مريم | بیشکه الله | زیره درکوی تاته
په خپل منځ کښه جگړه کوله ، څه وخت چه فرستو ورته وویل ، اے مريم ! الله تاله د خپل فرمان

بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا

د خپل یوحنا | چه نوم د هغه | مسیح | عیسی | ځوئ د مريم د | د مرتبه خاوند به ی
زیره درکوی ، د هغه نوم به مسیح عیسی ابن مريم دی . په دنیا او اخرت

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۶﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ

په دنیا او اخرت کښه | اوله نزدې شوونه به دی الله | او هغه به خبره کوی | د خلقو سره
دواړه کښه به عزتمند دی او الله ته به په نزدې خلقو کښه شپړوی | او خلقو سره به په زانگو کښه

فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۖ وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۷﴾ قَالَتْ رَبِّ

په زانگو کښه | او په پوخ عمر کښه | او | دی به له نیکانو نه | هغه وویل | اے زما رب !
هم خبره کوی او په زده والی کښه هم او د نیکو کارو نه به دی . حضرت مريم وویل اے زما رب !

أَنِّي يَكُونُ لِي وَلَدٌ ۖ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ ۚ قَالَ

څنگه | به وی | زما | ځوئ | او | نه دے رارسولے ماته لاس | چا بنیادم | د فرمائیل
زما به لا څنگه ځوئ کیدي ماته خوپا نارینه لاس (قدرله) هم راوړه نه دے . فرستو وویل

كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ

هم دغه شان | الله | بیداکوی | څه چه وغواړی | هرکله چه فیصله کوئ | (ذیو) کار | پس بیشکه چه | وائی
دغس به کیدی الله چه څه غواړی هغه پیداکوی ، هغه چه د یو کار فیصله وکړی نور ته ووائی . چه

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۸﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ

هغه کار ته چه شه | پس هغه شی | او هغه به زده کوی هغه ته | کتاب | او پوهه | او تورات
دغه پوهه کار وشی . او هغه ته به الله د کتاب ، د حکمت د تورات او انجیل

وَالْإِنْجِيلَ ۝ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ أَنِّي

او انجیل - | اور جو پہلے کبریٰ (ہفت) رسول | دے بنی اسرائیل کو طرف تہ | | چہ ما |
علم و کبریٰ - | او دے بنی اسرائیل کو پارہ بہ نے رسول مقرر کبریٰ (چہ و سرتہ بہ وائی) | ما دے اللہ دے

قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ أَنِّي ۚ أَخْلَقُ لَكُمْ

راوہے دے تاسوتہ | نخبہ | ستاسو دے رب طرف نہ | چہ زہ | جوہوم | تاسولہ
طرف نہ تاسوتہ یوہ غتہ نخبہ راوہے دے ، | چہ زہ ستاسو پہ وہاند دے ختہ نہ دے

مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا

لہ ختہ نہ | پہ شان دے شکل دے مارغہ | بیا پوکے کوم زہ | پہ ہفت کینے | نوشی بہ ہفتہ | مارغہ
مارغہ پہ شان یوہ شکل جوہوم ، بیا | پکینے پوکے و کوم ، نوہفتہ بہ دے خداے پہ حکم

بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ ۚ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ

پہ حکم دے اللہ | اور غومہ زہ | پیدائشی ہوند | او برگ | اوڑوندی کوم | مری
مارغہ شئی ، او پیدائشی ہوند او برگ غوم ، | او دے اللہ پہ حکم مری

بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ

دے اللہ پہ حکم سرہ | او خبر دے کوم تاسو | ختہ چہ | تاسو خوری | او ختہ چہ تاسو ذخیرہ کوئی | پہ خیلو کورونو کینے
ژوندی کوم | او دے دے تہ بنو دے شہ چہ تاسو ذخیرہ خوری دی او ختہ مو پہ کورونو کینے ذخیرہ کبری دی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝

بیشک | پہ دے کینے | نخبہ دے | تاسو دے پارہ | کد چرے | بی تاسو | ایمان راوہونکی -
یقیناً | پہ دے کینے تاسو دے پارہ غتہ دلیل موجود دے | کد تاسو پرے | یقین کوئی -

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِإِحْلَٰلِ لَكُمْ

او تصدیق کوونکے | دے ہفتہ چہ | زمانہ وہاند دی | | لہ تورات نہ | او چہ زہ حلال کرم | تاسو دے پارہ
او (حکدہ راغلے یم چہ) دے تورات تصدیق و کرم چہ زمانہ وہاند (نازل شوی) دے - او دے دے پارہ چہ ختہ ہفتہ

بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ

ختہ ہفتہ (خیزونہ) کوم چہ | حرام کرے شوی و | پہ تاسو | او ماراوی دے دے تاسوتہ | نخبہ
خیزونہ چہ تاسو باند حرام کرے شوی و | حلال کرم | او ما تاسوتہ ستاسو دے رب طرف نہ نخبہ

مِّن رَّبِّكُمْ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَأَطِيعُوا ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

ستاسو دے رب طرف نہ | پس و دیرینہ دے اللہ نہ | او زما حکم و منی | بیشک | اللہ | زما رب
راوہے دے ، نو دے اللہ نہ و دیرینہ او زما پیروی و کبری - | اللہ زما ہم رب دے

وَرَبُّكُمْ ۚ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ

او ستاسو رب دے | نو عبادت و کبری دے ہفتہ | ہم دادہ | لارہ | سمہ | پس ہر کہ چہ | محسوس کرد
او ستاسو رب دے | نو دے ہفتہ عبادت کوئی ، ہم دا | نیغہ | لارہ دے - | نو ہر کہ چہ عیسیٰ علیہ السلام

عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكَفَرُ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ

عِيسَىٰ | دَ هغوئنه | انكار | رنو | وویل | څوک دی زما مددکاران | د الله د پاره | د وویل
محسوسه کړه چه بنی اسرائیل (زمانه) انکار کوی نو هغه وویل چه د الله په لار کې څوک زما امداد کوی ؟ حواریانو د رته

الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا

حواریانو | مونږ یو | مددکاران د الله | مونږ ایمان راوړه | په الله | او گواه شته ته | په دے چه مونږه
جواب ورکړو چه مونږ د الله (په لار کې ستا) مددکار یو، مونږ په الله ایمان راوړه دے او ته په د خبره گواه اوسه چه

مُسْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ رَبَّنَا أَمَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا

فرمانت برداره یو | اے زموږ رب | مونږه ایمان راوړه | په هغه څه چه | نازل کړوتا | او مونږ پیروی وکړه
مونږ د الله حکمونو ته غاړه ایښه ده - اے الله څه چه تا نازل کړی دی زموږ په هغه ایمان دے او مونږ د رسول پیروی

الرَّسُولَ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَكْرُؤًا وَمَكَرَ اللَّهُ

د رسول | پس ولیکه مونږه | د گواهانو سره | او هغوی پټ تدبیر وکړه | او الله هم پټ تدبیر وکړه
کړه ده نو مونږ هم د گواهانو په فهرست کې ځان سره ولیکه - او بنی اسرائیلو (د عیسیٰ خلاف) پټ تدبیر وکړه او

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ ﴿٥٩﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ

او الله | بهتر دے | له ټولو تدبیر کوونکو | هر که چه وویل | الله | اے عیسیٰ | بیشکه زه ستا پوره پوره اختونکې
الله (د هغوی مخالف) تدبیر اختیار کړه او الله ډیر ښه تدبیر کوونکې دے (هغه واقعہ یاد کړه) کله چه الله وفرمائیل اے عیسیٰ زه به تا

وَرَأَيْتُكَ إِلَىٰ وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ

او ستا او چتونکې یم | خپل طرف ته | او پاکوونکې یم ستا | له هغه کسانو نه | چه کافر شول | او جوړوم به
واپس واخلم او خپل طرف ته به راوخیژوم او د کافرانو د د تهمت) نه به ډپاک کړم ، او ستا پیروی

الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ

هغه خلق (چه) | ستا پیروی کوی | غالب | په هغو باند | چه کافر شول | د قیامت تر ورځه پورے
کوونکې خلق به تر قیامت پورے د منکرانو د پاسه کړم ، بیا ستاسو

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ

بیا | زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دی | بیا به زه فیصله وکړم | ستاسو په مینم کې | په هغه څه کې چه ستاسو په هغه کې
(د ټولو) زما طرف ته واپس راتلل دی ، بیا به ستاسو په مینم کې د هغه خبرے فیصله وکړم په کومه کې چه

تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

اختلاف کولو | پس | هغه خلق چه | کافر دی | هغوی له به عذاب ورکړم | عذاب سخت
تاسو ډول سره اختلاف کولو - نو چا چه کفر غوره کړه دے ، هغوی له به په دنیا او اخرت دواړو کې

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٦٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ

په دنیا کې | او اخرت (کې) | او نشته دے | هغوی | څوک مددکار | لیکن | کوم خلق چه
سخت سزا ورکړم ، او هغوی به د هغوی امداد نه کوی - او چا چه ایمان

أَمِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ

ایمان راؤھی | او عملونے و کرل نیک | پس پوری بہ درکری (اللہ) ہفتی | دہقوی اجر ونہ | او اللہ
راؤھی | او دہقوی کار ونہ | او کرل نوہقوی لہ بہ اللہ پورہ پورہ اجر ونہ درکری - او د اللہ

لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۵۹ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ

دوست نہ لری | ظالمان | دا | مونیر تلاوت کوو | پہ تا باندی | چہ ایتونہ دی
بے انصافہ خلق خوب نہ وی - (اے پیغمبر!) دا چہ مونیر تاتہ او سوو ، دا (مونیر) ایتونہ او د

وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۶۰ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ

او ذکر دے | حکمت والا | بیشک | مثال | د عیسیٰ | د اللہ پہ نزد | پہ شان د مثال د آدم د
حکمت نہ چک نصیحتونہ دی - د عیسیٰ علیہ السلام مثال د اللہ پہ نزد د آدم علیہ السلام | پشان دے

خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۶۱

پیدائے کر و ہفہ | لہ خادرونہ | بیائے | دوئیل | ہفتہ | (چہ) شہ | پس ہفہ شو -
اللہ ہفہ د خاؤرے نہ پیداکرو بیائے ورتہ وویل چہ ژوندے شہ نو ہفہ ژوندے شو -

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۶۲ فَمَنْ

دا (امس حق) | ستاد رب د طرف نہ | پس مہ کیرہ تہ | لہ شک کوونکونہ | پس شوک چہ
دار بنینے حقیقت دے چہ د اللہ تعالیٰ د طرف نہ تاتہ بیان شوکے نو پہ کے کینے شک مہ کوہ - نو شوک چہ

حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ

جگرہ کوی تاسرہ | پہ ہفہ کینے | پس لہ ہفہ نہ چہ | راغلوتا تہ | علم | نو دواہیہ
تاسرہ بہ دے مسئلہ کینے د صحیح علم راتلونہ پس ہم جگرہ کوی نو ورتہ دواہیہ چہ

تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ

راشئی | چہ مونیر راؤبلو | خیل حامن | اوستاسو حامن | او خیل بنجہ | او ستاسو بنجہ
راشئی مونیر خیل حامن راؤبلو تاسو خیل حامن ، مونیر خیل بنجہ راؤبلو او تاسو خیل بنجہ

وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ۖ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ

او خیل حانونہ | اوستاسو حانونہ | بیابہ پہ زاری د عاؤ کوو | پس و بہ کرو مونیر | لعنت | د اللہ
او مونیر خیل ہم موجودیو او تاسو موجودیو بیابہ اللہ تہ پہ عاجزی سرہ داسے د عاؤ کوو چہ شوک دروغزن د

عَلَى الْكَذِبِينَ ۶۳ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۖ وَمَا مِنْ إِلَهٍ

پہ دروغزنو باندی | بیشک | ہم دا دے | بیان | رشتونے | اونشتہ دے بل شوک معبود
پہ ہفتی د اللہ لعنت ووروی ، دا بالکل رشتینی واقعات دی ، او د اللہ نہ سوا بل

إِلَّا اللَّهُ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۶۴ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

سوا د اللہ نہ | او بیشک اللہ دے | غالب | خاوند د حکمت | پس کہ چہ ہفتی مخ وارولو | نو بیشک | اللہ
معبود نشہ - او بیشک چہ اللہ پہ ہر چا غالب دے او یہ ہر کار کینے حکمت لری - نو کہ دوی (د مقابلی نہ) مخ و کر ہوی نو

عَلِيمٌ ۶۲ بِالْمُفْسِدِينَ ۶۳ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ

بني پوهه ۶۲ | په تباکارو باند | دوايه | اے اهل کتابو! راشي | ديوے خبرے طرف ته |
الله ته فساديان خلق و يرئيه معلوم ۶۳ - (اے پيغمبره! دوي ته) دوايه چه اے اهل کتابو! راشي چه په يوه خبره

سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ

چه برابره ۶۴ | په مينه زمونږ كنه | او په مينه ستاسو كنه | چه عبادت به نه كود | سوا | د الله نه
(متفق شو) چه زمونږ اوستاسو تر مينه برابره ده | دا چه مونږ د الله نه سوا د بل چا عبادت ته كود نه

وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

او شريك به نه جوړ كود | دهغه | هېڅ څيز | او نه به جوړوي | مخه زمونږه | نور مخه | پروردگار نه | سوا د الله نه
دهغه څوك شريك جوړ كړو ، | او به له خدايه به په خپل مينه كنه يو بل ته رب نه وايو

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۶۴ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ

پس كه چرخه مخه وړوي | نو دوايه | گواهان اوسئ | په څه چه مونږ مسلمانان يو | اے اهل کتابو!
نو كه هغوي تره نه مخه وړو نو تاسو ور ته دوايي چه تاسو گواه وئ چه مونږ خو فرمانبردار يو - ۶۴ اهل کتابو!

لَمْ تُخَاجُّوْنَ فِيْ اِبْرٰهِيْمَ وَمَا اُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْاِنْجِيْلُ

دله جگړه كوي تاسو | د ابراهيم په حقله | او نه د نازل شوې | تورات | او انجيل
تاسو دله د ابراهيم په حقله (مونږ سره) جگړه كوي؟ او تورات او انجيل دواړه خو | دهغه نه پيس نازل شوي

إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۶۵ هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا

مگر | دهغه نه پس | ايا نه پوهيږئ تاسو | هغه! تاسو خو | هغه خلق يئ | چه جگړه وكړه تاسو | په هغه خبره
دي ، ايا تاسو (د دوسره هم) نه پوهيږئ؟ په هغه مسئلو كنه خو تاسو به جگړه وكړه په

لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُخَاجُّوْنَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

د كومه چه تاسو علم وو | پس دله جگړه كوي تاسو | په هغه كنه | چه نشته د تاسو ته | په هغه | پوهه
كومو چه تاسو (لږ ډير) پوهيږئ، نو اوس په هغو مسئلو كنه دله بحثونه كوي چه تاسو تره نه هېڅ خپله خبره يئ، او

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۶۶ مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُودِيًّا

او الله پوهيږي | او تاسو | نه پوهيږئ | نه د | ابراهيم | نه د | يهودي
الله و يرئيه پوهه ده او تاسو نه پوهيږئ - ابراهيم عليه السلام نه د خو يهودي وو

وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ

او نه نصراني | ليكن (هغه) دوايه نيغه لاره | هم د الله حكم منونك | او نه د | د
او نه نصراني دوايه | بلكه هغه حق پرست او فرمانبرداره بنده دوايه | او هغه د

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۶۷ إِنَّ أَوَّلِي النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِينَ

له شرك كوونكو نه | بيشكه | د ټولو خلقونه ډير نژدې | ابراهيم نه | هغه خلق وو
مشركانو نه نه وو - بيشكه ابراهيم عليه السلام ته د ټولو نه نژدې هغه خلق دي چا چه

اتَّبِعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ

چاہے دھن پیروی کرے وہ | ادا بنی (محمدؐ) | او کو موچہ ایمان دادا وہ | او اللہ
دھن پیروی دکرے، ادا پیغبر او قول مؤمنان و مہتہ نزد دی - | او اللہ تعالیٰ

وَلِیُّ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْکُتُبِ لَوْ یُضِلُّوکُمْ

دوست دے دَ مؤمنانو | غواہی | ختہ خلق | لہ اہل کتابونہ | چہ کاش هغوی تاسو بے لار کری
دَ مؤمنانو ملکرے دَ اہل کتابو یوتو لے غواہی چہ دپہ قہ چل) تاسو مکرہ کری (حال دادے چہ

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَاهُلَ الْكِتَابِ

او نہ | بے لاکھ کوی ہفتی | مگر | خیل ٹانو نہ | او ہفتی نہ پوہیڑی | اے اہل کتابو!
ہفتی دغہ شان) صرف خیل ٹانو نہ گمراہ کوی او پہ دے ہم نہ پوہیڑی - اے اہل کتابو!

لَمْ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ^(٥) يَاهْدِ الْكِتَابِ

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَلْبِرِّ اِنْ تَسُوْا وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ بَعْدِ اُولٰٓئِكَ اٰتٰى مِثْلَهُ ۚ
 تَسُوْا وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ بَعْدِ اُولٰٓئِكَ اٰتٰى مِثْلَهُ ۚ

لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾

وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرًا شَيْءٌ | حَقٌّ | دَبَّاطِلُ سِرِّهِ | اَوْ يَتَوَكَّلُ | حَقٌّ | اَوْ تَأْسُوْا بِوَحْيِهِ يَتِيْ -
تَأْسُوْا حَقٌّ اَوْ بَاطِلٌ بِهٖ نَبِيْلٌ مِّمَّنْ كُنْهٖ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفْرًا شَيْءٌ اَوْ سِرِّهِ دَبَّاطِلُ سِرِّهِ حَقٌّ يَتَوَكَّلُ -

وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ

او دُوئیل | یو ډله | د اهل کتابو نه | (چه) ایمان راوړئ | په هغه څه چه | نازل شوی دی
او د اهل کتابو یو ټولنی دُوئیل ، چه په مسلمانانو باند کوم (کلام) نازل

عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ

پہ مسلمانوں | پہ اول دوسرے کہتے | ادانکار و کپڑی | پہ اخر دوسرے کہتے | پہ ہنوی
شوے دے ، پہ ہنے باند دے سحر و جادو کہتے ایمان راہ دہی او مابینام ترے نہ بیا انکار و کپڑی نہ کندہ پہ

يَرْجِعُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَا تَوَمَّنْ أَلَّا لَمَنِ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ

داو چری | اومه | یقین کوی | مگر دهغه چاچه | پیروی کوی | ستاسو دین | دوايه
(هغه ملل ستاسو په کچال سر د خیل دین نه) داوړی او صرف دهغه خبره منی چه ستاسو دین پیروی کوونک دی اته

إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلُ مَا أُوتِيْتُمْ

دوایه چه اصل هدایت خود الله هدایت که (دال انکار تا سوره یهود د که صد پیه و حج کوئی) چه بل چانه هم هفصه دین

اَوْ يَحْجُوكُمْ عَنْ دَرَبِكُمْ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ

در کوئے شوق خفته چه تاسوے در کوئے دوا مسلمانان | به تاسوے الله به ورنه غالب راشی (اھم بودایہ چه فضل خود الله

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

درکوی هغه | چاته چه دغواړی | او الله | دیر دسعت والا | علم والا | مخصوص کوی | په خپل رحمت سره
په لاس کېنې د | چاله چه غواړی درکوی | او الله لوست دسعت اولوست علم والا | هغه چه دچا په حقله دغواړی نو

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٣٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

خوک چه غواړی | او الله | دلوته فضل خاوند دے | او د اهل کتابونه دغه |
خپل رحمت ورپور خاص کړی او د الله فضل دیر لوست دے - او په اهل کتابو کېنې داسے (امانت کرهم)

مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِقَنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ

دکس دچه که چیر امانت کرکړه هغه | په خزانه | نو ادا به کړی هغه | تاته | او دغه له هغوی نه
شنه که نه ورسره د مال یو دیر امانت کیږد نوهم به ئې درته پور پور د کړی او خوک پکېنې د (په اعتبار)

مَنْ إِنْ تَأَمَّنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا

هغه کس دچه که چیر امانت کرکړه نه هغه | په یو دینار | نو هغه به ادا نه کړی | تاته | مکر (داچه)
دی چه که د یوے اشرفی اعتبار پرکړ وکړے نو تر هغه به ئې نه درکوی ترخو چه هر وخت ورته

مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا

ته بے (د) هغه (په سر) باند | ولاي | دا | خکه چه هغوی | وائی | نشته دے | په مونږ باند
د سر د پاسه ولاي نه بے - دا خکه چه د هغوی دا خیال دچه دامیانو (د عربو مشرکانو) په حقله به

فِي الْأَمِّينَ سَبِيلٌ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

دامیانو په حقله (خه) مکنه | او د وائی هغوی | په الله باند | دروغ | او هغوی
زمونږ نه هیڅ تپوس پوښتنه نه کیږی | او په داسے ویلو | هغوی په الله باند غټ دروغ وائی او بے

يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾ بَلَى مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقِ فَإِنَّ اللَّهَ

پوهه دی | هغه | خوک چه | پوره کوی | خپله وعده | او پر هیڅ کار کوی | نو بېشکه | الله
پرے پوهیږی - هغه! هر خوک چه خپله وعده پوره کوی او د الله نه ویریږی نو یقین ساتی چه الله

يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ

خوښوی | پر هیڅ کاران | بېشکه | هغه خلق چه | اخلی | د الله په وعده | او د خپلو قسمونو باند بې
داسے پر هیڅ کاران خوښ وی - بېشکه خوک چه د الله سره کړے وکړ او خپل قسمونه په لږو پیسو

ثَمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ

قیمت | لږ | هم دا خلق دی | د کو موچه به خه برفه نه دی | په اخرت کېنې | او نه به خبر کوی هغو کړو
خرڅ کړی | نو د هغوی دپاره په اخرت کېنې هیڅ برخه نشته | او الله تعالی به

اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ

الله | او نه به وگوري | هغوی ته | په ورځ د قیامت | او نه به پاک کړی هغوی | او هغوی دپاره د
د قیامت په ورځ ورسره خبرے نه کوی او نه به ورنه گوري او نه به ئې (د گناهونو) پاک کړی او د هغوی

عَذَابٍ أَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُمُ

عذاب | دردناک | او بیشک | دھوی نہ | یوتوے دے | چہ تاووی | خپلے ژبے
دپارہ دردناک عذاب دے | او په دوی کچے یوه دله دله هم شته چہ د کتاب لوستلو په وخت کچے پرے ژبه

بِالْكِتَابِ لِيَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

د کتاب (په لوستلو) | چہ تاسو وکړئ د هغوی وینا | له کتاب نه | اونه دله | هغه (حصه) | د کتاب
تاو راتا وکړی | چہ تاسو کمان وکړی چہ مکی کتاب وائی | او هغه د کتاب خبره نه دی

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

او وائی | (چہ) دا د الله د طرف نه دے | اونه د هغه | د الله د طرف نه | او وائی
او هغوی وائی چہ (موندنه وایو) | هغه د الله د طرف نه راغله خبره ده | او په حقیقت کچے | د الله د طرف نه راغله نه وی او

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ

په الله باندې | دروغ | او هغوی | پوهیږی | نشته (حق) | د یو بشر | چہ ورکړی هغه ته | الله
هغوی په الله باندې سره د علمه دروغ شوی - د هیڅ بنیادم دا کار نه دے | چہ الله خور له روغ

الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا

کتاب | او حکم | او پیغمبری | بیا هغه وائی | خلقونه | (چہ) شی
کتاب | خپل حکونه | او پیغمبری دس کړی | او بیا هغه د خلقونه وائی چہ تاسو د الله په علمه

عِبَادًا إِلَيَّ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ

زما بند کمان | سوا د الله نه | لیکن (هغه خوبه وائی) | شی تاسو خدای خلق | په سبب هغه | چہ تاسو زده کوونکي
زما بند کمان شی ، بلکه هغه خوبه دا وائی چہ قول په ریتیا خدای خلق شی لکه څنگه چہ د کتاب بنای کوم

الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا

کتاب | او په سبب د لوستلو ستاسو د هغه | اونه به هغه تاسو ته حکم درکوی | چہ جوړ کړی
چہ تاسو نورم خلقونه هم بنایئ او په خپله کچے هم لولئ - او هغه به پچھے تاسو ته دانه وائی چہ فرستے

الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا ۝ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝

فرستے | او نبیان | پروردگاران | ایا حکم به کوی تاسو | د کفر | پس د هغه نه | چہ تاسو تنوی بی مسلمانان
او پیغمبران په خدایئ و نیسئ - دا کله کید شی چہ یو پیغمبر د تاسو ته د اسلام راوړونه پس د کفر کولو حکم

وَإِذَا خَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْنَكُمْ مِنْ كِتَابٍ

اده کله چہ واخله الله | پخه وعده | د نبیانو ته | څه چہ ما در کړل تاسو ته | له کتاب نه
درکړی ، او یاد کړه چہ الله د پیغمبرانو ته وعده اخسته ده ، چہ اوس ما تاسو ته کتاب او حکمت درکړه

وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ

او حکمت نه | بیا راشی تاسو ته | څوک رسول | چہ تصدیق وکړی | د هغه (کتاب) | کوم چہ تاسو سره د
خپله بیا یو بل پیغمبر راشی چہ ستاسو د تعلیم تصدیق کوی ، نو تاسو

لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ

نوحا مخابه (یا راوی) یہ ہفتہ باند | ادغامی بہ دھتہ مذکوی | و فرمائل | ایا تاسوا اقرار کرے دے؟ | او قبولہ کرے تاسو
بہ خامخا بہ ہفتہ ایمان راوی | ادغامی بہ دھتہ امداد کوئی (بیا) اللہ تعالیٰ و فرمائل ایا تاسوا اقرار کوئی اوزما

عَلَىٰ ذَلِكُمْ رَاصِرٌ قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ

پہ دے باند | زما وعدہ | ہغوی دوئیل | مونز اقرار و کردو | و فرمائل | نو اوس گواہ اوسنی | اوزہ | بچلہ تاسو
دا وعدہ قبولی؟ | ہغوی دوئیل مونز اقرار کوئی اللہ تعالیٰ و فرمائل تاسو (تول دیو بل) گواہ اوسنی او

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۱﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۸۲﴾

پہ گواہان کہنے بيم | بیا شوک چہ | مخ واری | دے نہ پس | پس ہم داخل | نافرمانہ دی۔
زہ ہم تاسو سرہ پہ گواہان کہنے بيم۔ بیا شوک چہ دے نہ پس ہم مخ واری نو ہم داسے خلق نافرمانہ دی

أَفْغَيْرَ دِينَ اللَّهِ يَبْعُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

بیا ایا دالہ دین نہ سوا (بل دین) | دوئی غواری | او دھتہ فرمان برداری | تھہ چہ پہ اسمان تو
نوا یا دالہ تعالیٰ دین نہ سوا دوی تھہ بلہ لا سغاری | حال دادے چہ داسما نو نو او د مرکو تول مخلوق

وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۸۳﴾ قُلْ أَمَّا

اوزمکہ کہنے دی | بہ خویشہ | او نا خویشہ | او دھتہ فرقتہ بہ | تھہ تول و کر کوئی شی | ووا یہ | مونز یا راوی
پہ خویشی یا بہ زور دھتہ تابع دی | او تول بہ اخر ہفتہ نہ و کر کوئی۔ (پہ پیغبر) | ووا یہ چہ مونز جو

بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

بہ اللہ | او پہ ہفتہ | چہ نازل شوئی | پہ مونز | او پہ ہفتہ باند چہ نازل شوئی | پہ ابراہیم | او اسماعیل
پہ اللہ ایمان راوی | او کوم چہ پہ مونز نازل کرے شول پہ ہفتہ باند او تھہ چہ پہ ابراہیم | اسماعیل

وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ

اداسحاق | او یعقوب | او دھتہ پہ اولاد باند | او پہ ہفتہ باند چہ و کر شول | موسیٰ | او عیسیٰ
اسحاق | یعقوب | او دھتہ پہ اولاد باند نازل شول او تھہ چہ موسیٰ | عیسیٰ | او

وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ

او تو لو پیغبرانو تہ | دھتہ د رب طرف نہ | فرق نہ کو و مونز | پہ پیغبر دھتہ یوکس کہنے | لہ ہغوی نہ | او مونز
نور پیغبرانو تہ دھتہ د رب طرف نہ و کرے شول (مونز پہ تو لو یا ساقو) مونز پہ ہغوی کہنے | یو د بل نہ جدا نہ کنرو

لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۸۴﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ

ہم دھتہ حکم منوئی کو | او شوک چہ غواری | سوا د اسلام نہ | بل دین | پس ہیچ کلمہ یہ قبول نہ کرے
او داللہ ہر حکم تہ موغارہ ایبہ دکا او شوک چہ د اسلام نہ سوا بل دین اختیاروی نو دھتہ دغہ دین بہ

مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۸۵﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ

دھتہ نہ | او ہفتہ بہ | پہ اخرت کہنے | نقصان مونز و نگو نہ (وی) | تھکہ بہ | ہدایت کوئی | اللہ
ہیچے قبول نہ کرے شی او ہفتہ بہ پہ اخرت کہنے تاوانی ہاتے شی۔ داتھکہ کیدے شی چہ اللہ تعالیٰ بہ ہغوی خلقو

قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ

داسے خلقوتہ | چہ کافران شول | پس ہغوی دایا را ورونہ | او ہغوی کواہی وکرہ | چہ | (دا) رسول | برحق دے
نہ ہدایت وکری چاہے دایا را ورونہ پس بیکفر اختیار کرد او کو مو چہ اقرار کرے دو چہ رسول برحق دے

وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۶﴾

اور اعلیٰ دی دوی تہ | واضح دلیلونہ | او اللہ | ہدایت نہ کوی | قوم | دظالمونہ
او خرگند دلیلونہ ورتہ ہم را غل | او اللہ تعالیٰ ظالمانو خلقوتہ ہدایت نہ کوی

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَّهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۷﴾

ہم دے داسے خلقوتہ سزا دادہ | چہ یہ ہغوی دی | لعنت | داللہ | او دفرستو | او دتولو خلقوتہ
دے داسے خلقوتہ سزا ہم دادہ چہ یہ ہغوی باند داللہ، فرستو او دتولو خلقوتہ لعنت دی

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۸﴾

ہمیشہ دی ہغوی | پہ ہخ کئے | نہ بہ شئی سیکولے | لہ ہغوی نہ | عذاب | او نہ یہ ہغوی تہ مہلت وکرے شئی
ہم پہ دے کئے یہ ہغوی ہمیشہ وی او د ہغوی پہ عذاب کئے یہ ہیخ کے نہ دی او نہ بہ ورتہ مہلت وکرے شئی

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ

مگر | کو مو چہ | توبہ وکرہ | پس لہ دے نہ | او نیک کارونہ ئے وکرل | نویشکہ
ہے! کو مو خلقوتہ دے نہ پس توبہ وکرہ | او دخیل خان اصلاح ئے وکرہ نو اللہ

اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۸۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ

اللہ | معافی کوونکے | مہربان دے | بیشکہ | ہخ خلق چہ | کافر شول | پس دخیل ایمان را ورونہ
بخونکے مہربان دے - چاہے دایمان را ورونہ پس کفر خون کرد - بیا پہ کفر

ثُمَّ ارْزَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَهُمْ وَأُولَٰئِكَ

ہا | زیات شول ہغوی | پہ کفر کئے | ہیخ کلہ بہ قبول نہ کرے شئی | توبہ دہغوی | ہم ہخ دی
کئے مگر یہ ورنہ لاہل | نو دہغوی توبہ بہ ہیخ کلہ نہ قبولی - او ہم دغہ

هُمْ الصَّالُّونَ ﴿۹۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ

کمرہان | بیشکہ | کو م خلق چہ | کافر شول | او مرہ شول | او ہخ | ہم کافران د
کسان کمرہان دی | یقیناً چاہے کفر اختیار کرد | او دکفر پہ حالت کئے مرہ شول

فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلُّ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى

نو ہیخ کلہ بہ قبول نہ کرے شئی | لہ ہیخ یو کس ہغوی نہ | پہ مقدار دے کوالی دزمکے | سہ زر | او اگر چہ | پہ مذی کئے وکول دغہ
نو کہ پہ ہغوی کئے یو یو تن تولہ زمکہ دسر ورونہ دکہ کری او دقدیئے پہ طورے پیش کری نو ہم بہ قبولہ

بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿۹۱﴾

ہخ | ہم دا خلق دی | دکو مو دیارہ | چہ بہ عذاب | دردناک دی | او نہ بہ دی دہغوی | شوک مددگار
نہ شئی دہغوی دیارہ دردناک عذاب مقرر دے | او ہیخو کہ بہ ئے امداد نہ کوی -

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ

ہیچ کلمہ حاصل نہ کر سکتے ہو | نیکی | ترہنے پر | چہ تاسو خیرات کری | لہ ہفتہ نہ چہ | خوینوی لے تاسو
تاسو پروردہ | نیکی | ہیکہ حاصل نہ شے ترخو چہ تاسو خیل غورہ خیزونہ خیرات نہ کری

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۙ ۹۲ ۝

اوہفتہ خہ چہ خرٹہ کوئی | دختہ خیزونہ | نوبیشکہ | اللہ | پہ ہفتہ باند | پوہہ دے | قول دخوراک (خیزونہ)
اوہ خیزچہ تاسو خیرات کوئی | نوہفتہ اللہ تہ بنہ معلوم دی | دخوراک قول خیزونہ (چہ

كَانَ حِلًّا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ

حلال وو | بنی اسرائیلو د پارہ | مکرکوم چہ حرام کرے دو | پچیلہ | یعقوب | پہ خیل خان باند
مسلمانانو لہ حلال گہفتہ | بنی اسرائیلو لہ ہم حلال وو مکرکوم خیزونہ چہ یعقوب | پچیلہ | پہ حرام کری وو

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَنْزَلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا

ورانہ (د دے نہ) | چہ نازل کرے شو وو | تورات | وواہ | راوہی | تورات | پس دے لولہی
او (داغبرہ) | دتورات نازلید نہ وہو مے (شوے و) | درتہ وواہ چہ بنہ دے تورات راوہی اوہفتہ لولہی

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۙ ۹۳ ۝

کہ چہ | بیٹی تاسو | رستیا وینکی | پس شوک چہ | وتہی | پہ اللہ باند | دروغ
کہ تاسو رستینی بیٹی ؟ | دے نہ پس ہم چہ شوک پہ اللہ تعالیٰ باند

مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۙ ۹۴ ۝

پس لہ دے نہ | پس ہم دغہ دی | ظالمان | وواہ | رستیا وویل | اللہ
دروغ ووتہی | ہم دغہ ظالمان دی | (پنہرہ) وواہ چہ اللہ (خہ وشی) دی رستیا

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ ۹۵ ۝

پس پیروی وکری | دملت د ابراہیم | چہ حنیفادو | اونہ وو | لہ مشرکانو نہ
لے وئیلی و پس تاسو د ابراہیم د طریقہ پیروی وکری چہ حق پرست وو او د مشرکانو نہ وو

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبْرَكًا

بیشکہ | ورو مے | کور | چہ مقرر کرے شو وو | خلق د پارہ | ہم ہفتہ دچہ | پہ مکہ کینے دے | برکت والا
بیشکہ دتولونہ ورو مے عبادت گاہ چہ د خلق د پارہ مقرر شوے دے کوم چہ پہ مکہ کینے دے د برکت گاہ دے

وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ۙ ۹۶ ۝

اوہدایت دی | دجہان خلق د پارہ | پہ کینے | نختہ دی | بنکارہ | گاہے د اودرید و د ابراہیم
او خلق د پارہ دہدایت (مرکز) کی | پہ کینے نختہ دی د ابراہیم علیہ السلام (عبادت) گاہے دی

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

او شوک چہ داخل شہ پہ کینے | نوہفتہ شو پہ امن کینے | او اللہ د پارہ | پہ خلق باند (فرض) حج | د بیت اللہ
او چہ شوک ورنو نہی ہفتہ پہ امن شے | او اللہ پہ خلق باند دا حق کی چہ دے کوم زیارت وکری

مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
 خوک چه | طاقت لری | ددے طرف تہ | دتلو دلارے | اوخوک چه | انکار دکری | نو بیشک | اللہ | بے پرواہ دے
 خوک چه د لارے توفیق لری۔ اوخوک چه انکار و کری تو دھفہ تہ د معلومہ وی چه اللہ

عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾ قُلْ يَاهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
 لہ عالمونہ | ودایہ | اے اہل کتابو! | ولے انکار کوئی | دایتونو
 دخلقوتہ بے نیازہ دے۔ (لے پیغمبرہ!) ودایہ چه اے اہل کتابو! تاسو ولے داللہ دحکمونہ انکار

اللَّهُ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَاهْلَ الْكِتَابِ
 داللہ | او اللہ | گوہری | خہ چه تاسو کوئی | ودایہ | اے اہل کتابو!
 کوئی سر دے چه اللہ ستاسو پہ تولو کارونو گواہ دے چه تاسو نے کوئی۔ تہ ورتہ ودایہ چه اہل کتابو

لِمَ تَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُوهَا
 ولے منع کوئی تاسو | داللہ د لارے نہ | ہفہ خوک چه ایمان لے راوہو | تاسو غواہی ہفہ
 تاسو ولے دایمان خاوندان داللہ لہ لارے نہ منع کوئی کر لیچونہ پہ کینے راو با سٹی، سرہ ددے

عَوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾
 کیرول | اد تاسو | گواہ یئی | اونہ دے | اللہ | بے خبرہ | دہفہ نہ | چه تاسو کوئی
 چه تاسو بچیلہ (دھفہ دحق کیدو) گواہان یئی۔ او اللہ ستاسو د کارونونہ غافلہ نہ دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 اے | دایمان خاوندانو! | کہ بچے خبرہ و متی تاسو | دیوتولی | دہفو خلقونہ | (چاہتہ چه) | دکرے شو کتاب
 اے مسلمانانو! کہ تاسو ددے کتابیانو دیوتولی خبرہ و منلہ نو دایمان راوید

يُرِدُّوكُمْ بِعَدَايِمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۖ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ
 نو ہفہ تہ تا بیا واپس کری | ستاسو دایمان راورونہ پس | کفر تہ | اوخوک | تاسو انکار کوئی
 نہ پس بہ مو بیرتہ کفر نہ یوئی۔ اوس بہ تاسو کفر خنکہ خوش کرے شی؟ اوس

وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
 اوستاسو حال دا دچھہ لوستے شی | پہ تاسو | ایتونہ داللہ | اوستاسو پہ مینم کئے | دہفہ رسول دے
 خوتاسو تہ داللہ تعالیٰ ایتونہ ادرولے شی، او دہفہ پیغمبر ستاسو پہ مینم کئے موجود دے۔

وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 اوخوک چه | مضبوطی سر و نیسی | اللہ | پس بیشک | ہدایت و کرے شو ہفہ تہ | پہ طرف د لارے سمے۔
 او چا چه داللہ تعالیٰ پہ دین منکے و لکولے نو ہفہ سمہ لارہ سیا موندہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ
 اے مؤمنانو! | دویرینئی | داللہ نہ | (دکے چه) حق دے | دہفہ نہ د ویرید | او تاسو مہ مرئی
 اے مؤمنانو! داللہ نہ داسے ویرہ کوئی خنکہ چه د ویرید لو حق دے او چہ مرک دہلہ راشی

إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۲﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

مکر | چہ یثی مسلمانان | او (مضبوطہ) ونیسی | رسی | دَاللہ | قول
خو پہ داسے حالت کینے چہ تاسو مسلمانان یثی۔ اد قول پہ شریکہ دَاللہ رسی پہ مضبوطی سرہ ونیسی۔

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً

اومہ | جد اجد کیری | او یاد کړی | نعمت دَاللہ | چہ هغه | پہ تاسو (وکر) | هکلیچہ تاسو | دیننلا بوتربل |
او دے دے مہ کیری | او دَاللہ چہ پہ تاسو کوم انعامات دی هغه یاد کړی | کله چہ تاسو دیوبل دیننلا دی

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بیاهغه محبت واپور | پہ مینم دَرمی ونوستا سوکینے | پس شوئی تاسو | دَهغه | پہ مهربانی سرہ | ورونہ دیوبل
بیاهغه ستا سو پہ زہی ونو کینے محبت واپور | او دَهغه | پہ مهربانی تاسو ورونہ ورونہ جری شوئی

وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ

او وئی تاسو | پہ غارہ | دکنده | داور | بیائے بیج کړی تاسو | له هغه | دغه شان
او تاسو داور دکنده | پہ غارہ دلاهی وی | نوالله ترے نه خلاص کړی | دغه شان الله

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۰۳﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

بیانوی | الله | تاسو پاره | چیل ایتونه | دپاره دد چہ تاسو لارہ بیاموئی | او پکارده چہ وی | له تاسو | بوه دله
تاسو ته خپله مخنے نینلے بنائی | چہ تاسو پہ سمد لار باند پاتے شی | پہ تاسو کینے خامخا بوتولے داسے

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

چہ بلی | دنیکی طرف ته | او حکم کوی | دینو کارونو | او منع کوی | له بدو کارونو نه
پکارده چہ خلق نیکی طرف ته رابی | او سر ته دینو کارونو حکم کوی او بدو کارونو نه منع کوی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰۴﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

او هم هغه دی | کامیاب | او مہ کیری | پہ شان دَهغو خلقو | چہ فرقه فرقه شول
او هم داسے خلق به کامیاب وی - او دَهغو خلقو پہ شان مہ کیری چہ په خپل مینم کینے دد شول

وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

او اختلاف لے وکر و دیوبل سر | پس له دکنه (چہ) | راغلل هغوی ته | (روبانن) دبیونو | او هم دا خلق دی | کو موته چہ
او دَهر کندو دبیونو را تلونه پس په اختلا فونو کینے اخته شول | او هم دد لے خلقو دپاره ډیر

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۰۵﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

(به) عذاب (وی) | ډیر لوئے | په کومه ورځ چہ | به سپین وی | خه مخونه | او تور به وی | خه مخونه
لوئے عذاب مقرر دے | په کومه ورځ چہ به خه مخونه روپانه وی | او خه به تک تور شی نو د

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيْمَانِكُمْ

لیکن هغه خلق | دکو موچه به تور شی | مخونه دَهغوی | اییا تاسو انکار وکر | پس له ایمانو خپلونه
هغو خلقو دکو مو مخونه چہ به تک نور شی (هغوی ته وویلے شی) | اییا تاسو ایمان را وړونه پس بیا کفر اختیار کړه

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۱۰۸﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس و شکست / عذاب / یہ بدلہ دھنے کے لیے تاسو بہ کفر کو / لیکن ہفتہ خلق چہ / روئیدانہ بہ وی
دو، اوس د خیل کفر یہ سزا کے د عذاب خون د و شکست - او ہفتہ خلق د کو مو محو نہ چہ یہ روئیدانہ

وَجُوهُهُمْ فِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۹﴾ تِلْكَ آيَاتُ

مخونہ د هغوی / پس د الله رحمت کے بہ وی / (چہ) هغوی بہ یہ کے ہستہ وی / دا / ایتنہ
وی هغوی بہ د الله د رحمت پہ سیوری کے وی او یہ دے کے بہ ہستہ وی، دا د الله حکمونہ دی

اللَّهُ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۖ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۱۰﴾

د الله دی / چہ تلا و کو و مونہ د هغے / پہ تاباند / پہ حق سرہ / او الله نہ غواہی / ظلم کول / یہ خلق
چہ مونہ تاتہ تیک تیک اوس و - او الله پہ مخلوقا تو باند ظلم کول نہ غواہی -

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۱۱﴾

او الله د پارہ / ہفتہ چہ پہ اسمان و کہنے / او ہفتہ چہ پہ زمکہ کہنے / او د الله طرف تہ بہ / بیرتہ کر خولے شی قول کارونہ
او ہفتہ چہ پہ اسمان و او پہ زمکہ کہنے دی ہفتہ قول الله دی - او تو معاملہ پہ اخر الله تہ پیش کیڑی -

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ

بی تاسو بہترین اومت / چہ بہتر راویستے شری بی / د خلقو پارہ / تاسو حکم کوئی / د نیکو کارونہ / او منع کوئی
(اے مسلمانو!) تاسو بہترین تولے بی قوم چہ د خلقو (د ہدایت) د پارہ پید کرے شو د تاسو خلقوتہ د نیکو حکم کوئی

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۖ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

د بد و کارونہ / او ایمان راوی / پہ الله / او کہ پچہ / ایمان راوی / اهل کتاب (د ہم) / خامخابہ دیرہ بہتر
او د بد کارونہ منع کوئی او پہ الله باند یقین لرے / او کہ اهل کتاب ہم ایمان راوی / نو د هغوی د پارہ بہ دیرہ

لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ ۖ وَكَثَرَهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۱۲﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ

هغوی پارہ / ہفتہ نہ هغوی نہ / مسلمانان دی / او اکثر پہ هغوی کہنے / نافرمانہ / ہیچ کدہ بہ زیان نہ رسو هغوی تاسو
غور و، پہ هغوی کہنے ہفتہ خواہیہا ندادی خوا کہتر پہ کہنے فاسقان دی - هغوی تاسو ہفتہ ضرر نہ شی

إِلَّا أَدَىٰ ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤَلُّوكُمْ ۚ الْأَذْدَارُ

مکر خہ لہر خفمان / او کہ پچہ هغوی تاسو سرہ جنگ و کری / نو وہ کر خوی تاسوتہ / شاہانے
رسو فقط تنکول کوئی - او کہ تاسو سرہ جنگ شروع کری نو نہ بہ در نہ شاہانے و نیائی - او بیاب

ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿۱۱۳﴾ ضَرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تَقِفُوا ۖ إِلَّا

بیابہ هغوی تہ مدد و نہ کر شی / و غور خولے شو / پہ هغوی باند / ذلت / ہر جائے کہنے چہ هغوی بیامونہ شی / مکر
ہتھوکی د هغوی امداد نہ کری - پہ د خلقو باند ہر جائے کہنے چہ بیامونی ذلت مسلط وی، ہن کہ

يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ ۖ وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَبَغَضٍ مِنَ اللَّهِ

پہ ذمہ واری کہنے / د الله د طرف نہ / او بہ ذمہ واری کہنے / د خلقو د طرف نہ / او هغوی راغلل پہ غضب کہنے / د الله
چہ د الله پہ بیاب کہنے / او د خلقو پہ بیاب کہنے وی / او هغوی د الله پہ غضب کہنے کر شیوی دی

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكِ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

دوہلے شوہ | پہ ہغوی باند | محتاجی | ۱۰ | یکد پارہ چہ ہغوی | انکار کولو
او محتاجی پرے راغوی بید لے دہ - داپہ دے وجہ چہ ہغوی ذالہ تقالی د حکمونو نہ

بَايَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكِ بِمَا عَصَوْا

دایتو ذالہ | او وژل بہ ہغوی | پیغبران | پہ ناحقہ | داپہ دے وجہ | چہ ہغوی نافرمانی د کولو
انکار کولو | او پیغبران علیہم السلام بہ تے پہ ناحقہ وژل دے وجہ دا وہ چہ ہغوی نافرمانی

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٣﴾ لَيْسَ أَسْوَأَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

او د حد نہ بہ تیریدل | ہغوی قول برابر نہ دی | د اہل کتابونہ | یوہ دلہ دہ دلاہ
کہے وہ او د حد نہ ورنہ تیرشوی دوا خوتو ل اہل کتاب ہم برابر نہ دی پہ ہغوی کہے یو تلوے پہ حق (مضبوط) والہ

يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ أَنْاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١٤﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

لولی | ذالہ ایتونہ | د شپے پہ وختو کہے | او ہغوی | سجدے کوی | ہغوی ایمان راوری | پہ اللہ
د شپے پہ وخت کہے ہم ذالہ ایتونہ لولی او ہغوتہ سجدہ کوی - پہ اللہ تقالی او پہ آخرت

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

او پہ و سحر | د آخرت | او حکم کوی | د نیکو کارونہ | او منع کوی | د بد و کارونہ
باند یقین لری او خلقو نہ د نیکئی حکم کوی ، او د بد و کارونہ تے منع کوی

وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

او تندہ کوی | پہ نیکو کارونہ کہے | او ہم د (خلق) دی | د نیکانو نہ | او ہغوتہ چہ کوی
او پہ نیکو کارونہ کہے دیوبل نہ وہا اند کیری او دغہ کسان د نیکانو پہ تولی کہے شیردی - او د (خلق) چہ

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّ

د نیکئی نہ | ہیشک بہ محروم نہ کر شق ہغے د (اگرانہ) او اللہ | بنہ پوہ دے | پہ پرہیز کارانو | بیشک
ہے یوہ نیکو وکری نو د ہغے ناقدری بہ ہیجرے نہ کیری او اللہ پرہیز کاران خلق بنہ پیژنی - بیشک چاہے

الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ

کوم خلق چہ | کافران د | ہیٹک بہ کارونہ کوی ہغوی تہ | د ہغوی مال | اونہ | د ہغوی اولاد | ذالہ سرہ
کفر غورہ کرے د ذالہ د عذاب پہ مقابلہ کہے بہ نہ د ہغوی مالونہ اونہ د ہغوی اولاد غہ پہ کار

شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ مَثَلُ مَا

ہیٹک ہم | او ہم د (خلق) دی | دوزخیان | ہم ہغوی بہ پہ دے کہے | ہمیشہ وی | مثال د ہغے کوم چہ
راشی او دا دوزخیان دی پہ دے کہے بہ ہمیشہ پراتہ وی - کوم مالونہ چہ دوئی

يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ

ہغوی خرٹہ کوی | د دے دنیا پہ ژوند کہے | پشان د ہغے | ہوا | چہ پہ ہغے کہے | سختہ بختی د | چہ د رسید و
د (اسلام برخلا) د دنیا پہ ک ژوند کہے لکوی د ہغے مثال د ہغے باد پہ شان د کہے پکے سختہ بختی دی او د ہغے جہا بہ

حَرَّتْ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ

فصل تہ | دیو قوم | چاہے ظلم کرے دو | پہ خیلو مانو | بیائے ہفہ برباد کرو | اونہ ظلم کرے پہ ہفوی | اللہ فصلونہ پریوئی چہ پہ خان نے ظلم کرے وی نو فصل و رلہ تباہ کوی ۔ ادا اللہ پہ ہفوی ہیتر ظلم نہ

وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٤﴾ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

لیکن | ہفوی پہ خیلو مانو | (پخیلہ) ظلم کو | اے د ایمان خادتاو! | مہ جو روئی دے کرے بلکہ ہفوی پخیلہ پہ خیل خان زیانے کرے ۔ اے مؤمنانو ! د مسلمانانو نہ علاوہ

بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ

رازدار (خوک) | سوا د خیلونہ | ہفوی کے نہ کوی تاسو | نقصا (رسول) کینے | ہفوی غوا | چہ تاسو تکلیف دی نور خلق خیل رازدار کوئی مہ ، ہفوی ستا سو پہ برباد ولو کینے ہیتر کوتا ہی نہ کوی ، ہفوی ہفہ خبرہ خونہ پہ

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخَفَىٰ صُدُورُهُمْ

بیشکہ بیکارہ شوہ | دُسنی | د ہفوی لہ خلونہ | اوخہ چہ | پتہ دی | د ہفوی سینو کینے | کومہ چہ تاسو تکلیف رسی | اس خوئے بغض د خلونہ ہم بیکارہ شوہ اوکوم چہ نے پہ زہ و نو کینے پتہ پروت دے

أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ

(ہفہ دکنہ ہم) زیات د | بیشکہ بیان کری د مونہ تاسو نہ | ایونہ | کہ چرے تاسو ہفہ فلا دکنہ ہم دیر زیات دے مونہ تاسو نہ نجبنے بنے خرکندے کرے ، کہ چرے تاسو د غور او فکر

تَعْقِلُونَ ﴿١١٥﴾ هَآنتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ

عقل لری | داؤری تاسو خو | ہفہ بی (چہ) | د ہفوی محبت کوئی | او محبت نہ کوی ہفوی تاسو نہ | او تاسو منی نہ کاروا خلئی ۔ تاسو لکیائی ہفوی سرہ مینہ محبت ساتی ولے د ہفوی تاسو خو بن نہ بی سرہ دے

بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا

تول کتابونہ | اولہ چہ | ہفوی ملاقات کوی تاسو نہ | (نو) وائی | مونہ دہم | ایمان راؤہے دے چہ تاسو تول اسانی کتابونہ منی اولہ چہ تاسو سرہ یوہائے شئی نو وائی چہ مونہ ایمان راؤہے دے

وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ

اوہر کہ چہ خان لہ شئی | نو چچی ہفوی | پہ تاسو باند | دخیلہ | کوتے | لہ غصہ نہ | دواہ او چہ خان لہ یوازے شئی نو د دیرہ قہرہ درپسے خیلہ کوتے پہ غابونو چچی ، ورتہ دواہ

مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٦﴾

مرہ شئی | پہ وجہ دخیلہ غصہ | بیشکہ | اللہ | پوہہ دے | د زہونو پہ راز | کہ چرے چہ دخیل قہرہ دلا سہ مرہ شئی ، بیشکہ اللہ تہ ستا سو د زہونو حال معلوم دے ۔ کہ چرے

تَسْسِكُمْ حَسَنَةً تَنْوَهُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكُمْ سَيِّئَةٌ

ورسیری تاسو نہ | نعمت | (نو) بد لگی پہ ہفوی | او کہ چرے ورسیری تاسو نہ | (خہ) تکلیف تاسو نہ فائدہ رسی نو دا خبرہ پہ ہفوی بد لگی او کہ چرے ورتہ خہ تکلیف ورسیری نو ہفوی

يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ

نہ خوشحالہ شی | پہ ہفت | اوکہ چہ | تاسو صبر و کړئ | او پرہیز کاری و کړئ زیان بہ ونہ رسوی تاسو ته
پہ دے خوشحالیز ی۔ اوکہ تاسو صبر و کړئ او د الله نه دیرہ کوئ نو د هغوی مکرو فرب تاسو ته

كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝۱۳۰

مکرو د هغوی | هیئت | بیشک | الله | پہ هغه شے چہ کوئ هغوی | احاطہ کوونکے | اوکہ چہ | ته پہ خت و صبارت
هیئت خور نہ شی در رسوے ، الله د هغوی د هر کار نه راجا پیرہ دے۔ او یاد کړه پیغمبره! کوم وخت

مِنْ أَهْلِكَ تَبَوَّئِ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ

د خپل کور نه | چہ تاکنیزول | مسلمانان | (پہ) مورچو رکنے | د پاره د جنگ | او الله
ته سحر کړه بهر ووتلے او (د احد په میدان کې) مسلمانان د ځان په ځان په مورچو کونکے د جنگ د پاره مقرول او الله

سَمِيعٌ ۝۱۳۱ اِذْ هَبَّتْ طَائِفَتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلُوا وَاللَّهُ

اوریدونکے | پوهه دے | هر کله چہ ارادہ وکړه | دوو څو لو | له تاسو نه | چہ همت بائیلی هغوی | او الله
هر شے اوئ او په هر شے پوه د هر کله چہ ستاسو د ملګرو نه دوو ټولو د نامردی ارادہ وکړه۔ حال دا چہ الله

وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۳۲ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ

د هغوی دست (دو) | او په الله باند | پکار دے چہ ټول وکړی | مسلمانان | او بیشک فتح در کړے د تاسو
د دواړو مدد کار و۔ او مؤمنانو له خو همیشہ په الله باند توکل پکار دے۔ او (د دښمن وړاند) الله د بد پر میدان

اللَّهُ يَبْدُرُ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳۳

الله | په بد رکنے | او تاسو کمزوری وئ | پس د ویریدئ | د الله نه | د پاره د دے چہ | شکر وکړئ۔
کنے ستاسو امداد کړے و کوک و ختچہ تاسو د پر کز وئ ، پس د الله نه ویریدئ چہ د هغه په نعمتو شکر وکړے شی۔

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ

هغه ختچہ و وینل نا | مؤمنانو ته | ایا کافی به نه وی تاسو پاره | چہ | مدد وکړی ستاسو
(هم د بدر هغه واقعہ یاد کړه) کله چہ تا مسلمانانو ته وینل ، ایا تاسو د پاره دومره کافی نه ده چہ الله تعالی

رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ ۝۱۳۴ بَلَىٰ

رب ستاسو | په درے | زره | فرشتو سره | چہ (د بره نه) نازلے وی | ولے نه
دسره زره فرشتے را کونړے کړی ، او ستاسو امداد وکړی۔ ولے نه (کافی

إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ

که چہ صبر وکړئ | او پرہیز کاری وکړئ | او (دښمن) په تاسو مله وکړی | فوراً | نو امداد به وکړی ستاسو
د ځه) که چیرے تاسو صبر وکړئ او د الله نه ویرہ کوئ او بیا که چیرے هغه (دښمن) په دښمن کونکے په

رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝۱۳۵

رب ستاسو | په پنځو | زره | فرشتو سره | (چہ) خاص نخبه به لری
تاسو مله وکړی نو الله به پنځو زرو فرشتو سره ستاسو امداد وکړی چہ خاص نخبه به ور سره وی۔

عَرْضَهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾ الَّذِينَ

چہ پلنوالے دھتے | دَاسمانو | اود زمکے برابر دے | تیار کرے شو دے | پرہیزگارانو دَپارہ | کوم خلق چہ
چہ دَھتے پلنوالے دَاسمانو اود زمکے برابر دے اودھتے پرہیزگارانو دَپارہ تیار کرے شو دے چہ چہ

يُتَفَقَّحُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظَيْنِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ

خوش حالی | پہ آرام کئے | اود سختی (کئے) | اود زُغنی | غصہ | اود معاف کوی
خوشحالی اود حالی دواہو کئے خیل مالونہ خیرات کوی | اود غصہ پہ قابو کئے ساقی | اود خلقو

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا

خلق | اواللہ | دوست لری | نیکان | اودھتے خلق | ہرکدہ چہ وکری
تصورونہ معاف کوی اوداسے نیکان خلق دَاللہ تعالیٰ دیرخوش وی اودھتے خلق چہ خہ خراب کار

فَاحْشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا

خہ بدکار | یا ظلم وکری | پہ خیلو ھاونو | نو یادوی | اللہ | بیا بخشنہ غواہی
وکری یا پہ خیل ھاو خہ زیاتے وکری نو (فوراً) اللہ تعالیٰ یادوی بیا دَھتے نہ دَخیلو

لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ تَفَّ وَلَمْ يُصِرُّوا

دَخیلو گناھونو | اودھوک | بخشنے شی | گناھونہ | سوا | دَاللہ نہ | اود ضد نہ وکری
گناھونو معافی غواہی اود دَاللہ تعالیٰ نہ سوا ھوک گناھونہ بخشنے شی ، اود کوم گناھونہ نے چہ

عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٨﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ وَهُمْ مَغْفِرَةٌ

پہ ہفتے گناہ چہ وئے کری | اودھغوی پوہہ وی | دغہ خلق دی | چہ بدلہ ددوی | بخشنہ دہ
کری وی پہ ہفتے ضد نہ وکری اودھغوی پوہیری۔ اود داسے خلق بدلہ دادہ چہ اللہ تعالیٰ بہ ورتہ

مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

دَدوی دَرَب دَطرفہ | اود باغونہ دَا | چہ بھیڑی بہ | لاند دَھتے نہ | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی (غوی)
بخشنہ وکری اوداسے باغونہ بہ وکری چہ دَھتے لاند بہ نہرونہ بھیڑی چہ پہ ہفتے کئے بہ ہغوی

فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ

پہ ہفتے کئے | اوبنہ دہ | بدلہ | دَعمل کوونکو | بیشک تیرشوی دی | تاسونہ وھاند | واقعات
ہمیشہ وُسیری اود دَنیک عمل کوونکو دَپارہ دَا دیرنبہ اجر دے۔ بیشک تاسونہ وھاند دیرواقعات تیرشوی د

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٤٠﴾

پس وکھرخی | پہ زمکے کئے | بیا وکھوری | ھنکے | شو | انجام | دَ دروغ گنہونکو
نو تاسود زمکے پہ منہ وکھرخی اود وکھوری چہ چا دَاللہ حکمونہ دروغ گنہون دَھغوی خہ انجام شو ؟

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَنُورٌ ﴿١٤١﴾ وَلِلْمُتَّقِينَ ﴿١٤٢﴾

دا (قرآن) | بیان دے | دَخلقو دَپارہ | اود | ہدایت | اود نصیحت | پرہیزگارانو دَپارہ
دا (قرآن) دَقولو خلقو دَپارہ بوبیان اود پرہیزگارانو دَپارہ ہدایت اود نصیحت دے

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

اومہ مستیری | اومہ غمزن کیری | اوتاسو | بہ غالب یئی | کہ چرے یئی تاسو ریتینی مومنان
اوتاسو همت مہ بائیلی اومہ غم کوئی اومہ تاسو بہ غالب راخئی کہ چرے تاسو خیل دنہ ایمان لری

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ

کہ چرے ورسیری تاسو | زخم زخم | نور سیدے | قوم رد کافرانو | زخم | یہ شان دھ
کہ (زن) تاسو نہ (پہ دے جنگ کینے) زخم لگیدے دے نو دے قوم (کافرانو) تہ ہم داسے زخم لگیدے

وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

اودا | رد قہ اوقات | ورے | اورو راو موب | د خلقو پہ مینم کینے | اودا پار دے | چہ جد اکری | الله
اودا خوات دی کوم چہ موب (وار پہ وار) پہ خلقو کینے بد لو ورا بد لو ورا اوکھ ہم دے چہ الله پہ تاسو

الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

مومنان | او جو رکری | خنے پہ تاسو کینے | شہیدان | او الله | دوست نہ لری
هغه خلق و زمانی کوم چہ مومنان دی او پہ تاسو کینے هتو نہ د شہادت دے نصیب کری اودا الله ظالمان

الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيَمَحَّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ

ظالمان | او د پارہ دے چہ بنہ پاک کری | الله | مسلمانان | او ختم کری
خوین نہ دی او پہ دے وجہ ہم چہ الله ایما خاوند (د گناھونو) پاک صفا کری او کافران

الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ

کافران | ایما | گمان کوئی تاسو | چہ داخل بہ شئی تاسو | جنت کینے | حال د چہ (اوپر) | نہ د معلوم
تباہ کری | ایما تاسو کینری چہ جنت تہ بہ (اوپر پہ اوچہ) داخل شئی حال د دے چہ الله پہ

اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

الله | هغه خلق | (کوموچہ) جہاد و کرد | پہ تاسو کینے | اور نہ دی | معلوم کری | صبر کوونکی
تاسو کینے لا جہاد کوونکی نہ دی آزمائیلی او نہ لے صبر کوونکی آزمائیلی دی

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمُوتُونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ

او بیشک | تاسو | ارنو کولہ | د مرگی | ورا ند دے تہ چہ | تاسو ملاقات و کرد مرگی
اوتاسو خو بہ د مرگی ارنو کولہ (خو هغه وخت) چہ مرگی مولید لے نہ دو

فَقَدْ رَأَيْتُمْوَهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ

پس و لید و تاسو هغه | او تاسو کتل (پہ خیلو سترگو) | او نہ دے محمد | مکر | یو رسول
نواوس درتہ مرگی محامد راغے او تاسو و لید لو | او محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) نورقہ نہ دے خو بس یوسف بر دے

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

بیشک تیر شوی دی | د هغه تہ ورا ند | پیغمبران | ایما کہ چرے | دے وفات شئی | یا قتل کرے شئی
د دے تہ ورا ند نور پیغمبران ہم تیر شوی دی | نو کہ دے وفات شئی | یا و ورت لے شئی

انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ

نو بیرته به کرخی تاسو | په پوند وخیلو | او څوک چه | بیرته وگرځي | په پوند وخیلو
نو ایا تاسو به په اړولو بشپړو (د اسلام نه) بیرته گرځي؟ او (یاد ساتی) څوک چه کفر ته واپس وگرځي

فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٣﴾

هغه به هیڅ کله زیان ونه رسوي | الله ته | هیڅ (هم) | او دیرزی بدل ودرکوي | الله | شکرگزارو ته
نوهغه الله ته هیڅ نقصان رسولی نه شي - او الله به دیرزی شکرگزارو بندگانو ته بدل ودرکوي

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوجَّلًا

او دا ممکنه نه ده | یو نفس له | چه مړ شي | مگر د الله په حکم | لیکل شوکی | په نېټه سره
او هیڅ یو ژوندی د الله د حکم نه بغیر مړ کیدای نه شي ، مړی خو په نېټه لیکل شوکی دی

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ

او څوک چه | غواړي | ثواب | د دنیا | مونږ درکو د هغه ته | د دے نه | او څوک چه
او څوک چه دینوی ثواب غواړي مونږ به ورله په دنیا کښه ثواب ودرکو او څوک چه د

يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

غواړي | ثواب | د آخرت | مونږ درکو د هغه ته | د هغه نه | او مونږ به دیرزی بدل ودرکو | شکرگزارو ته
آخرت د ثواب د پاره کارکوي نو هغه له به په آخرت کښه ثواب ودرکو او مونږ به دیرزی شکرگزارو بدل ودرکو

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ قَتَلُوا نَبِيَّيْنَهُمَا

او غمړه (تیر شول) | له پیغمبرانو نه | چه جهاد ودرکو | د هغوی په ملګرتیا کښه | خدای خلقو | د یرو | بیان نه (خو)
او (د دے نه وړاند) | دیر پیغمبران وو چه د هغوی په ملګرتیا کښه | د یرو خدای خلقو جهاد ودرکو - نو د الله په

وَهُنَا لَمَّا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا

هغوی هت یانیلو | په سبب هغه مصیبت چه ورسید هغوی | د الله په لاره کښه | او نه کمزوری شول
لاره کښه چه کوم مصیبتونه ورته رسیدلی وو، په هغه باند د هغوی زهونه پریوق نه وو، نه کمزوری شوی وو

وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ

اونه | شکته شول | او الله دوست لری | صابران | اونه وه
اونه نه باطل ته سر تپتیا کړی وو او د الله صابره خلق خوښ وی - د هغوی خوښ دا

قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا

خبره د هغوی | سوا | (د دگنه) چه | هغوی به ویل | اے ربه زموږ | وښځنه | مونږ د پاره | گناهونه زموږ
د عاوه چه اے زموږه ربه ! زموږ گناهونه او زموږ د لاسه

وَأَسْرَفْنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ

او زموږ زیاتنه | زموږ په کار کښه | او کلک کړه | زموږ قد مونه | اومد دراکړه مونږ ته
شوې زیاتنه راته وښځنه ، او زموږ ښه | کلک کړه | او د کافرانو په

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ

پہ قوم | د کافرانو | پس د کرد هغوی | الله | ثواب | د دنیا | او نبه
مقابلہ کئے مونزلہ فتح را کرہ - نو الله تعالیٰ هغوی له د دنیا ثواب هم و کرہ ، او د آخرت

ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۵﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ثواب | د آخرت | او الله | دوست لری | نیکان | اے | مؤمنانو!
نبه ثواب ئے هم و کرہ او نیکان خلق د الله تعالیٰ خوش دی - اے مؤمنانو!

إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

که چکه تاسو خبره منی | د کافرانو | نو هغوی به بیر و کره تاسو | په یوند دستاسو | پس و به کره تاسو
که تاسو د کافرانو خبره منی نو په اړولو بنیو به مو (کفر ته) واپس کړی ، بیا به په سخت

خَسِرِينَ ﴿۱۶﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿۱۷﴾

زیان کاره | بلکه | (هم) الله | ستاسو مالک د | او هغه | دیر نبه | مدد کار دے -
نقصان کئے پر یو حی (د دوی خبره مه ادری) بلکه الله ستاسو ملکر د او هغه دیر نبه مدد کار دے

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ

اوس به مونزل د غورزو | په زه و نو کئے | د هغو خلقو چه | کافران دی | رعب
مونزل به دیر زس د کافرانو په زه و نو کئے (ستاسو) رعب د غورزو ،

بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانٌ

په سببه هغه چه شریک کړه د هغوی | د الله سره | هغه خیز | چه نه دے نازل کړے | د هغه | (الله خه) دلیل
خکه چه دوی د الله سره داسه خیزونه شریک کړی د چه د هغه په حقله الله هیڅ دلیل نه د نازل کړے

وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَيُسْ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾ وَلَقَدْ

او خائ د هغوی | دونه دے | او خراب دے | خائ د اوسیدو | د ظالمانو | او بیشکه
او د دوی تیکاونره دونه دے ، او د ظالمانو تیکاونره دیره بد دے - او الله تعالیٰ تاسو

صَدَقَكُمْ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحْسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّىٰ إِذَا

رښتیا کړه تاسو سره | الله | خپله وعده | هغه وچه تاسو وژل هغوی | د هغه په حکم | تردے چه | هر کله
سره خپله وعده رښتیا کړه هغه وخت چه (د جنگ په اول کئے) تاسو هغوی د الله تعالیٰ په حکم سره بے دریغ

فَسَلَّتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا

تاسو کړو و بنودله | او تاسو جگړه شروع کړه | په خپل کار کئے | او نافرمانی و کړه تاسو | پس له دے نه چه
وژل خو چه تاسو بے زه شری او په خپل کار کئے مو جگړه شروع کړه او (د پیغمبر) د حکم نافرمانی مو و کړه پس هغه نه

أَرَاكُمْ مَّا تَحِبُّونَ مِنْكُمْ مِّنْ يَّرِيدُ الدُّنْيَا

و ئے بنودلو تاسو | هغه خیز | چه تاسو خوښولو | (خه) په تاسو کئے | هغه (د) کوم چه غواړی | دنیا
الله درته ستاسو د خوښه خیز (مال غنیمت) و بنودلو ، په تاسو کئے هغه خلق د دنیا طلب کار و

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ

اور کچھ لوگوں کو چاہئے کہ آخرت | بیا | اے | اور کچھ لوگوں کو | لہ ہفتی نہ | دپارہ | دچھ | دازمانی | تاسو
اور کچھ | دآخرت | خواہشمند | و | تاسو | د | کافرانو | د | تعاقب | و | کچھ لوگوں | چہ ستاسو امتحان | داخل

وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۲﴾

اور بیشک | ہفتہ معاف کرئی | تاسو | اور اللہ | لوئے | دفضل | خاوند | یہ | مؤمنانو | باند
اور (اوس اللہ) | تاسو نہ معافی | وکرہ | اور اللہ | یہ | مؤمنانو | باند | مہربان | دے

إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَلَوْنِ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ

ہر کلمہ | چہ | تاسو | لے | تلئی | پہ | تیسنتہ | کئے | اور | مخر نہ | را | کچھ لوگوں | تاسو | د | چا طرف | تہ | اور | پیغمبر
دھتہ | وخت | یاد | کرئی | کلمہ | چہ | تاسو | لے | وتلی | وئی | اور | ہیچانہ | موپستنتہ | نہ | کتل | اور | پیغمبر

يَدْعُوَكُمْ فِيْ أَخْرِكُمْ فَاتَّابِكُمْ عَمَّا بَغِمَ لَكُمْ لَّكِيْلًا تَحْزَنُوا

را | بللی | تاسو | ستاسو | د | وروستونہ | بیا | دے | ورسو | تاسو | د | غم | پہ | بدلہ | کئے | غم | دپارہ | دچھ | غمزن نہ | شئی
درتہ | د | وروستونہ | د | ازونہ | کول | پس | اللہ | ستاسو | تربیت | دپارہ | غم | دپاسہ | غم | درکرو | دپارہ | دے | چہ | کوم | خیر

عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

پہ | ہفتہ | خہ | چہ | لا | ہاشی | ستاسو | لاش | اونہ | یہ | ہفتہ | خہ | چہ | ورسیری | تاسو | مصیبت | اور اللہ | باخبرہ | دے
ستاسو | د | لاس | نہ | ووی | یا | درتہ | تکلیف | ورسو | نوچہ | پہ | ہفتہ | غمزن نہ | شئی | اور اللہ | تعالیٰ | ستاسو | د

بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ

پہ | ہفتہ | خہ | چہ | کوئی | تاسو | بیا | دے | را | و | لیرلو | یہ | تاسو | باند | پس | لہ | غم نہ
کارونو نہ | خبر | دے | بیا | دے | (لوئے) | غم نہ | پس | لے | ستاسو | پہ | زہو | نوکے | اطمینان

أَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشَى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ

امن | (یعنی) | پرکالی | چہ | پتولہ | لے | یوہ | دلہ | لہ | تاسو نہ | اوہوہ | دلہ | (ہفتہ)
پیدا | کرد | چہ | یو | تولی | لہ | خوب | جوتے | و | کولے | اوہوہ | دلے | (د | منافقینو)

قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

(چہ) | ہفتی | سرہ | فکروو | د | خیلو | حانونو | لہ | ہفتی | کمان | کول | پہ | اللہ | باند | ناحق | لہ | کمان
تہ | ہفتہ | وخت | ہم | د | خیلو | حانونو | فکروو | اور | اللہ | تعالیٰ | پہ | حقلہ | لے | پہ | ناحقہ | د | جاہلانو | پہ | شان

الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ

د | جاہلیت | ہفتی | بہ | وئیل | ایا | مونہ | دپارہ | لہ | دے | کار نہ | خہ | خیر | (شتہ)
بد | کمانیاں | کولے | وئیل | بہ | لے | چہ | پہ | دے | کار | کئے | مونہ | تہ | خہ | اختیار | شتہ

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَفُّونَ فِيْ أَنْفُسِهِمْ

دواہ | بیشک | کار | تول | د | اللہ | دے | ہفتی | بہ | پتولہ | پہ | خیلو | زہو | نوکے
دواہ | (اے نبی!) | یقیناً | تو | لے | خبر | ہم | د | اللہ | بہ | اختیار | کئے | دی | خلق | پہ | زہو | نوکے | ہفتہ | خبر | بہ | ساقی

مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ

چہ نہ بے نیکارہ کو | تاتہ | وئیل بہے | کہ چرے دے | مونہ دپارہ | لہ دے کارہ
کوے چہ ستاپہ ورائد نہ شرکندوی، دوی دپہ نیل مینے (کے) وائی کہ خہ اختیار زمونہ پہ لاس کے دے نومونہ

شَيْءٌ مَّا قَتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

خہ خیز | تونہ بُد و قتل شوی موثر | دلته | دواہ | کہ چرے | دئی تاسو | پہ خیلو کورونو کئے
بہ دلته نہ دو ورتے شوی - ورتہ دواہ چہ کہ تاسو پہ خیلو کورونو کئے ہم ناست دے

لَبَّرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى

خامغايه بهتره راونتي دوا | هغه خلق چه | (په تقدیر كېنې) ليكلي دوا | په هغوی باند | د ژلي كيدل | په طرف
نو د چا په نصيبه كېنې چه مرگ ليكل شو ۷ دوا ، هغوی به د خپل مرگ ځايونو

مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ

دُھایونو د وژلے کید لوخیلو | او د پاره د دُچہ وازمانی | الله | هغه خه چہ | ستاسو په سینو کې دى
ته راوتلى وو . او د (معامله) حُک و شوه چہ الله ستاسو د سیتوپټ رازونه وازمانی، او

وَلِيْمَحْصَ مَا فِي قُلُوْبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٥٩﴾

اود پاڙ ڏيکھ پاڪ ڪري | ختم ٿي | ستاسويه زمونهن ۾ ڪي | اوالله | سٺو پيڙهي | راني | ڏسيو

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ لَكُمْ اَلْتَقَى الْحَمْمُ

إِنَّ الدِّينَ لَوَلَوَاسُنْمُ يَوْمِ التَّقِي الْجَمْعِ
 بیشک | ہفہ خلق چہ | مخئے وکړخولو | لہ تاسو نہ | یہ ہفہ ورځ | یہ یوبل تہ مخامتہ شری | دواړہ دے -
 یہ تاسو کئے | چہ کو مو خلقو | د اُحد دځک نہ ورځ | دځک نہ مخاړو | لہ وو هرکله چہ دواړہ دے یوبل تہ مخامتہ

پہ تاسو کہتے چہ کو مو خلقو (د اُحد د جنک پہ درخ) د جنک نہ مخ ا رو لے دو هر که چہ دواړه د لے بوبل ته فحماخه

إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا۟ ۖ وَلَقَدْ

بیشک ځه | وټو ټول هغوی | شیطان | په سبب ځنځ هغو علونو | کوم څه هغوی کړی وو | او بیشک
شو، نو دا حکم څه شیطان د هغوی د ځنځو علونو په وجه د هغوی قد مونږ خویولی وو، الله د

عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾

معاف کرل | اللہ | ہغوی | ان | اللہ | غفور | حلیم | ۱۵۵

معاف کرے | اللہ | ہفتوی لڑا | بیشک | اللہ | بخشنوئے | دُزغِ خاوند دے
دَ هغو خلقو کناه معاف کره | او الله یقیناً | بخشنوئے | دُزغِ خاوند دے
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
 اے | دایمان خاوندانوا | مہ کی پیری | یہ شان دہغو خلقو | چہ کافر شول | ادوئے دلیل
 اے | مؤمانانہ |

اے مؤمنانو! کافرانو پہ شان خیر سے مٹ کوئی چہ نہ
لَاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِی الْاَرْضِ، اَوْ کَانُوْا عِیَّی سَلَامًا کَانُوْا

خپلو وروڼو ته | هرکله چې هغوئ سفر وکړو | په زمکه کېنې | یا هغوی دواړه په جهاد کېنې | کله چې د هغوی
هغوئ خپل خپلوان چرته په سفر ووخې | یا عزاله (لاشرې) (اومد) شته | نه هغوئ دایې کړې

منزل ۱

عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً

مونڙ سره | نونه به مړه کيدل | اونه به وژل کيدل | چه وگړخوي | الله | دا | خبره | | ارمان
دوي دلته مونږ سره پاته وک نومره شو او وژل شو که نه دوا داسه خبره الله د هغوي په زه و نوکې د حسرت

فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

د هغوي په زه و نوکې | او الله | ژوندي کوي | او مړه کوي | او الله | هغه هغه ته چه تاسو کوي
پيدا کولو سبب گړخوي | او الله ژوندي کول او وژل کوي ، او الله تعالی ستاسو کارونه

بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ

کوري | او که چرې | تاسو وژل شئ | د الله په لاره کې | يا مړه شئ | خامخا بخښنه
ديني گوري - او که تاسو د الله په لاره کې وژل شئ | يا مړه شئ | نو د الله د طرف نه

مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِنْ مُّتُّمْ أَوْ

د الله د طرف نه | او (د هغه) رحمت | ډير ښه ده | له هغه نه | چه هغوي جمع کوي | او که چرې مړه شوي | يا
مغفرت او رحمت د هغه ټول مال نه ډير ښه ده کوم چه داخل راغونډوي - او که تاسو مړه شئ | يا

قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ نُحْشَرُونَ ۝ فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ

و وژل شوي | نو خامخا به د الله طرف ته | را جمع کړې شئ | پس په سبب د مهرباني سره | له طرفه د الله نه
و وژل شئ | نو په هر حال الله نه به رايو خائې کيدئ - (له پيښره!) دا د الله تعالی مهرباني ده

لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا

نرم شوې ته | د هغوي پاره | او که چرې | وې ته | سخت خوي | د سخت زړه خاوند | نو هغوي (ټول) به پاشيدل
چه ته د خلقتو ډير زيات نرمي او که ته تيز خوي | سنگدل وې | نو ټول خلق به ستا د خواشانه

مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

ستا د خواشانه | پس معاف کړه ته | هغوي | او بخښنه وغواړه | هغوي پاره | او مشوره کوه هغوي سره
تښتيدلي وو ، نو د دوي قصورونه معاف کړه او د دې په حقله د بخښنه دعا وغواړه او په معاملو کې

فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

(په اهمه) معامله کيښ | بيا هر که چه | ته پخه اراده وکړه | نو توکل وکړه | په الله باند | بيشکه | الله
د دوي سره هم مشوره کوه خو هر کله چه د خه خبر پخه اراده وکړه نو بيا په الله توکل کوه - يقيناً توکل کوونکي کس

يُحِبُّ ۝ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِنَّ يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ

دوست لري | توکل کوونکي | که چه مدد درکړي تاسو | الله | پس نشته د هغوک غالب کيدنک
د الله تعالی ډير خوښ وي - که الله تعالی ستاسو مدد کوي نو هيڅ طاقت په تاسو غالب

لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ

په تاسو | او که چرې | هغه پريږدي تاسو | پس څوک د هغه چه | مدد به درکړي تاسو | پس له ده نه
نه شي راتلې او که الله تعالی مويوازه پريږدي نو بيا بل داسه څوک کيد شي چه د هغه نه پس به تاسو له مدد درکړي

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶۰﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ

اوپہ اللہ باند | پس توکل و وکری | مؤمنان | اودہ (دہ) (مکنہ) | نبی دپارہ
اوپکار دی چہ مؤمنان | پہ اللہ تعالیٰ باند توکل کوی - اودہ (دہ) یو نبی داکار نہ دے

أَنْ يَغْلِبَ وَمَنْ يَغْلِبْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

چہ خیانت وکری | اوخوک چہ خیانت وکری | نوہفہ بہ راوی | ہفہ خیز چہ خیت کرے دے | پہ ورخ د قیامت
چہ ہفہ د خیانت وکری اوخوک چہ خیانت وکری نوہفہ خیز بہ د قیامت پہ ورخ ٹان سرہ راوی

ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾

بیا | یہ پورہ وکرے شی | ہر نفس نہ | کوم چہ ہفہ کری وی | اوپہ ہغوی | بہ ظلم نہ شی کوئے
بیا بہ ہر چاتہ د خیل عمل پورہ پورہ بدلہ وکرے شی اوپہ ہیچا بہ ہیچا زیاتہ نہ کیری

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مَنِ اللَّهِ

نوا یا چاچہ | پیروی وکرہ | د اللہ د رضا | ہفہ رہے (د) پہ شاڈہفہ چاچہ راغلو | پہ غضب کئے | د اللہ
نوا یا خوک | چہ د اللہ پہ رضا چلیری دہفہ چاچہ شان کیدہ شی پہ چاچہ د اللہ غضب شوے وی

وَمَا أُولَٰئِكَ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۱۶۲﴾ هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ

اوخائے دہفہ | دوزخ دے | اوہفہ (دیر) بد دے (خائے) (واپس) ورتلو | دہفہ (تو) (دے) دی | اللہ سرہ
اودوزخ دہفہ (تیکا) ورتہ وی ؟ اوہفہ دیر خراب خائے دے | اللہ سرہ د خلعو جدا جدا درجے دی

وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶۳﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ

او اللہ | گوری | ہفہ (چہ) ہغوی کے کوی | بیشک | احسان وکرو | اللہ
او اللہ تعالیٰ دہغوی کارونہ دینی - گوری - اللہ تعالیٰ واقعی پہ مؤمنانو باند دیر لوئے

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ

پہ مسلمانانو | ہر کلمہ چہ راوئے لیرو | پہ ہغوی کئے | یو پیغمبر | ہم نہ ہغوی نہ
احسان کرے دے | چہ پہ دوی کئے دے دوی (د خیل قوم) نہ یو پیغمبر راوی لے دے

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

چہ تلاوت کوی | پہ ہغوی | دہفہ آیتونہ | اوپاکوی ہغوی | اوزدہ کوی ہغوی تہ | کتاب
چہ ہفہ دس نہ د اللہ تعالیٰ آیتونہ اوسوی اود دوی (زہونہ) پاکوی اود دوی تہ د کتاب او حکمت

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۶۴﴾ أَوَلَمْ

او علم | او بیشک ہغوی وڈ | د دے نہ ورا ندی | پہ ہکارہ گمراہی کئے | ابا ہر کلمہ چہ
تعلیم وکری ، اود دے نہ ورا ندی خو داخل پہ خورگندہ گمراہی کئے پراتہ وڈ - اود کلمہ چہ د اہل پہ

أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلِهَا قُلْتُمْ أَلَا

د رسید و تاسوتہ | مصیبت | چہ رسوے دے تاسو | دہفہ نہ دوچند | نو د دیکل تاسو | چہ کوم کائن
جی کئے | بہ تاسو باند مصیبت راغلو داسے مصیبت چہ دے نہ دوچند تاسو پہ ہغوی باند (دیکل) چہ جنگ کئے (غور) و تاسو و تاسو

هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

در اعلو دا؟ | دوايه | هغه | خپله ستاسو د طرف نه راغلو | بيشكه | الله | په هر څيز باند
دا د كوم ځاي نه راغی، دوايه | چه د اتاسو پخپله په ځان راوسته ده ، بيشكه الله تعالى په هر څه

قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتْيِ الْجَمْعِ

قادر ده | او كوم چه | ورسيد و تاسو ته مصيبت | په هغه ورځ چه | يوبل ته مخامخ شو | دوايه ده |
قدرت لري - او كوم مصيبت چه په تاسو باند په هغه ورځ راغی هر څه چه دوايه ده (په اځنې) يوبل ته مخامخ شو

فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلِيَعْلَمَ

پس په حکم د الله سره | او د پاره د ځه معلوم کړي | مؤمنان | او د پاره د ځه معلوم کړي
نودا هم د الله په حکم سره دو چه الله مؤمنان ښکاره کړي - او منافقان هم بيل

الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

هغه خلق چه | منافقان شول | او وويل شو | هغوی ته | راشي | او جنګ کړئ | په لاره کې د الله
کړي (هغه منافقان) چه ورته وويل شو چه راشي د الله تعالى په لار کې جنګ وکړئ

أَوْادِفْعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَكُمْ ۖ هُمْ لِلْكَفَرِ

يا دفع کړئ کافران | هغوی وويل | که چر مو خبر پوهيدئ | په جنګ کولو | نو غاښه پيروي کړه مو خبر تاسو | هغوی خوکړه ته
يا (دښمن) دفع کړئ | نو هغوی وويل که مو خبر نه معلوم ده چه (نن) جنګ د مو خبر نه ځانها درې درغلي وو - دده وينا

يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ

په دغه ورځ | ډير نژدې شول | په نسبت (د ځه دی) هغوی ایمان ته (نژدې) | هغوی وايي | په خپلو ځلو
په وخت هم هغوی د ایمان په نسبت کفر ته زيات نژدې وو - دوی په ځله هغه خبره کوي ، چه په

مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝

هغه څه چه نه دی | د هغوی په زېمو کې | او الله | زيات پوه دی | په هغه کوم چه | هغوی پټوي
نروڼو کې نه هغه نه دی | او کوم خبره دوی پټوي هغه الله ته ډير ښه معلومه دی -

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا

دا هغه خلق دي کومو چه | وويل | خپلو وروڼو ته | او په خپله ناست د وده جنګ نه | که چر هغوی زموږ سره
دا هغه خلق دي چه پخپله خو ناست پاته شول او د خپلو وروڼو پخپله نه وويل چه که زموږ خبره نه مني

مَا قَتَلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ ۖ إِنْ كُنْتُمْ

نونه به دو قتل شوي | دوايه | دفع کړئ تاسو | له خپله ځانه | مرګ | که چر | يني تاسو
د نو وژلي شوي به نه و - ورته دوايه | که چر تاسو په دې وينا کې رښتوني يني نو د خپل ځان نه مرګ

صِدْقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا

رښتوني | او گمان مه کوئ | په هغو خلقو چه | وژل شول | د الله په لاره کې | د مړو
دفع کړئ - او څوک چه د الله په لار کې وژل شوي دي ، هغوی هڅه مري مه کيږه

بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١١٩﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

بلکہ ژوندی ۛ | د خپل رب سره | هغوی ته روزی ورکوشی | خوشحاله دی | په هغه ۛه ۛه ډرکړی د هغوی الله
بلکہ هغوی خپل رب سره ژوندی د رزق ورنه ورکولے شی - (۱۱۹) الله تعالی ۛه د خپل فضل نه هغوی ته ۛه ورکړی

مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ

له خپل فضل نه | او هغوی خوشحالیږی | د هغو خلقو په نسبت | ۛه لانه د یو ۛله شی | د هغوی سره
دی په هغه خوشحاله ۛی - او د هغو خلقو په نسبت خوشحالی کوی ۛه لا وروستو په دنیا کښه | د او هغوی

مِّنْ خَلْفِهِمْ ۖ إِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢٠﴾

له هغوی نه وروستو | ۛه نشته دے | (هیڅ) خوف | په هغوی | او نه هغوی | به غمزن شی
سره (په پرمخ کښه) ملاونه دی | هغوی له نه ۛه ویره شته ، او نه به خفه کیږی

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ

هغوی خوشحالیږی | د الله په انعام | او فضل | او په ډیره ځیره ۛه الله | نه ضائع کوی
هغوی د الله تعالی په نعمت او فضل ډیر خوشحاله دی - او په دے خبره ۛه الله تعالی د مؤمنانو

أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

اجر | د مؤمنانو | کو مو خلقو ۛه | حکم و منلو | د الله | او د رسول
اجر نه ضائع کوی - ۛا ۛه د زخم خوړلو نه پس هم د الله او رسول

مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ

پس له هغه نه ۛه | ورسیدلو هغوی ته | زخم | د هغو (ټولو) ډپاره ۛا ۛه | نیکی وکړه | د هغوی نه
په 'اواز باند ۛان حاضر کړو ، په هغوی کښه ۛه کوم نیکان او پرهیزگاران

وَاتَّقُوا أَجْرَ عَظِيمٍ ﴿١٢٢﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ

او پرهیزگاری وکړه | اجر دے | ډیر لږ ۛه | هغه خلق ۛه | دوئیل هغوی ته | خلقو | ۛه بیشکه | (مخالفو) خلقو
دی هغوی له لږ ۛه اجر مقرر دے ، دا هغه (مؤمنان) دی ۛا ۛه ۛه خلقو و وئیل ۛه کورنی د ۛکه کارانو

قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فزَادَهُمُ إِيمَانًا وَقَالُوا

جمع کړے دے (لښکر) | ډپاره ستاسو | پس و ډیر ډیر د هغوی | نو هغوی نور زیات شول | په ایمان کښه | او هغوی و وئیل
ستاسو په مقابل ۛه کښه جمع کړے دے د هغوی نه و ډیر ډیر نو د خبر د هغوی ایمان نور زیات کړو او وئیل

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٢٣﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ

کافی د مونږ د پاره | الله | او هغه ډیر ښه کار ساز دے | بیا هغوی واپس شول | د الله په احسان | او فضل سره
ۛه مونږ له الله یوازے پس د ادهم هغه بهترین کار ساز ۛی - پس هغوی د الله په نعمت او د هغه په فضل سره کامیاب

لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَلَا تُبْهَاتٌ ۚ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ

ونه رسیدلو هغوی ته | (ډکه) تکلیف | او پیروی وکړه هغوی | د رضامندی د الله | او الله
واپس شول ، هغوی ته ۛه تکلیف م ونه رسید او د الله د رضا کار ۛه هم وکړو -

ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۴۴﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ

خاوند د لوتے فضل دے | بیشک چہ | دا (غیر درکونک) | شیطان دے | چہ ویروی | دوستان چیل
دیر لوتے فضل خاوند دے | یقین وکری دا ہم شیطان دے چہ تاسو د خیلو دوستانو نہ ویروی -

فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ

پس مہ ویر بیڑی تاسو د هوی | او ویر بیڑی لہ مانہ | کہ چہ بیڑی تاسو | مؤمنان | او غمزن نہ کھی تا
تو تاسو د هوی ہرگز مہ ویر بیڑی او (صرف) ہم مانہ ویرہ کوئی کہ چہ تاسو واقعی مؤمنان یی۔ او (اے نبی!) تہ دھنو

الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا

ہفہ خلق کوم چہ | زغلی | پہ کفر کینے | بیشک هوی بہ | ہیچ کلمہ نقصان نہ رسی | اللہ تہ | ہیچ ہم
خلقو پہ کارو تومہ غمزن کیرہ شوک چہ د کفر پہ اختیار لو کینے تلوار کوی دوی ہیچ کلمہ د اللہ ہیچ تاوان نہ شی کوئے۔

يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ

اللہ غواہی | چہ نہ | جوہٹ | هوی د پارہ | (خہ) برخہ | پہ آخرت کینے | او هوی پارہ
اللہ دا غواہی چہ پہ آخرت کینے درلہ ہیچ برخہ ورنہ کھی۔ او هوی لہ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۴۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ

عذاب دے | دیر لوتے | بیشک | کومو خلقو چہ | واخستو | کفر | پہ بدلہ د ایمان کینے
لوتے عذاب مقرر دے۔ چاہہ د ایمان پہ بدلہ کینے کفر پہ بیعہ اخستے دے۔

لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۷﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ

هوی ہیچ کلمہ زیادہ رسی | اللہ تہ | ہیچ | او هوی د پارہ | عذاب دے | دردناک | او خیال نہ کوی
هوی یقیناً د اللہ تاوان نہ شی کوئے او هوی لہ دردناک عذاب مقرر دے۔ او کافران د دا

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُبَلِّئُ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ

ہفہ خلق چہ | کافران دی | چہ زموہر مہلت و رکول | هوی تہ | بہتر دی | د هوی د مانو د پارہ
خیال نہ کوی چہ مہنتی موبہر دوی لہ د ہیکرے د پارہ مہلت و رکول

إِنَّمَا نُبَلِّئُ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۴۸﴾

بیشک موبہر مہلت و رکول هوی | چہ هوی نوریت وکری | گناہونہ | او هوی پارہ | عذاب دے | سپکوونکے
دا مہلت خو موبہر حکم و رکول چہ هوی پہ گناہونکے نوریات شی او هوی لہ سپکوونکے عذاب مقرر دے

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ

اللہ بہ ہیچ کلمہ پرے نہردی | مؤمنان | پہ ہفہ (حال) | چہ تاسو بی پہ ہفہ باند | تہ چہ
دانہ شی کیدے چہ اللہ تعالیٰ مؤمنان پہ داسے حالت کینے پریردی کوم چہ (دن صبا) تاسو دے بلکہ

يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

جدا کری | ناپاک | لہ پاک نہ | او اللہ (ہیکلہ) نہ دے چہ | خبر د رکوی تاسو تہ
ہفہ بہ پاک او ہلیت خلق جدا کوی۔ او د هفہ دا طریقہ ہم نہ دلا چہ تاسو قول د غبو پہ خبرو

عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مَنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ

پہ غیب باند | اولیکن | اللہ | غورہ کوی | لہ خپلو رسولانو | شوک چہ و غوری خبر کری ، دے د پاره اللہ پہ خپلو پیغمبرانو کینے چہ شوک غوری ہفہ غورہ کوی

فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ

پس ایمان راوری | پہ اللہ | او د ہفہ پہ پیغمبرانو | او کہ چرے | ایمان راوے تاسو | او پر ہیزار کوی د کر تاسو | نو تاسو پاره مونا موپہ اللہ او پہ پیغمبرانو باند ایمان راوری او کہ ایمان او پر ہیزار کوی پہ لار روان د سیرنی نو دیر لوے اجر بہ

أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ

ثَوَابَ دے دیر لوے | او ہرگز خیال نہ کوی | ہفہ خلق چہ | شومتی کوی | پہ ہفہ خہ چہ و کرل ہنوی اللہ بیا مومئی ۔ او پہ چا چہ اللہ د مال فضل کرے دے او ہنوی | یکینے شومتی کوی

مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ أَلَمْ يَكُنْ هُوَ شَرُّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ

لہ خپل فضل نہ | چہ ہفہ بنہ دی | د ہنوی پاره | بلکہ | ہفہ (خو) | بدہ دی | ہنوی د پاره | زربہ طوق واغوند و شو ہنوی نو دا خیال نہ کوی چہ شومتی و رہ بہترہ دہ | بلکہ دا دوی پہ حقلہ نقصان دے ، د غہ د شومتی مال

مَا يَخْلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَ لِلَّهِ مِيرَاتُ

د ہفہ خہ | پہ کوم کینے چہ ہنوی شومتی کر دہ | پہ ورج | د قیامت | او ہم د اللہ د پاره د | میراث بہ ورتہ د قیامت پہ ورج د غارے تیزندی کرے شی ۔ او د اسمانو نو د زمکو قول میراث

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ

د اسمانو | او د زمک | او اللہ | د ہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | (بنہ) خبر دار | یقیناً یوازے د اللہ تعالیٰ دے ۔ او اللہ ستاسو پہ کارونو بنہ خبر دے ، بیشک

سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

اؤر بیدے دہ اللہ | خبرہ | د ہنوی خلقو چہ | دے وئیل | بیشک اللہ | محتاج دے | او مونزہ اللہ د ہفہ خلقو خبرہ و اور بیدہ | چہ دے وئیل چہ اللہ محتاج دے او مونزہ غنیان

أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

غنیان یو | زردہ چہ مونزہ بہ و لیکو | ہفہ خہ چہ | ہنوی و وئیل | او قتلول د ہنوی | پیغمبرانو لہ | پہ ناحقہ یو مونزہ بہ د دوی دا خبرہ ہم و لیکو او (داموم بیکلی) چہ دوی بہ پہ ناحقہ پیغمبران و زل ۔

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ

او مونزہ بہ و دایو | و خکی | عذاب | سوز و ونک | دا (بدلہ) دہ | د ہفہ خہ | چہ و باند و لیکو اور چہ وخت راشی نو | درنہ بہ و دایو چہ اوس د اور د عذاب خوند و خکی ۔ دا ستاسو د خپلو لاسونو د لیکو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا

ستاسو لاسونو | او چہ | اللہ (خو) | نہ دے | ظلم کوونک | پہ بند کانو | کو مو خلقو چہ | و وئیل گتہ دہ | او اللہ د بندیانو پہ حقلہ یو ذرہ ظالم نہ دے ۔ شوک چہ دا وائی چہ اللہ

إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلاَّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا

چہ اللہ (خو) | مونہ نہ وعدہ اخستہ دے | چہ مونہ ایمان نہ ورو | پہ چار رسول باند | ترہفہ ختمہ پوسہ | راہی مونہ نہ
مونہ نہ ویلی دی چہ پہ ہیچ یو پیغمبر | ترہفہ ایمان نہ راوی و چہ اول | ہفہ زمونہ پہ وراںد

بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي

قربانی | چہ وخورای ہفہ | او | دواہ | بیشک راوی کوے تاسوتہ | پیغمبران | لہ مانہ وراںد
داسے قربانی نہ کھری چہ (غیر) اور راشی اوہفہ و خوری و دواہ چہ زمانہ وراںد پیغمبران تاسوتہ خرمندے نہ

بِالْبَيْتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

معجزے | اوہفہ خہ چہ | دویئل تاسو | پس دے | دوزل تاسو ہفوی | کہ چرے | بی تاسو
راوی و اوہفہ خہ نہ ہم راوی دے | چہ تاسوے غواہی نوہفوی مووے دزل | کہ تاسو رشتینی

صِدْقِينَ ۱۸۳ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ

رہتیا ویونکی | پس کہ چرے | ہفوی تادروغزن و گنری | نو دروغزن کنہے شوی | پیغمبران | وراںد لہ تانہ
بی | کہ اس دوی تادروغزن گنری ، نو تانہ دہوے ہم دیر پیغمبران دروغزن کنہے شوی

جَاءُوا بِالْبَيْتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۱۸۴ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

راوی و ہفوی | روہانہ دیلونہ | او صحیفہ | او کتاب | روہانہ | ہر یونفس | خکو و کد
دی ، چہ ہفوی ہکارہ | خنے او صحیفہ او روہانہ کتاب راوی دے دو - ہر ژوندے بہ یوکل

الْمَوْتِ ۱۸۵ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَن

مرگ دے | او بیشک چہ یورہ بہ دکرہ شتی تاسو | اجر ونہ ستاسو | پہ ورخ | دقیامت | پس شوک چہ
مری - او تاسو تہ بہ خیل یورہ اجر د قیامت پہ ورخ درکے شتی نو شوک چہ

زُحِرَاحٌ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ

بہ لرے و ساتلے شتی | لہ اور نہ | او داخل بہ کرے شتی پہ جنت | پس بیشک ہفہ کامیاب شو | اونہ دے | ژوند
د دوزخ د اور نہ بیچ شتی ، او جنت نہ داخل شتی ، ہفہ کامیاب شو - او د دنیا ژوند نورخ نہ

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۱۸۶ لَتَبْلُوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ

د دنیا | مکر | سامان | د دوکے | تاسو بہ خامخا و آزمائے شتی | پہ خیلو مالونو کینے
دی خو خرمندہ دوکہ دے - (مسلمانانوا) ستاسو د مالونو او ستاسو د سرونو

وَأَنفُسِكُمْ قَفَّ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

او پہ خیلو خانوونکے | او خامخابہ داوری | د ہفو خلقونہ | چہ درکے شو د ہفوی | کتاب
ازمیت بہ خامخا کیری ، او تاسو بہ د ہفو خلقونہ چہ بخوا و نہ کتاب درکے شو دے

مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذَىٰ كَثِيرًا ۱۸۷ وَإِنْ

لہ تانہ وراںد | اولہ ہفہ خلقونہ | چہ مشرکان دی | داذیت (خبرے) | دیرے | اوکے چرے
او د مشرکانو د خنے دیرے تکلیف رسوونکے خبرے اورای ، اوکے

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۱۸۷﴾ وَإِذْ

تاسو صبر و کړئ | او پر هیز کاري وکړئ | نو بيشک | دا | د لوسته همت | کار دے | او هر کله چې
تاسو صابره پلټئ شئ | او ځان بېچ و ساتئ | نو دا د پير د اوچتو حوصله دے - او (ياد کړه) هر کله

أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ

واخستو | الله | اقرار | هغو خلقونه چې | ورکړه شوو | کتاب | چې خامخا بيانوي هغه | خلقونه
چې الله د هغو خلقونه کوم چې اهل کتاب دي دا وعده اخستې ده چې تاسو د دے (کتاب تعليمات) په خلق

وَلَا تَكْفُرُونَهُ، فَنبذوه وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا

ادمه | پټوي هغه | نو وغورځولې هغوی هغه | د خپلو شاګانو نه وروستو | او واخستلې هغوی
باندې واضح کول دي او پټې به ئې نه ساتئ | هغوې دا وعده شاته وغورځولې او د الله کتاب ئې په

بِهِ ثَمًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ﴿۱۸۸﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

د دې په بدلې کي قيمت | لږ | پس د دين بد دے | هغه چې | هغوی اخلي | ته هيڅ کله خيال مه کوه
لږ قيمت خرڅ کړو ، او د پيره خرابه سودا ئې وکړه - څوک چې په خپلو (بدو)

الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا

په هغو خلقو | چې خوشحاليږي | په هغه هغه چې | هغوی کوي | او خوشبوي | چې د هغوی تعريف دوشی
کارونو خوشحاليږي | او دا غواړي چې په داسې کارونو د هغوی مدح ووييل شي

بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ

په هغه هغه چې | هغوی نه دے کړے | پس ښکاري چې په هغوی باندې | په خلاصي کي | له عذاب نه
کوم چې هغوی کړي نه وي ، نو ته دا خيال مه کوه چې هغوی ښه د عذاب نه خلاص شول ،

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۹﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

او هغوی له | عذاب دے | دردناک | او الله د پاره | بادشاهي | د اسمانونو | او زمکې
هغوی د پاره خود دردناک عذاب مقرر دے - او د اسمانونو او زمکې مالک يوازې الله دے

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۹۰﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ

او الله | هر څيز باندې | قادر دے | بيشک | په پيدا کولو کي | د اسمانونو
او الله په هر څه قدرت لري - د اسمانونو او د زمکې په پيدا کولو

وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۱﴾

او زمکې | او په اختلاف | د شپې | او ورځ کي | خامخا څښه دي | د عقلمندو د پاره
کي ، او د شپې ورځې پرله پسې په تللو د تللو کي هغه عقلمندو د پاره د پير څښه دي

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

هغه خلق چې | يادوي | الله | په ولاهه | او په ناسته | او په خپلو اړخونو
چې په ولاهه ، په ناسته او په اړخ (هر حال کي) الله تعالى يادوي

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا

او فکر کوی | پہ پیداوینت کینے | د آسمانوں | او د زمک | اے زمونږ به
او د آسمانوں او د زمک پہ پیداوینت کینے فکر کوی ، (او داوائی) چه اے زمونږ به

مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۹۱

نہ دی پیدا کری تا | دا | عبث | پاک یئے تہ | پس وساتہ مونږ | له عذاب | د آسرنہ -
د اجمیہ خیزونہ تاجے فائدے نہ دی پیدا کری تہ (دھر عیب نہ) پاک یئے پس مونږ د اور د عذاب نہ بچ کرہ -

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا

اے زمونږ به | بیشک تا | چه څوک | داخل کرل | اور تہ | پس بیشک رسوا کړل تا هغوی | اونشته د
ا زمونږ به | تا چه څوک په دوتره کینے و اچولو نو هغه تا ډیر و شرمولو - او د (داسے)

لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۝۱۹۲ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

د ظالمانو | څوک مدد کار | اے زمونږ به | یقیناً | مونږ و ادریدلو | یواواز کوونکے
ظالمانو د پاره څوک مدد کار نشته - اے زمونږ به | مونږ د یواواز کوونکي اواز و ادریدو چاچه

يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَامْتَنُوا رَبَّنَا

چه بلنه کوی | ایمان طرف ته | چه | ایمان راډی | په خپل رب باند | بیا مونږ ایمان راډی | ا زمونږ به
د ایمان طرف ته بلنه کوله ، چه په خپل رب باند ایمان راډی | پس مونږ ایمان راډی | ا زمونږ به

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا

پس معاف کره | مونږ ته | زمونږ گناهونه | اولرے کره | مونږ ته | بدی زمونږه | او وفات کره مونږ
زمونږ گناهونه د بخښه ، او زمونږ بدی یانے زمونږ نه لرے کره ، او د نیکانو د ټولی

مَعَ الْأَبْرَارِ ۝۱۹۳ رَبَّنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ

د نیکانو سره | اے زمونږ به | اور اکره مونږ ته | دغه چه | تا وعده کرے | زمونږ سر | د خپلو رسولانو په ژبه باند
سره موخاغه وکره - اے به زمونږ | کوئے وعدے چه تا مونږ سره د سپیورانو په ژبه کری | هغه راسره پوځ کره

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝۱۹۴

اومہ رسوا کوه مونږ | په ورځ | د قیامت | بیشک تہ | خلاف نه کوئے | د خپلے وعدے | پس قبوله کره دعا
او د قیامت په ورځ مو شرم پردا وساتہ ، بیشک چه تہ د خپلے وعدے خلاف نه کوئے ، نو الله تعالی د

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنَّىٰ لَا أَضِیْعُ عَمَلٍ عَامِلٍ مِّنْكُمْ

د هغوی | د هغوی رب | چه زه | نه | ضائع کوم | عمل | د هیڅ عمل کوونکی | له تاسو نه
هغوی دعا قبوله کره (اور ته ډیول) چه زه په تاسو کینے د هیچا عمل نه ضائع کوم

مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَاذْكُرُوا

سره دی | یا | یمنه | څه له تاسوله جنس د څنو نه دی | بیا هغو خلقو چاچه
که نارینه وی او که زنانه ، تاسو ټول د یو بل جزه یئ - نو هغه خلق کو مریچه

لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

نہ اخلی | یہ بدلہ دایتونو داللہ | قیمت | لبر | ہم دہغوی دپارہ دے | ثواب دہغوی
دخدائے ایتونہ (د دنیا) یہ لبر قیمت نہ خرغوی ، دہغو خلقو دپارہ دہغوی درب سرہ

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۹۹

دہغوی درب سرہ | بیشک | اللہ | زر حساب اخستونکے دے | اے دایمان خاوندانوا | صبرو کړئ
اجر دے ، یقین و ساتئ چہ اللہ تعالیٰ دیر زر حساب اخستونکے دے | اے مؤمنانوا | صبر کوئی یو بل پہ

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا قُوا ۖ وَاللَّهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ۝۱۰۰

او محنت و کړئ بہ صبر | او د جہاد دپارہ تیار او سئ | او د ویریدئ | د اللہ نہ | دپارہ ددچہ تاسو | کامیاب شئ -
صبرامادہ کوئی او خیل خان د جہاد دپارہ تیار ساتئ - او د اللہ تعالیٰ د ویریدئ چہ تاسو نہ کامیابی حاصل شئ -

سُورَةُ النَّاسِ مَدَّةٌ وَهِيَ مَائَةٌ وَسِتُّونَ ۖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ الناس مدہ و ہی مائت و ستون | شروع کوم بہ نامہ د اللہ کوئے مہربا زیات رحم کوونکے دے | یوسل شپہ آویا ایتونو (۲۴ رکعہ مکہ دے)
شروع کوم د اللہ پہ نوم چہ دیر مہربان د دیر زیات رحم خاوند دے -

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

اے خلقوا | او ویریدئ | د خیل رب نہ | چاہہ | پیدا کړئ تاسو | لہ یو کس نہ
اے خلقوا | د خیل رب نہ او ویریدئ چہ تاسو تولے د یون (ادم علیہ السلام) نہ پیدا کړئ

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ

او پیدا کړہ | دہغہ نہ | دہغہ نہ | او خوار کړہ کړ | دہغو د وارث | سری | د ویر | او نہ
او دم دہغہ نہ | دہغہ جوړہ (بی بی خوا) پیدا کړہ او بیا دیک د وار و نہ | دیر سړک او نہ | د زمک پہ مچ | خوارہ کړ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۖ إِنَّ اللَّهَ

او او ویریدئ | د اللہ نہ | چہ سوال کوئی تاسو لہ یو بل نہ دہغہ پہ نوم | او درشتونہ | بیشک | اللہ
او د اللہ نہ او ویریدئ چہ دہغہ پہ نوم تاسو د یو بل نہ خیل حقونہ غواړئ او د خیلوئی د تعلقا تو (شولو) نہ ، بیشک اللہ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝۱۰۱ وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا

دے | پہ تاسو | نگران | او در کړئ | یتیمانو نہ | دہغوی مالونہ | اومہ بد لوئی
پہ تاسو تو لو باند نگران دے - او د یتیمانو مالونہ ہغوی نہ واپس کوئی ، او نہ خیز پہ خیل

الْخَبِيثَ بِطَبِيبٍ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ

نا پاکہ | پہ پاکو | اومہ | خورئ | مالونہ دہغوی | یو خائے شئ | د خیلو مالونو
خراب خیز مہ بد لوئی | او دہغوی مالونہ د خیلو مالونو سرہ (شریک) مہ خورئ

إِنَّهُ كَانَ حَوبًا كَبِيرًا ۝۱۰۲ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا

بیشک ہغہ | دہ | گناہ | لویہ | او کہ چرے | تاسو سرہ ویرہ وی | چہ تاسو بہ انصاف نہ کړئ
د ویرہ لویہ گناہ دے - او کہ تاسو سرہ ویرہ وی چہ د یتیمانو جینکو پہ حق لہ انصاف

فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ

دیتیمانوجیمینکوپہ حق کینے | نوپہ نکاح کریں | ہفت | کوئے | چہ | خوینے | ستاسو | | له نوروینجوئے |
وئے کرے شی ، نو کوئے نورے شی چہ مو خوینے وی ہفتی دوہ دوہ

مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبْعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

دوہ دوہ | اودرے درے | اوخلورخلور | بیاکہ چہ | تاسوسرہ ویرہ وی | چہ تاسو انصاف نہ کریں
درے درے اوخلورخلور پہ نکاح داخلے ، نو کہ دا ویرہ درسرہ وی چہ (دہفتی پہ میں کینے

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا

نویوئے شی | یاردینے سرہ | چہ | مالک وی پرے | بنی لاسونہ ستاسو | دا | زیات نزدیک (دیتے) | چہ
بہ) انصاف وئے کرے شی نو یو (شیخہ درلہ بس دہ) یا داسے وینے چہ ستاسو ملکیت وی دے انصاف نہ دے کینے

تَعُولُوا ۝۳ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طُبِنَ

ظلم کوئی تاسو | اودر کوئی | بنجوئے | دہفتی مہر | پہ خوشحالی سرہ | بیاکہ چہ | ہفتی رافنی
دپارہ داکارزیاتہ ، او بنجوئے دہفتی مہر وئے پہ خوشحالی ادا کوئی ، بیاکہ چہ ہفتی پخیلہ

لَكُمْ عَنِ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

تاسو (پہ پرینود) | خہ خیز | دہفت (مہر) نہ | دخیل) زہہ نہ | نو خورشی ہفت
رضامندی تاسو تہ پہ ہفت کینے خہ پرینودی ، نو ہفت بنہ پہ مزہ

هٰذَا مَرِيًّا ۝۴ وَلَا تَوْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ

پہ شوق سرہ | چہ خان پرینہ موہری | اومہ ور کوئی | بے عقلوئے | خیل مالونہ | کوم چہ | جوہری وی اللہ
بے ضررہ خورے شی ، او ناپوہہ کسانوئے خیل مالونہ مہ حوالہ کوئی کوم چہ اللہ تعالیٰ ستاسو

لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

(سبے) | ودرید ستاسو | اودرزی ورکھی ہفتی | لہ ہفت نہ | اوداغوند وی ہفتی تہ | اودایبی | ہفتی تہ
دگدران پیکر کوئی دی او ہفتی لہ پکینے چوہی او جامہ ور کوئی ، او ہفتی سرہ پہ نرمی

قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝۵ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ

خبرہ | بنہ | | اودا زماپی | یتیمان | تردے چہ | ہرکہ ہفتی ورسی | دہ نکاح (نہ) تہ
خبرے کوئی - | اود یتیمان ازمینست کوئی | تردے چہ دہ نکاح عمرتہ ورسی

فَإِنْ اُنْسِمَ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

بیاکہ چہ | معلومہ شو تاسو | لہ ہفتی نہ | ہوشیار تیا | نورسوئی | ہفتی تہ | مالونہ دہفتی
نو کہ تاسو پکینے لہ دیر عزیز بیا موندو ، نو دہفتی مالونہ ہفتی تہ ہوالہ کوئی

وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ

اومہ خورشی ہفت | پہ فضول خرچی | او پہ تلوار سرہ | دہ (نہ) چہ ہفتی پہ لوہشی | اوقوہ
او دہ ہفتی دہ لویدو دہ ویرے نہ مال پہ فضول خرچی او پہ تلوار مہ خورشی اوقوہ

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ

دی | مالدار | نوپکاردی چه هان و ساق | او خوک چه دی | محتاج | نوپکاردی | و خوی | یہ نہ طریقہ دولت مند و ہفتہ لہ پکار دی چه ہفتہ دہیتم د مال | ما و ساق | او خوک چه محتاج و ہفتہ لہ پکار دی چه ہفتہ یہ قد د ضرورت

وَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ

پس ہر کلمہ | و رکری تاسو | ہفتی تہ | د ہفتی مالونہ | نوگواہ نیسی | یہ ہفتی | او کافی | اللہ و خوی | بیا ہر کلمہ چه یتیمان تہ خیل مالونہ حوالہ کوئی | نوگواہان پرے نیسی | او سم | حساب اختولہ خوریو ازے

حَسِبًا ۶ لِلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

حساب اختونک | سر و د پاره | برخہ دہ | لہ ہفتہ نہ چه | پرینودہ | پلاس او مور | او خیلوانو اللہ بس | د ناریو ہم یہ ہفتی مال کئے برخہ مقرر دہ چه مور او پلاس او خیلوانو نے پرینودے دی

وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

او بنحو د پاره (ہم) | برخہ دہ | لہ ہفتہ نہ چه | پرینودہ | پلاس او مور | او خیلوانو او د زانوا ہم یہ ہفتی مال کئے برخہ دہ چه مور او پلاس او (نور) خیلوانو نے پرینودے دی

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۖ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۗ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

ہفتہ لہ دی د ہفتہ | یا دیر | برخہ | مقرر دہ | او ہر کلمہ چه | حاضرشی | یہ تقسیم باند کہ لہ دی ہفتہ مال او کہ دیر دی | د برخہ (د اللہ د طرف نہ) مقررے دی | او چه د تقسیم وخت لہ

أُولَئِیَّ الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ

خیلوان | او یتیمان | او مسکینان | پس و رکری ہفتی تہ | د ہفتہ خیل خیلوان | یتیمان | غریبان را حاضرشی | نو ہفتی لہ ہم یکے خہ ناخہ و رکری

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا

او وائی | ہفتی تہ | خبرہ | نہ | او ویریدل پکاری (اللہ نہ) | ہفتہ خلقولہ | کہ چه ہفتی پریری | او ہفتی سرہ | یہ نرمی سرہ خبرے کوئی | او ہفتہ خلقولہ پکاری چه ہفتی د خبرے نہ و ویریری کہ چه

مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

لہ خیل ہان نہ و دوستو | اولاد | کمزورے | چه و ویریری | یہ ہفتی باند | پس ہفتی ویریدل پکاری د اللہ نہ ہفتی د خیل ہان نہ و دوستو (ہم داس) کمزورے او بے وسہ اولاد پریری نو ہفتی بہ د ہفتی یہ حقلہ خنکہ فکر دی پس

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۙ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

او دئیل پکاری | خبرہ | محکمہ | بیشک | ہفتہ خلق چه | خوری | مالونہ | د یتیمانو ہفتی لہ پکاری چه ہفتی د اللہ نہ | ویریری | اوسمہ پختہ خبرہ کوئی | خوک چه د یتیمانو مالونہ یہ نا حقہ خوری ہفتی

ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ۝

یہ ظلم سرہ | بیشک چه | ہفتی خوری | یہ خیلو خیتو کئے | او | او زردہ چه ہفتی داخلشی | دوزخ تہ نور ہفتہ نہ کوئی خور خیل خیتو داس نہ د کوئی | او د دوزخ بل اورتہ بہ زردہ چولے شی

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

حکم کوی تاسو | الله | ستاسو اولاد په حق کې | چه د سربخه | برابره | د برخ | د دوو ښځو
ستاسو اولاد په حقه د الله تعالی حکم کوی ، چه دیونارینه برخه د دوو زنانو برابر ده ،

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ

بیا که چیرې | دی | صرف جینکې | د دوو نه زیاتې | نو د هغوی د پاره د | د برخ په دریو کې | د ترک نه
نو که چیرې د مری وارثانې دوه یا د دوو نه زیاتې زنانې وی نو هغوی له دې په دریو کې دوه برخې ورکړې شي

وَأِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ

او که چیرې | هغه (ښځه) وی | هم یو | نو د هغه د پاره ده | نیمه | او د هغه مور پلار پالا
او که یوه زنانه (وارثه) وی ، نو هغه له د نیم مال ورکړې شي ، او که د مری اولاد

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

په دواړو کې هر یو ته | شپږمه برخه | د ترک | که چیرې | دی | د هغه | د اولاد
دی نو د هغه په مور او پلار دواړو کې هر یو له د شپږمه برخه ورکړې شي ،

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

بیا که چیرې | نه وی | د هغه | د اولاد | او د د وارثان وی | د د مور پلار | نو د هغه د مور د پاره
او که چیرې اولاد نه وي او مور پلار نه وارثان شي نو د مور له دریمه

الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ

دریمه برخه ده | بیا که چیرې | دی | د هغه | ورو | نو د هغه د مور د پاره | شپږمه برخه ده
برخه مقرر ده ، او که چیرې ورو نه غویندې نه پاتې وي نو د مور له بیا شپږمه برخه کیږي

مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

پس (د ادا کولو) | د وصیت نه | چه وصیت کړې د مور د هغه | یا د قرض | ستاسو پلاران | او ستاسو ځامن
دا برخه هله ویتل شي چه اول د مور وصیت پوره کړ شي یا که قرض (پس د هغه) به اول ادا کړ شي . ستاسو میند پلاران

لَا تَدْرُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ

تاسو نه پوهیږئ چه | څوک په هغوی کې | زیات نزدیکی | تاسو ته | په نفع (رسو) کې | (د د برخ) مقرر دی
او ستاسو ځامن لونه چه دی نو تاسو نه پوهیږئ چه څوک درته په فائده رسو لو کې نزدیکی ، دا برخه

مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَكُمْ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | دے | پوهه | خاوند د حکمت | او تاسو د پاره ده
الله مقرر کړی دی ، بیشکه الله په هر څه پوه او هر مصلحت ته واقف دے . او چه ستاسو

نِصْفُ مَا تَرَكَ أَرْوَاجُكُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهِنَّ وَلَدٌ

نیمه | د هغه (مال) کوم چه پریښود | ستاسو ښځو | که چیرې | نه | وی | د هغوی | د اولاد
نیمه کوم مال پریښودی ، په هغه کې ستاسو نیمه کیږي ، که چیرې د هغوی اولاد نه وي

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ

بیاکہ پھر | وی | دہغوی | خہ اولاد | پس ستاسو دہ | خلو مہ برخہ | دہغہ چہ | ہغہ پرییدی
او کہ اولاد نے پاتے وی نو (بیا) دہغوی پہ ترکہ کئے ستاسو خلو مہ برخہ رسی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْنَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ

پس (دادا کو) | دوصیت نہ | چہ وصیت کرے وی | دہغہ | یا (پس دادا کو) | دقرض نہ | او دہغوی دہ
داہلہ چہ اول دہغوی وصیت پورہ کرے شی یا قرض نے ادا کرے شی ، او ستاسو پہ پلے

الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ

خلو مہ برخہ | دہغہ چہ | تاسو پرییدی | کہ پھر | نہ وی | ستاسو | دہغہ | اولاد | بیاکہ پھر | وی
مال کئے دہغوی خلو مہ برخہ دہ ، کہ چرے ستاسو اولاد نہ وی ، او کہ ستاسو اولاد

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّنُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ

ستاسو | دہغہ | اولاد | نو ہغوی دپارہ دہ | آتہ برخہ | لہ ہغہ خہ نہ چہ | تاسو پرییدی
پاتے وی ، نو بیا ستاسو پہ ترکہ کئے دہغوی آتہ برخہ کییری

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

پس (دادا کو) | دوصیت نہ | چہ تاسو وصیت کرے وی | دہغہ | یا دقرض نہ | او کہ پھر | وی | دہغہ | سرے
ہلہ چہ ستاسو وصیت اول پورہ کرے شی یا قرضہ (کہ پاتے وی) ادا کرے شی ۔ او کہ چرے یو سرے یا

يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

دکوم میراث چہ | کللہ | یا دہغہ | داسے | او دہغہ | درور | یا | خور وی
یوہ بنعہ مرہ شی چہ نہ نے مور پلاس پاتے وی او نہ اولاد او یو درور یا یوہ خور نے پاتے شی

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ

نو دپارہ دہ یو | لہ ہغوی نہ | شپیر مہ برخہ دہ | پس کہ پھر | وی ہغوی | زیات | لہ دے نہ
نوہر یو نہ بہ شپیر مہ برخہ ورکے شی ، او کہ ورنہ خونیدے نے دیونہ زیات وی

فَهُمْ شَرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيْ بِهَا أَوْ

پس ہغوی شریک دی | پہ دریمہ برخہ کئے | پس (دادا کو) | وصیت نہ | چہ وصیت کرے شو دہغہ | یا
نو ہغوی قول بہ پہ دریمہ برخہ کئے شریک کنرے شی داہلہ چہ وصیت (اول) پورہ کرے شی یا قرضہ ادا کرے

دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ

(پس د) قرض نہ | (پہ شرد دچہ پہ وصیت کئے) دہانفغانہ وی | حکم دے | د اللہ | او اللہ
شی خو چہ (دغہ وصیت یا قرضہ) د ضرر دپارہ نہ وی ، دا د اللہ حکم دے او اللہ پہ ہرغہ پوہ

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٣﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

پوہ | دزغم خاوند دے | دا | حدونہ دی | د اللہ | او شوک چہ | حکم منی | د اللہ
او حلیم دے - دا د اللہ (مقرر کری) حدونہ دی ، او شوک چہ د اللہ او دہغہ د

وَرَسُولُهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

او دھقہ د رسول | ہفہ بہ داخل کری | پہ جنتوں کے | بہیری بہ | دھقہ لاندی | نہرو نہ | ہفوی بہ ہیشہ
رسول حکمونہ پہ جائے کوی | ہفوی بہ اللہ | داسے باغونو تہ داخل کری | دھقہ (دانون) لاندی بہ نہرو نہ بہیری

فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝۱۳ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

پہ ہفہ کہے | اودادہ | کامیابی | دیرہ لویہ | اوٹوک چہ | نافرمانی کوی | داللہ | اودھقہ د رسول
ہیشہ بہ پہ کہے و سیری او ہم دا دیرہ لویہ کامیابی دہ۔ اوٹوک چہ داللہ او د رسول حکمونہ ونہ منی۔

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلُهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا

او تیرشی | دھقہ د حدونونہ | ہفہ بہ داخل کری | اورتہ | (چہ) ہمیشہ بہ وی | پہ ہفہ کہے
و داللہ د مقرر کرد حدونونہ و راند تیرشی | اللہ بہ ہفہ پہ دوزخ کہے داخل کری چہ ہمیشہ بہ پہ کہے وی۔

وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۱۴ وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ

ادھقہ تہ بہ | عذاب وی | سپکونکے | او کومے بنجے چہ | کوی | بدکاری
او ہفہ د پارہ رسوا کونکے عذاب مقرر دے۔ اوستاسویہ زنا نو کہے چہ ٹوک بدکاری (زنا)

مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا

لہ بنجوستاسونہ | نوکواہان راؤ غواڑی | پہ ہفوی باندی خورسری | لہ خیلونہ | بیا کہ چہ ہفوی کوامی رکری
د کری، نو پہ ہفوی باندی د خیلوسرونہ خور تنہ کو اہان نیستی، نوکے خورتنہ پر کوامی رکری

فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّعَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ

نوبندے کری ہفوی | پہ خیلو کورونکے | ترہفہ چہ | اوچتے کری ہفوی | مرک | یا جوہہ کری
نوداسے بنجے پہ کورونکے ترہفہ بندے کری چہ مرکے فنا کری، یا اللہ درلہ

اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝۱۵ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّاهَا مِنْكُمْ فَادْوَهُنَّ

اللہ | ہفوی لہ | خہ لار | ادکوم دودہ (بنجے مرک) چہ | داسے کارو کری | لہ تاسونہ | نو تکلیف و رسول ہفوی
خہ سبلہ لار راؤ باسی۔ او پہ تاسو کہے کوم دودہ کسان چہ بدکاری و کری نو تکلیفونہ درلہ درکری

فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا

نو کہ چہ | ہفوی توبہ و کری | او اصلاح و کری | نومخ واروی | دھفوی نہ | بیشک | اللہ | دے | لوئے توبہ قبول دے
نو کہ توبہ و باسی او خیل حانونہ سم کری نو بیا ہفوی پریر دے، بیشک اللہ توبہ قبول دے

رَّحِيمًا ۝۱۶ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

دیر رحم کونکے | بیشک | توبہ (قبول تو) | پہ اللہ باندی | دھو خلقو دپاؤ دی چہ | کوی
مہربانہ دے۔ یقیناً اللہ تعالیٰ توبہ دھو خلقو قبولی چہ بدکار پہ نابوہی

السُّوءَ بِمِثَالِهِ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ

بدکارونہ | پہ نابوہی سرہ | بیا | توبہ و کری | زر | پس ہم داخل دی | چہ توبہ قبولی اللہ
سرہ و کری، او بیا دیر زر توبہ و باسی، ہم داسے خلق دی د کوموتو بہ چہ اللہ

عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٤﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

دھنوی | اودے | اللہ | پوہہ | دحکت خاوند | اولنشتہ دے | توبہ
تبلوی۔ او اللہ پہ ہر شے پوہہ اودہر مصلحت نہ واقف دے۔ اودہو خلق تو توبہ (شے توبہ) نہ دہ

لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمْ

ہو خلقولہ کوم چہ | کوی | بد کارونہ | تردے چہ | حاضرشی | یوکس تہ پہ ہنوی
چہ لکھا دی گناہونہ کوی۔ تردے چہ پہ ہنوی کئے دچا دمرک دخت

الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْغَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ

مرک | رنو، ہفہ دوائی | چہ بیشکما | توبہ وکریہ | اوس | اونہ ہفہ خلقو دپارہ | چہ مرہہ شی
راشی نو دوائی (یاربہ) زہ اوس توبہ کوم، اونہ (توبہ) دہفہ چا دپارہ دہ چہ

وَهُمْ كُفَّارٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥﴾

او ہنوی | کافران وی | ہم دادی | چہ تیار کرے دموئہ | ہنوی لہ | عذاب | دردناک
کافران مرہہ شی دا ہفہ خلق دی کومو دپارہ چہ مونہ دردناک عذاب تیار کرے دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا

اے دایمان خاوندانو! | حلال نہ دی | تاسو دپارہ | چہ | وارثان شی تاسو | دبنجو | جبراً
اے مؤمنانو! تاسولہ روانہ دی چہ پہ زبردستی خان د بنجو وارثان کری۔

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا

او | مہ منع کوئی تاسو ہنوی | دپارہ دچہ واخلئی تاسو | شے پہ ہفہ کئے | کوم چہ | درکرل تاسو ہنوی تہ | مکر
اونہ ہنوی پہ دے خیال منع کوئی چہ شے تاسو ہنوی لہ (یوخل) درکری وی دہفہ شے برخہ واخلئی سواد

أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ

چہ | ہنوی وکری | بدکاری | ہنکارہ | اوژوند نیروئی ہنوی سہ | پہ نبہہ طریقہ بیکارہ
دے صورت نہ چہ ہنوی ہنکارہ بدکاری وکری، او بنجو سرہ پہ نبہہ طریقہ گذران کوئی۔ کہ ہنوی

كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ

تاسو نہ خوشنوی ہنوی | نو (شے) کرہ دہ | چہ نہ بہ خوشنوی تاسو | یوخیز | او پیدا بہ کری | اللہ | پہ ہفہ کئے
ستاسو خوشی نہ دی نو دا کیدے شی چہ یوخیز ستاسو خوشی نہ وی، او اللہ تعالیٰ تاسولہ پہ ہفہ کئے دیرہ

خَيْرًا كَثِيرًا ۖ وَإِنْ أَردْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ

خیر | دیر | ادکھ چرے | تاسو غواہی | بدلون | بنجہ | پہ خلے دیلے بنجو
قائدہ اینبی دی اوکھ تاسو پہ نبہہ طریقہ گذران نہ شی کوئے او، دیوے بنجہ پہ ہفہ بنجہ بدلون غواہی

وَأَتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا

اوتاسو ورکرے وی | یوے تہ لہ ہنوی | دیری مالونہ | نومہ | واپس اخلئی | لہ ہفہ نہ | شے خیز
اوتاسو ہفہ یوے لد دولت دیرے ہم درکرے وی نو ہم ترے نہ ہفہ خیز واپس مہ اخلئی

أَتَاخُذُونَهُ بِهَتَانَا وَإِنَّمَا مَبِينَا ۝۲۰ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ

ایا تاسوا خلیٰ ہفہ | یہ بہتان تہلو | او پہ مہناہ بنکارا سرہ | او خنکہ | تاسوا خستہ شئی ہفہ
ایا تاسو دا غواہیٰ چہ پہ بہتان تہلو او پہ بنکارا ظلم کو لو باند ہفہ مال داخلیٰ - او تاسو دا خنکہ واپس اخستہ

وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمُ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذَانِ مِنْكُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۝۲۱

او حال داد چہ | رسید لی دی | خنے لہ تاسو نہ خنوتہ | او ہفوی اخستہ | لہ تاسو نہ | اقرار | سخت
شئی، ہر کلمہ چہ تاسو یو بل سرہ (دے شئی خاوند) لیدہ کا تہ کبریٰ کی او ہفوی لہ تاسو نہ (د نکاح) پو خ قول او اقرار خستہ

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

او مہ نکاح کوئی کو موسرہ چہ نکاح کرے یا | ستاسو پلارانو | لہ بنحو نہ | مکر ہفہ خستہ چہ | دہاند تیرشول
او ہفہ بنحو سرہ ہیچے نکاح مہ کوئی کو موسرہ چہ ستاسو پلارانو نکاح کرے کا دے (ہم) نہ دہاند چہ خستہ و شوہر

إِنَّهُ كَانَ فَلْحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝۲۲ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

بیشکہ داخو | دیرہ بے حیائی | او دے غضب (خبر دہ) | او بدہ | طریقہ دہ | حرام کرے شوے | پہ تاسو
دا دیرہ دے شرمی، دے قرت خبرہ او دیر خراب دے ستور دے - پہ تاسو باند ہرے دی

أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

ستاسو میندے | او ستاسو لونہ | او ستاسو خویندے | او ستاسو پلارانو خویندے | او ستاسو میندے خویندے | او وریرے
ستاسو میندے لونہ ، خویندے ، دے پلارانو خویندے ، دے میندے خویندے ، وریرے

وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضَاعَةِ

او خورزے | او ستاسو میندے | ہفہ چہ تے لے در کرے کا تاسو | او خویندے ستاسو | چہ لہ فی رونوہ دی
خورزے ، او ہفہ میندے چہ تے لے در کرے دی | او دے قی خویندے

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي جُحُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

او میندے | دے بنحو ستاسو | او ستاسو دے بنحو لونہ | چہ اوں (پالاکری) ستا پہ غیر کینے | چہ ستاسو دے ہفہ بنحو نہ پیداوی
او خواہنیانے ، او پر کنتی چہ ستاسو پہ پرورش کینے او سیری دے ہفہ بنحو نہ چہ تاسو

دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

چہ محبت کرے تاسو | دے ہفوی سرہ | پس کہ چہ | نہ وی کرے | تاسو دے ہفوی سرہ محبت | نو خہ مہناہ نشہ | پہ تاسو
در سرہ کور والے کرے دی ، نو کہ کور والے موور سرہ نہ وی کرے ، نو بیا (پر کنتی سرہ پہ نکاح کو کینے) ہیچہ مہناہ

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

او بنے | دے حامنو ستاسو | ہفہ حامن چہ | لہ مہناہ کانو ستاسو نہ دی | او دے | چہ | تاسو جم کرے نکاح
او ستاسو دے خیلو حقیقی حامنو بنے (ہفہ پہ تاسو حرامے دی او دا ہم چہ پہ بدوخت کینے) دے خویندے

بَيْنَ الْأَخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝۲۳

پہ مینے دے دو خویندو | مکر کوم چہ | دے نہ دہاند تیرشول | بیشکہ اللہ | دے | بخشنو کے | مہبان
پو خائے (پہ نکاح) کرے او چہ خستہ تیرشو ہفہ تیرشو ، بیشکہ اللہ بخشنو کے مہبان دے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ اللَّهُ

او محصنات داری | بنی | مکر هغه دینے | ستاسو پہ ملکیت کئے | حکم دی | د الله
او هغه بنی (م پہ تاسو حرام دی) | چه دور پہ نکاح کئے | سواد هغو بنیونہ | ستاسو وینے | وی | د الله قانون دی

عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا رَأَيْتُمْ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ

پہ تاسو | او حلال کہے شو | تاسو پاره کومے | علاوہ | دے نہ دی | چه تاسو طلب وکری | پہ مالونو خپلوسره
چه تاسولے | جو کرے | دے نہ سوا | خومره بنی | چه دی هغه تاسوله | حلال دی | چه مال خرڅ کړی | او په نکاح کئے

مُحْصِنِينَ غَيْرُ مُسْفِحِينَ ۖ مَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ

د نکاح کولو د پاره | نه چه د شهوت پوره کولو د پاره | بیا د کومے نه | چه تاسو فائدو | اختله | له هغه بنیونہ | پس وکړی | هغوی ته
راولئ | دا نه | چه تش شهوت پرے دفعه کړی | بیا د کومو بنیونہ | چه تاسو هغه فائدو | او چته کړی | نو د دے په بدل کئے

أُجُورَهُنَّ ۖ فَرِيضَةٌ وَلَاجُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ

د هغوی مهر | مقر کړے شو | د نشته گناه | په تاسو | په هغه کئے | چه راځی شوئ | تاسو بول سر په هغه باند | پس
د هغوی مقر | مهر هغوی له وکړی | او د مهر مقر وولو نه | پس که تاسو په هغه (کې زیاتی) باند | پخپل مینم کئے | رضا شوئ

الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۴۳ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ

د مقر مهره | بیشکه | الله | دے | یوه | د حکمت خاوند | او څوک چه | نه لری
نوپه د کئے | هغه گناه نشته | بیشکه الله تعالی | یوه او د حکمت خاوند دے | او په تاسو کئے | چه څوک د اتوفیق

مِنْكُمْ طَوْلًا ۚ أَن يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ

له تاسو نه | طاقت | چه | په نکاح کړی | ازادے مؤمنان | بنی
نه لری | چه | ازادے مسلمانان | بنی | په نکاح | داخل | نو هغه

فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ مِّنْ فَتْيَتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللَّهُ

(نو هغوی د نکاح وکړی) هغو د بنیونو | سره د کومو چه تاسو مالکان یئ | له ستاسو مؤمنانو د بنیونو نه | او الله
مسلمانانو د بنیونو سره د نکاح وکړی | چه ستاسو لاس ته راغلی وی | او الله نه ستاسو د

أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ ۖ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَإِنْ كُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ

بنی یوه | په ایمان ستاسو | هغه ستاسوله جنسه د هغو نه دی | پس نکاح وکړی هغو سره | په اجازت | د مالکانو د هغوی
د ایمان حال د پوښه معلوم دی (د تاکید و په لحاظ سره) | تاسو بول د جنس یئ | نو هغوی سره د مالکانو په اجازت

وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ مُحْصَنَاتٍ غَيْرُ مُسْفِحَاتٍ وَلَا

او وکړی هغوی | مهر د هغوی | د دستور مطابق | چه پاکدامنه وی | نه زنا کوونکې دی | او نه
نکاح وکړی او د رواج مطابق ورته مهر نه ادا کړی | په دے صورت کئے | چه هغه پاکدامنه وی | بدکاره نه دی

مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ ۚ فَإِذَا أُحْصِنَ ۖ فَإِنَّهُنَّ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ

په پته | اشنايان نېدونکې وی | بیا که چېر هغوی نکاح وکړی | نو که چېر هغوی وکړی | بدکاری | نو په هغوی ده
اونه پته پته | اشنايان نیسي | نو هر کله چه دا (دیني) بنی | په نکاح کئے | راشی | نو که بیانے بدکاری وکړه | نو هغوی له

نُصِفْ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ

نیمہ سزا | دھنچہ | پہ ازاد و بشعودہ | سزا | دا | دھنچہ چاد پاره دچہ ویریری
د ازاد و بشعویہ نسبت نیمہ سزا مقرر دہ ، دا اسانی ہنچہ چاتہ ورکریے شوے دہ

الْعَنَتِ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۵﴾

لہ گناہ نہ | لہ تاسونہ | اوکے صبر و کروی | نو دیریشہ د | تاسولہ | او اللہ | بخشنوئے | مہربان دے
چہ د زنا اندیشہ و سرہ وی اوکے تاسوہان قابو کروی نو دادرلہ غور دہ او اللہ | بخشنوئے مہربان دے

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

غواہی | اللہ | چہ بیان کروی | تاسو پاره | او دنیائی تاسوتہ | لارے | دھنچہ کسانو | چہ لہ تاسو دہاند
اللہ دا غواہی چہ تاسوتہ خیل حکمونہ واضحہ کروی او پہ ہنچہ لارہ مو بوئی چہ تاسونہ دہاند (نیکان خلق) پرتی دو

وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۴۶﴾ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ

او رحم و کروی | یلہ تاسو | او اللہ | بوجہ | د حکمت خاوند د | او اللہ | غواہی | چہ رحم و کروی
او پہ تاسو باند رحم و کروی او اللہ پہ ہر حقہ پوجہ او ہر حکمت نہ خبر دے | او اللہ خو غواہی چہ تاسو باند رحم

عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا

پہ تاسو | او غواہی | ہنچہ خلق | چہ پیروی کوی | د شہوتونو | چہ تاسو داوری (دقتنہ) | او بیدل
و کروی ، او شوک چہ پہ خیلو خواہشاتو پسے گرجی ہنچہ دا غواہی چہ تاسو (د سے لارہ نہ) دیر لے

عَظِيمًا ﴿۴۷﴾ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ

د حد نہ زیات ۔ | غواہی | اللہ | چہ ہنچہ کم کروی | لہ تاسوتہ (پیتے) | او پیدا کرے شوے د | انسان
پریوختی ۔ اللہ تعالیٰ غواہی چہ پہ تاسو باند پابندی کے کروی ، حکم چہ انسان کمزور ہے پیدا

ضَعِيفًا ﴿۴۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

کمزورے | اے | د ایمان خاوندانو | مہ خوردی | خیل مالونہ | پہ خیل میں دینے
شوے دے ۔ اے مؤمنانو ! پہ خیل میں دینے دیویل مالونہ پہ ناحقہ مہ

بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ

پہ ناحقہ | مکر | چہ | دی | تجارت | پہ رضامندی سرہ | ستاسو میں دینے
خوہی ، مکر چہ لین دین پہ رضامندی سرہ وشی (نوخیر دے)

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿۴۹﴾

او مہ ورنی | خیل مانونہ | بیشک | اللہ | دے | پہ تاسو | دیر رحم کوونے
او (پہ خیل میں دینے) دیویل مہ ورنی ۔ بیشک اللہ تعالیٰ پہ تاسو دیر مہربان دے ۔

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ

او شوک | چہ و کروی | داسے | پہ سرکشی | او ظلم سرہ | پس زردہ | چہ مونہ بہ داخل کرم
او شوک چہ پہ ظلم زیاتی داسے کارونہ کوی ، نو مونہ بہ لے د دوترخ اوہ نہ

قِنِيتٌ حِفْظٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي

دی فرمانبردارے | حفاظت کوونکے | پس شادی شدہ | دے اللہ پہ حفاظت سرے | او ہفے شیء

دی ہفوی حکم نہ منی او دے خاوند پہ غیر حاضری کہنے دے خیر و نوحفاظت کوئی کوم چہ اللہ محفوظ کری

تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

چہ تاسو ویرہ وی | دے ہفوی دے نافرمانی | نو نصیحت و کری ہفوی | او جد ا کری ہفوی | پہ بسترو کہنے

دی او دے کومو بنحو دے سرکشی چہ اندیشہ درسہ پیداشی نو اول درتہ نصیحت و کری او بیلے خان پہ جدا

وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا

او دے ہفوی | پس کہ چہ ہفوی فرمانبرداری و کری تاسو | نو مے تلاش کوئی | پہ ہفوی باند | خہ لار

بسترو شملوی او دے بیاہم نہ منی نو ہفوی دے ہفوی او دے چہ و منی نو بیا دے ہفوی خلاف سختی مے کوئی

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بیشک | اللہ | دے | دیر او چیت | دے لوئے شان خاوند | او کہ چہ | تاسو سر و پڑوی | دے مخالفت

او دے یقین لری چہ اللہ تعالیٰ دیر او چیت او دیر لوئے ذات دے او کہ چہ دے اندیشہ مو پیداشی چہ دے

بَيْنَهُمَا فَاغْلَبُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا

دے ہفود و ارد (بنحو خاوند) پہ مینہ کہنے | نو تاسو مقرر کری | یوم نصف | لہ خیلوانو دے ہفے نہ | او یوم نصف

بنحو خاوند ترمینہ بے اتفاقی دے نو یو ثالث دے خاوند دے کورنی نہ او یو دے شیء دے کورنی نہ

مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُّوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا

لہ خیلوانو دے ہفے نہ | کہ چہ ہفوی دواہ غواہ | اصلاح کول نو موافقت بہ راوی | اللہ | پہ دواہ و چہ

مقرر کری | کہ ہفوی دواہ جوہیت غواہی | نو اللہ بہ درلہ دے موافقت لار راوی باسی

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا

بیشک | اللہ | دے | پوہہ | خبردار | او عبادت کوئی | دے اللہ | او شریک مے جوہی

بیشک اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ او پہ ہر حق خبر دے - او یوازے دے اللہ تعالیٰ عبادت کوئی او ہی و درسہ

بہ شیء و بالوالدین إحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

ہفے سرے | خیر | او دے پلار او مورسہ | نیکی کوئی | او دے خیلوانو سرے | او دے یتیمانو سرے

شریک مے جوہی او دے پکار دے چہ تاسو مور پلار سرے | خیلو خیلوانو سرے | او یتیمانو

وَالسَّكِينِ ۖ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

او دے مسکینانو سرے | او دے گوانہ یا نو سرے چہ خیلوانو | او دے ہفے گوانہ یا نو سرے چہ پردی دی

او مسکینانو سرے | او گوانہ یا نو سرے کہ خیلوانو دی او کہ پردی دی

وَالصَّاحِبِ بِالْجُنُبِ ۖ وَالْبَنِ السَّبِيلِ ۖ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

او ملگروسہ چہ پہ دے دے کہنے درسہ ناستی | او دے مسافر سرے | او غلامانو سرے دے کومو چہ تاسو مالکان

او دے ناستے با ستے ملگری سری | او مسافر سرے او دے ہفے دینگو او مر یا نو سرے چہ ستاسو بہ نصیحت کہنے دی

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ۝ (۳۶) الَّذِينَ

بیشک | اللہ | نہ خوبوی | ہفہ شوک چہ | دی | کبرزن | فخر کوئے | ہفہ خلق چہ
نیکی و کبریٰ بیشک کبرزن لاپو بندہ د اللہ تعالیٰ خویش نہ وی - ہفہ خلق چہ

يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا

شومتیا کوی | اد حکم کوی | خلقوتہ | دشومتیا | او پتہوی | ہفہ خلق چہ
شومان وی | او نورو تہ د شومتیا تعلیم ورکوی | او اللہ تعالیٰ چہ درتہ پہ

أَتَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

درکری و ہغوی | اللہ | لہ خیل فضل نہ | او تیار کرے د موبز | کافرانو د پارہ | عذاب
خیل فضل و کرم خہ (مال) درکری د ہفہ پتہوی | او موبز کافرانو لہ سپکوونکے عذاب تیار

مُهِينًا ۝ (۳۷) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَ

سپکوونکے - | او ہفہ خلق چہ | خرش کوی | خیل مالونہ | دینودنے د پارہ | خلقوتہ | او
کرے دے - | او ہفہ خلق (ہم د اللہ تعالیٰ خویش نہ وی) چہ خیل مالونہ د نوم ناموس د پارہ لکوی او

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ

ایمان نہ وی | پہ اللہ باند | اونہ | پہ ورخ | د آخرت | او ہفہ شوک چہ وی | شیطان
پہ اللہ تعالیٰ او پہ ورخ د آخرت ایمان نہ لری ، | اورشتیا خبرہ دادہ چہ شیطان

لَهُ قَرِينًا ۖ فَسَاءَ قَرِينًا ۝ (۳۸) وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ

د ہفہ | ملکرے | پس ہفہ بد | ملکرے دے - | او خہ زیان بہ و و پہ ہغوی | کہ ہغوی ایمان راوے | پہ اللہ
دچا ملکرے شی نو ہفہ دیر خراب ملکرے دے - | او د ہغوی بہ خہ تاوان شوے و د کر پہ اللہ تعالیٰ او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ

او (پہ) ورخ | د آخرت | او خرش کوئے ہغوی | لہ ہفہ خہ نہ | چہ درکری دی ہغوی تہ | اللہ
پہ ورخ د آخرت تہ ایمان راوے وے او خہ چہ اللہ تعالیٰ ورکری دی د ہفہ نہ (د اللہ پہ لارکینے) خرش کوئے

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ (۳۹) إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

او دے | اللہ | پہ ہغوی باند | پوہہ - | بیشک | اللہ | ظلم نہ کوی | برابر | د ذرے
او اللہ تعالیٰ تہ د ہغوی مال دیربتہ معلوم دے - | بیشک اللہ تعالیٰ پہ چا د ذرے ہومرہ ظلم (ہم) نہ کوی -

وَأَنَّ تَكْ حَسَنَةً يَّضْعِفُهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

او کچر | دی | نیکی | (نو) دوچند بہ کری ہفہ | او در بہ کری | لہ خیل طرف نہ | اجر
او کہ شوک یوہ نیکی و کبریٰ نو ہفہ ورلہ پہ دوچندہ زیاتہ کری او د خیل طرف نہ ورلہ دیر لوئے

عَظِيمًا ۝ (۴۰) إِذَا جُنَّا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

دیر لوئے - | پہ خہ (حال) بہ وی | ہر کہ چہ راو لو موبز | لہ ہر امت نہ | یو گواہ | او راو لو موبز
اجر ورکری - | نو ہفہ وخت بہ دوی خہ کوی چہ موبز بہ د ہر امت نہ یو گواہ راو لو او د دے خلق

بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَكْفُرُونَ كَفَرُوا

تا | یہ دے (امت) | گواہ - | یہ دغہ ورخ بہ | غواہی | ہفتہ خلق | کو موچہ کفر و کفر
د پاسہ بہ تا گواہ کری ، | یہ ہفتہ وخت کئے چاہے کفر کرے دی .

وَعَصُوا الرَّسُولَ كَوْ تَسْوَى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ

اونا فرمائی گئی | د رسول | کاش | چہ ہوا کہ کرے شی | یہ ہفتی باند | زمکہ | او نہ بہ شی پتہ
اود رسول نافرمانی گئی دی ، ہفتی بہ یہ ہفتہ ورخ مٹا کوی چہ کاش | دوی بہ خاڑہ کئے یومہ کرے شی ادھلتہ بہ

اللَّهُ حَدِيثًا ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ

د اللہ نہ | خہ خبرہ ، | اے دایمان خاوندانوا | مہ نزد دے کیری | مونہ نہ
د اللہ نہ ہیتموہ خبرہ پتہ نہ کرے شی ، | اے مؤمنانوا | چہ یہ نشہ کئے یئی نو مونہ نہ مہ نزد

وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

بہ گحال کئے چہ یئی تاسو | یہ نشہ کئے | نزد دے چہ | تاسو پوہیری | یہ ہفتہ خہ | چہ تاسو وائی | او نہ
کیری ، | ترخو چہ تاسو نہ معلومہ نہ دی چہ تاسو (یہ مونہ کئے) خہ وائی او (دغہ)

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّى تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

دجنابت بہ حالت کئے | مگر | چہ | مسافر یئی | ترخو چہ | تاسو غسل د (نہ) کری | او کہ پچہ تاسو یئی
دجنابت بہ حالت کئے (مومہ کوئی) ترخو چہ موعسل نہ دی کرے سوا د سفر د حالت نہ ، او کہ چرے تاسو بیمار

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنَكُمُ مِنَ الْغَائِطِ

بیمار | یا | (یئی) | یہ سفر | یا راشی | یوکس | لہ تاسو نہ | د ضرورت د خاڑہ نہ
یئی | یا یہ سفر یئی | یا یہ تاسو کئے خوک د اودس ماتی نہ واپس راشی یا تاسو

أَوَلَسْتُمْ النَّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا مباشرت د کری | د بنحو سرہ | بیانہ | مومٹی تاسو | اوبہ | نو قصد تيمم د کری | د خاڑہ
د بنحو سرہ نزدیک د کری | او اوبہ د نہ مومٹی نو پاکہ خاڑہ باند تيمم

طَيِّبًا فَاَمْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

پاکہ | پس مسح د کری | د خیلو مخونو | او د خیلو لاسونو | بیشک | اللہ | دے
د کری | او یہ خیلو مخونو او لاسونو مسح د کری ، بیشک اللہ تعالیٰ نری

عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

معاف کونکے | بخونکے | ایانہ دی کتلی تا | ہفتہ خلقو نہ کوموہ | چہ د کرے شوہ | یوہ حصہ
کونکے | بخونکے دے - ایانہ تا د ہفتہ خلقو حالت نہ دے لیدے ، چہ د کتاب د علم

مِّنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا

لہ کتاب نہ | ہفتی اخلی | کراہی | او ہفتی غواہی | چہ تاسو ہم بے لاشی
نہ ورتہ یوہ غتہ برخہ د کرے شوہ وہ اوسا ہم د کراہی خریداران دی او د غواہی چہ تاسو ہم د کراہی

السَّبِيلَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۚ

د حق لارے تہ | او اللہ | بنہ یوہدے | ستاسو پہ د بنمانو | او کافی دے | اللہ | دوست
بے لارے تھی | او اللہ | ستاسو د بنمان | دیر بنہ پیڑنی | او ہم | اللہ تعالیٰ ملگرتیا او

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

او بس دے | اللہ | مدد و رکونکے | تھے دھغری نہ | چہ یہودی | بدلوی | کلام
مدد | تاسو لہ | کافی | دے | تھوک | چہ یہودی | شوی دی | پہ ہغوی کہتے | تھے خلق لفظونہ دخیلو

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمِعٍ

د ہغے د خایونونہ | او وائی ہغوی | مونہ و اوریدل | او مونہ و نہ منل | او واورہ | تہ دھیٹ و او نہ رہے
مناسب و خایونونہ | او وائی راہی | او (چہ ستا ملاقات لہ راشی نو) وائی مونہ و اوریدل | او مونہ نہ متو او واورہ (لے نبی)

وَرَاعِنَا لِيَّا ۖ بِالسِّنِّتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

او ووائی | راعنا | تا ووی خبرہ | پہ خیلو ژبو | او توس کوی | پہ دین کہتے | او کہ چرے ہغوی
اللہ دد تہ و او نہ روی او راعنا ژبے پرکے تا ورائتا و کری او د دین خلاف توسو و کری او کہ ددے (خرا بونکو) پہ

قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

و بیٹے | چہ و اوریدل مونہ | او و منل مونہ | او | او واورہ | او نظر و کری مونہ نہ | نو دیرہ بنہ بہ وہ
خائے دوئی و بیٹے | چہ سمعنا و اطعنا او اسمع و انظرنا نو دایہ و رالہ بہترہ وہ | او

لَهُمْ وَأَقْوَمَ ۖ وَلَكِنْ لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

ہغوی لہ | او زیاتہ درستہ | لیکن | لعنت کرے د پہ ہغوی | اللہ | د ہغوی د کفر پہ وجہ
د موقع مطابق خبرہ بہ وہ | لیکن (حقیقت داک) | چہ د ہغوی د (پرلہ پسے) کفر پہ وجہ اللہ تعالیٰ پہ ہغوی لعنت

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا

پس ہغوی ایمان نہ راوری | مگر لب | اے | اہل کتابو | ایمان راوری
و کرو | پس دیوبز تعداد نہ سوا بہ داخلق ایمان نہ راوری | اے | اہل کتابو | ز مونہ دا نازل کرے

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ ۚ إِنَّ

پہ ہغے خہ چہ | نازل کرے د مونہ | تصدیق کوونکے | د ہغے خہ چہ | تاسو سرہ دے | ورائد د دے تہ | چہ
کتاب د منی | کوم | چہ ستاسو د کتاب تصدیق کوی | ددے نہ ورائد چہ مونہ

نَطَّيْسَ وَجُوهًا فَنَرُدُّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا ۚ أَوْ نَلْعَنَهُمْ

مونہ و ران کرد | مخونہ | بیا د کرم و د ہغے | د ہغوی د شاکا نو طرف تہ | یا | مونہ لعنت و کرم پہ منو
مخونہ پہ بلہ کونہ کرد | او شا غارے تہ | او کرم خود | یا بہرے داسے لعنت و ورو

كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝

لکہ چہ | لعنت کرے د مونہ | پہ خاوندانو د خالی د ورائے | او دے | حکم د اللہ | پورہ شوے
لکہ د سبت پہ خاوندانو چہ مو ورو لے ورو | او د اللہ تعالیٰ حکم خامخا پہ خائے کیری

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

بیشک | الله | نه معاف کوی | چه شریک دُونیسی | دهغه سره | او معاف کوی | هغه چه | سوا
الله خو بس یو شرک نه معاف کوی او د دے نه علاوہ هر قومره گناهونه چه چاته غواړی نو

ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ

له دغه دی | هغه چاته چه د غواړی ، | او څوک چه | شریک دُونیسی | د الله سره | بیشک وتړل هغه | (په الله باندې)
معاف کوی ، او چا چه الله سره شریک جوړ کړو نو هغه د بر غت دروغ جوړ کړل او لویه گناه

إِنَّمَا عَظِيمًا ۴۸) أَلَم تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ

دروغ | دیر لوی | ایانه دوی کتلی تا | هغه خلقوته | چه پاک کمزری | خپل ځانونه
تے وکړه - 'ایا تا د هغو خلقو حالت نه دے کتلے چه د خپل پاکدامن پخپله تعریف کوی

بَلِ اللَّهِ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فَتِيلًا ۴۹) أَنْظِرْ

بلکه الله | پاکوی | هغه څوک چه د غواړی | او په هغوی به ظلم نه شی کولے | د تار (برابر) | وگورته
بلکه الله چه د چا په حقله د غواړی نو پاک دامن تے کړی ، او په هغوی به د پوښته قدرے زیاته تم نه کړی . وگور

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ ۵۰) إِنَّمَا صَبَّأَتْ

چه څنگه | هغوی تری | په الله باندې | دروغ | او بس ده | دا | گناه | ښکاره -
دا خلق څنگه په الله تعالی باندې دروغ تری ، او د دوی د ښکاره مجرمیتا په حقله دایوه گناه کافی ده

أَلَم تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ

'ایانه د کتلی تا | هغه خلقوته | چه ورکړے شوه هغوی | حصه | له کتاب نه | هغوی ایمان راوړی
ایا تا هغو خلقو طرف ته نه دی کتلی کومو ته چه د الله د کتاب (نه د علم) هغه حصه ورکړے شوه (د دے باوجود)

بِالْحَبِطِ وَالطَّاعُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ

په بُتانو | او شیطان باندې | او وائی | هغو خلقوته | چه کافران دی | چه دا خلق
هغوی په بُتانو او شیطانانو ایمان راوړی ، او د کافرانو په حقله وائی چه دا خلق د مسلمانانو

أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ۵۱) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

زیات درست دی | د مؤمنانو په نسبت | د لارے (په لحاظ) | هم دا | هغه خلق دی چه
په نسبت په ډیره ښه لار روان دی - هم دا خلق دی په کومو چه الله تعالی لعنت

لَعَنَهُمُ اللَّهُ ۵۲) وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنُتِّجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۵۳)

لعنت کړے د پدوی | الله | او په چا چه | لعنت وکړی الله | پس هغه کله به ته بیانه موږ | هغه ډیاره | مدد کار -
دروغ دے ، او په چا چه الله تعالی لعنت ودروی نو هیڅوک به د هغه مدد کار بیانه موږ

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا ۵۴)

'ایا هغوی له شته | هغه حصه | له بادشاهۍ نه | پس هغه څو به ورته کړی هغوی | خلقوته | پوښته هم
'ایا د هغوی (د الله) په بادشاهت کېنه هغه حصه شته ؟ (که نه دے) نو هغوی به خلقوته د دے برابر څیز هم نه وروښته

أَمْرٍ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ

ایا ہغوی حسد کوی | خلقوسرہ | یہ ہفہ خہ چہ | ورکری دہغوی تہ اللہ | لہ خیل فضل نہ
یا اللہ تعالیٰ چہ یہ خیل فضل سرہ خلقونہ خہ ورکری دی یہ دے باند ہغوی حسد کوی۔

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا

پس بیشک | ورکری دہمونہ | آل ذابراہیم نہ | کتاب | او پوہہ | او ورکری دہ مونہ ہغوی تہ | بادشاہی
مونہ ذابراہیم علیہ السلام خاندان نہ کتاب او حکمت ورکری دہ او لویہ بادشاہی موورنہ ہم بخیل

عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

لویہ | پس یہ ہغوی کینے | چا خواہیمان راؤرو یہ ہفہ | او یہ ہغوی کینے | خوک منع شو | لہ ہفہ نہ
وہ۔ نو بیا یہ ہغوی کینے چا خواہیمان راؤرو او چاترے نہ مخ ڈکرخولو۔

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا

او کافی دے | دوزخ | بلیدونکے اور | بیشک | کو موخلقوچہ | انکارڈکرو | زمونہ ذایتونہ
او ذدوزخ کرم اور ورلہ کافی دے۔ بیشک چاچہ زمونہ ذایتونہ منلو نہ انکار کری دے

سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا ۖ كُلًّا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

زردہ چہ | مونہ بہ ڈغورزو ہغوی | دوزخ کینے | ہرکلیہ چہ | ڈسوزی | خرمنے دہغوی
دیرز یہ مونہ ہغوی ذدوزخ اور تہ ڈغورزو، ہرکلیہ چہ دہغوی خرمنے ڈسوزی، نو مونہ بہ

بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

نو مونہ بہ بدلا کر دہغوی | خرمنے | نور لہ ہفہ نہ | ذد پارہ چہ ہغوی ڈھکی | عذاب | بیشک | اللہ
ور تہ نورے خرمنے درواغوندو، چہ ہغوی د عذاب خوندو ڈھکی، بیشک اللہ تعالیٰ دیر

كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دے | زبردست | د حکمت خاوند | او ہغو خلقوچہ ایمان تے راؤرو | او ڈکرل عملونہ | نیک
غالب او د حکمتونو خاوند دے۔ او ہفہ خلق چہ ایمان تے راؤرو او ہغوی نیک عمل ہم وکرو

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

مونہ بہ ہغوی داخل کرو | یہ جنتونو کینے | چہ بہیری | د ہفہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی ہغوی یہ ہفہ کینے
مونہ بہ دیرز یہ ہغوی داسے باغونو تہ داخل کرو چہ د ہفہ لاند بہ نہرونہ بہیری کوم کائے چہ بہ ہغوی

لَهُمْ فِيهَا زَوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ فِيهَا ظِلٌّ ۝

ہغوی لہ دی | یہ ہفہ کینے | بیبیانے | پاکے | او مونہ بہ داخل کرو ہغوی | د راحت سیوری نہ
ہمیشہ وی، هلنہ بہ ہغوی د پارہ پاکے بیبیانے وی او مونہ بہ دیر کمنہ سیوری کینے ہغوی لہ ٹلے ورکرو

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا

بیشک | اللہ | حکم درکوی تاسوتہ | چہ ادا کری تاسو | امانتونہ | د ہفہ مالکانو تہ
(مسلمانو!) اللہ تعالیٰ تاسوتہ حکم درکوی چہ امانتونہ خیلو مالکانو تہ واپس ادا کوی

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ

او هر کله چه فیصله کوی تاسو | به میمنه | د خلقو کینه | نو فیصله کوئ | په انصاف سره | بیشکه
او هر کله چه د خلقو تر مینځه فیصله کوئ | نو په عدل او انصاف سره | په فیصله کوئ ، یقیناً

اللَّهُ نِعَمًا يُعْظِمُ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا

الله | ډیر ښه | نصیحت کوی تاسو ته | په کسره | بیشکه | الله | دے | او ږیدونکې
الله تعالی تاسو ته ډیر ښکلې نصیحت کوی - بیشکه الله تعالی هر څه | اوری او هر څه

بَصِيرًا ۵۸ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُوْلَ

لیدونکې - | اے دایمان خاوندانو! | حکم منی د الله | او حکم منی د دهغه د رسول
ویني کوری - | اے مؤمنانو! | د الله تعالی حکم منی | او د رسول حکم منی ،

وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ

او د حاکمانو | له تاسو نه | پس که چرې | تاسو جگړه وکړئ | په څه خبره
او د خپلو (مسلمانانو) حاکمانو ، نو که ستاسو تر مینځه په څه خبره کبه جگړه راوچته شی

فَرُدُّوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُوْلَ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللَّهِ

نوبیرته وگرځوئ هغه | الله طرف ته | او د دهغه د رسول (طرف ته) | که چرې تاسو | ایمان لرئ | به الله
نوا الله تعالی او د دهغه د رسول طرف ته رجوع وکړئ | که تاسو په رښتیا په الله تعالی او په

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۵۹ أَلَمْ تَرَ

او په ورځ | د آخرت | دا | غوره دے | او ډیر ښه دے | په اعتبار د انجام سره | آیات نه دي کتل
آخرت یقین لرئ ، دا خبره ښه ده او د دے انجام ډیر ښه آسته دے ، آیات د هغه

إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

هغو خلقو ته | چه کمان کوی هغوی | چه هغوی | ایمان راوړئ | په هغه څه چه | نازل شو | ستا طرف ته (قرآن)
خلقو په حالت باند غور نه دے کړے چه دا دعوی کوی چه هغوی په هغه (کلام) باند ایمان لری کوم چه

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

او په هغه څه | چه نازل شول | له تانه وړاند | هغوی غواړی | چه فیصله یوسی | شیطاناتو طرف ته
په تانازل شو او په هغو باند هم چه له تانه وړاند نازل شول (لیکن) غواړی دا چه خپله جگړه شیطان ته وړاند

وَقَدْ أُصْرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ

حال دا چه هغوی ته حکم شو دے | چه مته منی هغه | او غواړی | شیطان | چه به لارے کړی هغوی
کړی حال دا چه هغوی ته حکم شو دے چه هغوی هغه نه انکار وکړی او شیطان خودا غواړی چه هغوی په ډیره لارے

ضَلَالًا بَعِيدًا ۶۰ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنُزِّلَ

په گمراهی لارے سره | او هر کله چه دوئیلے شی | هغوی ته | راشی تاسو | هغه طرف ته | چه نازل کړل | الله
گمراهی کتنه وغورزوی - او هر کله چه هغوی ته دوئیلے شی چه راشی هغه څیز طرف ته کوم چه الله تعالی نازل کړے دے

وَالِی الرُّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنْفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ

او د رسول طرف نه | نو ته کورے | منافقان | (چہ) هغوی ایساریوی | له تانه |
او د رسول طرف ته راشی، نو ته به منافقانو ته وگورے چہ هغوی له تانه لرے لرے

صُدُّوْا ۶۱) فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ مِّنْهُم بِمَا

دیر وایساریو سره | پس څه حال ده | هر کله چہ | در سپړی هغوی ته | څه مصیبت | په سبب هغه
مکړی، بیا هغه وخت به څه حال وی؟ چہ د خپله لاسه پرې یو | انت

قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا

چہ وړاندې لیرې کا | لاسونو د هغوی | بیا راشی هغوی تانه | چہ قسم خوري | په الله | چہ نه وه اړیکه زمونږ
راپریوړی، نو تاله راځی | او په الله تعالی باندې قسمونه خوري چہ زمونږ غرض خوتو

إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۶۲) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

سوا د نیکۍ | او موافقت نه | هم دا هغه خلق دی | پوهیږي الله | په هغه څه چہ د هغوی په زړونو کې
نه ووفق بشپړه لټول او اتفاق راوستل وو. د ځان خلق په زړه نوکې چہ څه رېښ پراته؟ که هغه الله ته د پرېښه معلوم دي

فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ

پس مخ واړوه | له هغوی نه | او نصیحت وکړه هغوی ته | او ووايه | هغوی ته | د هغوی په زړونو کې
نو ته د هغوی د خبرې پر وامه کوه هغوی پوهوه او داسه اثری نصیحتونه ورته کوه، چہ په زړه نوکې نه

قَوْلًا بَلِيغًا ۶۳) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِبُطْءٍ

خبره اثر کوونکې - | او نه دے لیرې لمونږ | هیڅ رسول | مکر | د بیا د ځپه هغه اکتا دوشی
ځانے نیسی، او داسه پیغمبره! | مونږ چہ هر یو پیغمبر رالیږي د نوقف د ځپاره مورال پر لے ځپه د الله په حکم

بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

په حکم د الله | او که چرکه هغه خلق | هر کله چہ هغوی ظلم کړه وو | په خپلو ځانونو | راغله د تانه
د هغه خبره ورسره شې که هغوی داسه کار کړه وے چہ کوم وخت نه په ځانونو زیاتې وکړو نوچه تاله راغله وے

فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْ جَدَّوَا اللَّهَ

بیا بخښنه غوښتلې و هغوی | د الله نه | او بخښنه غوښتلې و | هغوی پاره | رسول (هم) | نو ځایا به هغوی موندلې و | الله
الله نه نه غوښتنه غوښتلې وے، او رسول هم ورله معافی غوښتلې وے، نو الله تعالی به نه یقیناً

تَوَابًا رَّحِيمًا ۶۴) فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى

لوی توبه قبلونکې | مهربانه - | پس قسم د درې ستا | چہ ایمان به رانه وېی هغوی | تر دے چہ
بخښونکې مهربانه موندلې وے - ستا په رب م د قسم وی چہ دا خلق به تر هغه ایمان نه راوړی

يُحْكَمُوا فِيكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا

حاکم کړی نا | په هغه معامله کې | چہ واقع شوه | د هغوی په مینه کې | بیا | هغوی بیان مومي
تر څو چہ په خپلو جگړو کې تا حکم د نه مني، او بیا چہ نه فیصله وکړه نو چر

فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلِبُوكَ تَسْلِيمًا ٥٥

پہ خپل زہرہ کئے | تنگی | لہ ہفتہ نہ چہ | فیصلہ و کرے تہ | او و منی | ہفتہ پہ پورہ منل سرہ
دوئی پہ خپلو زہرہ تو کئے پہ ہفتہ فیصلہ ہیج تنگی نہ بیاموی او (ہفتہ) پورہ و منی

وَلَوْ أَنَّ كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوُ اخْرَجُوا

او کہ پھر مونہ | لیکل وے | پہ ہفتوی باند | چہ | قتل کری | خپل خانوہ | یا ووختی
او کہ مونہ دوئی تہ دا حکم و کرے وے چہ خپل خانوہ و دژ نئی یا د خپلو کورو تہ بہر و وختی نو

مَنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا

د خپلو کورو نو نہ | تہ نہ پہ و کرے ہفتہ دا کار | مکر لہر | د ہفتوی نہ | او کہ پھرے ہفتوی | کرے وے
پہ دوئی کئے کو خلقو بہ پہ دے حکم عمل کرے وو | او کہ پھرے دوئی پہ دے نصیحت

مَا يُوعِظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ تَثِيئًا ٥٦

د کم چہ ہفتہ نصیحت کوشتی | نوہ بہ | غورہ | ہفتوی لہ | اوزیات مضبوط ساتو تکر (ایمان لہ) | ادھ وخت
عمل کرے وے | نوہ بہ و رلہ | پیرہ تہ و لا | او دیان د مضبوطیا سبب بہ و و | او چہ دلے

لَا تَيْنَهُمْ مِّنْ لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ٥٧ وَلَهْدَيْنَهُمْ

مونہ بہ و رکو ہفتوی تہ | لہ خپل طرف نہ | ثواب | دیر لوئے | او غامغابہ بنو دہ مونہ ہفتوی
کے کرے وے نو مونہ بہ و رلہ د خپل طرف نہ دیر لوئے اجر و کرے وو | او پہ سمہ لار

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ٥٨ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ

لارہ | سمہ | او خوک چہ | حکم و منی | د اللہ | او د رسول | پس ہفتہ خلق بہ وی
بہ مو بوتلے وو | او خوک چہ د اللہ او د رسول حکم نہ منی نو ہفتوی بہ د

مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

د ہفتو کساوسرہ | چہ انعام کرے د | اللہ | پہ ہفتوی باند | لہ پیغمبران | او صدیقانو
ہفتہ خلقو سرہ ملگری وی چہ اللہ پرے نعمتو نہ وروی دی چہ پیغمبران | صدیقات

وَالشَّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ٥٩ ذَلِكَ

او شہیدانو | او صالحانو | او دیر بنہ دی | دا خلق | پہ ملگری کئے | دادے
شہیدان | او نیکان دی | او دغہ خلق دیر بنہ ملگری دی | د افضل

الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا ٦٠ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

فضل | د اللہ | او کافی دے | اللہ | پوہہ | اے ایمان خاندانو!
د کہ د اللہ د طرف نہ کیڑی او د کہ پہ حقیقت یوازے د اللہ علم بس دے | اے مؤمنانو!

خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ انفِرُوا جَمِيعًا ٦١

داخلی | و سلہ خیلہ | بیاروان شئی | اتوی اتوی | یاروان شئی | اتول پہ جمع
پہ خپل حفاظت اوتیاری کئے لکیا و سیرئی بیلاچہ و ختاشی نو د موقع مطابق دے | اے مؤمنانو! یا اتول پہ پوئے و ختی

وَإِنْ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ

اوبیشک | غنے له تاسونه | هغه څوک دی | چه دروستو پاته کیری | بیا که چرے | ورسیری تاسوته
او (یاد ساتی) په تاسو کینے به د خلق هم وی چه (په د موقع) ضرور به سستی کوی، بیا که چرے تاسوته تکلیف ورسیری

مُصِيبَةٍ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ

څه مصیبت | نو داتی | انعام وکړو | الله | په ما باند | چه په څه وخت کینے نه دُم زه | هغوی سره
نو داسے منافق به داتی چه الله تعالی په ما دیر احسان وکړو ، چه زه د هغو خلقو سره تلے

شَهِيدًا ۴۲ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن

حاضر - | او که چرے | ورسیری تاسوته | فضل | له طرفه د الله نه | نو هغه به ضرور داتی | گویا چه
نه دُم - | او که په تاسو الله تعالی فضل وکړی ، نو بیا داتی او داسے لگیادی

لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يُلَيْتَنِي كُنْتُ

نه د و - | ستاسو او د هغه تر مینځه | (څه) دوستی | کاش! چه زه | د -
لکه چه ستاسو او د هغوی تر مینځه همدومینه محبت نه وو ، اے کاش! که زه هم ورسره تلے

مَعَهُمْ فَأَنُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۴۳ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

د هغوی سره | چه حاصله کړے د | کامیابی | لویه | پس پکار ده چه جنگ وکړی | د الله په لاره کینے
دے نو غنت کار به م شوی د و - (دوی ته د معلومه دی چه) د الله تعالی په لاره کینے هغه کسانو

الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ

هغه خلق | چه خرڅوی | ژوند | د دنیا | په بدله د آخرت کینے | او څوک چه | جنگ کوی
له جنګیدل پکاردی چه د د دنیا ژوند د آخرت د ژوند په بدله کینے خرڅوی ، او څوک چه د الله تعالی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

په لاره کینے | د الله | بیا هغه ووزلے شی | یا غالب راشی | پس زړه ده چه ور به کړو مونږ هغه ته | اجر
په لاره کینے د جنګیری بیا که ووزلے شی یا غلبه بیا مومی | نو مونږ به ور له دیر لوئے اجر

عَظِيمًا ۴۴ وَمَالَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

لوئے | اوڅه (عذر) د تاسو پاره | چه تاسو جنګ نه کوی | په لاره کینے | د الله | او
ور کړو - او په تاسو باند څه شوی دی چه تاسو د الله تعالی په لاره کینے او د هغه

الْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ

د کمزورو | سرد | او ښځو | او د ماشومانو (په خاطر) | کوم چه
کمزورو | سرد ، ښځو | او د ماشومانو د خاطر ه جنګ نه کوی چه هغوی

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

داتی | اے زموږ زړه ! | او باسه مونږه | له دے کلی نه | چه ظالمان دی
فریادونه کوی | چه اے زموږ زړه ! مونږ د دے کلی (مکه) نه و باسه | چه خلق د ظالمان

أَهْلُهَا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا

دے اوسیدنگی | او جو رکھ | مونہ دپارہ | له خپل طرف نه | خوگ دوست | او جو رکھ | مونہ دپارہ
دی - او د خپل طرف نه زمونږ خوگ ملگره جو رکھ | او د خپل طرف نه

مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

له خپل طرف نه | مددگار | کوم خلق چه | مؤمنان دی | هغوی جنگ کوی | په لاره کېنه
خوگ زمونږ مددگار جو رکھ - د چا چه ایمان نصیب شو د هغوی د الله په لار کېنه

اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ

د الله | او کوم خلق چه | کافران دی | هغوی جنگ کوی | په لاره کېنه | د شیطان
جنگ کوی، او خوگ چه کافران دی، هغوی د شیطان په لار کېنه جنگ کوی

فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ

پس تاسو جنگ وکړئ | د دوستانو سره | د شیطان | بیشکه | چال | د شیطان
نو د شیطان د ملگرو خلاف جنگ کوی، بیشکه د شیطان چالونه دیر

كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ

مزدور دی | ایا نه وکتلی تا | هغه خلقو ته | چه وویل شو | هغوی ته | چه منع کړئ | خپل لاسونه
مزدور دی - ایا تا هغو خلقو ته کتلی دی چه ورته وویل شوی د وچه خپل لاسونه (د جنگ نه) ونیسي

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

او قائم کړئ | مونږ | او ورکړئ | زکوٰۃ | پس هر که چه | فرض کړه شو | په هغوی باند | جهاد
او مونږونه کوئ | او زکوٰۃ ورکوئ، نو اوس چه هغوی ته د جنگ حکم ورکړه شو

إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ

(نو) | یوه ډله | له هغوی نه | چه ویریدي | له خلقو نه | په شان د ویریدلو | د الله نه
نو د یو ټولې پکې د حال دے چه د خلقو نه داسه ویریدي لکه څنگه چه د الله نه دیر کول پکار دی

أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ

یا د هغه نه هم زیات ویریدل | او وویل | اے زمونږه رب! | ولې فرض کړوتا | په مونږ باند | جهاد
بلکه د دے نه هم زیاته ویره، او دای چه اے زمونږه رب! په مونږ د جهاد ولې فرض کړو؟

لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

ولې مهلت رانه کړوتا مونږ ته | لږه موده پوره | د وایه | چه فائده | د دنیا
ولې د مونږ ته لږه نوس مهلت رانه کړو؟ (لږه پیغمبره!) ورته وایه چه د دنیا فائده

قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا تُظْلَمُونَ

لږه ده | او آخرت | بهتر ده | هغه چا د پال | چه پر هیز کاري | اونه | به ظلم کول شي په تاه
دیر لږه دی، او خوگ چه د الله تعالی نه ویریدي هغه له آخرت غوره ده، او په تاسو به پورته قدر هم

فَتَيَّلًا ۝ آيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ

ذره هم | کوم حائے چه هم تاسوی | بیایه مومی تاسو | مرگ | اوکے چہ تاسوی
ظلم نہ شی کوئے - هر حائے کئے چه تاسوی مرگ به دروسی ، اگرکہ تاسوی مضبوط

فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ

پہ فلاکانو | مضبوط کئے | اوکے چہ دُرسیری هغوی (خفہ) نیکی | نوائی | دا
قلاکانو کئے یئی - اور هر که چه هغوی ته فائده دُرسیری نو وائی چه داد الله

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ

د الله د طرف نہ | اوکے چہ دُرسیری هغوی (خفہ) مصیبت | (نو) هغوی وائی | دا
د طرف نہ مقرر وہ ، او چه نقصان ورته دُرسیری ، نو وائی چه داستا د طرف

مِنْ عِنْدِكَ ۖ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ

ستالہ طرف نہ دے | دواہی | قول | لہ طرفہ د الله نہ دی | پس خفہ (حال) دے | د هغو خلقو
نہ دے ، ورته دواہی چه هر خفہ د الله د طرفہ دی ، اخر یہ دے قوم خفہ شوی

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

چه نہ دے نزد هغوی | چه پوهہ شی | پہ خبرہ | او هغه خفہ چه | دُرسیدل تاتہ | لہ نعمت نہ
دی چه پہ ہیخ خبرہ نہ پوهییری (اے انسان) تاتہ چه هرہ فائده رسی نو هغه د

فَمِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۚ

نوهغه د الله د طرفہ دی | او هغه خفہ چه | دُرسیدل تاتہ | لہ بدی نہ | نوهغه ستا د نفس لہ طرفہ دی
الله د طرفہ نہ دے ، او کوم تاوان چه در رسی ، نو د خپل عمل د کبلہ در رسی -

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

او د لیرے مونږ ته | د خلقو د پاره | پیغمبر | او کافی دے | الله | مکوہ
(او پیغمبر!) ته خو مونږ ټولو خلقو ته رسول لیرے یی او په خبره یوازے د الله مکوہی کافی دے

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۚ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

فوک چه حکم منی | د پیغمبر | پس بیشکه هغه حکم و منلو | د الله | او فوک چه | مخ وادہ | نونہ لیرے مونږ ته
چا چه د رسول خبره و منله نو هغه د الله حکونه و منل ، او فوک چه ترے نہ مخ کړهغوی نو ته خو مونږ په هغوی

عَلَيْهِمْ حَفِظْنَا ۖ وَيَقُولُونَ قَاعَةٌ ۖ فَادْأَبِرْزُوا مِنْ عِنْدِكَ

په هغوی باند | نگران | او هغوی وائی | د و مو منلو | بیا هر که چه بهر و وائی | ستالہ طرف نہ
خفہ نگران نه یی مقرر کړے ، او (د خلق په ظاهره خو) وائی چه مونږ منو ، خو چه ستار د مجلس) نه پاڅی نویوتل

بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ ۖ وَاللَّهُ

نود شپه مشورہ کوی | یوه ډله | لہ هغوی نہ | خلاف د هغه نہ | چه ته فرملے | او الله
په کئے داسے شته چه د شپه مجلس جوړ کړی او ستاد خبرو خلاف مشورے کوی - او الله تعالی

يَكْتُبُ مَا يَبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

لیکی | کوئے چہ ہفتی مشورہ کوی | پس مخروارہ | لہ ہفتی نہ | او توکل کوہ | پہ اللہ باند
دہفتی توئے پتہ مشورہ لیکی | نو دہفتی پردامہ کوہ | او پہ اللہ تعالیٰ باند توکل سادہ

وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝۸۱ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ وَلَوْ كَانَ

اوبس | اللہ | کافی | پس ایانہ | کوی غورہفتی | پہ قرآن کتبہ | او کہ چرے داوہ
او اللہ تعالیٰ کافی کارساز دے | ایادوی قرآن تہ فکر نہ کوی | کہ دالکتاب قرآن

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝۸۲ وَإِذَا

لہ طرفہ دہماسوا د اللہ نہ | نو خافیا بہ موندلے دوہفتی | پہ کتبہ | اختلاف | دیر | او ہر کہ
د اللہ تعالیٰ نہ سوا د بل چا د طرفہ نہ دے | نو پہ دے کتبہ بہ خلقو دیر اختلاف موندلے دو | او

جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ

راخی ہفتی نہ | خہ خبرہ | د امن | یاد ویرے | نو ہفتی مشورہ | ہفت
دوی چہ د امن یاد ویرے | یو خبر داوری | نو ہفتہ فوراً پہ خلقو کتبہ خور کری

وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

او کہ چہ | رسول | د رسول | او د حکم والو طرفہ تہ | لہ خیلونہ | تو معلوم کہ بہ
او کہ دوی داسے خبرونہ | پیغبر تہ او د خیل (مسلمان) جماعت مشرانو تہ سپارے نو شک

الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

ہفتہ خلقو چہ | تحقیق کوئے شی | لہ ہفتی نہ | او کہ چر نہ دے | فضل د اللہ | پہ تاسو باند
چہ د خبر کھلتہ تہ رسیدل ہفتی بہ پرسم پوہیدل | او کہ پہ تاسو د اللہ تعالیٰ مہربانی او

وَرَحْمَتُهُ لَا تَتَّبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۸۳ فَقَاتِلْ

او دہفتہ رحمت | نو خافیا بہ پیرو کہ وہ تاسو | د شیطان | سوا د لبر وخلقونہ | پس تہ جہاد و کہ
رحمت نہ دے نو تاسو د مکر و دیا وی چہ | دیو خونتونہ بغیر نورہول بہ پہ شیطان پسے روئ شوئی نو پیغبر

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ

پہ لارہ کتبہ | د اللہ | نشستہ ذمہ واری پہ تا | مکر د خیل خان | او رغبت و کہ
د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کتبہ جنگ کوہ | تہ د خیل خان نہ بغیر د بل چا ذمہ وار نہ بیٹے | او مؤمنان د جنگ

الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَكْفِيَ بَاسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

مؤمنانو تہ (د جہاد) | نزد دہ چہ | اللہ | بند کری | جنگ | د کافرانو
د پارہ تیار و کہ | دیر زہ بہ اللہ تعالیٰ د کافرانو زور مات کری او

وَاللَّهُ أَشَدُّ بَاسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ۝۸۴ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً

او اللہ | دیر سخت دے | پہ جنگ کتبہ | او دیر سخت دے | پہ عذاب و کوئو کتبہ | شوک چہ سفارش و کری | سفارش
د اللہ تعالیٰ زور د توونہ غلبہ دے او ہفتہ بہ سزا و کوئو کتبہ دہر جانہ زبانت د شوک چہ دے | نیکی سفارش

حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً

نیک | دی به | هغه | حصه | د هغه نه | او څوک چه | سفارش وکړی | سفارش کوی ، هغه به د نیکۍ برخه اخلي ، او څوک چه د بدۍ سفارش

سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كَفْلٌ مِّنْهَا وَكَانَ اللَّهُ

بد | دی به | هغه | حصه | د هغه نه | او دے | الله | کوی ، هغه به د بدۍ برخه اخلي ، او الله تعالی په هر

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبٌ ۝۸۵ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ

په هر څیز باند | قارس | او هر کله چه | دالۍ در کړۍ شي تاسو | د سلام څیز باند قدرت لری ، او هر کله چه په تاسو سلام واچولے شي نو

فَحَيُّوْا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

نودالۍ در کړی | ښه | د هغه نه | یا واپس کړه هم هغه کله | بشکه | الله | دے | د هر څیز (اچوونکی نه) د هغه نه ښه جواب ورکوی یا کم نه کم هغه جواب ورکوی ، یقیناً الله تعالی د هرے خبره

حَسِيْبًا ۝۸۶ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَهُم

حساب کوونکې - هم الله دے | نشته | بل څوک معبود | سوا | د هغه نه | خامخا به جمع کړی تاسو حساب اخستونکې - الله هغه دے چه د هغه نه بغير بل څوک معبود نشته ، تاسو ټول به خامخا د قیامت

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝۸۷

په ورځ | د قیامت | نشته د هغه شک | په هغه کې | او څوک دے | زیات رښتونه | د الله نه | په خبره کې په ورځ راجع کوی چه د هغه په راتلونکې هغه شک نشته ، د الله تعالی نه زیات رښتینې خبره لا د بل چا کیدۍ شي؟

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَمُهُمْ

پس په تاسوڅه وښو | چه د منافقینو په حقله | دوه د لے شوی | او الله | اړوته کړل هغوی داپه تاسوڅه چل شو دے چه د منافقانو په حقله دوه د لے شوی یی حال دا چه هغوی الله د ځپل بدل په وجه

بِمَا كَسَبُوا أَتَرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ

په وجه د هغوی د علونو | ایا تاسو غواړی | چه لاره د ښایي تاسو | هغه چاته چه | لکراه کړی د هغوی الله | او چاره چه (د هغوی عقلونه) اړوته کړی ایا تاسو غواړی چه داسه خلقتونه لاس و ښایي کوم چه الله تعالی لکراه کړی دی ،

يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لَهُ سَبِيلًا ۝۸۸ وَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ

لکراه کړی | الله | نو هغه کله به بیا نه مونه | هغه د پاره | دغه | لاس | هغوی غواړی | چه تاسو هم کافران شي او څوک چه الله تعالی په لکراهی کېنه و غور زوی هغه د پاره به ته هغه لاس بیا نه مونه - هغوی خود اغواړی لکه څنگه چه

كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ

لکه څنگه چه | هغوی کافران شول | بیا تاسو شي | برابر | پس مه نیسئ تاسو | د هغوی نه | دوستان په خپله کافر دی د غصه تاسو هم کافران شي بیا ټول برابر شي ، نو هېڅوک ترے نه ځان له لکراهی کوئی مه

حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ

ترجمہ | ہنوی ہجرت وکری | دَ اللہ پہ لارہ کئے | بیا کہ چرے | ہنوی مخ وارولو | نو قید کری ہنوی
ترخوچہ ہنوی دَ اللہ تعالیٰ پہ لارہ کئے ہجرت و نہ کری | بیا کہ چرے ہنوی (تاسو نہ) انکار و کری نوچہ

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا

او دوڑنی ہنوی | کوم خائے چہ | بیامومی تاسو ہنوی | ادمہ جو روئی تاسو | لہ ہنوی نہ | دوست
کوم خائے پہ لاس درخی | هلتنے نیستی او ورنی | او ہیچرے ترخے | ہی شوک خیل خان لہ

وَلَا نَصِيرًا ۝۸۹ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ

اونہ مدد کار | مگر ہفہ خلق کوم چہ | یو خائے کیری | ہغو خلقو سرہ
ملگرے یا مدد کار مہ جو روئی | سوا دَ ہغو خلقو نہ | چہ یو داسے قوم سرہ یو خائے شی چہ تاسو

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ

چہ سنا سوا دَ ہنوی پہ مینہ کئے | معاہدہ دہ | یا ہنوی راشی تاسو نہ | چہ تنکے شوئی | دَ ہنوی سینہ
کئے او پہ ہنوی کئے معاہدہ وی | یا پہ داسے حالت کئے تاسو لہ راشی چہ پہ جنگ ستوما

أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ

چہ جنگ وکری ہنوی تاسو | یا جنگ وکری | دَ خیل قوم سرہ | او کہ | غو بننے دَ اللہ | نو غالب کری نہ دو ہنوی
وی | نہ تاسو سرہ جنگ کوی اونہ دَ خیل قوم سرہ | او کہ دَ اللہ تعالیٰ مرضی دے نو ہنوی نہ

عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَّةُ

پہ تاسو باند | بیا بہ ہنوی جنگی تاسو | بیا کہ چرے | ہنوی پیری دَ تاسو | پس جنگ نہ کوی تاسو | اور غورزی
پہ تاسو غالب کری نہ نو جنگ نہ پہ در سرہ کول نو کہ چرے ہنوی تاسو پیری دی او تاسو سرہ جنگ نہ کوی او دَ صلہ

إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝۹۰

تاسو نہ | پیغام دَ صلہ | نو نہ دہ جوہ کرے | اللہ | تاسو لہ | پہ ہنوی باند | لاس
لاس درتہ را و باند کری نو بیا اللہ تعالیٰ تاسو لہ دَ ہفہ پہ مقابلہ کئے دَ جنگید و ہیخ حق نہ دے در کرے

سَتَجِدُونَ أَخْرَبِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا

زرد چہ بیا بہ مومی تاسو | (خے) نور خلق | کوم چہ غواری | چہ پہ امن شی ہنوی لہ تاسو | او پہ امن شی
یو بل قسم منافقان بہ ہم بیامومی چہ (جنگ نہ خوبوی) دا غواری چہ سنا سوا لہ اتر نہ ہم پہ امن وی

قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِن

لہ خیل قوم نہ | ہر کله چہ | ارکو خولے شی ہنوی | فساد طرف نہ | نو اور غورزی شی ہنوی پہ ہفہ کئے | بیا کہ چرے
او دَ خیل قوم دَ طرف نہ ہم پہ امن وی | خو ہر کله چہ دَ شرمو ق بیامومی نو پہ ہفہ کئے وردا کی | نو کہ داسے خلق

لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ

دَ نہ شی ہنوی تاسو | او نہ ہنوی پیش کری تاسو نہ | صلہ | او نہ ہنوی منع کری | خیل لاسو نہ
سنا سوا دَ مقابلہ نہ تنکے نہ شول او صلہ دَ درتہ و باند نہ کرے | او لاسو نہ دَ و نہ نیول

فَخَذَوْهُمْ وَأَقْتَلَوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا

نوحوی و نیسی | اودے وژنی | کوم خلے چه | بیامومی هغوی | ادهم دا کله خلق | جو کومون
نوکوم خلے چه بیامومی هلتے رانیسی | اود وژنی | هم په دے خلقو باند مونز تاسوله

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُّبِينًا ۹۱ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ

تاسوله | په هغوی باند | قوت | ینکاره | اونه دی مناسب | یومسلمان له | چه وژنی

دلاس اوچتو نو خرمکد اختیار درکړه دے - اود یومسلمان دا کارنه دے چه یل مسلمان د

مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاءً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطًا فَتَحْرِيرُ

یومسلمان | لیکن | په خطا | اوخوک چه | وژنی | یومسلمان | له غلطی نه | نوازاد د کړی

وژنی مکر په غلطی سره ، او چا چه یومؤمن مسلمان په غلطی سره مکر و نو کفار ه دده چه

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا

خت | د مسلمان غلام | او خون بها | د ادا کړی | دهغه وارثانوته | مکر | د اچه معاف کړی هغوی

یومؤمن غلام د ازاد کړی او د مری وارثانوته د خون بها درکړی ، مکر ه هغوی خون بها د بخښی

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

پس که پیر | دی هغه | دهغه قوم نه | چه ستاسو د ښین وی | او هغه مسلمان دی | نوازاد د کړی | خت

(نور وادی) او که پیر غه مؤمن بنده د دے قوم نه دو چه ستاسو ورسره د ښین وه | نو یومسلمان غلام د ازاد

مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَرِيَةٌ

د مسلمان غلام ، او که پیر | دی هغه | له داسه قوم نه | چه ستاسو او هغوی تر مینه | معاهده وی | نوم خون بها د

کړی - او که د داسه قوم بنده د دے چه ستاسو ورسره معاهده ده نو دهغه وارثانو

مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

ادا کړی | دهغه وارثانوته | او ازاد د کړی | خت | د مسلمان غلام | پس خوک چه غلام بیانه موی

ته د خون بها هم درکړی او یومسلمان غلام د هم ازاد کړی ، او خوک چه غلام موند له

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

نور وژنی و نیسی | دوه میاشته | پیرله پس | داتوبه ده | له طرفه د الله نه | او الله دے

نه شی ، نو پیرله پس دوه میاشته روژ دے و نیسی ، په طور د توبه چه د الله د طرف نه مقرر دے او الله په

عَلِيمًا حَكِيمًا ۹۲ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ

پوهه | خاوند د حکمت ، او خوک چه | وژنی | یومسلمان | قصدًا | نو دهغه سزا ده

هرغه پوهه او د حکمت فاوند دے - او خوک چه یومؤمن قصدًا مکر کړی ، نو دهغه سزا

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَ

دوزخ | همیشه به وی | په هغه کینه | او غضب و شو | د الله | په هغه باند | او لعنت کړ د په هغه او

دوزخ به چه همیشه به | بکنه پروت وی | او د الله تعالی قهر او لعنت به پر دے ورښی او

أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ

تَارِكِيكُمْ فِي هَافٍ | عذاب | لوئے | اے مؤمنانو ! | ہر کدچہ | اسف کوئی تاسو |
 داسے (قاتل) لہ اللہ دیرہ لویہ سزا مقرر کرے دے۔

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ

دَ اللَّهِ | لہ لارہ | کہنے | نو تحقیق کوئی | او مہ | وایٹی | ہفہ چاتہ چہ | اچولے دھفہ | تاسو نہ |
 پارہ) لاہ شئی نو (دھرے خبرے) نہ تحقیق کوئی، او شوک چہ دربانہ سلام واپوی نو ہفہ نہ دا مہ

السَّلَامِ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

سلام | چہ نہ بیٹے نہ | مؤمن | تاسو غوارٹی | سامان | دژوند د دنیا |
 وایہ چہ نہ مؤمن نہ بیٹے، (کہ) تاسو دنیا مال اسباب غوارٹی نو د اللہ تعالیٰ

فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ

پس اللہ سرہ دی | غنیمتوں | دیر، | ہم دغہ شان | وئی تاسو | وپاند لہ نہ | پس حاکم | اللہ |
 سرہ دیر غنیمتوں پرانہ دی، وپاند خو تاسو ہم داسے د اسلام نہ ناواقفہ) وئی بیا یہ

عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

یہ تاسو باند | پس تحقیق وکری | بیشک | اللہ | دے | یہ ہفہ چہ | تاسوئے کوئی | خبردار |
 تاسو باند اللہ احسان وکرو، نو تاسو نہ تحقیق کوئی۔ اللہ تعالیٰ یقیناً ستاسو د عملوں نہ باخبرہ دے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ

نہ دی برابر | کینینا ستونکی | لہ مسلمانانو نہ | کوموتہ چہ خہ عذر نشہ |
 ہفہ مؤمنان کوم چہ (جسمانی لحاظ سرہ) معذورہ نہ وی او یہ کور کہنے ست وی د ہفہ مؤمنانو برابر کیکنہ شئی

وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ

او جہاد کونکی | د اللہ | یہ لارہ کہنے | یہ خیلو مالونو سرہ | او یہ خیلو مالونو سرہ | فضیلت و رکڑ |
 کوم چہ یہ سرو مال سرہ د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کہنے جہاد کونکی دی۔ اللہ تعالیٰ پہ

اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

اللہ | جہاد کونکو نہ | یہ خیلو مالونو سرہ | او یہ خیلو مالونو سرہ | یہ کینینا ستونکو باند |
 سرو مال سرہ جہاد کونکو لہ یہ کور کہنے د ناستو خلقو پہ نسبت دیرہ غنہ درجہ

دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ

یہ درجہ کہنے | او ہر یوسہ | وعدہ کرے د اللہ | د نیکی | افضلیت و کرے د اللہ | جہاد کونکو نہ |
 و کرے دہ اگر کہ د ہر یوسہ دے د جنت وعدہ کرے دہ، خو اللہ تعالیٰ مجاہدینو پہ ناستو خلقو

عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً

یہ کینینا ستونکو باند | یہ اجر | لوئے کہنے | درجے دی | د ہفہ لہ طرفہ | او بخشنہ |
 باند د دیر لوئے اجر یہ ذریعہ فضیلت و کرے دہ۔ ہفوی د پارہ د اللہ د طرف نہ لوئے لوئے مہ دی بخشنہ

۱۲

وَرَحْمَةً ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ (۹۶) الَّذِينَ

اور رحمت | اودے | اللہ | بخشنے | مہربان | بیشک | ہفتہ خلق
دہ اور رحمت دے اور اللہ تعالیٰ | بخشنے | مہربان دے - ہفتہ خلق کو موچہ ہجرت و نہ کرو

تَوَفَّيْنَاهُم مِّنَ الْمَلَائِكَةِ ظَالِمِينَ أَنفُسَهُمْ

دکو موروچہ قبض کوی | فرشتے | (پہ داسے حال کینے) چہ ہفتی ظلم کولو | پہ خیلو خانو نو باند
پہ خیلو خانو نو ظلم کولو فرشتے دہفتی دروح قبض کولو پہ وخت دہفتی نہ تیوس کوی چہ تاسو پہ

قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ

نو وائی (ہفتی فرشتے) | تاسو پہ کوم حال کینے وئی؟ | ہفتی وویل | مونہ دو | کمزوری
خہ حال کینے وئی؟ ہفتی جواب درکرو چہ مونہ پہ دنیا کینے بے وسہ اور کمزوری

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

پہ زمکہ کینے | دوویل ہفتی | ایانہ وہ | زمکہ | داللہ | فراخہ | چہ تاسو ہجرت کرے دے
دو ، فرشتہ دورتہ دوویل چہ ایاد اللہ تعالیٰ زمکہ وسیم اور فراخہ نہ وہ چہ تاسو پکینے ہجرت کرے

فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ (۹۷)

پہ ہفت کینے | پس ہم داخل کوی | دکو موٹائے چہ | دوزخ دے | اودا بدٹائے دے | دواپس کیدو
دے ، داہتہ خلق دی چہ دوزخ تے نیکا و نہ دے ، اور دوزخ دیرہ خرابہ تیکا و نہ دے -

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

مکر | ہفتہ کمزوری | سری | او سبے | او ماشومان | چہ نہ مٹی کوئے
البتہ کوم سری ، زنانہ او ماشومان چہ (پہ رشتیا) کمزوری دی او (دبھرتلو) ہیٹ ذریعہ

حِيلَةً ۖ وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۙ فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ

(خہ) | حیلہ | او نہ بیاموی ہفتی | (خہ) لار | پس ہم داسے خلقوتہ | اُمید دے
نہ لری او لار نہ مومی ، نو اُمید دے چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَ عَنْهُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۙ (۹۸) وَمَنْ

چہ اللہ | پہ معاف کوی | ہفتی | اودے | اللہ | معاف کوونکے | بخشنے | اوٹوک پہ
ہفتہ خلقوتہ معافی دکرے ، اور اللہ تعالیٰ دیر بخشنے مہربان دے - اوٹوک پہ

يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا

ہجرت دکرے | داللہ پہ لارہ کینے | بیابہ مومی ہفتہ | پہ زمکہ کینے | داسیدٹائے | دیر
داللہ تعالیٰ پہ لارہ کینے ہجرت دکرے ، ہفتی بہ پہ زمکہ باند داسو کینے دیر حایونہ او ہر قسم

وَسَعَةً ۖ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

اور فرانی | اوٹوک چہ بھرتہ وئی | لہ خیل کورنہ | ہجرت کوونکے | اللہ او دہفتہ د رسول طرفتہ
فرانی بیاموی ، اوٹوک چہ د خیل کورنہ داللہ او د رسول پہ لارہ کینے دہجرت پہ نیت بھرو وئی ،

ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

بیاراشی هغه له | مرگی | نوبیشکه | ثابت شو | دهغه اجر | په الله | اودے | الله | مخبونک
او په لاسی کښه ورله مرگی راشی | نو دهغه اجر په الله تعالی باند شته شو | او الله تعالی ډیر مخبونک

رَحِيمًا ۱۰۰ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

مهربان | او هر کله چه تاسو سفر کوئ | په زمکه کښه | نونشته د | په تاسو باند | مکنه
مهربان دے او کله چه تاسو په سفر روان شئ | نو په تاسو باند هغه مکنه نشته که

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۖ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ

چه کم کړئ | په مونځ کښه قصر وکړئ | له مونځ نه | که چرې ډیر پریښئ تاسو | چه | تاسو به پریشانه کړی
په مونځ کښه قصر کوئ | که دا اندېښنه درسره وی چه کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ۱۰۱

کافران | بیشکه | کافران (خو) | دی ستاسو | دښمنان ښکاره
به مو پریشانه کړی ، یقیناً کافران ستاسو ښکاره دښمنان دی -

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ

او کله چه | یئ ته | په هغوی کښه | اوقائم کړه | هغوی دپاره | مونځ | نو پکار دې ډډرېږي
(او لږه پیغمبره) هر کله چه تې د مسلمانانو په ټولۍ کښه موجود یئ او د جنگ په وخت کښه ورته مونځ ورکړه نو د دوی

طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا ۖ وَأَسْلَحَتْهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا

یوه ډله | له هغوی نه | تاسره | او پکار دې چه هغوی داخل | خپله وسله | بیا هر کله هغوی سجد وکړی
یو ټول د تاسره ډډرېږي ، او خپله وسله دا خسته (تیاره) لری ، نو هر کله چه سجد وکړی

فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا

نو هغوی دشی | وروستو ستاسو | او را دشی | ډله | دویمه | کومو چه لا مونځ نه د کړه
نو وروستو د لاسی شی ، او بل ټول چه مونځ نه لانه وی کړه هغه د را وړاند شی

فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۖ وَذَٰ

بیا د هغوی مونځ وکړی | تاسره | او را وړاند شی | سامان د ساتنې خپل | او خپله وسله | غواړی
او تاسره د په مونځ کښه شریک شی ، او د خپل حفاظت خیال وولری او د سل د تیاره ساتی ، کافران

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

هغه خلک چه | کافران دی | کاش! چه تاسو غافل شئ | د خپله وسله | او د خپل سامان نه
خو هم دا غواړی چه تاسو د خپلو وسلو او د (جنگ د) سامان نه غافل شئ ،

فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً ۖ وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ

چه حمله وکړی هغی | په تاسو باند | حمله | په یوځل | اونشته د مکنه | په تاسو باند | که چرې وی
او هغوی ناڅاپه تاسو باند حمله وکړی | او په دے خبره کښه په تاسو باند هغه مکنه نشته چه تاسو

يَكُمُ أَذَىٰ مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ

تاسو ته | ڇهه تڪليف | له باران نه | يا بيئي تاسو | ناروغه | ڇهه ڪيرڊي | خپل وسيلو |
په داسه حالت ڪنه خپله وسيله ڪيرڊي ڇهه تاسو ته ڊ باران په وجه ڇهه تڪليف وي يا تاسو بيماري

وَحُذُّوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا

اور اداخلي | ڊ خپل سانته سامان | بيشڪ | الله | تيار ڪري دے | ڪافرانو ڊ ٻارهه | عذاب
خو (په هر حال ڪنه) ڊ خپل حفاظت خيال ساتي، بيشڪ الله تعاليٰ ڪافرانو له سپکوونڪه عذاب مقرر

مُهِينًا ۱۰۲ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

رُسوا ڪونڪه | بيا هر ڪله ڇهه | ادا ڪري تاسو | مونڱ | نو ياد ڪري | الله | په ولاهه | او په ناسته
ڪري دے، بيا ڇهه ڊ مونڱ نه فارغ شئي نو په ولاهه | په ناسته او په ملاسته په هر حال

وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ

او په | ڊ ڊو خپلو | بيا هر ڪله ڇهه | تاسو ته اطمينان وڌي | نو ڊ دروي | مونڱ | بيشڪ
ڪنه الله تعاليٰ ياد وڌي او ڪله ڇهه تاسو (ڊ ڊنمن نه) يه عمه شئي نو رپوراهه) مونڱ ادا ڪري. بيشڪ

الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ۱۰۳ وَلَا تَهْنُوا

مونڱ | دے | په مسلمانانو | فرض | مقرر (دوختون ڪنه) | اوسستي مه ڪري
مونڱ په مؤمنانو باند په مقرر رهه وختونو ڪنه فرض ڪري شوع دے، اود (دينن) قوم په لهو

فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ

په لهولو ڊ قوم ڊ ڪافرانو ڪنه | ڪه ڇري درد مند ڪيرڊي تاسو | نو هغوي هم | درد مند ڪيرڊي
ڪنه سستي مه ڪوي، ڪه تاسو (په جنگ ڪنه) درد رسي، نو ستاسو په شان هغوي ته هم

كَمَا تَأْلَمُونَ ۚ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۖ وَكَانَ اللَّهُ

لڪه ڇنڻه ڇهه | تاسو درد مند ڪيرڊي | او تاسو اميد لري | ڊ الله نه | ڇهه هغوي نه لري | اودے | الله
درد رسي، او تاسو ڊ الله تعاليٰ نه ڊ داسه اجراميد لري ڇهه هغوي نه لري، او الله تعاليٰ ڊنه

عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۰۴ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

ٻوهه | خاوند ڊ حڪمت | بيشڪه مونڱ نازل ڪرو | تاته | ڪتاب | به حق سرهه
ٻوهه اود ڊ حڪمت خاوند دے. مونڱ ڊا ڪتاب تاته په حقه راليزي دے، ڇهه

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۖ وَلَا تَكُنْ

ڇهه ته فيصله وکري | ڊ خلقو مينڱ ڪنه | په هغه ڇهه سرهه | ڇهه بنودلي ڊ تاته الله | اوتنه مه ڪيرڊي
الله تعاليٰ تاته ڇهه بنودلي دے ڊ هغه مطابق ته به خلقو ڪنه فيصله وکري اود خيانت ڪرو

لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۱۰۵ وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

ڊ ٻارهه ڊ ڇيٽا ڪونڪه | جگره ڪونڪه | او بخڻينه غواړه ڊ الله نه | بيشڪه | الله | دے
ملڪر تيا مه ڪوه، اود ڊ الله تعاليٰ نه بخڻينه غواړه، بيشڪه الله تعاليٰ

غَفُورًا رَحِيمًا ۱۰۶ وَلَا تَجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

بخشونکے | مہربان | اوتہ جگرہ مہ کوہ | دہغو خلقوہ طرف نہ | چہ خیانت کوی
بخشونکے مہربان دے | او شوک چہ د خیلو خانو نو سرہ (ہم) خیانت کوی تہ دہغو طرف نہ جگرہ

أَنفُسُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَانًا أَثِيمًا ۱۰۷

خیلو خانو نو سرہ | بیشک | اللہ | نہ خوینوی | ہغ شوک چہ وی | خیانت کوئکے | گناہکار
مہ کوہ ، بیشک خیانت کر گناہکار کسان د اللہ تعالیٰ خوین نہ وی

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُمْ مَعَهُمْ

ہغوی پتوی | لہ خلقوہ نہ | او نہ پتوی | لہ اللہ نہ | او ہغ دہغو سلا
داخل (خیل گناہونہ) د خلقوہ خو پتو لے شی خو د اللہ تعالیٰ نہ لے پتو لے نہ شی، اللہ تعالیٰ خو ہغ

إِذْ يَبِيتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

ہرک چہ ہغوی شپہ مشور کوی | دہغہ | د کوم نہ چہ (اللہ) را می نہ دے | او | دے | اللہ
وخت ہم دسر کوی چہ دوی د شپہ پہ پتہ د ہغہ د مرضی خلاف مشور کوی او اللہ تعالیٰ د دوی

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۱۰۸ هَآنَتْكُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ

پہ ہغہ | چہ ہغوی کوی | احاطہ کوئکے | داؤری تاسو | ہغہ خلق بی | چہ جگرہ کوئی تاسو | دہغو طرف نہ
پہ تو لو عملو نا احاطہ کرے دہ۔ نہ! پہ دے دنیا کہے خو تاسو د دوی د طرف نہ جگرہ وکرہ

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

د دنیا پہ ژوند کہے | پس شوک بہ جگرہ کوی | اللہ سرہ | دہغو طرف نہ | پہ ورخ د قیامت
نو د قیامت پہ ورخ بہ ورلہ د اللہ تعالیٰ پہ محکب شوک جگرہ کوی، او آخر

أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۱۰۹ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ

با شوک بہ وی | دہغو | کار ساز؟ | او شوک چہ | وکری | بد کار | یا وکری ظلم
ہلتہ بہ شوک د دوی وکالت کوی؟ او شوک چہ بد کار وکری یا پہ خیل خان

نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۱۱۰ وَمَنْ

پہ خیل مان باند | بیا | ہغہ بخشہ وغواہی | د اللہ نہ | نوبیا بہ مومی اللہ | بخشونکے | مہربان | او شوک چہ
زیاتے وکری بیا د اللہ تعالیٰ نہ بخشہ وغواہی نو اللہ تعالیٰ بہ دیر بخشونکے زیات مہربان پیاموی او شوک

يَكْسِبُ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

وکری | گناہ | پس بیشک چہ | کوی لے ہغہ | پہ خیل خان باند | او دے | اللہ | دیر پوہہ
چہ گناہ کوی نو ہغہ ہم پہ خیل خان ظلم کوی ، او اللہ تعالیٰ پہ ہر شے پوہہ د

حَكِيمًا ۱۱۱ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ

د حکمت خاوند | او شوک چہ | کوی | خطا | یاد (گناہ) کار | بیا تہمت لکوی | د ہغہ
حکمت خاوند، او چا چہ خطا کار وکرو | یائے گناہ وکرہ ، بیائے د ہغہ الزام پہ پوہہ گناہ

بَرِيًّا فَقَدْ اَحْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

په بے گناه باند | نو بيشكه همدچت کړوپه چل ماباند | بهتان | او کتاه | ښکاره | او کړچنه ده | فضل
بند د و لکولو نو ډير لوی بهتان ؤ و تراشلو او ښکاره گناه ؤ و کړه | او (په پيغمبره!) که په تاد الله تعالی

اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضْلَوْكَ

د الله | په تاياند | ا د هغه رحمت | نو خامخارا د کړه | يو دے | له هغوی نه | چه بخره کړی تا
فضل او مهر بانی نه دے نو د دوی يو دے دے خود اقص د کړه دو چه (د مجرم په پي کولو کې) تايه غلطه لاس و لکوي

وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوكَ مِنْ شَيْءٍ

او هغوی نه شي بے لاس کولے | مگر خپل ځانونه | او هغوی نقصانه شي در رسو تاته | هيڅ هم
حال دا چه دوی د خپل ځان نه بغير بل څوک غلطولے نه شي او تاته هيڅ قسم له ضرر در رسولے نه شي

وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

او نازل کړو | الله | په تاياند | کتاب | او حکمت | او ښودلې ؤ تاته | هغه څه چه ستازده نه و
او الله تعالی په تاياند کتاب او حکمت نازل کړه د او هغه خبره ؤ درته ښودلې چه تاته معلوم نه و

وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوهُمْ

او دے | فضل د الله | په تاياند | ډير لوی | نشته دڅه خوبي | د هغوی په اکثر و مشورو کې
او الله تعالی په تاياند ډير لوی فضل کړه دے، د دوی په اکثر و پتو مشورم کېنه هيڅ خيره نه دی

إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

سوا د هغه نه چه | حکم وکړی | د صدقه | يا د نیک کار | يا د اصلاح | د خلق په مينه کېنه
سوا د هغه چا نه چه پته د صدق و رکولو يا د نیک کار کولو او د خلق تر مينځ د جوړخت راوستلو د پاره مشوره

وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

او څوک چه وکړی | داسه کار | د پاره د طلب د رضا د الله | نوزده چه | مونږ به ورکړه هغه | اجر
وکړی (نو دا ښه خبره ده) او څوک چه د الله تعالی د رضامندي د پاره داسه کار وکړی نو زده چه مونږ به هغه له ډير

عَظِيمًا ﴿١١٤﴾ وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

ډير لوی | او څوک چه مخالفت کوي | د رسول | پس له هغه نه چه | ښکاره شوه | هغه نه
لوی اجر ورکړو، او څوک چه د هدايت واضحه کيدو نه پس هم د پيغمبر په مخالفت کې ملاوتري او د

الْهُدَى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى

لاس د هدايت | او پيروی وکړی | دڅه بله طريقه | د مسلمانانو (د طريقه نه سوا) | مونږ به ولروغ | کوم خواجه هدايتي
مؤمنانو د لاس نه بغير په بله لاره روان شي نو مونږ به ئې هم هغه خواته وکړو چه پخپله و تړ کړيد

وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

او مونږ به و غورزو هغه | دوزخ ته | او بد دے | ځائ د واپس کيدو | بيشكه | الله | نه بخښي
څه او دوزخ ته به ئې اړتا وکړو او دوزخ ډير خرابه ټيکا ونږه ده - يقين ساتئ چه الله تعالی دا خبره

أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرَ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ

داچہ شرک و کرے شی | ددہ سرہ | او بخنی | کوہہ گناہ | چہ | ددے نہ سوادہ | ہنہ چاہے |
نہ بخنی چہ دہنہ سرہ شوک شریک و نیولے شی او ددے نہ سوا (خہ چہ) چاہے | دغواہی | دہ

يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٦﴾

وغواہی | اد شوک چہ | شریک و نیسی | اللہ سرہ | ہنہ بے لائے شو | (دحق لائے) | دیر لے |
بخنی | او چاہے اللہ تعالیٰ لہ شریک جو کرے ، نو ہنہ پہ کراہتی کئے دیر لے پر یوتلو

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنشَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا

ہنوی نہ رابی | ددہ (اللہ) نہ سوا | مکر | بنی (مبوء) | او ہنوی نہ رابی | مکر | شیطن
ہنوی اللہ پر بیے دے او دیو خوزناہ خیزو نو عبادت کوی ، او صرف دہنہ نافرمان شیطان

مَرِيدًا ﴿١٧﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تُخْذَنْ مِنْ عِبَادِكِ نَصِيبًا

سرکش | لعنت کرے دے پدہ باند اللہ | او ہنہ دوئیل | زہ پہ ضرور اخلم | ستالہ بند کمانو نہ | (یوہ) حصہ
عبادت کوی ، پہ کوم چہ اللہ لعنت کرے دے ، او شیطان و وئیل چہ زہ پہ ستا د بند کمانو نہ ضرور یوہ مقررہ

مَفْرُوضًا ﴿١٨﴾ وَلَا ضِلَّةً لَهُمْ وَلَا مَنِيَّةً لَهُمْ وَلَا مَرْتَبًا لَهُمْ

مقررہ | او زہ پہ خامعا کراہ کرم ہنوی | او خامعا بے پہ باطلوار زدگانو کئے و اچم | او زہ پہ حکم و کرم ہنوی
حصہ اخلم ، او ہنوی بہ خامعا بے لائے کوم او ہنوی بہ باطلوار زدگانو کئے اچوم او زہ پہ ہنوی تہ تعلیم و کرم

فَلْيُبَيِّنْكُمْ أَذَانَ الْآنْعَامِ وَلَا مَرْتَبًا لَهُمْ فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ

نوہنوی بہ و خیری | غور و نہ | د خارو | او زہ حکم و کرم ہنوی | نوہنوی بہ بد کوی | پیدا کرے (صوت) د اللہ
چہ ہنوی (د غیر اللہ پہ نوم) د خارو و غور و خیری کوی او ہنوی بہ حکم و کرم چہ د اللہ جو ہنوی صورتو کئے م (ناجا تہ)

وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ

او شوک چہ و نیسی | شیطان | دوست | د اللہ نہ سوا | نو ہنہ نقصان کئے پر یوتو
بدلون د کوی او شوک چہ د اللہ تعالیٰ پہ خائے شیطان دوست جو کرے ، نو ہنہ پہ ہنکارہ

خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ

نقصان | ہنکارہ سرہ | ہنہ وعدہ کوی ہنوی سہ | او پہ ارزو کئے اچوی ہنوی | اونہ | و رکوی وعدہ ہنوی
تاوان کئے پر یوتلو شیطان د ہنوی وعدہ کوی او ددرو غوار زدگانو و رکوی ، نو شیطان د ہنوی

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ

شیطان | مکر | دوک (و رکوی) | ہم دا ہنہ خلق د | چہ مکر ہنوی | دوزخ دے | اونہ | بہ ہنوی بیاموی
سرہ د فریب نہ دے وعدے کوی ، ہم دا خلق دی د کو مو تیکاونہ چہ دوزخ دے او ددے نہ بہ د

عَنْهَا مُحِیصًا ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

دہنہ نہ | خلاصے | او ہنہ خلق چہ | ایمان دے راوہو | او علونے و کرل | نیک | زردہ چہ مونہ بہ ہنوی داخل
خلاصی خائے بیانہ موی - او چاہے ایمان راوہے دے او نیک کارونہ کئے کوی دی ، ہنوی بہ داسے باغونہ

جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعَدَّ اللَّهُ

پہ باغونو کئے | چہ بھیڑی | دَھفے لاند | تھروہ | ہمیشہ بہ وی | پہ ہفتے | تَل | وعدہ دہ ڈالہ
کئے داخل کری، چہ دَھفے لاند بہ تھروہ نہ بھیڑی او ہفوی بہ ہفتے تَل تَل وی، داد اللہ تعالیٰ رشتینے

حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ۱۲۲

رشتینے | اوٹوک دے | زیات رشتیا دیونک | دَاللہ نہ | پہ خبرہ کئے | دا نہ | ستاسو پہ ارزو مکانو (اداپڑہ) دے
وعدہ دہ، او دَاللہ تعالیٰ نہ زیاتہ رشتینے خبرہ لاد بل چا کیدے شی۔ نہ ستاسو پہ ارزو مکانو کار کیری

وَلَا آمَانِيَّ أَهْلَ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِبْهُ وَلَا يُجِدْ

اونہ پہ ارزو مکانو | دَ اہل کتابو | اوٹوک چہ وکری | کار بد | دَھفے جزاہہ ور کرے شی | اونہ بہ بیاموی
اونہ دَ اہل کتابو پہ ارزو مکانو (قانون دے) چہ چاہد کار و کرد، دَھفے سزا بہ ور کو لے شی، او دَاللہ تعالیٰ

لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۱۲۳

حان دپارہ | دَاللہ نہ سوا | (ٹوک) دوست | اونہ | (ٹوک) مددگار | اوٹوک | چہ کوی
بہ مقابلہ کئے یہ ہیٹوک دَ حان ملکرے او مددگار بیانہ مومئی۔ اوٹوک چہ نیک کارونہ کوی

مِنَ الصَّالِحِينَ مَنْ ذَكَرِ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

نیک کار | سرے وی | یا بنعہ | او ہفہ مؤمن وی | نو داسے خلق بہ | داخلیری
برابرہ خبرہ دہ کہ نارینہ وی او کہ زمانہ وی خو چہ ایہانداروی، نو دغہ خلق بہ جنت نہ

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۱۲۴ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ

پہ جنت کئے | او ظلم بہ وکری شی پہ ہفوی باند | ذرہ ہم | اوٹوک دے | چہ رشتہ | پہ دین کئے | لہ ہفہ نہ
نوعی او پوتے قدرے حق تلفی بہ نہ کیری۔ او دَھفے چانہ نہائستہ دین بہ دَ چاوی

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ

کوم چہ تبت کرد | خیل سر | دَاللہ محکے | او ہفہ نیکو کاروی | او پیرو کر ہفہ | دملت | دَ ابراہیم
چہ دَاللہ حکم نہ سر تبت کری، او پہ اخلاص نیک کارونہ کوی، او یو مخیزے دَ ابراہیم علیہ السلام

حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ۱۲۵ وَلِلَّهِ مَا

چہ یو مخیزے دے | او جوہ کرد | اللہ | ابراہیم | (مخلص) دوست | او دَاللہ دی | خہ چہ
پہ ملت روان شی، او اللہ تعالیٰ ابراہیم علیہ السلام خیل دوست جوہ کرے دہ، او ہم دَاللہ تعالیٰ

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

پہ آسمانوں کئے دی | او خہ چہ | پہ زمکہ کئے دی | او دے اللہ | پہ ہر خیز باند
دی خہ چہ پہ آسمانوں و زمکہ کئے دی۔ او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز باند راجا پیروہ

مُحِيطًا ۱۲۶ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

راجا پیروہ | او تپوسونہ کوی لہانہ | دَ بنعہ پہ حقلہ | تہ دواہیہ | اللہ | حکم در کوی تاسونہ
دے۔ او خلق تانہ دَ بنعہ پہ حقلہ تپوسونہ کوی، درنہ دواہیہ چہ اللہ تعالیٰ تاسونہ دَھفوی

فِيهِنَّ ۖ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَّى النِّسَاءِ

دھنوی حقلہ | اوٹھ چہ لوستلے شی | یہ تاسو باند | یہ کتاب کئے | (ہفتہ ذہنہ) یتیمانو جینکو یہ حقلہ (دی) |
یہ حقلہ حکم درکوی او ہفتہ حکمونہ (دتر رابا دی) چہ دہخوانہ تاسو یہ کتاب کئے اور لے شی د یتیمانو جینکو یہ حقلہ چہ تاسو

الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

چہ نہ ورکوی تاسو ہفتوی نہ | ہفتہ چہ مقرر شوی | ہفتوی پارہ | او تاسو غواہی | چہ نکاح وکری ہفتوی
د ہفتوی حقونہ نہ ادا کوئی | اود نکاح رغبت در سرہ کوئی |

وَالْمُسْتَضْعِفِينَ ۚ مِنَ الْوُلْدَانِ ۚ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ

اد د مکزور د | ماشومانو د یہ بارہ کئے | اور یہ د حقلہ چہ قائم اوسی | یتیمانو د پارہ | یہ انصاف باند |

او ہفتہ حکمونہ چہ د بے وسہ ماشومانو یہ حقلہ شوی دی اودا خبرہ چہ د یتیمانو کار و رنکار یہ انصاف سرہ کوئی

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۚ وَإِنْ أَمْرًا

اوٹھ چہ | تاسو کوئی | د نیکی نہ | نو بیشک | اللہ | دے | یہ ہفتہ باند | بنہ پوہہ | اوکے چرے | یوے بنہ نہ

او ہرہ نیکی چہ تاسو کوئی | نو ہفتہ اللہ تعالیٰ نہ چیرہ بنہ معلومہ دہ | اوکے یوے بنہ سرہ

خَافَتْ مِنْ يَعلَمَهَا نُسُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

ویرہ وی | لہ خیل خاوند نہ | د سختی | یا د مخاہولو | نو نشستہ د خہ گناہ | یہ ہفتہ وار د

د خاوند د بد سلوکی یا د بے پروائی اندیشہ وی | نو یہ دواہر د باند خہ گناہ نشستہ

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ

چہ ہفتوی وکری | یہ خیل مینہ کئے | صلح | او صلح | بنہ دہ | او حاضر کرے شوی | نفسونہ

چہ دپہ خہ خبرہ باند | یہ خیل مینہ کئے صلح وکری او صلح بنہ خیز دے | او شومتیا او لایم خو ہر یو نفس کئے

الشَّحْطَ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

شومتیا نہ | اوکے چرے | تاسو بنہ کار و کوئی | او پر خیر کار و کوئی | نو بیشک | اللہ | دے | یہ ہفتہ | چہ تاسو کوئی

موجود دے | اوکے تاسو خلق سرہ بنہ سلوک کوئی او د اللہ نہ ویریری نو اللہ تعالیٰ ستاسو د کار و نو نہ بے خبرہ نہ

خَيْرًا ۚ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

خبر داس | او ہیٹ کلہ | بے ستاسو قلاتہ شی | چہ عدل وکری | د بنہو یہ مینہ کئے | اگر کہ تاسو حرص وکری

دے - اود بنہو تر مینہ پوسا پوسا انصاف کول ستاسو د وس خبرہ ہرگز نہ دے | اگر کہ تاسو دیر و غواہی

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ

پس مہ کیری | یہ پورہ کیری سرہ | چہ تاسو پیری د ہیٹ ہفتہ | یہ شان د زور دے شوے | اوکے چرے

نُصَاحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

تاسو اصلاح وکری | او پر خیر کار وکری | نو بیشک | اللہ | دے | بنہو کئے | مہربانہ

تاسو بنہ سلوک ساتی او د اللہ تعالیٰ نہ ویریری | نو اللہ تعالیٰ بنہو کئے مہربانہ دے -

وَأِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ ۖ وَكَانَ

او کہ چرے ہر دو راہ جدا شی | نو بے پروا بہ کرایہ | ہر یو | لہ خیل فراخی نہ | او دے
او کہ (بغہ خاوند) دو راہ دیوبل نہ جدا شی | نو اللہ تعالیٰ بہ خیل فضل سرہ دو راہ بے پروا کہی

اللَّهُ ۖ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ (۱۳۰) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

اللہ | د فراخی خاوند | د حکمت خاوند | او د اللہ دی | خہ چہ | اسمانونو کینے دی | او خہ چہ
او اللہ تعالیٰ فراخی راوستونکے د حکمونو خاوند دے | او ہر خہ چہ یہ اسمانونو او پہ زمکہ کینے دی | قول د

فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

یہ زمکہ کینے دی | او بیشک | مونہ حکم د رکھو | ہر خلقوتہ | چہ د رکھو | کتاب | لہ تانہ وراستہ
اللہ تعالیٰ دی | او تاسو نہ وراستہ چہ چاہتہ کتاب د رکھو | مونہ ہفوی تہ ہم ہدایت کرے دو اد

وَأَيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا

او تاسو تہ | چہ | دیریری | د اللہ نہ | او کہ چہ | تاسو انکار کوئی | نو بیشک د اللہ دی | خہ چہ
تاسو تہ ہم ہدایت کوو چہ د اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی ، او کہ تاسو نہ منی (منہ منی) ہر خہ چہ یہ اسمانونو

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۝ (۱۳۱)

یہ اسمانونو کینے دی | او خہ چہ | یہ زمکہ کینے دی | او دے | اللہ | بے نیازہ | ستائیلہ شو
او پہ زمکہ کینے دی | قول د اللہ تعالیٰ دی ، او اللہ تعالیٰ غنی دے د ہر تعریف لائق دے

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

او د اللہ دی | خہ چہ یہ اسمانونو کینے | او خہ چہ یہ زمکہ کینے دی | او کافی دے | اللہ
او د اسمانونو او د زمکہ ہر خہ د اللہ تعالیٰ دی ، او اللہ تعالیٰ یوازے کار ساز

وَكَيْلًا ۝ (۱۳۲) إِنَّ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ ۖ

کار ساز | کہ چہ ہر غواہی | نولرے بہ کرایہ تاسو | اے خلقو! | او را بہ والی | نور خلق
بس دے | کہ اللہ تعالیٰ د غواہی نو اے خلقو! تاسو بہ فنا کہی ، او نور خلق بہ راولی

وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ۝ (۱۳۳) مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

او دے | اللہ | یہ د (خبرہ) باند | قادر | شوک چہ وی غوشتونکے | د ثواب | د دنیا
او اللہ تعالیٰ یہ ہر کار باند قدرت لری - شوک چہ موف د دنیا اجر غواہی نو د ہفتہ تہ

فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ (۱۳۴)

نو اللہ سرہ دے | ثواب | د دنیا | او د آخرت | او دے اللہ | او ریدونکے | لیدونکے
د معلومہ وی چہ | اللہ تعالیٰ سرہ د دنیا او آخرت دو را د ثواب شستہ ، اللہ تعالیٰ ہر خہ د اوسری ہر خہ دینی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ

اے د ایمان خاوندانو! | شئی تاسو | قاسم | یہ انصاف | گواہ جوہشی | اللہ دیارہ
اے د مؤمنانو! | یہ انصاف قاسم | اوسیری | او د اللہ تعالیٰ دیارہ گواہی کوئی

وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِنَّ يَكُنْ غَنِيًّا

واکرکه (هنگواهی) خلائی پیلہ ستاد آ | یا د پلاس او موس | او د خیلوانو | کر پیر | هغه دی | ادولتند

اگرکه (دراکواهی) د خیلوانو ، یا د موریلار ، یا د خیلوانو برخلاف دی که هغه مالدار وی

أَوْ فَقِيرًا ۖ فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ

یا فقیر | نو الله | د پیر مریا د پیر هغوی باند | پس پیروی مہ کوئی | د (خپل) خواہش | چه مخ وادو له عدل کولو نه

يَا عَرِيبٌ ۚ إِنَّ هَٰذَا هَلْ كُنِيَ اللَّهُ تَعَالَىٰ تَأْسُونَهُ رِيَاءً ۚ وَهَٰذَا هَلْ كُنِيَ اللَّهُ تَعَالَىٰ تَأْسُونَهُ رِيَاءً ۚ وَهَٰذَا هَلْ كُنِيَ اللَّهُ تَعَالَىٰ تَأْسُونَهُ رِيَاءً ۚ

یا عریب وی | په هر حال کینے الله تعالیٰ تاسو نه زیات د هغوی خیرخواه د نو د خپل نفس په پیروی کینے د عدل نه لاس

وَأَنْ تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ ۚ فَإِنْ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۖ

او که پیر | تاسو غلط بیانی وکړئ | یا مخ وادوئ | نو بیشکه | الله | دے | په هغه | چه کوئی تاسو | ښه واقف

وَأَنْ تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ ۚ فَإِنْ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۖ

واڼه خلئی او که پیر تاسو ژبه وادوئ یا (د گواهی نه) شاته شی نو الله تعالیٰ ستاسو د کارونو نه ښه خبر دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۖ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي

اے د ایمان خاوندانو! | ایمان راوړئ | په الله | او د هغه په رسول | او په هغه کتاب | کوم چه

نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ

اے مؤمنانو! | الله تعالیٰ او د هغه په رسول او د هغه په کتاب باند کوم چه هغه په

نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ

هغه نازل کړو | په خپل رسول باند | او په هغه کتاب | کوم چه نازل کړو | له دے نه وړاند | او څوک چه

خپل رسول باند نازل کړو | او په هغه کتاب باند کوم چه هغه د دے نه وړاند نازل کړی ووتی

يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

انکار وکړی | د الله | او د هغه د فرشتو | او د هغه د کتابونو | او د هغه د رسولانو | او د ورځ د آخرت

چه د الله تعالیٰ د هغه د فرشتو د هغه د کتابونو د هغه د رسولانو او د ورځ د قیامت نه انکار وکړی

فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا بَعِيدًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ

نوبیشکه | هغه مکره شو | په مکرهئ لړۍ سره | بیشکه | کومو خلقو چه | ایمان راوړو | بیا ئې انکار وکړو | بیا

بیشکه هغه (د حق لار نه) ډیر لږه پریوتلو - بیشکه هغه خلق کومو چه ایمان راوړو | بیا کافران شول | بیا ئې

آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ارْزَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ

ئې ایمان راوړو | بیا ئې انکار وکړو | بیا | زیات شول | په کفر کینے | هیڅ کله به الله بخښنه ونه کړی هغوی

ایمان راوړو | بیا کافران شول | بیا په کفر کینے زیات وړاند لامل | الله تعالیٰ به هیر هغوی ونه بخښی

وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۚ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا

او نه به د ښائی هغوی ته | لاره | خبر وکړئ | منافقانو ته | چه هغوی د بیا د | عذاب

او نه به هغوی ته نیغه لاره وښائی | منافقانو له زیږه وکړه | چه هغوی له دردناک عذاب مقلد

الْمُنَافِقِينَ ۚ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

دردناک | هغه خلق کوم چه | جوړوی | کافرانو لږه | دوستان | سوا | د مسلمانانو نه

دے | هغه منافقان چه مسلمانان ئې پرښی دی | او کافرانو سره ئې دوستانه جوړه کړی دی

اَيَّبَتَّغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

آيا هغوی غواړی | دهغوی سره | عزت | پس بیشکه | عزت (نو) | هم الله دپاره | | ټول
آيا دوی عزت د کافرانو نه غواړی ؟ نو بیشکه هر قسم عزت خود الله تعالی په لاس کېږي دے .

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا

او بیشکه هغه نازل کړی | په تاسو باند | په کتاب کې | داچه کله | داوړی تاسو | چه د آیتونو د الله | انکار کول شي
او تاسو ته په کتاب (قران) کې د احکم راغلي دے . چه کوم خاڼے داوړی چه د الله تعالی د آیتونو نه انکار کړی

وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا

او ټوټه کول شي | دهغه سره | پس مه | کښینی تاسو | دهغوی سره | تردے چه | هغوی مشغول شي
او خدا لمانه ورپور کښی . نو هغوی سره مه کښینی ترڅو چه هغوی په بله

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

په خه بله خبره کېږي | مڼی تاسو به (م) | دغه وخت دهغوی پشائی | بیشکه | الله | یوځای کوونکې د
خبره کېږي مشغول نه شي که تاسو داسې وکړل نو دهغوی په شان به شي ، یقین وکړی چه الله تعالی به

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾ الَّذِينَ

منافقان | او کافرانو لره | په دوزخ کېږي . | په جمع سره | هغه منافقان
منافقان او کافران په دوزخ کېږي رایوځای کړی دوی ستاسو په

يَتَرَبَّصُّونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْمٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا

چه انتظار کوی | ستاسو | که چیرې | تاسو ته حاصله وی | فت | د الله د طرف نه | (نو) دای
حقله د حالاتو انتظار کوی . نو که الله تعالی تاسو ته کتنه درکړی ، نو و به دای چه ولے

أَلَمْ تَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا

ایا نه د وومونږ | تاسو سره | او که چیرې | وی | کافرانو دپاره | خه حصه یا فائده | نو دای
مونږ تاسو سره ملګری نه د و او که کافرانو ته خه حصه ملاؤ شي ، نو دوی به (کافرانو ته)

أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَاللَّهُ

ایا نه د و غالب شو مونږ | په تاسو باند | او مونږ نه دوی پچ کړی تاسو | د مسلمانانو نه | پس هم الله به
ودای چه ایا مونږ په تاسو غالب کیدونکی نه و ؟ خو سره د دے مونږ تاسو د مسلمانانو نه پچ کړی . پس الله تعالی

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَنُجْزِلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

فیصله وکړی | ستاسو په مینم کېږي | په ورځ د قیامت | او هیڅ کله به ور نه کړی | الله | کافرانو ته
به د قیامت په ورځ ستاسو تر مینم فیصله وکړی . او هیڅ به الله تعالی د مسلمانانو په مقابل کېږي

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ

په مسلمانانو باند | (د غلبې) لاره | بیشکه | منافقان | دوکه ور کوی | الله ته | او هغه الله
کافرانو له غلبه ور نه کړی - منافقان (په خپل خیال کې) الله تعالی ته دوکه ور کوی حال دا چه الله

خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى

گفته و رکوع و سجده هغوی نه | او هر کله چه | هغوی و دریدی | مونخ د پاره | نو و دریدی | په سستی سره
دوی په دوه کینه غور زولی دی او کوم وخت چه مونخ نه و دریدی نو په زهه ماتی و دریدی او خلقو

يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَذْبُوبِينَ

هغوی ښائی (عبادت) | خلقونه | اونه یادوی هغوی | الله | مکر لید | هغوی مترددی
ته ځانونه ښائی ، او الله تعالی ډیر کم یادوی ، د کفر او اسلام ترمنځ

بَيْنَ ذَلِكَ ۖ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ

په مینځ کینه | نه دے خوا (دی) | اونه | اخوا دی | او څوک چه | بے لارے کړی الله
مذبذب دی ، نه (د مسلمانانو) طرف ته دی او نه (د کافرانو) طرف ته دی او څوک چه الله تعالی بے لاره

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

ته به هرگز بیانه موی | هغه | څه لار | اے دایمان خاوندانو ! | مه جوړوی
کړی هغه له به هیت کله (سمه) لار بیانه موی | اے مؤمنانو ! | د مسلمانانو بهیر

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا

کافرانو لره | دوستان | سوا | د مؤمنانو | ایا غواړئ تاسو | چه جوړ کړئ
کافرانو سره دوستانه مه نیسئ - ایا تاسو دا غواړئ چه دخپل

بِاللَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ

الله د پاره | په خپل ځان باند | دلیل | ښکاره | بیشکه | منافقان به | په ډیره ښکته طبقه کښی
ځان برخلاف د الله څرگند حجت قائم کړی . یقین وړی چه منافقان به د دوزخ په لاندینی درجه

مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

د اور | اونه به هیت کله بیانه موی | هغوله | څه | مدکار | مکر | کوم خلق چه | توبه وکړی | او اصلاح وکړی
کښه پراته دی او ته به هیت کله د دوی مدکار بیانه موی - البته څوک چه توبه و یاسی او خپل کارونه سم کړی

وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

او مضبوطی سر و نیسی | الله | او خالص کړی | خپل دین | الله د پاره | نو هم داخل دی | مسلمانانو سره
او د الله تعالی احکام په مضبوطی سره و نیسی او خپل دین خالص د الله د پاره کړی نو داخل به مؤمنانو سره ملګری و

وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ

او د به | ورکړی | الله | مؤمنانو ته | اجر | لوی | څه به کوی | الله
او ډیر زیاده الله تعالی مؤمنانو ته لوی اجر وړ کړی - الله تعالی څه کوی چه تاسوله

بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَأَمْنَكُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝

تاسو په عذاب درکولو | که تاسو شکر وکړئ | او ایمان راوړئ | اودے | الله | قدر دان | پوهه
په عذاب درکوی که تاسو شکر و یاسئ او دایمان په لار قائم یئ او الله تعالی ډیر قدر دان به هر څه پوهه

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ

نہ خوبصورتی | اللہ | پہ زور دینا | پہ بدہ | خبرہ | مکر | پہ چاہہ | ظلم دوشو
اللہ تعالیٰ نہ خوبصورتی چہ شوک د پہ بدہ وینا | خلعہ پرانیچی ، مکر پہ چاہہ زیاتے شوے وی

وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝١٤٨ إِن تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا

اودے اللہ | اؤریدونکے | پوہہ | کہ تاسو شکارہ کوئی | نیکی | یائے پتوئی | یا تاسو معاف کروی
اواللہ تعالیٰ ہر شے اوسری پہ ہر شے پوہہ دے - کہ تاسو شرگند بنے کوئی اوکے پت | یا کہ (دخلقو) بدی

عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ۝١٤٩ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ

بدی | نوبیشک | اللہ | دے | معاف کوونکے | قدرت خاوند | بیشک | ہفہ خلق کوم چہ | انکار کوئی
معاف کوئی ، نو اللہ تعالیٰ معاف کوونکے دے پہ ہر شے قدرت لری - یقیناً کوم خلق چہ د اللہ تعالیٰ اودھفہ

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ

د اللہ | اودھفہ د رسول | اودوی غواہی | چہ جدائی د کروی | پہ مینم | د اللہ | اودھفہ د رسولہ
د رسولانو انکار کوئی | او غواہی چہ د اللہ تعالیٰ اودھفہ د رسولانو تر مینم | جدائی راوی

وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ

اودوائی | مونبر ایمان راوی | پہ مینو باند | اوانکار کوئی | دخنو | اودوی غواہی
اودوائی چہ مونبر مینو | اوخنہ نہ منو | اودا غواہی چہ د

أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝١٥٠ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا

چہ ونیسی | ددے پہ مینم کئے | لاسہ | ہم دا خلق دی | کافران | اصلی
کفر اویمان تر مینم (بلہ) لاس راؤ باسی - ہم دغہ خلق پاخہ کافران دی

وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝١٥١ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

اومونبر تیار کرے د | کافرانو د پارہ | عذاب | رسوا کوونکے | اوکوم خلق چہ ایمان راوی | پہ اللہ
اومونبر کافرانو لہ سپکوونکے عذاب تیار کرے دے | او شوک چہ پہ اللہ تعالیٰ اودھفہ پہ پیغبرانو

وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ

اودھفہ پہ رسولانو | او جدائے نہ کرو | یو ہم لہ دوی نہ | ہم دادی ہفہ خلق | چہ زہرہ
ایمان راوی ، اود ہفوئی پہ مینم کئے فرق نہ راوی ، ہفوئی تہ پہ اللہ تعالیٰ چلے

يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝١٥٢ يَسْأَلُكَ

درکری دوی تہ | ددوی اجر | اودے | اللہ | بخشنوکے | مہربان | سوال کوئی لہ تانہ
بدے (پوسہ پوسہ) درکری ، او اللہ تعالیٰ بخشنوکے مہربان دے ، دا اهل کتاب (نن)

أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا

اهل کتاب | چہ تہ نازل کرہ | پہ دوی باند | کتاب | لہ آسمان نہ | پس سوال کرے دودوی
تانہ دامطالبہ کوئی چہ تہ پہ دوی باند د آسمان نہ یو کتاب را کوئ کرہ ، نو دوی د موسیٰ نہ د

مُوسَىٰ أَكْبَرُ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ

له موسیٰ نہ | دے نہ ہم زیات | پس دوئیل دے | پہ ونبایہ مونزہ الله | پہ بنکارہ | بیا ونبول دوی
دے نہ ہم غتہ مطالبہ کرے وہ ، ورتہ ئے ونبیلی ووجہ مونزہ الله پہ بنکارہ ونبایہ ، نو دے سرکش

الصُّعِقَةُ يَظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا

تندر | ددوی ظلم پہ وجہ | بیا ونبول دوی | تخ (معبود) | پس لہ دے نہ چہ
پہ وجہ پرے تندر رابر یوتلو | بیا دوئی دے شخی عبادت دہم ، وکرو دے نہ پس ہم چہ دوی تہ

جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۖ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ

راغلی وودوئی | (واضح) دلیلو تہ بیا معاف کول مونز | داہم | اوور کرہ مونز | موسیٰ تہ
خرگندے تختے راغلی وے ، نو مونز ورتہ داجرم ہم ونبخلو ، او مونز موسیٰ تہ بنکارہ

سُلْطٰنًا مُّبِينًا ۝۵۳ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ

غلبہ | بنکارہ | او اوچت کرد مونز | د پاسہ ددوی | طور غر | دوی نہ د اقرار اختیار
غلبہ ورا کرہ - او مونز د دوی نہ د وعتا اخستو د پارہ ددوی د پاسہ کوہ طور پور تہ کرد

وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا

او ونبیل مونز | دوی تہ | چہ داخل شئی | پہ دروازہ کئے | پہ سجدہ کولو | او ونبیل مونز | دوی تہ | دھنہ تیریری
اد حکم موور کرد چہ (د نیار) دروازے تہ پہ عاجزی سوک | د سجدہ پہ حالت کئے ننوختی ادا حکم موور کرد چہ د سبت

فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝۵۴ فِيمَا

پہ ورخ د خالی کئے | او واخستہ مونز | ددوی نہ | وعدہ | مضبوطہ | پس پہ دے د چہ
پہ ورخ د حد نہ تجاوز نہ کوئی ، او ددوی نہ مونزہ یخہ وعدہ واخستہ ، اخر ددوی د

نَقَضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ

ماتہ کرہ دوی | وعدہ خیلہ | او پہ وجہ د انکار ددوی | دا الله د آیتونو | او پہ وجہ د ورتہ ددوی | پیغمبران
بے لوطی پہ وجہ ، او د الله تعالیٰ د آیتونو نہ د انکار کولو پہ وجہ ، او برنا حقہ د پیغمبرانو ورتہ پہ

يَغْرِحُونَ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا

پہ ناحقہ | او پہ وجہ د وینا ددوی | چہ زمونز نہ د | پہ پردہ کئے د | بلکہ | مھر لکے دے | الله | پہ دوی باند
وجہ او ددے وینا پہ وجہ چہ زمونز نہ د پہ غلافون کئے نغبتی دی ، (نا) بلکہ ددوی د کفر پہ وجہ پرے الله مہر

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۵۵ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ

ددوی د کفر پہ وجہ | پس دوی ایمان نہ را دوی | مکر | بر | او پہ وجہ د کفر ددوی | او د وینا ددوی
و لکولو ، نو د یو خوکسانو نہ سوا باقی خلقوا ایمان را نہ دہو - او بیا دوی پہ کفر کئے دہاند لامل او پہ

عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝۵۶ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا

پہ مریم باند | د بہتان | نوئے | او پہ وجہ د ونبیل ددوی | چہ بیشک | مونز قتل کرد
دی ، مریم ئے نوئے بہتان و لکولو | او پیچیلہ ئے ونبیل چہ مونز مسودہ مریم ئے

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ

مسیح | عیسیٰ | حوئے | دمیریہ | رسول | دالہ | او نہ دے وڑے دوی ہفہ
عیسیٰ چہ دالہ تعالیٰ رسول دے وڑے دے ، حال داچہ نہ تے وڑے وواو

وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

اونہ پہ دار کر دے دوی ہفہ | لیکن | مشتبہ شول | پہ دوی باند | اویقیناً | کو مو خلقو چہ | اختلاف وکرو | ددہ پہ حقہ
نہ تے پہ سولٹی کرے وو بلکہ پہ شک کئے پریوتی دو | او کو مو خلقو چہ پہ دے حقہ اختلاف وکرو

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظُّلُمِ

خامخا پہ شک کئے گا | ددہ پہ نسبت | نشہ ددوی | دھفہ | خہ علم | سوا | دپیروئی | دگمان
ہفوی یقیناً پہ شک کئے دو ددوی پہ اصل معاملہ ہیثم علم نشہ ، تش پہ گمان پسے روان دی

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۸ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ

اودوی نہ دے قتل کرے ہفہ | یقیناً | بلکہ اوچت کرے دھفہ | اللہ | خیل طرف نہ | او دے | اللہ
اودوی عیسیٰ یقیناً وڑے نہ دے ، بلکہ اللہ تعالیٰ حان نہ راخیزوے دے | او اللہ تعالیٰ پہ ہرچا

عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۵۹ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ

زبردست | دحکمت خاوند | اونشہ (شوگ) | داهل کتابو نہ | مکر | خامغابہ ایمان راوڑی
غالب | دانا دے - او پہ اهل کتابو کئے بہ ہیٹوک پاتے نہ شہی ، مکر دھفہ دمرگ نہ وواند

بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝۱۶۰

پہ دہ باند | دھفہ دمرگ نہ وواند | او پہ ورخ د قیامت | ہفہ بہ دی | پہ دوی باند | گواہ
بہ پرے ایمان راوڑی ، او د قیامت پہ ورخ بہ پرے ہفہ گواہی درکوی -

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

پس پہ وجہ دظلم | نہ ہفو خلقو نہ | چہ یہودیان کا | مونز حرام کروی دی | پہ دوی باند | رقتہ | پاکیزہ خیزو نہ
بیا د یہودیانو دظلم پہ وجہ مونز پہ دوی باند | دیر پاک خیزو نہ ہم حرام کرل چہ (وواند) ،

أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۝۱۶۱

چہ حلال وو | ددوی دپارہ | او پہ وجہ دمنع کولو ددوی | دالہ دلاسے نہ | دیر خلق
ددوی دپارہ حلال دو ، او پہ دے وجہ ہم چہ دوی بہ دیر خلق دالہ تعالیٰ دلاسے نہ منع کول

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ

او پہ وجہ داختلو ددوی | سود | احوال داووچہ دمنع کر شوی ووالہ ہفہ نہ | اوخوہل برکے | مالونہ | دخلقو
او پہ دے وجہ چہ دوی سود اخلی ، سرہ ددچہ دوی دسود اختلو نہ منع کروی شوی کا او پہ دے وجہ چہ دخلقو

بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۶۲

پہ ناحقہ | اونتیار کرے دمونز | کافرانو دپارہ | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک
مالونہ برناحقہ خوکا او مونز پہ دوی کئے د کافرانو دپارہ دردناک عذاب تیار کرے دے

لَکِن الرّٰسِخُوْنَ فِی الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ یُؤْمِنُوْنَ

لیکن (چہ) پاخہ (دی) | پہ علم کنے | ددوی نہ | او مسلمانان | (ددوی خوی ایمان رؤیہی مکر یہ دوی کنے چہ خوک پہ علم کنے پاخہ شوی دی او ایماندار دی هغوی دا کتاب هم منی چہ تانہ

بِمَا أُنْزِلَ إِلَیْکَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ وَالْمُفِیِّیْنَ

پہ هغه چہ نازل شو | پہ تا | او پہ هغه چہ نازل شو | له تانہ ورائند | او قاشم ساق | او موئخونہ | راغله دے او هغه (کتابونہ) هم منی چہ تانہ ورائند راغلی دی ،

الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّکٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ

مونخ | او درکوی | زکوة | او ایمان لری | پہ الله | او پہ ورخ دافرت کوی | او زکوة ورکوی | او پہ الله تعالی او پہ اخرت باند یقین لری

اُولَئِکَ سَنُؤْتِیْهِمْ اَجْرًا عَظِیْمًا ۝ اِنَّا اَوْحِیْنَا اِلَیْکَ

هم داخل دی | ذریہ ورکرو مونز دوی تہ | اجر | دیر لوی | بیشک مونز | وحی وکرہ | تانہ | دا هغه خلق دی کوموتہ بہ چہ مونز دیر زس دیر لوی اجر ورکرو - (لے پیغمبره!) مونز تانہ هغوی

کَمَا اَوْحِیْنَا اِلٰی نُوحٍ وَالنَّبِیِّیْنَ مِنْۢ بَعْدِہٖ وَ

لکه خنکہ چہ | مونز وحی کرے وه | نوح تہ | او نور پیغمبرانوتہ | پس له دے نہ | او | رالیبلے دہ لکه چہ نوح علیہ السلام تہ | او د هغه نہ پس نور و پیغمبرانوتہ مورالیبلے دہ ، او

اَوْحِیْنَا اِلٰی اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ

مونز وحی کرے وه | ابراہیم علیہ السلام | او اسماعیل علیہ السلام | او اسحق علیہ السلام | او یعقوب علیہ السلام | مونز وحی رالیبلے وه | ابراہیم | اسماعیل | اسحق | یعقوب (علیہم السلام)

وَالْاَسْبَاطَ وَعِیْسٰی وَاٰیُوْبَ وَیُوْنُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَیْمٰنَ

او د هغه اولاد | او عیسی | او ایوب | او یونس | او هارون | او سلیمان (علیہم السلام) | او د هغه اولاد تہ | او عیسی | ایوب | یونس | هارون او سلیمان علیہم السلام تہ

وَآتِیْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝ وَرَسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَیْکَ

او مونز درکری دہ | داود تہ | زبور | او پیغمبران | چہ قصہ بیان کری دی مونز ددوی | تانہ | او داود تہ مونز (نوی کتاب) درکری وه - او خومره رسولان (مونز لیبلے دی) د کو مو ذکر چہ مونز تانہ

مِنْ قَبْلُ وَرَسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَیْکَ وَکَلَّمَ اللّٰهُ

وہاندله کنہ | او پیغمبرات | چہ نہ دی بیان کری مونز قصہ ددی | تانہ | او خبرے کرے دہ | الله | ورائند کرے دے او خومره رسولان داسے دی د کو مو ذکر چہ (لا تراوسه) مونز تانہ نہ دے کرے او الله تعالی د

مُوسٰی تَکْلِیْمًا ۝ رَسُلًا مُّبَشِّرِیْنَ وَمُنْذِرِیْنَ لِّاَیَّ کُوْنِ

موسی سرہ | پہ خبر و کوسره | (و لیبلے مونز) پیغمبران | زبرے و کونکی | او ویر و کنکی | دپارہ ددچہ نہ دی | موسی سرہ کلام وکرو، دا نول پیغمبران زبرے و کونکی (و دہاندن) ویر و کنکی رالیبلے شوی دہ چہ

لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ مَّبْعَدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

خلق و پاره | پہ اللہ باند | خہ حجت | پس | در سولانو | ار دے | اللہ | ویرزبردست
پیغبران و راتلونہ پس خلق و سرہ د اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے ہیئت عذر پاتے نہ شی او اللہ تعالیٰ غالب او دانسا

حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾ لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ

خاوند حکمت | لیکن | اللہ | گواہی در کوی | د هغه خہ | چہ نازلے کرد | ستا طہ نہ | چہ ہفتے نازل کئے دے
دے - لیکن د کہ دوشی نہ منی نو خہ و شو | اللہ تعالیٰ پہ دے خبرہ گواہ کچہ تاتہ کے خہ (حکومت) رالیرلی دی

بِعِلْمِهِ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

پہ خیل علم سرہ | او فرشتے (ہم) | گواہی در کوی | او کافی دے | اللہ | گواہ
ہفتے پے پخیل کامل علم سرہ رالیرلی دے او فرشتے ہم پہ گواہ دی، او یوازے د اللہ تعالیٰ گواہ کیدل بس دے -

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا

بیشک | کو مو خلق و چہ | انکار و کرد | او منع کے کرل خلق | د اللہ د لارے نہ | بیشک | گمراہ شول
بیشک چاہہ انکار کئے دے | او د اللہ تعالیٰ د لارے نہ خلق منع کوی ، ہفتی د سے لارے نہ ویر

ضَلّٰلًا بَعِیْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ یَكُنِ اللّٰهُ

پہ گمراہی لر سرہ (لہ قنہ) | بیشک | کو مو چہ | انکار و کرد | او ظلم کے کرد | نہ دے کچہ | اللہ
لرے بریوقی دی - (د دغہ شان) چاہہ انکار کئے دے او ظلم کے کرد | اللہ تعالیٰ بہ ہیچرے

لِیَغْفِرَ لَهُمْ ۚ وَلَا یَهْدِیْهُمْ طَرِیْقًا ﴿١٦٨﴾ اِلَّا طَرِیْقَ جَهَنَّمَ

بہ و بختی | دوی | اونہ بہ و بنائی دوی تہ | (نیغہ) لار | مکر | لار | (د) دوزخ
ہفتی د نہ بختی ، او ہفتی تہ بہ ہیئت لار و نہ بنائی بغیر د دوزخ د لارے نہ

خٰلِدِیْنَ فِیْهَا اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ یَسِیْرًا ﴿١٦٩﴾

ہمیشہ بہ وی | پہ ہفتے کئے | ہمیشہ | او دے | او کار | پہ اللہ باند | اسان
چہ پہ کئے بہ ہفتی ہمیشہ د سیردی ، او دا (سزا و رکول) د اللہ تعالیٰ د پاره اسان دی -

یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرُّسُوْلُ بِالْحَقِّ ۚ مِنْ رَّبِّكُمْ

اے | خلقو ! | راعلے دے تاسونہ | (دا) رسول | پہ حق سرہ | استاد رب لہ طرف نہ
اے خلقو ! تاسونہ پیغبر د اللہ تعالیٰ د طرف نہ (د) حق (تعلیم) راوہے دے نو یقین پرے

فَاٰمِنُوْا خَبِرًا لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا

نواہمان راوہی | چہ غور دئی | تاسو د پاره | او کہ چرے | تاسو انکار و کرد | نو بیشک د اللہ دی | ہفتہ خہ چہ
و کرئی حکم چہ پہ دے کئے مو بشیکرہ دے - او کہ انکار کوئی ، نو ہر خہ چہ پہ اسمانون او پہ زمکہ کئے دی

فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِیْمًا حَكِیْمًا ﴿١٧٠﴾

پہ اسمانون کئے | او پہ زمکہ کئے دی - | او دے | اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند
ہفتہ قول د اللہ تعالیٰ دی - او اللہ تعالیٰ پہ ہر خہ پوہہ او د حکمت خاوند دے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ

اے اہل کتابو! | لہ حد نہ مہ تیریری | یہ خیل دین کئے | اومہ دایٹی | یہ اللہ باند
اے اہل کتابو! | یہ خیل دین کئے | حد نہ بہر مہ وختی ، | او اللہ تعالیٰ تہ بغیر حق خبرے نہ بل

إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ

مگر | حق | بیشک | مسیح | عیسیٰ | ہوئے | دمریم | رسول دے | داللہ
نسبت مہ کوئی ، | حقیقت دادے | چہ عیسیٰ دمریم ہوئے سوا دے نہ ہیچ نہ دو چہ داللہ پیرو

وَكَلِمَتُهُ جَاقِلْنَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَامِنُوا

او دھغہ کلام دے | چہ دراپوئے ووهغہ | مریم طرف نہ | او بیروح دے | دھغہ لطف نہ | پس ایمان راوری
او دھغہ ہغہ کلہ دہ کوم چہ ہغہ مریم طرف تہ دلیر لہ او داللہ دطرف نہ بیروح دو ، نوپہ اللہ تعالیٰ او

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ إِنْ تَهُوا خَيْرًا

یہ اللہ | او دھغہ پہ رسولانو | اومہ دایٹی | (چہ خدایان) دے دی | منع شی (لہ دکنہ) | (دا) غولہ دی
دھغہ پہ رسولانو ایمان راوری | اودامہ دایٹی چہ (خدایان) دے دی ، | منع شی ہم پہ دے کئے ستاسو

لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ

تاسولہ | بیشک | اللہ | معبود دے | یوازے | پاک دے ہغہ | (لہ دکنہ) چہ | دی | دھغہ
بشیکرہ دہ ، اللہ تعالیٰ خوبس یوازے یو خدائے دے - | ہغہ ددے خبرے نہ پاک دے چہ ٹوک دھغہ

وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى

(خہ) اولاد | ہم دھغہ دی | خہ چہ | پہ اسمانونو کئے دی | اوخہ چہ پہ زمکہ کئے دی | او کافی دے
ہوئے وی ، | پہ اسمانونو او زمکہ کئے چہ خہ دی ، ہم دھغہ دی ، | او ددے یو دوسالو

بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ

اللہ | کارساز | ہیچ کلہ بہ شرم نہ کوی | مسیح | (لہ دکنہ) چہ وی ہغہ
پہ حقہ اللہ تعالیٰ یوازے بس دے ، | مسیح (عیسیٰ) | ہیچرے دا شرم نہ کندی چہ داللہ تعالیٰ بندہ

عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ

بندہ | داللہ | او نہ فرشتے | چہ مقربے دی | او ٹوک چہ شرم کوی | دھغہ لہ بند کوی
درتہ دو ٹیلے شی | اونہ مقربے فرشتے | (پہ دے کئے خہ عار کندی) | او ٹوک چہ داللہ تعالیٰ عبادت شرم وکندی

وَيَسْتَكْبِرُ فَسَحَشْرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

او تکبر کوی | پس ہغہ بہ راہ کندی دوی خیل مانے | تول | پس ہغہ | کو موچہ | ایمان راورد
او غور و کندی | نو اللہ بہ قول خلق خیل مان تہ (دقیامت پہ ورخ) | جمع کوی - | نو چا چہ ایمان راوردے وی | او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ

او عملے وکرو | نیک | پس پورہ بہ دے دوتی | ددوی اجر نہ | اوزی بہ دے دوتی | لہ خیل فضل نہ
نیک کاروندے کوی وی ، | نو اللہ تعالیٰ بہ ہغوی تہ پورہ پورہ اجر و دے دوتی | او دھغہ فضل نہ بہ زیات ہم دے دوتی

وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَبِعَذَابِهِمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

لیکن | کو موخلفوچہ | شرم و کبر | او غرورے و کبر | پس ہفتہ بہ عذاب و کبر دوتی | عذاب | دردناک | در دناک | او چاہے (دالہ بندگی) عار گزرتے وی : اوٹانے لوٹے شیرے وی ، نو ہفتی لہ بہ دردناک عذاب و کبر

وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝

اوبیا بہ نہ مومی دوی | اٹان دپارہ | سوا دالہ نہ | (خوک) دوست | اونہ | (خوک) مددگار | او دالہ تعالیٰ نہ سوا بل ھیٹوک بہ خپل ملکرے یا مددگار بیا نہ مومی

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا

اے خلقو ! | راغلے دے تاسوتہ | دلیل | لہ طرفہ درب ستاسو | او مونبر تازل کرد | اے خلقو ! تاسوتہ دالہ تعالیٰ د طرف نہ روپانہ دلیل راغلے دے | او سمہ صفا لارہنؤونک

إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا

تاسوتہ | نور | بنکارہ | لیکن | کو موخلفوچہ | ایمان راوہد | پہ اللہ | او مضبوطے و نیولو | رہا مو در لیبرے دہ - نو ہفتہ خلق چہ پہ اللہ تعالیٰ باند ایمان راوہی او (اسلام) پہ

بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ

ہفتہ | پس زربہ ہفتہ داخل کری دوی | پہ خپل رحمت کئے | او پہ فضل کئے | او وہ بنائی دوتی | خپل طرفہ | مضبوطی سڑ و نیولو ، نو اللہ تعالیٰ بہ ہفتی دیر زربہ پہ خپل فضل اور رحمت کئے داخل کری او ہفتی تہ بہ خپل طرفہ

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ يَسْتَفْتُونَكَ ۖ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ

لامرہ | نیغہ | دوی لہ تانہ د حکم پیوس کوی | دواہیہ | اللہ | تاسوتہ حکم در کوی | اتہ رسید لو دپارہ سمہ لارہنؤونی لے نبی اتانہ خلق (د کلالہ پہ حقلہ) پیوس کوی ، ورتہ دواہیہ چہ اللہ تعالیٰ درتہ د کلالہ

فِي الْكَلَّةِ ۖ إِنَّ امْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ

د کلالہ پہ حقلہ | کہ چرے یوکس | مرشی | چہ نہ وی دہفتہ | اولاد | او دوی دہفتہ | یو خور | حکم بنائی ، کہ چرے خوک - مرشی چہ دہفتہ تہ اولاد نہ وی (اونہ تے پلار نیکی وی) او دہفتہ خور وی

فَلَهَا نِصْفٌ مِّمَّا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا ۖ إِنَّ لَّمْ يَكُنْ

پس دلدہ | نیمہ | لہ ہفتہ تہ چہ پرینے ددہ | او ہفتہ (نیلہ) | دہفتہ (خور) بہ واروی | کہ چرے نہ وی | نومر چہ تہ پرینے وی | دہفتہ نیمہ بہ ددہ (خور) دپاروی او (کہ خور مرہ شی) او دہفتہ اولاد نہ وی نورور بہ د

لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلُّثُ مِمَّا

دہفتہ | اولاد | بیا کہ چرے | ہفتہ خویند | دودہ وی | نو ہفتہ وارولہ دی | دودہ برغے پہ دیو کئے | لہ ہفتہ تہ | ہفتہ داتول مال وارث وی - بیا کہ چرے خویند د دودہ وی (یا زیاتہ وی) نو ہفتی بہ دتولے ترکے نہ پہ دیو کئے

تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

چہ پرینے دہفتہ | لہ چرے | دوی | (دیکر) خویند سہنہ | سری | او شہی | نوسری لہ دی | برابرے | برغے | دودہ برغے اٹلی - او کہ خوتنہ درونہ خویندے وارثان موی ، نو د یو سری برغہ ددو و زناو برابر

الْأَنْتَيْنِ ۖ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

دَدُو بُنْهُو | بیانیوی | الله | تاسو پاره | چه تاسو په لار نه شئ | او الله | په هر څیز باندې | یو هو ده
د ۵ ، الله تعالی تاسو ته خپل حکمونه (ځکه) واضح کوی چه د لار نه به لار نه شئ او الله تعالی به هر څه دیرښه یو هو ده

سورة المائد مدنی کا اوپہ دیکھئے
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ شروع کوم یہ نامہ دالہ ہے لوئے مہربانیا رحم کوونکے
وَعِشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُّكُوعًا ۱۲۰ آیتونہ ۱۶ رکوع کمانہ

شروع کوم د الله پہ نوم چه دیر مهربان د دیر زیات رحم خاوند دے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۖ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

اے دایمان خاندان! | پورہ کوئی | وعدے | حلال کرے شوی | تاسو پاره | چارایان
اے مؤمنان! | خپلے وعدے پورہ کوئی ، | تاسو دپارہ خادوی خاندان حلال کرے

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

بخاروی | سوادِ ہفونہ چہ | اوروں بہ شی | تاسوتہ | مکر حلال مہ گنڈی | بنکار
شوی دی 'مکر د کو موبیان چہ' مکتبے راتلونکے دے خوشکار خان لہ حلال مہ گنڈی' ہر مکہ چہ د احرام بہ

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

چہ بیٹی تاسودا احرام پہ حالت کنبہ | بیشک | اللہ | حکم کو | ختہ چہ و غواہی | اے دایمان خاوندانوا!
حالت کنبہ بیٹی - بیشک اللہ تعالیٰ چہ ختہ غواہی ہفتے کو - اے مؤمنانو!

لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکا و مہ کوئی | د نخبند اللہ | اونہ | د میا شتہ | د عزت | اونہ | د قربانی د خادو | اونہ |
 د اللہ تعالیٰ د نخبند بے حرمتی مہ کوئی، اونہ د عزتمندو | میا شتہ، اونہ یہ حرم کہے د قربانی د خادو

الْقَلَايِدَ وَلَا أَمِّينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلاً

د پټه دار خاورد | اونه | هغه چه تلونکي وي | بيت المحرام (کعبه) ته | هغوی غواړي | فضل
نه د منځه د هغه خاورد د کومو شتو د پار کچه په خټو نوکني وژي ټي اوجوش اونه د بيت المحرام د قصد کوونکو کوم چه د خپل

مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۖ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ

دَ خیل رت | او رضامندی | او هر کله چه | تاسو اهرام پرانیزی | نو بینکار و کوی | او
 فضل اور رضامندی غواهی ، او هر کله چه د اهرام د حالت نه بهر وختی نو بیا بینکار کو لے شی ،

لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بیار دہ لہری تاسو | دہنہنی | (دایو) قوم | بہ دہو جہہ دہو منع کړی و تاسو | د مسجد حرام نه
 او (خیال ساتئ) چہ یوے د چہ تاسو د مسجد حرام نه منع کړی وئ د هغو سر د دہنہنی چرته تاسو دہ تیار نه کړی چہ
 اَرْتَدَّ سَاعِدًا مِّنْہُمْ یَوْمَئِذٍ

اَنْ تَعْتَدُوْا ۖ وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ ۚ وَالتَّقْوٰی
 یہ کہ خبرہ چہ تاسو زیاتہ و کثرتہ | امداد کوئی ہو بل سدا | یہ نہ کہڑ کہڑ | اور نہ کھڑ کھڑ

زیاتے پرے وُکری ، اوڈ نیکی او پرهیز گارٹی یہ کارونو کہنے یوبل سرہ امداد کوئی، او

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ

اودمٹہ کوئی دیوبل سے | پہ گناہ | او پہ ظلم | اودویریڈی | دالہ نہ
دگناہ او دسرکشی پہ کارونو کئے ہیجاسرہ تعاون مہ کوئی ، اودالہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ

بیشک الله | سخت عذاب ور کوئی دے | حرام کرے شوہ | پہ تاسو | مردارہ | اودوینہ
بیشک الله تعالیٰ پہ سزا ور کوئی دیر سخت دے | پہ تاسو باند حرام کرے شوی دی مردارہ اودوینہ

وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ

اوغونبہ | دخنزیر | اوهفہ دخنار | پہ پڑو بیل شوکی دغیر الله (نوم) | اوجہ مرشی پہ مرشی چہ کوئی
اودخنزیر غونبہ اوهفہ چہ دالله تعالیٰ نہ سوا دبل چاہ نوم حلال شوے وی اوجہ مرشی لے خپہ شی

وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا

اوجہ مرشی پہ ویشکوسہ | اوجہ غورزیڈی لہ پاسہ | اوجہ وھلودینکر | اوهفہ چہ خوگی وی | درندہ | مکر | هفہ چہ
اوجہ دگنارنہ مرشی وی اوجہ راوغورزیری اوجہ پہ دغہ خوگی مرشی اوجہ درندہ ترے نہ خوگی وی بغیر دے

ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

تاسو ذبح کرو | اوهفہ چہ | ذبح کرے شوکی | ددبتانو | پہ قربان گاہ باند | اوداچہ | تاسو تقسیم کرے (غونبہ)
نہ چہ تاسو (زوند موند) حلال کرے وی اوهفہ چہ پہ بت خانو حلال شوکی اوهفہ چہ دجوارے پہ غشوے ویش

بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دجوارے پہ غشوسہ | داتاسودپارہ | سختہ گناہ دہ | نن | ناامیدہ شول | کافران خلق
وکری | دافول دگناہ کارونہ دی | نن ورخ کافران ستاسو ددین (دبربادولو) نہ پورہ

مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ

ستاسولہ دین نہ | پس مہ | دیریڈی لہ هغوی | اودویریڈی لہ مانہ | نن درخ | مایورہ کرد
مایوسہ شوی دی نو د هغوی نہ مہ ویریڈی اوزمانہ ویرہ کوئی ، نن ماستاسو دین تاسو

لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

تاسودپارہ | ستاسو دین | اومایورہ کرد | پہ تاسو باند | خپل نعمت | اودوینہ کرد
لہ کامل کرد ، اودخپل نعمتوہ درباند تمام کرل ، اواسلام درلہ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ

تاسولہ | داسلام | دین | پس شوک چہ | مجبورہ شو | دلوئے نہ
دین غورہ کرد ، نو شوک چہ دلوئے نہ مجبورہ شی

غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

چہ نہ وی مائل | گناہ تہ | نوبیشک | الله | بخینونک | مہربان دے
(اوهفہ) گناہ طرف تہ مائل نہ وی (اوحرام غیروغری) نو الله تعالیٰ بخینونک مہربان دے

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ

دوی پیوس کوی لہ تانہ | چہ شہ خیز | حلال دے | دوی دپارہ | وواہ | حلال دی | تاسود پاره

دوی پیوس کوی لہ تانہ | چہ شہ خیز | حلال دے | دوی دپارہ | وواہ | حلال دی | تاسود پاره

الطَّيِّبَاتِ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ

پاکیزہ خیزونہ | اوٹہ چہ | تاسو نیو دی | بنکاری خاوندہ | بنکاری بند وراچو دیارہ | (چہ) تاسو بنایبی دوی تہ

درلہ حلال دی | او کوم بنکاری خاوندہ چہ تاسو عادت کری دی او بیا تاسو نے یہ بنکاریسے پریری اودا تعلیم دتہ

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ عَلَيْكُمْ

لہ ہف نہ | چہ نیو دی گاتسو | اللہ | نو خوس ی | لہ ہف نہ کوم چہ | دوی ونیسی | تاسود پاره

درکوی لکہ چہ اللہ تعالیٰ تاسولہ درکری دے ، نو کوم بنکاری چہ دوی تاسود پاره رونیسی ہفہ خورے شی او (د)

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّ

اویاد کری (دپرینود و پخت) | نوم د اللہ | یہ ہف باند | او ویریری د اللہ نہ | بیشک | اللہ

پرینود و پخت) د اللہ تعالیٰ نوم پرے اخلی اود اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوی ، اللہ تعالیٰ دیرزا

سَرِيعِ الْحِسَابِ ۝ الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ

زہ حساب اخستونکے دے | نن ورخ | حلال کرے شوی دی | تاسود پاره | پاکیزہ خیزونہ | او خوراک

حساب اخستونکے دے ۔ نن تاسولہ قول پاکیزہ خیزونہ حلال کرے شول ، او د

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّ لَهُمْ

دہو خلقو | کو مو چہ ورکری شوی دے | کتاب | حلال دے | تاسود پاره | او خوراک ستاسو | حلال دے | ہفوی دپارہ

اہل کتابو خوراک تاسود پاره حلال دے | او ستاسو خوراک د دوی دپارہ حلال دے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

او (حلال دی) پاکدامنی | مسلمانے بنیے | او پاکدامنی بنیے | دہو خلقونہ | کو مو چہ ورکری شوی دے

او پاکدامنی مسلمانے بنیے | او دہو خلقونہ پاکدامنی بنیے | کو مو چہ تاسو نہ

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

کتاب | لہ تاسو نہ وراوند | ہر کلمہ چہ تاسو درکری دوی | د دوی مہر | چہ نکاح کوونکی بی

وراوند کتاب ورکری شوی دے دے (تاسود پاره حلال دی) ہر کلمہ چہ تاسو دوی تہ د دوی مہر ورکری او ستاسو

غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا تُخْذِلِي أَخْدَانًا وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ

نہ زنا کوونکی بی | او نہ پہ پتہ آشنایانے نیونکی بی | او شوک چہ انکار و کری | د ایمان

ارادہ د دوی یہ نکاح کئے د راوستلووی نہ چہ د بدکاری کو لو او نہ پتہ پہ پتہ د آشنایانے او شوک چہ د ایمان (د خبر دہو نہ

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝

نو ضائع شو | د ہفہ عمل | او ہفہ نہ | پہ آخرت کئے | د نقصان موند و نکو شوی

انکار و کری نو بیشک د ہفہ عملونہ ضائع شول | او ہفہ نہ پہ آخرت کئے | تاوانی شوی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

اے مؤمنانو ! | ہر کہ چہ تاسو دیرینہ | مونہ دپارہ | نودینحی | خیل مخونہ
لے مسلمانانو ! | کوم وخت چہ مونہ تہ پاخی ، | نو خیل مخونہ | او ترخنگلو

وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ

او خیل لاسونہ | ترخنگلو پورے | او مسح کوئی | دخیلو سرونو | او (دینحی) خیل بپہ
پورک خیل لاسونہ | دینحی ، | او پہ سرونو مسح کوئی ، | او ترکیتو پورے

إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

ترکیتو پورے | اوکہ چہ | بیئ تاسو | پہ حالت دجنابت کینے | نو غسل کوئی | اوکہ چہ بیئ تاسو
بپہ | دینحی ، | اوکہ پہ غسل کینے | بیئ نو خیل خانوہ پہ بنہ شان پاکوئی ، | اوکہ نا جوہہ

مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ

مريضان | یا پہ سفر بیئ | یا راشی | بو | له تاسونہ | له جائے حاجت تہ
بیئ | یا بھر پہ سفر بیئ | یا پہ تاسو کینے یوتن د اودس ماتی تہ راشی ،

أَوَلَسْتُمْ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا صحبت کرے تاسو | د بنجوسرہ | پس تاسو بیانہ مومئی | اوبہ | نو تیتیم وکری | خاورے
یا د بنجوسرہ صحبت وکری ، | او اوبہ نہ مومئی ، | نو دپاکے خاورے نہ کار واخلی

طَبًّا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ

پاکے سرہ | بیا مسح وکری | دخیلو مخونو | او دخیلو لاسونو | د هغ نہ | نہ غواہی الله
او پہ خیلو مخونو او لاسونو باند د خاورے مسح وکری - الله تعالیٰ نہ غواہی

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چہ وکری | پہ تاسو باند | تنکی | لیکن | هغ غواہی | چہ تاسو پاک صفا کری
چہ پہ تاسو تنکسیا رادلی ، | هغ خودا غواہی چہ تاسو پاک کری ،

وَلِيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۶ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ

او چہ پورہ کری | خیل نعمت | پہ تاسو باند | دپاکہ چہ تاسو | شکر گزار شئی - | او یاد کری | احسان
او خیل نعمتونہ در باند تمام کری چہ تاسو د هغ شکر ادا کری - او الله تعالیٰ چہ کوم نعمتونہ

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ ۖ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د الله | پہ خیل حان باند | او د هغ وعدہ | کومہ چہ | هغ تاسو سہمکہ کرہ | ہر کہ چہ تاسو وویل | چہ مریز دا وریل
در کری دی هغ یاد ساتی او کومہ بچہ وعدہ چہ نے دزنہ خستہ دہ (هغ مہ ہیروئی) کوم وخت چہ تاسو وویل چہ مریز

وَأَطَعْنَا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۷

او مریز و منلہ | او ویریری | د الله نہ | بیشک الله | بنہ پیژنی | راز د سینو
دا وریل او ورمونل او د الله تعالیٰ نہ ویرہ کوئی ، الله تعالیٰ د زرونو پہ بتو خبرو ہم بنہ واقف دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا تَوَّابِينَ ۖ اللَّهُ شَهِدَ أَنَّ الْقِسْطَ

اے مومنو ! | قائم و سیریں | دالہ دپارہ | گواہی درکونکی | پہ انصاف سرہ
اے مومنو ! | دالہ تعالیٰ دپارہ | پہ سمہ لاس قائم و سیریں ، | پہ انصاف سرہ

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ۤالَّا تَعْدِلُوا ۖ اِعْدِلُوا قِفُو

اون تبار نہ کری تاسو | دُشمنی | دیو قوم | پہ دے | چہ تاسو عدل ونہ کری | عدل کوئی | ہنہ
گواہی ادا کوئی او دیوے دے دُشمنی د تاسو دے تہ نہ تیاروی چہ دالمانہ لاس واخلی تل انصاف کوئی

أَقْرَبَ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا

زیات نزدیکی | پرہیزگاری تہ | او ویریں | دالہ تہ بیشک | اللہ | بنہ واقف دے | دہنہ تہ
داکار پرہیزگاری تہ دیر نزدیکی | او دالہ تعالیٰ تہ ویرہ کوئی بیشک اللہ تعالیٰ ستاسو د تلو کارونہ

تَعْمَلُونَ ۙ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چہ تاسو کوئی | وعدہ و کرہ اللہ | ہغو خلق سرہ | چہ ایہان راورد | او کارونے و کرل | نیک
خبر دے - چاہہ ایہان راوردے دے اونیک کارونہ کوئی | اللہ تعالیٰ ہغوی سرہ د بخشے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۙ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

(چہ) ہغوی | بخشندہ | او اجر | دیر لوئے | او کو مو خلقو چہ | انکار و کرد | او دروغے کرل
او د دیر لوئے اجر و کرلو وعدہ کرہ دے - او چاہہ انکار کرہ دے او زمونہ ایونہ

بِآيَاتِنَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

زمونہ ایونہ | ہم دوی دی | اہل | د دوزخ | اے مومنو
لے دروغ گنہ دی | ہغوی بہ پہ دوزخ کنے او سیریں - اے مومنو

اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ ۖ اَنْ يَّبْسُطُوا

یا دکرئی | نعمت | دالہ | پہ خپل مان | کلہ چہ ارادہ و کرہ | بوقوم | چہ راورد کردی
دالہ تعالیٰ ہنہ مہر بانی را یادہ کرئی | چہ بوقولی تاسونہ د لاس اچولو ارادہ کرہ دے نو

إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ

تاسونہ | خپل لاسونہ | نو ہنہ منع کرل | د ہغوی لاسونہ | لہ تاسونہ | او ویریں | دالہ تہ
اللہ تعالیٰ د ہغوی لاسونہ تاسونہ بند کرل ، او دالہ تعالیٰ تہ ویرہ کوئی

وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ

او پہ اللہ باند | پکار دے توکل و کری | مومنان | او بیشک اختہ دے | اللہ | پخنہ وعدہ
او مسلمانانو لہ بس پہ اللہ تعالیٰ باند بہرہ سہ پکار دے - او دالہ تعالیٰ د بنی اسرائیلونہ پخنہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا

د بنی اسرائیلونہ | او مونہ مقرر کردی و د | لہ ہغوی نہ | دولس | سرداران
وعدہ اختہ و دے | او مونہ پہ دوی کنے دولس | سرداران مقرر کردی و د

وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ

ادفرمائی دو | اللہ | چہ زہ | تاسوسرہ ہم | کہ چہرے | تاسوقائم کرد | مونہ
او اللہ تعالیٰ ورنہ ونبلی ووجہ زہ ستاسو ملکریم کہ تاسو مونہ قائم وُسائل او

وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَ

او ادا کرد تاسو | زکوٰۃ | او ایمان راؤرتاسو | زماپہ رسولانو | او دھغری مدد موو کرد | او
او زکوٰۃ مو ادا کرد | او زماپہ پیغمبرانو مو ایمان راوہو ، او دھغری مدد مو کو لو او

أَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا كُفْرَانَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

قرض ور کرد تاسو | اللہ تہ | قرض | نبیہ | نوزہ بہ ضرور لے کریم | لہ تاسونہ | ستاسو گناہونہ
او اللہ تعالیٰ لہ مو قرض حسنہ ور کو لو نومونہ بہ یقیناً ستاسو گناہونہ تاسونہ لے کرے کرد

وَلَا دُخْلَكُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ

او خامخابہ داخل کریم تہ | جنتونہ | چہ بھیڑی بہ | لاند دھغ نہ | نہرونہ | بیا چاہہ
او یقیناً تاسو بہ داسے باغونہ داخل کرد چہ دھغ لاند بہ نہرونہ بھیڑی ، او شوک چہ

كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝١٢

انکار کرد | پس لہ دے نہ | لہ تاسونہ | نوہفہ ور کہ کرہ | نیغہ | لارہ
پس لہ دے نہ ہم کفر وکری ، نو بیشک ہفہ دے سے لارے نہ بے لارے شو

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ

پس بہ وجہ دما تو ددوی | خیلہ پغہ وعدہ | مونہ لعنت وکرو بہ دہ | او جوہ کرل مونہ | زہونہ ددوی
پس ددوی دپغہ وعدے دما تو لو بہ وجہ مونہ بہ دوی لعنت وکرو ، او ددوی زہونہ مو سخت

فَسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۚ وَنَسُوا

سخت | چہ دوی بدلوی | کلام | دھغہ داصل حایونونہ | او دوی ہیرہ کرہ
کرل ، (اوسے داحال دے چہ) دا خلق کلمے دخیل (اصلی) حائے نہ لے کوی ، او چہ کوم نصیحت

حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ

لویہ برہہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ نصیحت وکر شو وودو کہ پہ ہفہ سر | اونہ بہ ہمیشہ | خبردارییے | پہ غہ خیانت بانہ
ورہ شو وود دھغہ لویہ برہہ ہیرہ کرے دہ ، او تل بہ درتہ ددوی درنگ رنگ خیانتونہ پتہ لکی مگر

مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

لہ دوی نہ | سوا | دبر وخلقو | لہ دوی نہ | پس معاف کرہ | دوی | اومخ وکر وہ
لہ کسان پہ کہنے داسے دی چہ (دے عیبہ) بچ دی نو دوی معاف کرہ او سترے پرے پتہ کرہ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝١٣ وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا

بیشک | اللہ | خوبسوی | نیکان | اولہ ہفو خلقونہ | چہ وائی | مونہ
بیشک چہ نیکان خلق داللہ تعالیٰ خوش وی - او ہفہ خلق کوم چہ وائی چہ مونہ

نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ

نصاری یو | مونږ واخستله | د دوی کله دعوې | پس هیږه کړه دوی | یوه برخه | له هغه څه نه | چه نصیحت شوې وروسته |
نصاری یو | مونږ د هغوی نه هم وعده اخسته وه | نو هغوی هم د هغو نصیحتونو لویه حصه هیږه کړه | چه هغوی شوی وروسته

فَاغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

نو مونږ واچوله | په دوی کې | د نینې | او کینه | تر ورځې | د قیامت پورې |
نو مونږه قیامت پورې د دوی په مینو کې د نینې او کینه وغورځوله .

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

او زرده چه د به ښایي دوی ته | الله | هغه څه چه | د دوی به کول ، | اے اهل کتابو !
او دیر ز به ې الله تعالی خبر کړی چه د دوی په دنیا کې څه څه کارونه کول ، اے اهل کتابو !

قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا

بیشکه راغې تاسو ته | پیغمبر ز مونږ | چه بیانوی | تاسو ته | دیر | له هغه څه نه |
یقیناً تاسو ته ز مونږ رسول راغله دے ، او د کتاب هغه دیر خبرې چه تاسو به پتولې د هغه اکثره

كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ

چه پتول تاسو | له کتاب نه | او عفو کړی | د دیرو خبرو نه | راغله دے تاسو ته |
برخه هغه تاسو د پاره څرگندوی | او د دیرو خبرو نه درته عفو هم کړی ، بیشکه تاسو ته

مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ

د الله د طرف نه | نور | او کتاب | واضح | هدایت کړی | په هغه سره | الله | هغه چاته چه پیروي کړی
د الله تعالی د طرف نه نور او یو واضح کتاب راغله دے ، د دے په ذریعه الله تعالی هغه خلکو ته د سلامتې

رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

د هغه درضا | لارې | د سلامتې | او راو باسی دوی | د تیارو نه | رڼا طرف ته |
لاره ښایي کوم چه د هغه رضامندی غواړی | او په خپل حکم سره هغوی (د کفر د) تیارو نه (د هدایت)

بِأَذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ

په خپل حکم سره | او هدایت کړی دوی ته | سم لارې طرف ته | بیشکه | کا د شول | هغه خلق
رڼا ته راو باسی او هغوی ته سمه لار ښایي -

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ

چه وایي | بیشکه الله | هم دا مسیح خوئے د مریم دے | دوايه | پس څوک مالک دے
وایي چه الله هم دغه مسیح د مریم خوئے دے ، ته درته دوايه چه څوک دلته شته

مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ

د الله څکې | څه څیز | که چرکه هغه وغواړی | چه هلاک کړی | مسیح خوئے د مریم | او د هغه مور
چه د الله څکې اختیار ولری که الله تعالی وغواړی چه مسیح خوئے د مریم او د هغه مور او د ځان څکې وکړي

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

اد هغه ٽول ڇه په زمكه كېنه دي | ادم الله لره ده | بادشاهي | د آسمانونو | اود زمكه
استوگن خلق هلاک کړی ، اود آسمانونو اود زمكه اود د دے دواړو ترمنځه د ټولو څيزونو اختيار

وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۷

اوڅه ڇه | د دواړو په منځه كېنه | هغه پيدا كوي | څه ڇه وغواړي | او الله | په هر څيز باند | قادر دے .
صوف د الله تعالى دے ، هرڅه ڇه غواړي هغه پيدا كوي او الله تعالى په هر څيز باند قدرت لرونك دے

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۖ قُلْ

او دواي | يهود | او نصاري | مونږ (خو) | د الله ځامن | اود هغه دوستايو | دوايه
او يهود او نصاري وايي ڇه مونږ د الله تعالى ځامن او زما پورے يو . ورته دوايه ڇه

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ

بيا ولے | هغه تاسو عذاب كوي | ستاسو په گناهونو | بلكه | تاسو هم | انسانان يي | د هغه چانه ڇه | هغه پيدا كوي
بيا ولے تاسوته په گناهونو باند سزا كانه دركوي ؟ بلكه تاسو هم هغه بنيادم يي څنگه ڇه الله نور بنيادم پيدا كړي دي

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ

بخښنه كوي | چاته ڇه غواړي | او عذاب دركوي | چاله ڇه غواړي | ادم الله د پاره | بادشاهي
چاته ڇه لے خوښه وي | بخښنه كوي او چاته ڇه لے خوښه وي سزاوړ كوي ، اود آسمانونو اود زمكه اود دواړو

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۸ يَٰ أَهْلَ

د آسمانونو | اود زمكه | اوڅه ڇه د دواړو په منځه كېنه | اود هغه طرفته | واپس تلل دي | اے اهل
ترمنځه د ټولو څيزونو اختيار يوازے د الله تعالى دے ، او هغه ته واپس تلل دي اے اهل

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى

كتابو ! | بيشكه راغله دے تاسوته | زمونږ رسول | بيانوي | تاسو د پاره | هر كه ڇه
كتابو ! تاسوته زمونږ پيغمبر راغله دے ڇه د الله حكونه | تاسوته صفا صفا بيانوي ، په داسے وخت كېنه

فَتَرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

بند شوي وو د پيغمبرانو راتلل | ڇه تاسو دا ونه وايي | څه نه وو راغله مونږ ته | څوك زيرے دركوتكې | او نه
ڇه د يو موډ راسے د پيغمبرانو راتلل موقوف وو ڇه تاسو دا ونه ويلے شي ڇه مونږ ته څوك زيرے دركوتكې (يا د عذاب څه)

نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۖ وَاللَّهُ

ويړونكې | پس بيشكه راغله تاسوته | زيرے دركوتكې | او ويړونكې | او الله
ويړونكې نه وو راغله ، اوس بيشكه تاسوته زيرے دركوتكې او ويړونكې (پيغمبر) راغله دے ، او الله تعالى په

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۹ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يٰ قَوْمِ

په هر څيز باند | قادر دے | او هر كه ڇه وويل | موسي | خپل قوم ته | اے زما قوم
هرڅه باند قدرت لري - او هغه وخت رايا د كړنې ڇه موسي عليه السلام خپل قوم ته وويل ڇه زما قوم !

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ

یاد کری | د الله احسان | (چہ ہفتہ) یہ تاسو (دکرو) | ہر کچہ ہفتہ پیداکریں | یہ تاسو کہنے | پیغمبران |
الله چہ تاسو کہ کوم نعتونہ درکری | ہفتہ را یاد کری | چہ یہ تاسو کہنے | نے پیغمبران | را پیداکری دی ، او

وَجَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا ۖ وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا

او جوہ نے کری تاسو | بادشاہان | او درے کر تاسو | ہفتہ | چہ نہ نے دو درکری | بل چاہتہ
تاسو نے بادشاہان کری یئی ، او تاسو کہ نے ہفتہ | درکری دی چہ یہ نور مخلوق کہنے نے ہیچالہ نہ

مِّنَ الْعَالَمِينَ ۚ يَقَوْمٌ ۖ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

یہ تول جہان کہنے | اے زما قومہ! | داخل شی تاسو | زمکے | پاکہ تہ
دی در کری ، اے زما قومہ! | دے پاکیزہ علاقے (شام) تہ | و (نوحی) چہ الله تعالیٰ

الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

چہ لیکہ دہ | الله | تاسو دپارہ | اومہ را کری | خیلو شاکانو لہ تہ | کہنی شی بہ تاسو
ستاسو یہ برخہ کہنے لیکہ دہ ، او مخ بہ شا مہ تنبتی | کہنی نامراد بہ پاتے

خَسِرِينَ ۖ قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا

نقصان موندونکی | دوی دویل | اے موسیٰ! | بیشک | یہ ہفتہ کہنے | قوم دے | زبردست | اومونزو
شی - ہغوی دویل چہ اے موسیٰ! | یہ دغہ ملک کہنے | یو جیر جابر قوم | اوسیری | اومونزو بہ

لَن نَّدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا

بہ ہیچ کلہ داخل نہ شو ہفتہ مائے | تر ہفتہ | دوی دوی | لہ ہفتہ نہ | بیکہ چرے | دوی بہ خیلو دوی | لہ ہفتہ نہ | اومونزو
ہلنتہ ہیچ کلہ داخل نہ شو ترخوچہ ہغوی دہ ہفتہ مائے نہ وتلی نہ وی ، ہن! کہ ہغوی دہ ہفتہ مائے نہ دوی نو بیامونزو

دَاخِلُونَ ۖ قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا

بہ داخل شو | دویل | دو دوسرو | لہ ہغو خلقونہ | چہ را الله نہ ویریل | احک کرے دوالله | یہ ہغو دو باند
ورنوتونہ تیار یو - (پہ باند) دالله نہ ویرہ لرونکو نہ دو دوسرو دویل | یہ کومو چہ الله تعالیٰ مہربانی کرے

ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَاسْكُمُ

(چہ) تاسو داخل شی | یہ دوی باند | (دنبار) دروازے نہ | بیاہر کہ چہ | تاسو یہ ہفتہ کہنے داخل شی | پس بیشک تاسو بہ
وہ چہ (پہ دوی حملہ وکری او دینار بہ) دروازہ کہنے داخل شی ، بیاچہ کلہ یہ ہفتہ کہنے داخل شی ، نو یقیناً ہم تاسو

غَلِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۖ

غالب یئی | او خاص بہ الله باند | توکل وکری تاسو | کہ چرے یئی تاسو | مؤمنان
بہ غالب یئی ، او بہ الله تعالیٰ توکل ساتی ، کہ تاسو مؤمنان یئی -

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِنَّا لَن نَّدْخُلَهَا أَبَدًا ۖ مَا دَامُوا فِيهَا

دوی دویل | اے موسیٰ! | مونزو بہ | ہیچ کلہ داخل نہ شو بہ ہفتہ کہنے | چرے مہ | ترخوچہ ہغوی یہ ہفتہ کہنے مونزو
ہغوی دویل اے موسیٰ! | مونزو بہ ہیچ کلہ یہ دغہ ہنار کہنے قدم نہ درو ترخوچہ ہغوی یہ کہنے مونزو

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿۳۴﴾

پس لاہ شہ | تہ | اوستارب | پس جنگ وکری دواہ | بیشک مونہ بہ دلہ | ناست یو -
نوبس تہ اوستارب دواہ لاشی اوجنگ وکری ، مونہ بہ دلہ ناست یو

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافِرْقُ

ہفہ وویل | زمارہ ! | بیشک زہ | اخنیرنہ کرم | مگر | بہ خیل خان | اوپہ خیل درور | پس فیصلہ وکرہ
(بہ کباند) حضرت موسیٰ علیہ السلام وویل اکزمارہ ! زماپہ اختیار کئے ہیٹوک نشہ خویوزہ | بہ خیلہ ہم اولہم وورہ

بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۵﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ

بہ مینہ زمونہ | اوپہ مینہ | د فاسقانہ خلقو | د فرمائل پس بیشک ہفہ زمکہ | حرام کرہ شوہ | بہ د کباند
نو تہ زمونہ او د دے نافرمانہ قوم بہ مینہ کئے فیصلہ وکرہ - اللہ ورتہ و فرمائل | نہ دہ نو دغہ ملک ترخلویننہ کالو

أَرْبَعِينَ سَنَةً يَدِيَهُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ

خلوینتہ | کالہ | سرگردانہ بہ وی دوی | بہ زمکہ کئے | پس تہ مہ غمزن کیرہ
بہ دوی حرام دے ، بہ زمکہ بہ سروہلی بروہلی گرجی ، نو تہ د دے نافرمانہ

عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۶﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ

بہ قوم | نافرمانہ باند | او اوورہ | دوی تہ | حال | د دووٹامو د آدم
قوم بہ حال باند افسوس مہ کوہ | او (لے پیغبرہ) ! خلقو تہ د آدم علیہ السلام دواہ وٹامو رشتونے

يَا حَقِّمَ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ

رشتونے | ہرکہ چہ | دواہ و قربانی وکرہ | نو قبولہ شوہ | دیو لہ ہقوی نہ | او قبولہ نہ شوہ
واقعہ واورہ ، ہرکہ چہ دواہ و یو یو قربانی پیش کرہ نو بہ دوی کئے دیو قربانی قبولہ کرے شوہ او د بل قبولہ

مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَاقْتُلْكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ اللَّهُ

لہ بل نہ | ہفہ وویل | زہ بہ خامخاتا وورم | ہفہ وویل | بیشک چہ | قبولی | اللہ
نہ شوہ - (بہ کباند) دویم وویل چہ زہ بہ تاضرور وورم ، ہفہ بہ جواب کئے وویل چہ اللہ تعالیٰ خوہس د

مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۷﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي

لہ پرہیزگارونہ | کڑ چرے | راورد کھوتا | ماتہ | خیل لاس | چہ تہ قتل کرے ما
د پرہیزگار اتونڈرانے قبولی ، کڑ تہ بہ ما باند د وژلو د پارہ لاس اوچت کرے ، نو زہ

مَا أَنَا بِبَاسٍ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

نو زہ بہ دراورد نہ کرم | خیل لاس | تاتہ | چہ زہ وورم تا | بیشک زہ | ویریم | د اللہ نہ
بہ بیا ہم ستاپہ وژلو پس خیل لاس او بد نہ کرم ، زہ د اللہ تعالیٰ نہ ہیر ویریم

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْوَأَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ

(چہ) رب دے | د قولو جھانوں | بیشک زہ | غواہم | چہ ہم تہ یوسے | زما گناہ | او خیلہ گناہ (ہم)
چہ د قولو مخلوق پروردگار دے - زہ غواہم (چہ زیانے زما د طرف نہ نہ وی بلکہ) ہم تہ زما او خیل گناہونہ تولینہ

فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

له دوزخیانو نه | او داده | سزا | د ظالمانو

پس چہ تھے | لہ دوزخی | او د ظالماتو ہم دا سزا دہ
پہ خیلہ ذمہ واغلے او دوزخی تھے

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ

بیا تیار کرو | ہفہ | دہفہ نفس | پہ وڑلو دخیل ورور | پس وئے وڑلو ہفہ | اوہفہ شو
 نوخیل نفس دے دخیل ورور وڑلو تہ تیار کرو ، نوہفہ ئے ووڑلو نو پہ زبان کارانو کیے

وَمِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

دَفَقْصَانِ مَوْنَد وَتَكُونَه | پَس رَاوَلِیْبِرَلُو | اَللّٰه | یُو کَارِغَه | چِه کَنَسْتَلَه | زَمَكِه

شامل شو، بیا اللہ تعالیٰ یوکارغہ راولپنڈو، چہ زمکہ ٹے کنستہ

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِئُ سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوَيَّلَتِي

چہ وِسنائی دے دُہتہ | چہ خنکہ | دے پتہ کُری | کالہوت | دَخیل ورور | دہ دُوئیل | اے افسوس مالہ
چہ چل ورتہ وِسنائی | چہ دَخیل ورور کالہوت یہ خنکہ پتہوی (چہ داے وِلیدل تو) ہفہ دُوئیل لے کاش

أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوَاءً

ایا عاجز شوم زہ | لہ دکتہ چشم زہ | پہ شان | ددے | کارغہ | پس چہ پت کرم زہ | کالیوت
چہ زہ | ددے | کارغہ | پہ شان (ہو نیار) وے | او دخیل وورس | د کالیوت شیخولو بند و بست

أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ التَّائِبِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ ۖ

دخيل وروړ | پس شو هغه | له پښيمانو نه | په دے وجه

کریں دے ، نو ہفتہ پہ خیلو کرد دیر پئیما نہ شو ، پہ دے دجہ

کَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِیْلَ اِنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا

موبذ و لیکل (تورات کہے) | بنی اسرائیلو باند | چه | خوک | قتل کری | یونفس

مَوْبِذِ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ وَتَدَا حَكْمَ دَرَكَمَ وَو ، چہ چا یو نفس دَ بِلِ نَفْسِ دَ بَدَلَنَ

بے لہ عوض دَافِئِیۡنَہ	یابے لہ فساد کو لونہ	پہ زمکہ کنہ	پس دادہ لکہ چہ	دُوژل دہ
بَغِیْرِ نَفْسٍ	اَوْ فَسَادٍ	فِی الْاَرْضِ	فَاَنْتَمَا	قَتَلَ

یغیر یاد زمکے پہ مخ دفساد کو کو نہ بغیر ووڑلو نو گویا هغه ٲول بنیاد

النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَتْهَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا
تول خلق | او پاچه ديو نفس ژوند پوکړو | نو کړيا | ده ژوندي کړل | تول خلق

دوژل ، اداچاچه د یونفس ژوند بچ کړو نو گویا هغه د ټولو خلقو ژوند بچ کړو

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

ادبشكه | راغلل دوی ته | پیغیران زهونرد | به روشنه فغینه سه | سا | بشکه | د | له دوی ته

بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يَسْرِفُونَ ۝۳۲ إِنَّمَا جَزَأُوا الَّذِينَ

پس | لہ دے نہ | پہ زمکہ کئے | لہ حد نہ وتوئی دی | بیشک | سزا | دھغ خلق
د زمکہ پہ مخ زیاتے کوی - خوک چہ د الله اود دھغ رسول سرہ

يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

کوم چہ جنگ کوی | الله | اود دھغ رسول سرہ | اود کوشش کوی | پہ زمکہ کئے | دفساد (خودرو)
جنگیری اود د زمکہ پہ مخ د فساد کولو کوشش کوی د هغوی سزا داده چہ

أَنْ يُقْتَلُوا أَوْ يَصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ

چہ قتل دکرے شی | یا پہ سولئی دکرے شی | یا د پریکھے شی | ددوی لاسونہ | اود دوی نیپے
دوڑے شی یا پہ سولئی کھے شی یا د هغوی لاسونہ او نیپے د مخالف طرفونہ پریکھے

مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا

لہ مخالف طرف نہ | یا دوویشے شی دو | لہ ملک نہ | دا | ددوی | ذلت (دک) | پہ دنیا کئے
شی ، او یا د وطن نہ وشرے شی ، داشرمندگی خودرلہ پہ دنیا کئے مقر دہ

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۳۳ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ

اود دو دپار | پہ آخرت کئے | عذاب دے | دیر لوئے | مکر هغه خلق | چہ توبہ وکری | لہ دکنہ وپار
او پہ آخرت کئے ورنہ دیر لوئے عذاب تیار دے - البتہ کوم خلق چہ ستاسو پہ قابو کئے دراتلو

أَنْ تَقْدَرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۳۴

چہ تاسو قابو بیا مومئی | پہ هغوی باند | پس پوهه شی | چہ الله | بخشنوئکے | مهربان دے -
نہ وپارند توبہ وکری (تو هغوی پریزگی) ، نو پوهه شی چہ الله تعالیٰ بخشنوئکے مهربانہ دے -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ

اے مؤمنانو ! | دویریبی | لہ الله نہ | اولتوئی | دھغ طرفتہ | وسیلہ
اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نہ دویریبی او د هغہ پہ دلبار کئے د کامیابی ذریعہ ولتوئی

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۳۵ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

اد جہاد کوئی | د هغہ پہ لارہ کئے | دپار د کچھ تاسو | کامیاب شی - | بیشک | کوم خلق چہ | کافران د
او د هغہ پہ لارہ کئے جہاد کوئی چہ کامیاب شی - بیشک چا چہ د کفر لارہ غورہ

لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

کہ پھر | دی دوی سرہ | هغه چہ | پہ زمکہ کئے دی | قول | ادم دومرہ | دھغ سڑ (نورم)
کھے دہ کہ هغوی تہ د مزکے قول دولت پہ لاس ورشی اود دے هومرہ نورم (اودا غواہ)

لَيُفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ

چہ هغوی خیلہ نذیہ ورکری (اوقلا شی) | لہ عذاب نہ | پہ ورخ د قیامت | نورم بہ قبول کھے شی | لہ دوی نہ | اودوی لہ
چہ د قیامت د عذاب پہ بدلہ کئے لے ورکری نو د هغوی نہ بہ دافندیہ ہیش کہ قبول نہ شی | اودوی

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۳۶ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ

عذاب | دردناک | ادوی بہ غواہی | چہ | راوی خود | لہ دوزخ نہ | ادنہ بہ دوزخ | و تونگی
لہ دردناک عذاب تیار ہے۔ دوی بہ غواہی چہ دوزخ نہ دوی لیکن دھفہ ہائے نہ بہ دتلی نہ شی

مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۳۷ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

لہ دینہ | ادوی لہ | عذاب دے | ہمیشہ قائم پاتے کیونکہ | ادغل سرے | ادغلہ بنجہ
ادوی لہ دہمیشہ عذاب مقرر دے | ادغل کہ سرے وی ادکہ بنجہ وی

فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا ۳۸ مِنَ اللَّهِ

پریکری | لاسونہ دوارو | بہ طور دسزا | ددوی دجرم | عبرت | داللہ لہ طرف نہ
نود دوارو نہ لاسونہ پریکری، دا دھغوی دعل بدلہ دہ، اد داللہ تعالیٰ دطرف نہ مقررہ سزا دہ

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۳۹ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ

اوللہ | زبردست | خاوند دحکمت | بیا شوک | توبہ وکری | پس لہ خیل ظلم نہ | ادعمل نہ کری
اوللہ تعالیٰ غالب دہ بہ ہر حکمت واقف دے۔ نو شوک چہ دزیاتی کو نہ پس توبہ وباسی، او خیل خان سم

فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ ۴۰ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۴۱

نوبیشک | اللہ | قبولی توبہ دھفہ | بیشک | اللہ | بخشنیک | مہربان دے
کری نو اللہ تعالیٰ دھفہ توبہ قبولی، بیشک اللہ تعالیٰ بخشنیک مہربان دے۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ

ایاتہ نہ پوہیدے | چہ ہم داللہ دے | حکومت | داسمانونو | او دزمک | ہفہ عذاب دکر
ایاتہ معلومہ نہ دہ چہ داسمانونو او دزمک بادشاہی یوازے داللہ تعالیٰ دہ چالہ چہ غواہی

مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ ۴۲ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۴۳

چاتہ چہ غواہی | ادھفہ بخشنیک کوی | چاتہ چہ غواہی | اوللہ | بہ ہر خیز باند | قادر دے۔
سزادکوی | او چالہ چہ غواہی ہفہ بخشنی، اوللہ تعالیٰ بہ ہر خفہ پورہ پورہ قدرت لری۔

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

اے پیغمبرہ! | غزن نہ کری تا | ہفہ خلق | چہ بہ تیزی سرور شرک شئی | بہ کفر کئے
اے پیغمبرہ! تہ دھشکلہ دھفہ خلق بہ کارونو غزن نہ شے، چہ کفر تہ بہ مند و مندو در پریونی

مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَنفُسِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۴۴

لہ ہغو خلق نہ | چہ وائی | مونز ای راوی | بہ خیلو خلو | او ایمان نہ دے راوی | دھغوی زہونی
دا بہ ہغو (منافق) خلق کئے دی چہ بہ خیلو خلو وائی چہ مونز ایمان راوی دے او دھغوی بہ زہونی کئے ایمان مہودہ

وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا ۴۵ سَمِعُوا لِكُذِّبٍ سَمِعُوا

اولہ ہغو خلق نہ | چہ یہودیان دی | اورید ونگی | ددروغ خبرو | اورید ونگی دی
او دھغو خلق نہ چہ یہودیان شوی دی، ددوی دا حال دہ چہ ددروغوسرہ عادت دی او دھفہ نوسرہ خلق نہ

القول علی قولہ

لِقَوْمٍ آخِرِينَ ۖ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرَفُونَ ۚ الْكَلِمَ

د نور و خلقو د پاره | چه نه دی راغلی تاته | هغوی بدلوی | کلام
چه تاسوله چرے راغلی نه دی جاسوسی هم کوی . دا خلق صحیح خبرے د خائے نه

مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ

پس (د ثابت کیدلو د هغه) په پیلو ځایونو کې | هغوی وائی | که در کرې شونتاسو | (دا حکم) | نو هغه منی | او که چرے
په ځایه کوی ، خلقونه وائی که تاسو ته دا (بدل شو) حکم در کرې شی (کوم چه مونږ غواړو) تو قبول نه

لَمْ تُوْتُوهُ فَأَحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ

درنه کرې شونتاسو | (نو ځان وساتئ) | (او چالره چه) | الله په فتنه کې غورول غواړی | نو ته هېڅکله نه شي پر کول هغه
کړی او که درنه کرې شی نو ځان تر نه وساتئ . او چالره چه الله تعالی په فتنه کې غورول غواړی نو د هغه (د

مَنْ اللَّهُ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ

د الله نه | پوښه هم | هم دادی هغه خلق چه | نه ده اراده کړې الله | چه پاک کړی
هدایت د پاره) الله سره ستا هیڅ اختیار نشته . دا هغه خلق دی چه الله تعالی هم نه غواړی چه د دوی زړونه

قُلُوبَهُمْ ۖ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ

د دوی زړونه | دوی له | په دنیا کې | (رسوائی ده) | او دوی له | په اخرت کې
پاک صفا کړی ، د دوی د پاره په دنیا کې رسوائی ده ، او په اخرت کې ور له لوی

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ سَمِعُونَ لَكُذِبًا أَكَلُونَ لِلشُّحِّ

عذاب دے | لوی | اوریدونکی دی | د دروغو خبرې | خوړونکی دی | د حرامو
عذاب مقرر دے . دا خلق د دروغو خوړولو په خاطر جاسوسی کوونکی (ام) ښه حرام خوړونکی دی .

فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ

پس که چرې | دوی راشی تاته | نو فیصله وکړه | د دوی په مینم کې . یا مخ داړوه | له دوی نه
نو که تاله (په مقدمه مو کې) راشی نو که ستا خوښه وی (نو) د دوی تر مینم فیصله وکړه کیڼی انکار ترے نه وکړه

وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَصْرِوْكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ

او که چرې | ته مخ وگرځوے | له دوی نه | نو دوی به هېڅکله ضرر ونه رسواته | د څه څیز | او که چرې | ته فیصله کوے
او که انکار ترے نه وکړے نو دوی تاته هیڅ نقصان نه شي در رسول ، او که فیصله کوے نو د دوی

فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۚ

نو فیصله وکړه | په دوی کې | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی
تر مینم په انصاف سره فیصله کوه ، بیشکه الله تعالی انصاف کوونکی کسان خوښوی .

وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اللَّهُ تَعَالَى ۚ وَكَيْفَ يُحْكِمُكَ اللَّهُ تَعَالَى ۚ

او څنګه به | دوی تا منصف جوړ کړی | او دوی سره | تورات دے | چه پر هغه کې | حکم دے
او دوی به تا څنګه منصف مقرر کړی حال دا چه دوی سره تورات موجود ده چه په کې د الله تعالی

اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

دَالله | بيا | ادوی مخا روی | پس له دے نہ | اونہ دی داخلق | مؤمنان

حکم بیکے ، او بیا دوی دے نہ مخ ہم کرخوی ، (پہ حقیقت کئے) داخلق ایمان نہ لری ۔

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا

بیشک مونز نازل کرو | تورات | چہ پہ ہفے کئے | ہدایت | اور نرا وہ ۔ | فیصلہ کولہ | پہ ہفے سرہ

التَّبَيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

پیغبرانہ | کوم چہ | فرمانبردارہ و دالہ | دھو خلقو پہا چہ یہود و د | اد دوی بزگانہ | اد عالمانہ (م)

فرمانبردار (بندکان) وو، یہود یا نو تہ بہ نے دے کتاب مطابق حکم و رکول او دغے بزگانہ او عالمانہ ہم

بِمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ

پہ دوجہ | چہ دوی محافظہ کرے شریعہ | دالہ د کتاب | اد دوی دو | پہ ہفے باند | مواہان

حک کہ چہ دوی دالہ تعالی د کتاب ذمہ وار کرے شوی وو او پہ خیلہ پہ دے خبرہ مواہان شوی وو

فَلَا تَخْشَوْا النَّاسَ وَخَشَوْنَ اللَّهَ

پس مہ ویریدی تاسو | د خلقونہ | اد ویریدی لہ مانہ | او مہ | اخلی | پہ بدل زما دیتہ

نو تاسو د خلقونہ مہ ویریدی او مانہ ویریدی | او زما ایتونہ | پہ لبر قیست

ثُمَّ قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

قیمت | لبر | او خوک چہ | فیصلہ و نہ کری | پہ ہفے خہ چہ | نازل کری دی | اللہ

مہ خرخوی ۔ | او خوک چہ | دالہ تعالی د نازل شوی کتاب مطابق فیصلہ د نہ کری

فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكُتِبَ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسُ

پس دغہ خلق | کافران دی | او مونز فرض کری دی | پہ دوی باند | پہ دے تورت کئے | چہ نفس

نو ہم دغہ خلق کافران دی | او مونز دوی نہ | پہ تورات کئے حکم در کرے وو چہ دغان

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفِ بِالْأَنْفِ

پہ بدلہ نفس کئے | او سترگہ | پہ بدلہ د سترگہ کئے | او پوزہ | پہ بدلہ د پوزہ کئے

بدلہ حان | د سترگہ بدل سترگہ | د پوزہ بدل پوزہ ،

وَالْأُذُنُ بِالْأُذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ

اد غوبن | پہ بدلہ د غوبن کئے | او غابن | پہ بدلہ د غابن کئے | او زخمونہ | پہ قصاص دی

د غوبن بدل غوبن ، د غابن بدل غابن | او د غوبن زخمونہ بدل بزابر زخم

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ

پس خوک چہ | معافی و کری | د دغہ زخم | نو ہفے | پہ کفار دی | دھفہ (د گناہونہ) | او خوک

نو چاہہ معافی و کرہ نو دا (معافی) | پہ دھفہ د گناہونہ کفارہ د کرخی ، او خوک چہ

لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵﴾

چہ فیصلہ ونہ کړی | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نوهم هغه دی | ظالمان
د الله تعالی د نازل شوو حکمونو مطابق فیصله ونه کړی نوهم دغه خلق ظالمان دی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

اوله د ښه پي وليد مونږ | د دوی په پيل باند | عیسی | خوئ | د مریم | تصدیق کوونکے
بیامونږ په دغه پیغمبرانو پسے عیسی خوئ د مریم راولیدلو چه د هغه کتاب تصدیق ئے کولو

لَمَّا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَاتَّبَعَتْهُ إِلَّا نَجِيلٌ

د هغه څه چه | له دے نه وړاندو | چه تورات دے | اومونږ وکړه هغه ته | انجیل
چه له دے نه وړاندو | یعنی تورات ، اومونږ هغه له انجیل ورکړه

فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دیکې | هدایت | اورنړاوه | او تصدیق کوونکے دو | د هغه څه | چه وړاند له هغه دو
چه په هغه کې هدایت اورنړاوه ، او د کتاب تصدیق کوونکے دو د تورات چه له

مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶﴾ وَلِيَحْكُمَ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت دو | پرهیزکارانو د پاره | او فیصله د کړی
دے نه وړاند نازل شوی وو او دا د پرهیزکارانو د پاره هدایت او نصیحت وو او پکار دا وو چه د

أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ

اهل انجیل | په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | په دیکې | او څوک چه | فیصله ونه کړی
انجیل منونکو د هغه حکمونو مطابق فیصله کولے کوم چه الله تعالی په انجیل کې نازل کړل ، او څوک چه د الله تعالی

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۷﴾ وَأَنْزَلْنَا

په هغه څه | چه نازل کړی دی | الله | نو هغوی دی | نافرمانه | اومونږ نازل کړه
د نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله ونه کړی نوهم داسے خلق نافرمانه دی - او (په پیغمبره)!

إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستا طرف ته | د کتاب (قرآن) | په حق سره | تصدیق کوونکے | د هغه څه | چه د دے نه وړاندو دو
مونږ ستا طرف ته رښتوئے کتاب درولیدلو چه د هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه د وړاندو

مِنَ الْكِتَابِ وَمُهِمًّا عَلَيْهِ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُم بِمَا

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغه باند | پس حکم وکړه | د دوی په منځ کې | په هغه څه
نه وو | او د هغو محافظ هم دے ، نوته د هغو احکامو مطابق د خلقو تر منځه فیصله کوه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ

چه نازل کړی دی | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواهاشاتو | له هغه څه نه چه تاته راغلی دی | له حکم و خدا ئے نه
کوم چه الله تعالی نازل کړی دی او د دوی په خواهاشاتو پسے مه څه د هغه حق لاسے په مقابل کې چه تاته راغلی دے

يَكُلَّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

ہرے کے لیے پاره نہ تاسو مقرر کرے دھونہ | یو شریعت | او طریقہ | او کہ چرے غوبتلے | الله
مونہ تاسو کہنے ہر یو (تولی) نہ یو خاص شریعت او خاص لاس مقرر کرے دے - او کہ الله تعالیٰ نہ منظور دے

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

نو خا مغایہ کر خولی دئی تاسو | یو امت - | اولیکن چہ | دُ آزمائی تاسو | پہ ہفہ خہ کہنے | چہ دے کرل تاسو
نو تاسو تہول بہے یو تہولے کھری دئی ، خو ہفہ دا غواری چہ پہ خپلو حکمو تو کہنے ستاسو از مینست و کھری نو دے

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

نو رو دہاند شی | نیکیو نہ | الله طرف نہ | واپس تلل دی ستاسو | دے تہولو | پس ہفہ بہ تاسو دہاند
نیکیو کا رو نو نہ رو دہاند شی ، اخر ستاسو دے تہولو الله تعالیٰ طرف نہ واپس تلل دی ، بیا بہ ہفہ تاسو نہ

بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝۴۸ وَإِنْ أَحْكَمُ بَيْنَهُمْ

ہفہ خہ | چہ تاسو بہ | پہ ہفہ کہنے | اختلاف کو نو | او دہا | چہ | فیصلہ و کھہ | ددوی پہ مینہ کہنے | دھفہ
دے ہفہ خیز حقیقت و نیائی بہ کوم کہنے چہ تاسو پہ خپل مینہ کہنے اختلاف کو نو - او (اے پیغمبرہ !) ددوی تر مینہ د خدا

أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

چہ نازل کرل | الله | او پیروی مہ کوہ | ددوی د خواہشاتو | او محتاط اوسہ لہ دے نہ | چہ دے تا پہ فتنہ کہے وانیو
د حکم مطابق فیصلہ کوہ ، او ددوی پہ خواہشاتو پیسے مہ خہ او ددو لہ طرفہ محتاط اوسہ چہ دے دے یو حکم نہ

عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا

پہ خہ (حکم) کہنے | کوم چہ | نازل کرے دے | الله | ستا طرف نہ | بیا کہ چرے | دوی مخ واپد | نو پوہہ شہ
د ہم واندہ دوی کوم چہ الله تعالیٰ تاتہ رالیدے دے - بیا کہ چرے دوی نہ مہنی نو پوہہ شہ

أَنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا

چہ بیشک | غواری | الله | چہ سزا در کھری دوی نہ | پہ سبب خنے | گناہونو ددوی | او بیشک | دیر
چہ الله تعالیٰ نہ دا منظور دے چہ دوی نہ د گناہونو (پہ دے دنیا کہنے) سزا در کھری او پہ دے نہ شک

مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝۴۹ أَفَحُكْمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ

لہ خلقو نہ | فاسقان دی | پس ایا فیصلہ | د جاہلیت | غواری دوی | او خوک د دیر نہ
نشہ چہ پہ خلقو کہنے دیر نا فرمانہ دی - نو ایا دا خلق د جاہلیت د دختو نو فیصلہ غواری ؟ او یقین لورنو

مِنَ اللَّهِ حُكْمًا يُوقِنُونَ ۝۵۰ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لہ الله نہ | پہ فیصلہ کو نو کہنے | د پاره د ہفہ قوم | چہ یقین لری | اے | مؤمنانو !
د پاره د الله تعالیٰ نہ بہترہ فیصلہ د بل چا کہیں شے ؟ اے | مؤمنانو !

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

مہ جوہ دئی تاسو | یہود | او نصاریٰ | دوستان | خنے ددوی دوستان د خنودی
یہودیانو او نصارو سرہ دوستی مہ کوہ - دوی پہ خپلو کہنے د یو بل دوستان دے

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ

ادڻوڪو ۾ | دوستان وٺيسی دڻي | له تاسونه | نو بيشڪ هغه | له دوی نه دے | بيشڪ الله
اوڪڻ ۾ تاسو کڻے ڇوڪ | دوی سره دوستی ساقی نوڌ هغوی ۾ ٿولی کڻے به شمیرے شی، الله تعالیٰ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

هدایت نه کوی | قوم | د ظالمانو ته | پس ته به دگورے | هغه خلق | ۾ ۾ زهد و نوڌ هغوی کڻے
ظالمان خلق د هدايت نه محروم ساقی - نو (اے پیغمبره) د کومو خلقو ۾ زهد و نوڻ کڻے ۾ (د نفاق)

مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۖ

بیماری (دده) | ۾ هغوی منڊا وھی | د هغوی طرف ته | هغوی وائی | مونڊ ویریدو | ۾ ویریدو رسیڻ مونڊ ته | ۾ مصیبت
بیماری د هغوی ۾ منڊا منڊا ۾ ۾ خلق کڻے ورنوڻی، وائی ۾ مونڊ ویریدو ۾ د مصیبت ۾ چکر کڻے راند شو،

فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ

پس نزدڪه | ۾ الله به | راولی | فتح | یا (۾ بل) حکم | د خپل طرف نه
زده ۾ الله تعالیٰ به تاسوله لویه فتح درکری یا به د خپل طرف نه ۾ ۾ فیصله د څرماڻی

فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ نِدْمِينَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ

پس شی به دوی | ۾ هغه ۾ ۾ پټه ساقی دڻي | ۾ خپلو زردو کڻے | شرمندہ - | او وائی به | هغه خلق ۾
بیا به د (صفاق) خلق ۾ هغو خبر و باند شرمندہ شی کومے ۾ هغوی ۾ خپلو زردو کڻے پټے سانڌي دڻي اوڌ ایمان خاوندان به

أَمَنُوا أَهْلَ الْأَيْمَانِ الَّذِينَ اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

مؤمنان دی | ایا دا هغه خلق دی ۾ ۾ قسمونه به ۾ خول | به الله | ویر ۾ تاکید سره
وائی ۾ ایا دا هغه خلق دی کومو ۾ د الله تعالیٰ سخت قسمونه غوڻی دو

إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٣﴾

۾ بيشڪ دوی | خامغا تاسوس سره دڻي | برباد شول | عملونه د دوی | بيا شول دوی | نقصان موند وڻي
۾ مونڊ ستاسو پاڇه ملکری یو - د خلقو ٿول عملونه ضائع شول او اخر دوی ناکامه او نامراده شول

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

اے د ایمان خاوندانو! | ڇوڪ ۾ | دا وڙی | له تاسونه | د خپل دین نه
اے مسلمانانو! | ۾ تاسو کڻے ۾ ڇوڪ د خپل دین نه دا وڙی، نو

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ ۖ

پس زرده | ۾ رابه ولی | الله | (یوه بله) له | ۾ خوشی به هغه دوی | او دوی به خوشی به هغه
الله تعالیٰ به نور دڻي ۾ خلق را پیدا کری ۾ هغوی به د الله خوڻی وی او الله به د هغوی خوڻی وی

أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ يُجَاهِدُونَ

نرم به وی | مؤمنانو د پاره | سخت به وی | کافرانو د پاره | جهاد به کوی
کوم ۾ به د مسلمانانو د پاره نرم وی او کافرانو د پاره به سخت وی، هغوی به د الله تعالیٰ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

دَ اللَّهِ بِه لاره کینه | اونه به ويریوی | له ملامتیا | د ملامت کوونکونه | دا | فضل د الله د | په لاره کینه | جهاد کوی | او د ملامتیا کوونکو د ملامت په روا به نه کوی ، دا د الله تعالی فضل د |

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ٥٣ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ

هغه درکوی | چاته چه وغواړی | او الله | خاوند ذراځنی | او پوه د | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله | چه چاله | خوښه | هغه د | درکوی ، او الله | خاوند ذراځنی | او پوه د | ستاسو ملگری | خو په حقیقت کینه |

وَرَسُولُهُ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ

او د هغه رسول | او د هغه مؤمنان دی | کوم چه | قائمی | مونځ | او درکوی | الله او د هغه رسول او د هغه مؤمنان دی | کوم چه | مونځونه په پابندۍ سره کوی | او زکوة |

الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ٥٤ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

زکوة | او دوی | ټیټ شوی دی (الله ته) | او څوک چه | دوستی کوی | الله سره | او د هغه رسول سره | درکوی | او الله تعالی ته سرونه ټیټوی ، او څوک چه د الله تعالی | او د هغه رسول سره |

وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ٥٥ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

او د مؤمنانو سره | نو بیشکه | دله د الله | هم دوی دی غالب | اے ایمان والو | او مؤمنانو سره ملگری شی ، نو د الله تعالی ټوله همیشه غالب وی . اے مسلمانانو |

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا

مه جوړوئ (دوست) | هغه خلق چه نیولې د دوی | ستاسو دین | ټوټه | او لوبه | هغو خلقو سره دوستی مه ساتئ چه ستاسو په دین پورې ټوټه او مسخره کوی ،

مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارُ أَولِيَاءُ

له هغو خلقو نه | کومو ته د کتاب وړاندې | له تاسو نه وړاندې | او د (نه) کفار | خپل دوستان | که تاسو نه وړاندې اهل کتاب دی | او که کافران دی .

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٥٦ وَإِذَا نَادَيْتُمْ

او ویریدئ | د الله نه | که چرې یئ تاسو | د ایمان خاوندان | او هر کله چه | تاسو رابلیئ | او د الله تعالی نه ویره کوئ که په رښتیا مومنان یئ . او هر کله چه تاسو مونځ د |

إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

مونځ طرف ته | نو دوی نیسی هغه | ټوټه | او لوبه | دا | په دے وجه چه دوی | پاره رابلیئ | نو دا خلق دا ټوټه او لوبه کسری ، د دے وجه دا ده چه دا خلق |

قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ٥٧ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِفُونَ

د خلق د | چه نه پوهیدئ | دواړه | اے اهل کتابو | ایا | تاسو اشتهام اخلئ | عقل نه لری ، دوی ته دواړه چه اهل کتابو | تاسو مونځ کینه نور څه عیب کوئ |

مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمِنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

مونڙ نه | مگر داچہ | مونڙ ايمان راھو | پي الله | او پي هغه ڇو | چه نازل شول | پي مونڙ | او پي هغه ڇو | چه نازل شول | سو اڌ دے نه | چه مونڙ پي الله تعالیٰ ايمان راھو | او پي هغه ڪتاب چه مونڙ نه راغلي | او پي هغه ڪتابون چه ورندي

مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ

دواندله دے نه | او داچہ | اڪثر له تاسونه | نافرمانه دي | دوايه | ايا | راغلي وواو | اصل وجه داده | چه پي تاسو ڪي اڪثر نافرمانه دي - (اے پيغمبر ۱) ووايه چه ايا زده

أَنْبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ

زه اونيابيم تاسو | دير بد خيز | له دے نه هم | ديدے پي لحاظ سره | پي نزد د الله | هغه څو ڪي | تاسو ته دهغو خلقو حال ووايم | ڏکو مو انجام چه د الله تعالیٰ سره | دير خراب دے - دا هغه خلق دي

لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ

لعنت وکړي پي هغه | الله | او غضب ځي وکړو | پي هغه باند | او هغه جوړ ڪړل | له هغوی نه | بيزو ځان | پي کومو چه الله لعنت کړي | او غضب ځي پر ځي دے ، او پي دوی ڪي ځي بيزو ځان او خنزير

وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ

او خنزيران | او (چاچه) بندگي وکړه | د شيطان | هم دادی | پي ديره بده ځي ځي | او دير گمراه ځي | جوړ ڪړل | او چه د شيطان عبادت کوي - د داسي خلقو ځي دير ناکاره دے او داسي لار نه

عَنْ سَوَاءٍ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا

له سم لار ځي نه | او هر ځله چه | دوی راشي تاسو ته | نواځي | مونږ ايمان راوړو | دير بيرته غور زبدي دي - او هر ځله چه تاسو له داخل راشي نواځي چه مونږ ايمان راوړي دے

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

حال دا ځه ڏي داخل شوي وو | د کفر سره | او دوی د ولس | د کفر سره | او الله | بشپړ پوه ځي | حال دا دے چه پي کفر ځي راغلي وو او پي کفر ځي پستنه لاهل - او کوم خيز چه دوی

بِمَا كَانُوا يَكْمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ

پي هغه څو | چه دوی به پتول | او ته به وويني | دير | له دوی نه | چه دوی تيزي ځي | پتوي هغه الله تعالیٰ ته | دير بشپړ معلوم ځي - او ته به به دوی ځي دير وويني چه هغوی پي گناه

فِي الْأَثَمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتِ لَبِئْسَ مَا

پي گناه ځي | او پي ظلم کولو ځي | او پي حرامو | خوړلو ځي | دير خراب ځي | کوم چه سرکشو او حرام مال خوړلو ځي | دير تيزي کوي يقيناً دهغوی دا عملونه | دير خراب

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ

دوی ڪوي - | ولے نه منع کوي ځي | د دوی درويشان | او عالمان خلق | د دوی د گناه د خبرو | دي - | د دوی بزرگان او عالمان دوی د گناه د خبرو کولو نه | او حرام مال خوړلو نه

وَأَكْلَهُمُ السَّحْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتْ

او د حرامو خوړلو نه | دیر خراب دی | څه چه | دوی کوی - | ادوائی |
دل نه منع کوی ؟ واقعی چه د دوی دا کارونه دیر خراب دی . او یهودیان وائی چه

الْيَهُودُ يَدُلُّ اللَّهُ مَغْلُوبَةً غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا

یهود | چه | د الله لاس | تر لاس شوی | د د تر لاسی | لاسونه د دوی | او لعنت و شو په د د باند | په چه د د د خبره
د الله لاسونه تر لاسی دی (یعنی الله بخیل دی) تر لاسی خود د دوی لاسونه دی او په د خبره کولو په د دوی لعنت و شو

بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَةٌ يَنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

بلکه | دواړه لاسونه د د | پرانستی دی | هغه خرڅه کوی | څنکه چه | غواړی | او خامخازیاتوی | دیروله
بلکه د الله تعالی لاسونه خو پرانستی دی چه څنکه غواړی هغه خرڅه کوی او حقیقت داده چه تاته

مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا

له دوی نه | څه چه | نازل شوی | تاته | له طرفه د رب ستا | په نافرمانی | او کفر کینې
د الله تعالی د طرف نه کوم (کتاب) راغلی د هغه په دوی کینې د دیر و خلو د پاره د سرکشو او کفر سبب گرځی د

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

او داچوله مونږ | د دوی په مینو کینې | د دینمنی | او کینه | تر د سرخه د قیامت پورې
او د د کینې سر کینې) مونږ د دوی تر مینو تر قیامت پورې د دینمنی او بغض و اچولو

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعُونَ

هر کله چه | دوی بل کړی | اوږ | د جنگ د پاره | نوموړی هغه | الله | او دوی کوشر کوی
هر کله چه دوی د جنگ اوږ بلوی ، الله تعالی هغه مړ کړی ، او دوی د زمک

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

په زمکه کینې | د فساد | او الله | نه خوښوی | فساد کوونکی
په مخ فساد جوړول غواړی | او فسادیان د الله تعالی خوښ نه دی

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

او که چیر هغه | اهل کتابو | ایمان راوړی | او پر هیڅ کارۍ کولې | نوموړی به مړ کړی او | د دوی
او که د اهل کتابو ایمان راوړی و د الله تعالی نه ویریدلې نوموړی به یقیناً د دوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ

د دوی گناهونه | او خامخابه مونږ د داخل کړی و د دوی | په باغونو | د نعمت کینې | او که چیرې دوی
گناهونه معاف کړی و او دوی به مو د نعمتونو | په باغونو کینې داخل کړی و او که دوی په تورات

أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

قائم ساتلې | تورات | او انجیل | او څه چه | نازل شول | دوی ته | د دوی د رب له طرفه
او په انجیل او په هغه کتاب چه د الله تعالی د طرف نه ورته راغلی دے قائم ولاړی دے

لَا كُلُّوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ

نودوی بہ خورل | لہ پاسہ خیل نہ | اود لاند | د بنپو خیلونہ | غتہ لہ دوی نہ
نوالبتہ دیکو بہ د پاسہ (اسمان) طرف نہ ہم رزق حاصلو او د خیلو بنپو لاند (زمک) نہ ہم (بہ دگوتہ رزق ملاوید) بہ دوی

أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿۶۳﴾

بوتہ دلہ دہ | میانہ رو | اودیر | لہ دوی نہ | بد | کارونہ کوی -
کینے یوتولے بہ سمہ لاروان ہم دے، خوا کثر کسان پہ کینے دیر بد عملہ دی

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

اے پیغمبرہ ! | دُرسوہ | ہفتہ چہ | نازل شوی دی | تاتہ | ستادرب لہ طرف نہ
اے پیغمبرہ ! | پہ تاچہ | د خیل خدائے د طرف نہ کوم (حکومت) را نازل شوی ہفتہ خلقوتہ دُرسوہ ،

وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

اوکہ چہ | تاداسے ونہ کول | پس نہ بہ وی رسوتا | دہعہ پیغام | او اللہ | بہ ساقی تا
اوکہ داکار د ونہ کمر و نو دگویا | تاد اللہ تعالیٰ پیغام د ونہ رسولو | او اللہ تعالیٰ بہ تاد خلقوتہ دشر

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۴﴾ قُلْ

د خلقونہ | بیشک | اللہ | لار نہ بنائی | قوم | د کافرانوتہ | د دایہ
نہ بچ ساقی ، بیشک اللہ تعالیٰ کافرانوتہ سمہ لار نہ بنائی ، ورتہ دویہ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ

اے اہل کتابو ! | نہ یئی تاسو | د دین پہ خہ چیز باند | تردے چہ | تاسو قائم کروی | تورات
اے اہل کتابو ! | ستاسو ہیئت دین نشنہ ترخوچہ تاسو تورات ، انجیل او ہفتہ رکت یونہ

وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

او انجیل | او خہ چہ | نازل شوی د | تاسوتہ | ستاسو درب د طرف نہ | او خامخا زیاتوی | دیروتہ
نافذ نہ کروی ، چہ پہ تاسو باند ستاسو درب د طرف نہ نازل شول - او کوم فرمان چہ تانہ راغلے

مِنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ

لہ دوی نہ | خہ چہ | نازل شول | ستا طرف نہ | ستادرب لہ طرف نہ | ناخرمانی | او کفر | پس افسوس مہ کوہ
ہفتہ بہ د دوی د دیرو کسانو پہ حقلہ د زبائے سرکشئی او د غتہ کفر سبب د کروی ، نوتہ د دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۶۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِیُّونَ

پہ قوم | د کافرانو | بیشک کوم چہ مسلمانان دی | او کوم چہ یہودیان د | او صابئین
تولی پہ حقلہ ہیچے غم مہ کوہ - بیشک خوک چہ مؤمنان دی | یا یہودیان | یا صابیان

وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

او نصاریٰ | خوک چہ | ایک داوہی | پہ اللہ | او پہ وراث | د آخرت | او عمل د کرد
یا نصاریٰ دی ، بہ دوی کینے خوک چہ بہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت ایمان راوی - او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۹﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا

نیک | پس نشسته دویره | به دوی باند | اونه به دوی | غزن وی | بیشکه | مونز اخته ده
کارونه کوی ، نو د هغوی د پاره نه خه ویره شته او نه خه غم ، مونز د بنی اسرائیلونه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا كُلًّا جَاءَهُمْ

پخه وعده | له بنی اسرائیلو | او مونز ولیدل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغی دوی ته
پخه دعه اخته وه ، او ډیر پیغمبران موورته لیږلی وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ مِّمَّا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

پیغمبر | به هغه خه سره | چه نه به خوښولو | نفسونو د دوی | نویوه ډله | دوی دروغزنه کړله | او یوه ډله
به دوی ته داسه خدای حکونه راوړل چه د دوی د خواهشاتو برخلاف به وو نو څوک به نه دروغزن وکړل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿۷۰﴾ وَحَسِبُوا أَنَّ تَكُونَ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَمُوا

نه ووژله | او دوی خیال وکړد | چه نه به وی | خه خرابی | بیا باندته | او کارنه شول
نه ووژل | او دوی د اکمان وکړد چه هیڅ سزا به نه راکېږی نو ځانونه نور هم باندته کارنه کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ

بیا توبه قبوله کړه | الله | د هغوی | بیا باندته شول | او کارنه شول | ډیر | له دوی نه
بیا الله تعالی د دوی توبه قبوله کړه ، بیا (دوباره) له دوی نه ډیر (د خه خبره نه) باندته او کارنه شول

وَاللَّهُ بِصِيرٍ مَّا يَعْمَلُونَ ﴿۷۱﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

او الله | بنه کوری | هغه خه ته چه دوی نه کوی | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | دای
او الله تعالی د دوی کارونه وینی کوری . هغو خلقو یقیناً کفر وکړد کومو چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ

بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | څو نه | د مریم دمه | او ویلی وو | عیسیٰ
چه خدای خو بس هم دغه د مریم څو نه مسیح دمه . حال دا چه مسیح خو تعلیم درکړ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ اَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مِنْ

اے بنی اسرائیلو ! | عبادت وکړئ تاسو الله | چه زما رب | اوستا سرب ډی | بیشکه | څوک چه
وو چه اے بنی اسرائیلو ! یوازې د الله تعالی عبادت کوئ چه زما اوستا سودا تو پالونکې ده ، یقیناً څوک چه

يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

شریک نیسی | الله سره | پس بیشکه حرام کړی | الله | به هغه باند | جنت | او ځای د هغه
الله تعالی سره شریک پیدا کړی نو الله تعالی به په هغه جنت حرام کړی او د هغه تېکانه (د

النَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۷۲﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا

دوزخ ډی | اونشته ډی | د ظالمانو | څوک مددگار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | دای
دوزخ اور ډی ، او د ظالمانو به څوک مددگار نه وی . یقیناً هغه خلق کافران شول کومو چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ

چہ بیشک اللہ | دریم | د درپردے | اولشتہ دے شوک | معبود | سوا | د یو معبود نہ
چہ خداے پہ دریو کینے یو دے ، حال دادے چہ د یو معبود نہ سوا | بل شوک معبود نشستہ ،

وَإِنْ لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

او کہ چہ | منع نہ شول دوی | لہ ہفتہ نہ | چہ داتی دوی | ان ضروریہ ورسیری | ہفتہ کوم چہ | کافر دای
او کومے (کلمے دشرک) چہ دوی داتی کہ چہ دے دے نہ منع نہ شول نولہ دوی نہ چہ کوم خلق کافر ان شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۲ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ

لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | پس ایادوی توبہ نہ کوی | اللہ نہ | اولہ ہفتہ نہ بخشنہ (نہ غواہی
نہ غواہی نہ بہ یقیناً دردناک عذاب ملاویری - نوایا دوی اللہ تعالیٰ طرفتہ رجوع نہ کوی اولہ ہفتہ نہ بخشنہ نہ غواہی؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۴۳ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ

او اللہ | بخشنوگے | مہربان دے | نہ دے عیسیٰ | خوئے دمريم | مکرپیغبرے
او اللہ تعالیٰ بخشنوگے مہربان دے - دمريم خوئے مسیح فقط د اللہ تعالیٰ یورسول دے -

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَنِ

تیرشوی دی | دہاند لہ دے نہ | پیغبران | او دے مور | (دحق) تصدیق کوئی وہ | ہفتی دواہ بہ خورلہ
لہ دے نہ دہاند دیر پیغبران تیرشوی دی ، او دے مور دیرہ رشتہ بنجہ وہ ، او دواہ بہ دعامواسانوا

الطَّعَامُ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرُ

طعام | دگورہ | چہ خنک | مونر بیانوا | ددوی دپارہ | نخبہ | بیا | وگورہ
پہ شان) دودہی خواہ ، وگورہ چہ مونر دوی تہ خنک بنکارہ نخبہ بیانوا ، خوبیا وگورہ چہ دوی

أَنِّي يُؤْفَكُونَ ۝۴۴ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

چہ کوم خوا | دوی اہولی روان دی | دواہ | ایاتا سوعبادت کوی | پہ خائے د اللہ | دہفتہ
کوم اہر تہ اہولی روان دی ، (اے پیغبرہ! دوی) دواہ چہ ایاتا سوخداے پریردنی او دہفتہ چہ عبادت کوی

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

چہ ورتہ اختیارشتہ | ستاسر | د نقصان | اونہ نفع | او اللہ | او ریدونکے
چہ نہ نقصان ویر کولے شی او نہ نفع ، او اللہ تعالیٰ ہر شے اوری ، پہ ہر شے

الْعَلِيمُ ۝۴۵ قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوہہ دے | دواہ | اے اہل کتابوا | مبالغہ مہ کوی | پہ خیل دین کینے | پہ نا حقہ
پوہہ دے - ورتہ دواہ چہ اے اہل کتابوا ! تاسو د دین پہ مسئلو کینے نا حق زیاتے مہ کوی ،

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا

او پیروی مہ کوی | د خواہشاتو دہفتہ قوم | چہ گمراہ شول | لہ دے نہ دہاند | او ہفتی گمراہ کرل
اونہ دے خلق پہ (نفسانی) خواہشاتو پس خئی چہ دہاند نہ گمراہ شوی دی او نور دیر خلق لے گمراہ

كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۖ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دیر خلق | او گمراہ شول | لہ سے لارے نہ | لعنت کرے شو کہ | یہ ہوں خلق | چہ کافران دی
کری دی | او دے سے لارے نہ درک شوی دی ، | یہ بنی اسرائیلو کہنے شو کہ چہ کافران شوی دو

مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

لہ بنی اسرائیلونہ | پہ تہہ د | داؤد | او دے عیسیٰ | خوئے دمریم
پہ ہوی باند | داؤد او دے عیسیٰ بن مریم (علیہما السلام) | پہ تہہ لعنت ویلے شوے دے

ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝۷۸ كَانُوا الْاَيْتِنَاهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ

دا | پہ دے وجہ چہ نافرمانہ شول | اولہ حد نہ تیر شول | دوی نہ منع کیدل | دہو خراب کار نہ
حک چہ دوی نافرمانہ | دو او د حد نہ ورا نہ تیریدل | دوی چہ کوم بد کارونہ کول دھنے نہ (پہ ہیٹ)

فَعَلُوهُ ۖ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝۷۹ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ

کوم چہ دیکو | دیر خراب دو کوم عمل چہ | دوی کولو | تہہ دگورے | دیر | لہ دوی نہ
وجہ | نہ منع کیدل | واقع ددوی داکار دیر بد دو ، (اوس ہم) تہہ دوی کہنے دیر کان دینے چہ

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ

چہ دوستی کوی | دہو سرہ | چہ کافران | یقیناً دیر خراب | چہ ورا نہ ولیر | لو خان دیا | دوی (پچھل) | چہ
د (مشرکان) کافرانو سرہ ملگرتیا کوی | دوی چہ کوم عمل د خان د پارہ ورا نہ لیرے د ہفہ دیر خراب د

سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۝۸۰ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

ناراضہ شو | اللہ | پہ دوی باند | او پہ عذاب کہنے | دوی بہ ہمیشہ وی | او کہ چرے ایمان راور دوی
او اللہ ورتہ قہریدے دے ، او تل | بہ پہ عذاب کہنے پرانہ وی | او کہ دوی اللہ اور رسول او پہ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرٌ مِنْهُمْ

پہ اللہ باند | او بنی باند | او پہ ہفہ خہ چہ نازل شو کہ دے | اونہ بہ وونیوی کافران دستان | لیکن اکثر خلق | لہ دوی نہ
ہفہ باند راغلے کتاب منے نو کافرانو سرہ بہ نے ملگرتیا نہ کولہ | خو پہ دوی کہنے دیر خلق نافرمان

فَاسْقُونَهُمْ ۖ لَنُجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودُ

فاسقان دی | اغمنا بہ بیاموتہ | دیر سخت | لہ خلقونہ | پہ عداوت | دے مؤمنانو کہنے | یہودیان
دی | تہہ یہ د مسلمانانو سرہ پہ دشمنی کولو کہنے دے قول نہ سخت یہودیان او مشرکان

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَنُجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا

او مشرکان | اغمنا بہ بیاموتہ | دے قول نہ زیانزد | پہ محبت کہنے | د مسلمانانو سرہ | ہفہ خلق چہ | وائی
بیاموے ، او د مسلمانانو سرہ پہ دوستی ساتلو کہنے بہ دے قول نہ نزد ہفہ خلق بیاموے چہ غا

إِنَّا نَصْرِيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ۖ بَلَّغْنَاهُ بِمَدِينَةٍ مَّا كُنَّا بِهِيَ مُعْتَبِرِينَ ۝۸۱

مونہ نصاریٰ یو | داپہ دے چہ لہ دوی | عالمان | او درویشان | او دوی | غرور نہ کوی
تہہ نصاریٰ وائی حکم چہ بہ دوی کہنے عالمان او کوشش نشین درویشان (موجود) دی او حکم چہ داخل نہ کوی

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ

اوه رکھ ڇه واڙيدل دوی | کوم (کلام) ڇه | انزل کړے شو | رسول طرف ته | نو کورے ته | سترکے د دوی
او ڇه هغه کلام داوړی ڇه پښتو راغلے دے ، نو ته کورے ڇه د دوی

تَفِيضٌ مِّنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ

ڇه تويوی | اوشکے | په سبځ هغه څه | ڇه پيژندلی دي | له حق نه | دوی دای
سترکے او شکه خڅوی | ځکه ڇه دوی حق وپيژندلو | دوی دای

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا

اے زمونږه رب! | مونږ ايمان راوړد | پس وليکه مونږ | (د حق) شهادت ورکوونکوسره | او څه (عذر) مونږ دپاره
اے زمونږه رب! | مونږ ايمان راوړے ځه نو د گواهانو (په فهرست) کښه زمونږ نوم وليکه او مونږ سره څه عذر

لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْعُ أَنْ يُدْخِلَنَا

ڇه ايمان نه دېو مونږ | په الله | او څه ڇه راغلی دي مونږ ته | له حق نه | او مونږ اميد لرو | ڇه مونږ به داخل کړي
دے ڇه مونږ به الله تعالی او په هغه حق ڇه مونږ ته راغلی دي ايمان نه راوړد ، هر ځه ڇه دا طمع لرو ڇه الله تعالی

رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَاتَّابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ

زمونږ رب | صالحانو خلقوسره | پس بدله ورکړه دوی | الله | په دے وينا باند | جنتونه
به مو د نيکانو په ټولي کښه شامل کړي - نو د دے وينا په وجه الله تعالی به ورله داسے باغونه ورکړي

تَجَرَّى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ

ڇه بهيږي | د هغه لاند | نهرونه | هميشه به دوی دوی | په هغه کښه | اوداده | بدله
ڇه د هغه لاند ولے بهيږي ، دوی به په دے کښه هميشه وي ، او د نيکانو دپاره هم

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ

د نيکانو | او کومو خلقو ڇه | انکار وکړد | او دروغ ژنې کړل | زمونږ آيتونه | هم دوی دي
دغه بدله ده - او ځا په انکار وکړد | او زمونږ آيتونه دے دروغ وکړل | نو هم دغه

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا طَيِّبَاتِ

دوزخيان | اے د ايمان خاوندانو! | مه حراموئ | (هغه) پاکيزه څيزونه
خلق دوزخيان دي - اے مسلمانانو! | الله تعالی ڇه تاسوله کوم پاکيزه

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

کوم ڇه | حلال کړی دي | الله تاسودپاره | اوله حد نه تيريږئ | بيشکه الله | نه خوښوي | له حد نه تيريږونکي
څيزونه حلال کړي دي هغه په ځان مه حراموئ او د اندازے نه زياته مه کوئ ، زياته کونکي خلق د الله تعالی خوښ نه دي

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

او خوړئ | له هغه څه نه | کوم رزق ڇه درکړه تاسو الله | حلال | پاکيزه | او ويريږئ | له الله نه
او الله تعالی ڇه تاسوله کوم حلال پاکيزه څيزونه درکړي دي هغه خوړئ څښئ او د هغه خداي نه ويره کوئ

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ
 پہ کوم چہ | تاسو | ایمان لری | نہ نیسی تاسو | الله | پہ عبثو | قسمونو ستاسو
 چہ تاسو پرے ایمان راوے دے - الله تعالیٰ تاسو پہ عبثو قسمونو باند نہ نیسی

وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ
 او لیکن | نیسی تاسو | پہ ہف | چہ تاسو پہ پخ (ارادہ سرہ) قسمونو خوری | پس دھف کفارہ دہ | طعام و رکول
 مکر پہ ہفہ قسمونو بہ مو (خامخا) نیسی چہ تاسو قصداً خوری وی نو دے داسے قسم (ما تلو) کفارہ دادہ چہ

عَشْرَةَ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ
 لسو | مسکینانو نہ | دمیانہ درجے | کوم چہ | تاسو خوروی | خپل کور والو نہ | یادوئی جامہ و رکول
 لسو مسکینانو نہ داسے دودئی و رکوی کومہ چہ تاسو پہ خپل کور والا باند خوروی | یادوی نہ جائے و رکوی

أَوْ تَحْرِيرِ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
 یا ازادوں | دیو غلام | پس شوک چہ | بیانہ موی | نوروزے ساتی دی | درے | درے
 یا یو غلام ازاد کړی ، نو شوک چہ دے طاقت نہ لری نو ہفہ ۷ درے ورتے روزے ساتی

ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ
 دا | کفارہ دہ | ستاسو د قسمونو | کلہ چہ | تاسو قسم و خوری | او حفاظت و کړی | د خپلو قسمونو
 دا ستاسو د قسمونو کفارہ دہ کلہ چہ قسم و خوری (او داپورہ نہ کړی) او د خپلو قسمونو حفاظت کړی

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾
 دغہ شان | بیانوی | الله | تاسو پاره | خپل آیتونہ | چہ تاسو | شکر کړی
 دغہ شان الله تعالیٰ تاسونہ خپل حکمونہ بیانوی چہ تاسو شکر ادا کړی -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ
 اے مؤمنانو ! | بیشک | شراب | او جواری | او بیتان | او غشی دیال
 اے مؤمنانو ! شراب ، خمنل ، جواری کول ، د بیتانو عبادت کول او د کتبے بیلات غشی ویشتل

رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾
 پلست دی | د شیطان لہ عمل نہ دی | پس تان وساتی لہ کنہ | چہ تاسو | کامیاب شی
 ناپاک شیطانی کارونہ دی ، نو دے نہ تان بیچ ساتی چہ تاسو نجات بیا مومو -

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
 بیشک | غواری | شیطان | چہ واچوی | ستاسو پہ مینہ کنے | د نینمی | او بغض
 شیطان خو غواری چہ ستاسو پہ مینہ کنے د شرابو او جواری پہ ذریعہ د نینمی

فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ
 پہ ذریعہ د شرابو | او جواری | او منع کړی تاسو | د الله د یادولونہ | او د مونخ نہ
 او بغض پیدا کړی او تاسو د الله تعالیٰ د ذکر نہ او د مونخ نہ منع کړی

فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۹۱﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس ایہا | تاسو بہ | منع شئی | اوحکم منی | دالہ | اوحکم منی | رسول
نوا یا اوس بہم تاسو (دیدیونہ) منع شئی ؛ اود اللہ تعالیٰ حکم منی ، اود رسول حکم منی

وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ

اود ویریدی | بیکہ چرے | تاسو مخ وارولو | نو پوہہ شئی | چہ بیشک | زمونہ بہ پیغرباند | رسول دی
احتیاط ساتی ، بہ دے ہم کہ پھر تاسو مخ وارولو نو پوہہ شئی چہ زمونہ رسول کارخو واضعہ حکمہ

الْبَيِّنُ ﴿۹۲﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بنکارہ | نشہ دے | بہ ہغو خلقو باند (چہ) | ایمانہ راوہو | او علمونہ دے وکریل | نیک
رسول دی | چاہہ ایمان راوہے دے او ہغری نیک علمونہ کری دی | بہ ہغوی باند د ہغو خیرونہ

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

دخہ کناہ | بہ ہغہ کئے | چہ وئے خورل | ہرکہ چہ پرہیز کاری وکریہ | او ایمانہ راوہو | او علمونہ دے وکریل | نیک
بہ حقہ ہیم کناہ نشہ کوم چہ (د شراب وغیرہ د حرمت نہ ورنہ) ہغوی خورل خنبلی دی او اندہ خان ساقی او بہ ایمانہ نیک

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیائے | پرہیز کاری وکریہ | او ایمانہ راوہو | بیائے | پرہیز کاری وکریہ | او بہتہ کاروئے وکریل | او اللہ | خوبوی
دی او نیک کوی ، بیا ہم پرہیز کاری پاتے شئی او بہ ایمانہ ثابت قدم وی بیا پرہیز وکری او نیک کوی او داسے نیک خلق دالہ

الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ بَشْيَءٍ

نیک کونکی | اے دایمان خاوندانو! | خامناہ و آزمائی تاسو | اللہ | بہ خہ خیر
دیر خوبوی وی | اے مسلمانو! | اللہ تعالیٰ بہ تاسو د ہغے لہر دیر بنکار بہ وجہ بہ آزمیبت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

لہ بنکار نہ | کوم تہ چہ ورسیری | ستاسو لاسونہ | اوستاسو نیزے | چہ بنکارہ کری | اللہ
کئے و اجوی ، چہ ستاسو لاسونہ او نیزے بہ ورسیری | چہ اللہ تعالیٰ وکری چہ شوک د

مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ

چہ شوک ویریدی دہغہ نہ | غائبانہ | پس شوک چہ | زیلتے وکری | پس لہ دے نہ | نو ہغہ نہ
دہغہ نہ غائبانہ ہم ویریدی ، نو شوک چہ دے حکم نہ پس زیلتے وکری نو ہغہ نہ

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے دایمان خاوندانو! | مہ ورنہ | بنکار | ہرکہ چہ تاسو
دردناکہ سزا مقرر دے - اے مؤمنانو! | د احرام بہ حالت کئے بنکار مہ

حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تہ لری | او شوک چہ ورنہ بنکار | لہ تاسو | قصد | نو بدلہ (چہ وکری شئی) | شان دہغے (چہ) | ہغہ ووزلو
ورنہ ، او چاہہ قصد بنکار ووزلو ، نو دہغے بدلہ دہغے (بنکار) | بہ شان یو خاروے

مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَعْبَةِ

دخاردونہ | فیصلہ دیکری دے | دودھ انصاف کوئی | لہ تاسو | بہ طور قربانی | چہ ورسیری | کعبہ تہ
دے ، چہ ستاسو دودھ متصفان بہ دھغ فیصلہ کوی ، قربانی دپارہ کعبہ تہ ورسوی

أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَّسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبِذْوَقٍ

یا کفارہ دہ | طعام درکول | مسکینونہ | یا برابر | ادے | روژے | چہ وٹکی
یا دھغ کفارہ بہ مسکینانو باند دودھی خوروی | با دے برابر روژے ساتل دی | داخکہ چہ دخیل

وَبِالْأَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفُ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ

سزا | دخیل کار | معاف کرل الله | ہفغہ | چہ شوی دی واند | اوٹوک چہ | دوبارہ دکری | نو بدلہ بہ اخلی | الله
عمل خوند وٹکی ، واند چہ شہ شوی الله تعالی معاف کرل او اوس چہ ٹوک | دا کار وکری | نو الله تعالی بہ ترکنہ

مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۵ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

دھغہ نہ | او الله | زبردست | بدلہ اخستونکے | حلال شوے | بہ تاسو | بنکار | ددریاب
بدلہ اخلی | او الله تعالی (پہ تلو باند) غالب (او) سزا وکونکے | تاسو دپارہ ددریاب بنکار او دے خوراک

وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلْغِيَارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

اودھغ خوراک | ستاسو فائدہ دپارہ | اود مسافرد دپارہ | او حرام کر شوے | بہ تاسو | بنکار | دوجے
حلال کرے شوے | چہ تاسو او مسافردہ فائدہ | رسیری | او ترخو چہ تاسو داحرام بہ حالت کینے یئی بہ تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرْمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۶ جَعَلَ اللَّهُ

ترخو چہ تاسو یئی | بہ احرام کینے | او ویریدی | دالله نہ | چہ دھغہ طرف نہ | بہ تاسو راجع کوئی | جوہ کرہ | الله
باند دوجے بنکار حرام دے | او دالله تعالی نہ ویرہ کوئی چہ قول بہ ورتہ پیش کیجی | الله تعالی کعبہ چہ

الْكَعْبَةِ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامِ

کعبہ | کور | د عزت | د قیام ذریعہ | خلقو دپارہ | او میاشتہ | دحرمت
د عزت خلے دے | دخلقو (اجتماعی ژوند) قیام سبب گرھولے دے ، اود غسے دحرمت میاشتہ اود

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

اود قربانی تھاری | اود پتہ والاخاروی | دا | حکم چہ تاسو پوہہ شئی | چہ | الله | پوہییری
قربانی تھاروی | اودھغ تھاروی چہ مرئی کینے پتہ پرتے وی ، دا حکم چہ تاسو تہ معلومہ شئی چہ الله تعالی د

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۷

پہ ہفغہ شہ چہ بہ اسمانون کینے | او بہ ہفغہ شہ چہ بہ زمکہ کینے | اودا چہ | الله | بہ ہر شہیز باند | بنہ پوہہ د
اسمانون او د مزکے د تلو خیزدونہ خبر دے | اودا چہ الله تعالی | بہ ہر شہ بنہ پوہہ دے

إَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۹۸

پوہہ شئی | چہ | الله | سخت | عذاب وکونکے | اودا چہ | الله | بخشنونکے | مہربانہ د
خبر شئی چہ الله تعالی | بہ سزا وکول کینے | دیر سخت دے | اودا چہ الله تعالی | بخشنونکے | مہربان دے

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

نشدہ | پہ پیغمبر | مکر | رسول (پیغام) | اور اللہ | پوہیری | پہ ہفتہ چہ تاسو بکا کوئی
د رسول پہ ذمہ خوبس پیغام رسول دی | اور اللہ تعالیٰ نہ ستاسو خرکند او پست

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

او پہ ہفتہ | چہ تاسو پتھوئی | دواہ | برابر نہ دی | پلپیت | او پاک | اگرچہ
حالات قول معلوم دی - (اے پیغمبر: دوی نہ) دواہ چہ پاک او ناپاک یو برابر نہ دی | اگرکہ د

أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

پہ تعجب کئے اچوی تا | دیروالے | دپلیتی | نوویریری داللہ نہ | اے د عقل خاوندانوا!
تاپا کو خیزونو دیروالے تا پہ تعجب کئے و اچوی ، نولے عقلمندوا! د اللہ تعالیٰ (د نافرمانی) نہ ویرہ کوئی

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ

چہ تاسو | کامیابہ شی | اے | دایمان خاوندانوا! | تپوس مہ کوئی | دداسے خیزونو
چہ تاسو کامیابہ شی - اے مسلمانانوا! دداسے خیزونو پہ حقلہ پوہیتنے مہ کوئی

إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ

چہ کہ بیکارہ شی | تاسوتہ | نو غمزن بہ کری تاسو | او کہ | تپوس کوئی تاسو | دہفہ پہ حقلہ | پہ داسے وخت
چہ کہ ہفتہ درتہ بیکارہ شی نو بد بہ دربانڈ و لگی ، او کہ تاسوئے پہ داسے وخت کئے تپوس کوئی

يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدِلُكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ

چہ نازلیری | قرآن | نو بیکارہ بہ شی تاسوتہ | معافی دکرہ | اللہ | نہ ہغو (تپوسونہ) | اور اللہ | بخنبونک
چہ قرآن رانازلیری نو ہفتہ بہ درتہ خامخا بیکارہ کوئے شی اللہ تعالیٰ تاسوتہ معافی دکرہ ، اور اللہ بخنبونک

حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا

د زغم خاوندک | بیشک تپوسونہ کری دو (دیکہ نسبت) | یوقوم | لہ تاسونہ ورا ند | بیا | شول ہغوئی
د زغم خاوندک ، بیشک یوقوم تاسونہ ورا ند ہم داسے تپوسونہ کری و و بیا چہ کلہ ہفتہ بیکارہ شول نو د

بِهَا كُفْرَيْنَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ

پہ ہفتہ باند | کافران | نہ دہ مقرر کرے | اللہ | بحیرہ | اونہ | سائبہ
مفہ نہ نے انکار و کرو - اللہ نہ خوبحیرہ (د کوم خاند پٹی چہ دبتانو پہ نوم کرکشی) اونہ سائبہ (دبتانو پہ نوم آزاد شوے

وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ ۚ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ

اونہ | وصیلہ | اونہ حام | لیکن | کوم خلق چہ | کافران دی | ہغوئی تہری
خاوندانوا) اونہ وصیلہ (د کومے او بیچہ ورومبہ او دویم بچہ بنٹے دی) اونہ حام (لس مل بلار بوونکے او بن) حرام مقرر کرکے دالام

عَلَى اللَّهِ الْكُذْبُ ۚ وَكَثَرَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

پہ اللہ باند | دروغ | او دیرلہ دوی نہ | عقل نہ لری | او کہ چہ | دوئیے شی دوی نہ
خلق پہ اللہ تعالیٰ ددروغ توہمتونہ تہری ۱۰ او پہ دوی کئے اکثر بہ عقلہ دی - او ہر کلہ چہ ورتہ وویلیے شی

تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

(چه) رانشی تاسو | دهنهغه طرف ته | نازل کړو الله | اود پيغمبر (د حکم) طرف ته | نوددی وائی | کافی دے مونږ د پاره

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

هغهغه چه مونږ دې مونږ | په هغه باند | پلاران خپل | ايا که چيرې | پلاران ددوی | چه نه پوهيدل

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ

په شئ خپل | اونه | دوی په هدايت باندو | اے دايهان خاوندانو ! | په تاسو (د مې واري) ده | ستاسو خپل

لَا يَضُرُّكُمْ مِّنْ ضَلٍّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصانه شئ در رسو تاسو | خوک چه گمراه شو | هرکله چه | تاسو هدايت باندی | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو

جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د ټولو | بيا به هغه ونيای تاسو | هغهغه چه تاسو به کول | اے مؤمنانو !

شَهَادَةً بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ

گواهي (پکارده) | ستاسو په مينه کې | کله چه راوړسيږي | يوله تاسو ته | مرګ | په وخت | د وصيت کې

اَتَيْنَ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرٍ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ

د دودو سړو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | يا | دوه نوروی | تاسو نه سوا | که چيرې | تاسو

ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسَبُوهَا

سفر کوئ | په زمکه کې | بيا ورسيدی تاسو | مصيبت | د مرګ | نورا ايسار کې تاسو دواړه

مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيقْسِمِنْ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِي

پس | له ماخه نه | پس دوی د قسم وځوي | د الله | که چيرې تاسو شک و | چه مونږ نه اخلو

بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ

د دې په بدل کې | قيمت | اگر چه هغه وې | رشتنه داس | اومونږ نه پټوو | گواهي | د الله

إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا

بیشکے مونز بہ پہ غنہ وخت | لہ گناہکارانہ یو | بیا کر چرے | معلومہ شی | بہ کچہ دادواہ | مرتکب شول
یعنی مونز بہ گناہکار شو ، نوکۂ پتہ ولگیدہ چہ دے دواہو خان پہ گناہ کئے اختہ کرے دے

إِنَّمَا فَاخِرِينَ يَقُوضُ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

دگناہ | نو دودہ نورگواہا | دودریزی | دھفہ دواہ پہ خا | لہ هغو خلقونہ | چہ دھغوی حق وھل غوبتی دی
نوبیا د دھغوی پہ خاے دودہ نورسری دھفہ کسانونہ ودریزی چہ وہاندینوگواہانو دچا حق وھل

الْأُولَىٰ ۖ فَيَقْسِمَنَّ بِاللهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چہ هغوی دیرنزدکی مرتہ | بیا دھغوی قسم ونور پہا لہ | چہ زمونز گواہی | زیانہ ریتینہ دہ | ددک دواہولہ گواہی نہ
دو ، او دواہ د بہ اللہ تعالیٰ قسم وخورسی چہ زمونز شہادت دھغوی دگواہی نہ زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَا ۖ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ ذَلِكْ أَذْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا

ادزیانہ نہ دے کرے مونز | بیشکے چہ مونز بہ پہ غنہ وخت لہ ظالمانونہ یو | ادزیانہ نزدیکہ دہ | اذتہ چہ دوی درکری
اومونز بہ شہادت کئے زیانہ نہ دے کرے کئی نوبیا بہ پہ ظالمانو کئے شمیر شو ۔ داہیرہ د نزدیکہ لارہ دہ چہ دغہ

بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تَرُدَّ آيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ

گواہی | بہ صحیح طریقہ | یا دویری لہ دگنہ | چہ ردیہ کرے شی | قسمونہ | پس لہ قسمونہ دوی نہ
شان بہ خلق شہادت سم سم ادا کری یا بہ دگنہ ودریزی چہ دھغوی دقسمونہ پس پہ نور و قسمونہ د

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا ۖ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

او ودریزی داللہ نہ | او وادری | او اللہ | سمہ لار نہ بنائی | قوم | د فاسقانوتہ
هغوی تردید ونہ شی او داللہ نہ ویرہ کوئی او (دھفہ حکم) اوری اللہ د فاسقانوتولی نہ سمہ لار نہ بنائی ۔

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا

پہ کومہ ورخ | چہ جمع کری اللہ | رسولان | بیا بہ هفہ وفرمائی | خہ | جواب درکری شو و تاسو؟ | ووبہ وائی
پہ کومہ ورخ چہ اللہ تعالیٰ قول رسولان راجع کری نو پیوس بہ ترے وکری چہ تاسوتہ خہ جو د درکری شو و و

لَا عِلْمَ لَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ

نشہ و علم | مونز نہ | بیشکے نہ | اینہ پوہمیے | پہ غیبو باند | کلہ چہ | وفرمائی | اللہ
هغوی بہ جواب ورکری چہ مونز نہ ہبہ علم نشہ بیشکے نہ د غیبو د خبرونہ خبردارییے ۔ بیا کلہ چہ اللہ تعالیٰ

يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ

اے عیسیٰ مریم دمریم ! یاد کرہ | نعمت زما | پہ خیل خان | او پہ خیلے مور | کلہ چہ
وفرمائی اے دمریم خویہ عیسیٰ ! ماچہ کوم نعمتونہ تالہ او ستا مور لہ ورکری و و هفہ یاد کرہ چہ ماچہ

أَيَّدْتُكَ ۖ بِرُوحِ الْقُدُسِ فَتُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا

ماستامد و کرد | بہ روح القدس سرہ | چہ خبر کوئے تا | خلقوسرہ | پہ زانگو کئے | او پہ بوخ عمر کئے
جبرائیل سرہ ستا امداد و کرد ، تا بہ زانگو کئے ہم خلقوسرہ خبر کوئے او پہ بوخ عمر کئے ہم

وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَإِذْ

او هر کله چه ما تو تاته | کتاب | او حکمت | | او تورات | او انجیل | او هر کله چه

او هر کله چه ما تاته | کتاب | حکمت | ، تورات او انجیل تعلیم در کرد ، او چه

تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفَخُ فِيهَا فَتَكُونُ

چه جوړولوتا | له خټه نه | پشاد صورت | د مارغه | زما په حکم | بیا به پوک و هلو تا | په هغه کبه | نو هغه به شو

تایه زما په حکم د خټه نه د مارغه شکل جوړولو او پوک به د | پکبه کولو ، او زما په حکم

طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۚ

مارغه | زما په حکم | او ښه کولو به تا | پیداشی دوند | او برکي | زما په حکم

به مارغه کیدلو ، او پیداشی رانده او برکي به د زما په حکم رَعُول ،

وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي ۚ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

او هر کله چه به تا را و ښتل | مری | زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بنی اسرائیل

او مری به د زما په حکم ژوندی کول ، او ما ته د بنی اسرائیلو نه به چ

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

له تانه | هر کله چه تا را و ښتل هغوی | معجزه | بیا د وویل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه

کړه کله چه تا هغوی ته خرگنده غږه را و ښه ، نو کو مو خلقو چه له دوی نه کفر اختیار کړه و د هغوی

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ

چه نه دے دا | مکر صوف | جادو دے | ښکاره | او کله چه | ما په زړه کبه و اچول | د حواریانو

وَوَيْلٌ لَهُمْ دَاخِرَ دَأْوِهِمْ جَادُونَ سَوَابِلَ هَيْثُ نَزَّلَتْ دِي - اویا د کړه کله چه ما د حواریانو په زړه کبه و اچول

أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۚ

چه | ایمان را و ښه په ما | او زما په رسول | نو دوی وویل | مونږ ایا را و ښه | او کوا ښه | چه بېشکه مونږ | حکم منونکي یو -

چه په ما او زما په رسولانو باند ایمان را و ښه نو دوی وویل چه مونږ ایا را و ښه او الله ! نه کوا ښه چه مونږ

وَإِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

هر کله چه وویل | حواریانو | اے عیسیٰ | خو ته د مریم ! | ایا کولای شی ؟ | ستا رب چه

فرمانبردار یو (یا د کړه) کله چه حواریانو وویل چه اے عیسیٰ د مریم خویه ! ایا ستا رب په مونږ باند له اسمان

يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

راکو زه کړی | په مونږ باند | خواږه | له اسمان نه | او وویل هغه | و دیر بهی د الله نه که چیر یی تا سو

ننه د خوراک یوه خواږه را کو زولای شی ، عیسیٰ ورته و فرماییل چه د الله تعالی نه و دیر بهی که چیر

مُؤْمِنِينَ ۚ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

مؤمنان | دوی وویل | چه مونږ خواږو | چه خوړو | له دے نه | او آرام د نیسی

واقعی تا سو مؤمنان یی . هغوی وویل ، مونږ خو ښه دا خواږو چه د هغه نه خوراک خوړو او زړه نه مو به

قُلُوبَنَا وَنَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا

زموڼو زړونه | او پوهه شو موږ | چه بيشكه | رښتيا ويلي دي تا موږ ته | او موږ شو | په هغه باند
نسل شي | او داراته معلومه شي چه تا موږ ته هر څه رښتيا رښتيا ويلي دي | او په دے خبره

مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۱۳ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

له گواهانو نه | وويل | عيسى | عيسى | خوئے | د مريم | (چه) اے الله زموږ رب
گواهان شو | عيسى د مريم خوئے وويل | اے الله اے زموږ رب!

أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

نازله کړه | په موږ باند | خواږه | له آسمان نه | چه وي | موږ د پاره | د خوشحالي ورځ
په موږ باند يوه خواږه د آسمان نه را کوزه کړه | چه زموږ د پاره يعنې زموږ د وړاندينو

لأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

زموږ د وروستيو | او د وروستيو د پاره | او يو نځښه | ستا د طرف نه | او روزي را کړه موږ ته | او ته
او د وروستيو خلقو د پاره د خوشحالي موقعه شي او ستا د طرف نه يوه نځښه شي | او موږ له روزي را کړه ته دير

خَيْرُ الرَّاغِبِينَ ۱۱۴ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ

د پريښه روزي وړ کوونکي | د فرمايل الله | بيشكه زه | نازلونکي يم دا | په تاسو باند | پس څوک چه انکار وکړي
ښه روني رسان يئ | الله وړ | فرمايل چه زه تاسو ته خواږه در نازلونکي يم خو په تاسو کي چه څوک دے

بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۱۱۵

پس له دے تاسو نه | نو زه به عذاب وکړم هغه | د عذاب | چه عذاب به نه وکړم هغه | چا بل نه | له جهان والو نه
نه پس هم انکار وکړي نو زه به ور له داسے سزا وکړم چه په دنيا کي به م بل چاله نه وي وکړي

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او کله چه و فرمائي | الله | اے عيسى خوئے د مريم | ايا تا ويلي ؤو | خلقو ته
او هر کله چه الله تعالي (په حشر کي) و فرمائي اے عيسى د مريم خوئے! ايا تا خلقو ته ويلي وو چه د الله

اتَّخَذُونِيْ وَأُمَّيْیَ الْهَيْبِیْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحٰنَكَ

(چه) کوښي ما | او زما مور | د دے معبودان | په خلئ | د الله | د به وائي | پاک يئ ته
سوا ما او زما مور دواړه په خدايي کوښي | هغه به وائي اے الله! ته پاک يئ

مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ ط إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ

نه دي مناسب مال | چه دوايم | هغه خبره | چه نه دے زما حق | که چرے | ما دا ويلي دے
ما دا څنگه کول شو چه هغه خبره د خلئ نه ايستل چه ماته حق حاصل نه وو | که ما ويلي دے نو تاته

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا أَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ

نو بيشكه هغه به معلوم کواته | نه پوهيږ | په هغه څه چه زما زړه کي | او زه نه پوهيږم | په هغه څه چه ستا به زړه کي
په ضرور معلومه دے | تاته ښه معلوم دي څه چه زما به زړه کي دے او ماته نه دي معلوم څه چه ستا به علم کي دي

۱۱۳

۱۱۴

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ

بیشک ہم تہ | دیر نہ پوہہ یے | پہ غائبو باند | نہ دی و بیلی ما | دوی نہ | مگر | خہ | چہ | حکم فرما یے و تمامہ پہ ہنہ
بیشک نہ د غیبو پہ خبر و باند بنہ پوہہ یے | مادرتہ د دے نہ سوا | ہیہ نہ دو و بیلی | خہ چہ تاحکم

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

چہ عبادت دکرہ | د الله | چہ زمارب | اوستا سوب دے | اووم زہ | پہ دوی باند | با خبرہ
را کرے و و چہ یوازے د الله عباد کوئی چہ زما اوستا سود تو لوب دے اوزہ ترے نہ ترہنہ دختہ خبر و دم ، ترخوچہ

مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ

ترخوچہ زہ و دم | پہ دوی کنے | بیا هر کد چہ | ناواختلم زہ | نووے تہ | نگران | پہ دوی باند
پکنے موجود و دم ، او هر کد چہ تاپستنه لاوغوشتم ، نو بیا (یوازے) تہ د هغوی نہ خبر وے

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ تَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَ

اوتہ | پہ هر خیز باند | بنہ با خبرہ یے | کہ چہرے تہ عذاب د کو دوی | نو بیشک دوی | ستا بند کان دی | او
او اے الله اے د هر خیز نہ بنہ خبر داریے | اوس کہ تہ سزا ور کوے نو دوی ستا بند کان دی ، او

إِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ

کہ تہ د بخشنے | دوی | نو بیشک تہ | غالب | د حکمت خاوند یے | دہ فرما یے الله | دا هغ ورم د
کہ معافی ورتہ کوے ، نو تہ غالب او د حکمت نو خاوند یے ، الله تعالی بہ ورتہ وائی چہ دا هغ ورم

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صَدُقَهُمْ لَّهُمْ جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نفع رسوی | رشتنیو تہ | رشتیا د دوی | دوی لہ | باغونہ دی | چہ بهیری | د هغ لاند | نهر ونہ
دہ | چہ رشتنیو خلقو تہ بہ خیل رشتیا فائدہ د کوئی ، هغوی لہ داسے باغونہ دی چہ لاند ترے نہ وے بهیری

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

همیشہ بہ د سیری | پہ هغ کنے | ہمیشہ ہمیشہ | راضی شوالله | لہ دوی نہ | او راضی شول د کو لہ هغ نہ | دا | کا میابی دہ | لویہ
او هغوی بہ پہ دے کنے ہمیشہ ہمیشہ وی ، الله د هغوی نہ راضی شوا و هغوی د الله نہ راضی شول دا دیرہ لویہ کامیابی دہ

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

الله د پارہ دہ | بادشاہی | د اسمانونو | او د زمکے | او د هغ نہ چہ پہ دے کنے | او هغ | پہ هر خیز باند | قادر دے
اسما نونہ او زمکہ او د تر مینہ چہ هغ دے | پہ تولو د الله تعالی حکومت دے او هغ پہ هر خیز باند قدرت لری

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهُوَ بِذِهِ

سورۃ الانعام پہ مکہ کنے نازل شو پہ دے کنے | بشر و دے | د الله پہ نوم چہ لویہ مہربان زیات رحم کوونکے دے | ۱۶۵ آیتونہ او ۲۰ رکوع گانہ دی
د الله پہ نوم شروع کوم چہ بے اندازے مہربان دے یز زیات رحم خاوند دے

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

قول تعریفونہ | الله د پارہ دی | هغ کوم چہ | پیدا کرل | اسمانونہ | او زمکہ | او پیدا کرل
قول تعریفونہ ہم الله تعالی لہ دے | چاہے اسمانونہ او زمکے پیدا کرل دی | او تبارے

الظُّلُمِ وَالنُّورِ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ①

تیارے | اور نہ | بیا (ہم) کوم خلق چہ | کافران دی | خیل رب سرہ | (نور) برابر گنری
اور نہ | جوہ کرے دہ | بیا ہم کافران | خلق خیل رب سرہ | برابر گنری -

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ

اوہم ہفہ | چاہہ | پیدا کرئی تاسو | لہ ختہ نہ | بیائے | مقرر کرہ | یوہ مودہ | او یوہ مودہ (نور)
(اللہ) ہفہ دے چہ تاسو نے د خاڈرے نہ پیدا کرئی بیائے درلہ د ژوند یوہ نیہہ مقرر کرہ | او یوہ بلہ

مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ② وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

مقررہ | ہفہ سرہ | بیا (ہم) تاسو | شک کوئی | اوہم ہفہ د اللہ | یہ اسمان نو کینے
نیہہ (د قیامت) ہم ہفہ سرہ مقررہ دہ | بیا ہم تاسو شک کوئی | اوہم ہفہ یو خدا دے چہ اسمان نو کینے ہم دے

وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او یہ زمکہ کینے | اوہم پوہیدی | ستاسو پہ پتہ | او ستاسو پہ بشکارہ | او پوہیدی | یہ ہفہ
او یہ زمکہ کینے ہم دے | ہفہ ستاسو پہ پتہ او بشکارہ | تو پوہیدی | او ستاسو علو بانڈ ہم

تَكْسِبُونَ ③ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

چہ تاسو نے کوئی | او نہ راجی دوی تہ | ختہ نخبہ | لہ نخبہ نہ | د رب د دوی | مکر د دوی | لہ ہفہ نہ
پوہہ دے | او دے (کفار) تہ چہ کلمہ د اللہ تعالیٰ د نخبہ نہ ختہ نخبہ راشی | نو دوی | لہ دے نہ

مُعْرِضِينَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ

مخ ا دوسکی | پس دوی دروغ و گنہلو | حق | اہلکہ چہ ہفہ را غلو دوی | پس زس | یہ راشی دوی تہ
مخ اروی | (اوس چہ کوم پیغام دے) حق دوی نہ را غلو نو دوی (دہم) دروغ و گنہلو | پس زبہ دوی تہ دے

أَنْبِئُوا مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑤ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د ہفہ کوم پوہے | چہ ہغوی تو نے کوئے | آیات د کئی دی | چہ ثومہ | اہلاک کرل مونہ
ہفہ خیز حقیقت معلوم شی کوم پورے چہ یہ دوی تو نے کوئے | دوی نہ گوری | چہ د دوی تہ ورائی مونہ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ

لہ دوی نہ ورائی | قومونہ | مونہ طاقت در کرے و د دوی | یہ زمکہ کینے | چہ | مونہ طاقت نہ در کرے
ثومہ قومونہ ہلاک کر دی | کومولہ چہ مونہ یہ زمکہ کینے ہفہ اقتدار و کرے و چہ تاسو لہ مو

لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

تاسوتہ | او را لیزے و مونہ | لہ اسمان نہ | یہ دوی بانڈ | باران | او کر دی و مونہ | نہرونہ
نہ در کرے او مونہ یہ ہغوی بانڈ دیرہ نہ (د رحمت) باران و درول | او د ہغوی د قد مونہ لانڈ

تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا

جاری | د دوی لانڈ (قد مونہ) | بیا مونہ ہلاک کرل دوی | یہ گناہونہ د دوی | او پیدا کرل مونہ
مونہ نہرونہ جاری کرل | بیا مونہ ہغوی د ہغوی د گناہونہ و چہ ہلاک کرل | او د ہغوی نہ پس

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنَا ۖ أَخْرَيْنَ ۖ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا

پس نہ دوی نہ | قومونہ | نور | اوکے پھر نازل کرے دیکھو | پہ تاباند | (سالم) کتاب
مونہ نور قومونہ پیدا کرے | اور اے پیغمبر! کہ چہ مونہ پہ تاباند کاغذ باند لیکے شوے

فِي قِرطَابٍ فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا

(لیکے شوے) پہ کاغذ باند | اوکے لکے دے | لاسونہ خیل | نوخامخابہ وٹیل وو | ہغو خلق کو مچہ | کافران دی | چہ نہ دے دا
یو کتاب نازل لے | او دوی خیل لاسونہ (م) | ہغلہ ورا دے نو بیا بہ ہم کافر و خلقو | دا وٹیل چہ دا خو

إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مکر | جادو | بنکارہ | او دوی وائی | دے رادنے لیرے شوہ | پہ دے باند | فرستہ
بنکارہ جادو دے | او دے خلق و وٹیل چہ پہ دے (نبی) باند شوک فرستہ وے نہ را کو زیری!

وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۚ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ

اوکے پھر نازل لے مونہ | فرستہ | نوختہ شو بہ وہ | تولہ معاملہ | بیا بہ مہلت نہ وود کرے شو دوی | اوکے مونہ جو روہفہ
اوکے مونہ فرستہ را کو زہ کرے و نو تولہ قصہ بہ خلاصہ شو وہ او بیا بہ دوی نہ ہیٹ مہلت نہ ووملا د شو اوکے چہ

مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَّا

فرستہ | نو مونہ بہ جو کرے دوہفہ | سرے | او البتہ مونہ بہ شبہ غور زولہ | پہ دوی باند | ہم ہفہ
مونہ فرستہ پیغمبر جو رو لے نوہفہ بہ ہم مونہ دسری پہ شکل را کو زولہ او دے پہ شک کہنے بہ پراتہ دو

يَلْبَسُونَ ۚ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومہ شبہ چہ (اوس) کوی | او بیشکہ توتے شوے دے | پیغمبرانو پورے | دہاند لہ تانہ | نور اچا پیرہ شو
خٹکہ چہ اوس پہ شک کہنے پراتہ دی او (لے پیغمبر!) تانہ دہاند ہم دیرو پیغمبرانو پورے خدا لکے شوی کا خوا خربہ غہ

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۚ

ہغو خلقو باند کو موچہ | توتے کرے و | ہفہ (نبیانو) سوہ | ہفہ (عذاب) | کوم پورے چہ بہ ہغوی توتے کرے
توتو کو دنگو باند ہم ہفہ عذاب را چا پیرہ شو کوم | پورے چہ دوی توتے کرے

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دواہ | وگر خئی | پہ زمکہ کہنے | بیا | وگورئی | خٹکہ شو | انجام
نہ ورتہ دواہ چہ (اے خلقو!) دمرکے پہ مخر وگر خئی (او) بیا وگورئی چہ (دحق) دروغ کو دنگو خٹہ

الْمُكَذِّبِينَ ۚ قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

د دروغ مکر و نگو | تپوس و کرہ | دچا دی | خٹہ چہ | پہ اسمان و نو کہنے | او زمکہ کہنے دی؟ | دواہ
انجام شو؟ نہ دواہ چہ پہ اسمان و نو او زمکہ کہنے خٹہ دی ہفہ دچا دی؟ (نہ پخپلہ) دواہ

لِلَّهِ ۖ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

د اللہ دی | لانہہ کرے دے | پہ خیل حان باند | مہربانی | ہفہ بہ ضرور جمع کری تاسو | پہ ورخ د قیامت
چہ د اللہ تعالیٰ دی ہفہ پہ خیل حان باند ہم کو ل لانہہ کری کا۔ ہفہ بہ تاسو ضرور د قیامت پہ ورخ را جمع کری

لَا رَيْبَ فِيهِ ۖ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾

نشہ شک | پہ دے کئے | کو موچہ | نقصان کئے و سائل | خیل خانو نہ | پس هغوی | ایمان نہ راؤری
دکوم پہ راتلو کئے چہ ہیم شک نشہ او کو موخلوچہ خان پہ نقصان کئے اچوے دے هغوی ایمان راؤرونی دی

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْبَيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳﴾

اودھغدی | خہ چہ آرام کوی | پہ شہیر کئے | اودرخ (کئے) | اودھغ دے | اؤریدونکے | پوہہ
اودھغ پہ تیارہ کئے اود دے پہ رہا کئے ہر خہ چہ اوسیری هغہ قول دالہ (خلوق) دے اودھغ اوریڈونکے (او) پوہہ دے

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ اتَّخَذُ وَلِيًّا فَأَطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

دوایہ | ایا بغیر | دالہ نہ | زہ و نیسم | بل دوست | چہ پیدا کوونکے | داسمانو | او دزمکے دے
تہ دوایہ چہ ایا زہ اللہ تعالیٰ پریر دم اوبل شوک خیل کار ساز جو رکوم چہ اسمانوہ او زمکے لے پیدا کوی دی

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ

اودھغ | (پہ تولو) خوری | او پہ هغہ شوک خوری | دوایہ | بیشک ماتہ حکم شو دے | چہ زہ شم | دتہ لونہ وری
اودھغ تولو تہ روزی درکوی اودھغ لہ شوک روزی نہ ورکوی ورتہ دوایہ چہ ماتہ خودا حکم شو دے چہ زہ دے پہ تولو

مَنْ أَسْلَمَ وَ لَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾ قُلْ إِنِّي أَخَافُ

اسلام را دہونکے | او | مہ کیرہ تہ | لہ مشرکانو نہ | دوایہ | بیشک زہ | ویریرم
کئے درو مہ اسلام قبول کریم او (ماتہ حکم دے چہ) تہ لہ مشرکانو نہ نہ شے - ورتہ دوایہ چہ کہ زہ دخیل رب

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾ مَنْ يُصِرْ عَنْهُ

کہ چہ | نافرمانی و کم | دخیل رب | لہ عذاب | ددے | لوئے نہ | دچانہ چہ هغہ واروے شو
نافرمانی و کم نو ماسرہ دیوے لوئے دے د عذاب ویرہ دہ - شوک چہ پہ دغہ ورخ د عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ ۖ وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿۱۶﴾ وَإِنْ يَمْسُكْ

پہ دغہ ورخ | نو بیشک هغہ رحم و کریم هغہ | اودادہ | کامیابی | بنکارہ | او کہ چہ | ورسوی تاتہ
نہ بیچ شونو پہ هغہ اللہ تعالیٰ ویر رحم و کرد اودا لویہ کامیابی دہ - او کہ چہ لہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسُكْ

اللہ | (خہ) تکلیف | نوشتہ | (شو) لرے کوونکے | دھغ | دھغ نہ سوا | او کہ چہ | هغہ ورسوی تاتہ
تاتہ خہ تکلیف ورسوی نو دھغ نہ بغیر هغہ شوک نشہ چہ هغہ لرے کوی او کہ چہ هغہ درتہ خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۷﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

خہ خیر | نو هغہ | پہ ہر خیز باند | قادر دے | اودھغ | غالب دے | پہ خیلو بند کا تو باند
و رسوی نو هغہ پہ ہر خہ قدرت لری - اودھغ پہ خیلو بند کا تو باند پورہ پورہ اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيمُ ۖ الْحَبِيرُ ﴿۱۸﴾ قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً

اودھغ | د حکمت خاوند | خبردار دے | دوایہ | کوم یو خیز | ویر لوئے دے | پہ شہادت کئے
اودھغ د حکمت خاوند او پہ ہر خہ خبر دے - تہ پوس و کرہ چہ دچا گواہی دتہ لونہ لویہ دہ ؟

قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ

دوایہ | اللہ دے | گواہ | پہ میں زما | او پہ میں ستاسو کجے | اودھی شوکہ | زما طرفہ
(نہ پخیلہ) دوایہ! جہ اللہ تعالیٰ زما او ستاسو ترمینجہ گواہ دے ، او پہ ما باندہ اقرآن

هَذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَيْبُكُمْ لَتَشْهَدُوا

دے | قرآن | جہ زہ و ویر دم تاسو | پہ کس | او تر جہ دا ورسید | ایاتاسو | گواہی و رکوی
نازل شوے دے ، جہ دے پہ ذریعہ تاسو (دعا بنی) و ویر دم او چاہے جہ دا ورسیدی (ہم) | ایاتاسو دا گواہی و رکوی

أَنْ مَعَ اللَّهِ إِلَهٌ آخَرُ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ

جہ | د اللہ سہدی | معبودان | نور (ہم) | دوایہ | زہ خود اگواہی نہ و رکوم | دوایہ | بیشک | ام ہمد
جہ اللہ تعالیٰ سرہ نور معبودا ہم (موجود) دی ، اتہ دوایہ جہ زہ داسے گواہی نہ و رکوم ، دوایہ جہ اللہ نور

إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَشْرِكُونَ ۝۱۹ الَّذِينَ

معبود | یو | او بیشک زہ | بیزاریم | لہ ہمد نہ | جہ تاسو شریکان کوئی | ہمد خلق جہ
ہم ہمد یو معبود دے او زہ دہم خیزو نہ بیزاریم کوم جہ تاسو (اللہ سرہ) شریکیں - چاہے جہ مونہ

اتَّبَعْنَاهُمْ لِيُفْلِحَ الْكَتِبَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ

و رکوی دے مونہ دوی | کتاب | دوی پیڑنی (ارسل) | لکھنک جہ دوی پیڑنی | خیل حامن
کتاب و رکوی دے ، ہمدی (ارسل) داسے بنہ پیڑنی | شنگہ جہ خیل حامن بنہ پیڑنی (نور)

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۰ وَمَنْ أَظْلَمُ

ہمد کومو جہ | نقصان کئے و لسل | خیل حانو نہ | پس ہمدی | ایمان نہ راوری | او شوک | زیات ظالم
کومو خلق جہ خیل حان پہ زیات کئے اچولے ، ہمدی بہ ایمان نہ راوری - او دہم چاہے لوئے ظالم

مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

لہ ہمد چاہے | جہ دتری | پہ اللہ باندہ | دروغ | یادروغ گنری | دہم ایبتوہ | بیشک | نہ کامیابی
شوک دے جہ پہ اللہ تعالیٰ دے دروغو بہتان تری - یا دہم (البرہ) غبے دروغترے گنری داسے ظالمان

الظَّالِمُونَ ۝۲۱ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

ظالمان (خلق) | او پہ کومہ ورخ جہ | مونہ جمع کرو دی | قول | بیا | مونہ بہ ووايو | ہمدوہ کومو جہ
ہمچرے کامیابی نہ شی - او پہ کومہ ورخ جہ مونہ دوی قول لاجمع کرو ، نو دے مشرکانو نہ بہ تیوس

أَشْرَكُوا أَيْنَ شَرَكَاؤُكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝۲۲ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کرے و | کوم ہائے | ستاسو شریکان | کوم جہ | تاسو (اللہ سرہ شریک) گنزل - | بیا بہ نہ دی
د کرو جہ ستاسو ہمد جوہ کبری شریکان خہ شول ؟ جہ تاسو حان لہ خدا یان جوہ کبری و د بیا بہ نہ دی

فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝۲۳

د دوی (شہ بلہ) بہانہ | سوا (دے) | جہ دوی بہ وائی | قسم دے پہ اللہ | جہ مونہ پدے | نہ و د مونہ | مشرکان
سرہ ہیٹ عذر نہ وی خود و مرہ قدر بہ وائی جہ اے ز مونہ ربہ ! پہ تاسو دے قسم وی جہ مونہ ہرگز مشرکان نہ و

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

دُکوره | چه شکله | دروغ لے ووئیل | په خپلو ځانونو باند | او درک شول | له دوی نه | هغه څه چې دوی به
دُکوره | څنگه دوی د خپل ځان په حقله دروغ وائی ، او هغه وخت به هغه ټول دروغ دده

يَفْتَرُونَ ۷۳ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا

لے دروغ ټول | او ځنې له دوی نه هغه | چه غوږ اړ دي | تاته | او مونږ اچولی دي
نه درک شول کوم چه به دوی جوړول او په دوی کښه څه داسه دی چه ستا خبرو ته غوږ نیسي او مونږ

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا طَوَانٌ

د دوی په زړونو باند | پردے | چه پوه نه شي دوی په هغه | او د دوی په غوږونو کښه | دروند وادی | او که چیر
د هغوی په زړونو پرده اچولی دی چه په هیڅ نه پوهیږي او په غوږونو کښه لے کونډوالے دے او که چیر

يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ط حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

د دیني دوی | ټولے معجزے | نواړي نه راوړي دوی په هغه باند | ترد چه | هر که راشي د ځوانانه | چه جگړه کوي تاسره
دوی ټولے نځته د کورې بیا به هم ایمان نه راوړي تردے چه هر که تاله راځي نو جگړه د دسره

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۷۵ وَهُمْ

نودای به | هغه خلق چه | کافران دي | نه دی دا | مکر | قصه | د پخوانو خلقو | او دوی
کوي ، نو څوک چه کافران دی هغوی دا وائی چه دا څو نور څه نه دی تشه پخوانی قصه دی او هغوی

يُنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوْنُ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

منه کوي (خلق) | دده نه | او (خپله هم) لږ کیږي | دده نه | او دوی نه هلاکوي | مگر صرف خپل ځانونه
د دے (حق دین) د منلو نه خلق منع کوي او پخپله هم ترے لږ لږ کړي او په دے چل نور څوک نه ، خو تش خپل ځانونه

وَمَا يَشْعُرُونَ ۷۶ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

او | د دوی نه پوهیږي | او که چیر نه ووينے | کله به دوی ودرول شي | په اوس | نو دوی به وواي
هلاکوي او په دے هم نه پوهیږي او (لے نې!) که چیر نه دوی هغه وخت د کورې کله چه دوی د جهنم به غاړه درو

يَلِيَّتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ

اے کاش! | چه مونږ بیا واپس شو | او مونږ دروغ ونه گڼو | ایتونه | د رب خپل | او مونږ شو
شي نو دوی به وائی کاش! مونږ واپس (د نیات) دلیر لے شو نو د خپل رب نځته به دروغ دونه گڼو او مونږ به

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۷۷ بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخَفُّونَ مِنْ قَبْلُ

له مؤمنانو نه | نه بلکه | ښکاره شو | په هغوی باند | څه چه دوی پټول | وړاند له دے نه
مؤمنانو نه شو - په حقیقت کښه د دوی مخ ته هغه څیز ښکاره شو کوم چه به دوی وړاند پټولو .

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۷۸

او که چیر | دوی واپس وکړل شي | نو ضرر به بیا هغه وکړي | د کوم نه چه منع کړ شو | او ښه که دوی | دروغ غږن دی -
او که دوی د نیات واپس هم کړ شي نو بیا به هم هغه کارونه کوي د کومو چه د منع کړ شو | او یقینا دوی دروغ غږن دی

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

اودائی | نہ کے (خُنوس) | مکر | داد دنیا ژوند زمونږ | اونه یومونږه | راوچت کرے شوی
اودوی وویل چه ژوند خوصف هم داد دنیا ژوند کے اومونږ به دوباره (د قیامت په ورځ) نه پیدا کیږي

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ط قَالَ أَلَيْسَ هَذَا

اوکاش! | تہ وویل | هرکله چه ددرولے شی | دخپل رب مخکنه | دبه فرمائی الله | ایا نه دی | دا
اوکاش! چه تہ وویل کوم وخت چه دوی دخپل رب مخکنه ودرولے شی | الله تعالیٰ به و فرمائی ایا دا ژوندون

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ط قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

رښتیا | دوی به ودائی ولے نه | قسم کے په رب زمونږ | هغه به و فرمائی | نو د خکئی | دا عذاب | خکه چه
حق نه دی؟ | دبه وائی ولے نه زمونږ د رب قسم (حق کے) | الله تعالیٰ به و فرمائی چه د خپل کفر (په سزا) کښه

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلقاءِ اللَّهِ

تاسو به انکار کولو | بیشکه په نقصان کښه پاتشول | هغه خلق کومچه | دروغ وکړلو | ملاقات د الله
اوس د عذاب مږه و خکئی | بیشکه هغه خلق په تاوان کښه پاتے شول چه خدا کسره ملاقات خبره ئے دروغ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَىٰ مَا

ترڅه چه | هرکله راشی په دوی | قیامت | ناکهانه | و به وائی دې | افسوس کے | په دے چه
مکړله | ترڅه چه هرکله په دوی باند قیامت ناکهانه راشی | نو وائی به چه هلے افسوس کے مونږ به ئے

فَرَطْنَا فِيهَا ط وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ط

مونږ کوتاهی وکړه | په کے (بار) کښه | اودوی | به پورته کړی | خپل پیټی | په خپلو شا کانو
معامله کښه خومره کوتاهی کړه ده | د خپلو گناهونو پیټه به ئے | په خپلو شا کانو باند بار کړه دی

إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ ط

داورئ | بد دی | هغه خه چه دوی پورته کوی | اونه کے | ژوند د دنیا | مکر | لوبه | او
داورئ! دوی به ډیر خراب پیټه پورته کړه دی | او د دنیا ژوند خونړی خه نه دے | بس یوه لوبه تماشا

لَهُمْ ط وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ ط لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ط أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

مشغول ده | اولبته کور | د آخرت | ډیر ښه کے | هغو خلقوله | چه پر هیز کاري | ایا نه پوهیږی
ده | البته د آخرت کور د هغه خلقو د پاره ډیر ښه دے چه پر هیز کاره دی | ایا تاسو عقل نه لری

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ

بیشکه مونږ پوهیږو | چه ضرور غمزن کوی تا | هغه خه چه | دوی وائی | پس بیشکه دی | نه دروغزن کوی تا
(آه غیبه) | مونږ ته ښه معلومه ده چه د دوی په خبرو ته غمزن کیږی لیکن په حقیقت کښه دوی تادروغزن

وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلُ

بلکه ددا | ظالمان (خو) | د الله د آیتونو | انکار کوی | او بیشکه دروغزن کړ شوی و | نور پیغمبران هم
نه گڼی بلکه دا ظالمان د الله تعالیٰ د آیتونو | انکار کوی او بیشکه له تانه وړاند هم پیغمبران

مَنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأُودُوا حَتَّىٰ أَنتَهُمُ

له تانہ ورائد | پس ہفوی صبر و کرو | پہ دروغزن کو لو او پہ تکلیفونو باند ہفوی صبر و کرو، تردے چہ زمونہ مدد
دروغزن گنرے شوی وو خو پہ دروغزن کو لو او پہ تکلیفونو باند ہفوی صبر و کرو، تردے چہ زمونہ مدد

نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبِیِّ

زمونہ مدد | اونشتہ کھوک بدلوونکے | دالہ خبرے | او بیشک راغلی دی تانہ | خبرونہ
ورته ورسیدو او دالہ تعالیٰ خبرے ہیٹوک نہ شی بدل لے ، او پخوانو پیغمبرانو ھے حالات تانہ رارسیدلی

الرَّسُلِیْنَ ۚ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ

(دھم) رسولانو | اوکے چرے وی | دروتد | پہ تیا باند | ددوی مخ اول | نوکے چرہ نہ کو لے شے
دی (اولے نبی) کہ ددے خلقو بے رخی برداشت کو لے نہ شے ، نوکے وس ورسی نو

أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ

چہ ولہوے تہ | سورے | پہ زمکہ کنے | یا اندر پایہ | پہ اسمان کنے | بیاتہ راوے دوی
پہ زمکہ کنے چرہ یوسرنگ ولہوے ، یا اسمان تہ یوہ اندر پایہ ولکوہ اودوی لہ دیوے نخبہ راوے

بَايَةً ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ

(خہ) نخبہ | اوکے چرے غونبتلہ اللہ | نو جمع کری بہ وودوی | پہ ہدایت باند | پس مہ کیرہ تہ
کوشش وکرہ | اوکے اللہ تعالیٰ غونبتلہ نو قول بہ لے پہ ہدایت یو ھلے کری وو ، نو د نایو ھہ خلقو پہ

مِنَ الْجَاهِلِیْنَ ۚ إِنَّمَا يَسْتَجِیْبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۚ وَالْمَوْتِ

لہ جاھلانو نہ | بیشک چہ قبلوی | ھہ خلق چہ | اوری | او مری
شان مہ کیرہ | دد حق تعلیم | ھہ شوک منی چہ خبرے تہ غونہ اددی | او پاتے شول | مری

يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپور تہ بہ کری دی | اللہ | بیابہ ھم دھم طرفتہ | وکر کو لے شی | اودوی وائی | ولے نازلہ نہ شوہ | پہ دہ باند
نو ہفوی خو بہ اللہ تعالیٰ دقبرونہ را وچت کری او ھم تہ بہ پیش کرے شی۔ اودوی وائی چہ دہ تہ ولے دالہ تعالیٰ

آيَةً مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ

(خہ) نخبہ | ددہ درت لہ طرفتہ | وواہ | بیشک | اللہ | قادر دے | پہ دے چہ | نازلہ کری
د طرف نہ نخبہ نہ راچی - تہ وواہ چہ اللہ تعالیٰ د نخبے را کوزو یوہ پورہ پورہ طاقت

آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ

نخبہ | اولیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیری | اونشتہ | دھم (خباور) نلونکے | پہ زمکہ کنے
لری خوا اکثر خلق پہ دے نہ پوہیری - او د زمکہ پہ مخ دلے ھناور نشتہ

وَلَا طَيْرٍ بِطَيْرٍ بِجَنَاحِيهِ ۚ إِلَّا أَمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَافَرَطْنَا

اونہ (خہ) مارغہ | چہ الوزی | پہ خیلود واد ووزو | مکر و جماعتونہ | ستاسو پہ شان | مونہ کنے نہ دے کرے
اونہ (پہ ھوا کنے) داسے مارغہ شتنہ چہ پہ ووزو الوزی مکر دا قول ستاسو غونہ (مخلوق) امتونہ د مونہ د دے ملوہ

فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

یہ کتاب کے | ذقہ خبرہ | بیا | بہ خیل رب تہ | جمع کو لے شی | او کو موچہ | دروغ ن کوی دو نصیبہ لیکو کتبہ ہیخ کے نہ دے کرے ادبیا بہ دا قول خیل خداے تہ پیش کرے شی ۔ او چاچہ زمونہ مخنبہ دروغ

بَايْتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ

زمونہ | بیتونہ | کانہ دی | او کو نکلیا دی | یہ تیارو کنبے دی | خوک چہ وغواہی | اللہ | کمرہاے کوی | او خوک چہ | وکنہ لے هوی کانہ او کو نکلیا او یہ تیارو کنبے پراتہ دی ، اللہ چہ دچا بہ حقلہ وغواہی نو کمرہاے کوی او دچا بہ

يَشَأْ يَجْعَلُهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

وغواہی | کوی هفہ | یہ نیغہ لارہ بانہ | دواہیہ | ایا کتلی دی تاسو | کچہ راشی تاسو | حقلہ چہ وغواہی نو یہ سمہ لارے روان کوی ۔ دواہیہ چہ فکرو کوی ادبیا دواہی چہ کہ پہ تاسو

عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ

عذاب داللہ | یا راشی تاسو تہ | قیامت | نوایا داللہ نہ سوا | بہ بل فوک رابلئی | کہ چرے تاسو | داللہ عذاب راشی یا یہ تاسو قیامت راشی نوایا تاسو بہ داللہ تعالیٰ نہ سوا بل چا تہ ادا کوئی ؟ (دواہی) کہ تاسو

صَادِقِينَ ﴿٥٠﴾ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ

رہبتونی بی | نہ بلکہ | خاص هفہ | بہ تاسو رابلئی | بیا هفہ لکوی | هفہ تکلیف | کوم دپارہ تاسو رابلئی | رہبتونی بی ؟ نہ بلکہ هفہ دخت تاسو یوازہ خداے تہ اواز کوئی نو کہ اللہ وغواہی نو هفہ مصیبت بہ درنہ لکے

إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ﴿٥١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ

کہ چرہ هفہ وغواہی | او تاسو هیروی | هفہ تہ چہ | تاسوے شریکوی | او بیشکہ زمونہ لیرلی (رسولان) | امتونو طرف تہ کوی ، او یہ داسے موقع کنبے خیل شریکان درنہ هیرشی ۔ او زمونہ تانہ ورا ند نور و تو مونو تہ پیغمبران

مِّن قَبْلِكَ فَآخَذْنَهُمْ بِالْبِاسِ أَلْهَرَاءَ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٥٢﴾

لہ تانہ ورا ند | بیا زمونہ و نیول دوی | یہ سختی | او تکلیف کنبے | دپارہ ددچہ دوی | عاجزی و کوی | و لیرل ، نو بیا مو هوی یہ سختی او مصیبتون کنبے را و نیول ، چہ عاجزی شروع کوی ۔

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ

بیا و نہ شہ | کلہ چہ | رانے دوی تہ | زمونہ عذاب | نو عاجزی و کوی | بلکہ | سخت شول | ددوی زہونہ | بیا چہ کلہ زمونہ عذاب پہ دوی را غلو نو دوی زمونہ کنبے ولے فریاد و نہ کوی ، بلکہ ددوی زہونہ سخت باتشول

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا

او بناستہ کول | دوی دپارہ | شیطان | هفہ (کارونہ) | کوم چہ دوی کول ۔ | بس هر کلہ چہ | هیر کول دوی | او شیطان دوی تہ ددوی (خراب) عملونہ بناستہ کوی و نیول ۔ بیا هر کلہ چہ دوی هفہ نصیحت هیر

مَا ذَكَرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا

هفہ تہ چہ نصیحت کرے شول و نہ پہ هفہ سہ | نو پراستہ زمونہ | پہ دوی | دروازے | دهر خیز | تر دے چہ | هر کلہ | کرو کوم چہ دوی تہ شولے دو زمونہ پہ دوی دهر خیز دروازے پراستے ، تر دے چہ دوی زمونہ

فَرَحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾ فَقَطَّعَ

دوی خوشحال شول | غفہ غنہ چہ دگتہ و رکڑ شول | نومونز و نیول دوی | ناکھانہ | بیاد غہ و غت دوی نا امیدہ شول | پس پریکھے شوہ
چہ و رکڑو باند بنہ خوشحال شول نومونز دوی ناکھانہ و نیول او دوی نا امیدہ پاتے شول | بیاد دے ظالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

جرہ دے قوم | کومو چہ | ظلم کرے و | او قولہ ثنا | اللہ لہرہ دہ | چہ رب دے دتو لو جہان تو
خلقو جرہہ پریکھے شوہ | او قول تعریف اللہ لہرہ دے چہ پرور دگار دتو لو مخلوق دے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

تہ و وایہ | ختہ خیال دتاسو | کہ چہ | داخل | اللہ | اڈس بدل ستاسو | اوسترے ستاسو | او مہر دوی
(لے پیغیرہ!) دواہ چہ تاسو چرے پہ دے خبرہ فکر کرے کہ چہ کہ اللہ تعالیٰ تاسو نہ غوب اوسترے داخل

عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو پہ زہونو | نو شوک دے بل معبود | سوا د اللہ نہ | چہ درکری تاسو نہ | دغہ خیزونہ | وگورہ | خنکہ
اوپہ زہونو دلہ تاپے وگورہ نو د اللہ تعالیٰ نہ سوا بل شوک معبود شتہ چہ داخیزونہ درلہ پستہ درکری | گورہ مونزہ

نُصِرَفُ ۚ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَفُونَ ﴿۴۷﴾ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ

مونز بیابیا بیانو | ایونہ | بیا دہم | دوی | مخ اروی | و وایہ | ایاکتلی دی تاسو
دوی تہ خنکہ خیل ایونہ بیابیا بیانو او دوی ترے نہ بیا ہم مخ اروی - درتہ و وایہ چہ تاسو چرے فکر کرے

إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا

کہ چہ راشی تاسو | عذاب | د اللہ | ناکھانہ | یا پہ بنکارہ | نو ایہ | ہلاک بہ شہ شوک (نور) | سوا
دے کہ د اللہ تعالیٰ د طرف نہ پہ تاسو باند ناکھانہ یا پہ بنکارہ عذاب راشی | نو ایہ د ظالمانو نہ سوا نور خلق

الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿۴۸﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ

د قوم | د ظالمانو نہ | اونہ را لیدر مونز | رسول | مکر زہرے درکونکی | او دیروونکی
بہ پکینے ہلاک بیرو؟ او مونز خوبخبران پہ د غرض لیدر وہ نیکانو تہ زیرے و رکڑی او بدان و ویروی

فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

پس شوک چہ | ایمان را دوی | او اصلاح و کری | اونہ بہ ختہ ویروی | پہ دوی باند | اونہ | دوی | بہ غمزن وی
نو شوک چہ د غمزی خبرہ و منی او خیل عمل سم کری نو پہ غمزی بہ نہ ویرہ راخی اونہ بہ چرے غمزن کیبری

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

او کومو خلقو چہ | دروغ و گنہل | ایونہ زہونز | وہ رسپیرو دگتہ | عذاب | خنکہ چہ | دوی نا فرمانی کولہ
او شوک چہ زہونز | ایونہ دروغزن و گنری غمزی تہ بہ د غمزی د نا فرمانی پہ وجہ عذاب و رکولے شہ |

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ

دواہ | نہ وایم زہ | تاسو نہ | چہ ماسرہ | خزانے دی | د اللہ | اونہ | بوعہیم زہ | پہ غیب باند
(لے پیغیرہ!) درتہ و وایہ چہ زہ درتہ دانہ وایم چہ ماسرہ د اللہ خزانے دی اونہ دا چہ زہ پہ غیب باند خبریم

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنَّا نَتَّبِعُ الْأَمَايُوتَىٰ ۖ إِنِّي

اونہ زہ وایم | تاسوتہ | چہ زہ فریشتہ یم | زہ تابعدارۂ نہ کوم | مکر دھندہ چہ وحی کولے شی | ماتہ
اونہ درتہ دا وایم چہ زہ فریشتہ یم ، زہ خوبس پہ ہفہ وحی پے روان یم چہ ماتہ رالیرلے شی ،

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۖ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٨﴾

دوایہ | ایا برابر دے | دوست | او بینا | ایا تاسو فکرنہ کوئی ؟
دوایہ چہ ایا ہوند او بینا دواہہ یو برابر کیدے شی ؟ ایا تاسو دومرہ قدرے فکرہ نہ کوئی

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ

ادوویروہ پہ دقرآن سرہ | ہفہ خلق | چہ ویریری | چہ | جمع بہ کرے شی | خیل رب تہ | نہ بہ وی
ادوہفہ خلق دے (قرآن) پہ ذریعہ خبردار کرہ کوم چہ د کھبر نہ ویریری چہ د کو بہ د اللہ پہ وراوند راجع کولے شی ،

لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٩﴾

دوی دپارہ | د اللہ نہ سوا | (شوگ) دوست | اونہ (شوگ) شفاعت کوونکے | دپارہ د کچہ دوی | پیرہیز کاری وکری
ادو اللہ تعالیٰ نہ سوا بہ ددوی دوست او سفارش کوونکے ہیخوک نہ وی پکار دی چہ دوی پیرہیز کارہ شی

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَتَىٰ ۚ يُرِيدُونَ

اومہ شرہ | ہفہ خلق | چہ بلی | خیل رب | صبا | او ماہنام | غواہی
ادوہفہ خلق د خیل خان نہ مہ لے کوہ چہ سحر ماہنام خیل رب بادوی | او دھفہ رضامندی

وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ

مخ دھفہ | نشتہ د پہ تاباند | ددوی لہ حساب نہ | خہ خیز | اونہ | ستالہ حساب نہ
غواہی ، نہ دھغوی حساب ستا پہ ذمہ دے ، اونہ ستا حساب دھغوی

عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾ وَكَذَلِكَ

پہ دوی باند | خہ خیز | چہ تہ دوی لے کرے | پس شے بہ تہ | لہ ظالمانو نہ | اودغہ شان
پہ ذمہ دے ، (داسے ونہ شی چہ) تہ دوی لے کرے اوتہ د نامناسبہ کار کوونکو نہ شے . دغہ شان

فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

د آزمائیل مونز | خہ خلق | پہ خنو باند | چہ دوی ووائی | ایا ہم دادی | چہ احسان کرے د اللہ | پہ دوی باند
مونز دوی د بوبل پہ ذریعہ پہ آزمینیت کئے اچولی دی چہ دوی دا ووائی چہ نہیہ ہفہ دا خلق د چہ اللہ زمونز پہ

مِّنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٦١﴾ وَإِذَا جَاءَكَ

پہ مونز تو کوئے | ایا نہ دے اللہ | نہیہ پوہہ | پہ شکر گزارو باند | او ہر کلمہ چہ | راشی تاتہ
مونز کئے پہ دوی باند مہ بانی کرے د نوا یا اللہ پہ خیلو شکر گزارو بند کا نو پہ نہیہ شان نہ پوہیدی ؟ (لے نبی) کلمہ چہ تاتہ

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۖ كَتَبَ رَبُّكُمْ

ہفہ خلق | چہ ایمان لری | زمونز پہ ایبتو | نو وواہ | سلام (دے) | پہ تاسو باند | لازمہ کرے دے | رب ستاسو
ہفہ خلق راشی چہ زمونز ایبتو نہ منی توہغوی تہ وواہ چہ بہ تاسو سلام وی ستاسو رب بہ خیل خان باند

عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ إِنَّهُ مَن عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

په خپل مان | مهرباني | داچه څوک | عمل وکړی | له تاسو نه | بد | په بې علمۍ کې | بیا |
رحم لایم کړې دے ، په تاسو کې څوک چه په نادانۍ بد وکړی ، بیا وروستو توبه

تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ ۚ فَإِنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵۰ وَكَذَٰلِكَ

توبه وکړی | له دے نه پس | او عمل ښه کړی | نو بېشکه هغه | بخښونکې | مهربان دے | او هم دغه شان
دوباسی ، او خپل عمل سم کړی | نو الله تعالیٰ | بخښونکې مهربان دے . او دغه شان

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝۵۱ قُلْ

مونږ په تفصیل سره بیانوو | آیتونه | او د پاره د کچه ښکاره شی | لاره | د ظالمانو | دوايه
مونږ آیتونه په تفصیل سره بیانوو چه د مجرمانو لاره بالکل (جدا) څرگنده شی | ورته دوايه

إِنِّي نَهَيْتُ أَن أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قُلْ

بېشکه زه منع کړې شویم | چه | زه عبادت وکړم | دهغو (کوم چه) | تاسو بلئ | د الله نه سوا | دوايه
چه زه دهغه معبودانو د عبادت نه منع کړې شوې یم کوم چه تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلئ ، ته دوايه

لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ ۚ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا

زه پیروي نه کوم | ستاسو د خواهشاتو | بېشکه زه به مګر اه شم په دغه وخت کې | او | نه به یم زه
چه زه به ستاسو په خواهشاتو باند نه چلیم که داسې وکړم نو مګر اه به شم | او په سمه لار به

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝۵۲ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي ۚ وَ

له لار موندونکونو | دوايه | بېشکه زه | په دلیل باند یم | د خپل رب له طرفه | او
پاتې نه شم ، ورته دوايه چه زه د الله تعالیٰ د طرفه په واضح دلیل قایم ولا یم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا

او تاسو دروغ وګڼلو هغه | نشته دے ماسره | هغه څه چه په تادی ۽ غواړئ تاسو | نه دے حکم | مګر
تاسو د هغه نه انکار کوئ اوس د هغه (عذاب) اختیار زما په لاس کې نه دے کوم پېسه چه تاسو تلوسه کوئ فیصله یوازې

لِلَّهِ ۚ يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِلِينَ ۝۵۳ قُلْ لَّوْ أَن عِنْدِي

د الله ځه | هغه بیانونی | حقه خبره | او هم هغه د | د ټولو نه ښه | فیصله کوونکې | دوايه | کچه | دے ماسره
د الله په لاس کې ده هغه حقه خبره بیانونی او هغه غوریزه فیصله کوونکې دے . ورته دوايه چه که هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ

هغه د کوم چه تاسو نادۍ کوئ | نو فیصله شو به د | معامله | زما او ستاسو تر مینځه | او الله | ښه پوه دے
زما په لاس کې د کوم پېسه چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو تر مینځه به پخوا فیصله شو دے او الله تعالیٰ ظالمان

بِالظَّالِمِينَ ۝۵۴ وَ عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

په ظالمانو | او هغه سره دی | کښیایې | د غیبو | چه نه پوهیږي په هغ څوک | سوا د هغه نه
په پرښه پیژنی | او د غیب کښیایې خو هغه سره دی چه ې د هغه نه پرې بل هڅوک خبر نه دے

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

اوهغه پوهه ځه په هغه څه | څه په اوچه | اودرياب ځه | اونه | پريوځي | څه پانډه | مکرهغه پوهه ځه په هغه
اوداوپه اود لوند ځه څه څيز ورته ښه معلوم دے اوداونه نه داسه پانډه نه راپريوځي څه هغه پوه خبره دي

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝

اونه څه دانځه | په تيارو کيڼه | د زمکه | اونه څه گوند غيز | اونه څه اوچ | مکرهغه | په روښانه کتاب کيڼه (مومني)
اود زمکه په تيارو کيڼه موجود څه دانځه يا څه لوند يا اوچ څيز داسه نشته څه په روښانه کتاب (لوح محفوظ) کيڼه ليکل موجود دي

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ

اوهغه ځه کوم څه | قبض کوي ستار (روڼه) | د شپه | اوپوهيږي | په هغه څه څه تاسو کوي | د درځه
اوالله هغه ځه ځه څه تاسو د شپه (د خوبه صورت کيڼه) په قبضه کيڼه اخلي اود درځه څه تاسو څه کوي په هغه هم پوهه دے

ثُمَّ يَرْجِعُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

بيا هغه راپاڅوي تاسو | په هغه کيڼه | څه پوره کړه شي | وخت | مقرر | بيا د هغه طرف ته دي | ستاسو واپس تلل
بيا په صبا د دنيا کار وړگار ته راپاڅوي دپاره د ځه څه مقرر نېټه پوره شي ، بيا تاسو ټول به الله تعالي ته پسته ځي

ثُمَّ يَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ

بيا به هغه وښايي تاسو ته | هغه څه څه تاسو به کول | اوهغه دے | غالب | د پاسه | د بندگانو خبر
توهغه به درته وښايي څه تاسو څه کارونه کول - اوهغه په خپلو بندگانو پوره پوره قدرت لري

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ

اوراليري | په تاسو باند | نگران (فرښته) | تر دے څه | کله راشي | جاته په تاسو کيڼه | مرگ
اوهغه په تاسو نگران (فرښته) راليري ، تر دے څه په تاسو کيڼه د چا د مرگ وخت راشي نو زمونږ

تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا

(نو) قبض کوي (د هغه (روڼه) | زمونږ راليري شو (فرښته) | اودوي | کوناهي نه کوي | بيا | به دوي وکړو ځه شي
راليري (فرښته) د هغه روح قبض کوي اوهغوي (په خپل کار کيڼه) هيڅ کوناهي نه کوي - بيا به دا ټول الله ته

إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ

د الله طرف ته | څه ددوي مالک دے | په حقه خبر شي | د هغه دے | حکم | اوهغه دے | د يرزا
پستنه لاهي شي څه په هغه ددوي مولی دے ، خبر شي څه حکم بس يواز د هغه چليري اوهغه په حساب اخستو

الْحَسِبِينَ ۝ قُلْ مَنْ يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

حساب اخستونکي | دوايه | څوک | خلاصه درکوي تاسو | له تيارونه | داوپه | اودرياب
کيڼه د یرتيز دے - ورته دوايه څه څوک دے ؟ څه داوپه اوسمندر په تور و تيارو کيڼه تاسو د خطه نه پور کوي

تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنٍ أَنْجِدْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ

تاسو بلئ هغه | په عاجزي | اوپه پټه | که چرغ | هغه زمونږ خلاصه را کړي | د دے (مصيبت) نه | نوغايه به زمونږ
څه تاسو بلئ په عاجزي سره اوپه پټه پټه بلئ - (اوواي څه) که چرغ زمونږ الله د دے (مصيبت) نه پور کړو زمونږ

مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۳﴾ قُلِ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

له شکر کو نکو نہ | دواہیہ | اللہ | خلاصہ درکوی تاسو | لہ دے نہ | اولہ ہرے یوے سختی نہ
پہ ضرور دے ہفتہ شکر گزار یو، نہ دواہیہ ہم اللہ تعالیٰ تاسو دے دے او دے تکلیف نہ خلاصی، بیا (ہم)

ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾ قُلِ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (ہم) تاسو شرک کوئی - | دواہیہ | ہفتہ | قادر دے | پہ دے چہ راؤ لیری ہفتہ | پہ تاسو باند
تاسو شرک کوئی - ورنہ دواہیہ چہ ہفتہ (اللہ تعالیٰ) پہ دے خبرہ باند قادر دے چہ پہ تاسو باند

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتَ آرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا

(ہفتہ) عذاب | ستاسو دے پاسہ نہ | یا ستاسو دے نیچو دے لاند نہ | یا جمع کری تاسو | توی توی
دے نہ یا ستاسو دے قد مونو دے لاند نہ عذاب راؤ لیری، یا تاسو پہ فرقہ کئے تقسیم کری

وَيُذِيقُ بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ

او وٹکوی | لہ تاسو نہ ہوتہ | جنگ دے خنو | دگورہ | ہنکہ | بیا بیا بیانو | ایبتو نہ
او پہ تاسو دے یو بل دے لاسہ دے جگرے مرہ وٹکوی، دگورہ مونو ہنکہ پہ بیل بیل شان چلے بچے بیانو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۶۵﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَّسْتُ

دے پارہ دے کچہ دوی | پوہہ شی | او دروغ زن کرو | ہفتہ | ستاقوم | او ہفتہ حق دے | دواہیہ | زہ نہ میم
شاید چہ دوی پرے پوہہ شی - او ستاقوم دے کفار دے مکے | اقرآن دروغ زن کرو حال دا چہ داربتو نہ دے دواہیہ

عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۶۶﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۶۷﴾

پہ تاسو باند | (ہفتہ) نگران | دے پایہ دے خبر | دیوخت | مقرر دے | او دے برزرا | یہ تاسو پوہہ شی
زہ ستاسو دے وارخو نہ میم - دے خبر دے واقعہ کیدو | یوخت مقرر دے | او تاسو پہ دے برزرا پوہہ شی

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ

اوکلہ چہ | تاسو دے دینی | ہفتہ خلق | چہ بحث کری | زمونہ پہ ایبتو کئے | نومخ واروہ | لہ دوی نہ | تردکچہ
او ہر کچہ تہ وینے چہ خلق زمونہ پہ ایبتو باند نکتہ چینی کوی نو دے ہفتی نہ یواہ نہ شہ تردکچہ (ہفتہ)

يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۖ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لکیشی | پہ خہ بلہ خبرہ کئے | اوکہ پھر ہیر کری لہ تانہ | شیطان | نومہ کبشینہ
بحث پر میردی او | پہ بلہ خبرہ کئے مشغول شی، اوکہ پھر شیطان درنہ (دافیت) ہیر کری (اونہ پہ دوی کئے)

بَعْدَ الذِّكْرِ ۚ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۶۸﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ

پس دے رایا دیدو | دے ظالماتو خلقو سرہ | اونشتہ دے | پہ ہفتہ خلقو (چہ) | دے بریری (لہ اللہ نہ)
کبشینے | نو یاد را تلونہ پس دے دے ظالماتو سرہ مہ کبشینہ، اوکوم خلق چہ پرہیز گارہ دی پہ ہفتی باند

مِنْ حَسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾

دے ہفتو (جگرہ کو نکو) لہ حساب نہ | خہ خیز | لیکن | (صرف) نصیحت کول | چہ دوی | پرہیز گارہ شی -
دے ہفتی دے حساب کتاب ہیٹہ وارے نشنہ البتہ نصیحت کول دے ہفتی پہ ذمہ دے شاید (دے ظالماتو م) | اللہ تعالیٰ

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

اور پریدہ | اذہق خلق پریدہ | چہ دین | چیل دین | لوبے | اوتوقے | اودو کہ درکودتی | ژوند دنیا | ژوند دنیا

وَذَكِّرْ بِهِ اَنَّ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَا يُسْ لَهَا

اوضعت درکہ | یہ دے (قرآن) سرہ | (دائنہ وی) | چہ ہلاک شی خوک نفس | دخیلو کہ وہ بدلہ کئے | نشہ دے | دھقہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ۚ وَاِنَّ تَعْدِلُ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ

دَ اللَّهِ نہ سوا | (خوک) دوت | اوتو خوک سفارشی | اوکہ چہ ہفہ ادا کری | پورہ پورہ (تاوت) | نوادہ نہ خستہ شی

مِنْهَا ۚ اُولَٰئِكَ الَّذِينَ اُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

دھقہ نہ | ہم دادی ہفہ خلق چہ | ہلاک کرے شول | دخیلو خرابو کارو بہ بدلہ کئے | دوی نہ خستہ دی | نہ یشید اوہ نہ

وَعَذَابٌ اَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ قُلْ اَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

اوعذاب (بہ وی) | دردناک | یہ وجہ دے | دوی کفر کو | وداہ | ایامونہ وبلو | دَ اللَّهِ نہ سوا

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ عَقَابِنَا ۚ بَعْدَ اِذْ هَدٰنَا اللَّهُ

ہفہ نہ نفع نہ را کوئی مونہ | اوتو نقصان را کوئی | ادبیر و کر و شو مونہ | یہ پوند و خیلو | پس نہ دے نہ چہ ہدایت و کو مونہ | اوتو

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ

یہ شان دھقہ | چہ بے لاکہ کرے دھقہ | شیطانانو | یہ زمکہ کئے | حیرانہ پاتے شو | دھقہ | ملگری دی

يَدْعُوْنَهُ اِلَى الْهُدٰى اِتِّبَا ۚ قُلْ اِنَّ هُدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى

(چہ) بلی ہفہ | سے لاسے طرف نہ | چہ راشہ مونہ | وداہ | بیشک | ہدایت دَ اللَّهِ | ہدایت دے

وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۚ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوْهُ

اومونہ نہ حکم دے | چہ فرمانبردار شو | دجہانوز دے پروردگار | اوداچہ | قابم کرو | مونہ | اودیرہ کوئی دھقہ

وَهُوَ الَّذِيْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۚ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

اودہ ہفہ ذات دے | چہ ددہ طرف نہ | بہ تاسو جمع کوئے شی | ادم ہفہ | چاہے | پیدا کرل | اسمانونہ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ

اوزمکه | په حق سره | او په کومه ورځ چې د وگوتی | چه شه نوهغه به شی | د دغه خبره رښتیا ده | اود هغه حکومت دے
پیدا کړی دی او په کومه ورځ چې هغه دومره قدر وواي چې (قیامت) دوشی نو به شی د هغه وینا حق ده او په کومه ورځ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ

په کومه ورځ | چه پوک ووهل شی | په شپیلۍ کښه | هغه پوهه د | (په ټولو) پټو | او ښکاره خبرو | اوهغه د | خاوند حکمت
چې شپیلۍ پوک ووهل شی نو ټوله بادشاهی به یوازې د هغه وی | هغه به غیب او خبر گند هر څیز باند عالم د | اوهغه

الْخَبِيرُ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَرَارَ اتَّخَذُ صَنَامًا إِيَّاهُ

خبردار | ا د کله چې | د وویل | ابراهیم | خپل پلار | ازرنه | ایا ته نیسه | بتات | په خدایي
د حکمتو خاوند او خبردار د | او یاد کړه کله چې ابراهیم خپل پلار ازرنه وویل ایا ته بتان په خدایي نیسه - زه

إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۚ وَكَذَلِكَ نُرَى إِبْرَاهِيمَ

بیشکه زه وینم تا | اوستا قوم | په گمراهۍ ښکاره کښه | اودغه شان | مونږ د ښودلو | ابراهیم ته
خو وینم چې ته اوستا قوم به ښکاره گمراهۍ کښه پرانته دی - اودغه شان مونږ ابراهیم ته د اسمانونو د

مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ فَلَمَّا

حکومت | د اسمانونو | اوزمکه | او چې هغوی | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله
د زمکه (د) بادشاهت (نظام) و ښودد او حکم چې د یقین په خاوندانو کښه شامل شی ، نو هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ

خوږه شوه | په دغه باند | شپه | (نو) هغه وکتلو | یو ستور د | د وویل | دا | زمارب د | بیا کله چې هغه غائب شو
چې شپه پرې راخوږه شوه نو هغه یو ستور د لیدو نو د وویل چې زمارب دا دے نو چې هغه پر یو تنو

قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا

نو د وویل | زه نه خوښوم | پر یو تنکی | پس هر کله چې ولید | سپوږمۍ | راڅټوکی | نو د وویل | دا
د وویل چې د ویدونکوسره مینه نه ساتم | بیا چې د خلندې سپوږمۍ ولید | نو د وویل چې زمارب دا

رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ

زمارب د | بیا هر کله چې | هغه پر یو تنه | نو د وویل | که چېرې هدایت نه وکړه ماته | زمارب | نو شوی به وم زه
د نو چې هغه پر یو تنه نو د وویل چې که الله پاک راته سمه لار ونه ښاي ، نو زه به په گمراهۍ توکښه

مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي

له گمراهانو خلقونه | بیا هر کله چې | هغه وکتلو | غم | راڅټوکی | نو د وویل | دا زمارب دے
شیر شم - بیا چې پر خنده غم و لیدو نو د وویل چې زمارب دا دے ، دا په

هَذَا أَكْبَرُ ۚ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا

دا د ټولو نه لوی د | بیا هر کله چې | هغه د | غائب | نو د وویل | اے زما قوم | زه خو بیزاره یم | له هغه نه
ټولو کښه لوی دے ، خو هر کله چې هغه هم پر یو تنو نو د وویل چې زما قوم ! زه ستاسو د شریک نه

تُشْرِكُونَ ۝ اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهَیْ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ

چہ شریکوی نے تاسو | بیشک ماخو وگرھولو | خیل مخ | ہفہ (ذات) طرف تہ | چہ پیداکری نے دی اسمانہ
دیزارہ یم ، | ماخو خیل مخ | ہفہ ذات تہ وگرھولو | چہ آسمانہ اوز مکہ نے پیداکری دی ، زہ

وَالْاَرْضِ حَنِیْفًا ۚ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِکِیْنَ ۝ وَحَاجَّهٖ قَوْمُهٗ ۙ قَالَ

اوز مکہ | یہ حال کنے چہ زہ حنیفم | ادنہ یم زہ | لہ مشرکانوہ | ادجکہ دکہ ددہ سرہ | قوم ددہ | وویلہ
یو مخیزہ یم اوزہ د مشرکانو یہ تولی کنے شامل نہ یم ، اودہ ہفہ قوم ورسہ جکہ جو ککہ ہفہ زہ

اَتَّحٰجُوْنِیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰیۤنِ ۙ وَلَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ

ایا تاسو جکہ کوئی ماسرہ | دالہ یہ حقلہ | حال دچہ ہفہ ماہدات ککے | اوزہ نہ ویریم | دہفہ نہ چہ تاسو شریک نیسی
وویلہ | ایا تاسو ماسرہ دالہ یہ بار کنے جکے کوئی حالانکہ ہفہ ماتہ ہدایت ککے | اوزہ دہفہ خیزونوہ نہ ویریم

بِهٖۤ اِلَّا اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْئًا ۙ وَسِعَ رَبِّیْ کُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا

ہفہ سرہ | مکہ دچہ دغواہی | زمارب | اٹہ خیز | احاطہ ککے دہ | زمارب | ہر | خیز باند | یہ علم سرہ
کوم چہ تاسو دالہ سرہ شریک نیسی | سواد نہ نہ چہ زمارب حہ خبرہ دغواہی | زمارب علم ہر خیز باند خود دے

اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَکَیْفَ اَخَافُ مَا اَشْرَکْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ

پس ایا نصیحت نہ مے | اوختکہ | زہ ویریم | لہ ہفہ چانہ چہ شریک مقدری تاسو | ادنہ ویریم تاسو
نواہا تاسو سوچ نہ کوئی | اوزہ بہ ختکہ ستاسو دجوہو کد شریکانوہ ویریم | حال دادے چہ تاسو نہ ویریم

اَنْتُمْ اَشْرَکْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزَّلْ بِهٖ عَلَیْکُمْ سُلْطٰنًا

لہ دخی ککہ تاسو | شریک نیسی | دالہ سرہ | ہفہ | چہ نہ دنازل ککے ہفہ دے | یہ تاسو باند | دلیل
چہ دالہ سرہ داسے خیزونہ شریکوئی چہ دہفہ تاسو سرہ ہیٹہ | سند نشہ (دادواہی) چہ

فَاٰیُ الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۙ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

پس کوم فریق لہ دواہونہ | زیات مقدار دے | دامن | کد چرے تاسو پوہیڑی | ہفہ خلق چہ ایمان راہوی
یہ دواہو تولوکنے خوک دامن زیات حقدار دے ، کد تاسو پوہیڑی | چاہہ ایمان راہ دے دے

وَلَمْ یَلِیْسُوْا اِیْمَانُهُمْ یُظْلَمُ ۙ اُولٰٓئِکَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ

ادنہ دے ملا دکھ دوی | خیل ایمان | بے انصافی سرہ | ہم ددوی دیارہ دے | امن | اوم دادی
اوخیل ایمان نے دظلم سرہ ککے نہ دے ، ہم ہغوی پہ امن دی اوم ہغوی پہ سمہ لاء

مُهْتَدُوْنَ ۝ وَتِلْکَ حُجَّتُکَ ۙ اَتَیْنَهَا اِبْرٰهٖمَ عَلٰی قَوْمِهٖ ۙ نَزَعُ

پہ سمہ لاء باند | اودا دے | زمونہ دلیل | اچہ مونہ وککے دے | ابراہیم تہ | ددہ دقوم خلاں | پورہ کومونہ
دوان دی | اودا زمونہ ہفہ دلیل دو چہ ابراہیم علیہ السلام لہ مو د قوم یہ مقابلہ کنے وککے دواہونہ

دَرَجٰتٍ مِّنْ نَّشَآءِ ۙ اِنَّ رَبَّکَ حَکِیْمٌ عَلِیْمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗ

دے | دچاہہ مونہ غوارو | بیشک | ستارب | خاوند دحکت | پوہہ دے | اودا کد مونہ | ہفہ
دچاہہ حقلہ و غوارو نومرتہ ورنہ دچیت ککے بیشک چہ ستارب دحکت خاوند او یہ ہر حہ پوہہ دے | اومونہ ہفہ لہ اجنہ

إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا

اسحاقؑ | او یعقوبؑ | (چه) هریوله | هدایت درکړو مونږ | اونوحؑ له (هم) | مونږ هدایت درکړو
(غونډ غوښت) او یعقوب (غوند نېسه) درکړو او هریو مویه سمه لار روان کړو (هغه لار چه) پخوا مونوڅه علیه السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ

له دغه وړاندې | اود دوی له اولاد نه | داودؑ | اوسلیمان | اویوب | اویوسفؑ

ته ښودلې وه او بیا د هغه په اولاد کې مو داود سلیمان ایوب یوسف

وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا

او موسیؑ | او هارونؑ له (هم) | اودغه شان | مونږ بدله درکړو | نیکي کوونکو ته | او زکریاؑ

موسی او هارون علیهم السلام ته وښودله او نیکانو ته مونږ دغه بدله ورکړو ، او زکریا

وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

او یحییٰؑ | او عیسیٰؑ | او الیاسؑ له (هم) | چه دوی ټول | له نیکوکارو نه وو

او یحیی او عیسی او الیاس علیهم السلام ته وښودلې وه په دوی کې هریو نیک عمله وو ،

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا

او اسماعیلؑ | او ایسحاقؑ | او یونسؑ | او لوطؑ له (هم) | او هریوله | مونږ فضیلت درکړو

او اسماعیلؑ او ایسحاقؑ او یونسؑ او لوطؑ ته مو هدایت وکړو او په دوی کې هریوله مو د خپله زمانه

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ

په جهان والو باندې | اود دوی پلارانو | اود دوی اولاد | اود دوی ورورونو (هم ځانونه)

په نورو خلقو فضیلت درکړو اود دوی ځنو پلارانو او ځنې اولاد او ځنې وروروله مو فضیلت درکړو

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ

او غوره کړل مونږ دوی | او هدایت وکړو مونږ د ځو ته | نیغه لار په طرف ته | دادې | هدایت | دالله

او مونږ دوی غوره کړل او دوی ته مو د نیغه لار په هدایت وکړو ، دا دالله تعالی هدایت د

يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ

سمه لار ښائی په دسره | چاته چه غواړی | له خپلو بندگانو نه | او که چېرې خلقو شرک کول | نو ځای خاتم شوی به له دوی نه

چه په خپلو بندیاو کې چاله ئې خوښه وی هغه له ئې درکړی ، څوکه دې خلقو (بالفرض) شرک کړی وې نو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ

څه چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کومو ته چه | مونږ درکړې وو | کتاب | او حکمت | او نبوت

ټول عملونه به ئې عبت تلی وو . دا هغه خلق دی چه مونږ ورته کتاب او حکمت او نبوت ورکړې وو . نو

فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا

پس چېرې | انکار وکړی | ددې خبره نه | داخلې | نو مونږ مقرر کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نه دی ددې

کې اوس داخلې ترې نه انکار وکړی ، نو مونږ دا نعمت داسې خلقو ته سپارلې دې چه په خپله هغوی

يَكْفُرِينَ ۝۸۹ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبْهَتَهُمْ أَقْتَدَهُ قُلْ

انکار کوئی | ہم داخل دی | کوموتہ چہ | ہذا کمرے و | اللہ | نوذدوی پہ لارہ | چلیبرہ | دواہ
ترے نہ منکر نہ دی ، دا ہفہ خلق دو چا نہ چہ اللہ تعالیٰ ہدایت کرے دو نو تہ ہم دھغوی پہ لارہ چہ تہ دواہ

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝۹۰

نہ غوارم زہ لہ تاسو | پہ دے باند | (دخہ) اجر | دانہ دے | مکرصن | نصیحت | دجہان د خلقو د پارہ
چہ زہ (د تبلیغ) پہ دے کار تاسو نہ اجر نہ غوارم ، دا ذوقے دنیا خلقو تہ یو عام نصیحت دے ۔

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

اد قدر نہ کر دوی د اللہ | (لکہ چہ) حق د دہ د قدر دانی | لکہ چہ دوی وویل | نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ (چا) انسان
اد دوی اللہ (د انعام) قدر نہ کر و لکہ خٹکہ چہ دھغہ حق دے ہر لکہ چہ دوی وویل چہ اللہ تعالیٰ پہ چا بشر باندہ

مِّنْ شَيْءٍ ۚ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا

خہ شے | دواہ | چا | رالیرے و | ہفہ کتاب | چہ | رادہ دے و و ہفہ | موسیٰ | رنہا
نہ دی نازل کرے تہ دواہ چہ چا ہفہ کتاب (تورات) نازل کرے و چہ موسیٰ علیہ السلام راوے و ، قول خلقو

وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَأَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ

او ہدایت | خلقو د پارہ | چہ جوہوی تاسو ہفہ | پانے پانے | تاسو شکارہ کئی ہفہ (خناخہ) | او تاسو پتوی
لہ رنہا او ہدایت دو کوم چہ تاسو بیلو بیلو صفو باند لیکے دے (لہ) خہ پکے خرنندوی او دیر خہ پکے

كَثِيرًا ۚ وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا ۖ أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ

دیرہ (حصہ) | او زہ کرے شوی د تاسو | پہ خہ | چہ نہ پوہیدی | تاسو | او نہ ستاسو پلارنیکہ | دواہ
بہت ساتی (اد دے کتاب پہ ذریعہ) تاسو تہ ہفہ خبرے معلومے شو چہ نہ تاسو او نہ ستاسو پلارانو نیکو تہ معلومے

اللَّهُ ثُمَّ ذَرَّهُمْ فِي خُوضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝۹۱ وَهَذَا كِتَابٌ

اللہ (رالیرے دی) | بیا پریدہ دوی | پہ (فضول) شغل د دوی کہنے | چہ دوی لوے کوی | او دا (قرآن م) | یو کتاب د
دواہ چہ ہفہ اللہ نازل کرے و بیا دوی پریدہ چہ پہ خیل فضول بحث کہنے مشغول وی او دا (قرآن) مبارک کتاب

أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكًا ۖ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ

چہ نازل کرے موبز | دیر برکت والا | تصدیق کوئی | دھغو چہ | لہ دہ نہ دہاند و | او د پارہ د دہ تہ و دیر | د مکہ خلق
کوم چہ موبز نازل کرے او د ہفہ کتابو تصدیق کوی چہ د دہ نہ دہاند و او د دے د پارہ راغلے دے چہ تہ پیر مکہ والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ

او کوم چہ چا پیرہ د دے دی | او ہفہ خلق | چہ یقین لری | پہ آخرت | او ایمان راوہی | پہ دے کتاب
او خواؤ شا خلق دو دیرے ، او خوک چہ پہ آخرت باند باور لری ، ہغوی پہ دے کتاب ہم ایمان راوہی

وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝۹۲ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

اد دوی | د خیل مونہ | حفاظت کوی | او خوک | زیات ظالم دے | دھغہ پانہ | چہ دے تہ
اد د خیلو مونہونو دیر خیال ساتی ، او دھغہ چانہ لوے ظالم خوک کیدے شے چہ پہ اللہ تعالیٰ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ

پہ اللہ باند | دروغ | یادے وئیل | وحی شوعہ | ماتہ | ادنہ | وحی شوہ | ہفتہ | دغہ خیز | ادچا چہ وئیل
باند دروغ وتری | یادے ووائی چہ ماتہ وحی راغلے دکا (پہ حقیقت کہنے) ہیجہ وحی ورتہ راغلے نہ ویا اوٹوک چہ دا

سَأَنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ

زردہ چہ زہ بہ نازک | لکہ ٹکے چہ | نازل کرو | اللہ | اوکے وویئے تہ | ہفتہ وخت چہ ظالمان ویا | پہ سختو
ووائی چہ زہ یہ ہم دغہ اے غوند کتاب را نازل کروم کاش! چہ تہ ہفتہ وخت دگوس چہ دا ظالمان بہ دمرک پہ

الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ

دمرک کہنے | او فرشتے بہ | راخوری | خیل لاسونہ | (چہ) را ووباسی | روحو نہ خیل | نن درو
سختو کہنے اختہ وی او فرشتو ورتہ لاسونہ وراور دہ کروی وی (ورتنہ وائی) چہ خیل روحو نہ را ووباسی ، نن بہ

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ

بہ تاسو دگولے شی | عذاب | دذلت | پہ سبب ددے چہ تاسو بہ وئیل | پہ اللہ باند | ناحق
تاسونہ سپکوونکے عذاب درکیدے شی ، حکہ چہ تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ سترل -

وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَى

او تاسو بہ | دغہ دایتوونہ | غروں کولو | او بیشک تاسو راغلی وئی مونز تہ | یوازے
او تاسو دغہ دایتوونہ پہ مقابلہ کہنے سرکشی کولہ - (اوس) تاسو مونز تہ داسے یوازے راغلی وئی

كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرْكُنتُمْ مَّا خَوَّلْنَاكُمْ

لکہ ٹکے چہ مونز پیدا کری وئی تاسو | پہ اول خل | او تاسو پرینودل | ہفتہ خہ | چہ درکری وومونز تاسو
لکہ ٹکے چہ مونز تاسو پہ اول خل (یوازے) پیدا کری وئی او مونز چہ تاسو لہ خہ درکری دو ہفتہ مو وروستو

وَرَأَوْا ظُهُورَكُم مِّمَّا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءُ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ

لہ ورستو دشا کا نو خیلونہ | ادنہ وینو مونز | تاسو سرہ | ستاسو سفارشیان | ہفتہ چہ | گمان بہ کولو تاسو | چہ وئی
پرینودل ، او مونز (نن) تاسو سرہ ہفتہ سفارشیان نہ گورو چہ ستاسو پہ خیال کہنے ستاسو پہ

فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۖ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا

ستاسو تر مینٹہ | داللہ شریکان ویا | بیشکہ پرکیرے شو | ستاسو پہ مینٹہ کہنے (تعلق) | او درک شول | لہ تاسو نہ | ہفتہ خہ
معاملہ کہنے رزمونز شریکان دو یقیناً ستاسو پہ خیل مینٹہ کہنے رشتے ختہ شو | او کوے کوے دعوے چہ مو

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٩٣﴾ إِنَّ اللَّهَ فَلَقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ

چہ تاسو بہ نے گمان کولو | بیشکہ | اللہ | چوونکے دے | دانے | او زہی | ہفتہ را ووباسی | زوندے
کوے ہفتہ توے درنہ ہیرے شوے | بیشکہ اللہ ددانے او دزہی (زرغونے دپارک) | چوونکے دے ہفتہ دمری

مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٤﴾

لہ مری نہ | او را دیستونکے دے | مری | لہ ژوندی نہ | او ستاسو | اللہ | او کوکم خوا | تاسو را ووباسی | زوندے
نہ ژوندے را ووباسی او ژوندی نہ مری را ووباسی | ستاسو خلدے کوے تاسو کوکم خوا را ووباسی | زوندے

فَإِنَّ الْإِصْبَاحَ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّيْءَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

چونکہ صبح | د صبا | اوجہ کچھ ہفتہ | شبہ | دخت آرام | اوٹور | اوسپوڑ مئی | ذریعہ حساب | د صبا لا ایستونکے دے ، ہفتہ شبہ آرام دپارہ ، اوٹور اوسپوڑ مئی دے حساب دپارہ پیداکرل

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۙ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

دادہ | اندازہ | دلوتے زبردست | پوہہ | اوہفتہ کچھ چاہہ | جوہ کول | تاسو دپارہ | ستوری | دادہفتہ ذات مقدر کچھ (نظام) کچھ غالب او پوہہ کچھ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات کچھ چاہہ تاسو دپارہ ستوری جوہ کول

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

چہ تاسو لایہ پیامی | یہ ہفتہ سرہ | پہ تیارو کئے | د اوچے | او دریاب | بیشک یہ تفصیل سرہ بیان کچی مونہ | ایٹونہ | چہ د اوچے او د سمندر پہ تیارو کئے پرے لاس بیا مومئی ، یقیناً مونہ علم لرونکو دپارہ نخبے پہ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۙ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ہفتہ قوم دپارہ | چہ پوہیری | اوہم ہفتہ کچھ | چاہہ | پیدا کچی تاسو | لہ یوکس رادم | نہ تفصیل سرہ بیان کچی دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ تاسو قول دے دیونفس نہ پیدا کچی بی

فَمُسْتَقَرٍّ وَمُسْتَوْدَعٍ ۖ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

بیاد یو (خو) داستونکے حائے کچھ | او بل د امانت حائے کچھ | بیشک یہ تفصیل سرہ بیان کول مونہ | ایٹونہ | ہفتہ قوم دپارہ | بیاد داستونکے حائے کچھ او بل د سپارختے ۔ مونہ پوہہ خلقوتہ قولے نخبے خرگندے بیان کچی

يَفْقَهُونَ ۙ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ

چہ پوہیری | اوہم ہفتہ کچھ | چاہہ | راو لیبلے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پس راو ویستلو مونہ | یہ کچہ دی ۔ او اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ آسمان د غارے نہ لے اوبہ راو رولے دی نو دہفتہ پہ ذریعہ

نَبَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

بوتے | دھر قسم | بیا راو ویستلو مونہ | دہفتہ نہ | شینکے | چہ راو باسو مونہ | دہفتہ | دانے | یو بل پورانبے مونہ ہر قسم شینکے راو تو کولو نو پہ ہفتہ کئے موشنہ بٹاخونہ پیداکرل چہ پہ ہفتہ کئے مویوپہ بل سو دے پیداکر

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قَنَاطِيرُ ذَانِبٍ ۚ وَجَنَّتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ

او د قجور د اولونہ | لہ بٹاخونہ دہفتہ نہ | د غونچکو | ذورندونہ | او باغونہ | د انگورو | او خون او د قجورو د غونگورو نہ | ذورندو غونچکونہ | او د انگورو | او د خون او

وَالرَّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثَرُ

او د انادو | دیوبل پہ شان | او دیوبل نہ جدا | د گوری | د دے میوونہ | کلہ چہ میوونہ | د انارو گور باغونہ چہ ہفتہ دیوبل پہ شان دی اوٹہ دیوبل نہ جدا دی | د (اونو) میوونہ خود گوری ہر کچہ و لکی او

وَيَنْبُعُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۙ وَجَعَلُوا

او د کچھ (لہنتہ) | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | دہفتہ قوم دپارہ | چہ ایمان راوہی | او د گروٹی | ہر کچہ نخبہ شی | پہ دے خیزو نو کئے د مؤمنانو دپارہ د قدرت بیکارہ | نخبے پرتے دی | او دوی خدا مال

لِلَّهِ شُرَكَاءُ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ

اللہ سرہ | شریکان | پیریاں | اولاد | چہ اللہ پیدا کر دی | او جو پکری دی | دھہ | دپارہ | حامن | اولونہ |
لہ پیریاں شریک کر خولی دی او حال دا چہ (دوی م) اللہ پیدا کر دی او دوی اللہ تعالیٰ لہ بغیر دپوہ نہ حامن او

بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ۝۱۰۰ بَدِيعُ

پہ بے علمئی سرہ | ہفہ پاک دے | او دیرا دچت دے | دھہ | دھہ | چہ دوی نے بیانوی | پیدا کوونکے دے
لونہ جو پکری دی | اللہ تعالیٰ پاک دے او دھو خبر نہ اوچت دے چہ دوی نے بیانوی ، داسمانونو او

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ

داسمانونو | او دزمک | خنک کیدے شی | دھہ | خورے | حال اے چہ نشہ دھہ | بنجہ
دزمک پیدا کوونکے دے ، دھہ | خورے | خنک کیدے شی ، ہر کلمہ چہ دھہ | بنجہ | نشہ

وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۰۱ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

اوپیدا کر دھہ | ہر خیز | او مہفہ | پہ ہر خیز | پوہہ دے | ہم دادے اللہ | ستاسورت
او دھہ ہر خیز پیدا کرے دے او پہ ہر خیز بنہ پوہہ دے ۔ ہم دا اللہ دے چہ ستاسو پالونکے دے

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

نشہ دھوک معبود | سوا دھہ نہ | پیدا کوونکے دے | دھہ | خیز | پس ہم دھہ عبادت کوئی | او دھہ
بے دھہ نہ بل معبود نشہ ، دھہ | خیز پیدا کوونکے دے (بوازے) دھہ عبادت کوئی ، او دھہ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۱۰۲ تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

دھہ | کار ساز دے | نہ شی موندے ہفہ لہ | سترے | او دھہ | موی | ستر گولہ
دھہ | کار ساز دے ۔ خوک نے پہ ستر گونہ شی لیکے او دھہ تولے سترے لیدے شی ،

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝۱۰۳ قَدْ جَاءَكُمْ بِصَاحِبٍ مِّنْ رَبِّكُمْ

او دھہ | باریک بین | خبردار | بیشک راغلی دی تاسوتہ | دلیلونہ | ستاسو رب لہ طرف نہ
او دھہ باریک بین خبردار دے ، تاسوتہ دخیل رب دطرف نہ دلیلونہ راغلی دی ،

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

نو خوک | چمے دوی | پس حان دپارہ | او خوک چہ ہوند پاتے شو | نوم پہ ہفہ (تاوا) | ادنہ نہ یم | پہ تاسو باند
نو خوک چمے دوی نو فائدہ نے حان لہ دہ او خوک چہ خیل حان ہوند کری نو تاوا نے دخیل حان دے او زہ (نہی) ستاسو

بِحَفِيفٍ ۝۱۰۴ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِيُقُولُوا دَرَسْتَ

نکھبان | او دغہ شان | بیابیا بیانو موند | ایبتونہ | اوچہ ووائی ہفہ (مکر) | کوسنلی دی تا
نکھبان نہ یم | او دغہ شان موند خیل | نخنے بیابیا بیانو او دپارہ چہ دوی ووائی چہ تا (چرنہ دچانہ کوسنلی

وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝۱۰۵ إِنِّي أَنَا أَوْحِيَ إِلَيْكَ

اوچہ موند بنہ واضحہ کر دے | پوہید و نکو دپارہ | پیروی دکرہ | دھہ | چہ وحی نے شوہ | تاتہ
دی او خوک چہ پوہہ دی ہفوی نہ حقیقت بنہ بنکارہ کر دے ۔ تہ پہ ہفہ وحی پسے حہ چہ خیل رب درتہ

مِنْ رَبِّكَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾

ستاد رب نہ طرف نہ | نشہ دے (شوکت) معبود | سوادھفہ | اومخ وگرخواہ | له مشرکانو نہ
والیہ دے | بے دھفہ نہ بل خدائے نشہ | او دے مشرکانو پیروا | مہ کوہ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا ۚ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ

او کہ چہ غوشتے وے اللہ | نو دوی بہ شرک نہ وکرے | او نہ بیٹے جو رکھے مونہ نہ | پہ دوی باند | نگران
او کہ چہے اللہ تعالیٰ غوشتے نو دوی بہ شرک نہ وکرے او مونہ نہ پہ دوی محافظ مقرر رکھے نہ بیٹے

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۚ وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ

اونہ بیٹے نہ | پہ دوی | ذمہ وار | او کھل مہ کوئی | ہونہ دے کو مچہ | مشرک عباد کوئی
اد نہ نہ دوی ذمہ وار بیٹے - اور اے مسلمانو! ہف معبود اونہ کھل مہ کوئی چہ دوی نے دے

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ

د اللہ نہ سوا | پس دوی بہ کھل وکری | اللہ نہ | بہ زیاتی سربہ | بے علم نہ | دے شان
خدائے نہ سوا عبادت کوئی | کھک چہ دوی بہ دے نہ بیٹے پہ وجہ پہ ناپوہی کئے اللہ نہ کھل وکری | دے نہ

ذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْإِلَهِ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ

بیٹے نہ | ہر بے چلے دیارہ | دے دوی عمل | بیا | دے خیل رب طرف نہ | دوی نہ واپس تلک
مونہ ہر یوامت نہ خیل خیل عمل بیٹے نہ شکارہ کرے | بیا بہ دانول خدائے نہ پیش کیری

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

پس ہف بہ دوی ونبائی | خہ چہ دوی کول | او دوی قسم و خول | پہ اللہ | یاخہ | قسمو نہ
نوحہ بہ ورنہ خبر وکری چہ دوی خہ خہ کارونہ کول - او دوی پہ اللہ تعالیٰ باند عتہ عتہ قسم و خول

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ

کہ چہ | راشی دوی نہ | خہ (خہ) نخبتہ | خامغہ ایمان راوری دے پہ ہف | وواہ | چہ دے نخبتہ (معجزہ)
چہ کہ دوی نہ (خدائی) نخبتہ راغلہ نو دوی بہ پیرے خامغہ ایمان راوری - اے پیغمبر! دوی نہ وواہ چہ

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لِأَبُومُنُونٍ ۚ

(خو) د اللہ سربہ | اذاسوتہ خہ معلومہ دے | چہ ہف (نخبتہ) | ہر کھ راشی | (بیابہم) دوی ایمان راوری
توے نخبتہ اللہ تعالیٰ سربہ دی اذاسوتہ خہ معلومہ دے کہ چہ ہف نخبتہ راہشی نو ہم دوی ایمان نہ راوری

وَنَقَلِبْ أَفْدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

او مونہ بہ وارو | دے دوی زہونہ | او دے دوی سترک | لکہ چہ | دوی ایمان نہ وراورک پہ ہف
او مونہ بہ دے دوی زہونہ او دے دوی سترک (دحق نہ) بد لے کرد کہ خہ چہ دوی پہ دے (شرکندہ)

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۚ

پہ اول | حل | او مونہ بہ پیریز دوی | دے دوی پہ سرکشی کئے | سرگردانہ
(نخبتہ) اول حل ایمان راوری نہ دے | او پہ خیلہ سرکشی کئے بہ لے | اریان دریان پیریز دے

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا

او کہ چہرے مونہ | رالبرے | دوی تہ | فر بنے | او کلام کہو دوی سرہ | مردو | او جمع کہے و مونہ
او کہ مونہ پہ دوی فر بنے ہم نازلے کہے دے ، او مردو و سرہ خبرے ہم کہے دے او مونہ (د دنیا)

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

پہ دوی باند | ہر چیز | مخے تہ | (نویام) دوی دگنہ وو | چہ ایمان نہ راوے و | مکر (دا) | چہ اللہ تعالیٰ غوبتے
تو ل غیزونہ د دوی مخے تہ راجع کہی دے ، بیا ہم دوی ایمان نہ راوہو ہنہ ! کہ چہ اللہ غوبتے (نوبلہ خبر دے)

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا

لیکن | اکثر لہ دوی نہ | جاہلان دی | او دغہ شان | مونہ جو کہل | ہر نبی د پارہ | دینمان
لیکن پہ دوی کہنے اکثر خلق د نا پوہی خبرے کوی ۔ او دغہ رنگ مونہ د ہر نبی دینمان شیطان مان پیدا کوی

شَيْطَانٍ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ

چہ شیطان دی | لہ بنیادمو | اولہ پیریانوتہ | چہ (غورونو) کہنے اچوی | مخے لہ دوی نہ | حنوتہ
دی کوم چہ انسانان او پیریان وو دوی د دوی و رکولو د پارہ د یو بل پہ زہا کہنے د دروغو

زُخْرَفِ الْقَوْلِ غُرُورًا ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ

دروغ خبرے | دو کہ د پارہ | او کہ چہرے غوبتے | ستارب | دوی بہ دا کارنہ و و کہے | پت پیریو دوی
خوبے پسنے خبرے اچوی ، او کہ چہرے ستارب غوبتے نو دوی بہ دا کارنہ شو کولے نو دوی او

وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او کوم چہ | دوی دروغ تہی | او چہ مائلہ شی | دے (دروغ طرفتہ | زرونہ | دہغو خلقو | چہ یقین نہ لری
کوم چہ دوی دروغ تہی لہ چل حال) پیریو دکہ ، دو کہہ (د خبر کوی) چہ کوم خلق پہ اہرت باند یقین نہ لری دہغوی

بِالْآخِرَةِ وَلِيُقْتَرَفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ

پہ اہرت | او د پارہ د چہ دو کہون کہی ہف | او چہ دوی و کوی | ہفہ خراب کارونہ چہ دوی کوی | پس ایاد اللہ نہ ہوا
زہمنہ و کہ طرفتہ مائلہ شی او ہغوی دا خبرے خوبے کہی او کوم خراب علونہ چہ دوی کوی پہ ہفہ کہنے گلیاوی . (اے غیبرہ !

أَبْتَغَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

زہ و لتوم | فیصلہ کو نک | او دے ہفہ ذات دے | چہ نازلے کہو | ستا طرفتہ | (دا کتاب | واضح کہے شو
دوی تہ و وایہ) چہ ایازہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا خوک بل حکم و لتوم حالانکہ ہم ہفہ دے کوم چہ تا سوطرفتہ یو کتاب نازل

وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهَ مُنْزَلٌ مِّن رَّبِّكَ

او کوموتہ چہ | مونہ در کہے دے | کتاب | ہغوی پوہیدی | چہ ہفہ | نازل کہے شو دے | ستا د رب د طرفتہ
کہو کوم چہ واضح دے او ہفہ خلق کوموتہ چہ مونہ کتاب در کہے دے ہغوی پوہیدی چہ دا قرآن ستا د رب د طرفتہ پہ حق

بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

رشتونے | پس تہ مہ کیرہ | لہ شک کوونکونہ | او پورہ شو | خبرہ | ستا د رب
سہ نازل شو دے نو تہ یہ شکونہ خلقو کہنے مہ شاملیرہ | او ستا د رب خبرہ د رشتینوالی او د

صِدْقًا وَعَدْلًا ۖ لَمْ يَدِدْ لِكَلِمَتِهِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۰﴾

پہ رشتیا | ادا نصاب کنے | نشہ کے شوک بد لوگ | دھفہ د خبریہ | اوهفہ دے | اوردیونکے | پوہہ
انصاف پہ اعتبار سرہ کاملہ دہ | ہیئتوک دھفہ حکمونہ بد لوے نہ شی اوهفہ ہرختہ اوسری اوپہ ہرختہ پوہہ

وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

اوکہ پچرتہ خبرہ و منے | د اکثر د | لہ ہفونہ چہ پہ زمکے دی | اودوی گمراہ کری تا | د اللہ د لارے نہ
اوکہ پچرتہ د دنیا د اکثر و خلقو خبرے و منے نو دا خلق بہ تا د اللہ تعالیٰ د لارے نہ گمراہ کری

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۱﴾ إِنَّ رَبَّكَ

پیروی نہ کوی دوی | مکر د گمان | اونہ دی دوی | مکر صرف خیالی خبرے کوی | بیشک ستارہ
دوئی خو محض پہ گمانو پیسے روان دی | اوصرف خیالی خبرے کوی | یہ حقیقت کنے ستارہ دیر

هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲﴾

بنہ پوہہ دے | چہ | شوک لرے کیبری | دھفہ د لارے نہ | اوهفہ | بنہ پوہہ دے | یہ سمہ لارے تلونکو باند
بنہ پوہہ دے چہ شوک د سمہ لارے نہ بے لارے دے | اوبنہ پوہہ دے چہ شوک | یہ سمہ لارے روان دے

فَكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

پس تاسو خوئی | لہ ہفہ ثقتہ | چہ افستہ شوئی | نامہ د اللہ | پہ ہفہ | کہ چرے یئی تاسو | دھفہ یہ ایتر نوئی
نودھفہ خارو و غوبہ خوری پہ کوموچہ (د ذبح پہ دخت) د اللہ تعالیٰ نوم یاد شوے دی کہ تاسو دھفہ پہ

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

ایمان لرونکی | اوقہ روجہ دہ | چہ تاسو نہ خوری | لہ ہفہ ثقتہ نہ | چہ یادہ شوی دی نامہ د اللہ پہ ہفہ
حکمونو ایمان لری - اخرتہ وجہ دہ چہ تاسو دھفہ خاروی غوبہ نہ خورائی پہ کوم چہ د اللہ نوم یاد شوے

وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ ۖ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

حالانکہ ہفہ واضحہ کرے دہ | تاسو پارہ | کوم چہ | ہفہ حرام کرل | پہ تاسو باند | مکر صرف ہفہ | چہ تاسو مجبورہ شوی
دی | حال د چہ اللہ تعالیٰ در باند ثقتہ حرام کری دی ہفہ نے پہ تفصیل سرہ بیان کری دی | مکر کہ تاسو ورہ

إِلَيْهِ ۖ وَإِنْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوكَ بِأَهْوَاءِهِمْ ۖ بِغَيْرِ عِلْمٍ

ہفہ نہ | اوبیشک | دیر خلق | بے لارے کوی خلق | پہ خواہش د نفس خیل | بے لہ پوہہ نہ
(د لوبختہ) مجبورہ شوی (نوبختہ مرجہ نشہ) اوبیشک دیر خلق د خیلو نفسانی خواہشاتو پہ وجہ بغیر د علم نہ خلق گمراہ

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۴﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

بیشک | رب ستا | بنہ پوہہ دے | احد نہ پہ تیرید و نکو باند | اوپریددی | ہنکارہ | گناہ | ادبہ دھفہ
کوی - بیشک اللہ د احد نہ و راند تیرید و نکو دیر بنہ پیژنی - اوخر کند او پت ہر قسم گناہونہ پریددی

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا

بیشک | کوم خلق چہ | کوی | گناہ | دیر زربہ دوی تہ بد لہ و کرے شوی | دھفہ کوم چہ
یقیناً کوم خلق چہ گناہونہ کوی - دیر زربہ ہفوی تہ دھفوی د بد و عیون

يَقْتَرِفُونَ ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

دوی کول | او تاسو مه خورئ | له هغه نه | چه نه وی یاد شوی | نوم د الله | په هغه باند
سزا ملاویدی - او د هغه حلال نه (غوبنه) مه خورئ چه د الله تعالی نوم پرے یاد شوی نه وی

وَأَنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُوحِيَ إِلَىٰ أُولِيهِمْ

د بیشکه هغه (خورئ) | گناه ده | او بیشکه | شیطان | (خو) | اچوی | په غور و لوکئ | د خپلو دوستانو
او دا د گناه کار دے او بیشکه شیطان د خپلو دوستانو په زړو نو کئے و سوسے اچوی | چه

لِيُجَادِلُوَكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾

چه دوی تاسو جگرے کوی | او که چرے | تاسو د دوی خبره د منئ | نو بیشکه تاسو | به مشرکان یئ -
تاسو سره جگرے وکری او که تاسو هم د هغوی اطاعت وکړو نو یقیناً مشرکان به شئ -

أَوْ مَنْ كَانَ مَبِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي

ایا خوک چه وو | مړ | بیا موږ هغه ژوند کړو | او جوړ کړو موږ | هغه د پاره | نور | چه روان وی
ایا خوک چه مړ وو | بیا موږ هغه ژوند کړو او هغه د پاره موږ بیا بید کړه چه د دے په مدد

بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ

د هغه په مدسره | په خلقو کئے | ایا د هغه چا په شان دے | چه په تیارو کئے وی
سره هغه د خلقو په مینځ کئے ژوند تیروی د هغه چا په شان کیدے شی چه په تیارو کئے پروت وی

لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

چه نه شی راوتلے | له هغه نه | دغه شان | بڼاسته کړه شوے | کاږنو د پاره | هغه عمل | چه دوی ئے کوی -
او بهر ترے نه وتلے نه شئ | د غصے کاږانو ته د هغوی (خراب) عملونه بڼاسته بڼکاره شوی دی

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمٍ لِّيَمْكُرُوا فِيهَا

او دغه شان | جوړ کړل موږ | په هریو کلی کئے | لوئے لوئے | مجرمان د دغملی | چه دوی مکر وکړی | په هغه کئے
او هم د غصے موږ په هر کلی کئے د هغه خلئ غټان مجرمان جوړ کړی دی | چه د مکر جالونه | پکئے خوروی

وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ

او دوی مکر نه کوی | مکر | د خپلو ځانو سره | او دوی نه پوهیږی | او که چه راشی دوی ته
او دوی (بل چا سره نه بلکه) خپلو ځانو سره فریب کوی خو دوی پوهیږی نه - او هر کله چه دوی ته

آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا

(څه) غخبه | (نو) | وائی | موږ خوبه هیتو کله ایمانه راوړئ | تر دے چه | را کړے شی موږ ته | په شان د هغه څه
بوره غخبه راشی، نو وائی چه موږ هیچرے نه منو تر څو چه پخپله موږ ته هغه غخبه رانه کړے شی لکه چه د

أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ أَعْلَمَ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ

چه درکړ شول | د الله پیغمبرانو ته | الله ښه پوهه دے | کوم ځای چه | هغه اردی | خپل پیغام | از به ورسپیږی
الله تعالی رسولا نو ته ورکړے شوی | الله تعالی ښه پوهیږی چه څوک د خپل رسول جوړ کړی، مجرمانو ته به

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا

هفتونہ | کو موچہ جرم دکرو | رسوائی | ذالہ سرہ | اوعذاب | سخت | یہ سبب دے کہ
دیر نہ ذالہ تعالیٰ پہ دربار کئے | دیر ذلت او سخت عذاب ورسی | کھکھ چہ دوی بہ مکاریانہ

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١٢٥﴾ فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ

دوی بہ بد تدبیر نہ کول | پس چاہتہ | اللہ و غواری | چہ ہدایت و کبریٰ ہفتونہ | نو پیرانیزی | دھفہ سینہ
کو لے۔ (حقیقت دادے چہ) چاہتہ اللہ تعالیٰ ہدایت کول و غواری نو (د) اسلام (تعلیم) نہ دھفہ سینہ

لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا

اسلام دپارہ | او چاہتہ چہ ہفہ و غواری | چہ | گمراہی کری | نو کری | دھفہ سینہ | تنگہ
پیرانیزی۔ او خوک چہ گمراہ کول غواری نو دھفہ سینہ دل سے لپٹا تنگہ کری | چہ اسلام قبول ورتہ داسے

حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ

دیر زیا تنگہ | داسے لکھ چہ | پیر سر و خیزی | یہ اسمائے | دغہ شان | ور غور زوی | اللہ | ناپاک
بنکاری) لکھ چہ لوہائے نہ دیر پہ گمانہ خیزی دغہ رنگ ناپاک کی اللہ تعالیٰ پہ ہفہ چارادلی

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾ وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا

یہ ہفہ خلقو | چہ ایمان نہ راوری | ادھم دادہ | لاسرہ | استادرب | نیفہ
چہ ایمان نہ راوری | اوداستاد پروردگار ربنود لے | لاسرہ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾ لَهُمْ

بیشک | مونہ یہ تفصیل سوینہ کرے | نخبے | دھفہ خلقو دپارہ | چہ نصیحت منی | ددوی دپارہ
او مونہ نصیحت اوریدونکو نہ خپلے نخبے یہ تفصیل سرہ بیان کری دی دوی لہ د

دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٨﴾

کوسرہ سلامتی | ددوی ذرب سرہ | ادھفہ | ددوی مددگار | یہ سبب دھفہ خہ چہ دوی بہ کول | او
دوی دپروردگار سرہ دسلامتی کوسرہ او ددوی دنیکو علونو پہ وجہ ہفہ ددوی مددگار دے۔ او

يَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَمْعُشَرُ الْجَنِّ قَدْ اسْتَكْثَرْتُمْ

یہ کومہ ورتہ | چہ ہفہ بہ جمع کری دوی | قول | دنو بہ فرمائی | اے دے | دپیریانو | تاسو تابع کری دو دیر
یہ کومہ ورتہ چہ اللہ تعالیٰ دوی قول جمع کری او فرمائی چہ اے دپیریانو دے | تاسو خود بنیاد مونہ دیر

مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ

لہ بنیاد مونہ | او بہ وائی | دوستان ددوی | لہ انسانانہ | اے زمونہ ربہ! فائدہ داخستہ
خلق گمراہ کری دو، او بہ بنیاد مونہ خوک چہ دپیریانو ملگری و و بہ وائی چہ اے زمونہ ربہ! مونہ پہ

بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتُمْ لَنَا

لہ مونہ مونہ | دھونہ | او مونہ ورسیدو | خپل ہفہ مبعادہ | کوم چہ | مقرر کرے ووتا | مونہ دپارہ
دنیا کئے دیوبل نہ بنے فائدے اخستی دی او اوس ہفہ نیستہ نہ را ورسید وچہ تارالہ مقرر کرے د

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ

وہ فرمائی | اور دے | خلے ستاسو | ہمیشہ بہ نئی | بہ ہفے کئے | مکر | خہ چہ غواری | اللہ | بیشک
اللہ بہ ورتہ و فرمائی چہ اور ستاسو تہیکار و دہ ہمیشہ بہ | کئے اوسیدنی خور ہفہ کشا بہ معاف شی | چہ چالہ د اللہ تعالیٰ

رَبِّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝۱۲۸ وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ

ستار | خاوند د حکمت | پوہہ دے | دغہ شان | مونز بہ ملگری کرو | خے ظالمان
موضی شی بیشک ستار د حکمتونو خاوند پہ ہر خہ پوہہ دے اور غے بہ مونز خے ظالمان د نورو خوسرہ د خیلو

بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۲۹ يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

دخونہ | بہ سبب د ہفہ خہ | چہ دوی بہ کول | اے دے | د پیریانو | او بنیادمو
عملونو پہ وجہ ملگری کرو - اے د پیریانو او بنیادمو تو لگو

أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ

ایا نہ دی راغلی تاسو | پیبران | لہ تاسو نہ | دوی بہ بیانول | تاسو نہ | زما آیتونہ | او ویرول بہ دیکھا تاسو
ایا تاسو نہ ستاسو نہ پیبران نہ ووراعلی چہ زما آیتونہ نے درتہ اڈرول ، او د نئی ور خے د

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ

ملاقات نہ | ستاسو دے ور خے نہ | دوی بہ ووائی | مونز گواہی ور کوڈ | بہ خیلو خانو نو باند | اودو کہ ور کسوعہ درتی
ملاقات نہ نے ویرولئی - ہفوی بہ وائی چہ مونز پہ خیلو خانو نو گواہی کوڈ ، او دوی لہرہ

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝۱۳۰

ژوند | د دنیا | اددوی گواہی ور کرہ | بہ خیلو خانو نو | چہ واقعی دوی | دو | کافران
د دنیا ژوند پہ دو کہ کئے غور زولی وو خو پہ دغہ ور خہ بہ پہ خیلہ اقرار و کری چہ دوی د حق نہ انکار کوونکی وو

ذَلِكَ أَنْ لَّمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا

داخلہ | چہ | نہ دے | ستار | ہلا کوونکے | د بنارونو | بہ ظلم سرہ | ہر کہ چہ دے اوسیدنی
دایہ دے وجہ چہ ستار پہ ظلم او نا انصافی سرہ پہ داسے حالت کئے کلی نہ تباہ کوی چہ د ہفہ خاے اوسیدنی

غَفْلُونَ ۝۱۳۱ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

بے خبرہ وی | او ہر پوڈ پارہ | درجے دی | د دوی د عملونو پہ وجہ | ادنہ دے | ستار | بے خبرہ
(د حکوتونہ) بے خبرہ وی او تلوڈ پارہ د ہفوی د عملونو مطابق درجے دی . او ستار د ہفوی د عملونو

عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝۱۳۲ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۝۱۳۳ إِنْ يَشَأْ

لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی نے کوی | او ستار | (دیر) بے نیازہ | خاوند د رحمت دے | کہ چہ ہفہ و غواری
نہ بے خبرہ نہ دے | او ستار غنی دے | د رحمتونو خاوند دے ، کہ ہفہ و غواری

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا

(نو،) لہے بہ کوی تاسو | او جانشین بہ کری | پس لہ تاسو نہ | خوک چہ ہفہ و غواری | لکہ خٹک چہ
نو تاسو بہ فنا کری او تاسو نہ پس چہ خوک نے خوین وی ہفوی بہ ستاسو بہ خاے کہنونی لکہ خٹک چہ

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ۖ إِنَّ مَا تُوْعَدُونَ

ہفتہ پیدا کریں تاسو | د نسل نہ | د نور و خلق | بیشک | اذ کوئے خبر | چہ تاسو وعدہ در کوئے شی
تاسو نے ذیل قوم د نسل نہ را پیدا | عہد | د قوم خیز چہ تاسو سرہ وعدہ شہ دہ

لَا تِلْكَ وَ مَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۖ قُلْ بِقَوْمٍ أَعْمَلُوا

ہفتہ راتلونکے دہ | اوندہ بیٹی تاسو | عاجزہ کوونکی | دواہ | اے زما قومہ! | تاسو عمل کوئی
ہفتہ یقیناً راتلونکے دے او تاسو (اللہ) عاجزہ کوئے نہ شی - دواہ | چہ اے زما قومہ! | یہ خیل مائے

عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ تَكُونُ لَهُ

یہ خیل خٹے باند | بیشک زہم عمل کوونکے یم | پس تاسو نہ بہ زہم معلومہ شی | ہفتہ خوک | چہ وہی بہ ہفتہ
لکھا و سنی عمل کوئی اوزہ ہم یہ خیل مائے عمل کوئم | زہم درتہ معلومہ شی | چہ د آخرت (نبیہ)

عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۖ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

نبیہ انجام | پہ آخرت کئے | بیشک | خلاص بہ نہ شی | ظالمان | او مقرر کرے دہ دوی | اللہ لہم
انجام د چہ د پارہ دے | بیشک | چہ ظالمان ہیچے خلاصیدے نہ شی | او دوی د خدائے د پارہ د

مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ

لہفہ نہ | چہ پیدا کرل ہفتہ | فصل | او خاروی | یوہ برخہ | بیا وائی | چہ دا دغ | اللہ دہ
ہفتہ یہ پیدا کرد فصلو او یہ خارو و کئے یوہ برخہ مقرر کرے دہ | نوہ خیل گمان کئے وائی چہ دا دغ

بِزَعْبِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ

د خیل خیال مطابق | اودا | زمونہ د شریکانو د پارہ | پس کومہ (برخہ) چہ دہ | د دوی د معبودانو | ہفتہ غونہ رسی
برخہ اللہ شوہ اودا بلہ (برخہ) زمونہ د جوہ و کرد شریکانو شوہ | نو بیا چہ کومہ برخہ نے شریکانو لہ مقرر کرے وی نو ہفتہ

إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ ۚ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ

اللہ تہ | او کومہ (حصہ) چہ دہ | د اللہ | نو ہفتہ | رسی | د دوی د معبودانو طرفتہ | دیریدہ
ہیچہ اللہ تہ نہ رسی او چہ کومہ نے اللہ تعالیٰ لہ مقرر کرے وی نو ہفتہ د دوی شریکانو تہ ورسی | دوی

مَا يَحْكُمُونَ ۖ وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ

کومہ چہ دوی فیصلہ کوئی | اودغہ شان | بنا سنے کرے | د دیرد | مشرکانو د پارہ | دژل
خومرہ خرابے فیصلہ کوئی؟ او ہم دغہ شان د دیرد مشرکانو پہ خیال کئے د دوی (جوہ کرد) شریکانو خیل

أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيَرُدُّوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ

د اولاد خیل | د دوی شریکانو | چہ ہفتہ د کھلاک کری | او چہ کھلاک کری | یہ دوی باند | د دوی دین
اولاد وژل بنا سنے بکارہ کری | چہ بربادے کری | او چہ دین پیرے کھلاک کری

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۖ وَقَالُوا

او کہہ پیر | غونہ اللہ نو | دوی بہ نہ و کوئی د | پس پیریدہ دوی | او کوم چہ | دوی دروغ تہی - | اود دوی دانی
او کہہ اللہ تہ منظورہ و نو داسے بہ نے نہ کول | خود دوی پیریدہ چہ یہ خیلو دروغ کئے دغے پراتہ دوی | اود دوی

هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حِجْرًا لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ

(جہ) دا | خاوری | او فصل | منع کرے شوی دی | نہ بہ خوری دا | مکر | ہفتہ شوک چہ مونہ غور | داہم وائی چہ دا خاوری او دایتی منع دی صرف ہفتہ خلق بہ ئے خوری چا تہ چہ زمونہ

بِزَعِيهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ

د دوی د خیال مطابق | او (کئے) خاوری | (جہ) حرام دی | دھو شاکلہ (دسورلی دیارہ) | اور کئے خاوری | چہ دوی نہ اخی | خوبنہ وی (دا پابندی ئے) | پہ خیل گمان (لگوئے دہ) | او داسے خاوری ئے مقرر رکری دی چہ پہ ہفتہ باند

اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا

نوم د الله | پہ ہفتہ باند | پہ دروغ توہلو | الله باند | دیرز بہ سزاور کری دوی | پہ سبب دے | ئے سورلی اوارونہ وہل بند کرل او دے خاوری چہ د الله نوم پر (دھلاوویہ دے) | نہ اخی دافو پہ خدا دروغ تری | الله تعالیٰ

كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ

چہ دوی بہ دروغ توہل | او دوی وائی | (جہ) کوم (دچی) دی | پہ خیتو کئے | د دے | خاوردو | بہ ورلہ دیرزد دروغ سزاور کری | او دوی وائی چہ دے خاوردو پہ کیدہ کئے کوم بچے دے | ہفتہ خالص

خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ

(ہفتہ) خاص د دی | زمونہ دسرو دیارہ | او حرام دی | زمونہ پہ بنحو باند | اوکے چہ | ہفتہ دوی | زمونہ دسرو دیارہ دے | او زمونہ پہ زنا نو حرام دے | اوکے چہ ہفتہ

مَيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ

مہر | نوہفتہ (تولینے سہی) | پہ دے کئے | شریک دی | الله بہ سزاور کری دوی نہ | د دوی د دے کار | بچے مہوی | نو بیا قول رنہ شیخ | پکینے شریک دی الله تعالیٰ بہ دوی نہ دخیلو (غلط) | بیان نو سزا

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٤٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ

بیشک ہفتہ | خاوند حکمت | پرہہ دے | بیشک | تاوانیان شول | ہفتہ کوموچہ | د دزلو | اولاد خیل | ورکری ہفتہ د حکمت خاوند او پہ ہرختہ پوہہ دے | ہفتہ خلق یقیناً تاوانیان شول چہ خیل اولاد ئے پہ نادانی

سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

پہ و توفی کئے | بے لہ پوہہ نہ | او دوی حرام کرل | ہفتہ شہ | چہ روزی ورکرتہ دوی | الله | پہ وجہ د دروغ توہلو | او بے سندہ و دزل | او کومہ روزی چہ الله تعالیٰ ورکرتہ دہ ہفتہ پہ حان حرامہ کرہ حکم چہ پہ الله

عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٥٠﴾ وَهُوَ الَّذِي

پہ الله باند | بیشک د کراہ شول | اونہ شول دوی | سمہ لار موند وئی | او الله ہفتہ ذات د جہ | ئے دروغ جوہ کرل دغہ خلق یقیناً کراہ شول او دوی سمہ لار موند لے نہ شہ او الله تعالیٰ ہفتہ ذات د جہ

أَنشَأَ جَنَّتٍ مَّعْرُوشٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشٍ وَالنَّخْلَ

پیدائے کرل | باغونہ | خیزولی شوی پہ پایور لکھ د انکور زیلیں | (جہ) نہ دی خیزولی شوی پہ پایور (مضبوطے والا) | او قجور | باغونہ ئے پیدائے کرل ہفتہ د کوموچہ کزور زیلیں پہ جھٹو خیزو شوی او ہفتہ ہم چہ نہ شوی خیزولے او د قجور اوئے

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكْلَهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَّانَ مُتَشَابِهًا

اد فصلونہ | چہ مختلف دی | میوے دے | اوزیتون | اوانار | خہ یوشان
اد اسے فصلونہ چہ میوے دے مختلف قسم وی او ذیتون اوانار اوتے پہ صورت شکل کئے دیوبل

وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ

او خہ د مختلف قسم | رچہ خورئی | لہ میوہ دے نہ | کلمہ چہ میوہ ونیسی | اودا کروی | دے حق
سره ملاؤ ہم او مختلف ہم، تاسو دے حق تو لے میوہ خورئی کلمہ چہ میوہ ونیسی او ذریلو پہ ورخ ترے نہ

يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

پہ ورخ ذریلو دے | او بے خایہ مہ خرخ کوئی | بیشک ہفہ | نہ خونبوی | بے خایہ خرخ کوئی
دے شرعی حق ادا کوئی او بے خایہ خرخ مہ کوئی یقیناً اللہ تعالیٰ د حد نہ وتوئی نہ خونبوی

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ

اولہ شمارونہ (دی) | بار اوجنودنکی | اوزمکے سر لکیدی | خورئی | لہ ہفہ خہ نہ | چہ روزی درکونہ
اولہ شمارونہ خہ بار اوجنودنکی (دلوہ قد) او خہ زمکے سر لکیدی (ددر کوئی قد) دی او (خلقو!) اللہ تعالیٰ چہ

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

اللہ | او پیروی مہ کوئی | د قد مونہ | د شیطان | بیشک ہفہ | ستاسو | دینن دے | بنکارہ
خہ درکری دی ہفہ خورئی او د شیطان د قد مونہ پیروی مہ کوئی بیشک ہفہ ستاسو بنکارہ دینن دے

ثَمْنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزَانِ ثَلَاثِينَ

اتہ | جوہے (دی) | لہ گھونہ | دواہ | اولہ چیلونہ | دواہ | دواہ
دپہ غار و کئے د کو موچہ غوبہ خورے شی) اتہ قسمہ پیداکرل لہ گھونہ دواہ (نراو بنجہ) اولہ چیلونہ دواہ (نراو بنجہ) راے پیغبرہ! پیوس و کرہ چہ ایا اللہ تعالیٰ دواہ قسمہ نران حرام کروی دی کہ دواہ بنجہ یا ہفہ بنجہ

أَرْحَامٍ الْإِثْنَيْنِ نَبِيٍّ بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

رحمونہ | د دواہ و بنجہ | خبر رکھی ماتہ | پہ علم | کہ چہ | یئی تاسو | رشتینی
چہ د دواہ قسمہ ماد و پہ کید و کئے پروت دے ماتہ پہ دلیل سرہ سم سم و دایئ کہ تاسو رشتینی یئی؟

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ

اولہ اوبیانونہ | دواہ (نراو بنجہ) | اولہ غواگانونہ | دواہ (نراو بنجہ) | دواہ | ایا دواہ نران
او (دغہ شان) پہ اوبیانو کئے دواہ اولہ غواگانونہ دواہ (نراو بنجہ) دی پیوس و کرہ چہ ایا اللہ (دواہ)

أَرْحَامٍ الْإِثْنَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِثْنَيْنِ

ہفہ حرام کروی | یا | دواہ بنجہ | یا ہفہ بنجہ | چہ مشتمل دی | پہ ہفہ | رحمونہ | د دواہ و بنجہ
نران کئے حرام کروی دی کہ دواہ مادے یا ہفہ بنجہ چہ د دواہ و ماد پہ خیتہ کئے پروت دے

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ

اولہ اوبیانونہ | دواہ (نراو بنجہ) | اولہ غواگانونہ | دواہ (نراو بنجہ) | دواہ | ایا دواہ نران
او (دغہ شان) پہ اوبیانو کئے دواہ اولہ غواگانونہ دواہ (نراو بنجہ) دی پیوس و کرہ چہ ایا اللہ (دواہ)

أَرْحَامٍ الْإِثْنَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِثْنَيْنِ

ہفہ حرام کروی | یا | دواہ بنجہ | یا ہفہ بنجہ | چہ مشتمل دی | پہ ہفہ | رحمونہ | د دواہ و بنجہ
نران کئے حرام کروی دی کہ دواہ مادے یا ہفہ بنجہ چہ د دواہ و ماد پہ خیتہ کئے پروت دے

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمُ اللَّهُ بِهِذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

یا ادنی تاسو حاضر | کلمہ چہ وصیت کرے و تاسو | اللہ | یہ دے | پس شوک دے | زیات ظالم | لہ ہفتہ چہ
یا ایہ تاسو ہفتہ وخت (د اللہ تعالیٰ سرہ) حاضر وئی کلمہ چہ ہفتہ تاسو نہ دے حکم دے کرو نو دے ہفتہ چہ لوئے ظالم شوک

اَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ

چہ تری | یہ اللہ باند | دروغ | چہ گمراہ کری | خلق | بے لہ پوہ نہ | بیشک | اللہ
کید شہی چہ یہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری چہ خلق پرے د علم نہ بغیر یہ بھالت سرہ) گمراہ کری بیشک اللہ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ

لا لارہ نہ ہدائی | قوم | د ظالمانو نہ | دواہیہ | نہ بیاموم زہ | یہ ہفتہ کئے | چہ وحی لے شود | ماتہ
ہفتہ خلقو نہ ہدایت نہ کوی قوم چہ ظالمان دی (آپیغیرہ!) دواہیہ چہ کومہ وحی ماتہ رالیر لے شوے دے یہ

مُحَرَّمًا عَلَى طَائِعِهِ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

(فہ خیز) حرام | یہ خورونکی باند | چہ خوری ہفتہ | سوا دے نہ چہ | وی ہفتہ | مردارہ | یا وینہ
ہفتہ کئے خورہ یہ یو خورونکی باند د خوراک د پارہ ہیتر غیر حرام نہ موم، مکر د چہ مردارہ وی یا بھید لے وینہ

مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجَسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا

بھید لے | یا غوبہ | د خنزیر | پس بیشک ہفتہ | ناپاک دے | یا ناجائزہ (حلالہ) | چہ شہی نو
وی ، یا د خنزیر غوبہ وی حکم چہ دغہ پلیدہ دے ، یا ناروا حلالہ وی چہ د اللہ نہ سواد

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ

د غیر اللہ | یہ ہفتہ | پس شوک چہ | مجبورہ شی | چہ ناخرمانی کوئے نہ وی | او نہ زیاتی کوئے | نو بیشک
بل چانوم پرے اختہ شووی خوشوک چہ محتاجہ شی ناخرمانی نہ کوی او د حد نہ د تیرید و ارادہ نہ لری نو بیشک

رَبِّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا

ستار | بختونکے | مہربان دے | او یہ | ہفتہ خلق | چہ یہودیان دی | مونہ حرام کرے نہ
ستار | بختونکے | مہربان دے ، او یہ یہودیانو باند مونہ نو کوئے لرونکی حنادر ہتول

كُلِّ ذِي ظُفْرِ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا

ہریو | نو کوئے والا خیز | اولہ غوایانو نہ | اولہ گد و چیلو نہ | حرام کری و مونہ | یہ دوی باند | واز دے دے واد
حرام کری دو | او یہ غوئین مال کئے او یہ چیلو کئے مونہ واز دے | حرامہ کرے دے

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُرُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكِ

سوا | دے نہ چہ لکیدلی وی | د دوی د شا کا و (س) | یا کلمو باند | یا ہفتہ چہ انسنتی وی | د ہدوی سوہ | دا
مکر ہفتہ چہ یہ شا پورے لکید لے وی یا یہ کلمو پورے نسنتی وی یا یہ ہدوی پورے لکید لے وی ، دامو

جَزَيْنَهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٢٦﴾ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ

مونہ جزا د کرے دوی | د دوی د ناخرمانی یہ چہ | او بیشک مونہ رشتونی یو | بیا کہ چرے | دوی تادرو غزن کری | نو دواہیہ
دوی لہ د سرکشی سزا و کرے دے او دا چہ ہفتہ وایو بالکل رشتنی وایو نو کہ دوی تادرو غزن و گیزی نو ورتہ دواہیہ

رَبُّكُمْ دُورَ حِمَاةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٨﴾

ستاسورب | خاوند د ډیر مه باندی د | اونه شی واپس کول د هغه عذاب | د مجرم قوم نه
چه ستاسو خدا د فراخ رحمت خاوند د - اود هغه عذاب د مجرمانو خلقونه پستنه کیدنه شی

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

ذریه وائی | هغه خلق | چه مشرکان دی | که پیر | غوښتل الله | (نو) نه به مونږ شرک کولو | اونه پلارنوز مونږه
دامشرکان به (ستا په جواب کینه) وائی که الله غوښتل نو مونږ به شرک نه کولو اونه به مو پلارنیکه کولو

وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى

اونه به مونږ حرام کړه وو | خه خیز | هم دغه شان | دروغ کړه وو | هغو خلقو | چه وړاند له دوی وو | ترد چه
اونه به مونږ خه خیز حرام کړلو ، دغه شان هغه خلقو هم دروغ کړه وو چه د دوی نه وړاند تیر شوی دی

ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ

هغوی وځکو | زموږ عذاب | ووايه | ایا دشته دی | تاسو سره | خه پوهه | نو راوباسئ هغه
تر چه دوی زموږ د عذاب مزه وځکه (له پیغمبره) ورته ووايه چه تاسو سره خه دلیل شته چه مونږ نه د

لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿٤٩﴾

مونږ نه | پیروی نه کوئ تاسو | مکر | د کسان | اونه یئ تاسو | مکر صرف غلط اندازې کوونکئ
بنساره کړئ ؟ تاسو خوتش په کمان چلیږئ (د حقیقت نه بې خبره یئ) اوتاسو صرف غلط اندازې لکوی

قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهْدَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

ووايه | پس د الله دے | دلیل | پوخ | پس که پیر | هغه غوښتل | نو هدايت به دے کړه و تاسو ټولونه
ته ووايه چه هم د الله تعالی دلیل مضبوط دے که پیر الله غوښتل نو تاسو ټولونه به دے هدايت کړه

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَعْمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا

ووايه | راولئ | کواهان خپل | هغه چه | کواهی در کړی | چه | الله حرام کړی دی | دا
(له پیغمبره) ورته ووايه چه خپل کواهان راولئ چه کواهی در کړی چه دا (فلانی فلانی) خیز و الله حرام کړی

فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

بیا که پیر دوی کواهی در کړی | نو هم کواهی مه وکړه | د دوسره | او پیروی مه کړه | د خواهاشو د هغو چه | دروغ و کړل
دی نو که دوی (پخپله) شهادت کوی نوته ورسره شهادت مه کړه اود هغو خلقو په خواهاشو تپه مه خه چه زموږ ایتونه

بَايِتَنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَزِيْهِمْ يَعْدُلُونَ ﴿٥١﴾

زموږ ایتونه | اود هغو کوم چه | ایمان نه لری | په اخرت باند | اود دوی | د خپل سره | (نور) برابر دی
دروغ کندی کوم چه زموږ ایتونه دروغ و کړل او چه په اخرت یقین نه لری اونور هسټیا د خپل سره برابر دی

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا

ووايه | تاسو راشئ | چه ولولم زه | خه چه حرام کړی | ستاسو رب | په تاسو باند | چه تاسو شریک مه یسئ
(په پیغمبره) دوی ته ووايه چه را حئی زه تاسو او هم چه الله په تاسو خه حرام کړی دی ، دا چه د الله تعالی سره هم

بِهِ شَيْئًا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ

ده سره | هيٽ ڇڏي | او د مور پلار سره | احسان (کوئي) | اومه وڙني | اولاد خپل څښم شريکوي | او مور پلار سره ښه سلوک ساتي ، او خپل اولاد د مفلسي د لاسه

مِّنْ اِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ

د مفلسي د ويرې | هم مونږ | روزي درکو تاسو | او دوي ته | اومه نزدې کېږي | له حيايي ته مه وڙني ، مونږ تاسو ته هم او دوي ته هم روزي ورکوي او ځې شرمي خبرو ته مه نزدې

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

چه ښکاره وي | له دې نه | او هغه چه پټ وي | اومه وڙني | هيټ نفس | کوم چه کېږي | که څرگند وي او که پټ وي ، او يو نفس له چه الله تعالي حرمت ورکړې وي

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

مرام کړل (د هغه قتل) | الله | سوا | د حق نه | هم دا | وصيت وکړ د هغه تاسو ته | چه تاسو هغه برناحقه مه وڙني ، دا هغه خبرې دي چه الله تعالي تاسو ته د دې تاکيد کړې

تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

د عقل نه کار اخلي | اومه نزدې کېږي | د يتيم مال ته | سوا د دې نه چه | هغه طريقه | غوره وي | د شايد چه د عقل نه کار واخلي | او د يتيم مال ته مه نزدې کېږي | مگر په بهتره طريقه تر دې چه

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ

تر دې چه | هغه ورسېږي | خپله ځوانۍ ته | او پوره کوي | پيमानه | او تله | په انصاف سره هغه ځوانۍ ته ورسېږي | او پيما ته او تول په انصاف سره پوره پوره کوي

لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ

مونږ تکليف نه ورکوي | هيټ کس ته | مگر د هغه د طاقت مطابق | او کله چه تاسو څه خبره کوئ | نو په انصاف سره کوئ | اگر که هغه وي مونږ هيڅ پاله د وس نه زيات تکليف نه ورکوي ، او چه خبره کوئ په انصاف سره کوئ ، اگر که صاحب د

ذَا قُرْبَىٰ ۚ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ

رشته دار | او وعدا د الله | پوره کوئ | هم دا حکم درکړې د هغه تاسو ته | چه تاسو معامله رشته داروي | او الله تعالي سره کړې وعدا پوره کوئ | د دې خبرو حکم درته الله تعالي ځکه کړې دې چه

تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا

نصيحت حاصل کړئ | او بيشکه دا | زمالاره ده | نيغه | پس پيروي کوئ د دې | او پيروي مه کوئ | تاسو ترې نه سبق واخلي | او بيشکه دا زمالاره ده | چه نيغه ده نو تاسو پرې روان شئ | او په نور ولاړو

السَّبِيلِ ۚ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ

د نورو لاره | چه دا لاره به جد کړي تاسو | د الله د لارې نه | هم دا | حکم درکړې د هغه تاسو ته | باندې مه ځئ | چه دا لاره به تاسو د الله د لارې نه جد کړي | دا هغه خبره ده د کومې چه تاسو الله حکم درکړې دې

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۵۴﴾ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا

دِپارہ دے چہ تاسو پرہیزکاری کوئی | بیا ورکرد مونز | موسیٰ تہ | کتاب | (چہ دو) پورہ (نعمت) چہ تاسو پرہیز کارہ شی ۔ بیا مونز موسیٰ تہ کتاب ورکردے دو ، چہ بہ نیکانو باند مونز

عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

بہ ہفہ چہ نیکی تے کولہ | او تفصیل | دہر خیز | او ہدایت | اورحمت خیل نعمت پورہ کرد ، او دہرے خبرے تفصیل بیان کرد او سراسری ہدایت اورحمت

لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ بِإِيمَانٍ ﴿۱۵۵﴾ وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

دِپارہ دے چہ دے | بہ ملاقات | دَرَب خیل | ایمان راوہی | اودا (قرآن) | یو کتاب دے | چہ نازل کرد مونز شی چہ دغہ (بنی اسرائیل) خلق د خیل رب بہ ملاقات ایمان راوہی اودا (قرآن) یو برکتی کتاب دے چہ

مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۵۶﴾ أَنْ تَقُولُوا

دِبر برکتی | پس پیروی کوئی دے | اودیرہ کوئی | چہ بہ تاسو باند | رحم و کردے شی | چہ تاسو (داؤنہ) واپی مونز راہی دے دے نو عمل پرے کوئی او پرہیزکاری اختیار کردی چہ رحم در باند و شی اوس تاسو داوینے

إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۖ وَإِنْ كُنَّا

چہ بیشک | نازل شوے دو | کتاب | بہ دود دلو باند | نہ مونز نہ ورا ند | او مونز دود شی چہ کتاب ہو مونز نہ ورا ند دود دلو (یہود او نصاریٰ) تہ و کردے شوے دو ، او مونز ہیتم خبر

عَنْ دَرَأْسِهِمْ لَغَفَلِينَ ﴿۱۵۷﴾ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْ عَلَيْهِ الْكِتَابَ

دے لوستلو دے نہ | بے خبرہ | یا تاسو و واپی | چہ کہ چہ نازل شوے | بہ مونزہ | کتاب نہ دود چہ ہغوی | پکے خہ لوستل ۔ اودا بہانہ ہم کولے نہ شی چہ کہ بہ مونز کتاب را نازل شوے دے

لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

نوخامہ دود مونز | بہ سمہ لاس | ددوی زیات | پس | راغلے دے تاسو تہ | دلیل (وامنہ) | ستاسو دَرَب لہ طرف نہ نومونز بہ دہغوی نہ زیات بہ سمہ لاس روان وو ، بیشک تاسو تہ د خیل رب د طرف نہ روینانہ دلیل او ہدایت

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ

او ہدایت | اورحمت | پس خوک | زیات ظالم دے | لہ ہفہ چانہ | چہ دروغ تے و کنول | ایتونہ داللہ اورحمت راغے ، نو د ہفہ چانہ نوے ظالم خوک کیدے شی چہ داللہ تعالیٰ ایتونہ دروغ و کردی

وَصَدَقَ عَنْهَا ۖ سَجَزَى الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا

او منخے واولو | لہ ہفہ نہ | مونز بہ زرسزا و کرد | ہغو خلقوتہ | چہ مخ اہوی | زمونز لہ ایتونہ او منخ ترے نہ کرحوی ، خوک چہ زمونز د ایتونہ نہ مخ اہوی ہغوی لہ بہ ددے انکار بہ بدل کتے

سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصْدِفُونَ ﴿۱۵۸﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ

دے بد عذاب | بہ سبب دہفہ چہ دوی بہ مخ اہولو | ایا | دوی انتظار کوئی | صرف دے چہ | راشی دوی تہ د خراب عذاب سزا و رکوو ۔ اوس خود دوی صرف ددے خبرے انتظار کوئی چہ فرستے دتہ

الْمَلِكَةِ أَوْيَاتِي رَبُّكَ أَوْيَاتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ

فرشته | یاراشی | ستاربت | یاراشی | خُنه | خُنه | ستادرت | یہ کومہ ورخ |
مخامخ ودریری یا ستاربت ورلہ پخیلہ راشی یا ستادرت خُنه خُنه راشی ، یہ کومہ ورخ چہ

يَاتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا

چہ راشی | خُنه | خُنه | ستادرت | نفع بہ نہ ورکوی | ہیچ نفس نہ | ایمان دہغہ |
ستادرت خُنه خُنه راشی نو ہغہ چاہتہ بہ (مسدستی) ایمان راویل ہیچ فائدہ نہ ورکوی

لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ

چہ ایمان نہ وی راویل دہغہ | لہ دگہ وراوند | یا چہ نہ وی کرے ہغہ | یہ خیل ایمان کئے | نیکی | دواہیہ |
چہ دواوند نہ ئے ایمان راویل نہ وی یا یہ خیل ایمان کئے ئے خہ نیکی کمتلی نہ وی ، تہ دواہیہ

انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ

انتظار کوئی | بیشکہ مونزہ ہم انتظار کوونکی یو | بیشکہ | کو موخلقوچہ | اختلاف پیدا کرو | یہ خیل دین کئے
چہ تا سوا انتظار کوئی مونزہ ہم ، انتظار کوو - بیشکہ ہغہ خلق کو موچہ یہ خیل دین کئے اختلافات پیدا کرل

وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ

اوشول | دلے دلے | نہ بیٹہ نہ | لہ دوی نہ | یہ ہیچ حساب کئے | بیشکہ | معاملہ ددوی
او دلے دلے شول ستاد دہغوی سرہ ہیچ تعلق نشہ ، دہغوی معاملہ دہ اللہ

إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يَنْبِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ

یہ حوالہ دہ اللہ | بیا بہ ہغہ خیلہ ونبائی دوتی | خہ چہ | دوی کول | خوک چہ راوری
یہ حوالہ دہ ، بیا بہ ہغہ ورتہ ونبائی چہ دوی خہ خہ کارونہ کول ، خوک چہ دہ اللہ

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

نیکی | نو ہغہ لہ دہ | لس چندہ دہغہ | او خوک راوری | بدی | نو ہغہ تہ بہ سزانہ شئی ورتو
دربارتہ) نیکی راوری نو دہغہ لس چندہ بدلہ دہ او خوک چہ بد راوری نو ہغہ تہ بہ فقط دخیل

إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي

مکر یہ مثل دہغہ | اوپہ دگہ باند | بہ ظلم نہ شئی کولے | دواہیہ | بیشکہ ماتہ | لارہ دینودلہ | زماربت
کناہ ہومرہ سزا ورکولے شئی اوپہ دوی بہ ہیچ ظلم نہ کیری (اے پیغمبر!) ورتہ دواہیہ چہ ماتہ اللہ تعالیٰ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

لارہ | نیفہ | دین | درست | دملت | دہ ابراہیم | حنیف
یقیناً سمہ لارہ بنودلے دہ بالکل سم محکم دین دہ ابراہیم مذہب چہ کبرلیچ پکتنہ نشہ

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِن صَلَائِي وَنُسُكِي وَ

اونہ دو | لہ مشرکانونہ | دواہیہ | بیشکہ | زما مونخ | اوزما قربانی | او
او ہغہ د مشرکانو بہ تولی کئے شامل نہ وو - دواہیہ چہ بیشکہ زما مونخ اوزما قول عبادتوتہ او

حَرَجٌ مِّنْهُ، لِنُذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۷﴾

(حق) تنکی | دے (وجہ) نہ | پارہ دے دیکھ دو بیوکتہ | یہ دے | اد نصیحت وی | ایہا نندارو د پارہ
تنگیری چہ خلق پرے د خداے د عذاب نہ | دیروے اودا د مؤمنانو د پارہ نصیحت دے

اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ

پیروی کوئی تاسو | دھفتہ چہ نازل شوی | تاسوتہ | ستاسو درب د طرف نہ | اد پیروی مہ کوئی | ددہ نہ سوا
تاسو یہ ہفتہ (کتاب) عمل کوئی چہ دخیل رب د طرف نہ درتہ راغلے دے اود اللہ تعالیٰ نہ سوا د شورو

أُولِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿۸﴾ وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

د شورو معبودانو | دیرلز (دی) | چہ تاسو نصیحت قیلوی | او خومرہ | لہ کلو نہ | مونز ہلاک کرل
معبودانو پیروی مہ کوئی خوا (انسوس چہ) دیرلز تاسو نصیحت حاصلوی | او خومرہ (دیر) کلی دو چہ مونز تباہ

فَجَاءَهَا بِأَسْنًا بَيَاتًا أَوْهَمَ قَائِلُونَ ﴿۹﴾ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ

چہ راغلو یہ دوی | زمونز عذاب | د شپہ | یا دوی د غرمے اودہ وڈو | پس نہ وہ | خیرہ د دوی
کرل نو ہغوی تہ زمونز عذاب یا خو د شپہ راغے اویا چہ ہغوی د غرمے اودہ پراتہ وڈو، ہر کلمہ چہ زمونز عذاب

إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنًا إِلَّا أَن قَالُوا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۱۰﴾

کلمہ چہ راغلو یہ دوی | زمونز عذاب | مکر د چہ | وڈے وڈیل | بیشک ہم مونز وڈو | ظالمان
پرے راغے نو د ہغوی پہ خلم بغیر د کہ نہ بلہ ہیتر خبرہ نہ وڈا چہ بیشک مونز ظالمان وڈو

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۱﴾

پس مونز بہ خاما پوشتہ دکر | دھغو خلقونہ | چہ لیبر لے شوی (رسول) | ہغوی تہ او خاما بہ پوشتہ وکر و مونز | د رسولانو نہ (ہم)
نو مونز بہ خاما دھغو خلقونہ پیوس کوو چہ پیغبران ورتہ لیبر لے شوی دواو د پیغبرانو نہ بہ ہم خاما پیوس کوو

فَلَنَقْصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿۱۲﴾ وَالْوَزْتُ

بیابہ مونز بیان کر و (حقیقت) | دوی تہ | (پہ خیل) علم سرہ | اودہ وڈو مونز | غائب | اوتول د عملونو
بیابہ مونز (دخیل) علم پہ ذریعہ تول حالات دوی وڈیا وڈو مونز قہ غائب خونہ یو او پہ دغہ ورخ د عملونو

يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۳﴾

پہ دغہ ورخ | حق دے | اود چاچہ | درتے دی | تلے د دنیا کو | دھفتہ | پس دغہ خلق | ہم دوی د خلاصے موندونکی
تول حق دے، نو د چا (دنیک عمل) تول چہ دروند دخیڑی نو پس ہم ہفتہ بہ کامیاب وی

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ

اود چاچہ سپکے وی | تلے د دنیا کو | دھفتہ | پس ہم دغہ دی | کو مو چہ | پہ نقصان کچھول | خیل حانونہ
اود چاچہ (دنیک عمل) تول سپک دخیڑی نو ہغوی پخیلہ خیل حانونہ تاوانیان کرل، حکم چہ

بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ مَكَّنَّكُمْ فِي الْأَرْضِ

حکم چہ دوی | زمونز د آیتونو سرہ | بے انصافی کولہ | او بیشک | مونز (استو کئے لہ) مانے دکر و تاسو | پہ زمکہ بنے
زمونز آیتونو سرہ لے زیاتے کولو، او مونز تاسو د زمکہ پہ مخ آباد کرے

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشٌ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑩

اوجو پرکو مونڊ تاسو ڊاڙ | ڀه هڻي ڪئي | سامان (ڌڙونڊ) | ڊير لڙ دے | ڇه تاسو شڪر ڪوئ
اوتاسوله موهم ڀه ڀه زمڪه ڪئي ڌڙونڊ سامان پيدا ڪيو (مگر) تاسو خلق ڊير کم شڪر ڪوئ

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

اوبيشڪه | مونڊ پيدا ڪري تاسو | بيا مونڊ صوت جو پرکو ستاسو | بيا ووييل مونڊ | فرستوتو | ڇه سجده وکري
او (گوري) مونڊ تاسو پيدا ڪري | بيا موسسا سوشل و صوت جو پرکو | بيا مو فرستوتو ووييل ڇه آدم ته سجده

لِأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ⑪

آدم ته | نو دوي سجده وکري | سوا | اابليس نه | نه دودے | له سجده ڪوونڪونه
وکري ، نو توو سجده وکري بغير شيطان نه ، ڇه ڀه سجده ڪوونڪو ڪئي شامل نه شو

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ

دفرمايل (الله) | خه خيز | منع ڪري ته | ڇه تا سجده ونه ڪري | ڪله ڇه ماتا ته حکم وکرو؟ | ده ووييل
الله تعاليٰ ترے نه ٿيوس وکرو ڇه کوم خيز ته ڌ سجده ڪولونه منع ڪري هر ڪله ڇه مادرته حکم وکرو شيطان

أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ تَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ⑫

زه | غوره يم | له ده نه | تا پيدا ڪرم زه | له اوس نه | اوتا پيدا ڪرو ڪي | له خه نه
ووييل ڇه زه ده نه بهتر يم ، تازه ڌ اوس نه پيدا ڪري يم اودے ڌ ڌ خاورے نه پيدا ڪري دے

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ

دے فرمايل | پس کوزشه | ڌ ڌ ڌ ڌ | ڇه نشته ڌ (خه حق) | ستا | ڇه ته ڌ تڪبر وکري | ڀه ڌ ڪئي | پس اوهه
الله وڌ فرمايل ڌ ڌ ڌ ته لائڊ کوزشه تاله دامنا سب نه دي ڇه ته دلته غرور ڪوے ، بهر اوهه

إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ⑬ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ ⑭

بيشڪه ته ريئي | له خوار شو نه | ده ووييل | مهلت راکره ماته | توهه وڌ پور ڇه راپا خولے شي خلق
يقيناً ته ڌ ڌ ليلو خلقو ڌ ڌ لے نه بيئي شيطان ووييل ماته مهلت راکره هڻ وڌ پور ڇه خلق به (ڌ قبر وٺو) راپا

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑮ قَالَ فِيمَا أغويتني لأقعدن

دفرمايل | بيشڪه تاته | مهلت در ڪري شو ڪي | ده ووييل | ڀه ڇه ڌ ڇه | تازه گراه ڪرم | خا مخا به ڪينيم زه
شي ڌ الله ورته دفرمايل تاته مهلت در ڪري شو شيطان ووييل نو خه ڇه تازه ڀه گراهي ڪئي اچو يم دغنه به زه

لَهُمْ صِرَاطٌ الْمُسْتَقِيمَ ⑯ ثُمَّ لَا تَبْنِيَهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

دوي ته | ستا ڀه لاسرا | نيغه ڪئي | بيا به خا مخا زه راحم دوي ته | ددوي له ورائڊ نه
دے خلقو ته ستا ڀه نيغه لاسرا ڪئي ڪينيم ، بيا به يقيناً ددوي له ورائڊ نه اود دوي له وروستونه

وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ

اود دوي له وروستونه | اود دوي له بني طرف نه | اود دوي له کس اڀر نه | اونه به بيانه موے
اود دوي له بني اڀر نه اود دوي له کس اڀر نه دوي ته راحم ، او ڀه دوي ڪئي اکثر خلق به

أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿١٤﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا

اکثر له دوی نہ | شکر کو دنی | دفر مائل اللہ | اُوہ | ددے ملے نہ | ذلیل شوے | رتے شوے
تہ شکر گزار بیانہ موے ۔ اللہ تعالیٰ ورتہ وویل ، اُوہ ددے ملے نہ | ذلیل شوے | خوار شوے

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٥﴾

البتہ شک چہ | پیروی و کروی ستا | له دوی نہ | زہ بہ خا مخا دک کرم | دوزخ | له تاسو قبول نہ
یقین و کرم چہ شک ستا پہ لارہ باند روان شی ، نوزہ بہ ستاسو د قبول نہ | دوزخ | دک کرم ۔

وَيَا أَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا

ادامے آدم ! | ادسیرہ | تہ | ادستابنحہ | بہ جنت کئے | بیاخوری تاسو دواہ
ادامے آدم ! تہ او ستا بی دواہ پہ جنت کئے ادسیری ، او چہ دکوم ملے نہ

مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

کوم ملے نہ | چہ تاسو غواہی | اومہ نزد دے کیری | دے | اونے تہ | پس شی بہ تاسو
موخہ خوبن وی ہغہ خوری ، خود غہ اونے تہ نزد دے مہ خئی | کئی پہ ظالمانو

مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ

له ظالمانو نہ | پس وسوسہ و اچولہ | دے دواہوتہ | شیطان | دپارہ ددچہ بنکارہ کری
کئے بہ شمیر شئی ۔ بیا شیطان دکوی پہ زہونو کئے وسوسہ و اچولہ چہ دپردے ہغہ

لَهُمَا مَا وَرَىٰ عَنْهُمَا مِنَ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ

دوی تہ | خہ چہ | بہت دو | له دوی نہ | نہ شیمکا ہونو دکوی نہ | اودوویل دکہ
اندامونہ ورتہ شرمند کری کوم چہ ترے نہ بہت دو | او درتہ ئے وویل

مَا نَهَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا

نہ بیئی منع کری تاسو دواہ | ستاسورب | له دے اونے نہ | مکرو پارہ ددچہ | شی بہ تاسو
چہ تاسو دواہ دکے اونے نہ صرف پہ دکوہ خیل رب منع کری بیئی چہ فرستے نہ شی

مَلَائِكَةٍ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿١٧﴾ وَقَسَمُ لِي أَنِّي لَكُمَا

فرستے | یا بہ شی تاسو | له ہمیشہ ادسید و نکونہ | او قسم ئے و خوی دوی | بہ بیشک زہ تاسو
یا بہ دے کئے ہمیشہ پاتے نہ شی | او دواہوتہ ئے قسم د خورو چہ زہ

لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿١٨﴾ فَذَلَّلَهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا

له نصیحت کوونکونہ بیم | پس ہغہ مائلہ کزل دوی | بہ دوکہ | بیاہر کلہ چہ | دواہو و خکلہ
ستاسو یقینی خیر خواہ بیم ۔ نو دواہ ئے پہ چل ول را کوز کزل نو ہر کلہ چہ داؤنے مزہ

الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتِحُهَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا

ہغہ اونہ | نو بنکارہ شول | دوی تہ | شرمکا ہونو دکوی | ادشروع و کرم دواہ | چہ انہلے ئے | پہ خیلو خانو
ئے و خکلہ نو دواہوتہ خیل خیل سترونہ بنکارہ شول اوپہ خیلو شرمکا ہونو باندے د جنت بانہ

مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا ۗ أَلَمْ أَنْهَكُمَا

پانہے | د جنت | او آواز د کردوی تہ | رب ددوی | آیا مانہ وئی منع کری تاسو
اینبول شروع کرل ، او ددوی رب ذوی تہ آواز و کردوئے فرمایل ، آیا مانہ تاسو دواہ دے

عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ ۖ وَقُلْ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

لہ دے | او نے نہ | او نے | او وویلی مانہ تاسو | چہ شیطان | ستاسو | دُشمن دے
او نے نہ نہ وئی منع کری ؟ او آیادام دتر نہ وویلی چہ شیطان ستاسو بنکارہ دُشمن

مُبِينٌ ۖ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا ۖ وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا

بنکارہ | دواہ و وویل | اے زموندریہ ! موندر ظلم و کرد | پہ خپلو ہانوں | او کہ چرے | تہ و نہ بخنے موندر
دے - دواہ عرض و کرد | اے زموندریہ ! موندر پہ خپل ہان زیاتے کرے کہ او کہ چرے تہ موندر و نہ بخنے

وَتَرْحَمَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۖ قَالَ اهْبِطُوا

او پہ موندر رحم ورنہ کرے | نو خافا بہ شو موندر | لہ تاوانیانو نہ | و فرمایل اللہ | کوز شی
او موندر باند رحم و نہ کرے نو موندر بہ ضرور نقصان بیا مومو - اللہ و فرمایل ، لاند کوز شی

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

لہ تاسو نہ خنے | د خنو | بہ دُشمنان وی | او تاسو دپارہ | پہ زمکہ کہنے | استوگنہ
تاسو تول بہ دیویل دُشمنان یی ، او تریوے نیچے پورے تاسولہ پہ زمکہ باند استوگنہ

وَمَتَاعٌ ۖ إِلَىٰ حَبِينٍ ۖ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا

او (دژوند) سامان دے | تریو وختہ پورے | و فرمایل اللہ | پہ د زمکہ کہنے | بہ تاسو ژوند تیروی | او پہ دے کہنے
او دژوند سامان مقرر شوے دے - ورتہ و فرمایل چہ پہ د زمکہ کہنے بہ ژوند تیروی او ہم پہ

تَمُوتُونَ ۖ وَمِنْهَا تَخْرَجُونَ ۖ يَبْنِيٰ آدَمَ ۖ قَدْ أَنْزَلْنَا

بہ تاسو مری | اولہ دے نہ | بہ تاسو راویستلے شی | اے بنی آدمو ! | بیشک موندر الیبری دے
دے کہنے بہ مری او بیا ہم ددے زمکہ نہ بہ راویستلے شی - اے د آدم اولادہ ! موندر تاسولہ جامے

عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِي سَوَاتِكُمْ ۖ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ

پہ تاسو باند | جامے | چہ پتوی | شرمکا ہونہ ستاسو | ادبناست (ہم دے) | او جامے | دپرہیزکاری
درکری دی | چہ ستاسو د سترہا یونہ پت کری او د بیاست ذریعہ ہم وی او دپرہیزکاری جامے

ذٰلِكَ خَيْرٌ ۖ ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُوْنَ ۖ يٰۤاٰدَمُ

غورہ دی | دا | د اللہ بخنے دی | دپارہ دچہ دوی | نصیحت قبول کری | اے بنی آدمو
چیرہ غورہ دے ، دا د اللہ تعالیٰ بخنے دی شاید چہ خلق ترے نہ سبق واخلی ، اے د آدم اولادہ

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ ۖ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ

پہ فتنہ کہنے و نہ غورزدی تاسو | شیطان | لکہ چہ دے را وویستل | ستاسو موراویلاز | لہ جنت نہ
ہے نہ چہ شیطان مویا بہ فتنہ کہنے و غورزدی لکہ چہ ستاسو نیانیکہ و د جنت نہ راویستلے و

يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِنَهُمَا إِنَّهُ يَرَكُمْ

چہ اُو بآسی | لہ دوی نہ | جامے د دوی | چہ بنکارہ کری دوی | سترونہ د دوی | بیشکہ گوری تاسوتہ
پہ داسے حالت کینے چہ دھقوی نہ ئے جامے غورزولے چہ سترونہ ئے یوبل نہ بنکارہ کری، ہفہ او دھفہ

هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

ہفہ او دھفہ قوم | کوم ٹائے نہ چہ | تاسونہ دینی دوی | بیشکہ مونز جو کرل | شیطانان
قام قبیلہ تاسو د داسے ٹائے نہ دینی چہ تاسو ئے لیدلے نہ شئی، مونز شیطانان دھو خلقو دوستا

أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا

دوستان | دھو خلقو | چہ ایمان نہ راوڑی | اولکہ چہ | دوی کوی | خہ خراب کار | نووائی
کری دی چہ ایمان نہ راوڑی - او ہرکھ چہ دوی د بے شرمئی یو کار و کری نووائی

وَجَدْنَا عَلَيْهَا أَبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ

مونڈلی کا مونبرہ | پہ دے باند | خیل پلاران | او اللہ | مونبرہ حکم د کردے | دواہ | بیشکہ اللہ | حکم نہ و رکوی
چہ مونز خیل پلار نیکہ پہ دے کار کو لو مونڈلی کا او اللہ راتہ ہم دے حکم کرے دے، وٹ وواہ چہ اللہ دے شرمئی د

بِالْفَحْشَاءِ ۖ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ قُلْ

دے حیائی | ایا تاسو دایئی | د اللہ پہ حقلہ | ہفہ خہ چہ تاسو پرے نہ پوہیڑی | دواہ
کارو نو حکم ہیچ نہ کوی، ایا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند داسے خبرے تری چہ خبر ترے نہ ہم نہ یئی - وواہ

أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

حکم کرے | زمارب | د انصاف | او نیغ ساتی | خیل مخونہ | دھر مونز پہ وخت
چہ زمارب د اعتدال ساتو حکم کرے دے - او دچہ دھر مونز پہ وخت کئے خیل مخونہ (بیت اللہ نہ) مخامخ ساتی

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ

او ہفہ بلئی | خالص ساتی | ہفہ د پارہ | دین | لکھ ٹنگہ چہ ہفہ اول پیدا کری تا
او دچہ یوازے ہفہ بلئی خیل دین د ہفہ د پارہ خالص ساتی، لکھ چہ ٹنگہ ئے پیدا کری یئی دے

تَعَوَّدُونَ ۚ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

واپس بہ راشی (م دشمنان) یو دے تہ | ہفہ ہدایت و کرد | او یوہ دہ دہ | (چہ) واجب شوہ | پہ دوی باند
بہ بیرتہ راخئی، یوے دے تہ اللہ سمہ لار بتودے دہ او پہ بلے دے باند کمر اھی ثابتہ

الضَّلَالَةَ ۚ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

کمر اھی | بیشکہ دوی | جو کرل | شیطانان | دوستان | سوا د اللہ نہ
شوے دہ - ٹکھ چہ دوی د اللہ تعالیٰ پہ ٹائے شیطانان خیل مشران کری دی

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ۚ بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ

او دوی کمان کوی | چہ دوی | پہ سمہ لار باند دی | اے بنی آدمو! | اغوندی | خیلہ بنائستہ جامے
او بیا ہم داخیال کوئی چہ کئی پہ سمہ لار باند روان دی - اے د آدم اولاد! دھر عبادت پہ موقع باند

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ

دھر مونہ پہ وخت | او خوری | او خبئی | او فضول خرچی مہ کوئی | بیشک ہنہ
خپلے بناستہ جلے اغوندی | او حلال خیزونہ خوری او خبئی | او اسراف مہ کوئی | بیشک

لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۳۱﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي

نہ خوبسوی | فضول خرچی کو نکي | دواہ | چا حرام کرے | بناست داللہ | کوم چہ
اللہ تعالیٰ دحد نہ تیرید و نکي نہ خوبسوی۔ (اے پیغمبر) دواہ چہ داللہ تعالیٰ ہنہ زینت چا حرام کرے

أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ

ہنہ پیداکرے دے | دخیلو بندگانو دپارہ | او | پاکیزہ خیزونہ | لہ رزق نہ | دواہ
چہ خپلو بندگانو لے مقرر کرے دے | او (چا) پاکیزہ رزقونہ (حرام کروی دی) دواہ

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

داخو هغو خلقو دپارہ دی | چہ ایمان راوری | ددنیا پہ ژوند کئے | او خاص (طور باند) | دقیامت پہ ورځ
چہ داخیزونہ پہ دے دنیا کئے ہم مؤمنانو لہ پیداشوی دی او دقیامت پہ ورځ خوبہ خالص دهنوی دپارہ

كَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾ قُلْ

دغه شان | مونږ بیا نږد | آیتونہ | دپارہ دهنه ډلے | چہ پوهیږی | دواہ
وی۔ مونږ دغه شان خپل آیتونہ دهنو خلقو دپارہ پہ تفصیل سرہ بیانو کوم چہ پوهیږی۔ (اے پیغمبر)

إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ

بیشک حرام کروی دی | زمارب | دے حیائی خبرے | هغه چہ ښکاره دی | لہ دکنہ | او هغه چہ | پټه دی
زمارب خو دے حیائی خبرے حرام کروی دی ، که څرگند کوی ، او که پټه ۔

وَالْأَثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا

او گناه | او ظلم | ناحق | او دا چہ | شریک مقرر کوی | داللہ سره | هغه چہ
او دگناه کارونہ او برناحقه زیاتے ۔ او دا چہ تاسو الله له شریک پیداکړی چہ الله

لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا

نہ دے نازل کړهغه | ددے | (هغه) دلیل | او دا چہ | تاسو وایئ | په الله باند | هغه چہ
د هغه هیڅ سند نہ دے رالیږے ، او دا چہ تاسو په الله تعالیٰ باند داسه خبره وکړی

لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

تاسو پرے نہ پوهیږئ | او هرے ډلے دپارہ | یو وخت مقرر دے | پس کله چہ راشی | ددوی وخت
چہ تاسو پرے نہ پوهیږئ ۔ او دهر قوم دپارہ (دمهلت) یوه نېټه مقرر ده نو هر کله چہ دهنوی نېټه پورشی

لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَ لَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۴﴾ يَبْنِي أَدَمَ

نونه به وروستو شوی دوی | یوساعت | او | نه به مخکې شی | اے بنی آدم
نونه به یوساعت وروستو کیدے شی او نه به یوساعت وړاند کیدے شی ۔ اے د آدم اولاد

إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

کہ راشی تاسو ته | پیغمبران | له تاسو نه | چہ بیان کری | ستاسو حکمتے | زما آیتونہ |
کہ تاسو ته ستاسو د قوم نه پیغمبران راشی | چہ | زما حکمتہ | درتہ | اورو

فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

نو چا چہ پرہیز و کرد | د کفر او شرک نه | او اصلاح ئے و کرہ | نو نہ بہ خفہ ویرہ دی | بہ دوی | او نہ بہ دوی
نو چا چہ خان بیچ کرد | اونیک کاروتہ ئے و کرل | نو بہ هغوی نہ خفہ ویرہ شتہ | او نہ خفہ

يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا

غمن وی | او کو مو خلقو چہ | دروغ و گنہل | ز مونبر آیتونہ | او استکبر ئے و کرد | له هغہ نہ
غم - نو چا چہ ز مونبر حکمتہ | دروغ و گنہل | او د دے نہ ئے | تکبر و کرد

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ

هم داخل | او سیدونکی د دوزخ دی | دوی | بہ دے کئے | ہمیشہ بہ دی | پس خوک | زیان ظالم د
هغہ خلق | دوزخیان دی | هغوی بہ بہ دے کئے ہمیشہ دی | نو د هغہ چانہ لو ئے

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ

له هغہ نہ | چا چہ و تہل | بہ الله باند | دروغ | یا هغہ دروغ کرل | د هغہ آیتونہ | هم دغه دی
ظالم خوک کیدے شی | چہ بہ الله تعالی باند | دروغ | تری یاد هغہ حکمتہ | دروغ گنہی | د دے خلقو

يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ

چہ و بہ رسیری دوتی | د دوی برخہ | له کتاب نہ | تر دے چہ | هر کله | راشی دوی ته
بہ نصیبہ کئے چہ خفہ لیکلی دی | هغہ بہ دوی ته ملاو شی | تر دے چہ | کله ز مونبر فرستہ | د دوی

رُسُلًا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۖ قَالُوا آيِنَ مَا كُنتُمْ تَدْعُونَ

ز مونبر الیہ شو فرستہ | چہ قبض کری رو تہ دوی | و بہ وائی | کوم هائے دی | هغہ خفہ | چہ تاسو بہ بلل
د روح قبض کولو د پاره دوتی ته راشی | نو دوی ته بہ ووائی | چہ کوم هائے دی | هغہ (معبودان) کوم چہ

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

سوا د الله نه | دوی بہ ووائی | هغہ ورک شول | له مونبر نه | او کوا می بہ ورکری | پہ خپلو خانونو
تاسو د الله تعالی نه سوا بلل | دوی بہ ووائی | هغہ خو مونبر نه غیب شول | او پہ خپل خان بہ پہ خپله کوا می وکری

أَلَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ

چہ بیشک دوی | دود | کافران | و بہ فرمائی الله | داخل شی | پہ هغہ امتونو کئے | چہ تیر شوی دی
چہ دوی یقیناً کافران دود - الله تعالی بہ ورته و فرمائی | چہ د هغہ امتونو سره | پہ دوزخ کئے داخل

مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ

له تاسو نه وړاند | له پیریانو نه | اوله بنیاد مونه | پہ اور کئے | هر کله چہ | داخل شی
شی | چہ تاسو نه وړاند تیر شوی دی | کہ پیریان دی | او که بنیاد م دی | هر کله چہ یو توله | پہ دوزخ

أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

یو قوم | نولعت یہ کوی | دُخان پہ شان پہ بل قوم | تردیچہ | ہرکھ | جمع شی | پہ دے کئے
تہ فی نو پہ بل | تو لی یہ لعنت کوی | تردے | چہ | ہفہ قول پہ دے کئے | جمع

جَمِيعًا ۱ قَالَتْ أَخْرِهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

قول | وُہ وائی | وروستی دلہ ددوی | پہ حق دودھو صنی کئے | اے زموئز رہ! | دوی
شی | نو ہریو ورو ستے تولے بہ د وہاندینی تولی | چہ | حقہ وائی | اے زموئز رہ | داخل

أَصْلُونَا فَأَتَاهُمُ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ

گمراہ کرو موئز | پس در کڑہ دوی تہ | عذاب | دوچند | لہ دوزخ نہ | وُہ فرمائی | (چہ) | ہریو تہ دوچند
دی | چہ موئزے گمراہ کری وونودوی لہ دادر دواہ دونہ عذاب وکڑہ اللہ تعالیٰ بہ ورنہ و فرمائی چہ عذاب

وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۳۸ قَالَتْ أُولَهُمْ لِأَخْرِهُمْ

لیکن | تاسو نہ پوہیری | او | وُہ وائی | ددوی ورو صنی (دلہ) | دروستی تہ
ہریو لہ دواہ دونہ دے خوتا سو پک ناخبرہ یی - او وہاندینی تولے بہ وروستی تہ ووائی (کہ موئز عذاب

فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

چہ نشہ دے | تاسو تہ | پہ موئز باند | (دغہ) فضیلت | نو دُخکی | عذاب | پہ دجہ دھغل
قابل یو) نو تاسو تہ (خو) ہم زموئز پہ مقابلہ کئے ہیٹھ فضیلت حاصل نہ دے نو د خیل عمل پہ وجہ د عذاب

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۳۹ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

چہ | تاسو بہ کولو | بیشک | کوموچہ | دروغ کرل | زموئز آیتونہ | او تکبرے دکر
خوند دُخکی | بیشک | چاہہ زموئز آیتونہ دروغ دکرل او دھغ نہ تے تکبر

عَنْهَا لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

لہ ہغ نہ | نہ یہ شی پرانستے | دوی تہ | دروازے | د آسمان | ادنہ | بہ دوی داخلیری
وکرہ | ہغوی تہ یہ د آسمان دروازے ہیٹھکہ پرانستے نہ شی | او جنت تہ بہ ترہغ دغہ

الْجَنَّةِ حَتَّىٰ يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۴۰ وَكَذَلِكَ

پہ جنت کئے | تردے چہ | ننوی اوبس | پہ سُم کئے | دستے | او دغہ شان
نوتلے نہ شی | چہ | یو اوبس د ستے پہ سُم کئے تیر نہ شی | او موئز ہجرمانو

نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۴۱ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ

موئز سزاور کو | مجرمانو تہ | دوی لہ ہوی | لہ دوزخ نہ | بچاؤنہ | اد د پاسہ ددوی نہ
لہ ہم داسے بدلہ ور کو | د ہغوی د لاند بہ د اور | بچاؤنہ غوہید لی وی او د پاسہ بہ تے

غَوَاشٍ ۴۲ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۴۳ وَالَّذِينَ آمَنُوا

د اغوستے خیز | او دغہ شان | موئز بدلہ ور کو | ظالمانو تہ | او خوک چہ | ایمان راوی
د اور خادرا غوستے وی - او موئز دغہ شان ظالمانو تہ سزاور کو | او ہغہ خلق چہ ایمان لے راوی

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ لَانُكَلِّفَ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ

او عملونه ۽ ڪرڻ | نڪ | مونڙ تڪليف نه و رکڻ | هيٺ نفس ته | مگر | دڌه ڌ طاقت مطابق
او نڪ ڪارونه ۽ ڪري وي ، نه مونڙ يو کس نه هم ڏهغه ڌ طاقت نه زيات تڪليف نه و رکڻ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٤﴾ وَنَزَعْنَا

هم داخل ڏي | جنت والا | ڏي به | په هڻ ڪي | هميشه وي | او مونڙ به راوياسو
هم دا خلق جنتيان ڏي ڏي به هميشه په دے ڪي وي - او ڏڏي په زهدو

مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۖ

ڇه ڇه | ڏڏي په سينو ڪي ڏي | له ڪي نه | بهيري به | ڏڏي لاند | نهرون
ڪي ڇه ڏي بل خلاف ڇه ديني ڪي نه پرته وه هغه به مونڙ لڙ ڪڙو او ڏڏي (ڏڏي مونڙ) لاند نهرون بهيري

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا ۖ وَمَا كُنَّا

او ڏڏي به وواي | ٻول تعريف ڏي | الله ڏي ڏي | چاچه | لاسه ڏي ڏي مونڙ ته | ڏڏي (جنت) | او | نه ڏو مونڙ
او ڏڏي به وواي ڇه ٻول تعريفونه الله تعاليٰ ڏي ڏي چاچه مونڙ ته دا لاسه ڏي ڏي الله تعاليٰ راته دا

لِنَهْتِدَىٰ ۖ لَوْلَا اَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا

ڇه مونڙ لار موندل | ڪه ڇڙ نه ڏي ڪڙه هڏي مونڙ ته | الله | بيشڪه | راغلي ڏو | پيڳبران | زمونڙ ڌڙب
لاس نه ڏي ڏي ڏو مونڙ خو پيڳيله موندل نه شوه مونڙ ته ڏ الله تعاليٰ پيڳبران په حق

بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا اَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةُ ۖ اُورِثْتُمُوهَا بِمَا

ڏمق دين سره | او ڏڏي ته او ازوشي | ڇه دا | جنت دے | تاسو به ڏي واثان ڏي | ڏهغو عملون به ڏي
راغلي ڏي او يو اواز به ورته وڌي ڇه دا جنت تاسو ته ڏ خيلو (نيڪو) عملون به نسب

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ النَّارِ

ڇه تاسو به (دنيا ڪي) ڪول | او اواز به وڪري | جنتيان | ڏڏي ڏي ته
ڏڏي شوه دے او بيا به جنتيان ڏڏي ڏي ته آواز وڪري ڇه

اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا ۖ فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا

ڇه | مونڙ خوبيا موندل | ڇه ڇه وڌي ڪڙه مونڙ سو | زمونڙ | رڻيڻي | پس آيا | و موندل تاسو رڻي | هغه ڇه
مونڙ خود خيل رب ٿو دے وعدے رڻيڻي بيا موندل ، نو آيا تاسو هم ڏ خيل رب (ڏ عذاب)

وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۖ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

ڇه وڌي ڪڙه | ستاسو رب | حق | هو | بيا به آواز وڪري | يو آواز ڪو ڏي | ڏڏي په مينڙ ڪي
وعدے رڻيڻي بيا موندل ڪه نا ڇه وڌي ڇه هو | بيا به يو آواز وڪري ڏڏي ڏي مينڙ ته

اَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

ڇه | لعنت دے | ڏ الله | په ظالمنو باند | هغه ڇه | منع ڪول به (منق) | ڏ الله ڏلاهنه
آواز وڪري ڇه په ظالمنو باند ڏ الله لعنت دے ، ڇه خلق به ڏ ڏ الله تعاليٰ ڏلاهنه منع ڪول

وَيَغْوُنَهَا عِوَجًا ۖ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿٥٥﴾ وَبَيْنَهُمَا

اولتو لو گئے کہنے | کو پڑوالے | اودوی | ذاکرت | منکران دی | اود دوارو دلو تر مینہ
اوپہ ہفے کئے بہ گئے کو پڑوالے لہو لو | اودوی ذاکرت نہ ہم منکر وو - او دے دوارو دلو تر مینہ

حِجَابٍ ۖ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا ۖ بِسِيمِهِمْ

بہ یوہ پردہ دی | اوپہ اعراف باند | بہ سری وی | چہ پیڑنی بہ دوی | ہریو | اودوی ذاکرت
بہ یوہ پردہ دی | او د ہفے بہ اوجت سر (اعراف) بہ گئے خلق دی چہ ہریو بھتی اودوزنی بہ یوہ خیلو خیلو

وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ ۖ قُلْ لَمْ يَدْخُلُوهَا

اودوی بہ اواز وکری | جنتیانو تہ | چہ | سلام دوی | یہ تاسو | دوی بہ لائو دی داخل شو یہ مری
پیڑنی او جنتیانو تہ بہ اواز وکری | چہ یہ تاسو د سلامتیا وی دا (اعراف خلق) بہ لایہ جنت کئے نہ دی وکل

وَهُمْ يَطْغَعُونَ ﴿٥٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

اودوی | بہ طمع کوی | اوہر کلہ چہ | وکرو لے شی | ستر کے دوی | یہ طرف | د دوزخیانو
شوی خواہمید وار بہ ناست وی اوٹہ وخت چہ دوی ستر کے د دوزخیانو طرف تہ وکری

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَنَادَى

نوؤہ وائی | اے زمونہ ربہ! | مہ یوخلے کوہ مونہ | ظالمانو خلقو سرہ | او اواز بہ وکری
نوؤہ وائی چہ اے زمونہ ربہ! مونہ د ظالمانو د دے سرہ مہ شاملوہ - او د اعراف والایہ

أَصْحَابِ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمِهِمْ ۖ قَالُوا

د اعراف خلق | (خفہ) خلقوتہ | چہ دوی بہ پیڑنی ہغوی | د ہغوی دتندونہ | و بہ وائی
ہغو خلقوتہ کوم چہ بہ ہغوی د دوی د غبنونہ پیڑنی | اواز بہ وکری | و بہ وائی

مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٥٨﴾ أَهَؤُلَاءِ

چہ بہ کار لفظ | ستاسو | دے ستاسو | اونہ د فخر ہفہ خبرے چہ تاسو بہ کولے ایام داہفہ (فقہ)
چہ ستاسو لہکرے او ستاسو غرور کول ستاسو ہیٹ چہ کار رانہ غل | او کوری د جنتیانو

الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ۖ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

د کوہر بہ نسبت | چہ تاسو تسو خورل | چہ دوی تہ بہ نہ رسوا | اللہ | خہ رحمت | داخل شی تاسو | بہ جنت کئے
کئی ہفہ خلق نہ دی چہ تاسو بہ پرے تسمونہ خورل چہ یہ دوی بہ اللہ ہیٹکلہ رحمت نہ کوی (نن م ہغوی تہ وکری)

لَاخَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٩﴾ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ

نشہ دہیڑویرہ | یہ تاسو | اونہ بہ تاسو | غمزن یی | او اواز بہ وکری | دوزخیانو
چہ جنت تہ ورنوخی، نہ درلہ اندی بنے شتہ اونہ خہ غم - او دوزخیانو بہ جنتیانو تہ

أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا

جنتیانو تہ | چہ | تاسو راتوئے کری | یہ مونہ باند | خہ آبہ | یا (خفہ) لہ ہفہ نہ
اواز وکری | چہ یہ مونہ باند | یہ شان آبہ راتوئے کری | ہافہ چہ اللہ تاسو تہ دوزخیانو

رَزَقَكُمْ اللَّهُ ۖ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

چہ درکری دگتاسو | الله | وُبه وائی دگا | بیشک الله | حرام کری دی دادواہ | پہ کافرانو باند۔

درکری دگا لہے نہ مونز لہم را کروی ا هغوی بہ دوائی چہ الله تعالی دادواہ خیزونہ پہ کفار و حرام کری دی

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

کوموچہ | جوہ کرد | دین خیل | لوبہ | اوتماشہ | اودو کہ درکری دوتی | ژوند دُنیا

هغو خلقو باند چاچہ خیل دین نہ لوبہ متاشہ جوہ کرے وہ او چالہ چہ دُنیا ژوند دو کہ درکری وہ

فَالْيَوْمَ نَنْسُهُمُ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا ۖ وَمَا

پس نن درخ | بہ ہیر کرد مونز دوی | لک شکہ چہ ہیر کرے دودگا | ملاقات | ددے درے | اولک شکہ چہ

نونن بہ ئے مونز ہم داسے ہیر کرد لک هغوی چہ ددے درے ملاقات ہیر کرے وود ، اوز مونز د

كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ

دوی ز مونز د آیتونہ انکار کولو | اوبیشک مونز لیرے ددوی تہ | یو کتاب | چہ مونز پہ تفصیل سربا کرے د

آیتونہ بہ ئے انکار کولو - اودوی تہ مونز داسے کتاب رالیرے دے چہ پہ خیل علم مر

عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً ۖ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

بہ علم سرہ | ہدایت | اور حمت (دے) | دھغو دپارہ | چہ ایمان را ڈری | دوی انتظار نہ کوی | مگر

نبہ واضعہ کرے دے او د مؤمنانو دپارہ ہدایت اور حمت دے - آیا دا خلق ددے درشتینوالی او

تَأْوِيلَهُ ۖ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ

دے د انجام | پہ کومہ ورخ چہ | بنکارہ شی | دے انجام | رنو، وُبه وائی | هغه خلق | چاچہ ہیر کرے دودا

انجام بنکارہ کید و انتظار کوی | پہ کومہ ورخ چہ ددے انجام بنکارہ شی نو کومو خلقو چہ دا ورا ند ہیر کرے دود

مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ فَهَلْ لَنَا

لہ دے نہ ورا ند | چہ بیشک راغلی وو | پیغبران | ز مونز درب | پہ رشتنیا سرہ | پس آیا | شتہ د مونز دپارہ

وُبه وائی | چہ بیشک ز مونز درب پیغبران حق خبرے را ڈرے وے | نو آیا اوس مونز دپارہ خوک

مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي

خوک سفارشی | چہ سفارش وکری | ز مونز | یا مونز واپس و لیری | چہ مونز عمل و کرد | خلاف د هغه

سفارش کوونکے شتہ چہ ز مونز سفارش وکری | یا مونز واپس واستولے شو نو دپنجوانی عمل تہ بالکل بدل

كَمَا نَعْمَلُ ۖ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا

کوم چہ مونز کولو | بیشک | نقصان و کرد دوی | خیلو حانونو تہ | اودرک شول | لہ دوی تہ | هغه خہ

عملونہ بہ و کرد ، یقیناً دے خلقو خیل حانونہ پہ نقصان کینے واپول ، او کوم دروغ چہ بہ ئے جوہرول

كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

چہ دوی بہ دروغ تہر | بیشک | ستارہ | د هغه الله دے | کوم چہ | پیداکول | اسمانونہ

هغه قول تہ نہ خطا شول - بیشک ستا سورب هغه الله دے چہ اسمانونہ او مزکہ ئے بہ شہر و

وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ قَدْ يَغْشَىٰ

اد زمکه | په شپږو ورځو کې | بیا قائم شو | په عرش باند | هغه پرده اچي
ورځو کې پیداکړل ، بیا په عرش قائم شو ، هغه د شپې په

الْبَلَّ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ

د شپې | په ورځ باند | چه د دغه دروستورائي | په منډه منډه | او نور | اوسپوړمې | اوستوري
تیاره باند د ورځې رنځر ایتوی ، په دشان چه (شپې په ورځې پس) په منډه منډه راځي او نور اوسپوړمې اوتول

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ

لکيادی | په حکم دهغه | داوړي | م دهغه د پادې | پیداکول | او حکم ورکول | د بېرکت خاوند د الله
ستوري د هغه د حکم تابع دی خبر شئ چه ټول مخلوق م دهغه د او م دهغه حکم پکې چليري الله د برکتونو

رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٤﴾ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

پروردگار دے د جهانو | د بلي | خپل رب | په عاجزي | او په پټه | بېشکه هغه | نه خوښوي
مالک د ټول مخلوق پالونکې د تاسو خپل رب ته په زارځي او په پټه پټه خواست کوي ، هغه د حد نه تيريدونکي

الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ

د حد نه تيريدونکي | او فساد مه خوروي | په زمکه کې | پس | د سميدو د دے نه | او بلي هغه
خلق نه خوښوي . او د مزک په مخ د بند و بست سميد لونه پس فساد مه کوئ او الله تعالی ته د

خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

په ديره | او په اميد سره | بېشکه | رحمت | د الله | نژدے د | نيکي کوونکو ته
د ويره او طمع تر مينځ خواستونه کوئ ، بېشکه د الله تعالی رحمت نيکانو خلقو ته د یر نژدے دے .

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ

او د هغه ذات دے | چه ليږي | هواکانه | زيرے ورکوونکي | دړاند له رحمت (باران) جلند | تر دے په
او الله تعالی هغه ذات دے چه د خپل رحمت (باران) نه دړاند بادونه د زيری په طور را ليږي ، هرکله په

إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثَقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا

هرکله را اوچته کړي | دريځي | درنې | نوردانے کرو مونږ دا | طرف ديونبار | مړته | بيا مونږ درود
د ابادونه درنې درنې وريځي اوچته کړي نو مونږ ته يوه مړه (اوچې) علاقه ته وليږو او باران

بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ

له دغه | اوبه | بيا مونږ را اوباسو | په دے سره | هر قسمه ميوه | دغه شان
برے درود ، بيا د دے په ذريعه هر قسم ميوه پيدا کوو ، (باد ساتي) دغه شان مونږ

مُخْرِجِ الْمَوْتِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ

مونږ به را اوباسو | مړي | د پاره د دې | تاسو نصيحت قبول کړئ | اوبنبار | پاکيزه | راوړئ
په مړۍ دوباره ژوندی کړو شايد چه تاسو ترے نه سبق واخلي او اباده (سموره) زمکه خپل شينک د

نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي خَبَتْ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا ۝

دِزغونہ دھغے | دھغے دَرَب پہ حکم | اوکومہ (زمکہ) | چہ خرابہ دہ | نہ راوئی دھغے نہ | مگر دیہ کہ دِزغونہ
د خدائے پہ حکم راو باسی | اوکومہ (زمکہ) | چہ خرابہ وی ہغے نہ صرف بیکارہ دِزغونہ پیدا کیری

كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيِّتِ بِقَوْمٍ يُشْكِرُونَ ۝۵۸

دغہ شان | مونہ بیابیا بیانو | ایتنو | ہغہ خلقو د پارہ | چہ شکر ادا کو | بیشک
مونہ دغے بیابیا خپلے خچے بیانو د ہغہ خلقو تہ چہ شکر ادا کو | یقیناً مونہ

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مونہ لیرے وو | نوح ۶۰ | دھغہ قوم تہ | پس ہغہ وویل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی | دالہ
نوح (علیہ السلام) دھغہ خپل قوم تہ ولیز لو نوور تہ وویل چہ اے زما قومہ! دالہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۵۹

نشہ د تاسو پارہ | خوک بل معبود | سوا دھغہ نہ | بیشک زہ | اویریم | پہ تاسو باند | لہ عذابہ | دورے | لوے نہ
دھغہ نہ سوا ستاسو بل معبود نشہ ، ماسرہ ستاسو پہ حقہ د لوے دورے د (ھولناک) عذاب اندیشہ دہ

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ۝۶۰

ووویل | سردارانو | دھغہ د قوم نہ | بیشک | مونہ وینوتا | پہ گمراہی بنکارہ کئے | ہغہ وویل
دھغہ د قوم سردارانو تہ جواب د رکرو چہ مونہ تہ خود اسے بنکاری چہ تہ پہ بنکارہ گمراہی کئے پرتے نوح ۶۰

يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلٰلَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ۝۶۱

اے زما قومہ! | نشہ د ماکئے | خہ گمراہی | او لیکن زہ خو | یورسولیم | د پروردگار | د تلو جھانو
ووویل اے زما قومہ! ماکئے د گمراہی ہیخ خبرہ نشہ بلکہ زہ خو د تلو جھانو د پروردگار لہ طرف نہ رالیے شوم

أَبْلَغُكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّي ۚ وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ ۚ مِنَ اللَّهِ

زہ رسوم تاسوتہ | بیغامونہ | د خیل رب | اونصحت کوں | تاسوتہ | او پوھیرم | دالہ د طرف نہ
تاسو د خیل پروردگار حکوتہ رسووم ، اوستاسو خیر خواہ یم او دالہ تعالیٰ د طرف نہ ماتہ دھغو

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۲ أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ

پہ ہغہ خہ | چہ تاسو پر نہ پوھیری | ایا تاسو تعجب کوئی | چہ راغے تاسوتہ | نصحت | ستاسو د رب لہ طرف نہ
خبرو علم د پہ کومو چہ تاسو پوھیری | ایا تاسو تعجب کوئی | چہ تاسوتہ ستاسو د رب د طرف نہ خہ د نصحت غیر

عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۶۳

دیو سری پہ (ذریعہ) | لہ تاسوتہ | چہ ہغہ وو پروری تاسو | او تاسو بخ شئی | او چہ پہ تاسو | رحم د کرے شئی
د داسے سری پہ ذریعہ راغے دہ چہ ہم لہ تاسو د چہ تاسو (د نافرمانی د انجام نہ) دو پروری او تاسو پرہیز گارہ شئی او پہ

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا

بیاد دی ہغہ دروغ زن کرو | نو مونہ خلا سے د رکڑ ہغہ تہ | او ہغوتہ چہ دھغہ سردو | پہ کشتی کئے | او مونہ غرق کرل
تاسو رحم د کرے شئی بیاد ہغوی د کئے پس ہم نوح دروغ زن و گز لو نو مونہ ہغہ لہ او ہغہ خلقو لہ چہ پہ کشتی کئے دھغہ سردو

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٥٩﴾

ہفہ خلق چہ | دروغ لے دکھل | زمونہ ایٹونہ | بیشکہ دوی | دو | قوم | ہاندہ | ہاندہ شری و و خلاصہ و رکھد اد چاہہ زمونہ ایٹونہ دروغ لہری دو ہفوی مودوب کرل، دوی یقینا (پہ زہد تو) ہاندہ شری و و

وَالِی عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

اور و مولیر قوم (د) عادتہ | ددوی درور | ہود | دہ دوئیل | اے زما قومہ | عبادت و کری | داللہ | اود غرضاً (عادلہ نہ موبد ددوی درور ہود و لیرلو ہفہ ورتہ و وئیل چہ زما قومہ | داللہ تعالیٰ عبادت کوی

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾ قَالَ الْمَلَأُ

نشہ د تاسو پارہ | شوک بل معبود | سواد ہفہ نہ | پس ایہ تاسونہ ویریری | دوئیل | سردارانو | چہ بے دہفہ نہ ستاسو بل معبود نشہ نو ایہ تاسو دہفہ (دنا فرمائی نہ) نہ ویریری، د قوم کا فرو غٹانو ورتہ

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ

کو موچہ | کفر و کرو | دہفہ لہ قوم نہ | بیشکہ موبد دینوتا | پہ بے عقلی کئے | اوبیشکہ موبد کما کو پوتا | جواب و رکرو، چہ موبد نہ خود اسے بنکاری چہ تہ پہ حماقت کئے پروت یے | او زمونہ دکمان دے چہ

مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦١﴾ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي

لہ دروغ غزنونہ | ہفہ دوئیل | اے زما قومہ | نشہ دکما کئے | خہ بے وقوفی | اولیکن زہ | تہ پہ دروغ غزنونہ بولی کئے شامل یے، ہفہ دوئیل چہ زما قومہ | پہ ماکئے پوتے قدر لہ کم عقلی ہم نشہ بلکہ زہ خو

رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي

یورسولیم | دتو جو جہان نو د پرورد کار | زہ تاسوتہ رسوم | پیغامونہ | دخپل رب | دتول کائنات د رب د طرف نہ رالیر لے شوے یم - زہ تاسوتہ دخپل پردس دکار حکونہ در رسوم - او

وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٣﴾ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ

اوزہ یم ستاسو | خیر خواہ | امانت دار | او ایہ تاسو تعجب کوئی | چہ راسے تاسوتہ | نصیحت | زہ ستاسو ر بنیتے خیر خواہ یم - ایہ تاسو پہ د خبرہ تعجب کوئی چہ تاسوتہ داللہ تعالیٰ د طرف نہ

مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَاذْكُرُوا

ستاسو د رب لہ طرف نہ | پہ یوسری باند | لہ تاسونہ | دپارہ ددکچہ و دیردی تاسو | او یاد کری | ستاسو پہ یوسری باند نصیحت راسے | چہ تاسو دنا فرمائی د انجام نہ | ویردی - او یاد کری کھہ دتو

إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ

ہرکچہ | ہفہ جو کرکری تاسو | جانشینان | پس لہ | قومہ | د نوح نہ | اوزیات لے دکر دتاسوتہ | د قوم نہ پس ہفہ | تاسو جانشین مقرر کری | او پہ قد قامت (اوطاقت) کئے

فِي الْخَلْقِ بَصۜطَةً ۖ فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ

جسامت | لوئے | پس یاد کری | نعمتونہ | داللہ | دپارہ ددکچہ تاسو | دتو نہ زیات کری | پس داللہ تعالیٰ نعمتونہ یاد کری | چہ بہ دنیا و آخرت

تَفْلِحُونَ ﴿۶۹﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ

کامیاب شئی | ادوی و وئیل | آیاتہ راغلے یے مونہ تہ | چہ مونہ عبادت کو | دالہ | چہ یوازے دے | او پیریدد
کینے کامیاب شئی - ہغوی ورتہ و وئیل بنہ! تہ مونہ تہ پہ دے پے راغلے یے چہ مونہ یوازے دالہ تقالی

مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

ہفہ | د کو موچہ عبادت کولو | زمونہ پلارنیکہ | پس راولہ پہ مونہ | ہفہ (عذاب) | د کو م چہ تہ مونہ سرور وعل کو
عبادت شروع کرواد د پلارنیکہ نور تول معبود پیریدد - بنہ دہ! ہفہ عذاب او س راولہ چہ مونہ ترے نہ دیروے

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ

کہ چہ | تہ یے | لہ رستیا دیونکو تہ | ہفہ و وئیل | واجب شرعے دے | پہ تاسو باند
کہ پھرے تہ رستیا یے - ہود و وئیل (کہ ہم دا خبرہ دی نو) ستاسو د رب د طرف نہ پہ تاسو

مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۖ أَتُجَادِلُونِنِیْ فِیْٓ اَسْمَآءِ

ستاسو د رب لہ طرف نہ | عذاب | او قہر | آیا تاسو جگرہ کوئی ماسرہ | د ہفہ نامور پہ قتلہ
عذاب او غضب واقع شو ، آیا تاسو ماسرہ پہ داسے نومونو باند جگرہ کوئی

سَمِیْتُمْوهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا

کوم نوموچہ (بیبی دی) | تاسو | او ستاسو پلارانو | چہ نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ ہفہ
چہ تاسو او ستاسو پلارانو پخیلہ البیبی دی ، او اللہ تعالیٰ د ہفہ ہیغ سند نہ دے

مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ فَانْتَظِرُوْا اِنِّیْۤ اَمُّنْتُظِرُیْنَ ﴿۷۱﴾ فَاَنْجِیْنٰہُ

خہ سند | پس تاسو انتظار کوئی | زہ (ہم) تاسو سرہ | لہ انتظار کوونکو نہ ہم | پس خلا و کرہ مونہ دہ تہ
را لیلے نو تاسو ہم انتظار کوئی ، زہ ہم تاسو سرہ انتظار کوم - نو مونہ ہفہ او

وَالَّذِیْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَاۤیْرَ الَّذِیْنَ کَذَبُوْا

او ہفوتہ چہ | دہ سرہ دو | پہ خیل رحمت سرہ | او پیریکرہ مونہ | جرہ دہ فو خلقو | چہ دروغ نے کنزل
او دہ فہ ملگری پہ خیل رحمت سرہ بیج کرل او دہ فو خلقو جرہ مو پرے کرے چہ زمونہ ایونہ نے

بَاۤیْتِنَا وَمَا کَانُوْا مُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۲﴾ وَاِلٰی ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا

زمونہ ایونہ | او ادوی نہ دود | ایمان را ورونکی | او رولیر قوم دہ ثمودہ | د ادوی درور | صالح
دروغ کنزل او ہغوی ہیغ کہ ایمان نہ را وری او ثمود یا نو تہ مود ہغوی درور صالح علیہ السلام ولیرلو

قَالَ یَقُوْمُ اَعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰہٍ غَیْرَہٗ ۚ قَدْ جَآءَتْکُمْ

و وئیل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی دالہ | چہ نشتہ دے تاسو | شوک بل معبود | دہ فہ نہ سوا | راغلے دے تاسو تہ
ہفہ ورتہ و وئیل چہ اے زما قومہ! صرف دالہ عبادت کوئی ہفہ نہ بغیر ستاسو بل معبود نشتہ - تاسو تہ د خیل

بَیِّنَۃٌ مِّن رَّبِّکُمْ ۚ هٰذِہٖ نَافَۃُ اللّٰهِ لَکُمْ اٰیَۃٌ

دلیل | لہ طرفہ د رب ستاسو | دا | او بنہ دالہ | تاسو د پارہ | یوہ نخبہ دہ
رب د غارے نہ خر کند دلیل راغلے دے ، دا دالہ تقالی د نامہ او بنہ تاسو د پارہ نخبہ دہ ، نو

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ

پس پریردی دا | (چہ) خربیری | دَاللہ پہ زمکہ کنے | اومہ وروٹی لاس دے تہ | پتھراپ (نیت) سو
دا پریردی چہ دَاللہ تعالیٰ پہ زمکہ خوراکی کوی اوپہ بدنیت ورتہ لاس مہ وروہی —

فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۴۳ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ

کئی دہ نیسی تاسو | عذاب | دردناک | او یاد کرہ | کلہ چہ ہفہ جوہ کرئی تاسو | جانشینان
کئی دردناک عذاب بہ موراؤ نیسی - او ہفہ وخت یاد کرئی چہ دَعَاد نہ پس نے تاسو جانشین

مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا

پس | دَقوم دَعَادہ | ادا بادے کرئی تاسو | پہ زمکہ کنے | چہ تاسو جوہ روئی | دَد پہ ہوا میدانونو کنے
مقرر کرئی ، او پہ زمکہ کنے نے تاسو لہ ٹاٹے درکرد چہ دَدے پہ میدانونو کنے تاسو خان

قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۝۴۴ فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ

محلونہ | او تراشی | دَعروونونہ | کورونہ | پس یاد کرئی | نعمتونہ دَاللہ
لہ مانوئی جوہ روئی او پہ غرونو کنے نے خان لہ کورونہ تراشی ، نو دَاللہ تعالیٰ نعمتونہ یاد کرئی

وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝۴۵ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

اومہ گرخی | پہ زمکہ کنے | فساد کوونکی | دوئیل | سردارانو | ہفہ کو مچہ | تکبر و کرد
او د زمکہ پہ مخ فساد مہ کوئی — نو د ہفہ دَقوم مغرور سردارانو د ہفہ

مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ ۝۴۶

دَد دَقوم | ہفہ خلقوتہ | چہ کمزوری گنہ لے شول | خاص ہفہ چاتہ چہ ایمانے راوہو | لہ دوی نہ
کمزور و خلقونہ چہ ایمانونہ نے راوہی دو تپوس و کرد ، آیا تاسو تہ

أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مَّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا

آیا تاسو پوہیری چہ بیشک | صالح | رالیرے شوہے | دخیل رب لہ طرف نہ | دوئیل دوی | بیشک مونہ
معلومہ دہ چہ صالح علیہ السلام واقعی دخیل رب لہ طرف نہ رالیرے شوہے؟ ہفوی دوئیل چہ بیشک

بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝۴۷ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا

پہ ہفہ تہ چہ رالیرے شوہے پہ ہفہ | ایمان لرو | دوئیل | ہفہ خلقوتہ | کبر و تہ دو | بیشک مونہ
دَقوم و حکمونو سرہ چہ ہفہ رالیرے شوہے زمونہ پہ ہفہ ایمان دہ ، مغرورہ خلقو دوئیل چہ پہ کومہ خبرہ

بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَفَرُونَ ۝۴۸ فَعَقَرُوا السَّاقَةَ

لہ ہفہ خبرے نہ | پہ کومہ چہ تاسو ایمان راوہو دے | انکار کوونکی یو | پس دوی دوڑلہ | ہفہ اوشہ
تاسو ایمان راوہو دے مونہ خود ہفہ نہ انکار کوو ، عرض دا چہ ہفوی ہفہ اوشہ دوڑلہ

وَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

اوسرکشی نے وکرہ | دخیل رب د حکم نہ | دوی دوئیل | اے صالحہ! | راوہو پہ مونہ | ہفہ تہ | دَقوم نہ چہ تہ مونہ وکرہ
او دخیل رب د حکم نہ نے سرکشی وکرہ او دے وئیل اے صالحہ! کہ چرے تہ واقعی رسول نے

إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۷﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

کپڑے | یسے تہ | لہ پیغیرانو تہ | پس و نیول دوی | زلزلے | پس شول دوی
نود کوم عذاب چہ تہ وعدہ کوئے ہفہ راولہ ، نو ہغوی ناخاپہ سختے زلزلے و نیول ، او پہ خیلو کورونو

فِي دَارِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿۴۸﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ

پہ خیلو کورونو کینے | پیرتے پراتہ | پس مخے وادولو | لہ دوی تہ | اووے وئیل | اے زما قومہ!
کینے پیرتے پراتہ پاتے شول نو ہفہ دخت صالح ترے نہ مخ وادولو اووے وئیل اے زما قومہ!

لَقَدْ أٰبَلٰغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ

بیشک ما ورسولو تاسوتہ | پیغام | دخیل رب | اونصیحت م و کرد | تاسوتہ | لیکن
ماخو تاسوتہ دخیل خدائے حکمونہ رارسولی دو ، اوستاسو خیر خواہی م لہوے وہ خو خیر خواہ

لَا تُحِبُّوْنَ الصّٰحِحِيْنَ ﴿۴۹﴾ وَلَوْطَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاْتُوْنَ

نہ خوشبوئی تاسو | نصیحت کوونکی | اور وولیرلو | لوط | کله چہ ہفہ وئیل | خیل قوم تہ | آیا تاسو کوئی
خلق ستاسو ہدو خوش نہ وی ، اومونیر لوط علیہ السلام و لیرلو کله چہ ہفہ خیل قوم تہ وئیل آیا تاسو د

الْفٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۵۰﴾ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

ہفہ بے حیائی | چہ نہ دہ کد ورائد لہ تاشو | چار ہم | لہ عالمونہ | بیشک تاسو | راحی
دے حیائی کار کوئی چہ لہ تاسو نہ ورائد پہ تولہ دنیا کینے چاہے نہ دے کرے ؟ تاسو د بنحو پہ

الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ اَنْتُمْ

سرد تہ | پہ شہوت سرہ | سوا | د بنحو تہ | بلکہ | تاسو بیٹی
خائے نارینہ ہلکانو سرہ خیل شہوت بورہ کوئی ، بلکہ تاسو د حد نہ

قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۵۱﴾ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوْا

خلق | حد نہ تیریدونکی | اونہ دو | جواب | ددہ د قوم | مکرد ایچہ | دوی وئیل
تیریدونکی خلق بیٹی پس ددہ د قوم جواب ددے نہ سوا بل نہ و وچہ پہ خیل مینو کینے و وئیل

اٰخَرُجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيٰتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۲﴾

اوباسنی دوی | دخیل کلی نہ | بیشک دوی | داسے خلق دی | چہ پاکیزگی خوشنونی دی
چہ دوی دخیل کلی نہ اوباسنی حکم چہ دوی حان دیر پاک ساتل غواہی

فَاَنْجَيْنٰهٗ وَاَهْلَهٗ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغٰیِبِيْنَ ﴿۵۳﴾

پس مونیر نجات و رکودہ تہ | اوددہ کورواوئہ | سوا | ددہ د بنحو تہ | چہ وہا | (شاملہ) وروستو پاتے کیند نو کینے
نومونیر ہفہ او دہفہ کورنئی بیچ کول خوشنئے بیچ نہ شوہ حکم چہ ہفہ پہ وروستو پاتے کیند نو کینے شاملہ

وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۵۴﴾

او دورولو مونیر | پہ دوی باند | باران (دکانرو) | پس وگورہ | چہ خنک | شو | انجام | د مجرمانو
وہ اومونیر پہ ہغوی باند (دکانرو) باران دورولو نو وگورہ چہ د مجرمانو انجام خنک شو ؟

وَالِی مَدَیْنٍ اَخَاهُمْ شُعَبًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
 (اور مولیرلو) قوم دمدین ته | ددوی ورور | شعیب | اے زما قومہ! | عبادت دکری | دالله
 او دمدین خلقو ته مو دھوی ورور شعیب ذلیرلو، هغه ورته وویل چه اے زما قومہ! هم دالله عبادت

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهِ غَيْرُهُ ط قَدْ جَاءَتْكُمْ بَیِّنَةٌ
 نشہ ک تاسو پاره | هیئتوک معبود | بے لدہ نہ | بیشکہ راغلے دے تاسوتہ | یور واضح دلیل
 کوئی، د هغه نہ بغیر ستاسو بل معبود نشته، تاسوتہ د خیل رب د طرف نہ بنکاره دلیل

مِّنْ رَّبِّكُمْ فَآوُوا اِلَکَیْکَ وَامِیْزَانَ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ
 له رب ستاسونہ | پس پوره کوئی | پیمانہ | او تلہ | اذکم مه ورکوئی | خلقو ته
 راغلے دے، نو پیمانہ او تول پوره پوره کوئی او خلقو ته د هوی خیزونہ

اَشْیَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذٰلِکُمْ
 ددوی خیزونہ | او قساد مه کوئی | به زمکه کنے | پس ددے داصلاح نہ | داکار
 کم مه ورکوئی، او دحالت سمیدونہ پس دمزکے په مخ فساد مه کوئی داخبره

خَیْرٌ لَّكُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا بِکُلِّ صِرَاطٍ
 غوره ک تاسوله | که چریئی تاسو | منونکی | او مه کنیئی | به هره لاره
 درله ډیره بنه ده که چرے یئی تاسو مؤمنان - او به هره یوه لاره مه کنیئی

تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ
 چه تاسو دیروئی | او تاسو منع کوئی | دالله د لارے نه | هغه څوک | چه ایمان راوړو | به هغه
 چه خلق دیروئی | او چا چه ایمان راوړے دے هغوی دالله تعالی د لارے نه منع کوئی

وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَاذْکُرُوْا اِذْ کُنْتُمْ قَلِیْلًا فَاُتْرَکُمْ
 اولتوئی به هغه کنے | خرابی | او یاد کری | کله چه وی تاسو | لږ | بیا هغه زیات کری تاسو
 او په دے کنے عیب لټوئی، او هغه وخت یاد کری کله چه تاسو په لږ تعداد کنے وی او هغه تاسو زیات کری

وَانْظُرُوْا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِیْنَ ۝ وَاِنْ کَانَ طَآئِفَةٌ
 او غور وکړی | څنگه | شو | انجام | دفساد کوونکو | او که چرکه | ده | یوه ډله
 او دے خبره ته هم، وگورئ چه دفساد کوونکو انجام څه شو؟ او که په تاسو کنے یوه ډله

مِّنْکُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِیْ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ یُؤْمِنُوْا
 له تاسونہ | چه ایمان راوړد | به هغه څه | چه را لیرے شوے یم زه په هغه | او یوه ډله | ایمان نه دے راوړد
 به هغه تعلیم باند چه ماته راوړے شوے که ایمان راوړے دے | او بله ډله | پرے نه دے راوړد

فَاصْبِرُوْا حَتّٰی یَحْکُمَ اللّٰهُ بَیْنَنَا وَهُوَ خَیْرُ الْحٰکِمِیْنَ ۝
 نو صبر وکړی | تر دے چه | فیصله وکړی | الله | زموږ تر منځه | او هغه | دټولونہ بنه | فیصله کوونکے دے
 نو لږ صبر وکړی چه الله تعالی | بخیله زموږ تر منځه | فیصله وکړی | او هغه | ډیره | فیصله کوونکے دے

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ

دوئیل | سردارانو | کوم چه | کبرزن وو | دهغه له قوم نه | چه مونږ به خاځا اویاسو تا

د دوی د قوم مغروره سردارانو دوئیل چه اے شعیه! مونږ به تا اوتاسره
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قُرْبَتِنَا أُولَئِكَ

اے شعیه! | ادهغه خلق | چه ایمان ته راوړد | تاسره | دخپل کلی نه | یا به واپس راځئ تاسو
مؤمنان یقیناً دخپل کلی نه بهر اویاسو ، اویا به تاسو زمونږ

فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كِرْهَيْنِ ۖ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ

زمونږ په دین کې | اده دوئیل | آیا اگر که یو مونږ | بد گنډونکی | بیشکه تری به وی مونږ | په الله باند
مذهب ته واپس راشئ شعیه! ورته دوئیل چه ایا که مونږ دانه خوښو بیا هم؟ بیا خوبه به شک مونږ په الله تعالی

كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِدْجَانَا اللَّهُ مِنْهَا

دروغ | که چه مونږ واپس شو | ستاسو په دین کې | پس له دین نه | چه نجات را کړو مونږ | الله | له دے نه
باند دروغ تری وی که چه مونږ ستاسو دین ته بیا واپس شو ، سره د دے چه الله تعالی ترے نه راله

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا

اونه دده ممکنه مونږ له | چه مونږ واپس شو | په دے کې | مکر | دا چه وغواړی | الله | رب زمونږ
خلافه را کړے که اودس خود اے واپس کیدل راله ممکن نه دی ، مکر دا چه الله زمونږ رب وغواړی

وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا

احاطه کړه ده | زمونږ رب | د هر څیز | په علم سره | هم په الله باند | زمونږ توکل دے | اے زمونږ رب
زمونږ د رب علم په هر څیز باند چاپیره دے ، په الله تعالی باند زمونږ توکل دے ، اے زمونږ رب

اَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝

فیصله وکړه | زمونږ اوزمونږ د قوم په مینځ کې | په انصاف سره | ادهم ته | د ټولو نه بهر فیصله کوونکے یی
زمونږ اوزمونږ د قوم تر مینځ په حقه فیصله وکړه ، اونه د ټولو نه بهر فیصله کوونکے یی

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ

ادوئیل | سردارانو | کومو چه کفر وکړو | دده له قوم نه | که چه تاسو تابعداری وکړه | دشعیه
نو دهغه د قوم انکار کوونکو سردارانو (خپل قوم ته) دوئیل که تاسو شعیه! پیس روان شوی

إِنَّكُمْ إِذَا لَخِيسْرُونَ ۙ فَأَخَذَتْهُمْ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ

نو بیشکه تاسو | هغه څه | نقصان موندونکي یی | پس ونيول دوی | زلزلې | نودوی شول د صبا | په خپلو کورونو کې
نو خامخا برباد به شی | بیا دوی زلزلې ونيول | نو په خپلو کورونو کې پر مخ

جَنَّتُمْ ۖ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا ۖ كَانُوا لَمْ يَعْنُوا فِيهَا

پر مخ پراته | کومو چه | دروغ وگنډولو | شعیه | لکه چه دوی هډواو سیل نه وو | په دے کې
پر یو ټول ، چا چه شعیه! | دروغ وگنډولو | هډواو سیل نه وو | لکه چه په دے کې هډواو سیل نه وو

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿٩١﴾ قَتَلُوا عَنْهُمْ

کوموچہ | دروغزن کړو | شعيب | دو دوی | زیان کاران | بیا داپس شو | د هغوی نه
چا چه شعيب نه دروغزن ووئیل | هغوی پخپله برباد شول - نو شعيب ترے مخ وگرهولو

وَقَالَ يَقَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولِي رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ

او وئیل | اے زما قومو! | بیشکه ما در رسولی د تاسو | پیغامونه | د خپل رب | او نصیحت م کړه | تاسو ته
اورته ئے ووئیل چه زما قومو! | ما تاسو د خپل رب حکونه در رسولی دو او ستاسو خیر خواهی م غوښته

فَكَيْفَ أَتَى عَلَى قَوْمٍ كُفِرِينَ ﴿٩٢﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

پس څنگه | زه افسوس وکړم | په کافر قوم باند | اونه دے لپړلے مونږ | په هیڅ کلی بته
ده نو اوس زه څنگه دهغه قوم په حال افسوس وکړم چه مونږکی نه وو - او هرکله چه مونږ یو کلی ته یو پیغمبر

مِّنْ نَّبِيِّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

حقو پیغمبر | مگر | د نیول مونږ | اوسیدونکی دهغه | په سختی | او تکلیف سره | چه دوی
لپړلے دے نو اول موږ دهغه اوسیدونکی په سختی او په تکلیف کښه را نیولی دی د پاره د دے چه عامر

يَضْرَعُونَ ﴿٩٣﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا

زاری وکړی | بیا بدل کړو مونږ | د سختی په حال | راحت | تر دے چه | دیر شول
اختیار کړی - بیا مونږ د هغوی بد حالی په خوشحالی بدل کړه - تر دے چه هغوی ښه ترقی وکړه

وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً

او دوی وئیل | بیشکه رسید | زموږ پلارونه | سختی | او راحت | بیا مونږ د نیول دوی | ناکهانه
او دای وئیل چه زموږ په پلار نیکه هم داسے سختی او راحت راغله دے بیا مونږ دوی ناکهانه و نیول

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٤﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا

او دوی | بے خبره وو | او که چیرے | د کلو اوسیدونکو | ایما را وکړ | او پر هیز کار کول | نو مونږ به پران
او دوی نه (د دے عذاب) خبر هم نه وو - او که د دغه کلو خلقو ایمان را وکړ | او حق د گناهو نه به کول | نو مونږ به

عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ

په دوی باند | برکتونه | له طرفه د آسمان | او زمکے | لیکن دوی دروغ وکړل | نو مونږ د نیول دوی
په دوی باند د آسمان او زمکے دواړو نه برکتونه را برسیره کړی وو لیکن دوی (زموږ تعلیم) دروغ وکړل نو

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ

په بدله دهغو (عملو) کښه | چه دوی به کول | پس آیا په امن شول | اوسیدونکی د کلو
مونږ دوی د خپلو عملو نه به سزا کښه راو نیول | آیا د کلو خلق د دے خبره نه بے غمه

أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٦﴾ أَوَأَمِنَ

له دے چه راشی په دوی باند | زموږ عذاب | د شپه | او دوی | او د دے | آیا په امن شول
شوی دی چه شپه په شپه په دوی باند زموږ عذاب راشی او دوی او د دے | آیا د کلو خلق به

أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضَيًّا وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾

اوسید و نکی د کلو | له دے نه چه راشی دوی ته | عذاب زمونږ | د قابضت په ډول | اودوی | لوبه کوی |
حقله به غمه شوی دی | چه زمونږ عذاب ورته د غرې راشی چه دوی به خبره لکياوی لوبه کوی

أَفَآمِنُوا مَكَرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكَرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾

آيا په امن شول | د الله د تدبير نه | پس نه په امن کيږي | د الله د تدبير | مکره | نقصان موندونکی خلق -
آيا د خلق د الله د تدبير نه په ویر شول ؟ خو (یاد ساتئ) چه د الله د پتو تدبير نه هغه خلق به فکره کيږي چه تباہ کيږي

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا

او آيا نه ده | کړه رهتاي | د هغو خلقو | چه وارثان شول | د زمکه | پس له هلاکيدو د اوسيدونکو د دے
دی - آيا دے واقعاتو هغو کسانو ته چه د پخوانو اوسيدونکو نه پس د ملک وارثان شوي دي هيڅ سبق ورته کړو

أَنْ لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُطْبِعُ

چه که چرک | غوښتنې وے مونږ | نو مصيبت به مو غورزو د دې په ډول | د دوی د گناهونو په بدل کيږي | او مهر مو دوهلو
چه که چرک مونږ غوښتل نو د دوی د گناهونو په وجه به مو دوی په عذاب کيږي نيولی وو او په زړونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ

د دوی په زړونو | پس دوی | نه اوسې | د ا کلی دی | چه مونږ اورؤو | تاته
به ورله تاپه ولگوو پس دوی د نصيحت خبره هم نه اوري . (له پیغمبره) دا يوڅو کلی دی د کو مو حالات چه مونږ

مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

د دے (حق) احوال | او بيشک راغلي وو دوی ته | پیغمبران د دوی | د واضحه دليلونو سره | بيا دوی داسې وو
تاته بيا نوو او يقيناً دے خلقو ته د دوی پیغمبران معجزو سره راغلي وو ، خودوی چه کومه خبره

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ايمان نه راوړي | په دې وجه چه دروغمن کړی وو | له دې نه وړاندې | دغه شان | مهر وې | الله | په زړونو
يوځل دروغ گنډه وکړه هغه بيا ونه منله ، هم دغه شان الله تعالی د کافرانو په زړونو

الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

د کافرانو | اودنه موندله مونږ | په اکثر د دوی کيږي | د قاپه وعده | او بيشک د موندل مونږ
مهر لکوی ، او مونږ په دوی کيږي اکثر خلق په لوظه موندلی دی . او اکثر کسان مو د سره

أَكْثَرَهُمْ لَفِْسَفِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا

اکثر له دوی نه | نافرمان | بيا مونږ وليږلو | له دوی نه پس | موسی | خپلو نځښو سره
نا فرمانه (او بد عمل) بيا موندی دی - بيا د دوی نه پس مو موسی عليه السلام د خپلو نځښو سره فرعون

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ

فرعون ته | اودده سردارانو ته | پس دوی نا انصافي وکړه | د نځښو سره | پس وکړه | څنگه | شو
او دده سردارانو ته وليږلو نو هغوی زمونږ د نځښو سره زبلته وکړه ، نو وکړه چه مفسدانو انجام

عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۳﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرَعُونَ إِنِّي رَسُولُ

انجام | د فساد کو دنگو | او د وئیل | موسیٰ | اے فرعون | بیشک زہ | رسول یم
خہ شہ ؟ | او موسیٰ ورتہ و وئیل اے فرعونہ ! | زہ د تہل مخلوق د رب لہ

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ

د جہان نو د پروردگار | مالہ مناسب دی | چہ بیان نہ کرم | پہ الله باند | مکر رشتیا خبرہ
طرف نہ پیغیر راغلی یم - ماد پارہ ہم دا مناسب دی چہ د الله تعالیٰ پہ حقہ ہنہ خبرہ و کرم چہ رشتی

قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ

مارا وڙے دے تاسوتہ | واضعہ دلیل | ستاسو د رب لہ طرف نہ | پس ولیزہ | ماسرہ
وی، تاسوتہ یم ستاسو د رب د طرف نہ واضعہ دلیل نہ را وڙی دی | نو تہ بنی اسرائیل ماسرہ

بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۵﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا

بنی اسرائیل | دہ و وئیل | کہ چہرے تا | را وڙی وی | خہ معجزہ | نور اوڙہ | ہنہ
رخصت کمرہ - فرعون جواب و رکرو چہ کہ تا خہ تخنہ را وڙی وی نو ہنہ و بنایہ کہ تہ

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۶﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

کہ چہرے تہ بیٹے | لہ رشتیا و یونکو نہ | پس و غور و ولہ دہ | ہمساخیلہ | نو فوراً ہنہ | اژدھا رشتہ
رپہ خیلہ دعویٰ کینے | رشتیہ یے - پہ دے خبرہ موسیٰ خیلہ کونتی و غور و ولہ نو ہنہ یوہ ژونڈ

مُبِينٌ ﴿۱۷﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿۱۸﴾ قَالَ

بنکارہ | اور او ویستلودہ | لاس خیل | نو فوراً ہنہ (بنکارہ شو) | روبیانہ | لید و نکوتہ | د وئیل
اژدھا شوہ | اولاس نے (د بغل نہ) را او ویستلو نو ہنہ د تہلو لید و نکو پہ و راند نک سپین ہر تیدہ - فرعون

الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۹﴾ يُرِيدُ أَنْ

سردارانہ | د قوم د فرعون نہ | چہ بیشک دا خو | جادوگر دے | پوہہ | دے غواہی | چہ
د قوم سردارانہ و وئیل چہ بیشک دا خود لوئے علم خاوند جادوگر دے - دے غواہی چہ

يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۲۰﴾ قَالُوا أَرْجِهْ

اوباسی تاسو | ستاسولہ زمک نہ | پس خہ حکم کوئی تاسو | دوی و وئیل | مہلت و رکرو دہ تہ
تاسو ستاسو د ملک نہ بہر اوباسی و دایہی چہ پہ د حقہ ستاسو خہ صلاح دہ - دوی و وئیل چہ موسیٰ

وَآخَاهُ وَارْسِلِ فِي الْمَدَآئِنِ خُسْرَيْنِ ﴿۲۱﴾ يَا تُوَكُّ

او د دہ و رورتہ | او | ولیزہ | پہ بنارونو کینے | جمع کوونکی | چہ دوی را وڙی تاتہ
او د دہ و رورتہ مہلت و رکرو او تہلو بنارونو تہ کارند کاب و لیزہ - چہ تہلو پوہہ جادوگر

بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿۲۲﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا

ہر جادوگر | پوہہ | او راغل | جادوگر | فرعون نہ | دوی و وئیل | بیشک مونہلہ اجر پکارہ
دربہ را قول کسری - او جادوگر د فرعون (دلیہ) نہ راغل، دوی و وئیل کہ چہرے مونہلہ غالب شو

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾

کہ چرے شو | مونہ غالب | دے ووئیل | هو! | اویشکے تاسو بہ بی | له نزدیکیا نو نہ
نو مونہ نہ یہ خہ انعام ملاویری؟ فرعون ووییل هو! | او تاسو بہ پہ نزدیکانہ ددر باریانہ کینے شامل شی۔

قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾

دکدوئیل | اے موسیٰ | یا خو | تہ وغورزہ | او یا | بہ شو مونہ | غورزہ وونکی
جادوگر ووییل اے موسیٰ! اول تہ غورزہ | کہ | مونہ (خیل پری) | و غورزہ دو؟

قَالَ الْقَوَّاجُ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

موسیٰ ووییل | تاسو وغورزہ | پس ہرکہ | دے وغورزہ (خیل خیزو) | نو جادوے وکرو | یہ سترگو | دخلقو
موسیٰ ووییل | اول تاسو وغورزہ | نو ہرکہ | خہ ہغوی (خیل خیزو) | وغورزہ نو دخلقو نظر بند یے وکرو

وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

او وے دیروں دے | اورا وے لو | جادو | دیروے | او وحی راو لیہ مونہ | موسیٰ طرف تہ
او پہ خلقوے ہیبت لاوستلو او ہغوی | دیروے جادو وکرو۔ | او مونہ موسیٰ تہ وحی وکرو | خہ خیل

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ

خہ وغورزہ | خیل ہمس | نو نو را بہ ہق | تیرکری | خہ | دے جوہول | پس ثابت شو
ہمس وغورزہ | نو ناگہانہ ہق | خیزو تیرول شروع کرل | نو حق ثابت

الْحَقُّ ۖ وَبَطِلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا

حق | اد باطل شول | ہق خہ | دے کوں | پس دے مغلوب شول | پہ دے کھائے کینے | او واپس شول
شو | او دے ہغوی جوہکری خیزو نہ تول باطل شول۔ | نو پہ دے موقع ہغوی لاند راغلل | او

صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِجْدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا أَمَّا

ذلیلہ | اد وغورزیدل | جادوگر | یہ سجدہ کینے | دے ووییل | مونہ ایمان راورد
یکہ ملامتہ واپس شول۔ | اد جادوگر (بے اختیارہ) | یہ سجدہ پریوتل۔ | وے ووییل | چہ مونہ پہ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ

پہ پروردگار دے عالمونو | چہ رب دے موسیٰ | او دے ہارون | دوییل فرعون | تاسو ایمان راورد پہ ہق
رب العلمین ایمان راورد چہ دے موسیٰ | او دے ہارون علیہما السلام رب دے فرعون ووییل | چہ تاسو زما دے اجازت

قَبْلَ أَنْ أَذِّنَ لَكُمْ ۚ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مِّمَّا كَرَّمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ

دہاند دے کہ پہ | زہ اجازت درکم | تاسو تہ | بیشکہ داخو | یو چال دے | چہ تیار کرے دے تاسو | پہ دے بنار کینے
نہ دہاند ایمان راورد | داخو ستاسو | یو چال دے | چہ تاسو پہ دے بنار کینے | وچلو

لَتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٣﴾ لَأَقْطَعَنَّ

پہ اوباسی تاسو | لہ دینار نہ | دے اوسیدنی | پس زہ تاسو تہ معلومہ شی۔ | خا عتابہ پریکرہم زہ
چہ دے بنار اوسیدنی دے کھائے نہ بہر اوباسی | پس زہ تاسو (دے نتیجہ) معلومہ شی۔ | زہ بہ ستاسو لاو نہ

أَيُّدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٢﴾

ستاسو لاسونہ | اوستاسو بیپے | د مخالف طرف نہ | بیا | بہ پہ سولئی کریم تاسو | قول

او بیپے د مخالف قرار خوتو نہ پریکریم بیا بہ تاسو تول پہ سولئی د خیتروم ۔

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿١٣٥﴾ وَمَا نَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ

دوی وویل | بیشک مونہ | خیل رب طرف تہ | واپس تلونکی یو | او تہ بدلہ نہ اخلے | لہ مونہ نہ | مگر حکہ چہ

هغوی وویل چہ مونہ تول خو خیل رب نہ واپس تلونکی یو۔ او تہ خو مونہ نہ دومرہ قدر بدل لہ اخلے چہ مونہ نہ

أَمَّا بَايِت رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفِرْغْ عَلَيْنَا

مونہ ایما راوہو | بہ نخبو د رب خیل | ہر کھ چہ هغه را غلے مونہ نہ | اے ز مونہ زہ | راواہوہ | بہ مونہ بانہ

خیل رب بہ نخبو (ولے) ایمان راوہو د ہر کھ چہ مونہ نہ را ورسیدے، اے ز مونہ زہ | مونہ صبر را کرہ

صَبْرًا وَتَوَقَّنا مُسْلِمِينَ ﴿١٣٧﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

صبر | او وفات را کرہ مونہ نہ | د اسلام پہ حالت کینے | او وویل سردارانو | د فرعون لہ قوم نہ

او مونہ نہ د اسلام پہ حالت کینے مرگ را ولے ۔ او د فرعون د قوم سردارانو وویل چہ ایاتہ بہ موسیٰ

أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ

ایاتہ پریزدے | موسیٰ | او ددہ قوم | چہ فساد د کوی | پہ زمکہ کینے | او پریزدی تا

او ددہ قوم بنی اسرائیل (دے تہ) پریزدے چہ پہ ملک کینے بدامنی پیدا کوی او تا اوستا معبود

وَالِهَتِكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ

اوستا معبودان | دہ وویل | مونہ بہ دوزنو | حامن ددوی | او ژوندی بہ پریزدو | بیچے ددوی

پریزدی ۔ فرعون ورنہ وویل چہ مونہ بہ پیرز ددوی حامن دژنو او لونہہ بہ ئے ژوندی پریزدو

وَأَنَّا فُوتَهُمْ فَهَرُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ

او بیشک مونہ | بہ دوی بانہ | غالب یو | وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ | تاسو مدد غواری | د الله نہ

او یقیناً مونہ بہ دوی بانہ غالب یو ۔ موسیٰ خیل قوم تہ وویل چہ تاسو د الله نہ مدد غواری

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ تَفْلِي يَوْمَئِذٍهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

او صبر کوئی | بیشک | زمکہ | د الله دہ | هغه وارثان کوی دہ | هغه شوک دے و غواری | لہ خیلو بند کاوہ

او صبر کوئی بیشک زمکہ صرف د الله تعالیٰ دہ ، هغه پہ خیلو بند کاوہ کینے چہ چالہ ئے خوہنہ وی هغوی لہ

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِنَا

او انجام (خو) | د پریہیز کا را نو د پار دے | دوی وویل | مونہ تکلیف را کر شو | ورنہ | لہ را تللو ستانہ مونہ نہ

درکوی او اخر کینے کامیابی د پریہیز کا را نو دہ (موسیٰ د قوم) خلق و وویل چہ مونہ بہ ستا د را تلونہ ورنہ تم تلونہ

وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوُّكُمْ

او پس لہ هغه نہ چہ را غلے تہ مونہ نہ | دہ وویل | امید دے | چہ رب ستاسو | بہ هلاک کری | دینمن ستاسو او

شو او ستا د را تلونہ پس ہم غذا بیرو ۔ موسیٰ و وویل زہ بہ ستاسو خدا ئے ستاسو دینمن هلاک کری او

۵۳۱

يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

خلیفہ کان بہ کری تاسو | بہ زمکہ کنے | بیابہ ہفہ گوری | چہ شنکہ | تاسو عمل کوئی | او بیشکہ | دینیو مونسز
او تاسو بہ دے زمکہ پہ مخ خلیفہ کان کری او بیابہ گوری چہ تاسو شنکہ کارونہ کوئی - او مونسز د فرعون قوم

الْفِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصِ الْمَزْتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣٠﴾

قوم د فرعون | بہ قحطونز | او نقصان کنے | د میوو | چہ دوی | نصیحت قبول کری -
خو شو کالہ پہ سو کرہ او د پیداوار د کمی پہ عذاب کنے راؤ نیول چہ داخل نصیحت حاصل کری -

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ

پس ہرکہ چہ | بہ راتلہ دوی تہ | فراخی | نو دوی بہ ویل | چہ | داز مونسز حق دے | او کہ چہ | رسیدلہ بہ دوی تہ
نو چہ بنہ وخت بہ پرے راغے نو ہغوی بہ ویل چہ داخو مونسز خیل حق دے او چہ بد حال بہ پرے

سَيِّئَةٍ يَّطِيرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَّعَهُ إِلَّا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ

سختی | نو سپیرہ بہ گنزل | موسیٰ | او شو کہ چہ دہ سرہ دو | داوری | چہ بیشکہ | د دوی بد نصیبی
راغے نو موسیٰ علیہ السلام او د ہفہ ملگری بہ لے سپیرہ گنزل ، د دوی خیل سپیرہ توب خدائے سرہ

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ

د اللہ سرہ دہ | لیکن | اکثر د دوی | نہ پوہیزی | او دو ویل | ہرغہ چہ | تہ راوے مونسز بہ دے
(دے باعث) دو شو اکثر خلق پہ دے خبرہ ہم نہ پوہیدل - د فرعون قوم دو ویل چہ کہ تہ مونسز تہ

مِنْ آيَةٍ لَّنَسُحَرَنَّا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا

لہ نخبونہ | چہ تہ جادو و کہیہ مونسز | بہ د سرہ | نو مونسز نہ یو | بہ تاباند | ایمان راوہدنگی | پس راو لیزو مونسز
پہ مونسز د جادو چلوو پہ غرض ہر قومہ نخبے پیش کہے خو مونسز پہ تا ایمان نہ راوہو نو مونسز پہ ہغوی

عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَاللَّمَ اَيَّتْ

بہ دوی باند | طوفان | او ملخان | او سپیرے | او چیتلے | او وینے | نخبے دے
باند طوفان راو لیزو او ملخان او سپیرے او چیتلے او وینے داتوے نخبے مو

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ

جدا جدا | نو دوی کبر و کرد | او دوی دو | خلق | مجرمان | او ہرکہ چہ | بہ پریوتلو
جدا جدا او نیو دے نو ہغوی تکبر و کرد او ہفہ د مجرمانو قوم دو - او ہرکہ چہ بہ بہ ہغوی

عَلَيْهِمُ الرَّجْزُ قَالُوا يَمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

بہ دوی باند | عذاب | (نو) ویل بہ | اے موسیٰ | دعو و کرہ | مونسز د پارہ | د خیل ربہ | بہ د کہ چہ
عذاب راغے نو ہغوی بہ ویل چہ اے موسیٰ ! مونسز د پارہ د اللہ نہ سوال د کرہ لکہ شنکہ چہ

عَهْدٍ عِنْدَكَ لِيُنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرَّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ

ہفہ وعدہ و کرہ | تاسرہ | کہ چہ | لرے کردتا | لہ مونسز نہ | عذاب | نو مونسز بہ خامخا یا راوہو
تاسرہ لے وعدہ کرے دہ کہ تا مونسز نہ دا عذاب لرے کرد ، نو مونسز بہ در باند خامخا

لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

پہ تا | او خامخابه وليڊو | تاسره | بني اسرائيل | پس هرکله | لرځه کړو مونږ | له دوی نه
ایمان راډرو او بني اسرائيل به درسره رخصت کړو ، بیا کله چه مونږ د دوی نه دغه عذاب یو خاص

الرَّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِالْغُورِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۖ فَانْتَقَمْنَا

عذاب | ترڅه موده پورې | چه دوی رسیدنکی د هغه نه | نوم هغه وخت دی | وده ماته | بیا مونږ انتقام وختو
د هغه پورې چه دوی ورته رسیدونکی دو لرې کړو نو هغه ساعت به دخپلو لوظونو نه وروستو شول ، نو مونږ تره

مِنْهُمْ فَأَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بَأْتُهُمْ كَذِبًا وَأَيَّتِنَا وَكَانُوا

له دوی نه | پس مونږ غرق کړل دوی | په دریاب کینې | دې چه دوی | دروغ وکړل | زمونږ ایتونه | اددوی دو
نه بدله واخستله او په سمندر کینې مودوب کړل ، ځکه چه دوی زمونږ ایتونه دروغ گڼل اود هغه نه

عَنْهَا غٰفِلِينَ ۖ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ

له هغه نه | بې خبره | او مونږ وارثان کړل | هغه خلق کوم چه | کمزوری گنل شول
بالکل بې پروا وو ، او کوم قوم چه کمزورې گنل شوه دو مونږ هغوی د هغه ملک

مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ

په مشرقو د زمکه کینې | او په مغربونو د زمکه کینې | هغه زمکه | چه برکنا یږي د مونږ | په هغه کینې | او پوره شوه
د مشرق او د مغرب وارثان کړل چه مونږ | پکې برکتونه ایښی دو | او د بني اسرائيلو

كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَرْنَا

و دده | ستادرب | نیکه | په بني اسرائيلو | د دوی د صبر په وجه | او برباد کړل مونږ
په خپله ستادرب ښائسته و دده پوره شوه ، ځکه چه هغوی صبر کړه دو | او فرعون

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۖ وَجُوزْنَا

هغه چه جوړول به | فرعون | او دده قوم | او هغه چه دوی به ئې چتون جوړول | او مونږ تیر کړل
او د هغه قوم چه هغه جوړول او (اوچت اوچت غارتونه ئې) خپړول هغه ټول مونږ برباد کړل - او مونږ

بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

بني اسرائيل | د سمندر نه | نو دوی راغلل | په یو داسه قوم | چه په عبادت کینې لکياود
بني اسرائيل د سمندر نه تیر کړل نو په لاره کینې په یو داسه قوم ورغلل چه خپلو بتانو ته

عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۖ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَّنَا إِلَهًا

د خپلو بتانو | دوی وویل | اے موسیٰ ! | جوهر کړه | مونږ د پاره (م) | یو معبود
(منجوران) ناست دو ، نو دوی وویل چه اے موسیٰ ! | چه مونږ له د دوی د معبودانو

كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۖ إِنَّ هَؤُلَاءِ

لکه څنگه چه | د دوی دی | معبودان | ده وویل | بیشکه تاسو خو | خلق یئ | ډیر جاهلان | بیشکه | داخل
په شان معبود جوهر کړه موسیٰ ورته وویل چه تاسو خو ډیر ناپوهه خلق یئ - داخل چه په کومه

فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى

نور کله چہ | تجلی و کرہ | رب دھنہ | پہ غرباند | نوکروئے هغه | ذرہ ذرہ | او پریوتلو | موسیٰ |
نور کله چہ الله پہ غرباند تجلی و کرہ ، نو هغه ئے ذرے ذرے کرو او موسیٰ علیہ السلام بے ہوشہ

صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتْ إِلَيْكَ

بے ہوشہ | بیا هر کله چہ | هغه ته هوش راغلو | نو دوئیل دہ | پاک دے ذات ستا | زہ توبہ او باسم | ستاپہ حضور کنے
پریوتلو ، بیا چہ پہ هوش کنے راغے نووئے وئیل چہ ته پاک ذات یئے ، زہ ستاپہ حضور کنے توبہ او باسم

وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۳﴾ قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ

اوزہ | دَقولونہ درو می | یقین لرونکے یم | و فرمایل | اے موسیٰ ! | بیشک ما | غورہ کرے ستہ
او دھر چانہ درو می ایمان را درم - الله تعالیٰ و فرمایل اے موسیٰ ! ماتہ دَنور و خلقونہ غورہ

عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلامِي فَخُذْ مَا آتَيْنَكَ وَكُنْ

پہ خلقو باند | پی پیغامو نوخیلو | او پہ اورولو دخیلے | پس داخلہ | خہ چہ در کرل ماتانہ | او اوسہ ته
کرے یئے چہ رسالت م در کرے دے او خبرے م در سرہ کوی دی ، نو خہ چہ م در کوی دی هغه داخلہ او

مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۳۴﴾ وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَوَّاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةٌ

له شکر گزارونہ | او و لیکل مونہ | هغه دپارہ | پہ تختو کنے | دهر رنگ | نصیحت
شکر گزار اوسہ - او مونہ در ته پہ یو خو تختو باند هر قسم نصیحتونہ او د

وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا

او تفصیل | دهر | خیز | پس و نیسہ دا | پہ قوت سرہ | او حکم و کرہ | خیل قوم ته | چہ اختیار کوی
هرے مسئلہ تفصیل و لیکلو (اور ته مو وئیل) چہ دا هدایتونہ کلک و نیسہ او خیل قوم ته حکم و کرہ چہ هغی

بِأَحْسَنِهَا سَأُوْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۵﴾ سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ

دے دیکھنے خبرے | دیر زبہ زہ و بنایم تاسو | کور | دگنا هکارو | بیر ته به اوسا تم زہ | دخیلو آیتونہ
دے پہ دیر و بشو خبر و عمل و کوی زہ به در ته دیر زبہ دبد علو خلقو کور و بنایم - زہ به د هغو کسانو مخونہ دخیلو

الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّا آيَةٍ

هغه خلق چہ | تکبر کوی | پہ زمکه کنے | پہ ناحقہ | او که چرے دوی و کوی | تولے معجزہ
آیتونہ بیر ته لرم چہ د زمکه پہ مخ هیتہ به هیتہ خان غت گزری - او که دوی هر قسم غتہ م و دینی

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

نو ایمان نه را وری | پہ هغه | او که چرے | دوی و کوی | لار | ادهدايت | نونه نیسی هغه | لارہ
خو ایمان پرے ته را وری او که نیغہ لارہ در ته بشکارہ شی خو پہ هغه باند نه می

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

او که چرے | دوی و کوی | لارہ | دگرا هئی | نو نیسی هغه | اخیلہ لارہ | داخلہ چہ دوی | دروغ گزری
او که چرے دگرا هئی لارہ و کورای نو پہ هغه باند روان شی - دا پہ دے دے دے چہ دوی زور

بَايْتَنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَفِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بَايْتَنَا

زمونز آیتونہ | ادوودوی | لہغہ نہ | غافلہ | اوہلغہ خلق چہ | دروغے وکندل | زمونز آیتونہ
آیتونہ دروغ وکندل کو ہغہ نہ بے پرواہ دی - اوچا چہ زمونز آیتونہ او د آخرت ملاقات

وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا

او ملاقات | د آخرت | ضائع شول | ددوی عملونہ | ادووی بہ بدلہ موی | ضرر دہغہ کار
دروغ وکندل | د ہغوی عملونہ ضائع لاہل | ہغوی تہ بہ نور خہ نہ بلکہ فقط د

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٧﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ

کوم چہ بہ دوی کول | ادوچوکر | د موسیٰ قوم | پس لہ دے نہ | د خیلو کالو نہ
خیلو علونو بدلہ ورکولے شی ۔ او د موسیٰ قوم دہغہ (طورتہ دتلو) نہ پس دخیلو کالو نہ یونخے جو

عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

نخ | چہ یویدن وو | چہ پکینے آواز وو | آیا دوی ونہ لیدل | چہ ہغہ | خبرے نہ کوی ددکوس
کرو | یوہ تشہ جو نہ وہ چہ آواز بہ لے کولو | آیا دوی (دومرہ قدس) نہ کنتل چہ نہ لے ورسرہ خبرے

وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٣٨﴾

اونہ بنائی دوی تہ | (خہ) لاس | دوی ہغہ (معبود) جوکر | ادووی دو | ظالمان
کولے اونہ لے ورنہ (حقہ) لاس بنودلہ | ہغوی دامعبود ونیولو | اوہغوی دیرظالمان وو -

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا

اوہرکھ چہ | شرمندہ شول | ادووی ولیدل | چہ دوی | بے لاسے شول
اوکھ چہ ہغوی (د دے عمل نہ) شرمندہ شول او ہغوی وکتل چہ دوی واقعی گمراہ شوی

قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ

نودکو وویل | کہ چرے | رحم ونہ کرپہ مونز | زمونز | او | دے (نہ) بخشلو مونز | نوخامجا بہ مونز شو
نولے وویل چہ کہ خیل خدائے راباند رحم ونہ کری او زمونز گناہ ونہ بخشنی | نو مونز بہ خامجا

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣٩﴾ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا

لہ نقصان موند ونگونہ | اوہرکھ چہ | واپس راغے | موسیٰ | دخیل قوم طرف تہ | بہ غصہ کینے | او غم کینے
برباد شو - اوہرکھ چہ موسیٰ علیہ السلام د غصہ او د غم نہ دک خیل قوم تہ واپس راغے

قَالَ يَبْنَؤُكُمْ خَلْفَتُؤُنِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

نودکو وویل | دیرہ خرابہ | قائم مقامی دکرہ تازما | لہ مانہ پس | آیاتندی دکرہ تاسو | دخیل رب د حکم تہ
نولے وویل چہ زمانہ پس تاسو دیر خراب کار وکرو آیا د خدائے د حکم د راتلونہ ورا ند مو تلو وکر ؟

وَأَلْقَى الْأَوَاخَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ

اووٹے غورزولے | تختیائے (د تورات) | اووٹے نیولو | سر | دخیل دروس | چہ رابند کولے
اوموسیٰ علیہ السلام تختی و غورزولے او دخیل ورور (ہارون) د سروینتہ لے ونیول او حان تہ لے

إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَأَكَادُوا

خان تہ | دوئیل (ہارون) | اے زما دمورخویہ | بیشک دے خلقو | زہ کزورے وگنرلم | اونزدے وگنرلم | ہارون ورتہ و دوئیل اے زما دمورخویہ ! دے خلقو زہ کزورے وگنرلم | اونزدے وگنرلم |

يَقْتُلُونَنِي ز ۷ فَلَا تُشْمِتُ بَنِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلَنِي

چہ ورم و زنی | پس مہ خوشحالوہ | یہ ماباند | دشمنان | اومہ شاملوہ ما | زہ تے قتل کرے دے | نو د بنستان راباند مہ خوشحالوہ | او د ظالمانو یہ دلہ

مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۱۵۰ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوِي وَ

ہفہ خلقو سرہ | چہ ظالمان دی | دہ و دوئیل | اے زما رہہ ! | معاف کرہ ما | او زما درور | او | کہے مہ شہیرہ - موسیٰ علیہ السلام دوئیل اے زما خدا یہ ! ما او زما درور و بخنبہ او

أَدْخَلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۱۵۱ إِنَّ الَّذِينَ

داخل کرہ مونہ | یہ خیل رحمت کینے | او تہ | دہو لو نہ زیات رحم کو نکینے | بیشک کو موچہ | مونہ یہ خیل رحمت کینے داخل کرہ | او تہ | دہو لو نہ زیات رحم کو نکینے | بیشک کو موخلقو

اتَّخَذُوا الْعُجُلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ

و نیولو (معبود) | تختہ | دُبہ رسیدی دوی تہ | غضب | ددوی د رب | او ذلت | چہ تختہ معبود جوہ کرے وو | یہ ہفوی یہ ویرزہ دہفوی د رب د طرف نہ عذاب نازل شی او د

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۱۵۲ وَالَّذِينَ

یہ ژوند د دنیا کینے | او دغہ شان | مونہ سزا د کو د | دروغ تہ و نکوتہ | او ہفہ خلق کو موچہ | دنیا یہ ژوند کینے رسوائی (ہم) | او دغہ شان مونہ دروغ جوہ و نکوتہ سزا د کو د | او ہفہ خلق کو مو

عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا بِرَبِّكَ

بد عملو نہ و گنرل | بیائے توبہ و کرہ | پس لہ دے نہ | او ایمان تے راوہ | بیشک ستارہ | چہ خراب کارو نہ کری دی | بیائے دہے نہ پس توبہ و کرہ او ایمان تے راوہ نو بیشک ستارہ

مِّنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۱۵۳ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى

د دے نہ پس | بخنبونکے | مہربان دے | او کلاہ چہ خاموشہ شو (کہ شوہ) | د موسیٰ | د توبہ ایستلو نہ پس | بخنبونکے (او) | مہربان دے | او ہر کلاہ چہ د موسیٰ علیہ السلام غصہ

الْغَضَبِ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۖ وَفِي نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

غصہ | نور او چتے تے کرہ ہفہ تختی | او دہے پہ لیکلے نشوی کینے | ہدایت | او رحمت (وو) | سرہ شوہ | نو تختی تے راو چتے کرے | د دے پہ مضامینو کینے | ہدایت او رحمت وو

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۱۵۴ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ

دہو خلقو د پارہ | چہ د خیل رب نہ | ویریدی | او خو بن کرل | موسیٰ | د خیل قوم نہ | دہے چا د پارہ چہ د خیل رب نہ ویریدی - او موسیٰ علیہ السلام د خیل قوم نہ او یاتنہ سری

سَبْعِينَ رَجُلًا رَلِّيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

اویا (۷۰) | سری | زمونڊ د و عڌ ډپاره | پس هر کیمه | و نیول دوی له | زلزلے | نو دے و نیل
خو بن کړل چه زمونږ مقرر کینته له (راشی) بیا چه هغوی زلزلے راو نیول، نو موسیٰ و و نیل

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي أَتُهْلِكُنَا

له ربه | که چیرته غوښتل | نو هلاک کړی به و د نادی | له دے نه وړاند | او زه (هم) | آیاته زمونږ هلاکوه
اے زما خدا یه! که تاهو غوښتل نو دوی او زه به د لایخوا هلاک کړی و د - آیاته زمونږ ټول

بِمَا فَعَل السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ

په بدله دهغه خه | چه و کړل | کم عقلو | له مونږ نه | نه دی | دا (خه تره) | مکر صرف | استاز میبست د
په هغه (جرم) هلاکوه چه په مونږ کینے د یو هوکم عقلو د لاسه شو د - دا خو فقط ستا یواز میبست دے

تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ

ته مکرهه کوے | په دسره | خو ک | چه ته غواړی | او ته هدایت ور کوے | چاته چه | ته غواړی | ته یی
چه چاته د خوښه وی هغه پرے مکرهه کوے او چاته چه د خوښه شی هغه ته پرے هدایت کوے، زمونږ

وَلِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

زمونږ کار ساز | پس د بخښنه مونږ | اورحم وکړه په مونږ | او ته | د ټولونه ښه | بخښونکے یی -
کار ساز خو ته یی - نو مونږ معاف کړه او په مونږ باند رحم وکړه او ته د ټولونه زیات - معافی کوونکے یی

وَكَتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا

او ولیکه | مونږ ډپاره | په دے دنیا کینے | نیکی | او په آخرت کینے (هم) | بیشکه مونږ
او مونږ ډپاره په دے دنیا کینے هم نیکی ولیکه او په آخرت کینے هم ، بیشکه مونږ

هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

رجوع وکړه | تاته | دے فرمایل | خپل عذاب | زه رسووم | هغه چاته چه زه غواړم | او زما رحمت
تاته رجوع کوو - ارشاد و شو چه زه خپل عذاب چاله غواړم هغه ته رسووم او زما رحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۖ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ لَا يَشْقُونَ

خوړ دے | په هر څیز | پس ډیر زه دا ولیکم | هغو خلقو ډپاره چه | پر هیزگاری کوی
په هر څیز باند خوړ دے ، پس زه به دا نیکی هغه خلقو ډپاره ضرور لیکم چه پر هیزگاری کوی

وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

او ورکوی | زکوٰة | او هغه خلق کوم چه | زمونږ په آیتونو | یقین کوی - | کوم خلق چه
او زکوٰة ورکوی - او هغه خلقو ډپاره چه زمونږ په آیتونو باند ایمان راوړی ، هغه خلق چه د

يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

تابعه داری کوی | د رسول | چه نبی | امی دے | هغه پیغمبر | چه دوی مومی هغه | لیکل شو
داسه رسول نبی امی پیروی کوی ، چه دهغه ذکر دوی خپل ځان سره په تورات او په

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ

دخپلو هانوسره | په تورات كې | او انجيل (كې) | هغه حكم كوي دوى ته | د نيك كار
انجيل دواړو كې ليكلى بيا موف ، او هغه دوى ته د نيكى حكم كوي

وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ

او منع كوي دوى | له بد كار نه | او حلالوي | دوى دپاره | پاكيزه خيزونه | او حراموي
او له بدو كارونو نه منع كوي او پاكيزه خيزونه ددوى دپاره حلالوي ، او ناپاك خيزونه

عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَ

په دوى باندې | ناپاك خيزونه | او كوزوي | له دوى نه | ددوى پيټي | او قيدونه
هغوى دپاره حراموي ، اوله دوى نه پيټي كوزوي ، او طوقونه

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ

كوم چه | د د | په دوى باندې | پس كوم خلق | چه ايمان راوړ | په هغه | او د هغه ملاتړ وكړو | او د هغه مدد وكړو
تره نه پيرانيزي ، نو ټوك چه په هغه ايمان راوړى او د هغه ملاتړ وكړى او مدد دى وكړى

وَاتَّبَعُوا التَّوْرَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

او تابعدارى وكړه دوى | د هغه نور كوم چه | نازل كړى شو | د د هغه سره | هم دغه خلق دى | كامياي موندونكى
او په هغه رنځر په روان شي چه هغه سره نازل شوى ده ، نو هم دغه كسان كامياب دي .

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۚ الَّذِي لَهُ

دوايه | اے خلقو! | بيشكه زه | د الله پيغمبريم | تاسو ټولو طرف ته | د چا دپاره چه ده
(پيغمبره!) دوايه چه اے خلقو! زه د خداى رسول يم چه تاسو ټولو ته رالېږلى شوى يم ، هغه خداى

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ

بادشاهى | د آسمانونو | او د زمكه | نشته د ټوك معبود | سوا د هغه نه | هغه ژوندى كوي | او د هغه مړه كوي
چه د آسمانونو او زمكه مالك دى ، په د هغه نه بل معبود نشته هم هغه ژوند بخښي او مړه كړي

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ

پس تاسو ايمان راوړئ | په الله | او د هغه په رسول | چه بنى | اُمى دى | كوم چه | ايمان راوړئ
راوى نو تاسو ټول په الله ايمان راوړئ او د هغه په رسول چه امى بنى دى چه په الله او د هغه

بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۚ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

په الله | او د هغه په كلام | او تابعدارى وكړئ د هغه | دپاره د چا تاسو | سمه لار بيا مومئ .
په كلام باندې (پخپله هم) ايمان لرئ او د هغه تابعدارى وكړئ چه تاسو سمه لار بيا مومئ

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ

او د موسى د قوم نه | يوه ډله ده | چه لاره ښايي | د حق طرف ته | ادم د مطايع
او د موسى عليه السلام په قوم كې داسې يو ټولې هم شته چه د حق لار هدايت كوي او د حق مطايع

يَعْدِلُونَ ﴿١٥٨﴾ وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا

دوی انصاف کوی | او مونږ جدا جدا کرل دوی | دولس قسبه | قبیلے قبیلے | دے دے |
انصاف کوی | او مونږ دوی په دولسو قبیلو کښه په جدا جدا ټولو کښه تقسیم کرل

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ

او مونږ وحی وکړه | موسی طرف ته | کله چه اوبه وغوښتلې دده نه | دده قوم | چه دوه
او کوم وخت چه قوم د موسی علیه السلام نه اوبه وغوښتلې نو مونږ ورته وحی وکړه چه فلانے کت

بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا

په خپله همسا | کانډه | پس روانه شوه | دهغه نه | دولس (۱۲) | چینه |
په همسا دوه نه | نو د دهغه نه دولس چینه راوخت کیدې ، هریو

قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ

دپیژندلو | هر یو | قبیلے | خپل خپل کور | او مونږ سیورے کړد | په دوی باند
ټولی خپل خپل کور معلوم کړو - او مونږ په دوی د ورځ

الْغَمَامَ ۖ وَانزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلٰوٰی ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ

د ورځ | او نازل کړل مونږ | په دوی باند | ترنجبین | او مرغان | چه خورئ | له پاکیزه خیزونه
سیورے وکړو ، او من او سلوی مو پرې نازل کړو چه هغه پاک خیزونه خورئ

مَا رَزَقْنٰكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١٦٠﴾

کوم چه مونږ در کړل تاسو ته | او نه د کره ظلم دوی په مونږ | لیکن دوی به په خپلو ځانونو | ظلم کولو
چه مونږ در له روزی کړی دی او مونږ په دوی ظلم نه دے کړه بلکه دوی پخپله په خپلو ځانونو ظلم کړه

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ

او هر کیمه | او ویل شول | دوی ته | چه اوسیدئ تاسو | په دے | کلی کښه | او خورئ | له دغه کلی نه | کوم ځای نه چه
او کوم وخت چه ورته ویل شو چه په دے کلی کښه اوسیدئ او دهغه د فصلونو په مرضی

شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ

تاسو غواړئ | او دایئ | "معاف کړه" (مونږ) | او داخل شئ | دروازے ته | سجده کوئ | چه د بخښو مونږ
خورئ او حطه حطه وایئ ، او د ښار دروازے ته سجده په حالت کښه ورنوئئ ، مونږ به ستا

لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيْدُ الْحَسَنِيْنَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

تاسو له | گناهونه ستاسو | زیات به د کړو مونږ | ښکانونه | پس بدله کړه | هغو چه ظالمان وو
خطا ګانے معاف کړو او ښکانونو خلقو سره به د ښه زیاته مهربانی وکړو . نو په دوی کښه چه څوک ظالمان وو ،

مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

له دوی نه | خبره | سوا دهغه نه | چه ویل شو د دوی ته | پس راوړل یو مونږ | په دوی باند
هغوی ښودلے ټکي په بل ټکی بدل کړو - نو مونږ په دوی باند د دے ظلم

۱۵۹

۱۶۰

مع

۱۶۱

رَجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦١﴾ وَسَأَلَهُمْ

عذاب | له آسمان نه | په دے وجهه چه | دوی ظلم کولو | او تپوس وکړه له دوی نه
په وجه د آسمان نه عذاب رانازل | کرد - | او د دوی نه دهغه کلی (د خلق)

عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ

د دے کلی په خفله | کوم چه | آیا و | په غامه | د سمندر | کله چه | د دې د حدنه تیریدل
په خفله تپوس وکړه چه د سمندر په غامه آباد وو، چه هغوی به د سبت په ورځ د حدنه

فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَءً

په ورځ د خالی | کله چه راتلل به دوی ته | د دوی کبان | په ورځ د خالی د دوی | ښکاره
تجاوز کولو چه کبان به ورته د سبت په ورځ ښکاره راتلل

وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ

او کومه ورځ چې نه ده | نو نه به راتلل دوی ته | دغه شان | مونږ به ازمايیل دوی
او چه د سبت ورځ به نه وه نو نه به راتلل ، په دے چل مو د هغوی ازمايشت کولو

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٢﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لَمَّ تَعْطُونَ

په وجه د دوی د نافرمانی | او هر کله چه وویل | یو دے | له دوی نه | تا سو د نصیحت کوی
خکه چه هغوی نافرمانه خلق وو - او کوم وخت چه په هغوی کینه یو ویل وویل چه تا سو دے خلقو ته

قَوْمًا ۚ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ

د قوم نه | چه الله | هلاکونکې د دوی | یا | دوی ته عذاب ورکونکې | عذاب | سخت
خه له نصیحت کوی چه الله تعالی ته هلاکوی یا په سخت سزا اخته کوی

قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٣﴾

دوی وویل (چه) | عذر پیش کولو دپاره | په نزد د رب ستاسو | او دپاره د که دوی | پر هیزماری وکړی
هغوی ورته وویل چه (مونږ دا کار) خکه کو د چه الله ته خپل عذر پیش کړو او شاید چه دوی منع شی

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ

پس هر کله چه | دوی هیر کړل | هغه خه | چه نصیحت شوو د دوی د هغه | نو نجات ورکړ مونږ | هغو خلقو ته
نو هر کله چه هغوی هغه نصیحتونه هیر کړل ، نو مونږ هغه کسان خو بچ کړل چه د بدی نه

يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيْسٍ

چه منع به کوله | له بد کار نه | او د نیول مونږ | هغه خلق چه | ظالمان وو | په عذاب | سخت سزا
ته خلق منع کول ، او نور ټول ظالمان مو په نا ترسره عذاب کینه راو نیول

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ

په دے وجه | چه دوی به نافرمانی کوله | پس هر کله چه | دوی سرکشی وکړه | د هغه خبر نه | د کوه نه چه منع کړل شوی
خکه چه هغوی بد عمله وو - بیا د کوم کار نه چه دوی منع کړے شوی وو کله چه به د کینه دوی

قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ

نو ونبیل مونز | دوی تہ | چہ شئی | بیزوکان | ذلیلہ | اوھرکھ چہ | حکم ورکرد | ستارب
دھند نہ تیر شول - نو مونز ورتہ و ونبیل چہ ذلیلہ بیزوکان شئی - اوھفہ وخت یادکرہ چہ ستارب دااعلات

لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

چہ خامخابہ رالیبری | پہ دوی باند | ترورٹہ د قیامت پور | ہفتہ ٹوک | چہ رسوی بہ دوی | سخت عذاب
دکرو چہ ترقیامنتہ بہ پہ کہ بنی اسرائیلو باند | اسے خلق مسلط کرم چہ دذلت عذاب بہ وراکوی

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

بیشک | ستارب | زر عذاب ورکوونکے | او بیشک دے | بخشنوکے | مہربان دے -
بیشک ستارب پہ سزا ورکولوکنے دیر تیز دے او بخشنوکے مہربان دے

وَقَطَّعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ

او مونز جدا جدا کھل دوی | پہ زمکہ کنے | دے دے | خٹہ نہ دوی نہ | نیکان دی | او خٹہ نہ دوی
او مونز دوی پہ دنیا کنے جدا جدا کھل او پہ قامون کنے مو تقسیم کرل، شوک پیکنے نیکان وو او شوک پیکنے

دُونَ ذَلِكَ ۖ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾

دے نہ علاوہ (دی) | او مونز آزمائیل دوی | پہ نعمتون | او تکلیفون | چہ دوی | بیرتہ راوگرئی -
بل شان وو | او مونز دوی پہ بنواو بدو (دوارہ قسم) حالتون و آزمائیل شاید چہ دوی (دنا فرمانی نہ)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

بیا جانشین شول | پس نہ دوی نہ | بد جانشین | چہ وارثان شول | د کتاب | چہ دوی اخلی | مال
پستہ شئی - بیا دے نسلون نہ پس داسے نا خلفہ ترے نہ پلتے شول او داللہ د کتاب وارثان شول چہ د دنیا

هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۖ وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

دے ادنی دنیا | او وائی | چہ بخشنہ بہ دکرے شئی مونز تہ | او کہ چہ راشی دوی تہ | مال
مال متاع پرے راغون دوی او داوائی چہ مونز تہ بہ دیر زر معافی و شئی، او کہ ہفسے مال ورلہ بیا پہ لاس

مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ۖ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

پہ شان دھف | نواخلی ہفہ | آیانہ وہ اخستہ شوے | لہ دوی نہ | کلکہ وعدہ | د کتاب
ورٹی (وہ بے یتوسہ لے) اخلی، آیا دوی نہ پہ کتاب (تورات) کہے دا وعدہ نہ وہ اخستہ شوے چہ د

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۖ

چہ نہ بہ وائی دوی | پہ اللہ باند | سوا حق خبر نہ | او | لوستلی دی دوی | خد چہ | پہ دیکنے (رو)
اللہ پہ نوم بہ بغیر دحق نہ نورٹہ نہ وائی؟ او دوی خد چہ پہ دے کئے دو لوستلی ہم دی

وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

او کوہ | د آخرت | دیرینہ دے | ہفہ کسانوہ | چہ ویرینہ (داللہ نہ) | پس ایاتاسو عقل نہ لری
او د آخرت کوہ دھف خلقو د پارہ دیرینہ دے کوہ چہ پڑھیز کارہ دی ایاتاسو پہ دہم نہ یوہیری

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا

او هغه خلق | چه کک نیسی | کتاب | او قاسوی | مونخ | بیشک مونخ
او هغه خلق چه کتاب لے په مضبوطی سره بنوے دے | او مونخو نه باقاعدہ کوی | یقیناً مونخ

لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝۱۰ وَإِذْ تَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ

نہ ضائع کوو | اجر | اصلاح کوونکو | او هرکله چه مونخ اوچت کړو | غر | د دوی د پاسه
د داسے نیکانو خلقو اجر نه ضائع کوو - او یاد کړه هغه وخت چه مونخ غر د دوی د سرو نو د

كَانَ ظِلُّهُ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا

داسه لکه چه دا | تنبو دے | او دوی خیال کړو | چه دا | راپریو تونکے دے | په دوی باند | ونیسی تاسو
پاسه داسے اوچت کړو لکه چه ترې او هغوی ته یقین وشو چه اوس دا په هغوی باند پریو تونکے دے (ورته مرویل

مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَآذِكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝۱۱

خه چه مونخ درکړی تاسو | په مضبوطی سره | او یاد کړئ | خه چه په دے دے | چه تاسو | بهر پاتے شی
(چه) مونخ کوم کتاب درکړے دے هغه ټیټک ونیسی او چه خه په کښه لیکلی دی هغه یاد ساتی چه د گناهونو نه بهر شی

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

او هرکله چه | واخستلو | ستارې | له بنياد مونه | د دوی له شاکانونه | اولاد د دوی
او هغه وخت ورته یاد کړه چه ستارې د بنياد مو د ملاکانو نه د هغوی اولاد راوړیستلو

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ۖ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا

او گواهی لے واخله له دوی | د دوی په نفسونو باند | ایانه یم زه | ستا سرب | دوی وویل | هو | یه | مونخ گواهی درکړو
او هغوی لے په خپلو خانو نو گواهان کړل (او ټیټک وکړه) | ایازره ستا سرب نه یم | هغوی وویل | له نه | مونخ په دے

أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غْفِلِينَ ۝۱۲ أَوْ تَقُولُوا

چه وبه وایئ تاسو | په ورځ د قیامت | چه بیشک مونخ وو | د دے نه | به خبره | یادوبه وایئ دا چه
گواه یو | دا هکله چه تاسو د قیامت په ورځ دا ونه ویلے شی چه مونخ د دے نه خبر نه وو - یادونه وایئ

إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ

بیشک | شرک کړے وو | پلارانو زمونږ | له دے نه وماند | او مونخ وو | (د دوی) اولاد | دروستوله دوی نه
چه شرک خو وړاند زمونږ پلار نیکه شروع کړے وو او مونخ د هغوی په نسل کښه دره مستوپیداشی وو

أَفْتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝۱۳ وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ

نو آیانه هلاکوبه مونږ | په دے چه کړے دے | کدرا هانو | او دغه شان | مونږ بیانوو
نو آیانه مونږ د هغه کارونو په وجه هلاکوبه چه (پخوانو) غلط کارو خلقو کړی وو او دغه شان مونږ خپل ایتونه

الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝۱۴ وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي

آیتونه | او د پاره د دے چه دوی | بیرته راوگرځی | او دا ورو | دوی ته | حال | د هغه په
په تفصیل سره بیانوو شاید چه دوی (حق لاس ته) راوگرځی - او اے سغیره | د خلقو نه د هغه پا قصه وپولس

اَتَيْنَاهُ اٰتَيْنَا فَاَنْسَلَخْ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ

کوم تہ چہ مونبر و رکری و د | خپل ایتونہ | بیا دے و وتلو | د دے نہ | پس و لکید دے پیسے | شیطان | اوشو دے
چہ مونبر و س تہ خپل ایتونہ و رکری نو هغه تہ نہ خان را بنکو نو شیطان و پیسے و لکید و ، نو پہ کمر اهانو

مِنَ الْغَوِيْنَ ۝ وَكُوْا شِرْكًا لَّرَفْعَنَّهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗ اٰخَلَدَ

له کمر اهانو تہ | اوکھ چر | مونبر غوینتلے | او اوچت کرکے و مونبر | پ دے دے آیتون | او لیکن دے | مائل شو
کینے شامل شو - اوکھ مونبر غوینتلے نو هغه مرتبہ بہ مو پ دے آیتون اوچتہ کرکے و ه ، لیکن هغه خود دنیا

اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰیۙهٖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ

د مے طرف تہ | او پیروی تے و کره | د خپل خواہش | نو د دے مثال | پہ شان د مثال د سپی د | کڑ چر
طرف تہ مائل شو او د خپل نفسانی خواہش او تا بعد رک و کره ، نو د دے مثال د سپی پہ شان دے ک تہ

تَحْبِلُ عَلَيْهِ يَلْهَثُ اَوْ تَتْرٰكُهُ يَلْهَثُ ۚ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

تہ عملہ و کرکے پ د د | نو هم ژبه را و باسی | یا دے پرید دے | نو هم ژبه را و باسی | هم دا | مثال د د هغو خلقو
هغه و زغلو نو هم ژبه را و باسی اوکھ هغه پرید دے نو هم ژبه را و باسی ، هم دا مثال د هغو خلقو د

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰتِنَا ۚ فَاقْصِصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۷۹

کوموچہ | دروغ و کفر | زمونبر آیتونہ | پس بیان کره تہ | هم دا حالات | چہ دوی | غور و کری
چہ زمونبر آیتونہ دروغ کفری ، تہ دوی تہ دافصه او وروه شاید چہ دوی غور او فکر و کری

سَآءَ مَثَلًاۙ لِّلْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰتِنَا ۚ وَاَنْفُسُهُمْ

دیر بد د | مثال | د هغه قوم | کوموچہ | دروغ و کفر | زمونبر آیتونہ | او پہ خپلو هانو
د دے خلقو دا مثال دیر خراب دے کوموچہ زمونبر حکومہ دروغ و کفر او پہ خپلو هانو

كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ۝ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِیْ ۚ وَمَنْ

دوی ظلم کوو | چاته چہ هدایت و کری الله | نو هم هغه د | په سمه لار باند تلونک | او شوک چہ
باند تے ظلم کوو - چاته چہ الله هدایت و کری نو بس هغه سمه لار بیا مومی ، او شوک چہ

يُضِلُّ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ذَرٰنَا لِحٰجَتِهِمْ

کمره کری | پس هم هغه د | نقصان موندونکی | او بیشک | مونبر پیدا کری د | د دوزخ د پاره
د هدایت نه محروم کری نو هغوی تا و انیان پاتے شی - او دا حقیقت دے چہ مونبر دیر پیریان

كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ

دیر | پیریان | او بنیاد م | د دوی زهونه دی | چہ نه پوهیږي هغه سره | او د دوی
او بنیاد م دوزخ له پیدا کری دی - د هغوی زهونه شته خو د پوهه کوشش نه کوی او هغوی

اَعْيُنٌ لَّا يَبْصُرُوْنَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ اَذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ اُولٰٓئِكَ

سترکے دی | چہ دوی نه وینی | پ هغه | او د دوی | غور و نه دی | چہ دوی نه اوری به هغه | دا خلق
سترکے شته خو کتل پیر نه کوی - او د هغوی غور و نه شته خو او ریدل پیر نه کوی ، هغوی

كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٤٩﴾ وَلِلَّهِ

په شان د څارو و دى | بلكه د دوى نه هم زيات كراه | هم دا خلق دى | (دين نه) نا خبره | او الله د پاره دى
د څارو و په شان دى بلكه د هغوى نه هم زيات كراه دى، او هم دا خلق (د حق نه) بې خبره پاته دى او د الله

الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ

نوموت | بښه | پس بلى هغه | په دې ناموسه | او پريږدئ | هغه خلق | چه غلطه لار اختياروي
قول نوموت بښه بښه دى، نو په هغه نوموت ته يا دوى او هغه خلق پريږدئ چه د الله په نومونو كېنه

فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٠﴾ وَمِمَّنْ

د هغه په نامو كېنه | د پريزر به سزا وركړه شي دوتئ | د هغه څه چه دوى به كول | اوله هغو خلقو نه
كېرليچونه لټوي، دوى ته به د خپلو عملونو بدله د پريزر وركوله شي - او د مونږ په مخلوق كېنه

خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿٥١﴾

چه مونږ پيدا كړى دى | يوه ډله ده | چه لار ښايي | د حق طرف ته | او هم د دې مطابق | دوى انصاف كوي
يوه ډله داسه هم شته چه د حق مطابق (خلقونه) هدايت كوي او د حق مطابق انصاف كوي

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٢﴾

او هغه خلق چه | دروغ گزى | زموږ آيتونه | زړه چه مونږ به ډېر ډېر د دې ډېر ډېر | داسه چه دوى ته به خبر نه دى
او چا چه زموږ حكومنه دروغ گزلى دى مونږ به د پريزر هغوى درجه په درجه داسه په كړنه كېنه او خلو چه هغوى ته

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٥٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا

اوزه مهلت وركوم | دوى ته | بشكه | زما تدبير | د پريزر بدست دى | ايا دوى غور و نه كړو
به معلوم هم نه شي - اوزه هغوى ته مهلت وركوم، زما تدبير د پريزر مضبوط دى - دوى چرې دې ته فكر نه كړې

مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٤﴾

چه نشته د دوى په ملكى (محمد) | څه ليو نټوب | نه د دې دې مگر | وپرونكې (دې) | ښكاره
چه د دوى په دې ملكى (پيغمبر) بايد د پريزيانو هيله اثر نشته، هغه خو ښكاره وپرونكې د دې

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ

او ايا دوى غور و نه كړو | په حكومت كېنه | د آسمانونو | او د زمكې | او څه چه پيدا كړل | الله
آيا دوى چرې د آسمانونو او زمكې انتظام نه دى كولى آيا دوى بل هيله څيز ته چه الله

مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ

له هر څيزه | او دا چه شايد | نژدې شوى دى | نيته د دوى
پيدا كړى دى نه دى كولى او دې ته هم فكر نه دې كړې چه شايد د دوى نيته رانژدې شوى دى

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ

پس په كومه خبره | پس له دې نه | نه دوى ايمان راوړي | هغه څوك چه كراهه كړى الله | نشته څوك لار يې و نه ده
اوس به د دې (قرآن) نه پس دوى به بله كومه خبره ايمان راوړي؟ څوك چه الله د هدايت نه محروم كړى هغه ته هېڅ هدايت

وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٧﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ

ادھنہ پریرد دوی | د دوی پہ سرکشی کہے | سرگردانہ | تپوس کوی دوی لہ تانہ | د قیامت پہ حقلہ
نہ شی کوئے اوداسے خلق اللہ پہ خیلہ سرکشی کہے سرگردانہ پریردی۔ دوی تانہ د قیامت پہ حقلہ تپوس کوی

أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

چہ کلہ بہ وی | د دے قائمیدل | دواہ | یقیناً | علم د دے | زمارب سرہ دے | نہ بہ بنکارہ کوی دا
چہ کلہ بہ راجی ؟ ورتہ دواہ چہ د دے علم خوزمارب سرہ دے، ہم ہفہ بہ دے پہ

لَوْ قَتَلَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ

د پہ خت باند | مگر ہم ہفہ | دیر درنہ حادثہ وی | پہ آسمانوں کہے | او زمکہ کہے | نہ بہ راجی تاسوتہ
خیل دخت بنکارہ کوی، دا بہ د آسمانوں او د زمکہ دیر سختہ حادثہ وی، پہ تاسو بہ بالکل

إِلَّا بَعَثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا

مگر ناکھانہ | دوی لہ تانہ تپوس کوی | لکہ چہ تہ | پہ لہون کہے لگیلیہ دھفہ | دواہ | بیشک | علم د دے
ناکھانہ راجی، دوی تانہ داسے پوینتے کوی لکہ چہ تہ دھفہ تول تحقیقات سترسولی وی، ورتہ دواہ چہ دھفہ علم

عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ قُلْ

د اللہ سرہ دے | لیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیری۔ | دواہ
صرف اللہ سرہ دے، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیری۔ ورتہ دواہ

لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

زہ نہ یم مالک | د خیل خان د پارہ | د نفع | اونہ د نقصان | مگر خہ چہ | غوری اللہ
زما خو د خیل ذات د نفع نقصان ہم ہیخت اختیار نشہ، مگر خومرہ چہ اللہ تعالیٰ تہ منظور وی

وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ

او کہہ چرے | زہ پوہیدلے | پہ علم غیب باند | نو ما بہ دیر راہول کہے وو | لہ خیر نہ
او کہہ ماتہ د غیبو خبرے معلومے وے نو خان لہ بہ یم دیرے بیکرے راہولے کہے وے

وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا إِنَّا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

اونہ بہ د ورسیدلے ماتہ | خہ تکلیف | نہ یم زہ | مگر | دیرونیکی | اوزیرے درکوونکی
او ہیخت نقصان بہ راتہ نہ رسید و۔ زہ خو بس دیرونیکی اوزیرے درکوونکی یم ہفہ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ

ہو خلقوتہ | چہ ایمان لری | ہم ہفہ دے کوم چہ | پیدا اکری تاسو | یو نفس (ادم) نہ | او پیدائے کورہ
چاتہ چہ زما خبرہ منی۔ اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ تاسوئے د یو نفس نہ پیدا اکری او ہم د

مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا

د دہ نہ | د دہ بنجہ | چہ دے آرام بیامومی | د دے سرہ | پس ہر کلہ چہ | جماع وکرہ (سری) د دہ
ہفہ نہ دے ورلہ جوہ پیدا کورہ چہ سکون ورسرہ بیامومی نو کوم وخت چہ نرد بنجہ سرہ یومہ

حَمَلْتُ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلْتُ

(نو) ہفہ حاملہ شوہ | پہ حمل سیک | پس تللہ راتللہ | پہ ہفہ سرہ | بیا ہر کلہ چہ | ہفہ درنہ شوہ
شی نو ذہفہ معمولی شان حمل شی ، چہ ہفہ ورسرہ کمرئی راگراشی ، بیا چہ ہر کلہ حمل دروند شی نو

دَعَا اللّٰهُ رَبَّهُمَا لَیْنِ اٰتِیْتَنَا صَالِحًا لِّنَكُونَنَّ

نودعا وکرہ دواہ | ذاللہ نہ | چہ ددوی | کڈچرک تارا کر و مونبرہ | (خوئے) تند رست | نوخامخابہ شو مونبرہ
دواہہ پہ شریکہ خیل رب تہ دعا وکری ، کہ مونبرہ تانیک اولاد را کرد نو مونبرہ ستا

مِنَ الشُّکْرِیْنَ ۱۸۹ فَلَمَّا اٰتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ

لہ شکر گزارونہ | بیا ہر کلہ چہ | ہفہ وکرہ دوی تہ | (خوئے) روغ | نو جوہر کل دوی | ہفہ لہ شریکان
دیر شکر گزار یو - نو ہر کلہ چہ اللہ ورلہ روغ رمت خوئے وکرہ نو دواہ و خدائے لہ شریکان جوہر کل

فِیْمَا اٰتٰهُمَا فَتَعٰلٰی اللّٰهُ عَمَّا یُشْرَکُّوْنَ ۱۹۰ اَیُّشْرَکُّوْنَ

پہ ہفہ خہ کنے | چہ وکرہ کل دوی | پس دیر اوچت ذاللہ | لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی (دہفہ) شریک جوہر | آیا و شریک جوہر
پہ ہفہ خیز کنے چہ خدائے وکرہ دو ، اوللہ دیر اوچت ذہفہ خیز و نو نہ چہ دواہ و شریک جوہر - آیا دوی ورلہ

مَا لَیَخْلُقُ شَیْئًا وَهُمْ یُخْلَقُوْنَ ۱۹۱ وَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ

ہفہ خیز | چہ نہ پیدا کوئی | ہیخہ خیز | اودوی (بخیلہ) | پیدا کیدے شی | اونہ (خو) دوی طاقت لری
ہفہ خیز و نہ شریکان کوئی چہ ہیخہ ہم نہ شی پیدا کوئے بلکہ بخیلہ پیدا کیدے شی او ہفوی ددوی دمد

لَهُمْ نَصْرًا وَلَا اَنْفُسُهُمْ یَنْصُرُوْنَ ۱۹۲ وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ

دہفوی | دمد | اونہ | دخیل خان | مدد کوئے شی | اوکرہ تہ راوبلے دوی
طاقت ہم نہ لری اونہ دخیل خان مدد کوئے شی - اوداے مشترکانو | اوکرہ چرے تاسو

اِلَی الْهُدٰی لَا یَتَّبِعُوْکُمْ سَوَآءٌ عَلَیْکُمْ اَدْعَوْتُوهُمْ

سے لارے طرف تہ | نو پیروی نہ کوئی ستاسو | برابرہ دہ | پہ تاسو | داچہ تاسو و بلئی دوی
سے لارے طرف تہ راوبلئی نو ستاسو پہ خبرے پسے بہ نہ لئی - تاسو دپارہ برابرہ خبرہ دہ کہ تاسو دوی دبلئی

اَمْ اَنْتُمْ صٰمِتُوْنَ ۱۹۳ اِنَّ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

یا | تاسو | چپ پاتے کیری | بیشک | کوم چہ | تاسو بلئی | سوا ذاللہ نہ
یا چپ پاتے شی (وئے نہ بلئی) - ہفہ خلق کوم چہ تاسو ذاللہ تعالیٰ نہ سوا بلئی ہفہ

عِبَادُ اَمْثَالِکُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلَیْسَتْ جِیْبُوْا لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ

ہفہ بندگان دی | ستاسو پہ شان | پس و بلئی دوی | پس پکار دہ چہ جواب درکری دوی تاسو تہ | کہ چرے یئی تاسو
ستاسو پہ شان بندگان دی | پس تاسو دی بلئی نو پکار دی چہ دوی ستاسو خبرہ قبولہ کری

صٰدِقِیْنَ ۱۹۴ اَلْهَمْ اَرْجُلٌ یَّمْشُوْنَ بِهَا اَمْ لَهُمْ اٰیْدٌ

رہستونی | آیا ددوی | بیپہ دی | چہ روان دی | پہ ہفہ | یا | ددوی | لاسونہ دی
کہ چرے تاسو رہستونی یئی - آیا ددوی بیپہ شتہ چہ نک پرے وکری یا ددوی لاسونہ شتہ چہ

يَبْطِشُونَ بِهَا ۖ أَمْلَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ

چہ نیول کوی | پہ هغ | یا ددوی | ستر کے دی | چہ وینی | پہ هغ
نیول پرے دکرے ، یاد هغوی ستر کے شتہ | چہ کتل پرے دکرے

أَمْلَهُمْ أَذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا ۖ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ

یا ددوی | غور و نہ دی | چہ آؤسی | پہ هغ | دواہ | راوبلی تاسو | خپل معبودان
یاد هغوی غور و نہ شتہ | چہ آؤریدل پرے دکرے ، (اے پیغمبر!) دواہ | چہ خپل شریکان راوبلی

ثُمَّ كِيدُونَ ۖ فَلَا تُنْظِرُونَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ

بیا | تدبیر و کری زما خلاف | اوماتہ مهلت مہ را کوئی | بیشک زما کار ساز الله دے | کوم چہ | نازل کرد کتاب (قرآن)
بیا زما دنفصاً تدبیر و کری اوماتہ مهلت هم مہ را کوئی - زما مدد کار خو هغه الله دے | چہ داکتابے را نازل کردے

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ

او هغ | کار سازی کوی | د نیکانو | او کوم چہ | تاسو بلی | د هغه نہ سوا
او هم هغ د تلو نیکانو خلقو کار سازی کوی - او تاسو چہ د الله تعالی نہ سوا نور خلق را بلی

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٩٧﴾ وَ

دوی نہ شی کوئے | مد دستاسو | او نہ د خپلو خانو | مدد کوئے شی | او
دوی نہ خو تاسو نہ مدد رسول و طاقت لری او نہ د خپل خان مدد کوئے شی - او

إِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرْهَمُهُمْ يُنْظَرُونَ

کہ چکر تاسو راوبلی دوی | سمے لارے طرفتہ | نو دوی نہ آؤری | او نہ دینے دوی | چہ دوی کوری
کہ چکر تہ دوی هدایت طرفتہ راوبلی نو دوی نہ آؤری - او داسے بنکاری چہ تاتہ (پہ غوغوغ)

إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩٨﴾ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

تاتہ | احوال داد چہ دوی | هیئت نہ وینی | معافی دکرے | او حکم و کرے | د نیک کار
کوری خو هغوی سرہ د دے نہ دینی - (اے پیغمبر!) نرمی اختیار کرے او د نیکو حکم کوہ

وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٩٩﴾ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

او | مخ داوہ | د جاہلانہ | او کہ چرے | رامنع کری تا | نہ طرفہ د شیطان نہ
او د جاہلانہ پرواہ مہ کوہ - او کہ چرے د شیطان د طرف نہ ستا پہ زہہ کہے خہ

نَزَعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٠﴾

د سوسہ | نو پناہ غواہ | د الله | بیشک هغ | آؤریدونکے | پوہہ دے
د سوسہ پیدا شی نو پہ الله تعالی سرہ پناہ غواہ یقیناً هغ نہ آؤریدونکے او پہ هر خہ پوہہ دے

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ

بیشک | هغ خلق | چہ ویریزی (د الله نہ) | هر کله چہ ورسید دوی | خہ د سوسہ | نہ (طرفہ) شیطانہ
یقیناً هغ خلق کوم چہ پرہیز کار دی کله چہ د شیطان د طرف نہ دوی نہ خہ د سوسہ پیدا شی

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ

نودوی یادوی | بیا ہم ہنہ وخت دوی | (ہر خٹ) گوری | او ددوی ورونہ (شیطانان) | دوی را کاری
نوز خدائے رایا دکری او نورائے سترے وغیرہ بی، او ددے خلق ورونہ (شیطانان) دوی ذکر اہی

فِي الْغَيْثِ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ

پہ مگراہی کہنے | بیا | دوی ہیٹ کے نہ کوی | اوکلہ چہ | رانہ دوی تہ | تہ معجزہ
طرف تہ را کاری او ہیٹ کے | کہنے نہ پریدی۔ اوکلہ تہ دوی تہ معجزہ نہ پیش کوے نو

قَالُوا كَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا قُلْ إِنَّمَا آتَيْنَا مَا يَوْحَىٰ

نودائی | ولے دد خانہ جوہ نہ کرہ ہنہ | تہ دواہ | بیشک چہ پیروی کوم زہ | دہنہ چہ وی کوہی
دوی وائی چہ ولے ددغہ معجزہ دخان نہ پیش نہ کرہ۔ تہ ورنہ دواہ چہ زہ خوپہ ہنہ لار روان یم چہ

إِلَىٰ مَنْ رَّبِّي ۚ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى

مانہ | زما درب لہ طرف نہ | دا دیلونہ دی | ستا درب لہ طرف نہ | او ہدایت
خپل رب رانہ وی کری دی۔ دا تول ستا سدرب دغارے نہ دیلونہ دی او ہدایت

وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ

او | رحمت | ہنہ خلق و دپارہ | چہ ایمان لری | اوکلہ چہ | لوستلے شی | قرآن
او رحمت دے ہنہ خلق و لہ چہ مؤمنان دی۔ او کوم وخت چہ قرآن لوستلے شی

فَاسْتَبِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٤﴾ وَاذْكُرْ

نوپہ توجہ سرہ آوری | ہنہ | اوچپ وستی | دپارہ دد چہ تاسو باند | رحم وکرے شی | او یادوی
نوپہ توجہ سرہ آوری اوچپ وستی چہ رحم در باند وکرے شی۔ او (لے پیوہ)

رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ

خپل رب | پہ خپل زہا کہنے | پہ عاجزی | اوپہ دیرہ | او بغیر
تہ پہ خپل زہا کہنے پہ عاجزی او پہ ویرے سرہ او پت پت بغیر اوان

الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ

د اوچت | اواز نہ | سحر | او مابنام | او مکیرہ تہ
اوچتو نہ خپل رب سحر او مابنام یادوہ، اوپہ غافلانو کہنے

مِّنَ الْغَفِيلِينَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

لہ غافلانوہ | بیشک | کومے درختے چہ | ستا درب سرہ دی | ہنوی تکبر نہ کوی
خان مہ شاملوہ، بیشک کومے درختے چہ ستا رب سرہ (مقرے) دی ہنوی د خدائے

عَنْ عِبَادَتِهِ وَ يُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿٢٦﴾

لہ عبادت دد نہ | او | ددہ پاکی بیانوی | او خاص ددہ تہ | سجدہ کوی
د بندگی خانوہ لوئے نہ گنوی او دہنہ پاکی بیانوی او ہم ہنہ تہ سجدے کوی

سُورَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خَمْسٌ سَبْعُونَ آيَةً وَعَشَرَ رُكُوعًا
سورة انفال مدنی کا اوپہ کہئے (شروع) دالہ پہ نوم چہ لوئے مہمان دیر رحم کوونکے دے پنخہ اویا آیتونہ اولش رکوع گلنے دی

شروع کوم دالہ پہ نوم چہ دیر مہمان دیر زیات رحم خاوند دے

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ

دوی پیوس کوی لہ تانہ | دمال دغنیمت حقہ | وایہ | دغنیمت مال | دالہ | او | درسول دے
(اے پیغمبر!) خلق تانہ دغنیمت دمال پہ قلعہ پیوس کوی وایہ چہ دغنیمت مال خود اللہ اودہغہ درسول دے

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاطِيعُوا اللّٰهَ

پس ویریزی | دالہ نہ | اوپہ صلح سرہ ویریزی | پہ خیل میں کہئے | او | حکم و منی | دالہ
نوتاسو دالہ نہ دویریزی | او | یوبل سرہ خیل تعلقات سم ساتی | او | دالہ | او | دہغہ درسول

وَرَسُولَهُ ۚ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۙ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ

اودہغہ درسول | کہ چرے یی تاسو | مؤمنان | بیشک چہ | مؤمنان | ہغہ خلق دی
حکم منی | کہ تاسو مؤمنان یی - | پہ حقیقت کہئے ایماندار بس ہم ہغہ دی

اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلْتُمْ ۖ قُلُوبُهُمْ ۚ وَاِذَا تَلَيَّتْ عَلَيْهِمْ

چہ ہرکہ | ذکر وشی دالہ | نو ویریزی | ددوی زہونہ | اودہرکہ چہ | لوستے شی | پہ دوی بانہ
چہ دالہ ذکر وادری نوزہونہ نے رپیزی ، او چہ دالہ آیتونہ ورتہ دلوستے

اَيُّنَّهُ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا ۚ وَ عَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ

دہغہ آیتونہ | نونور زیا کوی دکی | پہ ایمان کہئے | او | پہ خیل رب بانہ | دوی توکل کوی
شی | نوڈ دوی ایمانونہ نورہم مضبوط شی | او | پہ خیل رب کاملہ تکیہ لری -

الَّذِيْنَ يُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۚ

کوم خلق چہ | قائموی | مونخ | او | لہ ہغہ شہ نہ چہ مونز و رکی ددوی | خرشہ کوی -
داسے خلق چہ دمونخونو پابندی ساقی اومونز چہ وڈ کوم رزق و رکے دے دہغہ نہ دالہ پہ لارکہے خرشہ

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۚ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

ہم داخلق دی | مؤمنان | رشتونی | دوی دپارہ دی | درجے | ددوی درب سرہ
کوی دغہ کسان پہ رشتیا ایماندار دی - دوی دپارہ دخیل رب سرہ اوچتے مرتبہ دی

وَمَغْفِرَةٌ ۚ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۚ كَمَا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ

او بخشنہ دہ | اوروزی دہ | دعتز | لکہ شہک چہ | راوویستلے تہ | ستارب
او بخشنہ دہ | اوڈ عزت دوزی دہ - (اے پیغمبر!) غور و کرہ) پہ کوم انداز کہئے ستارب تہ پہ

مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ ۚ وَاِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

ستاد کورنہ | پہ حق سرہ | او | بیشک | یوے دے | د مؤمنانو
حق و صداقت سرہ دکورنہ (جہاد دپارہ) وویستلے حال دادے چہ دمسلمانانو یوے دے تہ

لَكَرْهُونَ ۝ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ

داخبر نہ خوبولہ | دوی تاسرہ جگرہ کولہ | پہ سمہ خبرہ کہے | پس لہ دے نہ چہ | ہفہ ہنکارہ شہوہ
داکرا نہ ہنکاریدلہ | دے خلقو تاسرہ پہ حقہ خبرہ کہے | دے دے دے ہنکارہ کیدونہ پس م جگرہ کولہ

كَاثِمًا يُسَاقُوتُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ وَإِذْ يَعِدُكُمُ

لکہ چہ | دوی شرے شی | مرگ طرف تہ | اودوی | موری | اوہرکہ چہ | وعدہ کولہ تاسرہ
لکہ چہ چا مرگ غارے تہ رانیکل او دوی ورتہ (پہ سترگو) کتل - اوکہ چہ (دبدار پہ غنا کہے) اللہ

اللَّهُ إِحْدَى الظَّالِمَاتِينَ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ

اللہ | دے یو | پہ دوو تولو کہے | چہ ہفہ بہ | ستاسودی | اوتاسو غوبتلہ
پہ دوو تولو کہے دے یو تولی تاسو سرہ وعدہ کرے وہ چہ ہفہ بہ ستاسو پہ قابو کہے راشی اوتاسو داخبرہ

أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ

چہ | کوم (تولے) بے دسلے دے | ہفہ ددی | تاسو دپارہ | اوغوبتلہ | اللہ
خوبتولہ چہ بے دسلے تولے | ستاسو پہ مقابلہ کہے راشی | او اللہ تعالیٰ تہ دامنظورہ وہ

أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۚ

چہ ثابت کری | حق | پہ خپل حکم سرہ | او پریکری | جرہہ | داکافرانو
چہ پہ خپل حکم سرہ حق (عملاً) ثابت کری | او داکافرانو جرہہ غوغے کری

لِيُحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

چہ ثابت کری | ربتیا | اودرک کری | دروغ | اگرچہ | ناخوبنہ کری | (دا) مجرمان خلق
چہ حق حق ہنکارہ کری او باطل باطل خرقند کری | اگرکہ داخبرہ دمجرمانو خوبنہ نہ دوی

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ

کلہ چہ تاسو فریاد کولو | خپل رب تہ | نو ہفہ (دعا) قبولہ کرہ | ستاسو | چہ زہ بہ امداد کوم ستاسو | پہ یوزرہ
او کوم وخت چہ تاسو خپل رب تہ فریاد کولو نو ہفہ ستاسو دعا قبولہ کرہ (اودے فرما یئل) چہ زہ ستاسو مدد دلہ زہ

مِّنَ الْمَلِكَةِ مُرْدِفِينَ ۙ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

فرستو سرہ | یو پہ بل پسے راتلونکے | اودے جوہر کہے (مدد) | اللہ | مگر | زیرے
فرستے یو پہ بل پسے درلیرم - او داخبرہ اللہ حکمہ وکرہ چہ پہ تاسو زیرے وشہ

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۖ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

اوچہ اطمینان ہیاموی | پہ دکرہ | ستاسو زہونہ | او | نہ دے مدد | مگر | داللہ دطرف نہ
او ستاسو زہونہ پہ حائے شی - او پہ حقیقت کہے مدد خو صرف داللہ تعالیٰ دطرف نہ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ

بیشک | اللہ | دیر زبردست | دحکمتو خاوند | ہرکہ چہ | ہفہ راوستلہ پہ تاسو | پرکالی
وی - بیشک اللہ تعالیٰ غالب او حکمت خاوند دے - او ہفہ وخت رایاد کری چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو پایاد

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً

دِپارہ دامن | دخیل طرف نہ | اور اوی وروے | پہ تاسو باند | لہ آسمان نہ | اوبہ
ستاسو د آرام د پالہ دخیل طرف نہ پرکالی راوستلہ او د آسمان نہ لے پہ تاسو باند باران وروے چہ

لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ

د پالہ د دیکھ پاک کری تاسو | پہ دسره | اولرے کری | لہ تاسو نہ | پلیتی | د شیطان
پہ دے سرہ تاسو پاک کری | اولہ تاسو نہ شیطانی پلیتی (دوسوے) لرے کری

وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۖ إِذْ يُوحِي

اوپہ مضبوط کری | ستاسو زہونہ | او کلک کری | پہ دے سرہ | قدمونہ | کلہ چہ حکم کو
او د پالہ د دے چہ ستاسو زہونہ مضبوط کری او پہ دے سرہ ستاسو قدمونہ تہیک کری او کوم وقت چہ

رَبِّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ إِنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا

ستارب | فرشتو تہ | چہ زہ | تاسو سرہ یم | پس کلک کری | مسلمانان
ستارب فرشتو تہ حکم وکرو | چہ زہ | تاسو سرہ یم | نو تاسو د مسلمانان توہمت زیات کری،

سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ

زرد چہ واپہ چہ زہ | پہ زہونہ | دھوچہ | کاخران دی | رعب | پس دوہی تاسو | د پاسہ
زہ بہ اوس د کاخران پہ زہونہ کئے رعب وغور زوم، نو تاسو د دوی ختہ نہ

الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۖ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ

د ختہونہ | او دوہی | لہ دوی نہ | د گوتو ہر بند | دا | حکم چہ دوی
وہی | او د گوتو پہ جوہ جوہ لے وہی | داسرا حکم وکرے شوہ چہ

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

مخالفت وکرو | د الله | او د دہ د رسول | او شوک | چہ مخالفت وکری | د الله | او د دہ د رسول
چہ دوی د الله او د دہ د رسول مخالفت وکرو، او شوک چہ د الله تعالیٰ او د دہ د رسول مخالفت وکری

فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

پس بیشک | الله | سخت عذاب وکر دیکے | دا | عذاب | نو و شوکی | او د پوہہ شے | چہ کافرانو لہ
(نو داسے خلقتہ) الله تعالیٰ سخت عذاب وکر دیکے | داسا سو سزا دہ دا شوکی او ریاد سائی! | چہ د

عَذَابِ النَّارِ ۖ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ الْقَيْمَةُ ۖ الَّذِينَ كَفَرُوا

عذاب | د دوزخ دے | اے ایمان خاوندان! | ہر کلہ چہ تاسو مقابلہ شے | د کافرانو سرہ
منکرانہ د پالہ د دوزخ د اور عذاب د، اے مؤمنان! | ہر کلہ چہ د کافرانو سرہ | پہ جنگ کئے

رَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۗ وَمَنْ يُولَّهُمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ

پہ جنگ کئے | نومہ گر خوی د دوزخ نہ | شا کمانے | او شوک چہ | وگر خوی د دوزخ نہ | پہ دغہ درخ | شا خیلہ
مخامخ شے نو د مقابلہ نہ مخمہ گر خوی، او شوک چہ | پہ دغہ درخ د دوی طرف نہ شا وگر خوی

إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ

مگر جبہ | را کر خید و نکے دی | د جگہ پارہ | یا پناہ لہو و نکے دی | یو کے طرف تہ | نو بیشک دے را غلو | بہ غضب کجہ
الینہ کہ د جگہ غرض د پارہ یا د نور و ملکر و سرہ | دیو حائے کید د پارہ داسے و کجہ | نو ہفہ بہ د حنائے یہ

مِّنَ اللَّهِ وَمَا أُولَٰئِكَ جَهَنَّمَ ۖ وَيَبْسُ الْمُضِیْرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ

دَ اللَّهِ | او حائے د دہ | دوزخ دے | اودا دیرید حائے دے | پس تاسو و نہ و ذل دوی
غضب کجہ را کیر شی اود دوزخ بہ لے تیکا و نہ شی او ہفہ | دیر خراب حائے دے | (مسلمانانو!) دوی تاسو نہ

وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۖ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ

لیکن اللہ | د و ذل دوی | اودہ و د ویشے تا | (موت د خا و) کجہ د ویشے تا | اولیکن اللہ
دی و ذلی بلکہ اللہ و ذلی دی | اوتا (موت د خا و) نہ وے ویشے کوم وخت چہ تا ویشے وے | بلکہ اللہ

رَمَىٰ ۖ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ

ویشے وے | اود پارہ د کجہ د آزمائی | مؤمنان | د خیل طرف نہ | آزمائی | نبہ | بیشک اللہ
ویشے وے | (د مسلمانانو نہ حکم کار واختہ شو) چہ مسلمانان د یوعت از مینبت نہ بہ کامیا بی سرہ و ویشے شی بیشک

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾

آورید و نکے | پوہہ دے | داوہ (مدعا) | اودا چہ | اللہ | کزور کونکے دو | تدبیر | د کافرانو
اللہ آورید و نکے پوہہ دے | داستا و فتم حکہ و شوہ چہ اللہ تہ د کافرانو چیل ول کزورے ساتل منظور دے

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ

کہ چرے تاسو غواہی فتح | نوراعے دہ تاسو تہ | فتح (ہم) | اود کہ چرے | تاسو منع شو | نو دا
(اے د مکہ خلکو!) کہ چرے تاسو فتح غوشتلہ نو فتح ہم را غلو | کہ چرے تاسو منع شو | نو دا خبرہ تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ

دیرہ نبہ دہ | تاسو پارہ | اود کہ تاسو بیا تہ د کر | نومونز بہم کور | اود ہیٹ کجہ بہ بہ کار رانشی | تاسو | تاسو قوے
د پارہ دیرہ نبہ دہ اود کہ تاسو بیا نا فرمانی د کرہ نومونز بہ بیا عذاب را و لہ اوتاسو تہ خیل قوے ہیٹ قدرے فائدہ

شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ہیٹ (ہم) | اگر کہ ہفہ دیر ہوئے و | اودا چہ | اللہ | د مؤمنانو سرہ دے | اے د ایمان خا وندا نو!
د رکوے نہ شی اگر کہ دیر زیات شی اویقیناً اللہ تعالیٰ د مؤمنانو سرہ دے | اے مؤمنانو!

أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

حکم و منی | د اللہ | اود دہ د رسول | اومخہ مہ اودی | لہ دہ نہ | اوحال دا د کجہ تاسو | آوری
د اللہ تعالیٰ اود دہ د رسول اطاعت کوئی اود حکم آورید و نہ پس ترے نہ مخہ مہ کجہ کوئی

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾

اومہ کجہ بی تاسو | بہ شان د ہفہ کسانو | چہ ویشے وے | نومونز و اورید | اودوی | نہ آوری دل
اود ہفہ چاہہ شان مہ کجہ بی چہ دا دعویٰ کوی چہ مونز و اورید | حال دا د کجہ ہیٹ ہم نہ آوری۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

بیشک | زیات خراب سادار | د الله په نزد | هغه کانړه | گوښيان رخلی دی | کوم چه
د الله تعالی په نزد زیات خراب سادار هغه کانړه او گوښيان خلق دی چه په هیڅ نه

لَا يَعْقِلُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ

عقل نه لری | او که چرې پیژندې | الله | په دوی کې | څه خیر | نو خامخایې او دود دوی
پوهیږی - او که الله تعالی ته په دوی کې څه خوبې ښکاریک نو د اوریدو توفیق به یې ورکړې دو

وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

او که چېرې | دوی ته اوردلې هم د | نو دوی به خامخا مځ اړ وود | او دوی دی مځ اړ وونکی | اے هغه خلق
او که چرې دوی ته د اوریدو طاقت ورکړې د نو هم به دوی مځ اړ وود او تنبیدلی به دو - اے هغه خلق

أَمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَ لِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ

چه ایمان مورا دې | حکم قبول کړئ | د الله | او | د رسول | کله چه راوبلی تاسو
چه ایمان موراوې دے د الله تعالی او د رسول حکم قبول کړئ ځکه چه هغه خبر ته مو

لَمَّا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ

هغه (دین) طرف ته | چه | تاسو ژوندی کوی | او پوهه شی | چه بیشک | الله | حائل کیږی | په مینو د بنده
راوبلی چه تاسو پرې ژوندی کیږی - او یاد لری چه الله تعالی د بنده او د هغه د خپل زړه تر مینو

وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۴﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً

او دده د زړه کې | او دا چه | هم د هغه طرف ته | به تاسو جمع کولې شی | او ځان ساتئ | له هغه بلانه
هم پرده کیږی او بیشک چه تاسو ټول به هغه ته جمع کیږی - او د هغه وېال نه ځان بچ کړئ

لَا تَصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ وَاعْلَمُوا

چه نه به پریوئ | هم په هغه خلق | کومو چه ظلم وکړد | له تاسو نه | خاص | او پوهه شی
چه د هغه اثر به خاص هم ظالمانو ته نه رسی - او پوهه شی

أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۵﴾ وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ

چه بیشک | الله | سخت | عذاب وركوونكې دې | او یاد کړئ | هر کله چه | تاسو دې
چه الله تعالی په عذاب وركولو كې دیر سخت دې - او هغه وخت را یاد کړئ چه تاسو لږ

قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ

لږ | کمزوری كېنلې شوي | په زمكه كېنې | تاسو به ویریدلئ | له دې نه چه | د به تنبوی تاسو
دئ ، په ملك كېنې كمزوری كېنلې شوي ، تاسو سره به ویره وه چه چرته خلق تاسو

النَّاسُ فَأُولَٰئِكَمُ وَيَنْصُرُهُ وَرَزَقَكُمُ

خلق | بیا هغه ځای دركړو تاسو ته | او | قوت ته دركړو تاسو ته | په خپل مدد سره | اورزئ دركړو تاسو ته
د نه تنبوی نو ځان د رله د استوگنې ځای دركړو او په خپل مدد سره تاسو مضبوط کړئ او پاکیزه رزقونه

مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۲۶﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لہ پاکیزہ خیزدو نہ | چہ تاسو | شکر و کروی | اے دایمان خاوندانو! | اے مؤمنانو!

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَمْنَكُمْ

خیانت مہ کوئی | دالہ | او | د رسول سرہ | او خیانت (مہ) کوئی تاسو | پہ امانتو د یو بل کئے | دالہ | او د رسول سرہ خیانت مہ کوئی | او د یو بل پہ امانتو کئے ہم خیانت مہ کوئی

وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ

او حال اچہ تاسو | پوہیدی | او پوہہ شی | چہ بیشک | ستاسو مالونہ | سرہ د دے چہ تاسو پوہیدی | او پوہہ شی | چہ ستاسو مالونہ | او ستاسو اولاد

وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾

او | اولاد ستاسو | آزمینت دے | اودا چہ | دالہ سرہ دے | اجر | دیروئے | خو پہ حقیقت کئے د آزمینت سامان دے | او اللہ تعالیٰ سرہ | چہ کوم اجر دے ہفہ دیروئے دے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا

اے دایمان خاوندانو! | کہ چرے ویریدی تاسو | دالہ نہ | نو ہفہ بہ جوہ کروی | تاسو پارہ | امتیاز پہ مقابلہ | اے مؤمنانو! | کہ چرے تاسو دالہ تعالیٰ نہ دیرہ کوئی | نو ہفہ بہ تاسو ممتاز کروی

وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ

اولرے بہ کروی | لہ تاسو نہ | ستاسو بدیانی | او د وہ بخنی | تاسو | او اللہ | اولہ تاسو نہ بہ ستاسو گناہونہ لرے کروی | او تاسو بہ و بخنی

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۹﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

دلوئے فضل خاوند دے | اوہ کلمہ چہ | ند بیرکولو | ستا خلاف | کافرانو | دلوئے فضل خاوند دے | او (لے پیغیرہ! یاد کرہ) | کلمہ چہ کافرانو ستا پہ بارہ کئے تدبیرونہ کول

لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَ

چہ دوی قید کروی تا | یا د وژنی تا | یا لہ وطن نہ او باسی تا | او دوی بد تدبیر کولو | او چہ تا قید کروی یا د مہ کروی | یا د د وطن نہ او باسی | دے خلقو تدبیر کولو | او

يَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكِرِينَ ﴿۳۰﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

اللہ مہ تدبیر کولو | او اللہ | دتولونہ بنہ | تدبیر کوونکے دے | اوہ کلمہ چہ | لوستلے شی | پہ دوی باند | اللہ تعالیٰ مہ تدبیر کولو | او اللہ تعالیٰ دیر بنہ | تدبیر کوونکے دے | اوہ کلمہ چہ دوی تہ زمونہ آیتونہ

أَيُّنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا

زمونہ آیتونہ | نووائی | مونہ او ریدی دی | کہ چرمونہ وغوارو | نو وہ وایو مونہ م | پہ شان دے کلام | لوستلے شی | نووائی چہ مونہ دا وریدل | کہ مونہ وغوارو نو بخیلہ بہ ہم دے جوہ کروی

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۱﴾ وَقَالُوا اللَّهُمَّ

نہ دی دا | مکر صرف | قصے | دیکھو انودی | اوہر کلمہ چہ | وویل دوی | اے اللہ !
دا خوہی نہ دی تھے ہفتہ دیکھو انو خلقوڑیے قصے دی اوہر کلمہ چہ دوی وویل دو چہ اے اللہ !

إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً

کہ پھرے وی | دا (اسلام) | رشتہ (دین) | ستاد طرف نہ | نو ووروہ | پہ مونز باند | کانری
کہ پھرے ستاد طرف نہ ہم دا (دین) برحق دے ، نو پہ مونز باند لہ آسمان نہ دکا نہ

مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ

لہ آسمان نہ | باران ووروہ | باران لہ پہ مونز | عذاب | دردناک | اونہ دے | اللہ
باران ووروہ | پہ مونز باند خہ بل دردناک عذاب راولہ ، او اللہ تعالیٰ نہ غواہی چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

چہ عذاب ورکری دوی | اونہ موجودیے پہ دوی کہے | اونہ دے اللہ | عذاب ورکری دوی | او دوی
دوی لہ عذاب ورکری ترخو چہ | کہے نہ موجودیے | اونہ اللہ تعالیٰ داسے خلقوہ عذاب ورکری چہ

يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا لَهُمُ إِلَّا يَعْذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ

بخینہ غواہی | اوخہ وجہ دہ دوی دپارہ | چہ عذاب بہ ورنہ کری دوی | اللہ | احوال داد چہ دوی منع کوی
ہغوی استغفار کوی ، خود اس بہ اللہ تعالیٰ پہ دوی دے عذاب نہ راولی ؟ چہ ہغوی نور خلی

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۖ إِنْ أُولِيَاؤُهُ

(خلق) د مسجد حرام نہ | اونہ دی دوی | دے مختار | نہ دی | دے مختار
د مسجد حرام نہ منع کوی سرہ دے چہ جائز متولیان لہ ہم نہ دی ، دے متولیان خوصوف

إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾ وَمَا كَانَ

مکر صرف | پرہیز کار (خلق) | لیکن | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیری | اونہ دو
پرہیز کار خلق کیدے شی ، خو اکثر خلق پہ دے نہ پوہیری - او د بیت اللہ

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَاءِ وَتَصَدِيقَهُ فَذُوقُوا

مونہ ددوی | د بیت اللہ پہ خواکے | مکر شپیلی دھل | اولاسو پرقول | پس و خکئی
پہ خواکے ددوی مونہ خہ دو خو شپیلی دھل او لاسونہ پرقول ، نولہ کافران د

الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ

عذاب | د ہفتہ پہ بدل کہے | چہ تاسوبہ انکار کولو | بیشک | کوم خلق چہ | کافران دی | ہغوی خرخہ کوی
خیل انکار پہ سبب د عذاب مزہ و خکئی - چاہہ د حق نہ انکار کرے دے (او) ہغوی

أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنْفِقُونَهَا

خیل مالونہ | دپارہ دے چہ منع کری (خلق) | د اللہ د لاسے نہ | پس زردہ چہ دوی بہ خرخہ کری دا
خیل مالونہ پہ دے پسے لکری چہ خلق د اللہ تعالیٰ د لاسے نہ منع کری ، نولہ نور مالونہ ہم لکری

ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ هُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بیا بہ ہفہ وی | پہ دوی باند | (دجہ ذ) افسوس | بیا بہ | دوی مغلوبہ کرے شی | اکوم خلق چہ کافر دگھر
اوبیا بہ نے داخرخونہ ذ افسوس سبب دگرتی اوبیا (آخر) بہ بیلات دگری | او تول کافران بہ

إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۝۳۶ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ

ہم دوزخ طرف تہ | بہ جمع کو لے شی | دپارہ ددچہ جدا کری اللہ | ناپاکہ | لہ پاک نہ
دوزخ تہ راغونہ وے شی ۔ چہ اللہ تعالیٰ گندہ خیزونہ ذ پاکیزہ خیزونہ بیل کری

وَيَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا

او کیردی | ناپاکہ | خنے لہ دوی نہ | پہ خنویانہ | بیا (یوہائے) دیر جوہ کری | ددے تولو
او بیا ناپاکہ خیزونہ پہ یو بیل باند کیردی | ددے تولو یو دیرے جوہ کری | بیا دا دیرے

فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۝۳۷ قُلْ

بیا ہفہ (دیر) دوزخوی | پہ دوزخ کئے | ہم دا خلق دی | نقصان موندونگی | دواہ
دوزخ تہ ووزغورزی ۔ ہم دغہ خلق دی چہ پہ زیان کئے پراتہ دی ۔ کافرانہ

لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَنْتَهُوْا يُغْفَرُ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ

ہفہ خلقونہ | چہ کافران دی | کہ چرے دوی منع شی | نو بخسنہ بہ وشی | دوی تہ | دہفہ خہ تیرشول
دواہ چہ کہ دوی اوس ہم منع شی نو تیرشوی گناہونہ بہ ورتہ و بختلے شی | او کہ بیا (نافمان)

وَأِنْ يَّعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝۳۸

او کہ چرے | دوی بیا داسے دگری | بس بیشکہ تیرشوے دے | حالت | د مخبنینو خلق
کوی ۔ نو ذ پخوانو قومونو سرہ چہ خہ شوی دی ہفہ بکارہ دی ۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

او جنگ کوئی دوی سرہ | تردے چہ | پاتے نہ شی | فتنہ | او پاتے شی | دین
او ترہے وختہ دس سرہ جنگیری چہ فتنہ باقی پاتے نہ شی | او تول دین یوازے د

كُلَّهُ ۚ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

تول | اللہ دپارہ | پس کہ چرے | دوی منع شی | نو بیشکہ | اللہ | ہفہ خہ تہ | چہ دوی لے کوی
اللہ تعالیٰ شی ۔ نو کہ چرہ دوی (دفتہ نہ) منع شی نو بیشکہ اللہ تعالیٰ ددوی ۔ علونہ تہ

بَصِيرٌ ۝۳۹ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

(نبیہ) گوری | او کہ چرے | دوی مخ وگروہو | نو پوہہ شی | چہ | اللہ
گوری ۔ او کہ چرے دوی مخ وادوی نویقین وساتئی چہ اللہ تعالیٰ ستاسو

مَوْلٰىكُمْ ۖ نَعَمْ الْمَوْلٰى وَنِعَمْ النَّصِيرُ ۝۴۰

ستاسو ملکرے دے | دغہ نبیہ | ملکرے (د) | او دہم خہ نبیہ | مدد کو دے
کار ساز دے | او ہفہ خہ نبیہ ملکرے دے | او خہ نبیہ مدد کار دے

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ

او پوہہ شی | چہ ہفہ خہ | چہ غنیمت کئے بیاموند | تاسو | لہ ہرجنی نہ | نو اللہ د پارہ دہ | د دے پنجمہ برخہ
او تاسو نہ د معلومہ شی چہ کوم خیز تاسو پہ غنیمت کئے بیاموند ، نو پہ ہفہ کئے پنجمہ برخہ د اللہ تعالیٰ

وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

او د رسول د پارہ | او د خیلوانو د پارہ | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو (د پارہ)
او د رسول دہ | او د ہفہ د خیلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو | او مسافرو دہ

إِنْ كُنْتُمْ أَصْنُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا

کہ چرے تاسو ایمان راہے وی | پہ اللہ | او پہ ہفہ (کتاب) باندی چہ نازل کرو مونہ | پہ خیل بندہ باندی
کہ تاسو پہ اللہ تعالیٰ باندی ایمان لرئ ، او پہ ہفہ (کتاب) چہ مونہ د فیصلہ پہ ورخ یعنی د دواہ و فو خونو

يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

پہ حق او باطل کئے د فیصلہ پہ ورخ | پہ کومہ ورخ | چہ یوحائے رخ | ادو کہ لبکرے | او اللہ | پہ ہر خیز باندی
د مقابلے پہ ورخ | پہ خیل بندہ باندی نازل کرے دے | او اللہ تعالیٰ پہ ہر خیز باندی قدرت

قَدِيرٌ ۚ إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصَايَ

قادہ دے | کلہ چہ تاسو وی | پہ غارہ | نزد دے باندی | او دوی وو | پہ غارہ | لرے باندی
لری ، دا ہفہ وقت وو کلہ چہ تاسو (د مدینے) نزدک والا غارہ باندی وی او ہفہ (کفار) پہ لرے غارہ باندی وو

وَالرَّكِبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ

او قافلہ (دوہ) | بنکتہ | لہ تاسو نہ | او کہ تاسو د یوبل سرہ وعدہ کو لے (د جنگ) | نو اختلاف بہ کو تاسو
او (د تجارت) قافلہ تاسو نہ بنکتہ (بچ بچ) تللہ او کہ چہ تاسو د یوبل سرہ د جنگ پہ حقلہ خہ وعدہ کو لے نو تاسو بہ

فِي الْمَيْعَدِ وَلَكِنْ لِّيَقْضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

پہ وعدہ کئے | لیکن | بودہ کول دو | اللہ لہ | یو کار | چہ کیدونک وو
نہ وی رسید لی وعدہ خہ خو (خہ چہ وشول ہفہ حکم وشول) چہ اللہ تعالیٰ یو د اسے کار پورہ کری کوم چہ ہفہ کولو۔

لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ

چہ ہلاک شی | ہفہ شوک چہ ہلاک شو | پہ دلیل سرہ | او ژوند پاتے شی | ہفہ شوک چہ ژوند پاتے شی | پہ دلیل سرہ
ہفہ دا چہ شوک تباہ کیدنی ہفہ پہ بنکارہ دلیل تباہ کری او شوک چہ ژوند پاتے کیدنی ہفہ پہ واضح دلیل ژوند پاتے

وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ

او بیشک | اللہ | آوری ویکے | پوہہ دے | ہر کہ چہ بنود تاتہ دوی | اللہ | ستا پہ خوب کئے
شی او اللہ تعالیٰ ہر خہ آوری پہ ہر خہ پوہہ دے۔ ہفہ وقت را یاد کرہ چہ اللہ تعالیٰ ہغوی (د کافران) تاسو پہ

قَلِيلًا ۚ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

لبز | او کہ بنود کئے د تاتہ دوی | دیر | نو خامخا بہ زہد بائلے و تاسو | او خامخا بہ اختلاف کو تاسو
خوب کئے لہ شکارہ کول او کہ درتہ لے دیر بنکارہ کری دے نو تاسو بہ ہمت بائلے و د ادیہ دے معاملہ کئے بہ مو

فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۸۳﴾

یہ جس معاملہ کہنے | اویکن | اللہ | بچ و ساتلئی | بیشک ہنہ | بنہ پیرنی | د سینو خبرے
جگرہ شروع کرے وہ ، لیکن اللہ تعالیٰ تاسو بچ کری یقیناً اللہ تعالیٰ نہ د زہونو حال دیر بنہ معلوم دے

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا

ادھر کچھ | ہنہ بنودل تاسو | دوی | کلہ چہ تاسو ہما مخ شوی | پہ سترگو ستاسو کہنے | لبر
او ریا د کرئی چہ د معا جے پہ وقت کہنے اللہ تعالیٰ تاسو تہ د نہمان کم ہنکارہ کول

وَيُقَلِّلُكُمْ فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا

اولبرئے ہنکارہ کرئی تاسو | پہ سترگو د ہنوی کہنے | چہ پورہ کری | اللہ | ہنہ کار | چہ کید دنگے دو
او تاسو تہ د نہمانو تہ کم ہنکارہ کولئی چہ اللہ ہنہ کار پورہ کری کوم چہ فیصلہ کرے شوع دے

وَالِلَّهِ اللَّهُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۸۴﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّمَتْ

او اللہ طرف تہ | واپس کولے شی | (تول) کارونہ | اے د ایمان خاوندانوا | کلہ چہ تاسو مقابلہ شی
او تو لے معا طے صرف اللہ تعالیٰ تہ راجع کیڑی . اے مؤمنانو ! ہر کلہ چہ یوتولی سرہ تاسو

فِتْنَةً فَاثْبِتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۸۵﴾

یوتولی سرہ | نو کلک د سیرئی | او یاد کرئی | اللہ | دیر | د پارہ د کچہ تاسو | کامیاب شی
مقابلہ راشی نو ثابت قدم د سیرئی او اللہ تعالیٰ دیر دیر یا دوی چہ تاسو کامیاب شی

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ

او حکم منی | د اللہ | او د دہ د رسول | او دیوبل سرہ جگرہ مہ کوئی | گنی بزدلہ بہ شی | اولاہ بہ شی
او اللہ تعالیٰ او د دہ د رسول حکم منی ، او پہ خیل مینو کہنے جگرہ مہ کوئی گنی بزدلہ بہ شی او ستاسو سرہ

رِيحُكُمْ وَأَصْبِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۸۶﴾ وَلَا تَكُونُوا

رعب ستاسو | او صبر کرئی | بیشک | اللہ | سرہ د دے | د صبر کوونکو | اومہ کیڑی
بہ ختم شی او صبر کوئی اللہ تعالیٰ د صابرانو خلقو ملکرے دے . او د ہنہ خلقو

كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ

پہ شان د ہنہ خلقو | چہ دوتل | د خیلو کورونونہ | پہ غرور سرہ | او خلقوتہ پہ مان بنودلوسہ | او
پہ شان مہ کیڑی چہ د خیلو کورونونہ پہ غرور سرہ او خلقوتہ د بنودلے پہ خیال راوتل او

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۸۷﴾

او منع کوی (خلق) | د اللہ د لاسے نہ | او اللہ | پہ ہنہ خنہ | چہ دوی لے کوی | را چاہیرہ د
خنہ لے د اللہ تعالیٰ د لاسے نہ منع کول او اللہ تعالیٰ د دوی پہ کارونو احاطہ کودنگے دے

وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ

او کلہ چہ ہناسستہ کرل | دوی تہ | شیطان | عملونہ د دوی | او لے ویل | چہ شوک مہ غالب شی را چاہیرہ تاسو
او کوم وخت چہ شیطان ورتہ د دوی کارونہ ہناسستہ ہنکار کرل او ورتہ لے د ویل چہ نہ ہن شوک بنی ایم

الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

نن | له خلقونہ | اوبیشک زہ مددگاریم | ستاسو | بیا هر کله چه | مخامخ شولے
پہ تاسو غلبہ نہ شی موندے اوزہ ستاسو ملگرے یم ، خو هر کله چه دواہہ دے

الْفِئْتَنِ نَكَصَ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ

دواہہ دے | نو هغه واپس وگرخیدو | پہ پوند وخیلو | اودے وئیل | بیشک زہ | بیزارہ یم | له تاسونہ
مخامخ شولے نو هغه پہ اړولو بنپو و تنہیدو | اودے وئیل | چه زہ تاسونہ بیزارہ یم ،

إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ

بیشک زہ | وینم | هغه خہ چه | تاسونہ وینئ | بیشک زہ | دیریزم | دالله نہ | او الله
زہ هغه خہ وینم | چه تاسونہ نہ بشکاری ، زہ د خدائے نہ ویریزم ، او خدائے

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ اذْ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمُ

سخت عذاب وړکوونکے | هر کله چه وئیل | منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو هغوی
پہ عذاب وړکوونکے دیر سخت دے - هغه خت لایاد کړی چه منافقانو او هغه خلقو چه په زړونو کتے

مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ ۖ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مرض دے | مغرره کړی دی | دوی | دین ددوی | او ټوک چه | توکل وکړی | په الله باند
د کفر، مرض پروت د وئیل چه دوی (مسلمانان) په خپل دین نازیږی، او ټوک چه په الله تعالی توکل وکړی

فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى

نوبیشک | الله د | دیریز بردست | د حکمت خاوند | او که چرے | دوی ته | کله چه | روحونہ و باسی
نوبیشک الله تعالی غالب او د حکمت خاوند دے - او کاش! چه ته هغه وخت دوی ته کله چه فریتے

الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

د هغو | چه کافران دی | فریتے | گزارونه کوی | په مھونو ددوی | او په شاگانو ددوی
د کافرانو روحونہ قبض کوی، هغوی ددوی په مھونو او ددوی په شاگانو گزارونه کوی او (دوائی چه)

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ

او دوائی | چه و ټکئی | عذاب | سوزوونکے | دا دے | د هغه عل په سبب | چه وړاند لیر دے
د سوزوونکي اور عذاب و ټکئی - داسزا د هغو علونو په وجه دے چه تاسو په خپلو

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَذَابُ

ستاسو لاسونو | اودا چه الله | نه دے | ظلم کوونکے | په خپلو بندگانو | لکه چه حال شو
لاسونو وړاند لیر دی او یقیناً الله تعالی په خپلو بندگانو باند ظلم نه کوی - ددوی حالت د

الْفِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

د قوم د فرعون | او د هغو خلقو | چه له دوی نه وړاند وو | چه دوی انکار کړ وو | د آیتونو | د الله
فرعون د قوم په شان دے او د هغو خلقو په شان چه له دوی نه وړاند وو، دوی د الله تعالی د آیتونو نه انکار وکړو

فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۲﴾

بیا دنیوں دوی | اللہ | پہ گناہوں کو دوی | بیشک اللہ | دیر طاقتور | سخت عذاب دے اور کوئی نہ
نہ اللہ تعالیٰ پہ خیلو گناہوں کے راویوں ، بیشک اللہ تعالیٰ زور آور دے اور پہ عذاب دے اور کوئی نہ دیر سخت دے

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ

دا | خکہ چہ | اللہ | ہیخ کلہ نہ دے | بدل دے | (ہفت) نعمت | کوم چہ دے دے دے دی | یوقوم نہ
دا حکم چہ اللہ تعالیٰ پہ یوقوم انعام دے دے نہ ہفت نہ بدل دے

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

تر دے چہ | پخپلہ دوی بدل دے | خکہ چہ | ددوی پہ زہر دے دے | اوچہ | اللہ | اوری دے
ترخو چہ ہفتی پخپلہ خیل عل بدل نہ دے | او اللہ تعالیٰ ہر حقہ اوری

عَلِيمٌ ﴿۵۳﴾ كَذَابٍ أَلْفِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

پوہ دے | پہ شان دہال | دقوم دفرعون | اودہ فوخلقو | چہ لہ دوی نہ وہاندو
پہ ہر حقہ پوہ دے | لکہ دفرعون قوم سرہ او دہفتی نہ پخوانو خلقو سرہ چہ وشول

كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَأَغْرَقْنَا

دو دروغ و گنہوں | آیتوں دے رب خیل | بیا مونہ ہلاک کول دوی | ددوی دگناہوں پہ سب | اومونہ غرقہ کرد
ہفتی دخیل رب آیتوں دروغ و گنہوں ، نو مونہ دوی دخیلو گناہوں پہ سزا کئے تباہ کول اود فرعون

أَلْفِرْعَوْنَ ۖ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۵۴﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ

قوم دفرعون | اوتول | دو ظالمان | بیشک | دیر زیاتید | سادار
قوم مودوب کرد او ہفتی تول ظالمان خلق دو - بیشک داللہ تعالیٰ پہ نزد ہفت خلق کومچہ

عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾ الَّذِينَ

داللہ پہ نزد | ہفت خلق دی | چہ انکارے دکرد (حق) | پس دوی | ایمان نہ راوری | ہفت خلق چہ
د کفر لار دنیوہ دیر بد حیوانات دی نو دوی بہ ہیچرے ایمان نہ راوری ، دہفتی دا

عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ ۚ وَهُمْ

صدہ کرے دے | دوی سرہ | بیا | دوی ماتوی | خپلہ وعدہ | پہ ہر حال | اودوی
حال دے چہ تاترے وعدہ افسے دے ، بیا ہفتی خپل وعدے ہر حال ماتوی ، اود اللہ تعالیٰ

لَا يَتَّقُونَ ﴿۵۶﴾ فَمَا تَشْفَقْتَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَبِهِمْ

پرہیز نہ کوی | پس کہ چرے | تہ بیا موے دوی | پہ جنگ کئے | نووز غلوہ ددوی پہ ذریعہ (پہرہیز)
نہ دیر نہ کوی او کہ نہ دوی پہ جنگ کئے راقابو کرے (نوداسے سزا دکرہ چہ) نوہ دوستی

مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكَرُونَ ﴿۵۷﴾ وَإِنَّمَا تَخَافْنَ مِنْ قَوْمٍ

کوم چہ ددوی نہ وردستودی | چہ دوی | نصیحت حاصل کوی | او کہ چرے تہ دیر برے | لہ یوقوم نہ
خلق برے ہم دو بروہ شاید چہ دے نہ سبق واخلی | او کہ دبیوے دے نہ دخیان کول

خِيَانَةً ۚ فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

دُخِيَانَت | نو دغور زوه | دوی طرف ته | (د دوی وعلہ) د برابرۍ په بنیاد | بیشکه الله | نه خوښوی
ویره کیری | نو هغوی ته معاهد ۽ واپس کړه چه برابر شی | بیشکه خیانت کوونکی د خدای

الْخَائِبِينَ ۝۵۸ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۖ إِنَّهُمْ

خیانت کوونکی | او دا خیال ډنه کوی | هغه خلق | چه کافران دی | چه وړاند شول | بیشکه دوی
خوښ نه و | او کافران د دا خیال نه کوی چه دوی (زمونږ د گرفت نه) تبتیدل دی | یقیناً دا

لَا يُعْجِرُونَ ۝۵۹ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ

مونږ عاجزه کول نه شی | او تاسو تیار ساتئ | دوی د پاره | خومره چه تاسو کیکشی | قوت
خلق (الله تعالی) نه شی عاجزه کول | او د دوی مقابلې له تیار کړئ | خومره چه مودس (رسی)

وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

او | تیار | اسونه | چه تاسو ویروئ | په هغه سره | د الله دښمنان | او خپل دښمنان
او تیار تر ټولو اسونه | چه د الله تعالی په دښمنانو او په خپلو دښمنانو باند رعب کښوئ

وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَاتَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا

او نور خلق | د دوی نه علاوه | چه تاسو نه پیژنئ هغوی | هم الله پیژنی هغوی | او خه چه تاسو خرڅ کوی
او د دوی نه علاوه په نور وخلقو چه تاسو نه پیژنئ الله ته ویرښه پیژنی | او تاسو چه د الله تعالی

مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ

له خه څیز نه | په لاره کېنه | د الله | پوره (اجر به درکړئ) | تاسو ته | او په تاسو
په لاره کېنه خه خرڅ کوی نو د هغه پوره پوره بدلې به درکړه شی | او په تاسو به

لَا تُظْلَمُونَ ۝۶۰ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَ

به ظلم نه کیری | او که چرک دوی مائله شی | صلح طرف ته | نو ته هم مائله شه | د طرف ته | او
زیاتې نه کیری | او که چرک دوی صلح ته مائله شی | نو ته هم ورته مائله شه | او

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۱ وَإِنْ يُرِيدُوا

توکل وکړه | په الله باند | بیشکه هم هغه | آوریږد ونک | یوهه دے | او که چرک دوی اراده وکړي
په خدای توکل وکړه | هغه هرڅه آوری | په هرڅه پوهه دے | او که دوی تاسره

أَنْ يَخْذَ عْوَكَ ۚ وَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۖ هُوَ الَّذِي آيَدَكَ بِفَتْرِهِ

چه دوک درکړ تاته | نو بیشکه | کافی د تاله | الله | هم هغه د کوم چه | قوت درکړ تاته | په خپل مدد سره
د دوک کولو اراده وکړي | نو تاله یوازې خدای بس دے | هم ده تاته | په خپل مدد سره او د مؤمنانو

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝۶۲ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۖ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا

او په مؤمنانو سره | او محبت ته واچولو | د دوی په زړه نو کېنه | که چرک خرڅ کړه و نا | هغه
په ذریعه قوت درکړو | او د دوی په زړه نو کېنه له محبت واچولو | که تا د زهک په مخ موجوده

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

چہ پہ زمکہ کہنے دی | قول | نوألفت بہ نہ دواچوتا | پہ مینم دزہونو ددوی کہنے | اولیکن ہم اللہ

قول مالونہ خرخہ کہنے وے ، نوہم ددوی پہ زہونو کہنے محبت نہ شوپیدا کوئے ، لیکن اللہ تعالیٰ

أَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

محبت دواچولو | ددوی مینم کہنے | بیشک ہفہ | دیرزبردست | حکمت خاوند دے | اے نبی !

پہ دوی کہنے محبت پیدا کرو ، ہفہ غالب او د حکمت خاوند دے ۔ اے پیغمبر

حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ

کافی دتا دپارہ | اللہ | ادکوم چہ ستا پہ حکم چلیبری | مؤمنان | اے نبی !

تا دپارہ اللہ تعالیٰ او ہفہ مؤمنان چہ تاپے روان دی کافی دی ۔ اے نبی !

حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ

را اوچت کرہ | مؤمنان | جنگ تہ | کہ چرے دی | لہ تاسونہ | شل کسان

مسلمانانو تہ د جہاد ترغیب ورکرا ، کہ یہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری

صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صبر کوونکی | نو غالب بہ شی | پہ دودہ سوہ باند | اوکہ چرے دی | لہ تاسونہ | اسل کسان

وی ۔ نو پہ دودو سود (کافرانو) بہ غالب راجی ، اوکہ ستاسو سل سری دی

يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ

نو غالبہ شی | پہ زرو کسانو | لہ ہفو خلقونہ | چہ کافران دی | حکم چہ دوی | (د) خلق دی | چہ نہ پوہیری

نود کافرانو پہ زرو کسانو بہ غالب راجی ، حکم چہ دار کافران دلسے خلق دی چہ نہ پوہیری

أَلَّنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

اوس | کم کرو (پیتہ) | اللہ | لہ تاسونہ | اد | ہفہ پوہرے | چہ | پہ تاسو کہنے | کمزوری دہ

اوس اللہ تعالیٰ ستاسو پیتہ سپک کرو ، ولے چہ ہفہ پوہیری چہ پہ تاسو کہنے کمزوری دہ

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ

پس کہ چرے دی | لہ تاسونہ | یوشل | صبر کوونکی | نودوی بہ غالب دی | پہ دودو سود باند

نوکہ پہ تاسو کہنے شل تنہ صابرہ سری وی ، نو پہ دودو سوو باند بہ غالب راجی

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ

اوکہ چرے دی | لہ تاسونہ | یوزر | نو غالب بہ دی | پہ دودو زرو باند | د اللہ پہ حکم | او اللہ

اوکہ پہ تاسو کہنے زرا تنہ وی نو د اللہ تعالیٰ پہ حکم بہ پہ دودو زرو باند غلبہ پیاموی او اللہ

مَعَ الصَّابِرِينَ ۖ مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى

سرہ | د صابرانو دے | نہ دی مناسب | نبی لہ | چہ دی د ہفہ سرہ | قیدیان

د صابرانو ملکرے دے ۔ یو نبی لہ د مناسب نہ دی چہ ہفہ سرہ د قیدیان پاتے شی

حَتَّىٰ يُخْرَجَ فِي الْآرْضِ تَرِيدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا

تردے چہ | غلبہ بیاموی | پہ زمکہ کنے | تاسو غواہی | مال | د دنیا | د دنیا
ترخو چہ ہفہ پہ وطن کنے دینمن نابود نہ کری | تاسو غو د دنیا مال متاع غواہی

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞ لَوْلَا كِتَابٌ

او اللہ | غواہی | آخرت | او اللہ | دیرزیر دست | د حکمت خاوند | کہ نہ دیکھ | ایک شو (حکم)
او اللہ ستاسو د آخرت فائدے غواہی | او اللہ تعالیٰ غالب او د حکمت تو خاوند | کہ د اللہ تعالیٰ لیک

مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

د اللہ | د ورنہ | نوزور بہ رسید | پہ د بارہ کنے | چہ واختلہ تازہ | عذاب | لوے
وہو جہ نہ دے مقد رشوے | تو تاسو تہ بہ پہ دے اختی مال لوے عذاب در کرے شوے دو

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس خوری | لہ ہفہ خہ نہ چہ | پہ غنیمت واختلو تاسو | حلال پاک مال | او ویریدی | لہ اللہ نہ
نوخہ چہ تاسو د غنیمت پہ مال کنے ملاؤ شوی دی ہفہ حلال او پاک گنری او خوری - او اللہ تعالیٰ نہ ویرہ کوئی

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ

بیشک اللہ | بخشنو کنے | مہربان دے | اے نبی ! | دواہ | ہفہ چاہتہ چہ | ستاسو پہ لاسو نو کنے
بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو کنے مہربان دے - اے پیغمبر ! ستاسو پہ قبضہ کنے چہ کوم قیدیان دی

مِّنَ الْأَسْرَىٰ ۚ إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا

لہ قیدیان نہ | کہ چرے و پیڑنی | اللہ | ستا پہ زہ و نو کنے | نیکی | تو تاسو لہ بہ در کری | دیر نہ
ہغوی نہ دواہ کہ اللہ تعالیٰ نہ معلومہ شی چہ ستاسو پہ زہ و نو کنے خیر دے تو تاسو لہ بہ دہفہ نہ بہتر

مِمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

لہفہ خہ چہ داختلہ | لہ تاسو نہ | او معاف بہ کری | تاسو | او اللہ | بخشنو کنے | مہربان دے
(مال) در کری کوم چہ تاسو نہ اختلے شوے دے او ستاسو گناہونہ بہ و بخشنی او اللہ تعالیٰ بخشنو کنے مہربان دے

وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ

او کہ چرے دوی ارادہ و کری | تاسو د خیانت کولو | تو دوی خیانت کرے دے | د اللہ سرہ | لہ دے نہ ورنہ (م)
خو کہ دوی تاسو د خیانت کول غواہی | نولہ دے نہ ورنہ دے | د اللہ تعالیٰ سرہ خیانت کرے دو

فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ

بیا ہفہ قابود در کرد (تاتہ) | پہ دوی باند | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند | بیشک ہفہ خلق چہ
نوالہ تعالیٰ ستاسو پہ لاس گرفتار کرل او اللہ تعالیٰ پہ ہر خہ پوہہ د حکمت خاوند دے - بیشک چاہہ ایمان

أَمَرُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

ایمان لے راوے دے | او ہجرت لے و کرو | او جہاد لے و کرو | پہ مالو تو خیلو | او پہ خانو تو خیلو سرہ | پہ لارہ کنے
راوے دے او ہجرت لے کرے دے | او د اللہ تعالیٰ پہ لارہ کنے لے | پہ خیل سر و مال سرہ جہاد

اللَّهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

دَ اللَّهِ | او ہفہ خلقوچہ | پناہ لے و رکھے | او مدد لے و کرد | ہم دا خلق دی | (چہ) خنے لہ دوتہ وارثان دی | رہبتی دستان دی
کرے دے او چاہہ ہفوی لہ خائے و رکھے کہ او دہفوی امداد لے کرے کہ ، دغہ قول خلق دیوبل ملگری

بَعْضُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَالَكُمْ مِّنْ وَلَا يَتِهِمْ

دَ خُنُو | او ہفہ خلقوچہ | ایمان لے راورد | او ہجرت لے ونہ کرد | نشہ دے تاسو لہ | ددوی لہ وراثت نہ
رہبتی دستان دی | او چاہہ ایمان راوردے دے او ہجرت لے نہ دے کرے ، ہفوی سرہ ستاسو د خیلوی ہیتم

مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ

ہیتم خیز | تردے چہ | دوی ہجرت وکری | او کہ چرے | دوی مدد و غواہی لہ تاسو | ددین پہ بارہ کئے
تعلق نشہ ، ترخوچہ ہجرت ونہ کری ، او کہ ہفوی ددین پہ معاملہ کئے تاسو نہ امداد و غواہی

فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيثَاقٌ

نو تاسو باند لازم دی | مدد کول | مگر پہ ہفہ قوم | چہ ستاسو پہ مینہ کئے | او دہفوی پہ مینہ کئے | معاہدہ دی
تو مدد و رکول پہ تاسو فرض دی خود داسے قوم خلاف نہ چہ ستاسو او دہفوی تر مینہ معاہدہ دی

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۴۲ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

او اللہ | ہفہ ختہ | چہ تاسو کوئی | مگوری | او کوم خلق چہ | کافران دی | خنے لہ دوی نہ | وارثان دی
او (یاد ستائی) چہ اللہ تعالیٰ ستاسو علو نہ مگوری وینی ۔ او شوک چہ کافران دی ہفوی پہ خیل مینہ کئے دوستان

بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝۴۳

دَ خُنُو | کہ چرے تاسو دے ونہ کری | نووی بہ | فتنہ | پہ زمکہ کئے | او فساد | دیر لوئے ۔
او وارثان دی | کہ چرے تاسو پہ دے حکمونو عل ونہ کرد نو پہ ملک کئے یہ غتہ فتنہ او دیر لوئے فساد جوہشی

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

او ہفہ خلق | چہ ایمان لے راورد | او ہجرت لے و کرد | او جہاد لے و کرد | پہ لاسہ کئے | دَ اللہ
او چاہہ ایمان راوردے دے او ہجرت لے کرے دے او دَ اللہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے لے جہاد کرے دے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

او کومو خلقوچہ | خائے و رکھد | او مدد لے و کرد | ہم دوی دی | مؤمنان | رہبتی
او چاہہ ہفوی لہ خائے و رکھے کہ او دہفوی مدد لے کرے کہ ، دغہ کسان قول پہ حقہ مؤمنان دی

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۴۴ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ

دوی لہ دہ | بخشنہ | او روزی | دَ عزت | او کومو خلقوچہ | ایمان راورد | پس لہ دے نہ
ہفوی لہ بخشنہ او دَ عزت روزی دہ ۔ او چاہہ پہ وروستو و رھو کئے ایمان راورد او

وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۖ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ

او ہجرت لے و کرد | او جہاد لے و کرد | ستا پہ ملگریا کئے | ہفوی م لہ تاسو نہ دی | او نزد خیلوان
ہجرت لے و کرد او ستاسو پہ ملگریا کئے لے جہاد و کرد نو ہفوی م تاسو سرہ شہر شول ، خود وینے رشتہ دار

[۱۰۰]

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵﴾
 خے لدوی | زیات قدر | د خنو | د الله پہ کتاب کئے | بیشک الله | هر چیز | بنہ پیڑی .
 د خدائے پہ کتاب کئے دیو بل نہ زیات قدر | بیشک الله تعالیٰ پہ هر خہ بنہ پوہ دے .

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ عَشْرُ رُكُوعًا

سورۃ توبہ بہ مدینہ کئے نازل شو او پہ ۱۰۹ کئے یوسل یوم دیرش آیتوں او شہارٹس رکوع کلندی
 سورۃ توبہ مدنی دے او د دے یوسل یوم دیرش آیتوں او شہارٹس رکوع کلندی

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 دبزارئی اعلانی | د الله او د دہ در رسول د طرف نہ | هغو خلقو طرف نہ | (کو موسرچہ) تاسو وعدہ کړو
 (اے مؤمنانو!) د دبزارئی اعلان دے د خدائے او در رسول د طرف نہ هغه مشرکانو ته چه تاسو ورسره

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ فَيُحْوَٰ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا
 له مشرکانو نہ | پس وکړخئی تاسو | په زمکه کئے | خلوس | میاشته | او پوہ شئی
 معاهدہ کړے دے . نو (ورته ووايه چه) تاسو په دے ملک کئے خلوس میاشته نور وکړخئی او دایقین

أَنكُم غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿۶﴾
 چه تاسو | نہ یئی عاجزه کوونکی | د الله | اودا چه | الله | رسوا کوونکے | د کافرانو
 وساتی چه تاسو خدائے عاجزه کولے نہ شئی اودا چه الله تعالیٰ به کافران (ضرو) رسوا کوی

وَإِذَا نِ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ
 او اعلان دے | د الله او د دہ در رسول د طرف نہ | توو خلقوته | په ورځ | د لوے حج | چه بیشک الله
 او د الله تعالیٰ او د دہ در رسول د طرف نہ په خلقو کئے د حج اکبر په ورځ اعلان د کړه چه الله تعالیٰ

بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
 دبزاره دے | له مشرکانو نہ | او د هغه رسول (هم) | پس که پکړ تاسو توبه وکړی | نو دا | به دیرہ بنہ دی
 او د دہ در رسول د مشرکانو نہ دبزاره دے ، نو که تاسو (د کفر او شرک نہ) توبه وکړه نو دا تاسو

لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنكُم غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ
 تاسو پاره | او که پکړ | مخ وکړخوی | نو پوہ شئی | چه تاسو | نہ یئی عاجزه کوونکی | د الله
 له دیرہ بنہ دہ او که پکړے و مونه منله نو یاد ساتی چه تاسو الله تعالیٰ عاجزه کولے نہ شئی

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ
 اذیرے وکړه | هغه خلقوته | چه کافران دی | د عذاب | دردناک | هغه کو موسرچہ
 او کافرانو ته د یو دردناک عذاب زیرے وکړه . خو هغه مشرکان چه تاسو

عَهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
 تاسو معاهدہ کړه | له مشرکانو نہ | بیا هغوی تاسو سره کے دنه کړو | لږ هم | اونه هغوی مدد وکړو
 ورسره معاهدہ کړے دہ بیا هغوی به معاهدہ کئے تاسو سره کوتا می نہ دہ کړے او ستاسو به مقابلہ کئے

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ

ستاسو خلاف | د چا | پس پوره کړئ | د دوی سره | د دوی معاہدہ | د دوی مقررہ مودہ پورے
تے چاته امداد نہ دے ورکړے ، نو هغوی سره خپله وعدہ تر نيټه پورے پوره کړئ ،

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ

بیشک الله | خوښوی | پر هیز کاران | بیا هر کله چه | تیرے شی | میاشته | د احترام
بیشک پر هیز کاره خلق د الله تعالیٰ ډیر خوښ وی ، نو هر کله چه د حرمت میاشته تیرے شی

فَأَقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ

نو وژنئ | مشرکان | په کوم ځای کته چه | بیا مومنی دوی | او نیستی دوی
نو کوم ځای په مشرکان بیا مومئ دوی وژنئ ، او دوی نیستی او

وَأَحْصُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِنَّا نَأْبُوا

اور اکیر کړئ دوی | او کښینئ | دوی ته | په هر موقع کته | پس کټ کړئ | دوی توبه وکړئ
راکیر وئ ، او د هرے موقع په ځای ورته (پټه) کښینئ نو کټ کړ توبه ئ دویستله

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمُ إِنَّ اللَّهَ

او قائم کړئ | مونځ | اود رکوی | زکوٰۃ | نو پرېږدئ | د دوی لاره | بیشک الله
او (پابندی سره) مونځونه کوی اوزکوٰۃ ورکوی نو بیا د دوی مخه آزاده کړئ ، بیشک الله تعالیٰ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

بخښونکے | مهربان دے | او کټ چرے یوکس | له مشرکانو ته | پناه وغواړئ له تانه
بخښونکے مهربان دے - او کټ په مشرکانو کته یوکس له تانه پناه وغوښتله نو ته ورته

فَاجِرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ

نوپاه ورکړه هغه ته | تر دې چه | هغه واورئ | کلام د الله | بیا ورسره هغه | د هغه د امن ځای ته | دا
پناه ورکړه ، تر دے چه هغه د الله تعالیٰ کلام واورئ ، بیا ئ خپل د امن ځای ته ورسره دا ځکه

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ

ځکه چه دوی | داسے خلق دی | چه نه پوهیږی | څنگه کید شي (معتبره) | د مشرکینو
چه دوی داسے خلق دی چه دوی نه د الله د حکمونو علم نشته - الله تعالیٰ او دده د رسول په نزد د

عَهْدٍ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَهِدْتُمْ

وعدہ | په نزد | د الله | او په نزد | د رسول دده | سوا د هغو خلقونو | چه تا د رسوله معاہد کړه
مشرکانو وعدہ څنگه معتبره کیدے شي (هر کله چه دوی دا خپله ماته کړله) سوا د هغو خلقونو کوموسره چه

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

په خوا د مسجد حرام کته | پس تر خپوړ کته دوی (په وعدہ) قائم وئ | تاسوسره | نو تاسو هم قائم وئ
تاسو د مسجد حرام په خوا کته معاہد کړه ، نو تر خپوړ کته دوی تاسوسره په خپل اقرار باند قائم وئ تاسو هم دوی

لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ⑤ كَيْفَ وَاتُ

دوی دپاره | بیشکه الله | خوبوی | پرهیزکاران | څنگه (معتبر کیدے شی) | حال دیکه پیر
دپاره خپل اقرار قائم و سیربوی ملک چه پرهیزکار خلق دالله خوبوی - (او ددوی نه سوا) نور و کافرانو سره معاهد

يُظْهِرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً

دوی غلبه بیا موی | په تاسو باند | نو لحاظ به نه کوی | ستاسو په حقله | درښته | اونه دمعاهد
څنگه باقی پاتے کیدے شی، حال داچه که قابو ئی دریا ند بیا موند و نوته به د خپلوئی خیال و ساقی اونه دمعاهد

يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَ أَكْثَرُهُمْ

دوی راضی کوی تاسو | په خپلو خلو سره | او انکار کوی | ددوی زړونه | او اکثر له دوی نه
دوی تاسو تش د خپله په خبر و خوشحالوی او زړونه ئی انکار کوی ، او په دوی کینه اکثر خلق

فَيَسْقُونَ ⑧ اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا

نافرمان (دی) | واخستو دوی | په بدل د آیتونو دالله | قیمت | لږ | بیا منع ئی کړل (خلق)
فاسقان دی - دوی دالله تعالی د حکمونو په بدل کینه ویر لږ قیمت قبول کړے دے ، پس دوی خلق

عَنْ سَبِيلِهِ ⑨ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑩ لَا يَرْقُبُونَ

د هغه د لارے نه | بیشکه ویر خراب کارو | چه دوی | به کولو | دوی لحاظ نه کوی
د هغه د لارې نه منع کوی ، بیشکه دوی ویر خراب کار کولو - د یو مؤمن په حقله

فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً ⑪ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ⑫

د مؤمن په باره کینه | درښته | اونه | د وعدے | او هم دغه دی | له حد نه تیریدونکی
دوی نه د خپلوئی خه خیال ساقی اونه دمعاهدے ، او دا خلق ویر سرکش دی

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوَانُكُمْ

پس که پیر | دوی توبه وکړی | او قائم کړی | مونځ | او ورکړی | زکوٰۃ | نو دوی ستاسو ورونه و
نوکه دوی توبه ووباسی ، او مونځونه کوی ، او زکوٰۃ ورکوی ، نو بیا خوستاسو دین

فِي الدِّينِ ⑬ وَنُقِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑭ وَ

په دین کینه | او مونځ واضح کوو | آیتونه | هغه خلقو دپاره | چه پوهیږی | او
درونه دی | او مونځ د پوهه خلقو دپاره خپل حکونه واضح پیش کوو - او

إِنْ تَكْتُمُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ

که چر دوی ماکړی | خپل قسمونه | پس د خپله وعدے کوونه | او عیبونه ووباسی | ستاسو په دین
که د وعدے کوو نه پس دوی خپل قسمونه مات کړی او ستاسو په دین کینه عیبونه راوباسی

فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ ⑮ اِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑯

نو جنگ کوی | د کفر د پیشوایانو سره | بیشکه نه دی (معتبر) د دیکه قسمونه | کیدے شی چه دی | رامنع شی
نو د کفر سردارانو سره جنگ وکړی ددوی قسمونه خه قسمونه نه دی چه دوی (د خپلو شرارتونو نه) منع شی

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا

آیا جنگ نہ کوئی تاسو | ہفہ خلقوسرہ | چہ ماتے کرل | خپل قسمونہ | اوارادہ کرے وہ دوی
آیا تاسو بہ داسے خلقوسرہ ہم نہ جنگیزئی کومو چہ خپل قسمونہ مات کرل | اوڈ خپل پیغبر

يَا خُرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَّعُوكُمْ وَأَوَّلَ مَرَّةٍ

دویستلو | د رسول | او دوی | جکرہ شروع کرے وہ تاسوسرہ | پہ رومبی خل
د جلا وطنی ارادہ ئے وکرہ | او ہم دوی تاسوسرہ (د دینمنی) شروع کرے ۷۵

اتَّخَشَوْنَهُمْ ۚ قَالَ اللَّهُ أَهَٰذَا أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

آیا تاسو دیریزئی لہ دوی | پس اللہ | زیات حقداری | چہ | تاسو دیریزئی ہفہ نہ | کہ چہ تاسوی | مؤمنان
آیا تاسو دوی نہ ویریزئی؟ نو (واوری) اللہ تعالیٰ زیات حق لری چہ تاسو ترے نہ | ویریزئی کہ تاسو مؤمنان یی

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ

جنگ وکرئی دوسرہ | چہ عذاب ورکری دوی | اللہ | ستاسو پہ لاسونو | اورسوا کری دوی | او
دوی سرہ جنگیزئی | اللہ تعالیٰ بہ ستاسو پہ لاس دوی تہ سزا ورکری | اورسوا بہ ئے کری | او

يَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

فتحہ درکری تاسوتہ | پہ دوی باند | او یخے کری | سینے | د مؤمنانو خلقو
وڈ دوی پہ مقابلہ کینے ستاسو امداد وکری | او د مؤمنانو خلقو سینے بہ یخے کری

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۖ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ

اولرے کری | غصہ | د دوی د زہونو | اونو بہ قبولی اللہ | د چاہہ غواری
اوڈ دوی زہونو غصہ بہ لرے کری | او اللہ تعالیٰ د چاہہ و غواری توبہ قبولہ کری

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا

او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند دے | آیا کسان کوئی تاسو | چہ | تاسو ہم د پیرینو دینی
او اللہ تعالیٰ (پہ ہر خبرہ) پوہہ او حکمت خاوند دے | آیا ستاسو دا خیال دے چہ تاسو بہ پیرینو دے تو

وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمَّا يَتَّخِذُوا

حال د پچہ لانہ دی معلوم کری | اللہ | ہفہ کسان | چہ جہاد ئے وکرو | لہ تاسونہ | اونہ دے نبولے دوی
حال دادے چہ اللہ تعالیٰ خولا دانہ دی معلوم کری چہ پہ تاسو کینے چا جہاد وکرو | اوڈ اللہ تعالیٰ اوڈ

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً

بے لہ خدائے نہ | اونہ ددکا د رسول نہ | اونہ د مؤمنانوتہ | خوکی د لاز دوست
ہفہ د رسول | او د مؤمنانو نہ بغیر نور دوستان ئے ونہ نیول۔

وَاللَّهُ خَبِيرٌ ۚ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ

او اللہ | نبہ خبردار دے | د ہفہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی | نہ دے (حق) | د مشرکانو
او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ قولو کارونو نبہ خبر دے | د مشرکانو ہلو دا حق نہ رسی

أَنْ يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ ط

چہ | آباد کری | جو مانتو | دَاللہ | چہ شہادت ورکوونکی دی | پہ خپلو خانو نو | د کفر | چہ دَاللہ تعالیٰ جہاتونہ د آباد کری ، پہ داسے حال کتے چہ د خپل کفر اقرار (ہم) کوی

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي السَّارِهِمْ خِلْدُونَ ﴿۱۷﴾

ہم داخل دی | چہ ضائع شول | د دوی علونہ | او پہ دوزخ کتے بہ دوی | ہمیشہ د سیری | داہنہ خلق دی د کو مو علونہ چہ برباد شول | او پہ اور کتے دوی لہ ہمیشہ اوسیدل دی

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بیشک | چہ آبادوی | جو مانتو دَاللہ | ہنہ شوک چہ | ایمان راہو پہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | دَاللہ تعالیٰ جو مانتو نہ صرف ہنہ خلق آبادولے شی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند ایمان لری

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ تَن

اد قائم کړو | مونخ | او ورے کړو زکوٰۃ | او دُنہ ویریدو | مکر | دَاللہ نہ | او د مونخ پابندی کوی | او زکوٰۃ ورکوی | او بے خدائے نہ ذبل ہیچانہ نہ ویریدی

فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾ أَجَعَلْتُمْ

پس اُمید دے | چہ ہم دغہ خلق | بہ دی | سمہ لار موندونکی | آیا کرخولی د تاسو | نو اُمید دے چہ دغہ خلق بہ د ہدایت موندونکونہ دی | آیا تاسو چہ

سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ

اوبہ خنبول | حاجیانو نہ | او آباد ساتل | د مسجد حرام | پہ شان د رعل د ہنچا | حاجیانو باند اوبہ خنبول | او د مسجد حرام آباد ساتل د ہنچا د کارونو برابر کړی

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ط

چہ ایمان راہو پہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | او جہاد د کړو | پہ لارہ کتے | دَاللہ | چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ آخرت باند ایمان لری | او دَاللہ تعالیٰ پہ لارہ کتے جہاد کوی

لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ ط وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

نہ دی برابر دوی | پہ نزد دَاللہ | او اللہ | لارہ نہ بنائی | ظالمانو خلقونہ | دَاللہ تعالیٰ پہ نزد خودوی برابر نہ دی ، او اللہ تعالیٰ ظالمانو نہ د سمہ لارہ پوہ نہ ورکوی

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ط

کو مو خلقو چہ | ایمان راہو | او ہجرت د کړو | او جہاد د کړو | پہ لارہ کتے | دَاللہ | ہنہ خلق چہ ایمان دے راہو او ہجرت دے وکړو | او دَاللہ تعالیٰ پہ لارہ کتے دے | پہ خپلو

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ لَا أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ط

پہ خپلو مالونو | او | پہ خپلو خانو نو سرہ | ویرلو دے | پہ درجہ کتے | پہ نزد دَاللہ | مالونو او خانو نو سرہ جہاد وکړو | د دوی | درجہ دَاللہ تعالیٰ پہ نزد ویرے لوی دی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَآئِزُونَ ﴿٣٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ

او هم داخل قی دی | کامیاب | زیرے و رکوی دوتی | ددوی رب | دخیل رحمت
او هم دغه کسان کامیاب دی - دوی له خدای دخیل رحمت او د

وَرْضَوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٣١﴾

او د رضامندی | او د باغونو | په کومو کینه په ددوی پاره | نعمت دے | همیشه
خیل رضامندی او د جنتونو زیرے و رکوی چه په دے کینه ددوی د پاره دائمی نعمتونه موجودی

خَلِيدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾

همیشه به وی | په هغه کینه | تل د پاره | بیشکه الله سره دے | اجر | دیر لوی
دوی به په دے کینه همیشه و سیدی ، بیشکه الله تعالی سره دیر لوی اجر دے .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ

اے دایمان خاوندانو | مہ نسی | خیل پلاران | او خیل ورونه | دوستان
اے مؤمنانو ! تاسو خیل پلاران او خیل ورونه هم مہ ملگری کو

إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

که چرک دوی خوښ کړی | کفر | په ایمان | او څوک چه | دوستان ونیسی ددوی
که چرک دوی دایمان په مقابل کینه کفر خوښ کړی وی ، او په تاسو کینه چه څوک دوی

مِّنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ

له تاسو نه | نو هم داخل قی دی | ظالمان | ددوی | که چرک دوی | پلاران ستاسو
سره ملگری تیا کو نو هم دغه خلق ظالمان دی - (اے پیغمبره!) او بیه که ستاسو پلاران او ستاسو

وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ

او ځامن ستاسو | او ورونه ستاسو | او ښځې ستاسو | او خپلوان ستاسو | او هغه مالونه
ځامن او ستاسو ورونه او ستاسو ښځې او ستاسو نور خپلوان او هغه مالونه چه

اَقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ

چه تاسو گټلی دی | او تجارت | چه تاسو ویریږی | د هغه د نقصان نه | او د اوسیدو کورونه
تاسو گټلی دی ، او هغه سوداگری چه تاسو سره د بازار سریدو ویره دی او ستاسو د

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ

کوم چه خوښوئ تاسو | زیات خوښ | تاسو نه | د الله | او دده د رسول | او د جهاد نه
خوښه کورونه ، تاسو نه د الله تعالی او د رسول نه او دده په لاره کینه د جهاد کولو

فِي سَبِيلِهِ فَبَصُّوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

ددو په لاره کینه | نو انتظار وکړی | تر دے چه | راوړی | الله | خپل حکم
نه غوږه ښکاری | نو انتظار وکړی تر دے چه الله تعالی خپل حکم راوړی

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۳۳﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

او اللہ | لامر نہ بنائی | ہجو خلقوتہ | چہ نافرمان دی | بیشک | مدد کرے دستار
او اللہ تعالیٰ فاسقاتو خلقوتہ لامر نہ بنائی - اللہ تعالیٰ پہ دیرو موقعہ

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ ۖ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ

اللہ | پہ دیرو موقعہ | او پہ ورخ دھن | ہر کہ پہ | پہ تعجب کئے اپولی کتا
ستاسو امداد کرے دے - او دھن پہ ورخ (ٹے ہم کرے دے) پہ دغہ ورخ تاسو پہ خیل

كَثَرْتَكُمْ فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَاقَتْ عَلَيْكُمْ

ستاسو دیروالی | پس ہجہ پہ کار رانفلو | ستاسو | پوتہ ہم | او تنگہ شوہ | پہ تاسو باند
دیروالی مغرورہ شوی نو ہجہ ہیغ فائدہ در نہ کرہ ، او زمکہ در باند سرہ دارت والی

الْأَرْضِ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ مُدِيرِينَ ﴿۳۵﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ

زمکہ | سرہ د فراخی | بیا تاسو بیرتہ و کرخی | شا کوئی | بیا نازل کرد
تنگہ شوہ ، نو مخ پہ شا و تنیدی - بیا اللہ تعالیٰ

اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

اللہ | خیل تسکین | پہ خیل رسول باند | او پہ مومنانو باند | او راوے لیرے
پہ خیل رسول او پہ نورو مومنانو باند خیلہ تسلی نازلہ کرہ او اسے لیکرے

جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا ۚ وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَذَلِكَ

لبنکرے | چہ ہجہ تاسو لیکرے | او | عذاب بے و کرد | ہجوتہ چہ | کافران دی | ادم دادہ
راولیرلو کوم چہ تاسو ونہ لیدو او کافرانو لے سزا و کرہ ، او دمنکرانو

جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۳۶﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

سزا | د کافرانو | بیا | توبہ قبولی | اللہ | پس لہ دے نہ
ہم داسزا دے - بیا لہ دے نہ پس اللہ تعالیٰ ہجہ کسانو لہ دتوبے توفیق و کردو

عَلَى مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۷﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

د چاچہ و غواری | او اللہ | دیرو بخونکے | مہربان دے | اے | دایمان خاوندانو!
چہ چالہ چہ خوبہ وی او اللہ تعالیٰ دیرو بخونکے مہربان دے - اے مومنانو!

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ

بیشک | مشرکان (خو) | ناپاکہ دی | پس دوی دنہ رانزد کیری | مسجد حرام نہ | پس
خبرہ دادہ چہ مشرکان پلید دی نو دے کال نہ پس دی مسجد حرام

عَامِهِمْ هَذَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ

لہ دے کال نہ | او کہ چرے | تاسو ویریری | لہ محتاجی نہ | نوزر یہ | غنیان کیری تاسو
تہ نہ نزد دے کیری ، او کہ چرے تاسو ویری نہ ویریری نو کہ چرے اللہ تعالیٰ و غواری

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ ۖ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧٨﴾

اللہ | پہ خیل فضل سرہ | کہ چہ کھفہ غوثی | بیشک اللہ | پوہہ | د حکمت خاوندی
نوہہ بہ | ویر زر تاسو پہ خیل فضل سرہ غنیان کری بیشک اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ | او د حکمت خاوندی

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

جنگ و کری | دہفہ خلقو سرہ | چہ ایمان نہ راوری | پہ اللہ باند | او نہ | پہ ورخ
له اهل کتابو نہ هغو خلقو سرہ جنگ کوئی چہ پہ اللہ تعالیٰ باند ایمان نہ راوری او نہ د آخرت پہ ورخ

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ

د آخرت | او حرام نہ گنری | کوم چہ حرام کری د | اللہ | او د د رسول | او نہ قبلوی
یقین لری او نہ هغه خیزو نہ حرام گنری چہ اللہ تعالیٰ او د د رسول حرام کری دی | او

دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا

حق دین | له هغو خلقو نہ | چہ ور کړے شو د | کتاب | تردے چہ | دوی درکری
نہ حق دین قبلوی | تردے چہ هغوی پہ خیل

الْجِزْيَةِ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

جزیه | پہ خیل لاس | او دوی | ذلیل وی | او دوئیل | یهودو
لاس جزیه ور کری | او ذلیل و خوار شی - | او یهودو دوئیل

عَزِيزٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ

عزیر | د الله خوئے دے | او دوئیل | نصاراؤ | مسیح | خوئے دے
چہ عزیر د الله خوئے دے | او نصرانیانو دوئیل | چہ مسیح د الله خوئے

اللَّهُ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا

د الله | دادہ | خبرہ ددوی | د خلود دوی | دوی نقل کوی | خبرہ | د هغه کافرانو
دے ، دا ددوی د هغه خبرے دی ، ددوی نہ وړاند چہ کافرانو هغه وئیلو

مِنْ قَبْلُ ۖ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ۖ أَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿٨٠﴾ اتَّخَذُوا

(چہ) وړاند تیر شوی دی | هلاک کری دکړا | الله | کوم خوا | بے لارے روان دی | نبوی دی دوی
د هغه نقل کوی الله تعالیٰ ددوی هلاک کری کومے مخی نه بے لارے روان دی - دوی الله تعالیٰ

أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

خیل عالمان | او خیل راهبان | خدایان | بے له خدائے نه | او مسیح | خوئے دمریم
پر بیته دے او خیل عالمان او درویشان نے رب جوړ کړے دے | او مسیح ابن مریم علیہ السلام نے هم

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ

او حکم نه وو شو دوی ته | مگر | د دے چہ عبادت وکری | د یو خدائے | نشته د معبود
دوی ته صرف دو مړه قدر حکم وو چہ دوی صرف د یو الله عبادت وکری ، د دقنه بغیر د معبود

إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۱﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا

بے لہ دہ نہ | دے پاک نہ | لہ ہفتہ نہ | چہ دوی شریک مقوی | دوی غواہی | چہ | مکرری
نشہ | ہفتہ دے خلق دے پیداکری شرک نہ پاک دے ۔ دوی دا غواہی چہ دے اللہ تعالیٰ رہا دے

نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ

دے اللہ نور | چہ خیلو خلوسرہ | ادنہ قبولی | اللہ | مکر دا چہ | پورہ کوی | خیل نور
خُلے پہ پوکو مرہ کوی ، او اللہ تعالیٰ غواہی چہ ہفتہ خیلہ رہا پورہ خورہ کوی

وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۳۲﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى

اگرچہ | خوئی نہ کوی | کافران خلق | ہم دے کوم چہ | راو لیدلو | خیل رسول | پہ ہدایت
اگرکہ دے کافرانو پرے خوئی نہ راہی ۔ اللہ تعالیٰ ہفتہ ذات دے چہ خیل رسول لے دے ہدایت او

وَدِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

او پہ رشتینی دین سرہ | چہ غالب کوی ہفتہ | پہ دینونو قبول باند | اگرکہ | بدے کوی
حق دین سرہ راو لیدلو دے پارہ دے چہ دا پہ نورو دینونو غالب کوی اگرچہ دے مشرکانو دا خبرہ

الْمُشْرِكُونَ ﴿۳۳﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ

مشرکان | اے دے ایمان خاوندانوا | بیشک | دیر | لہ عالمانو نہ
ناخوئیہ دے نہ وی ۔ اے مؤمنانو ! دیر احبار (ملايان) او

وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

او پیرانو نہ | خوری | مالونہ | دے خلقو | پہ ناجائزہ | او منع کوی (خلق)
پیران (زاهدان) دے خلقو مالونہ پہ ناحقہ خوری ، او خلق دے اللہ تعالیٰ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ

دے اللہ دے لارے نہ | او ہفتہ خلق چہ | ذخیرہ کوی | سرہ زر | او سپین زر
دے لارے نہ منع کوی ۔ او خوک چہ سرہ او سپین زر جمع کوی

وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۴﴾

اونہ خرش کوی ہفتہ | دے اللہ پہ لارہ کینے | پس زیر و کرہ دوی | دے عذاب | دردناک
او دے اللہ تعالیٰ پہ لارہ کینے لے نہ خرش کوی نو (لے نبی!) دوی نہ دردناک عذاب خبرور کرہ

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

پہ کومہ ورخ | چہ کرم بہ کرے شی دغہ مال | پہ اور کینے | دے دوزخ | بیابہ داغ ور کرے شی | پہ ہفتہ سرہ
پہ کومہ ورخ چہ بہ دا (خزانے) دے دوزخ پہ اور کینے بے کرم کرے شی ، او دے دوی تندہ

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ

دے دوی تندہ | او دے دوی چہوتہ | او دے دوی شاکانوتہ | چہ دا دی ہفتہ نہ | چہ تاسوجہ کوی
اچھونہ او شاکانے بہ پرے دا غلے شی (اورتہ بہ ویلے شی چہ) دا ہفتہ خزانے دی چہ تاسو

لَا نَفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ

خیلو خانو د پاره | پس وڅکئ | هغه څه چه تاسو | به جمع کولو | بیشکه | شمیر | د میاشتو
خان له جمع کړې و | پس څه چه تاسو جمع کول د هغه مزره وڅکئ . بیشکه چه د میاشتو شمیر د الله تعالی

عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ

د الله په نزد | دولس | میاشته دی | د الله په کتاب کښه | په کومه درځه | هغه پیداکړل
په کتاب کښه د الله تعالی په نزد دولس میاشته دی . د هغه درځه نه چه آسمانو ته

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ

آسمانو ته | اوزمکه | له دے نه | څلور (میاشته) | عزتمند دے دی | هم دادے | دین
اوزمکه ته پیدا کړل ، په دے کښه څلور خاص د ادب میاشته دی ، هم دغه سم دین

الْقِيمَةُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا

درست | پس ظلم مه کوئ تاسو | په دے کښه | په خپلو خانو | او جنگ کوئ
دے . پس په دے (څلور و) میاشتو کښه په خپل خان باند ظلم مه کوئ او مشرکانو

الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا

د مشرکانو سره | ټول په یوځای | لکه څنگه چه | دوی جنگ کوی تاسو سره | ټول په یوځای | او پوهه شی
سره په یوځای جنگ کړئ | لکه چه هغوی در سره په جمع جنگ کړی | او یاد ساتئ چه

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ

چه | الله | سره | د پرهیز کارانو د . بیشکه | (میاشت) وروستو کول | زیاته دے
الله تعالی د پرهیز کارو مل دے . بیشکه (د کفارو) میاشته مخکښه وروستو کول په (خپل) کفر

فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا

په کفر کښه | گمراه کړی | په دسمره | کافران | دوی حلال کړی دا | یو کال
کښه نور زیاته کول دی ، کفار د دے په وجه په گمراهی کښه غورزیږی چه یو کال یوه میاشت هلاک

وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤَاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

او حرام کړی دا | (بل) کال | د پاره د دے چه پوره کړی | شمیر (د میاشتو) | چه حرام کړی د | الله
کړی او بل کال ته حرامه کړی چه د الله تعالی د حرامو کړو میاشتو شمیره پوره کړی نو په

فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ

پس هلاکوی دوی | هغه څه چه حرام کړی د الله | بناسنه کړه شو د دوی | خراب | عملونه د دوی | او الله
د کښه د الله تعالی حرامه کړه (میاشت) هلاک کړی ، دوی ته خپل بد عملونه بناسنه ښکاره شوی دی

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ

لاره نه ښایي | قوم | د کافرانو ته | اے د ایمان خاوندانو ! | په تاسو څه شوی د
او الله تعالی کافرانو ته د هدایت لاره نه ښایي . اے مؤمنانو ! دا به تاسو څه شوی دی

إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ **إِنَّا قَلَّيْنَا إِلَى الْأَرْضِ**
 هر کله دو یله شی تاسو ته | ووحی | د الله په لاره کې | نو درانه شی تاسو | د زهک طرف ته
 چه کوم وخت درته دو یله شی چه د الله تعالی په لاره کې ووحی | نو تاسو زر په زهک پورے ونیسلئ
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۖ فَمَا مَتَاءُ
 آیا راضئ شوئ تاسو | په ژوند د دنیا | د آخرت په مقابلہ کې | پس نه دے | سامان
 آیا تاسو د آخرت په مقابلہ کې د دنیا ژوند خوین کړے دے ، نو د دنیا مال متاع
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝۳۸ **إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ**
 د ژوند د دنیا | د آخرت په مقابلہ کې | مکر لږ | که چه تاسو د نه خئ | نو هغه به عذاب درکړئ
 خو په آخرت کې دیر لږ دے ، که تاسو (جنگ له) ونه خئ نو الله تعالی
عَذَابًا أَلِيمًا ۖ وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ
 عذاب | دردناک | او به بدل کړ به راوی | یو قوم | بل له تاسو | او تاسو ونه رسولئ شی | نقصان هغه
 به مو په دردناک عذاب اخته کړی ، او ستاسو په مائے به یو بل قوم راوی او تاسو به هغه ته هیڅ نقصان
شَيْئًا ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۹ **إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ**
 د هیڅ شی | او الله | په هر خیز باند | قادر دے | که چه تاسو مدد ونه کړئ د هغه | نو مدد کړے د هغه
 ونه رسولئ شی او الله تعالی په هر خیز باند قدرت لری . که تاسو د پیغمبر مدد ونه کړئ نو الله تعالی د هغه مدد
اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
 الله | که چه | راوویستلو هغه | کافرانو | چه هغه دودوم | په دودو کې | که چه هغه دواړو
 هغه وخت هم کړے وو که چه کافرانو (د کلی نه) بهر ویستلے وو (په دکالت کې چه) دوه (ملکرو) کېنے ، هر که چه
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا
 په غار کې | که چه د ه وئیل | خپل ملگری ته | غم مه کوه | بیشکه | الله | مو بزر سره دے
 هغه دواړه غار کې وو او هغه خپل ملگری ته وئیل چه غم مه کوه یقیناً الله تعالی مو بزر سره دے
فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ
 پس راوولیدو | الله | تسکین خپل (طرنه) | په خپل پیغمبر | او | قوت ئے ورکړ دده ته | په لښکرو
 نو الله تعالی د خپل طرف نه په خپل پیغمبر باند اطمینان نازل کړ او په داسے لښکرو ئے د هغه امداد وکړ
لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ
 چه نه لیدک تاسو هغه | او کړه هغه | خبره | د کافرانو | بنسکه
 کوم چه تاسو نه وکتلی ، او د کافرانو خبره ئے بنسکه کړله ، او
وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۴۰ **إِنْفِرُوا خِفَافًا**
 او خبره د الله | هم داده اوچته | او الله | دیر زبردست | د حکمت خاوند دے | ووحی | سپک باری
 د الله تعالی خبره خو هسے هم (همیشہ) اوچته وی او الله تعالی غالب او د حکمت خاوند دے تاسو (غز له) ووحی د لږ سامان

وَتَقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

اودر وند باری | اوجهاد کوی | په خپلو مالونو | اوپه خپلو ځانونو سره | د الله په لاره کې
یاد دیر سامان سره | اوپه خپل سر و مال سره | د الله تعالی په لاره کې جهاد کوی

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا

همدا | دیر بڼه دی | تاسو د پاره | که تاسو پوهیږئ ؟ | که چرې دے | (دینوی) مال
دا درله بهتره ده | که تاسو پرې پوهیږئ ؟ (اے پیغمبره!) که چرې په آسانۍ سره

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَتَّبِعُوا وَلَكِنْ بَعْدَتْ

زر حاصلیدونکې | اوسفر (هم) | آسان | نو پیر دی به کړه وه دوغستا | اولیکن | لرې ښکاره شوه
حاصلیدونکې غنیمت دے یا آسان سفر و (اے پیغمبره!) داخلق به یقیناً در پسے درغلی وو، خودوی ته دا

عَلَيْهِمُ الشُّكَّةُ ۖ وَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا

دوی ته | لاره | او | زړه دوی قسمونه خور | په الله | که چرې زموږ وړ وای | نو ضرر نه وتلی وو
سفر دیر او ږد ښکاره شو، او اوس به په الله تعالی قسمونه خوری چه که زموږ وړ وای رسیک لودرسره

مَعَكُمْ يَهْلِكُونَ أَنْفُسُهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ

تاسو سره | دوی هلاکوی | خپل ځانونه | او الله | پوهیږی | چه بیشکه دوی
به وتلی وو، دوی خپل ځانونه په هلاکت کې غورزوی او الله تعالی ته ښه معلومه ده چه دوی

لَكَذِبُونَ ۝ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ

دروغمن دی | معافې وکړی | الله | تاته | دے | اجازت ورکړوتا | دوی ته
دروغمن دی - (اے نبی!) الله تعالی د تاته عفو وکړی، تا دوی ته وای اجازت ورکړه ده

حَتَّى يَنْبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ

تر دے چه | ښکاره شوے و | تاته | هغه خلق چه | رښتیني وو | ادا پېژندوے
به د وړکولو | تردے چه درته ښه څرگنده شوے وے چه څوک | پکې رښتیني دی، اودروغمن د

الْكَاذِبِينَ ۝ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

دروغ دیونکی | نه | غواړی اجازت نه | هغه خلق چه | ایمان لری | په الله
پکې هم پېژندلی وے، کوم خلق چه الله تعالی او د آخرت په ورځ ایمان لری هغوی له تابه دځپل

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

اوپه ورځ | د آخرت | له دے نه چه دوی جهاد وکړی | په خپلو مالونو | اوپه خپلو ځانونو سره
مال او ځان او د جهاد کولو په باره کې رخصت نه غواړی چه دوی د جهاد د خدمت نه معاف وساتی

وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

او | الله | ښه پېژنی | پر هیز کاران | بیشکه | اجازت غواړی له تاته | هغه خلق چه
(شی) او الله تعالی پر هیز کاران ښه پېژنی - دا رخصت خو هغه خلق غواړی چه په الله تعالی

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآرْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ

چہ ایمان نہ راوی | یہ اللہ | او پہ ورخ | د آخرت | او پہ شک کیے دی | زہونہ ددوی | پس دوی
او پہ آخرت باند ایمان نہ لری ، او پہ زہونہ شک پروت دے ، نو دوی

فِي رَبِّهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٥٥﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ

یہ خیل شک کیے | سرگردانہ کیبری | او کہ چرے | دوی ارادہ کو لے | دوتلو | نو ضروریہ تیار کرد | د پاره
یہ خیل شک کیے سرگردانہ دی ، کہ چر دوی (د جنگ میدان نہ) دوتلو ارادہ لرے نو دے لہ بہ لے خہ

عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا

(خہ) ساما | اولیکن | ناخوشہ کرل اللہ | راپورتنہ کیدل ددوی | پس درانہ لے کرل دوی | او ویلے شول | چہ کسینی
تیارے ہم کرے ، لیکن اللہ تعالیٰ ددوی پاخیدل خوش نہ کرل نو توفیق لے ورنہ کرد اورتنہ وویلے شو

مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٥٦﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا

سرہ | د کسینا ستونکو | کہ چرے راولے و دوی | پہ تاسو کیے | نونہ بہ دوزیات کرے دگ تاسو پاره | مگر
چہ د نورو ناستوسرہ تاسو ہم کسینی | کہ دوی تاسو سرہ د جنگ میدان نہ و تلی ہم دے نو پہ تاسو کیے یہ

خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ

فساد | او دوی بہ زغیدل | ستاسو پہ مینہ کیے | پہ لہو تاسو کیے | دفساد | او پہ تاسو کیے | جاسوسان دی
لے نورہ زیاتہ خرابی پیدا کرے وہ استاسو پہ مینہ کیے بہ لے دفتہ پیدا کولو کوشش کو او اس ہم ستاسو پہ

لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

ددوی | او اللہ | پوہہ دے | پہ ظالمانو | بیشک | اللہ لے و ددوی | فساد | لہ دے نہ وہ اند
تولی کیے ددوی جاسوسان شامل دی او اللہ دا ظالمان بنہ پیڑنی - دگا دیکھ نہ وہ اند ہم دفتہ پیدا کولو کوشش کو

وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ

او اللہ کرے دوا | تاسو د پاره | کارونہ | تردے | را د رسیدہ | ربتیے وعدہ | او غالب شو | حکم | د اللہ
استاسو پہ کارونہ کیے لے رد و بدل کولو ، تردے چہ حق را رسید و او اللہ تعالیٰ حکم غالب شو حال دا

وَهُمْ كِرْهُونَ ﴿٥٨﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِي

او دوی | غوبنسل نہ | او لے نہ دوی نہ | ہفہ دے | چہ وائی | چہ رخصت را کرے | ماتہ او مافتہ کیے مہ غورزو
دے چہ دوی نہ غوبنولو - او پہ دوی کیے خوک دا وائی چہ ماتہ اجازت را کرے او پہ شر کیے مہ مہ

إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٥٩﴾

داوری | پہ فتنہ کیے | پریوتل دوی | او بیشک | دوزخ | را کیروونکے دے | کافرانو لہ
غورزوہ داوری چہ پہ آزمیت کیے خود دوی ہے ہم پریوتی دی او بیشک دوزخ پہ دے کافرانو را چا پیر شو دے

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ

کہ چرے ورسیری تاتہ | (خہ) بنیکرہ | نو بد لگی پہ دوی | او کہ چرے | ورسیری تاتہ | مصیبت
(راے پیغہ) کہ تاتہ خہ بنیکرہ درسی نو دوی پہ خفہ کیبری ، او کہ تاتہ خہ تکلیف درسی

يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَ يَسْأَلُوا

نواہی دوی | مونہ خوشحال کرے دو | خیل کار | لہ ورا نہ | او | واپس لاہشی
نو دوی وائی چہ مونہ خود ورا نہ دھان پہ حقہ اختیار کرے دو | او (داو وائی) دوی

وَهُمْ فَرَحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ

او دوی | خوشحال دوی | دواہ | ہیٹ کلمہ بہ ونہ رسیبری مونہ نہ | مگر ہفتہ چہ لیکلی دی | اللہ
پہ خوشحالی خوشحالی مخ وادوی اور وائی (لے پیغمبر!) دواہ چہ خہ اللہ تعالیٰ مونہ دپارہ مقرر کرے

لَنَا ۚ هُوَ مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ

مونہ دپارہ | دھفتہ کار ساز مونہ | او پہ اللہ باند | توکل پکار دے | مؤمنان لہ | دواہ
دی مونہ نہ بہ ہم ہفتہ ملاویری ہفتہ مونہ کار ساز دے او مومنان ہم پہ اللہ تعالیٰ توکل مائی (لے پیغمبر!) دے

هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا ۖ إِلَّا أَحَدَى الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ

آیا | تاسو انتظار کوئی | زمونہ پہ حق کہے | صرف | یو لہ دوو نیکیرونہ ؟ | او مونہ (خو)
(منافقان) نہ واوروہ چہ تاسو زمونہ پہ حق کہے پہ دوو نیکیرونہ دیکو نیکیرونہ (دقت یا شہادت) انتظار کوئی او مونہ

نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ

انتظار کوو | ستاسو پہ حق کہے | داچہ ورسوی تاسو نہ | اللہ | عذاب | لہ خیل طرف نہ
ستاسو پہ حق کہے دے دے خیرے انتظار کوو چہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو د خیل طرف نہ خہ عذاب راولیری یا زمونہ

أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا ۖ إِنَّمَا مَعَكُمْ مُّتَرَبَّصُونَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا

باز مونہ پہ لاسونو | پس انتظار کوئی تاسو | بیشک مونہ ہم تاسو سرہ | انتظار کوو دیکو یو | دواہ | خرچہ کرے
پہ لاسونو عذاب دررسوی، پس تاسو ہم انتظار کوئی مونہ ہم تاسو سرہ انتظار کوو - ورنہ دواہ کہ تاسو

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۚ لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝

(مال) پہ خوئی | یا پہ ناخوئی | ہیٹ کلمہ بہ قبول نہ کرے شی | لہ تاسو | بیشک یو تاسو | نافرمانہ خلق
خیل مالونہ پہ رضا خرچہ کوئی او کہ پہ نارضا خوش تاسو خیرات ہیٹ قلیل نہ شی حکہ چہ تاسو فاسقان خلق یو -

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَّلَ مِنْهُمْ ۖ إِنَّهُمْ نَفَقْتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

اونہ دے منہ کرے دے | لہ دے نہ چہ | قبول کرے شی | لہ دوی نہ | صدقہ دوی | مگر | داچہ دوی
د دوی د خیرات د نہ قلیل و وجہ نور خہ نہ دہ خودا چہ دوی د اللہ تعالیٰ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا

منکرشون | د اللہ | او د دے درسول | او دوی نہ راجی | مونہ لہ | مگر
او د رسول نہ انکار کرے دے - او مونہ نہ نہ راجی خو پہ ماتو

وَهُمْ كُسَالَى ۖ وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۝ فَلَا تَعْجَبْكَ

سستی کوو دیکو | او دوی نہ خرچہ کوئی | مگر | پہ ناخوئی | پس پہ تعجب کہے دوانہ پہ
زبونو - او د اللہ تعالیٰ پہ لاس کہے خرچہ نہ کوئی خو پہ ناخوئی - نو دوی مالونہ

أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

مالونہ ددوی | اونہ | اولاد ددوی | بیشک | چہ غوری | اللہ

اود دوی اولاد دتا یہ تعجب کہ نہ اچوی ، اللہ تعالیٰ نہ دا منظورہ دہ چہ

لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ

چہ دوی نہ عذاب اور کری | یہ ہفتہ سرہ | یہ ژوند کہے | ددنیا | اودخی | ددوی ساکنے

د دے خیزو تو یہ انجام ہے یہ دنیا کہے یہ عذاب اخنہ کری ، او ہر کلمہ چہ ددوی ساہ ددوی

وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ

او دوی | کافران وی | اودوی قسمونہ خوری | یہ اللہ | چہ دوی خو | لہ تاسونہ دی

نوم بہ دوی کافران وی ، اودوی یہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ مونز ستاسو ملگری یو

وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ

اونہ دی دوی | لہ تاسونہ | بلکہ دوی (خو) | داسے خلق دی | چہ ویری دی | کہ چر دوی بیاموی

اودوی ہیرے ستاسو ملگری نہ دی ، بلکہ دوی خو (پہ ظاہر او باطن کہے) فرق لرونکی کی کہ دوی د

مَلِجًا أَوْ مَغْرِبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوْلَا إِلَيْهِ

حائے دیناہ ۱۰ | یا غاروتہ | یا حائے دتنوتو | نو خامضا بہ دوی واپس شی | ہفتہ

دیناہ حائے ، یا غار یا دسر پتو لو غوند حائے بیاموند ، نو یہ مندرہ ہلتہ

وَهُمْ يَجْمَعُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ

زغلید ونکی | اوحنے لہ دوی نہ | ہفتہ خوک دی | چہ الزام لکوی بہ تا | یہ صدقہ تو کہے

حان پتہ کری - اوحنے بکنے داسے خلق دی چہ یہ زکوٰۃ دیستلو کہے یہ تا اعتراض کوی

فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا

پس کہ چر | دوی لہ کرے شی | لہ ہفتہ نہ | نو خوشحالہ شی | او کہ چرے | در نہ کرے شی دوی تہ | لہ ہفتہ نہ

نوکہ دوی لہ ترے نہ ور کرے شی نو خوشحالہ شی او کہ چرے دوی تہ بکنے خہ ملاؤ نہ شی

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

نوفہ خت دوی | ناراضہ شی | اوحنے بہ نہی وے | کہ چرے دوی | راضی کیدے | یہ ہفتہ خہ چہ در کرل دوتی اللہ

نوفور ناراضہ شی - او کہ دوی یہ ہفتہ برخہ راضی شوے وے چہ خدائے اور رسول ورتہ

وَرَسُولُهُ ۝ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

اود دہ رسول | اودوی ویلے | بس کہ مونز دپارہ | اللہ | اوس بہ را کری مونز تہ | اللہ | دخیل فضل نہ

در کرے وہ اودائے ویلے وے چہ خدائے رالہ بس دے ہفتہ بہ مونز تہ یہ خیل فضل سرہ اود

وَرَسُولُهُ ۝ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ

اور رسول ددہ | بیشک مونز | داللہ طرف نہ | امید لرونکی یو | بیشک | چہ صدقہ | دپارہ دفقیرانو

ہفتہ رسول بہ دیر خہ را کری بیشک مونز اللہ تعالیٰ طرف تہ راغب یو - یہ حقیقت کہے د زکوٰۃ مال صرف دفقیرانو

وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ

ادمسکینانودی | اود کارکنانودی | چه په د (صدقو) باند (مقرر) کی | او (هغه چا د پاره) د کومو زبونو کچه الفت اچولې
مسکینانو اود د راهو لوبونکو کارکنانو حق دے اود هغو خلقو حق دے د کومو د مجبوری چه منظر

وَفِي السَّبِيلِ وَالْغَرَمِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ

اوپه (آزادولو) د هغو نو کچه | اود قرض دارو د پاره | اود الله په لاره کچه | اومسافرو (د پاره)
وی اود غلامانو په آزادولو، د قرض داروپه مدد کولو، د الله تعالی په لاره کچه په ورکولو اود مسافرو په مدد

فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۶۰

قرض دی | د الله د طرف نه | اوالله | پوهه | خاوند د حکمت د | او غځنه دوی | هغه د (چه)
کولو کچه خرڅ کیدل شي، دا د الله تعالی د طرف نه حکم د اوالله تعالی ښه پوهه د حکمت خاوند د - او غځنه خلق له دوی نه

يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ قُلٍّ ۝۶۱

تکلیف ورکوی | نبی ته | اود وائی | چه دے (خو) | غور دے | دواپه | غور
داسه دی چه نبی ته تکلیف ورکوی اود وائی چه داسه د هر چا هره خبره آوری، دواپه چه داخو ستاسو د

خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ

ښه د تاسو د پاره | یقین لری | په الله | اویقین لری | د مؤمنانو په خبره | اورحمت د
فائدے د پاره داسه دے، دے په الله تعالی یقین ساتی اود مسلمانانو په خبره باورکوی اوپه تاسو کچه

لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ

د هغو د پاره چه | ایمان راوړی | له تاسو نه | او | کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | د الله رسول ته
چه څوک ایمان لری د هغوی د پاره رحمت دے، او څوک چه د الله تعالی رسول له تکلیف ورکوی

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۶۲

هغوی له | عذاب (دے) | دردناک | دوی قسمونه خوري | په الله | تاسو د پاره | چه راضی کړی تاسو
هغوی د پاره دردناک عذاب دے - دا خلق ستاسو په وړاند قسمونه خوری چه تاسو خوشحاله کړی

وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝۶۳

اوالله | اود د رسول | زیات حق دار دی | چه رضامند ئې کړی دوی | که پکړی دوی | مؤمنان
حالانکه الله تعالی اود د رسول د خبره زیات حق لری چه دوی ئې رضا کړی که دوی په رښتیا مؤمنان دی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ

'ایا دوی ته معلومه نه ده | چه هغه | کوم چه مخالفت وکړی | د الله | اود د رسول | نو ښه که د پاره د
'ایا دوی ته معلومه نه ده چه څوک - د الله تعالی اود د رسول مخالفت کوی نو هغه د پاره

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝۶۴

اور | د دوزخ | همیشه به وی | په هغه کچه | هم داده | رسوائی | دیره لویه
د دوزخ اور مقرر دے چه همیشه به پکښه پراته وی اود د دیره د رسوائی خبره ده -

يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ

ديريزي | منافقان | له دے نہ چہ نازل شی | پہ دوی باند | (خہ سور) | چہ دُنبائی دوی نہ منافقان دے نہ ديريزي چہ چرتہ (پہ مسلمانانو) داسے سورت رانازل نہ شی چہ ددوی (منافقان) د

بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ

هغه خہ چہ | ددوی پہ زہونو کئے دی | دوايه | مسخرہ کوی تاسو | بیشکہ الله | بنکارہ کودکے د زہونو حال ورتہ خرگند کوی (لے پیغمبر) دوايه چہ (نبہ دہ) خدا اکلتے کوی، بیشکہ الله تعالیٰ هغه خیز

مَا تَحْذَرُونَ ۖ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

د هغه خبر کوئے نہ چہ تاسو ديريزي | اوکے چرے | تہ له دوی پیوس وکر | نو دوی بہ ضرر وائی | بیشکہ چہ مونبہ خرگند وکے ددوم نہ چہ تاسو دیرہ کوی - اوکے پیوس ترے نہ وکرے (چہ خہ خبر کوکے؟) نو جواب بہ وکری

نَحْنُ وَتَلْعَبُ قُلِ ابِاللَّهِ وَآيَتِهِ وَرَسُولِهِ

توتے | اولوبے کوئے | دوايه | آيا په الله | او دده په آيتونو | او دده په پیغمبروکے چہ مونبہ خو هے توتے تقلے کوئے، ورتہ دوايه چہ آيا ستاسو توتے په الله د هغه په آيتونو او په

كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۖ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

تاسو توتے کوئے | بهانے مہ جوہ دوی | تاسو خو کا فر شوئی | پس له ایمان را ورونه پیغمبر پورے کیزی؟ اوس عذرونه مہ کوئی تاسو د ایمان را ورونه پس بیا کفر کرے دے

إِنْ تَعَفُّ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبُ طَآئِفَةً

کہ چکر مونبہ معافی وکرو | جوے دے تہ | له تاسونہ | نومونبہ عذاب وکرو | بلے دے تہ کہ مونبہ ستاسو یو توتے معاف هم کرو ، نوبل توتی له به خامخا سزا وکرو

يَأْتَهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۖ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ

خکے چہ دوی | دو | گناہکار | منافقان سری | او منافقات بنی خکے چہ دوی مجرمان دی - منافقان سری او منافقات بنی

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ

د یوبل (ملگری) دی | حکم کوی | د بد کار | او منع کوی توتل د یوبل پشان دی ، د بد و خبرو تعلیم وکوی ، او د نیکی نہ

عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ

د نیک کارنه | او بند ساتی | لاسونہ خپل (د خبر نه) | هیر کردوی | الله خلق منع کوی او د نیکی په لاره کئے د خرڅ کولونه) خپل لاسونہ منع ساتی، دوی الله تعالیٰ هیر کردو

فَنَسِيَهُمْ ۖ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۖ وَعَدَ اللَّهُ

پس هغه هیر کول دوی | بیشکہ | منافقان | نافرمانه دی | وعده کرے دہ | الله نوا الله تعالیٰ هم دوی هیر کول (یاد ساتی) چہ منافقان یقیناً نافرمانه دی - الله تعالیٰ د منافقانو سر او د منافقان

الْمُتَفِقِينَ وَالْمُتَفِقَاتِ وَالْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

منافقان و سرور سره | اود منافقان و بنحو سره | اود کافران و سره | داور د دوزخ | چه همیشه به دوی دوی
بنحو سره | اود کافران و سره د دوزخ د اور و عده کره ده | چه همیشه به بکنه

فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ ج وَلَهُمْ

په دے کښه | هم دا (عذاب) | بس د دوی له | او | لعنت کره د په دوی | الله | اود دوی د پاره
پراته وی اودغه (عذاب) د دوی د پاره کافی دے او په دوی باند د الله تعالی لعنت د اود دوی د

عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۶۸ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ

عذاب دے | همیشه | رستا سو مثال | پشان د هغو خلقو د | چه له تاسو نه وړاند و | هغوی و د پیر زیات
پاره د همیشه عذاب مقرر دے . (ستا سو کارونه) د هغه چا په شان (دی) چه تاسو وړاند تیر شوی د چه تاسو

مِنْكُمْ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَ أَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا

له تاسو نه | په قوت کښه | اوزیات و | په مال کښه | او په اولاد کښه | پس هغوی فائده واخستله
زیات زور وړ و | او تاسو نه زیات مال اود اولاد خاوندان و ، پس هغوی د خپله دنیوی

بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ

له خپله برخه نه | پس تاسو هم فائده واخستله | له خپله حصه نه | لکه چه | فائده اخسته وه | هغو خلقو کوم چه
برخه نه فائده اوچته کړه او تاسو د خپله دنیوی برخه نه ښه فائده اوچته کړه ، لکه څنگه چه هغه خلقو چه له تاسو نه

مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَ خُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا

له تاسو نه وړاند و | له خپله برخه نه | او تاسو هم مشغول شوی (په بد خبرو) | لکه چه هغوی مشغول و
وړاند و د خپله برخه نه فائده اوچته کړه ، او په هغه نا کاره بحثونو کښه پریوتلئ لکه هغوی چه

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ

هم دا خلق د (چه) | ضائع شول | عملونه د دوی | په دنیا کښه | او په آخرت (کښه) | او هم دا خلق دی
پکښه بوخت شوی و ، د داسه خلقو علوته په دنیا و آخرت دواړو کښه ضائع لاهل او هم دغه خلق

الْخٰسِرُونَ ۶۹ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

نقصان موندونکی | آيا نه دے | رسیده د دوی ته | خبر | د هغو خلقو چه | له دوی نه وړاند و
پخپله تاوانیان شول | آيا دوی ته د پخوانو خلقو حالات نه دی رارسیدلي

قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَ ثَمُودَ ۷ وَقَوْمِ إِبْرٰهٖمَ

د قوم د نوح | اود عاد | اود ثمود | او قوم د ابراهیم
د قوم د نوح ، اود عاد ، اود ثمود ، او د قوم د ابراهیم ، او

وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكِ ۷ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

اود مدین والو | اود اپو ته شوو کلو | چه راغلل د دوی ته | پیغمبران د دوی
د مدین د اوسیدونکو او د هغه کلو چه اړول شوی و ، هغوی ته خپلو پیغمبرانو څرگند د لیلونه

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

یہ بخبر و بنا و سرا | پس نہ دوا اللہ (داسے) | چہ ظلم نے کرے و وہ دوا باند | لیکن دوی پمخیلہ | یہ خیلو خانو نو راوړل ، نو الله تعالى په هغوی هڅکه زیاتے نه کولو خو هغوی پمخیله پمخیلو

يُظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

ظلم کولو | او مؤمنان سړی | او مؤمنانې ښځې | ځنې له دوی نه ملگری دځنوی ځانونو ظلم کولو - او مؤمنان سړی او مؤمنانې ښځې د یو بل ملگری دی

يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَيُقِيمُونَ

چہ حکم کوی | د نیک کار | او منع کوی | د بدو کارونو نه | او قائموی د نیکو کارونو تعلیم ورکوی ، او د بدو کارونو نه خلق منع کوی ، او د مونځونو

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ

مونځ | او ادا کوی | زکوٰۃ | او حکم منی | د الله پابندی ساتی ، او زکوٰۃ ورکوی ، او د الله تعالى او دده د رسول

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

او دده د رسول | هم داخل دی | چہ رحم به وکړی په دوی باند | الله | بیشکه | الله | دیرزبردست حکم منی ، په دے خلقو به الله تعالى دیرز رحم وکړی (یاد ساتی چہ) الله تعالى یقیناً غلب

حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

د حکمت خاوند دے | وعده کرے ده | الله | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځوسره او د حکمت خاوند دے الله تعالى د مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځوسره د داسے باغونو د

جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

د جنتونو | چہ بهیرې به | لاند د هغے نه | نهرونه | (چہ) دوی به همیشه د | په هغے کې ورکولو اراده کرے ده | چہ د هغے لاند به نهرونه بهیرې کوم ځای چہ به دوی همیشه

وَمَسْكِنَ طَيِّبَةً ۚ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ ۖ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ

او د پاکیزه مکانونو | داسی باغونو کې | او رضامندی | د الله وسیرې او د داسے پاک صفا مکانونو چہ د همیشه په باغونو کې به وی او د ټولو نه غټه خبره دا چہ د الله

أَكْبَرُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

دیره لویه ده | هم دا ده | کامیابی | دیره لویه | اے نبی ! | جهاد وکړه رضامندی به ورته حاصله شی، هم دا د ټولو نه لویه کامیابی ده - اے نبی ! کافرانو او منافقانو

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ ۖ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا لَهُمْ

د کفارو | او منافقینو سره | او سختی کوه | په دوی | او ځای د دوی سره جهاد کوه | (په دوی باند سختی کوه | او) (یاد ساته چہ) د دوی ځای

جَهَنَّمَ وَيُتْسَ الْمَصِيرُ ﴿۴۳﴾ يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا

دوزخ دے | او ہفتہ دیر بد | خائے دے دوا پس تلو | دوی قسمونہ خوری | پہ اللہ | چہ نہ دی ویلی دوی
دوزخ دے | او ہفتہ دیر خراب خائے دے - دوی پہ اللہ تعالیٰ قسمونہ خوری چہ مونہ فلائی خبر نہ

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بِعَدِ اسْلَامِهِمْ

او بیشک ویلے دے دوی | خبرہ | د کفر | او دوی کافران شول | پس | د خیل اسلام راوڑ نہ
دہ کہے، حال دادے چہ دوی د کفر خبرہ ضرور کرے دہ او د اسلام نہ پس لے کفر غورہ کرو

وَهُمُّوا بِمَا لَمِنَّا لَوْلَا جَ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ

او دوی ارادہ و کرہ | دہفتہ | چہ دوی بیانہ موندہ | او دوی بدل وانہ خستلو | مگر دے خبر چہ
او صف کار تہ لے لاس و اچولو چہ تر سرہ لے نہ کرے شو او دوی صرف دے خبرے بدلہ داخستلہ

أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا

غنیاں کرل دوی | اللہ | او | د دے رسول | پہ خیل فضل سرہ | پس کہ چر دوی توبہ دوی
چہ اللہ تعالیٰ او د دے رسول پخیلہ مہربانی سرہ دوی غنیاں کھری دو، نو کہ چر دوی توبہ دوی

يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ

نووی | دیرہ نہ | د دوی د پاره | او کہ چرے | دوی دنہ منی | نو عذاب بہ ور کھری دوی | اللہ
نودابہ ورلہ بہترہ وی، او کہ چرے دوی دنہ منی، نو اللہ تعالیٰ بہ دوی لہ پہ

عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَالَهُمْ

عذاب | دردناک | پہ دنیا کینے | او پہ آخرت کینے | او نہ بہ وی دوی پاره
دنیا او آخرت کینے دردناک عذاب ور کھری، او پہ مخ دے

فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۴۴﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ

پہ مخ دے مکے | خوک دوست | او نہ خوک مددگار | او خے نہ دوی نہ | ہفتہ خوک دی
بہ د دوی د پاره نہ خوک دوست وی او نہ مددگار - او پہ دوی کینے خے ہفتہ دی کو موچہ

عَهْدَ اللَّهِ لَئِنْ أَتَيْنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

چہ وعدے کرے اللہ سر | کہ چر ہفتہ را کھری مونہ نہ | لہ خیل فضل نہ | نو مونہ بہ ضرور صدقہ دے | او مونہ بہ ضرور
د اللہ تعالیٰ سرہ وعدے کرے وہ چہ کہ اللہ تعالیٰ مونہ نہ پہ خیل فضل سر (مال) را کھو نو مونہ بہ ضرور خیر دے

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۵﴾ فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا

لہ نیکان نہ | بیا ہر کھ چہ | ور کھو دوی ہفتہ | لہ خیل فضل نہ | نو دوی شومیا و کرہ
اوبہ نیکان بہ شو - بیا ہر کھ چہ اللہ تعالیٰ پہ خیل فضل سرہ دوی لہ (ہر خے) ور کھل نو پہ دے کینے

بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَّعْرِضُونَ ﴿۴۶﴾ فَأَعْقَبَهُمْ

پہ ہفت کینے | او دوی او دیک (دو عتہ) | او دوی | مخ او دوی دی | پس د دوی انجام کینود (اللہ)
لے شومیا شروع کرہ او د عتہ نہ) او دیک او انکار لے و کرو - نتیجہ داشوہ چہ اللہ تعالیٰ

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا

نفاق | ددوی پہ زہ و نو کینے | ترھے ورے پورے | چہ دوی بہ ملاویگا دھنہ سرہ | حکہ چہ | ددو کھالفت و کرد
ددوی پہ زہ و نو کینے | داسے نفاق و اچو نو چہ د ملاقات (قیامت) ترورے پورے بہ قائم وی حکہ چہ

اللَّهُ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۷۹﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا

دالہ سرہ | دھنہ وعدہ چہ ددہ سرے کرے وہ | او پہ سبب ددہ چہ دوی بہ دروغ و بیل | آیا دوی نہ پوہیدی؟
دوی اللہ تعالیٰ سرہ بے لوطی و کرہ | او دروغ و بنا کاتے نے و کرے . آیا دوی نہ پوہیدی

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

چہ اللہ | پوہیدی | ددوی پہ رازونو | اود دوی پہ پتو خبر | اودا چہ | اللہ | بنہ پوہیدی
چہ اللہ تعالیٰ ددوی پہ پتو رازونو اود دوی پہ پتو خبر و بنہ خبر | اودا چہ اللہ تعالیٰ دغیبو پہ

الْغُيُوبِ ﴿۸۰﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

پہ غیبو | کوم (منافقان) چہ | الزام لکوی | پہ خوشحالی سرہ خیر کوونکو | مؤمنانو باند
خبر و باند بنہ عالم | دا ہنہ خلق دی چہ پہ خپلہ مرضی خیرات کوونکو مؤمنانو نہ دخیتر

فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

پہ صدقہ کینے | اوکوم (مؤمنان) چہ | خہ نہ بیامومی | سوا دخیل محنت نہ
پہ حقہ ملامتیا کوی ، او ہنہ خلق چہ نہ بیامومی مگر دخیل محنت (صلہ) دا

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نودوی توتے کوی | ہغوی پورے | توتے و کرے اللہ | ددوی سرہ | اود دوی دپارہ | عذاب رکے
منافقان دوی پورے توتے کوی ، اللہ تعالیٰ ددوی د مذاق (بدلہ) و کرہ اود دوی دپارہ

أَلِيمٌ ﴿۸۱﴾ اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ

دردناک | نہ بخنہ غوارے | دوی پارہ | یا بخنہ نہ غوارے | دوی پارہ | کہ نہ بخنہ غوارے
دردناک عذاب مقدرے کہ نہ ددوی دپارہ بخنہ غوارے او کہ نہ غوارے کہ نہ ورلہ ریوکل نہ

لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ

دوی دپارہ | او یا (۷۰) | خلہ (ہم) | نو ہیکلہ بہ ونہ بخنی | اللہ | دوی | دا
او یا خلہ بخنہ غوارے | خو اللہ تعالیٰ بہ دوی ہیچرے ونہ بخنی ، دا حکہ چہ

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

پہ ددو چہ دوی | انکار و کرد | دالہ | اود ددہ د رسول | او اللہ | لارہ نہ بنائی
دوی دالہ تعالیٰ اود ددہ د رسول نہ انکار کرے دے ، او اللہ تعالیٰ بد عملہ قوم پہ

الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۸۲﴾ فَرَحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

نا فرمانو خلقو نہ | خوشحالہ شول | وروستو پاتے شوی (لہ جہاد نہ) | پہ خپلہ ناستہ
سمہ لاس نہ بوئی - دا وروستو پاتے کید و نکی خلق د پیغمبر نہ پہ وروستو

خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

یہ خلاف دین غیر خدا کے | او خوب نہ کر لے دی | چہ جہاد و کرمی دوی | پہ مال و نوخیلو | او یہ خانو و خیلو
پاتے کید و باند خوشحالہ شول ، او داتے خوب نہ کرے چہ پہ خیل مال او سر باند د الله تعالیٰ پہ لارہ کے

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ

پہ لارہ کے | د الله | او دوی و ویل (نورنہ) | امہ و حئی (جہاد لہ) | پہ کرمی کے | دواہ
جہاد و کرمی - او خلقو تے (ہم) و ویل چہ پہ داسے سختہ کرمی کے (جہاد دپارہ) سفرمہ کوئی نہ درتہ

نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝۸۱ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا

اور د دوزخ | دیر سخت کے | پہ کرمالی کے | کاش چہ دوی پوھیک | پس د د خانہ دوی | لہ
دواہ چہ د دوزخ اور خود دے نہ زیات کرم کے کاش چہ دوی پہ د خبرہ پوھیک - نو لہ دے درتے د و خانہ د

وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۸۲ فَإِنْ

او د د ژاری | دیر | داسزا | دھغہ دہ | چہ دوی بہ کول | پس کہ چرے
او بیا دیرہ مودہ د ژاری ، د دوی د کارو نو ہم دغہ سزا دہ - نو کہ چرے

رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ

واپس راوستہ تے | الله | د یوے دے طرف تہ | لہ دوی نہ | پس اجازت و غواہی دوی لہ تانہ
تہ الله تعالیٰ د دوی (منافقینو) یو تولی طرف تہ واپس راوستے او (پہ بلہ موقعہ) تانہ میدان جنگ طرف

لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَكُنْ تُقَاتِلُوا

د وتلو (جنگ دپارہ) | نو وایہ | چہ ہیٹ کلتاسو وتلے نہ شی | ماسرہ | چرے ہم | او ہیٹ کلتاسو جنگیہ نہ شی
تہ د وتلو اجازت و غواہی نو ورتہ جواب و کرہ چہ تاسو ماسرہ ہیٹ نہ شی اوزما پہ ملکر تیا کے ہیٹ کلتہ د

مَعِيَ عِدَدًا إِنْكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا

زما پہ ملکر تیا کے | دین سرہ | بیشک تاسو | راضی شوی | پہ کبئینا ستلو | پہ اول | حل | پس کبئینا تاسو
د دین مقابلہ نہ شی کوئے - بیشک تاسو پہ اول حل (پہ کورو نو کئے) ناستہ خوب نہ کرے وہ - نو اس ہم تاسو

مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝۸۳ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا

د وروستو پاتے خلقو سرہ | امہ کوہ مونج (د جنازہ) | پہ ہیٹ کس باند | لہ دوی نہ | چہ مرشی | چرے ہم
د وروستو پاتے خلقو سرہ کبئینا - او (لے نبی!) آئندہ چہ پہ دوی کے شوک مرشی نومہ دھغہ جنازہ کوہ

وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ ۝۸۴ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

امہ و دربیہ تہ | پہ قبر دھغہ | بیشک دوی انکار و کرد | د الله | او ددہ د رسول
او ملہ تے پہ قبر و دربیہ ، حکہ چہ دوی د الله تعالیٰ او ددہ د رسول نہ انکار کے د

وَمَا تَوْأَمَتُهُمْ فَسِقُون ۝۸۵ وَلَا تَعْجَبْ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ

او دوی مرہ شول | او دوی نافرمانہ دوا | او یہ تعجب کے دوانہ چوی | مالونہ دوی | او اولاد دوی
او یہ داسے حالت کے مرہ شوی دی چہ دوی نافرمانہ وو - دوا مالونہ او ددہ اولاد تیا پہ تعجب کے وانه چوی

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

بیشک | غواہی اللہ | چہ | عذاب و کرہی دوی تہ | ددے پہ دجہ | پہ دنیا کئے | او دوی
اللہ تعالیٰ خو صرف دا غواہی چہ دوی تہ پہ ہفہ خیز و نو سرہ پہ دنیا کئے عذاب و کرہی او ددوی ساہ

أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَفِرُونَ ﴿۸۵﴾ وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا

روہونہ ددوی | او دوی کافر دوی | او ہر کلمہ چہ نازل کرے شی | یو سورت | چہ ایمان راوہی
دوی نو پہ داسے حالت کئے چہ دوی کافران وی ۔ او کلمہ چہ یو سورت پہ دے مضمون را نازل شی چہ تاسو

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ

پہ اللہ | او جہاد و کرہی | پہ ملکر تیا کئے | ددہ د رسول | نوا جازت غواہی لہ تانہ | مالدارہ خلق
پہ اللہ ایمان راوہی او د رسول پہ ملکر تیا کئے جہاد و کرہی ، نو لہ دوی نہ مالدارہ خلق در نہ

مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۸۶﴾ رَضُوا

لہ دوی نہ | او وائی | پریر دہ مونز | چہ شو مونز | د کنبینا ستونکو سرہ | دوی راضی شول
اجازت غواہی او وائی چہ مونز پریر دہ چہ د ناستو خلقو سرہ (ناست) پاتے شو ۔ دوی پخیلہ

بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

پہ دچہ دوی ددوی | سرہ | دوروستو پکید و کونجو | او مہر و دھلے شو | پہ زہر و نو ددوی | پس دوی
پہ دے راضی دچہ کور ناستو زانو سرہ ملکر پاتے شی او ددوی پہ زہر و نو مہر لگو لے شو دے پس دوی

لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نہ پوہیری | لیکن | رسول | او ہفہ کسان چہ | ایمان راوہو | ددہ سرہ
نہ پوہیری ، لیکن رسول او ہفہ خلقو چہ ددہ سرہ لے ایمان راوہو پہ خیلو

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمْ

دوی جہاد و کرہو | پہ خیلو مال و نو سرہ | او پہ خیلو خانو نو سرہ | او ہم دا کسان دی | چہ دوی دپارہ
مالو نو او پہ خیلو خانو نو سرہ لے جہاد و کرہو ، ہم دا خلق دی چہ ددوی د

الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ

بشکرے دی | او ہم دا خلق دی | خلاصے موندونکی | تیار کرہی دی | اللہ | دوی دپارہ
پارہ بشکرے دی او ہم دا کسان کامیاب دی ۔ اللہ تعالیٰ ددوی دپارہ داسے باغونہ

جَنَّتْ تَحْتِ تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | چہ بہیری بہ | دھفہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ وی دے | پہ ہفہ بے
تیار کرہی دی چہ دھفہ لاند بہ نہرونہ بہیری ۔ ہم پہ دے کئے بہ دوی ہمیشہ وی

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ

دادہ | کامیابی | دیرہ لویہ | او راغلل | عذر کوونکی | لہ کلی والونہ
او دا یوہ لویہ کامیابی دہ ۔ اولہ کلی والونہ کئے بھاتے مگر راغلل

لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

چہ رخصت و کرہے شی | دوی تہ | او کنہینا ستل | ہفہ کسان کو موچہ | دروغ و وٹیل | اللہ | او ددہ رسول تہ
چہ (د پاتے کیدو) اجازت ورنہ و کرہے شی او ہفہ کسان بالکل کنہینا ستل چاہہ داللہ او رسول سر پہ دروغ و

سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۹۰ لَيْسَ

زیر بہ ورسیری | ہفہ تہ چہ | کافران دی | لہ دوی نہ | عذاب | دردناک | نشہ دے
کرہے وہ ، پہ دوی کینے شوک چہ پہ کفر کینے پاتے شی ہفوی لہ دردناک عذاب مقرر دے ۔ پہ

عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ

پہ کمزور و باند | او نہ پہ رنجور و باند | اونہ پہ ہفہ خلق و باند کو چہ | نہ بیاموی
ضعیفانہ | او پہ ناروغو | او پہ ہفہ چا چہ (د جہاد) خرچہ نہ بیاموی

مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا

ہفہ تیرچہ | خرچہ کری | ہیٹہ گناہ | ہر گناہ چہ دیکھو خواہی کوی | داللہ | او ددہ رسول | نشہ دے
ہیٹہ گناہ نشہ کہ دوی داللہ تعالیٰ او ددہ رسول سرہ مخلص دی ، پہ

عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۱ وَ

پہ نیکی کو و نکو باند | (خفہ) الزام | او اللہ | بخشنو کے | مہربان دے | او
داسے نیکانو ہیٹہ الزام نشہ ، او اللہ تعالیٰ بخشنو کے مہربان دے ۔ او

لَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا

نہ پہ ہفہ خلقو چہ | ہر گناہ چہ دوی راشی تاتہ | د پارہ دے چہ تہ سوری و کرہے دوی تہ | نوتا و وٹیل | چہ زہ نہ بیامو ہفہ
پہ ہفہ چاہم تہ گناہ نشہ چہ تالہ راشی چہ (جہاد لہ) درلہ سوری و کرہے اونہ ورنہ و کرہے ماسرہ سوری

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الدَّمْعِ

چہ زہ سورہ کرم تاسو | پہ ہفہ باند | نود و واپس شو | او ددہ دوی ستر کے | بھیڑی | لہ او شیکو نہ
نشہ چہ تاسو پیرے سورہ کرم ہفوی واپس شی او د ستر کو نہ لے دغم اونکے

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۹۲ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

(لہ دے) غم نہ | چہ دوی نہ بیاموی | ہفہ تہ چہ | دوی خرچہ کری | بیشک | الزام | (خو) پہ ہفہ کسانو دے
خاشی حکم چہ دہفوی سرہ د خرچہ د پارہ مال نہ دی ۔ (او الزام) صرف پہ ہفہ خلقو دے چہ لہ تا

يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا

چہ اجازت غواہی لہ تانہ | او دوی | مالدار دی | دوی راضی شول | پہ دیکھ | دوی پاتے شی
نہ (دوروستو پاتے کیدو) اجازت غواہی سرہ دے چہ ہفوی مالدار دی ، دوی دوروستو پاتے کید و نکو بخوسرہ

مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۹۳

دوروستو پاتے کید و نکو بخوسرہ | او مہر کرے د | اللہ | ددہ دوی پہ نہ دنو باند | پس دوی | نہ پو بھیڑی
پاتے کیدل خوش کرل او اللہ تعالیٰ ددہ دوی پہ نہ دنو باند مہر لگو لے دے دوی (د جہاد پہ برکتو نہ پو بھیڑی

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا

عذر بہ دگری دوی | تاسوتہ | ہرکے چہ واپس راشی تاسو | دوی تہ | وواہ | عذر مہ کوی
دوی بہ | تاسوتہ (رنگ رنگ) عذر ونہ پیش کوی | ہرکے چہ تاسو واپس ورشی ورتہ وواہ چہ بھانے مہ کوی

لَنْ تُوْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ

مونہ ہرکے یقین نہ کو | بہ تاسو | مونہ نہ بنو دی دی اللہ | ستاسو خبر ونہ (حالات) | او گوری بہ | اللہ
مونہ ستاسو بہ خبرہ یقین نہ کو ، اللہ تعالیٰ مونہ نہ ستاسو حالات بنو دی دی ، اویا بہ ہم اللہ تعالیٰ او

عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ستاسو عمل تہ | او دد کارسول | بیا | بہ واپس کرے شی | دھفہ طرف تہ چہ پوہیری پیتو | او بہ بنکارو
رسول ستاسو کاروتہ ووی بی | بیا بہ اللہ تعالیٰ تہ واپس لاشی چہ پیتو او شکر کند ہر خہ ورتہ معلوم دی

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ

پس ہفہ بہ ونبائی تاسو | ہفہ خہ | چہ تاسو بہ کول | دیر زریہ دوی قسم تہ خوی | بہ اللہ | ستاسو بہ وراہ
نہ ہفہ بہ ورتہ ونبائی چہ کوم کوم کاروتہ تاسو کول ، چہ تاسو واپس شی نو دوی بہ ورتہ بہ اللہ تعالیٰ قسم تہ

إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتَعَرَّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ

ہرکے چہ واپس شی تاسو | دد کی طرف تہ | چہ تاسو مخ وروئی | لہ دوی نہ | پس تاسو مخ وروئی | لہ دوی نہ | بیشک دوی
خوری ، د پارہ ددے چہ تاسو ترے نہ واوہی ، نو تاسو ترے نہ مخ وروئی (حکے چہ) دوی

رَجَسٌ ذٌ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً ۚ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

ناپاک (دی) | او دد دوی خائے | دوزخ دے | بدلہ (دہ) | دھفہ کارونو | چہ دوی بہ کول -
پلید دی | او دد دوی تیکاد نہ دوزخ دے | او دد دوی د عملونو بدلہ دہ -

يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

دوی بہ قسم تہ خوی | تاسوتہ | چہ تاسو راضی شی | لہ دوی نہ | پس کہ پھر تاسو راضی شوی | لہ دوی نہ | پس بیشک اللہ
دوی تاسوتہ حکہ قسم تہ خوری چہ تاسو ترے نہ راضی شی ، نو اللہ تعالیٰ ددے شرارقی خلق نہ

لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا

بہ نہ راضی کیری | دھفہ خلق نہ | چہ نافرمانہ دی | داکلی وال | دیر سخت دی | بہ کفر | او نفاق کہے
ہیچرے نہ راضی کیری - داکلی وال (منافقان) بہ کفر او نفاق کہے دیر سخت دی

وَأَجْدَرُ الْأَيْعِلُّوْا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ

او دد زیات لائق دی | چہ نہ دپوہیری دوی | بہ احکامو | چہ نازل کرل | اللہ | بہ خیل رسول | او اللہ
او دد نادانی بہ وجہ | ددے لائق دی | چہ اللہ تعالیٰ بہ خیل رسول باندا خہ نازل کر دی دھفہ حد و دونہ واقف نہ کی

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ

پوہہ | دحکمت خاوند کی | او خنے کلی وال | ہفہ دی | چہ خیال کوی | ہفہ خہ چہ دد خرچ کوی
اللہ تعالیٰ بہ ہر خہ پوہہ او حکمت خاوند کی او بہ کلی وال کہے خنے کسان داسے دی چہ د اللہ تعالیٰ بہ لائق کہے

مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصْ بِكُمْ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ

تاوان | او انتظار کوی | پہ حق ستا سوکینے | (د زمانے) د گردشونو | ہم پہ دوی کے | گردش | بد
خرشہ کول تاوان گنری او پہ تاسو باندہ انظار راتلون انتظار کوی خو غرا وقت ہم پخپلہ پہ دوی راستونکے دے

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۹۸ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

او اللہ | اودیدونکے | پوہہ دے | اوٹنے کلی وال | ہفتہ دی چہ ایسان لری | پہ اللہ
او اللہ تعالیٰ ہر شے اوسری پہ ہر شے پوہہ دے - اوٹنے کلی وال داسے ہم دی چہ پہ اللہ تعالیٰ او پہ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ

اوپہ ورخ | ذاکرت | او گنری | ہفتہ چہ | دوی خرشہ کوی | نزدیکت | پہ نزد د اللہ
ورخ ذاکرت ایسان لری | اوٹنے چہ خرشہ کوی ہفتہ د اللہ تعالیٰ پہ دربار کینے ذ نزدیکت او پیغبر نہ

وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ

او د رسول د دعا گانو (اختونہ) | داوری | بیشکہ دا | نزدیکت کے | دوی دپارہ | زس بہ داخل کری دوی
د دعا اخستلو ذریعہ گنری ، ہو ! بیشکہ دا خرشہ کول د دوی ذ نزدیکت ذریعہ دے ، اللہ تعالیٰ بہ نے دیرزہ

اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۹۹ وَالسَّيْقُونِ الْأَوَّلُونَ

اللہ | پہ خیل رحمت کینے | بیشکہ اللہ | بخونکے | مہربان کے | او واپس واپس کونکی | دتو نہ واپس
د خیل رحمت د سیوری لاند راوی ، بیشکہ اللہ تعالیٰ بخونکے مہربان دے - او ہفتہ مہاجر و انصار چہ دے

مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ

لہ مہاجرینو | اولہ انصارونہ | او ہفتہ خلق چہ پیروی کے دے دی | پہ نیکی کینے | راضی تو
تو نہ واپس نے ایسان تہ سبقت کہے دے او شوک چہ پہ اخلاص ورپسے روان شوی دی ، دفعہ

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

اللہ | لہ دوی نہ | او دوی راضی شول | دفعہ نہ | ادنیار کری دی | دوی لہ | باغونہ | چہ بہیڑی بہ
تو نہ اللہ تعالیٰ راضی شو دے او ہفتی د اللہ تعالیٰ نہ راضی شوی دی او داسے باغونہ نے ورلہ تیار کری دی چہ دفعہ

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۰۰

د ہفتہ لاند | نہرونہ | ہمیشہ بہ دی | پہ ہفتے کینے | ہمیشہ | ہم دادہ | کامیابی | لویہ
لاند نہرونہ بہیڑی تدرتہ بہ پکے و سیوری ، دا دیرہ لویہ کامیابی دے

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ۖ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

اوٹنے لہ دونہ | چہ تاسو کیر چا پیڑی | لہ کلی والونہ | منافقان دی | اوٹنے لہ مدینہ والونہ (ہم)
او (اے مسلمانو!) تاسو نہ کیر چا پیڑی پہ کلی والو کینے دیر خلق منافقان دی اوٹنے پہ مدینہ والو کینے دی

مَرَدُّوا عَلَى النِّفَاقِ ۖ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۖ

چہ تہنیک دی | پہ نفاق باندہ | نہ پیڑی نئی تاسو دوی | ہم مونہ | دوی پیڑی نہ
چہ پہ نفاق تہنیک ولاہ دی - تہ خود دوی نہ پیڑی نہ (خو) مونہ دوی نہ پیڑی نہ

سُعِدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١٠﴾ وَآخِرُونَ

نہاں مونہ عذاب و رکھ دو گتہ | دوحہ خلع | بیابہ راؤ گرخوے شی دوی | دلوئے عذاب طرف نہ | او نور خلق دی
او دیر ذریعہ مونہ دوی نہ دوحہ سزا گانے و رکھو او بیابہ یہ آخرت کہنے لوئے عذاب و سپارے شی ۔ او غنے نور

اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئًا

چہ ہنوی اقرار و رکھو | دخیلو گناہونو | کو موچہ گناہ و عملونہ و کحل | دغہ نیک | او غہ بد
کسان داسے دی چہ خیلہ گناہے منطہ دہ ، عملونہ نے گناہ و دی غہ نیک او غہ بد ۔

عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾ خُذْ

نزدے چہ اللہ | توبہ قبولہ کری | ددوی | بیشک اللہ | بخشنو تکی | مہربان دے | داخلہ
امید دے چہ اللہ تعالیٰ بہ ددوی توبہ قبولہ کری بیشک اللہ تعالیٰ بخشنو تکی مہربان دے ۔ (المبین)

مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا

د دوی د مالونو نہ | صدقہ | چہ تہ پاک کرے دوی | او صفا کرے دوی | پہ دے (صدقہ)
د دوی د مالونو نہ صدقہ وصول کرے چہ ددے پہ ذریعہ پاک او صفا کرے ، او

وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

او دعا کوہ | دوی تہ | بیشک ستاد دعا | تسکین دے | دوی پاره | او اللہ | اوریدونکے
ددوی پہ حق کہنے دعا کوہ ، ستا دعا ددوی د تسلی سبب دے ، او اللہ تعالیٰ ہر غہ اوری

عَلِيمٌ ﴿١٢﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

پوہہ دے | آیا نہ پوہیدی دوی | چہ بیشک ہم اللہ | قبولی | توبہ | دخیلو بندگانو
یہ ہر غہ پوہہ دے آیا دوی نہ معلوم نہ دہ چہ ہم اللہ تعالیٰ دخیلو بندگانو توبہ قبولی

وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ ۚ وَاللَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٣﴾ وَقُلْ

او اخلی | صدقہ | او چہ ہم اللہ | توبہ قبولو تکی | مہربان دے | او وایہ
او ہم ہر غہ صدقہ قبولی او دہ چہ ہم اللہ تعالیٰ توبہ قبولی او مہربان دے او ورتہ و وایہ

اعْمَلُوا فَسِيرَىٰ إِلَهُ عَمَلِكُمْ ۖ وَرَسُولُهُ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ

عمل کوئی ناسو | بیابہ گوری | اللہ | ستا رسول عمل | اور رسول دہغہ | او مؤمنان ہم
چہ تاسو (نیک) عملونہ کوئی ، اللہ تعالیٰ اور رسول او مؤمنان ستا رسول طرز عمل تہ گوری ۔

وَسُتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

اور نہ تاسو واپس کوئے شی | طرف پوہیدونکی | دپتہ | او بنکارو نہ | پس ہر غہ بہ تاسو و بنہائی
او ہر غہ ذات نہ بہ واپس کیڑی چہ پتہ او غرکند ہر غہ ورتہ معلوم دی ، نو ہر غہ بہ مو خبر کری

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾ وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِمَا رَزَقَهُ اللَّهُ

ہر غہ چہ تاسو بہ کول | او غہ (خلق نورم) دی | چہ پاتے کرے شوق | د اللہ حکم پوہے | یا بہ عذاب و رکھ دوتی
چہ تاسو غہ خہ کارونہ کول ۔ او غنے نور خلق دی چہ دہغوی معاملہ د اللہ تعالیٰ حکم تہ پاتے دہ یا بہ سزا و رکھ

وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا

اویا بہ معاف کری | دوی | او اللہ | پوہہ | د حکمت خاوند کے | او ہفہ خلق | کو موچہ جو کر دے
اویا بہ نے توبہ قبولہ کری او اللہ تعالیٰ پہ ہر حقہ پوہہ د حکمت خاوند کے | او نے نور خلق دی چہ پوہہ

مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ

یو جومات | د ضرور کو لو | او د کفر کو لو | او اختلاف پیدا کو لو د پارہ | د مؤمنان پہ میں نے
نے د ضرر رسول پہ غرض او د کفر د پارہ او د مسلمانوں تر میں نے د جدائی راوستو پہ نیت جو کر دے دے

وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفُنَّ

او د مورچل جو د لو ہفہ پا د پارہ | چہ جنگ کر دے اللہ | او د دے رسول سرہ | در اندلہ دے | او د دے ضرورتوں خوری
او د ہفہ چا د استو گنے پہ خاطر چہ د پخوا راسے د اللہ او د رسول مخالفت کو | او دوی بہ درتہ قسموںہ

إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٧﴾

چہ نہ دہ ارادہ کر میں | (خہ نور) سیوا د نیکی دے | او اللہ | گواہی در کو | چہ یقیناً دوی | دروغ ن دی -
خوری چہ زمین غرض د نیکی دے نہ بغیر نور ہی نشہ او اللہ تعالیٰ گواہ دے چہ دوی دروغ دانی -

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ

تہ نہ د دریرہ | پہ ہفہ کئے | ہیٹھ کلہ | خامخا ہفہ جومات | چہ بنیادے اینو د شوعے | بہ پریہز کاری باند
تہ پہ دغہ جومات کئے ہیٹھ (مونہ تہ) مہ د دریرہ | البتہ د کوم جومات بنیاد چہ د درو مبئی ورے نہ پہ تقویٰ

مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ

د درو مبئی ورے نہ | ہفہ زیات حق لری | چہ و دریرہ تہ | پہ ہفہ کئے | پہ ہفہ کئے داسے خلق دی
اینو شوعے دے، ہفہ د دے قابل د کچہ تہ | یکینہ (مونہ تہ) و دریرہ، پہ ہفہ کئے داسے خلق دی

يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١٨﴾ أَمِنْ أَسَسَ

چہ خوشی | چہ دوی پاک شی | او اللہ | دوست لری | پاک او سید و نکی | پس آیا ہفہ کس چہ نے کینو
چہ پاکہ استو گنہ خوشی | او پاک او سید و نکی خلق د اللہ تعالیٰ خوشی وی، آیا چا چہ د خیل عمارت

بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَسَ

د خیل آبادی | بہ دیرہ | د اللہ نہ | او پہ رضامندی (د ہفہ) | دیرہ دے | یا | ہفہ کئی | بنیادے کینو
بنیاد د اللہ تعالیٰ نہ پہ دیرہ او د ہفہ د رضامندی پہ خاطر اپنے د ہفہ بہتر دے او کہ ہفہ شوک چہ د

بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ

د خیل آبادی | پہ عمارت | دیوے کندے | غور زینکے | پس د غور زین | بہ دہ سر | پہ اور کئے | د دوزخ
خیل عمارت بنیادے دیو زوہند غور زید و نکی مکر پہ سراپے دے او ہفہ عمارت دغہ کس خیل خان سرہ د دوزخ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي

او اللہ | لارہ نہ بنائی | قوم | د ظالماتوہ | ہمیشہ بہ دوی | آبادی د دوی | کوے چہ
پہ اور کئے د غور زوہند او اللہ تعالیٰ ظالماتوہ ہدایت نہ کوئی - کوم عمارت چہ دوی جو کر دے دے دابہ تلہ

بَنُوا رِبَّةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ

دے جو کہے | شک غور زونکی | ددوی پہ زہونو کینے | مکر دا چہ | تکرے تکرے شی | زہونہ ددوی | او اللہ
عمر ددوی پہ زہونو کینے | شک زہونے وی | ترہنے چہ ددوی زہونہ (دجومات پہ غور زولو) توہنہ تہے شی - او

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۱۱۰ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ

پوہہ | دحکمت خاوندک | بیشک اللہ | اخستلی دی | د مؤمنانوں نہ | ددوی مانوںہ | او ددوی مالوںہ
اللہ تعالیٰ بنہ پوہہ دانا ک | بیشک اللہ تعالیٰ د مؤمنانوں مانوںہ او ددوی مال دولت پہ ک بدلہ کینے پہ بیعہ اخستی

يَأْنٍ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ

حک چہ دوی لہ | جنت (ک) | دوی جنگ کوی | د اللہ پہ لارہ کینے | پس دوی وژنی | او ددوی وژلے شی
دی چہ دوی تہ بہ جنت ملاوی بی | دوی د اللہ پہ لارہ کینے جنگ کوی | پس دوی (دبمنان) وژنی | او وژلے کیری

وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى

وعدہ دہ | دھڑپہ ذمہ | رشتینے | پہ تورات | او انجیل | او قرآن کینے | او حق ک | زیادہ کدے
د اللہ تعالیٰ دا وعدہ | د تورات ، انجیل او د قرآن پہ روستہ رشتینے دہ ، او د اللہ تعالیٰ نہ زیات

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبَشِرُوا ببيعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ

خپلہ وعدہ | د اللہ نہ | پس خوشحالہ اوسے | پہ خپلہ ہف سودا | کو مہ چہ تاسو وکرہ (اللہ سرہ) | او
دخپل قول پورہ کوونکے نورشوک کیٹ شی | پس تاسو نہ | پہ خپلہ دے سودا چہ تاسو اللہ تعالیٰ سرہ کرے دہ خوشخبری د

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۱۱۱ التَّائِبُونَ الْعِبَادُونَ الْحَمْدُونَ السَّائِحُونَ

ہم دادہ | کامیابی | لویہ | دوی توبہ کوونکی | عبادت کوونکی | حمد و ثنا کوونکی | روزہ نیوونکی
او دا دیرہ لویہ کامیابی دہ - داخل توبہ ویستونکی ، عبادت کوونکی ، حمد و ثنا کوونکی روزہ نیوونکی

الرَّكِعُونَ السُّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ

رکوع کوونکی | سجدہ کوونکی | حکم کوونکی | د نیک کار | او منع کوونکی | د بدکار نہ
رکوع کوونکی ، سجدہ کوونکی ، خلقوتہ د نیک کنی حکم کوونکی ، او د بدو کاروں نہ منع کوونکی

وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۱۱۲ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ

او حفاظت کوونکی | د اللہ د حدود د | او زیرے وکرہ | مسلمانانوتہ | روانہ دی | پیغمبر لہ
او د اللہ تعالیٰ (د قائم شود) حدود و حفاظت کوونکی دی او (داسے) مؤمنانوتہ زیرے وکرہ - پیغمبر او مؤمنانوں

وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا

او ہغو خلقولہ | چہ ایمانوتہ را دی | چہ دوی بخشنہ وغواری | مشرکانو د پارہ | او اگر چہ | دوی دی
سرہ دانہ بنائی چہ د مشرکانو پہ حق لہ بخشنہ وغواری - اگر کہ نزد دے خپلوان

أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۱۱۳

خپلوان | پس لہ دے نہ چہ | بنکارہ شوہ | دوی تہ | چہ دوی | دوزخیان دی
دی ، دے نہ پس چہ دا ورتہ بنکارہ شوہ چہ دوزخیان دی

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا

اونہ وہ | بخشنہ غوبتل | دابراہیم | دخیل پلار دپارہ | مکر | بہ سبب دہفہ وعدے | چہ کہے دہ |
اودا ابراہیم علیہ السلام دخیل پلار دپارہ دعا غوبتل صرف دیوے وعدے پہ دچہ دو چہ ابراہیم علیہ السلام دہ سرہ

إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۚ إِنَّ

دہ سرہ | پس ہر کلمہ چہ بشارہ شوہ | دہ تہ | چہ دے دشمن کے | داللہ | نوبیزارشولہ دہ نہ | بیشکہ
کہے دہ | بیا ہر کلمہ چہ دہ معلومہ شوہ چہ ہفہ داللہ تعالیٰ دشمن کے نوترے نہ ویزارہ شوہ | واقع

إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ

ابراہیم | دیر نرم دلہ | بردبارہ وو | اونہ دے | اللہ دے | چہ بے لاکہ کری | جو قوم | پس لہ نہ
ابراہیم علیہ السلام دیر نرم مزاجہ ادر بردبارہ وو - داللہ تعالیٰ یوقوم نہ بے لاکہ کوی پس لہ دے نہ چہ دوی نہ

إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

چہ لاکہ بے بند دوی دوی | ترد چہ | واضع کری | بہ دوی | ہفتہ چہ دیکلہ ہفہ نہ مان دساتی | بیشکہ اللہ
ہدایت شوے وی ترد چہ دوی تہ ہفہ خیزونہ صاف صاف دبنائی د کومونہ چہ دوی لہ بچ کیدل بکاردی بیشکہ اللہ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پہ ہر خیز باندی | پوہیری | بیشکہ اللہ دپارہ دہ | بادشاہی | دآسمانون | اود زمک
پہ ہر خیز باند پوہ دے - بیشکہ دآسمانون اود زمک بادشاہی صرف داللہ تعالیٰ دہ ہفہ

يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

ہفہ ژوندے کوی | اومرہ کوی | اونشتہ دتاسولہ | بے لہ خدائے نہ | خوک دوست | اونہ خوک مددگار
ژوند و رکوی اومرگ راولی ، اولے داللہ تعالیٰ نہ ستاسولہ ہی خوک دوست یا مددگار نشتہ

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ

البنہ متوجہ شو | اللہ | پہ خیل نبی | اوپہ مهاجرینو | اوپہ انصارو | کوموچہ
بیشکہ اللہ تعالیٰ دخیل پیغمبر اود ہفہ مهاجرینو اوانصارو پہ حال توجہ وکرہ چہ پہ

اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

پیرو دکرہ ددہ | پہ وقت | دتنگدستی کینے | پس لہ دے نہ | نزد دہ چہ دادری | زہونہ
داسے تنکسبا کینے دے پیغمبر سرہ ملکر تیا وکرہ ، پس لہ دے نہ چہ دختو خلقو زہونہ رغزیدلی

فَرَّقِي مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

دیوہ دے | لہ دوی نہ | بیا ہفہ متوجہ شو | پہ ہغوی | بیشکہ دے | پہ دوی | دیر مہربان | نہایت رحم کوئکہ
وو ، ہفہ پہ دوی مہربانہ شو ، بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ دوی دیر مہربان رحم کوئکہ دے

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ

اوپہ ہفہ دریو کسانو | د کومو فیصلہ چہ ملتوی شوہ | ترد چہ | ہر کلمہ تنکہ شوہ | پہ دوی | زمک
اوپہ ہفہ دریو کسانو ہم ہفہ مہربانی وکرہ د کومو معاملہ چہ ملتوی کرے شوہ - تردے چہ زمک پیرے سرہ دفرارخی

بِمَارْحَبَتٍ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا

سرہ دارن والی دھن | اوتنگ شول | پہ دوی | خانوہ ددوی | او دوی گمان وکرو
نہ تنگ شوہ | او خیل ژوندون ورباند بارشو | او پہ دے پوہہ شول چہ د

أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا

چہ نشته دپناہ | د الله نہ | مکر موم دہ سرہ | بیادہ مہربانی وکرو | پہ دوی باند | چہ دوی توبہ وکری
الله تعالیٰ دقہر نہ بل ہیٹ خائے کئے پناہ نشته بے دھنہ نہ نوالہ تعالیٰ پرے مہربانہ شو چہ دوی آیندہ م

إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

بیشک ہم الله | توبہ قبلونکے | مہربان دے | اے دایمان خاوندان! | دویریری دالله نہ
توبہ ویاسی بیشک الله تعالیٰ توبہ قبلونکے مہربان دے - اے مؤمنان! دالله تعالیٰ نہ دبرہ کوئی

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ

او شی | سرہ | د رشتنیا دیونکو | (جائز) نہ وہ | مدینہ والو لہ | او ہنچالہ
او د رشتینو خلقو سرہ ملگری و سیری | د مدینہ خلقو لہ او د گمیر چا پیرہ کلی والو

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ

چہ چا پیرہ ددوی وو | لہ کلی والو نہ | چہ دوی وروستو پاتے شی | د رسول الله نہ | او
لہ دا مناسب نہ وو | چہ د الله تعالیٰ د رسول نہ د وروستو پاتے شی او

لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۖ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ

دچہ زیٹا خوب وکری | خیل خانوہ | ددہ دخان نہ | دا حکہ چہ | نہ رسیزی دوی تہ
خیل خان دورتہ د پیغمبر نہ خوب بشکارہ شی | دا حکہ چہ دوی تہ ہرکھ دالله تعالیٰ

ظُلْمًا وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُؤُونَ

تندہ | اونہ ستومانی | اونہ لوبہ | د الله پہ لارہ کئے | اونہ دوی پامال کوئی
پہ لارہ کئے لبرہ دبرہ تندہ یا ستومانی او لوبہ و رسیزی | یا پہ داسے لارہ

مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَيْتَبَ

خٹہ خائے | چہ ناراض کوئی | کافران | اونہ دوی حاصلوی | د دُشمن نہ | خٹہ کامیابی | مگر بیکلہ شی
لارہ شی چہ کافران پرے خٹہ کیری | یا د دُشمن نہ بدل واخلی | نو پہ دے م

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ

دوی دپارہ | دھن پہ بدل کئے | عمل | نیک | بیشک الله | نہ ضائع کوئی | اجر
بو کار باند د دوی یوہ نیکی بیکلہ شی | واقعی الله تعالیٰ د نیکانو اجر نہ ضائع

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ

د نیکو کارو | او دوی نہ خرچ کوئی | (خٹہ) خرچ | دہو کے | اونہ نوٹے | او دوی نہ قطع کوئی
کوئی - او دلے نہ کیری چہ دوی د یو خرچ وکری لبریا دیر او یاد د یو میدان

وَادِيًا إِلَّا كُنْتُ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

(خه) وادی | مگر ليکے شي | دوی دپاره | دپاره ددچه جزا دکړی دوی ته | الله | دیره ښه
نه تیر شي | او هغه دونه ليکے شي | دا حکم چه الله تعالی دوی له د نیکو کارونو ډیره ښه

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾ وَمَا كَانَ

د هغه خه چه دوی به کول | او نه دی مناسب | مؤمنانو له | چه دوحی | قول
بدله وړ کړه . او دا خبره مناسبه نه ده | چه ټول مومنان د دوحی

فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

پس ولونه وتل | له هر ډله فرقه | د دوی نه | خه خلق | چه پوهه حاصله کړی | په دین کې
او داسه د ولنه وی چه د هر ډله یو ډله نه خو کسان راوړی چه دوی په دین کې پوهه حاصله کړی

وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۲﴾

او چه د ویروی | خپل قوم | هر کله چه واپس ورشي | د دوی طرفه | چه دوی | د ویریري
او کله چه خپل قوم ته واپس ورشي نو چه دوی (د الله تعالی نافرمانی نه) د ویري چه هغوی د بدو کارونو نه بچ شي

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

اے دایمان خاوندانو! | جنگ کوئی د هغو خلقو سره | چه نزدیکی تاسو | له کافرانو نه | او بیا د مومی دوی
اے مؤمنانو! هغه کافران چه ستاسو خواو شا دی هغوی سره جنگ کوئی (د داسه و جنگیږی) چه

فِيكُمْ غُلَظَةٌ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

په تاسو کې | سختی | او پوهه شي | چه الله | د پرهیزکارو سره دے | او هر کله چه نازلو شي
دوی په تاسو کې سختی بیا مومی او پوهه شي چه الله تعالی د پرهیزکارو ملکر دے | او هر کله چه یو سورت

سُورَةٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ

یو سورت | نو څه له دوی نه | هغه ټوک دی | چه وای | په تاسو کې د چا | زیات کړد | دے (سورت)
نازل کړه شي نو په دوی کې څه (منافقان) وای چه دے سورت په تاسو کې د چا ایمان

إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ

ایمان | پس کومو خلقو چه | ایمان راوړه دے | پس هغه زیات کړد د دوی | ایمان | او دوی
زیات کړو . پس کومو خلقو چه ایمان راوړه دے هغه د دوی ایمان له ترقی وکړه د دے او دوی

يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فزَادَتْهُمْ

خو شحال بېړی . | او هغه خلق چه | په زړونو د دوی کې | مرض (دے) | پس زیاته کړه هغه دوی له
خو شحال بېړی . او هغه خلق د کومو په زړونو کې چه (د نفاق) مرض دے هغه سورت د دوی د

رَجَسًا إِلَىٰ رَجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرُونَ ﴿۱۵﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ

پلټی د پاسه پلټی | او مړه شو دي | او دوی دو کافران | آیا دوی نه گوري | چه دوی
منافقت په گندگي کې نور زیاتو وکړی او دوی هم د کفر په حالت کې مړه شول . آیا دوی د نه نه گوري چه دوی

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ

ازمیت گنہ گاروں کو شی | پہ ہر سال کئی | یوحل | یا | دوہا خلہ | بیا | دوی توبہ نہ کوی
ہر سال یوحل | یا دوہا خلہ پہ یو آفت کینے غور زو لے شی ، خوبیا ہم توبہ نہ دیا سی

وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ

اونہ دوی | نصیحت اخلی | او ہر کلمہ پہ | نازلے شی | یوسورت | (نو) دگوری | خٹلہ دوی نہ
اونہ ترے نہ عبرت اخلی ، او ہر کلمہ پہ یونہ سورۃ رانازل شی ، نو دوی یو بل تہ

إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاهُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ

خونہ | پہ آیا گوری تاتہ | خوک سرے ؟ | بیا | دوی واپس شی | دارول | اللہ
مگوری ، پہ آیا تاسوتہ خوک (مسلمان) مگوری نہ ؟ بیا دوی (غلی غونڈ) وی اللہ تعالیٰ ددوی ذہ نہ

قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣٨﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

زہ نہ ددوی | خلہ پہ دوی | (دک) خلق دی | پہ پوہ نہ لری | راغلے دے تاسوتہ | یونہ غیر
(دایمان نہ) وارول ولے پہ دوی داسے خلق دی پہ نہ پوہیدی - (لے خلقوا) تاسوتہ ہم لہ تاسوتہ یوسول

مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

لہ تاسوتہ | گران دے | پہ ہفہ | ستاسو تکلیف | حد زیت خواہشمند دے ستاسو | پہ مومنانو
راغلے دے ، ستاسو تاوان پہ ہفہ بد لگی ، ستاسو دہنیگرے دیر خواہشمند دے ، دموہنا توبہ

رَّءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣٩﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

زیات مہربان | رحم کوونکے | بیا دم) کہ پیر | دوی مخ دارو | نو دواہی | کافی دے مالہ اللہ | نشہ خوک معبود
حقہ دیر زہ سواندا مہربان دے - نو کہ ادس م دوی مخ دگر خوی نو دواہی پہ مالہ یوازے اللہ بس دے بے دھفہ نہ

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٤٠﴾

بے لہ ہفہ نہ | ہم پہ ہفہ | ما توکل دکر | ادہم ہفہ دے | مالک | دعرش | بوئے
بل معبود نشہ ، پہ ہفہ م توکل دے | او ہفہ د لوئے عرش | مالک دے -

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ أَمَانَةٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ یونس مکی دے او پہ کہنے | (شروع) د اللہ پہ نوم پہ لوئے مہربان دیر زیت دم وونکے دے | یوسل نہ آیتونہ او یوس رکوع نہ
شروع کوم د اللہ پہ نوم سرہ پہ لوئے مہربان دیر زیت دم وونکے دے

الرَّحْمَنُ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا

الرحمن | دا آیتونہ دی | د کتاب | خاوند د حکمت | آیا خلقونہ دوشو | تعجب
الفرلام را دا دلس کتاب آیتونہ دی | پہ بہ حکمت پورہ دے - آیا دے خلقونہ خیرہ عجیبہ بنکارہ

أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَ

(دیکھو) پہ مونہ حکم ولیرلو | یوسری تہ | لہ دوی نہ | پہ | دویروہ | خلق | اد
شوہ پہ مونہ پہ دوی کینے یوسری (نبی علیہ السلام) نہ دا دوی را ولیرلہ پہ خلق (د اللہ دینولونہ) دیروہ ، او

بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صَدِقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ
 زیبر و رکہ | مسلمانانوتہ | چہ دوی دپارہ دہ | مرتبہ | ربتینے | ددوی ذرب سرہ

چہ خوک ایمان راوہی ہغوی تہ زیرے ورکہ چہ ہغوی لہ دخیل رب سرہ اوچتہ مرتبہ مقرر دہ ،

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ۖ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي
 دوئیل | کافرانو | بیشک دے | جاہ و کردے بنکارہ | بیشک ستاسورب | اللہ دے | کوم چہ
 (او پہ دے خبرہ) کافران وائی چہ داسر خوشکارہ جادو کردے - بیشک ستاسورب صرف اللہ تعالیٰ دے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 پیدا کرل | اسمانونہ | اوزمکہ | پہ شپردو | ورخو کئے | بیا قائم شو
 چہ اسمانونہ او زمکہ نے پہ شپردو ورخو کئے پیدا کرل ، بیا پہ عرش باند

عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
 پہ عرش باند | تدبیر کوی | ذکر | نشہ دے خوک سفارش کوئے | مگر | پس
 قائم شو ، ہفہ دہر کار انتظام کوی ، ددہ پہ ورائد خوک سفارش نہ شی کوئے مگر پس لہ دے چہ

إِذْنِهِ ۚ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۚ فَاعْبُدُوهُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝
 لہ اجازت دہ نہ | ہم دا | اللہ | ستاسورب دے | پس عبادت کوئی ددہ | پس آیا تاسو غور نہ کوئی -
 ہفہ دہ اجازت ورکری (خلقو) ہم دا اللہ ستاسورب دہم ددہ عبادت کوئی آیا تاسو غور نہ کوئی (یاد ساتی)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۚ إِنَّهُ يَبْدُوُا
 ددہ طرف تہ | ستاسو واپس نلل دی | دتو | وعدہ دہ داللہ | ربتینے | بیشک ہم ہفہ دیو مے پیدا کوی
 ہفہ نہ ستاسو دتو واپسی دہ ، دا داللہ تعالیٰ ربتینی وعدہ دہ ، مخلوق اول ہم ہفہ پیدا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 مخلوق | بیا بہ ہم ہفہ دوبارہ دوتن کوی ہفہ | چہ جزا ورکری | ہفہ کسانوتہ | چہ ایمان نے راوہے | او عمل و کردی
 کوئے دے او بیا بہ نے ہم ہفہ دوبارہ دوتن کوی چہ ہفہ خلقوتہ پہ انصاف بد لہ ورکری چہ ایٹنے دہرے

الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ
 نیک | پہ انصاف سرہ | او ہفہ کسان | چہ کافران شول | ادوی لہ | خنبل دی | لہ مکر مو او بونہ
 دے او نیک کاروتہ نے کپی دی ، او ہفہ خلق کو مو چہ انکار و کرد ، ہغوی لہ دتخلو دپارہ یشید لے او بے

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ
 او عذاب | دردناک | پہ سبب ہفہ چہ | دوی بہ کفر کوئے | ہم ہفہ دے چاہے | جوہ کرد
 او د کفر او انکار پہ وجہ درلہ دردناک عذاب مقرر دے - اللہ ہفہ ذات دے چہ نور نے

الشَّمْسُ ضِيََاءٌ وَالْقَمَرُ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ
 نور | پر قیدونکے | اوسپور مئی | روینانہ | او مقرر نے کرل دے | منزونہ | چہ تاسو معلوم کوی | شمیر
 بہ قیدونکے جوہ کرد اوسپور مئی نے و خلولہ او ہفہ لہ نے سم پہ حساب منزونہ مقرر کرل ، چہ تاسو ترے نہ

السَّيِّئِينَ وَالْحَسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

د کلو نو | ا د حساب | نه دی پیداکړی | الله | دا (هرڅه) | مکر | برحق
د کلو نو په شمیر او (د وخت) په حساب یوهه شئ - الله تعالی دا څیزونه په حق و صداقت سره پیداکړی دی

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۵ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ

هغه بیانوی | آیتونه | دهغه قوم د پاره | چه پوهیږی | بیشکه | په بدلید وکینه
هغه علم والو د پاره څخه پراستلی بیانوی - بیشکه د شپه او ورځ په بدلید وکینه او

الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لآيَاتٍ

د شپه | او د ورځ | او څه چه | پیداکړل الله | په آسمانونو | او زمکه کې | څخه دی
څه چه الله تعالی په آسمانونو او زمکه کې پیداکړی دی په دے ټولو کې هغه خلقو د پاره

لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۶ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا

دهغه قوم د پاره | چه ویريږی | بیشکه | هغه خلق چه | امید نه لری | زمونږ د ملاقات | او خوشحاله دی
څخه دی کوم چه برهیز کاره دی - بیشکه هغه خلق کوم چه زمونږ د ملاقات امید نه لری او هم د

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

په ژوند | د دنیا | او مطمئن دی | په دے | او هغه کسان چه هغوی | له څښتو زمونږ نه
دنیا په ژوند خوشحاله او هم په دے مطمئن دی ، او هغه خلق چه زمونږ د آیتونو نه

غَفُلُونَ ۷ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۸

بے خبره دی | هم د دوی خلط دے | دوزخ | په سبغ هغه عمل | چه دوی به کولو -
بے خبره دی ، د داسے خلقو ځائ د دوی د عملونو په وجه دوزخ د دے -

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بیشکه هغه چه | ایمان لے راوړو | او عملونه لے وکړل | نیک | لاره به وښائی دوی ته | رب د دوی
بیشکه هغه خلق چه ایمان لے راوړو او نیک عملونه لے وکړل ، هغوی به خپل رب د ایمان په

بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۹

په وجه د ایمان د دوی | بهیږی به | د هغه لاند | نهرونه | په باغونو کې | د نعمت
برکت (داسے ځایونو ته) ورسوی چه لاند به ترے نه (رنږد) و بهیږی د عیش په باغونو کې هلته

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۱۰

بلنه د دوی به وی | په هغه کې | پاک د ذات ستا | اے الله ! | او د دوی دعا به وی | په هغه کې | سلام
به هغوی وائی چه " اے الله ! ته پاک یی " او هلته به د هغوی (یوبل سره) دعا دا وی سَلَامٌ وَسَیْرٌ

وَاٰخِرُ دَعْوَاهُمْ اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۱

او څاغه ده | د دوی د دعا | چه ټول تعریفونه | الله لره دی | چه رب دے | د ټولو جهانونو
او د هغوی د دعا وروستی وینا به (همیشه) دا وی چه ټول تعریف الله لره دے چه د ټول نړیوالو پالونکے دے

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ

اوكہ چرے تندی کوئے | اللہ | خلقوتہ | تکلیف (رسول کوئے) | لکہ چہ دوی تندى غوارى | یہ شیکرہ رسید کی
اوكہ چرے اللہ ددوی د بد عملونو سزا دوی تہ پہ تندى ورا کوئے لکہ چہ دوی پہ تندى بنسکرہ غوارى

لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

نوبہ کرے شوبہ وہ | دوی د پارہ | مودہ ددوی | پس مونہ پریدو | ہفہ خلق چہ | امید نہ لری
نو ددوی مبعاد بہ (بخوا) پورہ شوے وو ،
نو مونہ ہفہ خلق چہ زمونہ ملاقات امید نہ لری

لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۱ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ

زمونہ ملاقات | ددوی پہ نافرمانی کیے | سروہلی بروہلی | ادھر ککہ چہ ورسیدی | انسان تہ | تکلیف
پخیلہ سرکش کیے سروہلی بروہلی پریدو - ادھر ککہ چہ انسان تہ تکلیف رسی نوہفہ

دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ

نوبلی مونہ (ملاست) پہ دہہ | یا پہ ناستہ | یا پہ ولاہیہ | بیاہر ککہ چہ | لرے کرو مونہ | لہ دہ نہ
وخت مونہ بلی ہم پہ ملاستہ ، ہم پہ ناستہ او ہم پہ ولاہیہ ، بیاہر ککہ چہ مونہ ددہ تکلیف

ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ ۖ كَذَلِكَ

ددہ تکلیف | نو دے روشتی | لکہ چہ مونہ ددہ ہی بلی نہ وو | تکلیف (لرے کولولہ) | چہ دہ تہ رسیدو | دغہ شان
لرے کرو نو داسے روان شی لکہ چہ دہ ہی وچرے پہ دغہ سختہ کیے مونہ رابلی قدر لہ ہم نہ وو، دغہ شان

زَيْنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۲ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

بناشتہ کرہ شول | حد نہ تیرید و نکوتہ | ہفہ عملونہ چہ دوی کول | او یقیناً | ہلاک کری د مونہ
حد نہ تیرید و نکوتہ د ہغوی عملونہ نبہ معلومیہ - او مونہ لہ تاسونہ و ہاند و ہر قومہ

الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

(ہفہ) امتونہ | چہ تاسونہ و ہاند وو | ہر ککہ چہ دوی ظلم و کرد | اورا غلی وو دوی تہ | پیغمبران ددوی
ہلاک کرل ہر ککہ چہ دوی ظلم و کرد ، حال دادے چہ دوی تہ ددوی پیغمبران پہ

بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي

پہ روہبانہ نخبوسرہ | اونہ وو دوی (داسے) | چہ ایمان نہ راوہوے | دغہ شان | مونہ سزا و رکود
بنسکارہ نخبوسرہ راغلی وو، مکر دے دیاسہ ہم دوی داسے نہ وو چہ ایمان نہ راوہوے ، مونہ مجرمانو خلقولہ

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ

قوم | د مجرمانو تہ | بیا مونہ کچی تاسو | نائبان | پہ زمکہ کیے | د ہغوی نہ پس
ہم دغے سزا مکاتے و رکود - بیا ددوی نہ پس مونہ تاسو د زمکہ پہ مخر بیان نائبان مقرر کری

لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝۱۴ وَإِذَا تَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

چہ مونہ و کورو | (چہ) خنکہ | تاسو عمل کوئی | ادھر ککہ چہ لوستلے شی | پہ دوی بانہ | زمونہ آیتونہ | واضحہ
چہ مونہ و کورو چہ تاسو خنکہ عمل کوئی - ادھر ککہ چہ دوی زمونہ خنکند آیتونہ و لوستلے شی

قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا

نودائی | ہفہ خلق چہ | اُمید نہ لری | زمونہ ملاقات | چہ راوہہ | قرآن | بے لہ دے نہ
نو شوک چہ زمونہ ملاقات اُمید نہ لری | ہفوی | وائی چہ دے نہ بغیر چرتہ یو بل قرآن راوہہ

أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي

یابدل کمرہ دا | دواہہ | نہ دے زما دا حق | چہ زہ بدل کمرہ دا | دخیل خان د طرف نہ
یاد ابدل کمرہ | ورنہ دواہہ چہ زہ دانہ شمش کوئے | چہ دخیل خان نہ دے کئے رد و بدل و کمرہ

إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ

زہ پیروی نہ کوم | مکر دہفہ خہ | چہ وحی کبری | زما طرفتہ | بیشک نہ ویریہم | کہ چرے ناخرمانی و کمرہ زہ
زہ خوبس بہ ہفہ حکم پسے روان بیم کوم چہ ماتہ دوحی بہ ذریعہ راوہہ | کہ زہ دخیل رب (د حکم) ناخرمانی

رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ

دخیل رب | د عذاب نہ | دورے | لویے | دواہہ | کہ چہ راوہہ غوثی | نو ماہ نہ د ووستہ
و کمرہ نو د (قیامت د) لویے ورے د عذاب ویریہم - ورنہ دواہہ چہ کہ د عذابے رضا دے نو ماہ دا کلام تہ

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ

پہ تاسو | ادنہ بہ و و خبر د کرے تاسو پہ د | پس بیشک پاتے شویم زہ | ستا سو میں کئے | یوہ مودہ | لہ د نہ ورنہ
تہ ہمد آوونہ دے اونہ یہ اللہ تاسو خبر کری وئی - او بیارہ خوپہ تاسو کئے دے نہ ورنہ ہم دیر پاتے شویم

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

پس آیا تاسو نہ پوہیری | پس شوک | زیات ظالم د | دہفہ چانہ | چہ و تہی | اللہ باند | دروغ
نو آیا تاسو د عقل نہ کار نہ اخلی - نو دہفہ چانہ غت ظالم بہ بل شوک وی چہ بہ اللہ باند د دروغ و غت

أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۱۷ وَيَعْبُدُونَ

یا دسروغ و گنہی | دہفہ آیتونہ | بیشک فلاح نہ بیاموی | مجرمان خلق | او دوی عبادت کوی
تہی یا دہفہ احکام دروغ گنہی نو یا دساتی چہ د داسے مجرمانو خلاصہ نشتہ - او دوی د اللہ تعالیٰ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۱۸ وَيَقُولُونَ

بے لہ خدائے نہ | دہفہ غیب چہ | نہ نقصان رسوی دوی تہ | اونہ نفع رسوی دوی نہ | او دوی دائی
نہ سوا د داسے غیب نو عبادت کوی چہ نہ ورنہ نقصان رسولے شی اونہ فائدہ او دائی چہ

هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَنْتَبِئُوكُم بِمَا لَكُمْ عِلْمٌ

دا (بتان) خو | زمونہ سفارشیان کی | پہ نزد اللہ | دواہہ | آیا تاسو خبر و رکوی | اللہ تہ | دہفہ خہ | چہ نہ دپوہ
دوی د اللہ تعالیٰ پہ دربار کئے زمونہ سفارشیان دی - ورنہ دواہہ چہ آیا تاسو اللہ تعالیٰ دہفہ خبر نہ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۹

پہ آسمان و زمین | اونہ پہ زمکہ کئے | ہفہ پاک | او دیر اوچت د | لہ ہفہ خہ | چہ دے شریک بری
خبر وئی کوئے چہ ہفہ تہ نہ خوپہ آسمان و زمین معلوم دی اونہ پہ زمکہ کئے | ہفہ پاک د او دے د شریک نہ دیر اوچت

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

اود نہ دود | خلق | مکر یو امت | بیادوی اختلاف و کرد | او کہ چر نہ د | یو خبره
(او یہ شروع کیے) قول خلق صرف دیو جاعت و بیایہ دوی کیے اختلاف پیدا شو | او کہ ستاد رب د طرف نہ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۹

دورانہ (فیصلہ شو) | ستاد رب لہ طرف نہ | نو فیصلہ بہ شوہ | د د کو یہ منہم کیے | یہ کو مہ خبرہ کیے چہ | دوی اختلاف کو
یوہ خبرہ اول فیصلہ شو نہ وے | نو د دوی ترمینہ بہ د دے اختلاف پہ حقہ (پخوا) فیصلہ و کرے شوہ وہ

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ

اودوی وائی | دے نازلہ نہ شوہ | پہ دہ | (خ) نخبہ | د دہ د رب د طرف نہ | پس دواہ
اودوی وائی چہ د دوی د رب د طرف نہ پہ دوی باندہ خہ معجز وے نازلہ نہ شوہ | نو تہ و دواہ

إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝۲۰

چہ بیشک علم د غیبو اللہ تہ (معلوم) | پس انتظار کوئی | بیشک زہ (م) | تا سوسرہ | لہ انتظار کو و نکونہ یم
چہ د غیبو علم خوصوف اللہ تعالیٰ تہ د نو تا سوا انتظار و کوئی زہ بہ ہم تا سوسرہ انتظار کوم ۔

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً ۖ مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُمْ

اودر کہ چہ | مونہ و شکوہ | خلقوتہ | (د) رحمت (مزہ) | پس لہ تکلیف نہ | چہ رسیدے دوی دوی
اودر کہ چہ مونہ خلقوتہ د تکلیف رسید لو نہ پس د رحمت مزہ و شکوہ نو

إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ

(نو) فوراً | دوی مکتے کوئی | زمونہ پہ آیتو کیے | دواہ اللہ | دیر زیات تند د | یہ مکتو ماتو کیے | بیشک
دوی فوراً زمونہ د آیتو پہ حقہ فریبو نہ شروع کری (لے نبی!) دواہ چہ اللہ تعالیٰ د مکر سزا دیر زور کوئی

رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝۲۱ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ

زمونہ رالیرے شوی | لیکی | کوے مکتے چہ تا سو کوئی | دے ہفہ ذات د | چہ روانی تا سو | یہ اوجہ
بیشک چہ زمونہ فریبے ستا سو فریبو نہ لگیادی لیکی ۔ اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ تا سو پہ اوجہ مزکہ

وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ ۖ وَحَرَينَ بِهِمْ

اوپہ دریاب کیے | تردے چہ | ہر کہ تا سو یی | پہ کشتی کیے | اور دے شوے کشتی پہ سور و خیلو
اوپہ سمندر کیے کر خوی، تردے چہ ہر کہ تا سو پہ کشتی کیے سورہ شی او ہفہ کشتی داخل د موافق

بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ ۖ وَفَرِحُوا بِهَا ۚ جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ

پہ موافق باد و توسرہ | اودوی خوشحالی | پہ دے سرہ | نورانی پہ د (کشتی) | سیلی سختہ
باد و نو پہ ذریعہ روان کری اودوی پرے خوشحالہ شی نو پہ دے کیے (ناگھانہ) پرے د (مخالف) باد بوہ

وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ ۖ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۖ

اور اگلے پہ دوی | چپے | لہ ہر طرف نہ | اودوی خیال کوئی | چہ دوی | راکر شول
چپہ راشی او دے غارے نہ پرے د ابو چپے راخوے شی او دوی بوہہ شی چہ (بس) اوس سم راکر شو۔

دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا

دوی بلی الله | په خالص کولو | هغه د پاره | عبادت | که چیرې | تا خلاصه را کړو مونږ ته
نو هغه وخت الله تعالی ته آواز وکړی ډیر په اخلاص سره ، چه که تا مونږ د دے (طوفان) نه خلاص

مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ

له دے (غرقابې) نه | نو مونږ به ضرور یو | له شکر گذارو نه | پس هر کله چه | هغه خلاصه وکړو دوی
کړو نو مونږ به ستا ډیر ډیر شکر و نه ادا کړو - خو هر کله چه الله تعالی ورته نجات ورکړی نو

إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ

نو هغه وخت دوی | بغاوت شروع کړو | په زمکه کې | په ناحقه | اے خلقوا
لا ساعت تیرنه وی چه دوی د زمکه په مخ بر ناحقه سرکشی شروع کړی اے خلقوا

إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ ۖ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا

بیشکه ستاسو سرکشی (وبال) | ستاسو په ځانونو (په پریوځي) | (داخو) سامان د | د ژوند د دنیا | بیا زموږ طرف ته
دا ستاسو سرکشی هم ستاسو په خپلو سرو نو را پریو تو نکه ده د دنیا ژوند و (د یوڅو ورځو) فائده ده بیا ستاسو

مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ إِنَّمَا مَثَلُ

ستاسو واپس راتلل د | بیا به مونږ ونبایو تاښه | څه چه | ستاسو کول - | بیشکه | مثال
هم مونږ ته وایسی ده نو مونږ به درته ستاسو قول کارونه ښه په گټه کړو بیشکه د دنیا د ژوند مثال

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ

د ژوند د دنیا | په شان د اوبو د | چه راښکته کوو مونږ هغه | له آسمان نه | بیا په خپل مینځ کې ملاوښی
دهغه اوبو په شان دے کوم چه مونږ له آسمان نه اورو لې بیا د اوبو سره په

بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى

کسره | زرغونه | د زمکه | له کوم نه چه خوری | خلق | او څاروی | تر دے چه
ملاویدو د زمکه سبزې ښه راوختله کومه چه انسان او حیوانات خوری ، تر دې چه زمکه (په

إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ

هر کله | وښوولو | زمکه | خپل رونق | او ښایسته شو | او خیال وکړ | زمکه والو | چه دوی
ښه (شان) خپل رونق ته ورسیده او ښایسته ښکاره شو نو د دے مالکانو دا خیال وکړو چه دوی

قَدِرُونَ عَلَيْهَا ۖ أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا

قدرت لری | دے (نه په فائده اختل) باند | نو (ناکھانه) راوړسید په د | زموږ حکم | د شپې | یاد ورځې
په دے باند پوره قدرت لری ، په دے کې (ناکھانه) زموږ حکم (عذاب) د شپې یاد ورځې

فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ كَانَ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ

پس مونږ کړو هغه | درېله شوی فصل (په شان) | لکه چه هغه هلې دونه | پروت | دغه شان
راوړسید نو هغه مو د اے سینه واکه کړه لکه چه پروت په کې هډو څه دونه ، هم دغه شان

نُقِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۴۳ وَاللَّهُ يَدْعُوْا

مونز بیانو | نخبے | ہفتہ خلقو د پاره | چہ غور فکر کوی | او الله | راغوی
خپل نخبے هغو خلقو د پاره په تفصیل سره بیانو چہ ذکر نه کاراخلي . او د دے په مقابلہ کېنه الله تعالی

إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۴۵

د سلامتی د کور (جنت) طرف ته | او ښایي | هغه چاته | چہ غواړي | لاره | نیغہ
(تاسو) د سلامتی کور ته رابلی او د چا په حقله کې چہ رضاشی نو په نیغہ لاسه کې رواں کړی .

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ

هغو خلقو له | چہ ښکې د کړی | ښکته بدله ده | او زیاتی هم | او نه | به راخوړیږي | په مخونو د دوی
چا په د نیکۍ لاسه واخسته هغوی له خپله نیکۍ هم ده او زیلۍ (ورپه) هم ، د هغوی په مخونو به نه تیاره

قَتَرٌ ۖ وَلَا ذَلَّةٌ ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۴۶

تورواله | او نه ذلت | هم دادی | جنتیان | دوی به په دے کې همیشه وسپړي
راخوړیږي او نه ذلت هم دغه خلق جنتیان دی او تل تر تله به پکې وسپړي

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَتَرْهَقُهُمْ

او کومو خلقو چہ وکړل | بد کارونه | (نو) بدله | د بدۍ | په شان د هغه ده | او خوږه شی په دوی
او چا په (خان له) بدۍ گټلۍ دی نو د بدۍ سزا به هم بدۍ دی او ذلت به پرې

ذَلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَانَمَا أَغْشَيْتِ

رسوا | نه به وی دوی پاره | د الله نه | (غوی) بچ کوونکې | لکه چہ | اغوستل شوی دی
راخورشی او هېڅوک به نه د الله (د عذاب) نه بچ نه کړی ، د هغوی په مخونو به داسه تیاره

وُجُوهَهُمْ قَطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ

د دوی مخونو ته | قطعاً | د شپې | تورې تیاره | هم داخل | دوزخیان دی
ښکاری لکه چہ د تورې شپې تورې پرې راخوړې شوی دی ، هم دغه خلق دوزخیان دی

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۴۷ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

دوی په دے کې | همیشه وی | او په کومه ورځ | مونږ د ګډا جمع کړو | ټول | بیا به مونږ ووايو | هغو خلقو ته
په دے کې به همیشه پراته وی ، او په کومه ورځ چہ مونږ دوی ټول رايوځانې کړو ، نو مشرکانو ته به ووايو

أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ۖ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

چا چہ شرک کړے و | (د درېږي) په خپل خپل ځانسانو | او ستاسو شریکانو (معبودان) | بیا به مونږ جدائی راوړو | په منځ د دوی
چہ تاسو او ستاسو (جوړ کړي) خدايان په خپل خپل ځانسانو ودرېږي نو بیا به د دوی تر منځه جدائی راوړو

وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَاعِبُونَ ۝۴۸ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

او وې وائی | شریکان د دوی | چہ تاسو زمونږ عبادت نه وو کړے | پس کافی دے | الله
او د هغوی (جوړ کړي) شریکان به ورته ووايې چہ تاسو خوز مونږ عبادت نه کولو . او الله تعالی

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٢٩﴾

گواہ | یہ مینے زمونہ | اوپہ مینے ستاسو | مونہ دو | ستاسوہ عبادت نہ | بے خبرہ
زمونہ او ستاسو تر مینے گواہ کافی دے - چہ مونہ خوش ستاسو عبادت نہ خبر (قدر لہ) ہم نہ دو -

هٰذَا لَكَ تَبْلُؤًا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ

ہلتہ بہ | بیامومی | ہر یو کس | ہفتہ چہ ورنہ لے | لیولی و | او دو کبہ واپس کری | اللہ طرف تہ
نہ ہلتہ بہ ہر شوک د خیل عل اندازہ و لگوی چہ دکان نہ ورنہ لے لیولی و ، او قول بہ خیل برحق

مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ

(چہ) د دو مالک د | حقیق | او رکے بہ شی | لہ دوی نہ | ہفتہ خبرے چہ دوی بہ دروغ جوہو | دوایہ
مولی تہ واپس کرے شی | او کوم دروغ چہ بہ دوی جوہول د دوی نہ بہ درک شی - ورتہ دوایہ

مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ

شوہ | روزی درکوی تاسو | لہ آسمان نہ | او زمکے (نہ) | یا شوہ د | چہ مالک د | د غور و
چہ شوہ د آسمان او زمکے نہ تاسوہ رفاق درکوی ، یا شوہ دے چہ ستاسو د غور و نو او

وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ

او د سترگو | او شوہ د | چہ راوباسی | ژوندے | لہ مری نہ | او راوباسی | مرے
سترگو مالک دے ، او شوہ دے چہ د مری نہ ژوندی راوباسی ، او د ژوندی نہ مرے

مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ

لہ ژوندی نہ | او شوہ د | چہ انتظام کوی | د کار | پس و بہ وائی | اللہ | نو دوایہ
راوباسی ، او شوہ دے چہ دہر کار انتظام کوی ، نو دوی بہ خود او وائی اللہ ، نو پیس و کرہ دیا ،

أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ

پس آیا تاسو نہ ویری بی؟ | پس ہم دا اللہ | ستاسو رب د | رہنیتی | پس حق د | پس
تاسو (دہفتہ د نافرمانی) ویری بی نہ؟ پس ہم دا اللہ تعالی ستاسو حقیق رب دے ، نو د حق نہ پس نورخہ پاتے شول

الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ

لہ حق نہ | سوا د گمراہی نہ | پس کم خوا | تاسو روان بی | دغہ شان | رہنیتی شوہ | خبرہ
بغیر د گمراہی نہ - آخر دا تاسو پہ کوم اہخ روان بی؟ ہم دغہ ستاسو د رب خبرہ د

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ هَلْ

ستاد رب | یہ ہغو خلقو چہ | نافرمان دی | چہ دوی | ایمان نہ راوری | دوایہ | آیا
تولو فاسقانو پہ حقہ پورہ شوے دہ چہ دوی بہ ایمان نہ راوری ، ورتہ دوایہ چہ ستاسو پہ

مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُ ۚ قُلْ اللَّهُ

ستاسو پہ شریکانو کہنے شوہ دے؟ | چہ پہ اول خل پیدا کری | مخلوق | بیا دوبارہ ژوندے کری ہغو | دوایہ اللہ
(جو کہو) شریکانو کہنے شوہ ہم شتہ چہ پہ اول خل (پوشین) پیدا کری او بیا لے سر دوبارہ ژوندے کری ورتہ دوایہ چہ اللہ

يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾ قُلْ

پہ اول خل پیدا کوی | مخلوق | بیا بہ لے دوبارہ ژوندے کوی | نو کوم خوا | تاسواہولی روان یئی | دواہیہ
لے پہ اول خل ہم پیدا کوی | اوسر د دوبارہ ہم | نو دا تاسو کوم خوا | اولی روان یئی | ورتہ دواہیہ

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ

آیا (شہ دے) | ستاسولہ شریکا نو نہ | ہفہ ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف تہ | دواہیہ | اللہ
چہ آیا ستاسو پہ (جوہر کرو) شریکا نو کہنے ٹوک ہم شستہ چہ د حق پہ لارہ خلق روان کری؟ ورتہ دواہیہ چہ اللہ

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ

لارہ بنائی | حق طرف تہ | نو آیا ٹوک چہ | لارہ بنائی | حق طرف تہ | ہفہ زیات حق لری
د حق سمہ لارہ بنائی ، نو آیا ٹوک چہ حقہ لارہ بنائی ہفہ زیات حق دار دے

أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهْدِي إِلَّا أَن يَهْدِي فَمَا لَكُمْ

چہ تابعداری و کرے شی | یا ہفہ ٹوک چہ | لارہ نہ بیا مومی | مکر | دا چہ ہفہ تہ لارہ نہ بیا مومی | بیشہ شوی دی پہ تاسو
چہ د ہفہ تابعداری دوشی او کہ ہفہ ٹوک چہ پچیلہ ہم لارہ نہ بیا مومی ترخو چہ ورتہ نہ بیا مومی | نو دا پہ تاسو

كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ

خٹکہ | تاسو فیصلہ کوئی؟ | او پیروی نہ کوی | اکثر لہ دوی نہ | مکر صوف د گمان | بیشہ گمان خوا
شوی کا خٹکہ اولے فیصلہ کوئی؟ او پہ دوی کہنے اکثر خلق خوا پہ خیلو گمان تو پیسے روان دی ، او بیشہ چہ گمان د

لَا يَغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

پہ کار نہ راجی | د حق پہ مقابلہ کہنے | ہیٹہ ہم | بیشہ اللہ | پورہ دے | پہ ہفہ خٹہ چہ دوی لے کوی
حق پہ مقابلہ کہنے ہیٹہ خاندہ نہ ور کوی ، بیشہ اللہ تعالیٰ تہ د دوی عملو پورہ پورہ علم دے

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن

اونہ دے | دا قرآن | (دے) چہ جوہ لے کری (بل ٹوک) | سوا د اللہ نہ | اولیکن
او دا قرآن خٹہ داسے (کتاب) نہ دے چہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا بل ٹوک دے پہ دروغہ باند جوہ کری ، بلکہ دا

تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ

دا تصدیق دے | د ہفہ چہ | لہ دے نہ وہاند کا (کتابوں) | او تفصیل دے | (دہلو) کتابوں | (خٹہ) شک نشہ
خو د ہفہ (کتابوں) تصدیق کوونکے د چہ لہ کہ نہ وہاند موجود دی او د ضروری حکمو نو تفصیل دے ، پہ دے کہنے ہیٹہ

فِيهِ مِنَ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

پہ دے کہنے | (چہ دا) د رب د عالمون د طرف نہ دے | یا | دوی وائی | چہ ہفہ دا دروغہ ترے دے | دواہیہ
شک شبہ نشہ چہ د قول مخلوق د رب د طرف نہ راغلے دے | آیا دا خلق وائی چہ دا پیغمبر د خاندہ جوہ کرے دے | دواہیہ

فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى وَلَئِنْ أَذَعُوكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ

نورا وائی تاسو | یو سورت | پہ شان د دے | او را و بلی | ہفہ ٹوک | چہ رابلے شی | د اللہ نہ سوا
کہ (دلے دے) نو (تاسو ہم) د دے پہ شان یو سورت را و بلی او د اللہ نہ سوا چہ کوم کوم رابلے شی ہفہ را و بلی

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ

کہ چرکئی تاسو | رستبئی | بلکہ | دروغ و کذب دوا | ہفتہ خیز چہ احاطہ نہ دہ کرے دوا | یہ پوہہ دھت |
کہ تاسو رستبئی | بی - نا۔ بلکہ دوی ہفتہ خیز (ہیٹے ہیٹے) دروغ و کذب کو کم دوی یہ علم کئے را کبر نہ شو

وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

اولانہ دے راغلے دوی | حقیقت دھت | دغہ شان | دروغ و کذب | ہفتہ خلق چہ | لہ دوی نہ ورا ندود
او دے انجام ورتہ لاشکارہ شوے نہ کہ۔ دغہ شان دے نہ ورا ند خلقوہم (خدائی کتابونہ) دروغ کبری وود

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ

پس وگورہ | خشک | شو | انجام | دظالمانو | اوخنے لہ دوی نہ | ہفتہ شوک دوا | چہ یقین لری
نووگورہ چہ دظالمانو انجام نومرہ خراب دختو۔ او شوک پکے داسے دچہ پہ دے کتاب ایمان

بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

پہ دے | اوخنے لہ دوی نہ | ہفتہ دی | چہ یقین نہ لری | پہ دے | اوستارت | زیات پوہہ دے | یہ مفسدانو
راوہی او شوک پکے داسے دی چہ ایما پیرے نہ راوہی اوستارت فسادیان خلق دیر نہ پیرنی -

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبِّيَ عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ

او کہ چرک | دوی تا دروغ و کذب | نو دوا یہ | ما دپارہ | زما عمل دے | اوتا سو دپارہ | ستاسو عمل
او کہ دوی تا دروغ و کذب | نو ورتہ ووا یہ چہ مالہ زما عمل بس دے اوتا سولہ ستاسو عملونہ ، تاسو

أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

تاسو بری | بی | لہ ہفتہ خہ نہ | چہ زہ کوم | اوزہ | بری یم | لہ ہفتہ خہ نہ | چہ تاسو کوئی
زما دے عمل دے واری نہ بری یم - اوزہ ستاسو دعملونہ دزمہ واری نہ بری یم

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۖ أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصَّمَّ

اوخنے لہ دوی نہ | ہفتہ شوک دوا | چہ غور نیسی | تاتہ | پس آیاتہ | آورو لے شے | کذبوتہ؟
او پہ دوی کئے دے دی چہ تاتہ غور نہ نیوی دی، نو آیاتہ کذبوتہ خبرہ آورو لے شے؟

وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ

اگرکہ | دوی عقل ہم نہ لری | اوخنے لہ دوی نہ | ہفتہ دی | چہ کوری | ستا طرفتہ
اولا چہ دوی د عقل نہ ہم کار نہ اخلی - او شوک پکے داسے دی چہ (پہ بشکارہ) ستا طرفتہ گوری

أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ

نو آیاتہ | لارہ نبود لے شے | ہندوتہ | اگرکہ | دوی نہ دینی | بیشکہ اللہ
نو آیاتہ ہندوتہ لارہ نبود لے شے اولا چہ دوی کتے ہم نہ شے ، بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ

لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

ظلم نہ کوی | پہ خلقو باند | ہیٹہ دم | لیکن | خلق (بخیلہ) | پہ خیل خان باند | ظلم کوی
بنیاد مو پوٹے غوند ظلم ہم نہ کوی خو دا خلق بخیلہ پہ خانو باند ظلم کوی -

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبِتُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ

ادپہ کو مورخہ | ہفتہ دوی راجعہ کری | لکھ جہ دوی نہ دو پاتے شوی | مگر | یوساعت | دورے |
اوہفتہ ورہ ورتہ ریادہ کرہ جہ اللہ بہ راجعہ کری | نو دنیا ژوند بہ وژدومہ لبونگار | لکھ جہ دوی نہ دنیا کبے ہیلہ بوستا گری پلے

يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ

دوی بہ پیڑ فی یوبل | پہ خپل مینہ کبے | بیشک | تاوان وکرو | ہغو کو موچہ | دروغ وکندلو | ملاقات دالہ
شوی ووا دیوبل بہ ہلنتہ پیڑ فی ہم - ہفتہ خلقو دیر تاوان وکرو جہ دالہ تعالی ملاقات لے دروغ وکندلو

وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِنَّمَا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

اونہ دودوی | پہ سمہ لاریہ تلونکی | اوکھ چرے | مونہ ونبایوتانہ | ہنہ ہفتہ (عذاب) دکوم چہ | مونہ دوسو وعدہ
او دپہ دنیا کبے ہم | دوی ہدایت مونہ وکلی نہ وواوکہ مونہ تانہ دہے (عذاب) غہ قلدک برخہ ونبایو دکوم چہ دوی سو وعدہ

أَوْ نَتَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ

یا | مونہ تالہ وفات درکرو | نوہم زمونہ طرفتہ | ددوی واپس راتلدی | بیا | اللہ | کواہ دے | پہ ہفتہ کارونہ
کوو یا مونہ تالہ (دہے نہ ورائند) وفات درکرو نو دیکھم زمونہ طرفتہ واپس راتلدی | بیا اللہ تعالی پہ ہفتہ کارونہ کواہ

مَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ

کوم چہ دوی کوی | او دہریو امت | یو پیغبر دے | نوہر کلہ چہ | راشی | ددوی پیغبر | نو فیصلہ کو لے شی
دہ کوم چہ دوی کول - اوہریو امت تہ یو پیغبر راغلے دے | پس ہر کلہ چہ ددوی پیغبر راشی | نو پہ انصاف سرہ دے

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا

ددوی ترمیضہ | پہ انصاف سرہ | ادپہ دوی | ہیغہ ظلم نہ شی کو لے | اودوی وائی | کلہ رہہ دی | دا
دوی پہ مینہ کبے فیصلہ کو لے شی | ادپہ دوی ہیغہ کلہ ظلم نہ شی کو لے | اودوی وائی چہ دا (دعذاب)

الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي

وعدہ | کہ چرے تاسو | رشتینی بی | وواہ | زک نہ یم مالک | دخیل خان دیلہ
وعدہ بہ آخر کلہ پورہ کبیری کھ تاسو رشتینی بی ؟ ورتہ وواہ چہ زک خوخیل خان لہ ہم دکتہ اد

ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ط يَكُلُّ أُمَّةٌ أَجَلٌ

دہے (نقصان) | اونہ دنفع | مگر غہ چہ | اللہ وغواری | ہریو امت دپارہ | یووقت مقہ دے
تاوان ہیغہ اختیار نہ لرم | خو چہ غومرہ اللہ تعالی غواری | ہریو امت لہ یوہ نبیہ مقررہ دہ

إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۝

ہر کلہ چہ راشی | مبعاد ددوی | نونہ | دوی وروستو پیکہ شی | یوساعت | اونہ دوی ورائند کبیکہ شی
نوہر کلہ چہ دہغوی وخت پورہ شی نو بیا نہ خو یوساعت وروستو پاتے کبیکہ شی | اونہ دوی ورائند کیدے شی

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا

دواہ | دُخو کوری | کہ چرے | راشی پہ تاسو | عذاب ہفتہ | دشی | یا دورے | نوہفتہ رخنہ
ورتنہ دواہ چہ داخو دواہی کھ دالہ تعالی عذاب دربانند دشی | یا دورے (ناگھانہ) راشی نو پہ ہفتہ کبے داسے

يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْجُرْمُونَ ﴿٥٠﴾ أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِ ۚ

دکړم تادی چه به غواړی | مجرمان خلق | آیا بیا هرکله چه | هغه واقع شی | نوایمان به راډی تاسو په هغه کوم خیز دے چه د مجرمانو ورته تلوسه ده . نو آیا چه عذاب راشی نو هله به تاسو ایمان راډی

الَّذِينَ وَقَدُ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ

ایا اوس (ستاسو یقین رځ) | حال دا چه تاسو | دا | په تندۍ غوښتلو | بیا به وویلے شی | هغو خلقو ته هغه وخت (په وویلے شی) چه اوس (تاسو ایمان راډی) او کله دې دې خواته د هغه خلقه تادی کوله ، بیا به ظالمانو

ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا

کومو چه ظلم وکړو | چه وځکۍ | عذاب | د هېڅه | تاسو له به بدله نه شی درکولے | مکر د هغه څه ته ویلے شی چه د تل عمری عذاب مزه ځکۍ ، تاسو ته به د خپل عمل نه سوا نوره

كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٥٢﴾ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ اٰحَقُّ هُوَ ۙ قُلْ اِیُّ

چه تاسو به کول . | او دوی پتوس کوی له تانه | آيا رښتیا ده | دا (دعهده) | دوايه | هو! څه بدله درکیده شی ؟ او دوی له تانه پتوس کوی چه آيا دا خبره رښتینه ده . دوايه چه هو!

وَرَبِّي ۚ اِنَّهُ لَٰحَقُّ بِكُمْ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ

قسم د پېر رب زما | بیشکه دا | حقه ده | او نه یی تاسو | عاجزه کوونکی | او که پېر کوی | د هر نفس د پاره به خپل رب م د قسم وی چه دا بالکل حقه ده او تاسو (الله) د دې د راستو نه عاجزه کولے نه شی ، او که (د قیامت په

ظَلَمْتَ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۚ وَاَسْرُوا النَّدَامَةَ

کوم چه ظلم وکړو | څه چه په زمکه کښه دی | نو خامخا به په ندیه کښه ورکړی دا | او دوی به پتوی | پښیمانی درځ | یو ظالم سره د ټولے د دنیا ټول مال موجود دی نو هم به ئے د ځان په ندیه کښه ورکړی او هرکله چه عذاب

لَمَّا رَاُوا الْعَذَابَ ۚ وَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

هرکله چه | دوی ووبښی | عذاب | او فیصله به وکړه شی | د دوی په مینو کښه | په انصاف سره | او په دوی د وینې نو پت په زما کښه به پښیمانه شی | او د هغوی تر مینو به په انصاف فیصله وکړه شی ، او په دوی

لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

به ظلم نه شی کولے | واورئ ! | بیشکه د الله دی | څه چه | په آسمانونو | او زمکه کښه دی به هېڅ زیاته نه شی کولے . یاد لرئ هر څه چه په آسمانونو او زمکه کښه دی هغه ټول د الله تعالی دی

اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾

واورئ ! بیشکه | دعهده | د الله | رښتیا ده | لیکن | اکثر د دوی | نه پوهیږی . یاد ساتئ چه د الله تعالی دعهده رښتینه ده ، خو اکثر خلق نه پوهیږی .

هُوَ يُّحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَالِیْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٥٦﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ

دے ژوندی کوی | او مړه کوی | او هم د دغه طرف ته | به تاسو واپس کیږئ | اے خلقو! هم هغه ژوند وړکوی او هم هغه مړک وړکوی او هم د هغه طرف ته تاسو له واپس تلل دی . لے خلقو

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ النَّاسِ مَوْعِدَ يَوْمٍ يُصْعَقُونَ فِيهِ

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ النَّاسِ مَوْعِدَ يَوْمٍ يُصْعَقُونَ فِيهِ

قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ ۚ

راغلے تاسوتہ | نصیحت | ستا سود رب طرف نہ | اوشفا | دھفتہ | چہ پہ سینو کئے دی
تاسوتہ دخیل رب دطرف نہ نصیحت راغلے دے ، او د سینو د بیمارو علاج دے

وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ

او ہدایت | اورحمت | مؤمنانو دپارہ | دواہ | یہ فضل داللہ | او یہ رحمت ددہ
او شوک نے چہ و منی دھغوی پہ حقلہ ہدایت اورحمت د (لے پیغبرہ!) دواہ (چہ دقرآن فضل اورحمت د) نوداللہ پہ

فِيذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ۖ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

پس پہ دے | پکاردی چہ خوشحالہ شی دد | دا دیرہ بنہ د | لہ ہفتہ | چہ دوی جمع کوی | دواہ | آیا ولید تاسو
فضل اورحمت باند دوی لہ خوشحالیدل پکارکی دا دھفتہ تو لو خیر و نہ بہتردی کوم چہ تاسوجہ کوی دوی نہ دواہ

مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا

ہفتہ | چہ نازل کرد | اللہ | تاسو دپارہ | رزق | بیا جوہر تاسو | پہ دے کئے | دھفتہ | حرام
دا خو دہنایہ چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ کوم رزق را لیرے دے ، تو تاسو (دھان نہ) پہ ہفتے کئے تہ حرام او دھفتہ

وَحَلَالًا ۚ قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۝

او (دھفتہ) حلال | دواہ | آیا اللہ | حکم کرے د | تاسوتہ | یا | پہ اللہ باند | تاسو دروغ تری
حلال کرد | دوی نہ تپوس و کرہ چہ آیا اللہ تعالیٰ تاسو دے اجازت در کرے د یا تاسو پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

او دھفتہ گمان دے | دھغو خلقو | چہ تری | پہ اللہ باند | دروغ | د قیامت دد (پہ قلم)
او دھفتہ خلق چہ پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ تری دھغوی د قیامت دد (پہ قلم) دھفتہ گمان دے ؟

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝

بیشک اللہ | ذلوئے فضل خادند دے | پہ خلقو | اولیکن | دیرلہ دوی نہ | شکر نہ کوی -
بیشک اللہ تعالیٰ پہ خلقو باند دیرمہربان دے | خو اکثر خلق ناشکرہ دی -

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ

اونہ | بیے تہ | پہ ہی حال کئے | اونہ لوے تہ | دھفتہ | لہ قرآن نہ | اونہ کوئی تاسو
او (لے پیغبرہ!) تہ پہ ہی حال کئے چہ بیے او پہ ہغلما (کئے ہم) چہ قرآن لوے او (لے خلقو) تاسو ہم

مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۚ وَمَا

دھفتہ عمل | مکریمو مونز | پہ تاسو باند | خبردارہ | ہرکلمہ چہ تاسو مشغولیدی | پہ ہفتے | اونہ
چہ دھفتہ کار کوئی نو پہ ہی حال کئے مونز تاسو وینو کورو دھفتہ وخت چہ تاسو پہ دھفتہ کار کئے اختہ بی ، اوستا

يَعْرِبُ عَنْ رَبِّكَ ۚ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

پہتیری | ستا د رب نہ | پہ اندازہ دیوے ذرے | پہ زمکہ کئے | اونہ پہ آسمان کئے
د رب نہ پوتے قدر لہ خیز ہم بہت پلے کیدے نہ شی | پہ زمکہ کئے | اونہ پہ آسمان کئے

وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝۶۱

اونہ | چیرودھ کے | لہ دے نہ | اونہ | چیرلوتے | مکر | (ہفتہ) پہ کتاب واضح کئے | بادساتہ
اونہ | دھتے پوتی نہ ورکوتے | اونہ | لوتے | داقول پہ | یو واضح کتاب (لوچ محفوظ) کئے درج پراتہ | دی | واور

إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۶۲

بیشک | دوستان دَ اللہ | نشہ (دخہ) ویرہ | پہ دوی | اونہ بہ دوی | غمزن وی | ہفوکسانوچہ
چہ دَ اللہ تعالیٰ پہ دوستانوہ ویرہ راجی | اونہ چرے غمزن کیری - داہفہ کسان دی

أَمِنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝۶۳

ایمانے راہو | او دوی | پرہیزکاری دکرہ | دوی لہ | زیرے دے | پہ ژوند د دنیا کئے
چہ ایمانے راہو او پرہیزکاری نے اختیار کرہ ، د دوی د پارہ د دنیا پہ ژوند کئے او پہ آخرت کئے

وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

او پہ آخرت کئے | نشہ (دخہ) بدلون | د اللہ خبر د لہ | ہم دادہ | کامیابی
خوشخبری دہ ، د اللہ تعالیٰ خبرے نہ بدلیری ، ہم دے دعوہ لویہ کامیابی

الْعَظِيمُ ۝۶۴ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝۶۵

لویہ | او غمزن نہ کری تا | خبرہ د دوی | بیشک | عزت | اللہ لہ دے | قول | ہم دے دے
دہ ، (او لے پیغیرہ) د دوی (کافرو) خبر د تانہ غمزن کوی بیشک قولہ علیہ اللہ تعالیٰ د پارہ دہ ، ہفتہ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۵

آوریدونکے | پوہہ | یادساتی | بیشک | د اللہ دی | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے | اوخہ چہ
ہرختہ آوری چیرنبہ پوہہ دے - واورئی چہ داقول د اللہ تعالیٰ دی ہرختہ چہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ

فِي الْأَرْضِ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ

پہ زمکہ کئے دی | او پیروی نہ کوی | ہفتہ خلق چہ | آواز نہ کوی | اللہ نہ سوا | د شریکانو ؟
کئے موجود دی - او کوہم خلق چہ د اللہ تعالیٰ نہ سوا نورو (دخان نہ جوہ کور) شریکانو نہ آواز نہ کوی

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝۶۶

نہ | کو پیروی دوی | مکر | د وہم | اونہ دی دوی | مکر | دروغ غمزن | ہم دے دے
(خبری چہ) ہفتی پہ خہ پے روان دی ہفتی محض پہ گمان پے روان دی او صرف اندازے لکوی ، اللہ تعالیٰ

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۝۶۷

چاچہ | جوہہ کرہ | تاسود پارہ | شبہ | چہ تاسو آرام وکری | پہ ہفتے | او درخ | روہانہ | بیشک
ہفتہ ذات دے چہ شبہ نے درلہ جوہہ کرے دہ چہ آرام | پکئے وکری او درخ روہانہ جوہہ کرے دہ چہ لیدل پکئے کولے

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝۶۸

پہ دے کئے | نخبے دی | ہفتہ قوم د پارہ | چہ آوری | دوی دانی | نیولے دے اللہ | ہوئے
شی | بیشک چہ پہ دے کئے د پیغیرہ خبرو) آوریدونکو د پارہ دلیلونہ موجود دی دوی دانی چہ اللہ حان لہ ہوئے نیولے دے

سُبْحَنَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

هغه پاک دے | هغه بے نیاز دے | دهغه دی | هغه چه | په آسمانو نو کښه | او هغه چه | په زمکه کښه دی |
الله تعالی پاک دے ، هغه غنی دے هر هغه چه په آسمانو نو او په زمکه کښه دی ټول دهغه (ملکیت) دی

إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا ۖ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ عَلَى اللَّهِ

نشته دے | تاسو سره | هیڅ دلیل | د دے | آیا وایئ تاسو | په الله باند
تاسو سره (د شرک) په دے خبره هیڅ دلیل هم نشته ، نو آیا تاسو په الله تعالی باند داسه خبره

مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ

هغه هغه چه نه پوهیږئ | دوايه | بیشکه کوم خلق چه | تری | په الله باند | دروغ
تری چه خپله تر څه خبر هم نه یئ . دوايه چه شوک په الله تعالی باند | دروغ | تری | یقیناً هغوی

لَا يُفْلِحُونَ ۖ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ

هغوی به خلاصه | بیا موی | لږه فائده | په دنیا کښه | بیا | زمونږ طرف ته دی | واپس راتلل د دوی | بیا
خلاصیدے نه شی . په دنیا کښه لږه ساعت مزه وکړئ ، بیا هم زمونږ طرف ته د دوی واپس ده ، نو

نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۖ وَاتْلُ

مونږ به وځکو و دوی ته | عذاب | سخت | په وجه دهغه | چه دوی به کفر کولو | او دا ورو
بیا به مونږ دوی ته د دوی د کفر او انکار په وجه د سخت عذاب مزه وځکو (لم یغبره!) د دوی

عَلَيْهِمْ نَبَأٌ نُوْحٍ ۖ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِنِّ كَانُ كَبْرَ عَلَيْكُمْ

دوی ته | خبر | د نوح | هر کله چه وویل ده | خپل قوم ته | اے زما قوم! که دوی گران | په تاسو
ته د نوح (عليه السلام) حالات دا ورو ، هر کله چه ده خپل قوم ته وویل چه زما قوم! که په تاسو باند دلته

مَقَامِي وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوكَ

زما اوسیدل | او زما نصیحت کول | په آیتونو د الله | نو په الله باند | ما توکل کړه دے | پس یوځل کړئ
زما استوگنه او د الله د حکمونو په ذریعه زما نصیحت گران وی ، نو زما په خپل الله باند توکل دے نو تاسو د خپلو

أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً

خپله معامله | د خپلو شریکانو سره | بیا | نه د دوی | ستاسو معامله | په تاسو باند | پټه
(جود و کړه) شریکانو سره خپله فیصله وکړئ (چه) بیا تاسو ته په خپله خبره باند هغه شک پاتې نه شی

ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۖ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

بیا | وکړئ | ماسره (هغه چه کوئ) | او ماله مهلت مه را کوئ | پس که چیر | تاسو مخ واړول | نوماند د غوښتنې تاسو
بیا ماسره خپله غوښتنې وکړئ او هیڅ مهلت مه را کوئ ، بیا که تاسو (زما نصیحت) مخ واړو نو زه هغه پرده

مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى اللَّهِ ۖ وَأَمْرٌ ۖ إِنْ أَكُونُ

هغه اجر | نشته دے | زما اجر | مگر | په الله | او ماته حکم شو دے | چه زه شمس
نه کوم | ماخو تاسو هغه معاوضه نه ده غوښتنې زما معاوضه خو صرف د الله په ذمه ده او ماته حکم شو دے چه زه

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَتَجْنِيهِ وَمَنْ مَّعَهُ

له فرمانبردارونه | پس دوی دروغ و کذب و دے | نوغلا و کذب مونږ دکاته | اوهغه چاته چه | دده سره و د
په فرمانبردارو کښه شامل شم - بیا دوی هغه دروغ و کذب بیا مونږ هغه او کوم چه هغه سره په کشتی کښه

فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَأَعْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا

په کشتی کښه | او جوړ کړل مونږ دوی | جانشین | او غرق کړل مونږ | هغه خلق چه | دروغ و کذب و د
دو بچ کړل او دوی مو (په زمکه کښه) جانشین جوړ کړل (او کومو مخلوقو چه زمونږ آیتونه دروغ و کذب و د

بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُذْذِرِينَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا

زمونږ آیتونه | پس وگوره | چه څنگه شو | انجام | د ویرولو شوو | بیا راو لیږل مونږ
هغه موعظ کړل پس وگورئ چه د هغو مخلوقو څه انجام شو، کوم چه ویرول شوی و - بیا مو د هغه نه

مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

پس له دغه نه | پیغمبران | د دوی د قوم طرف ته | پس دوی راوگهغوی | روښانه څښه | پس د دغه نه د
پس نور پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته ولیږل ، نو هغوی ورته څرگند دلیلو نه یوړل خو دا و نه شوه

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ

چه ایما ته (د دغه) په هغه څه | چه د دوی دروغ و کذب و د | وړاندې | دغه شان | مونږ مهر لکوو | په زړونو
چه په هغه ایسان راوړه و د کوم چه و د وړاندې دروغ و کذب و د ، مونږ دغه شان د سرکشانو په زړونو باندې

الْمُعْتَدِينَ ﴿٤٩﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

د حد نه د تیزید و نکل | بیا و لیږل مونږ | پس له دوی نه | موسی | او هارون | طرف د فرعون
تاپه لکوو ، بیا مونږ د دغه (پیغمبران) نه پس موسی او هارون علیهما السلام دواړه فرعون او د هغه

وَمَلَايِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٥٠﴾

او دده د سردارانو ته | په خپلو ځښو سره | نو دوی غرور وکړه | او دوی و د قوم | گناه کاران
د لاریانو ته د خپلو ځښو سره ولیږل خو هغوی لوی وکړه او دغه خلق و د مجرمان -

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا

بیا چه هرکله | راغی دوی ته | حق | زمونږ له طرف نه | دوی وویل | بیشکه | دا (خو)
نوهر کله چه ورته زمونږ د طرف نه حق ورغی ، نو هغوی وویل چه دا خو څرگند

لِسِحْرِ مُّبِينٍ ﴿٥١﴾ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

جادو د | ښکاره | وویل | موسی | آیا تاسو وایئ دا | د حق په بابه | هرکله چه هغه راغی تاسو ته
جادو د - موسی علی السلام وویل چه آیا تاسو د حق په حقله دا وایئ هرکله چه هغه تاسو ته راغی

أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا

آیا دا جادو د ؟ | اونه کامیابیږی | جادوگر | دوی وویل | آیاته راغی یه مونږ
د چه دا جادو د ؟ حال دا د چه جادوگر هڅه نه کامیابیږی - هغوی وویل چه آیاته مونږ

لَتَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا

چہ تہ واپس موٽڻ | له هغه څه نه | چہ موندلی ځای موټڻ | په هغه | خپل پلارنیکه | اودی | تاسو دواړه له
ته د ځای د پاره راغلے یی چہ ته موټږد هغه لار خپل خوا واده په کومه چہ موټږد خپل پلارنیکه موندلی دی او چہ د ملک

الْكِبْرِيَاءِ فِي الْأَرْضِ وَمَا خُنْ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ۴۸ وَقَالَ

سرداری | په زمکه کې | او نه یو موټږد | تاسو دواړه | منونکی | او د وویل
مشری ستاسو دواړه په لاس راشی ، او موټږد خو تاسو دواړه هیرے نه منو - او فرعون (خپل سرد

فِرْعَوْنُ اٰتُونِيْ بِكُلِّ سِحْرِ عَلَيِّمْ ۴۹ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ

فرعون | راولی ماته | هر جادوگر | هوښیار | پس هر کله چہ راغلل | جادوگران
ته وویل | چہ ماله ټول ما هر جادوگر راولی - نو هر کله چہ جادوگر راغلل نو

قَالَ لَهُمْ مُوسٰى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۵۰ فَلَمَّا اَلْقَوْا

د وویل | دوی ته | موسی | د غور زوی | هغه څه چہ تاسو غور زونکی یی | بیا هر کله چہ | دوی وغور زول
موسی علیه السلام ورته وویل څه چہ اچول غواړی هغه رامیدان ته کړی - بیا هر کله چہ هغوی (خپل پری)

قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُم بِهٖ السِّحْرُ ۵۱ اِنَّ اللّٰهَ سَيَبْطِلُهُ

یو د وویل | موسی | څه چہ تاسو راډی دی | (هغه) جادو دے | بیشکه الله | به هغه اوس باطله (یکړ) کړی
او کوټلے) وغور زول نو موسی علیه السلام وویل چہ تاسو څه راډی دی هغه جادو دے - الله تعالی به دا ډیر زړه فنا کړی

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ۵۲ وَيُحَقِّقُ اللّٰهُ الْحَقَّ

بیشکه الله | نه سموی | کار | د مفسدانو | (حق به ثابت) کړی | الله | حق
بیشکه الله تعالی د فسادیانو کار له سمون نه وړ کوی - او الله تعالی د خپلے وعدے مطابق حق

بِكَلِمَتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۵۳ فَمَا اٰمَنَ لِمُوسٰى اِلَّا

په خپل حکم سره | اگرکه | نه ځای خوښوی | مجرمان خلق | پس ایمان راوټه و | په موسی | مگر
رښتینۍ کوی اگرکه د مجرمانو ناخوښه وی - پس د فرعون او دده د سردارانو د ویر

ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ اَنْ

یو د دے | له قوم دده نه | په ویرزه | له فرعون نه | اوله سردارانو د دوی | چہ
نه د موسی علیه السلام د قوم د یو څو کسانو نه سوا چا هم په ده ایمان رانه وړد چہ چرته په مصیبت

يَقْتُلُهُمْ ۵۴ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ

عذاب به کړی دوی | او بیشکه | فرعون (دو) | زور آور | په زمکه کې | او بیشکه د (دو)
کې ځای اخته نه کړی - او بیشکه چہ فرعون په ملک کې ډیر زور آور وو ، او هغه به ډیر

لِسَنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۵۵ وَقَالَ مُوسٰى يَقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمِنْتُمْ

له حد نه تیریدونکے | او د وویل | موسی | اے زما قوم ! | که ډیرے تاسو | ایمان راډی دی
زیاته کولو - او موسی علیه السلام وویل چہ اے زما قوم ! که تاسو په (رښتیا) په خدا ځای

يَا اللَّهُ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنَّ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ

یہ اللہ | نو ہم یہ ہفتہ باند | توکل کوئی | کہ چرے بی تاسو | فرمان بردار | پس دوی دوئیل | یہ اللہ باند | ایمان داوے دوی نو یہ ہفتہ باند تکیہ وساتئی کہ تاسو فرمان بردار بی | نو ہفتوی جواب در کروچہ زمونہ یہ

تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَحْنَا

توکل در کرو مونہ | اے زمونہ ربہ | مہ جو وہ مونہ | فتنہ | د پارہ د قوم | د ظالمانو | اد خلاصہ را کہ مونہ | اللہ تعالیٰ توکل دے اے زمونہ ربہ | مونہ د ظالمانو یہ لاس کئے فتنہ مہ گر خوہ او یہ خیل رحمت مونہ د

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

یہ خیل رحمت سرہ | لہ قوم د کافرانوہ | او مونہ دوحی در کہہ | موسیٰ تہ

کافرانو دے نہ بیچ کرہ - او مونہ موسیٰ او دہفتہ ورو نہ دوحی

وَإِخِيهِ أَنْ تَبَوُّوا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بِيُوتًا وَاجْعَلُوا

او د دہ ورو نہ | چہ | تاسو جوہ کرئی | د خیل قوم د پارہ | یہ مصر کئے | کورونہ | او جوہ کرئی | و کرہ ، تاسو د خیل قوم د پارہ یہ مصر کئے کورونہ قائم وساتئی ، او خیل کورونہ

بِيُوتَكُمْ قُبْلَةً وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ ط وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقَالَ

خیل کورونہ | د عبادت خایونہ | او قائم کرئی | مونہ | او زیرے در کہہ | مؤمنانوہ | او دوئیل | د مونہ خایونہ کرئی ، او د مونہ پابندی ساتئی | او تہ مؤمنانوہ زیرے در کہہ | او موسیٰ علیہ السلام

مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً ۖ وَ

موسیٰ | اے زمونہ ربہ | بیشک تاد در کہے دے | فرعون | او د دہ سودارانوہ | زینت | او | دوئیل | اے زمونہ ربہ | تا فرعون لہ او دہفتہ سردارانوہ د بناست سامونہ او چیر مانونہ

أَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ

دولت | یہ ژوند د دنیا کئے | اے زمونہ ربہ | چہ د گمراہہ کرئی (خلق) | استاذ لارے نہ | یہ دے دنیا در کہی دی (نتیجہ دے دا چہ) | اے زمونہ ربہ | ہفتوی استاذ لارے نہ خلق گمراہہ کوئی

رَبَّنَا أَطِيسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

اے زمونہ ربہ | فنا کرہ | مالونہ د دوی | او سخت کرہ | زہونہ د دوی | اے زمونہ ربہ | د دوی مال او دولت برباد کرہ ، او د دوی زہونہ سخت کرہ ،

فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٠﴾ قَالَ قَدْ

چہ دوی ایمان نہ وری | تردے چہ | دوی د گوری | عذاب | دردناک | اللہ و فرمائیل | یقیناً | چہ میچرے ایمان نہ وری ، تردے چہ | دردناک عذاب و دوی | اللہ تعالیٰ ورتہ و فرمائیل

أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ

قبولہ کرے شوہ | ستاسو دے | پس تاسو دوارہ ثابت قدم وسیلہ | او تابعداری مہ کوئی | د لارے | دہو خلقو | چہ ستاسو دے قبولہ شوہ | تو یہ خیل لارہ قائم و سیرئی | او دہفتہ چاہ لار مہ خئی | چہ

لَا يَعْلَمُونَ ۸۹ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ

چہ علم نہ لری | او پورے ویستل مونہ | بنی اسرائیل | ددریاب نہ | پس دوی پسے شو
نہ پوہیزی | او مونہ بنی اسرائیل د سمندر نہ پورے ویستل | نو فرعون اود ہفہ

فَرَعُونَ وَجُنُودُهُ بَغِيًّا وَعَدُوا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ

فرعون | اود دہ لبرکے | پہ ظلم | اوزیاتتی سرک | تردے چہ | ہرکھ | دے پہ دویدو شو
لبرکونہ ہم د ظلم اود زیاتی پہ غرض درپے روان شول | تردے چہ ہفہ پہ دویدو شونو

قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا الَّذِي اٰمَنْتُ بِهِ بَنُو

نوح و ییل | مایقین و کرد | چہ نشہ د | (خوک) معبود | سوا | دہفہ ذات نہ | چہ ایمان راوے دے پہ ہفہ | بنی
وے و ییل چہ زہ ایمان راوہم چہ دہفہ ذات نہ سرا بل معبود نشہ پہ کوم چہ بنی اسرائیلو ایمان

إِسْرَائِيلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۹۰ وَقَدْ عَصَيْتَ

اسرائیلو | اوزہ | لہ فرمانبرداری نہ بیم | آیا اوس (ایمان راوے) | حال دے چہ تا نافرمانی کردہ
راوے دے اوزہ پہ مسلمانانو کہے شاملیدیم - (وے فرما ییل) اوس (ایمان راوے)؟ حال دادے چہ لہ

قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۹۱ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ

دہاند لہ کنہ | اوتہ وے | لہ فساد کوونکونہ | پس نن بہ | مونہ نجات د کرد | ستا بدن نہ
کنہ دہاند تا نافرمانی کرے دہ اوتہ لہ فساد کوونکونہ یے - پس نن بہ مونہ ستا بدن بچہ کرد

لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ

چہ تہ شے | ہفہ چاہا | چہ تانہ وروستور اتلرکی د | مخنیہ | ادیشک | دیر | لہ خلقونہ
چہ تہ د راتلونکونسلونو د پارہ (د عبرت) مخنیہ شے | او واقعی دیر خلق زمونہ د مخنیو نہ

عَنْ آيَتِنَا لَعَفْلُونَ ۹۲ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأِدِقٍ

زمونہ لہ آیتونونہ | بے خبرہ دی | ادیشک | حائے و کرد مونہ | بنی اسرائیلونہ | حائے بنہ
بے خبرہ دی - او بیشک مونہ بنی اسرائیلو لہ پہ زمکہ دیر بنہ حائے و کرد

وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمْ

اومونہ روزی و کرد دوی | لہ پاکیزہ خیزونو | پس دوی اختلاف ونہ کرد | تردے چہ | راغے دوی نہ
اومونہ دوی لہ پاکیزہ خیزونونہ رزق و کرد | نو دوی (یوبل سر) اختلاف ونہ کرد | تردے چہ دوی تہ

الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

علم | بیشک ستارب بہ | فیصلہ و کری | دوی ترمینخہ | پہ ورخ د قیامت | پہ ہفہ خبر دے | پہ کومہ چہ دے
(د حق) علم راغے - بیشک ستارب پہ د قیامت پہ ورخ د دوی ترمینخہ فیصلہ و کری پہ ہفہ خبر دے پہ کومو

يَخْتَلِفُونَ ۹۳ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

اختلاف کوو | پس کپھرے تہ یے | پہ شک کنے | لہ ہفہ (کتاب) نہ | چہ نازل کرد مونہ | ستا طرف تہ
کنے چہ دوی اختلاف کوو - کپھرے تا تہ پہ ہفہ خبر دے کوے چہ مونہ بہ تا نازلے کری دی خہ شک وی نو

فَسَلِّ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ

نہیں وکرا | دھتہ خلقوتہ | چہ لوی | کتاب | ولاندلہ تانہ | بیشکہ راغلے تانہ | حق (قرآن) |
دھتہ چانہ پتوس وکرا چہ لہ تانہ ولاند کتابونہ لے لوستل ، بیشکہ تانہ دخیل پروردگار دطرف نہ

مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۹۳ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ

ستادرب لہ طرف نہ | پس مہ کیرہ تہ | لہ شک کوونکونہ | اومہ کیرہ تہ | لہ هغوخلقونہ
حق راغلے حے ، نوھرگز بہ شکونو خلقو کبے مہ شاملیرہ اوپہ هغه خلقو کبے هم حان مہ گدوہ

كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ ۹۴ إِنَّ الَّذِينَ

چہ دروغے وگنزل | دالله آیتونہ | پس تہ بہ شے | لہ نقصان موتد ونکونہ | بیشکہ | هغه خلق چہ
چہ دالله تعالیٰ نخبے دروغ گنہی ، مکنی تاوانی بہ شے - بیشکہ دچاپہ حقلہ چہ ستا

حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۹۵ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ

ثابت شو | پہ هغوی باند | حکم | ستادرب | ایمان نہ راوہی | اوکہ چہ | راشی دوی تہ
درب خبرہ ثابت شوے دہ هغوی ایمان نہ راوہی - اوکہ هر قسم نخبے ورتہ

كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۹۶ فَلَوْلَا

تولے معجزے | تردے چہ | دوی وکوری | عذاب | دردناک | پس ولے نہ
راشی ، ترخو چہ دردناک عذاب ونہ وینی - نوداسے (مثال نشتہ) چہ یو

كَانَتْ قَرْيَةً آمَنَتْ فَتَقَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ

شو | یو کلے | چہ ایمان لے راوہے | نونفع لے رسول دتہ | ددے ایمان | سوا | دقوم
کلی دعذاب لید ونہ پس ایمان راوہے وی اوخیل ایمان ورتہ نفع وکری وی بغیر دیونس علیہ السلام د

يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

دیونس نہ | هرکله چہ دوی ایمان راوہو | (نق) مونبر لے کرد | لہ دوی | عذاب | دذلت
قوم تہ ، هرکله چہ هغوی ایمان راوہو ، نومونبر ترے نہ شرمونکے عذاب پہ دے دنیا کبے لرے

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَنَجَّيْنَاهُمْ إِلَى حَيٍّ ۹۷ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ

پہ ژوند د دنیا کبے | اومونبر نفع ورسولہ دوی تہ | ترخہ مودے پورے | اوکہ چہ غوبنطے | ستارب
کرو ، او دوی تہ مونبر یوے مودے پورے نفع ورسولہ - اوکہ ستارب غوبنطے نوخو

لَا مَن مِّنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ شَكِرٌ

تو ایمان نہ راوہے | هغه چا چہ زمکہ کبے دی | تولو پہ جمع | پس آیاتہ | بہ مجبورہ کردے
خلق چہ پہ منخ دزمکے دی تولو بہ ایمان راوہے دو ، نو آیاتہ خلق پہ دے مجبورہ کوے

النَّاسِ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۹۸ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ

خلق | تردے چہ | تردے چہ | دوی شی | مؤمنان | اونشتہ دطاعت | یونس لہ
تردے چہ دوی ایمان راوہی - او هیئتوک دانہ شی کوے

أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
 چه هغه ايمان راوړي | مگر | په حکم دالله | اوهغه غورزوي | ناپاکي | په هغو خلقو چه
 چه ايمان راوړي | مگر دالله تعالیٰ په حکم سره | او الله تعالیٰ پليدي په هغه چا ورغورزوي چه د

لَا يَعْقِلُونَ ١٠ قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 نه پوهيږي | دوايه | وگورئ | څه څيزونه دي | په آسمانو کي | او په زمکه کي |
 عقل نه کار نه اخلي - ورته دوايه چه لږ وگورئ په آسمانو او په زمکه کي څه څه څيزونه موجود دي

وَمَا تُغْنِي الْآيَاتِ وَالنُّذُرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١١
 او په کار نه راځي | غځي | او دیري | هغو خلقونه | چه ايمان نه راوړي
 او (د دنیا) مړي غځي او توله دیري هغه خلقوله هیڅ فایده نه ورکوي کوم چه ايمان راوړل نه غواړي -

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا
 پس دوی انتظار نه کوي | مگر | په شان | د ورځو | د هغو خلقو چه تیر شوي دي
 نو آیا اوس دوی د هغه ورځو انتظار کوي کوم چه له دوی نه په

مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ١٢
 وړاند له دوی نه | دوايه | پس انتظار کوي | بیشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو یم
 وړاند یتو خلقو راغله - ورته دوايه چه ښه ده تاسو هم انتظار کوي او زه هم تاسو سره انتظار کوم -

ثُمَّ نَبْغِي رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا
 بیا | موږ بیا ورکو | خپلو پیغمبرانو ته | او هغو خلقو ته | چه ايمان راوړي | دغه شان | حق ده
 نو بیا به (د عذاب په وخت کي) موږ خپل پیغمبران او (نور) مؤمنان بچ کړو ، هم دغسې زموږ دمه واری

عَلَيْنَا نَنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ١٣ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ
 په موږ باند | چه موږ بچ کړو | د ايمان خاوندان | دوايه | اے | خلقو!
 ده چه مؤمنان به بچ کړو - (اے پیغمبره!) دوايه چه اے خلقو! که

إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
 که چرې تاسو یې | په شک کي | له دین زمانه | نور که عبادت نه کوم | د هغو
 اوس هم زما دین په حقله ستاسو څه شک پاته وي ، نور که د هغه معبودانو عبادت نه کوم چه

تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
 د کومو چه تاسو عبادت کوئ | سوا دالله نه | لیکن | زه عبادت کوم | صرف د هغه الله
 تاسو د بغیر د خدای نه عبادت کوي ، بلکه زه خو د هغه الله عبادت کوم چه ستاسو دنداد

يَتَوَكَّلُكُمْ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١٤ وَأَنْ أَقِمَّ
 چه مرګ درکوي تاسو | اوماته حکم شو د | چه | یم زه | د ايمان والو نه | او دا چه | ښه کړه
 مرګ د هغه په قبضه کي ده اوماته حکم شو د دے چه په مؤمنانو کي د شامل یم او دا حکم د راکړه د

وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۵﴾

مخ خیل | دین | حنیف تہ | اومہ کیرہ تہ | له مشرکانو نہ
خیل خان دین غاپے تہ یو مخیر کرہ ، او پہ مشرکانو کینے مہ شامل کرہ ۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ

اومہ بلہ | دَاللہ نہ سوا (بل خوک) | چہ نہ نفع در رسو تاتہ | اونه نقصان در رسو تاتہ | کہ تہ داسے و کرہ
او دَاللہ تعالیٰ نہ سوا دَ ہفہ چاہ نہ دُعا مہ غوارہ چہ نہ نفع در کو لے شی اونه ضرر در کو لے شی کہ

فَأِنَّكَ إِذَا مِّنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰۶﴾ وَإِنْ يَمْسُكِ اللَّهُ بِضُرٍّ

نوبیشک تہ بہ | ہفہ ختی | له ظالمانو نہ | او کہ چرے و رسو تاتہ اللہ | دختہ | تکلیف
داسے و و کرل نو پہ ظالمانو کینے بہ شمیر شے ۔ او کہ اللہ تعالیٰ در نہ تکلیف و رسو تاتہ نو بے دَ

فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ

نوشته خوک لرے کو دیک | دَ ہفہ | سوا دَ ہفہ نہ | او کہ چرے | ہفہ رسول غواہی تاتہ | دختہ | بنسیر کہ
ہفہ نہ بل خوک لے لرے کو لے نہ شی ، او کہ ہفہ در نہ خیر رسول غواہی نو دَ ہفہ نفل

فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

نوشته خوک دفع کو دیک | دَ ہفہ دَ فضل | رسو | دا (فضل) | چاہ تہ غواہی | له خیلو بند کاتو
ہیشوک رد کو لے نہ شی ۔ دَ ہفہ چہ پہ کو مو بند یا نو مرضی دُشی نو فضل پرے کوی ۔

وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۷﴾ قُلْ يَٰ أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

او دے | بخشنونک | مہربان دے | دواہی | اے | خلقو | راغل دے تاسو تہ
او ہفہ بخشنونک رحم کو دیک دے ۔ دواہی چہ اے خلقو ! تاسو تہ دَ خیل رب دَ طرف

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ

حق (قرآن) | ستاسو رب له طرف نہ | پس خوک چہ | پہ نیغہ لار راشی | پس بیشک ہفہ پہ سمہ لار راشی | خیل خان دپارہ
نہ حق رارسید لے دے ۔ نو خوک چہ پہ سمہ لار روان شو نو دَ خیل خان دپارہ رواں شو ۔

وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

او خوک چہ | بے لار شو | نوبیشک ہفہ بے لار کیری | خیل خان دپارہ | اونه یم | زہ | پہ تاسو باند
او خوک چہ مکرہ شو نو و بال لے پہ خیل خان شو ، او زہ ستاسو خہ ذمہ وار خو نہ

بِوَكِيلٍ ﴿۱۰۸﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ

نکھبان ۔ | او پیروی کوہ تہ | دَ ہفہ خہ | چہ وحی لے کو لے شی | تانتہ | او صبر کوہ
یم ۔ | او پہ ہفہ دسی عمل کوہ | کومہ چہ تاتہ راہی | او صبر کوہ

حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿۱۰۹﴾

تردے چہ | فیصلہ و کری | اللہ | اودے | دَ دلو نہ بنہ | فیصلہ کو دیک دے
تردے چہ اللہ تعالیٰ فیصلہ و کری ۔ او ہفہ دیر بنہ فیصلہ کو دیک دے ۔

سُورَةُ هُوَ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ آيَاتِهِ الْمُنْتَصِفَاتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً وَعَشْرٌ وَكُونُوا
سورة هود مکی دے او یکجے (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان د پوزيات رم کوونکے د ۱۲۳ آیتونه او ۱۰ رکوع کانه دی
شروع کوم د الله په نوم سره چه لوئے مهربان د پوزيات رم غاوند دے

الرَّاقِبُ كُنْتُ أَحْكَمْتُ آيَتَهُ ثُمَّ فَصَلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
انفلاک را (د کتاب د) چه محکم کرے شول | آیتونه د (بیا په تفصیل سر بیا کرے شول) | له طرفه | د حکمت والا
(قرآن) یو داسه کتاب دے چه آیتونه د (په دلائلوسر) مضبوط دی، او یله دا چه پراستنی بیان شوی دی

خَيْرٌ ۱) أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ
خبردار | چه عبادت مة کوه | سوا د الله نه | بیشکه زه | تاسو پاره | دهغه له طرفه | ویرودنک
د یوحکیم یا خبره د طرف نه، دا چه د الله نه سوا د بل چا عبادت مة کوی - زه دهغه د طرف نه تاسو د پاره ویرودنک

وَبَشِيرٌ ۲) وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
اوزیر د وړ کوونکیم | او دا چه | بخښنه وغواړئ | د خپل رب نه | بیا | توبه وکړئ | دهغه په حضور کې
او تاسو زیږد کوونکیم، او دا چه د خپل رب نه بخښنه غواړئ، بیا هغه ته ځان رجوع ساتئ

يَمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ يُوْتِ
هغه به د وړ کوی تاسو | سامان (د ژوند) | (د ویر) ښه | یو مقرر وخت پورے | او | ور به کړی
هغه به در له (د ژوندون) ښکل سازو سامان تر یو مقرر وخته در کوی | او (په اخرت کې)

كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ
هر | خاوند د بزرگمندی ته | دهغه بزرگی | او که چر تاسو مخ وړئ | ویشکه زه | د ویریم
زیات ښه عمل کوونکو ته به زیات ثواب در کوی، او که چر تاسو (د الله تعالی نه) مخ وړئ نو بیشکه

عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ
په تاسو | د یوے لوئے ورکے د عذاب نه | هم د الله طرف ته | تاسو له واپس تلل دی | او دهغه
زه په تاسو باند د یوے لوئے ورکے د عذاب نه ویریم - هم د الله تعالی طرف ته ستاسو واپسی ده او دهغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ
په هر څیز باند | قادر دے | داوړه | بیشکه دوی | را خبر کوی | خپله سینې
په هر څه پوره قدرت لری - داوړه | دوی خپله سینې تا دوی | چه د الله تعالی

لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۖ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ لَا يُعَلِّمُهُمُ
چه پټ شئ دوی | له هغه نه | داوړه | څه وخت | چه دوی اغوندی | جامه خپله | (الله) پوهیږي
نه پټ شئ - داوړه | چه دوی څه وخت په ځان جامه راواچوی نو الله تعالی ته هغه

مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝
په هغه (چه دوی پټوي) | او په هغه (چه ښکاره کوي) | بیشکه هغه | پوهیږي | په رازونو | د سینو
هر څه معلوم دی کوم چه دوی پټوي او کوم چه څرگندوي هغه د رازونو په رازونو (هم) ښه خبردار دے

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ

اونہ کے ہیٹھ | تلونکے (سادار) | پہ زمکہ کنے | مگر | پہ اللہ دے | روزی دھن | اوپیڑنی
اود زمکہ پہ مخ تلونکے ہیٹھ جاندار دے نشہ چہ دھن روزی د اللہ تعالیٰ پہ ذمہ نہ دی ، اودھن تہ

مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ وَهُوَ

دہہ تیکادونہ | اود دہہ دساتے حائے | ہرختہ | پہ کتاب | روپانہ کنے دی | اودھم ہنہ
دہریونن دزیانے اود لہرے استونکے حائے معلوم ک دہرختہ پہ یو واضعہ کتاب کنے درج دی اواللہ تعالیٰ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ

چاچہ | پیدا کرل | آسمانونہ | اوزمکہ | پہ شپیر وورخوکنے | اود دہہ دھن عرش
ہنہ ذات دے چہ آسمانونہ اومذکہ نے پہ شپیر وورخوکنے پیدا کرل ، اود دھن عرش (مکوت)

عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ

پہ اوبوباند | چہ و آزمائی تاسو | چہ خوک لہ تاسو | دیرنبہ دے | پہ عمل کنے | اوکے چرے | تہ دوائے
پہ اوبوقائم ووجہ ستاسوازمینبت دکری چہ خوک درکنے د عمل پہ لحاظ دیرنبہ دے او (اے پیغمبر!) کہ تہ ورتہ

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

چہ خامخابہ تاسورا وچنولے شی | پس لہ مرگ نہ | نوضور بہ دوائے | ہنہ خلق | چہ کافران دی
دوائے چہ تاسو بہ دمرگ نہ پس بیارازوندی کیری ، نو کافران بہ خامخا دوائے چہ

إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ

نہ دے | دا | مگر | جادو دے | بنکارہ | اوکے چرے | وروستو کرمونز | لہ دوی نہ | عذاب
دا خو خرکند جادو دے | اوکے چرے مونز لہ دوی نہ تریوے مودے عذاب

إِلَى أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ

تریوے مودے | شمیرے شوے | نوضور بہ دوائے داخل | آخیز | منع کرو دا | واورہ | پہ کومہ ورتہ چہ
وروستو کرو ، نو دوی وائی چہ آخرتہ خیز (داعذاب) منع کرو ، واورہ چہ پہ کومہ

يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا

لاشی پہ دوی باند ہنہ عذاب | نہ | بہ شی واپس کوئے | لہ دوی نہ | اوکے چرے کری | دوی | (عذاب)
ورخ (عذاب) لاشی نو لہ دوی نہ بہ بیرتہ نہ شی گرخوئے ، اودھن عذاب بہ ترے نہ راتاؤ شی

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَلَئِنْ أَدْخَلْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً

پہ کوم پورچہ دوی | توتے کوئے | اوکے چرے | دُخکو و مونز | بنیادم تہ | دخیل طرفہ | رحمت
پہ کوم پورے چہ بہ دوی توتے کوئے | اوکے مونز یو بنیادم تہ دیونعت خونند ور کرو

ثُمَّ نَرْغَبُهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كَفُورٌ ۝ وَلَئِنْ أَدْخَلْنَا

بیا | مونز واپس واخلو ہنہ | لہ ہنہ | بیشک ہنہ (شی) | نا امیدہ | ناشکرہ | اوکے چرے | مونز دُخکو و ہنہ تہ
اوپانے ترے نہ واپس واخلو نو ہنہ نا امیدہ او ناشکرہ شی ، اوکے چرے مونز ہنہ تہ دُخکو

نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَه لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيَّاتُ عَنِّي

ارام | پس | د تکلیف نہ | چہ رسیدگی وی دہانتہ | نوزورس بہ وائی | لالہ | تکلیفونہ | لہ مانہ
تکلیف رسول نہ پس دہنت مزہ وُحکود ، نو وائی چہ تو لے سختیائے لہ مانہ (ہیشہ پیاں لرے شو)

إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بیشک ہفہ | دیر خوشحال | فخر کو دیکے دے | مکر | کو مو خلقو چہ | صبر و کرد | او عملے و کرد | نیک
نو (پہ د حال کئے) دیر غاورہ او فخر کو دیکے وی۔ مگر ہفہ خلق چہ صبر کوی ، اونیک کارونہ کوی

أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا

ہم داخقی دی | چہ دوی پارہ | بخشنہ دہ | او اجر | دیر لوئے | نو شاید چہ تہ | پرینود ویکے | خے ہفہ فہ
دہغوی د پارہ بخشنہ ہم دہ او لوئے اجر ہم دے۔ نو (دوی پہ دے امید کئے گچہ) شاید چہ تہ د (اللہ

يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا

چہ وحی لے کوئے شی | تاتہ | او تنکیری | پہ ہفہ | ستاسینہ | چہ | وائی دوی | ولے نہ
(د) وحی نہ خے برخہ (د دوی د خاطر پریریک) او ستازہ کہ پہ دے تنکیری چہ دوی وائی چہ پہ دہ بانڈ

أَنْزَلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْجَاءٌ مَعَهُ مَلَكٌ ۝ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

شوہ نازلہ | پہ دہ بانڈ | خزانہ | یا ولے رانغلہ | دہ سرہ | فریبتہ | بیشک | چہ تہ | دیر دیکے
خزانہ ولے راکوزہ نہ شوہ ، یا دا چہ یوہ فریبتہ ورسرہ ولے رانغلہ ، تہ خوبس دیرونکے یے اد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ

او اللہ | پہ ہر چیز باند | نگہبان دے | یا | دوی وائی | چہ دہ لہ مانہ جوہ کردے | دویہ
(دواند) اللہ تعالیٰ د ہر چیز کار ساز دے۔ آیا (داخل) وائی چہ (قرآن) دہ د مان نہ جوہ کردے۔ دویہ

فَأَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ ۝ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ

پس راوہی تاسو | لسن | سورتو تہ | پہ شان دے | لہ مان نہ جوہ شوی | او راو بلی | خوک چہ رابطے شی
چہ نبیہ دہ نو دے غوند (یو) لسن سورتو نہ تاسو ہم پہ دروغہ (جوہ کردی او) راوہی او د اللہ تعالیٰ نہ سوا

مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ ۱۳ ۝ قَالُوا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا

سوا | د اللہ نہ | کہ چرے تاسو بی | رہنیتی | پس کہ چرے د جواب درنہ کہ شی | تاسو | نو پوہہ شی
چہ پہ چامو وس برکیبوی ہفہ راو بلی کہ تاسو رہنیتی بی۔ نو کہ دوی دا کارونہ کردے شی نویقین و کردی

إِنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ ۚ وَإِنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ

چہ ہفہ خا | نازل شو دے | پہ علم د اللہ | اودا چہ | نشنہ د بل معبود | سوا د ہفہ نہ | پس آیا | تاسو
چہ د (کتاب) د اللہ پہ علم (او پہ قدرت) راغلے دے اودا چہ بے د اللہ نہ بل معبود نشنہ نو آیا تاسو داس

مُسْلِمُونَ ۝ ۱۴ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا ۚ نُوفٍ

مسلمانان بی | خوک چہ | غواہی | ژوند | د دنیا | او د دنیا | نو مونہ پورہ و کرد
نہ مسلمانہ بی؟ خوک چہ د دنیا ژوند او د دے رونق غواہی ، نو مونہ ورنہ د

إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ

دوی تہ | بدلہ دے عملوں دے | پہ دنیا ہے | ادوی تہ | پہ دنیا کے | کم نہ شی و رکولے - | دا دلہ
ہغوی علمو تہ ہم پہ دے دنیا کے ور پورہ کرد او ہغوی پہ دنیا کے پہ نقصان کے نہ شی ساتلے، ہم داخل

الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا

ہفہ خلق کا | پہ نشتر کا | دوی لہ | پہ آخرت کے | سوا داور تہ | او بر باد شول | خہ چہ دوی و کرل | پہ دے
دی د کو مود پاره چہ پہ آخرت کے د دوزخ داور تہ سوا بل خہ نشتر او کوم نیک کارونہ چہ دوی پہ دنیا کے

وَبِطْلٍ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَسَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ

او باطل دی | خہ چہ | دوی کول | آیا خوک چہ وی | پہ یو واضح | دلیل باند | خیل رب دظرنہ
کری دوی و قول صانع شول او خہ چہ دوی کول قول بر باد شول - نو آیا خوک چہ د خیل رب پہ واضح لارہ باند قائم د

وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا

اولی دے لہ | یو گواہ | دھفہ لہ طرف نہ | او ددہ نہ و لاند گواہ | کتاب | د موسی | چہ پیشوا
او دہ سرہ پہ دے قرآن کے (معجزانہ) شہادت ہم وی اولہ دے نہ و لاند د موسی علیہ السلام کتاب ددہ پیشوا

وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ

اور حمت دو | ہم داخل | ایمان راوی | پہ دے | او خوک چہ | انکار کری | دے | لہ فرقہ نہ
ددہ دپارہ وجہ درحمت وہ ہم داخل پہ دے (قرآن) باند ایمان راوی او کوم قولے چہ دے نہ انکار کوی

فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ

پس اور | ددہ دوعک خلے | پس نہ مہ کیرہ | پہ شک کے | لہ دے نہ | بیشکہ دا (کلام) | حق دے
نو ہغوی تیکاد نہ دوزخ دے نو تہ پہ دے حقلہ پہ شک شبہ کے مہ پر پوہ، بیشکہ دا قرآن ستاد رب

مِّن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ

ستاد رب لہ طرف نہ | او لیکن | اکثر خلق | ایمان نہ راوی | او خوک | زیات ظالم دے
لہ طرف نہ برحق دے خو اکثر خلق پہ دے ایمان نہ راوی - اولہ ہفہ چانہ زیات ظالم

مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ

لہ ہفہ چانہ | چہ تری | پہ اللہ باند | دروغ | ہم دغہ کسان | پہ پیش کو لے شی | خیل رب پہ و لاند
خوک دے چہ پہ اللہ تعالیٰ باند دروغ دتہری، داسے خلق بہ خیل رب تہ پیش کو لے شی،

وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا

او وائی بہ | گواہان | (چہ) ہم داخل دی | کوموچہ | دروغ دوییل | پہ خیل رب باند | اوادرہ
او گواہان بہ پرے شہادت و رکوی چہ دا ہفہ خلق دی چہ پہ خیل رب لے دروغ تری دو، داؤرہ!

لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ

لعنت دے | دا اللہ | پہ ظالمانو باند | کوم چہ | منع کوی (خلق) | دلاہے نہ | دا اللہ
چہ پہ ظالمانو دا اللہ تعالیٰ لعنت و ریری - پہ ہفہ چا چہ دا اللہ تعالیٰ دلاہے نہ نور خلق منع کوی

وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ۝۱۱ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا

اولتوی پہ ہٹے کئے | عیب | اودوی | د آخرت نہ | منکر دی | دا خلق | داسے نہ | دوی (اللہ تعالیٰ) پہ مزکہ
او پہ ہٹے کئے کہ لیم پیدا کوئی اود آخرت ہم منکر دی ۔

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۝۱۲

چہ عاجزہ کوئے شو (اللہ) | پہ زمکہ کئے | اونہ | دوی | دپارہ | داللہ نہ | سوا | شوک مددگار
عاجزہ کوئے نہ شی | اود اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ کئے شوک | مددگار ہم نشستہ،

يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ ۝۱۳ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا

دوچند بہ کرے شی | دوی | پارہ | عذاب | نہ | دوی (داسے) | چہ دوی طاقت لرے | دآورید | اونہ | دوی
اوس بہ ورلہ یو پہ دوحہ سزا ور کوئے شی | روئے چہ | نہ | دوی (حقہ خبرہ) | آورید سے شوہ | اونہ

يُبْصِرُونَ ۝۱۴ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

چہ کتلے شوے | ہم | داخل دی | کو موچہ | نقصان و کرد | دخیلو خانو | اوورک شول | لہ دوی نہ
دوی (نیغہ لارہ) | کتلے شوہ | دا حقہ خلق دی | چہ خیل خانوئے | تاوانی کرل | اونن ترے نہ | توں جوہ

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۱۵ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَسِرُونَ ۝۱۶

مغہ خہ | چہ دوی بہ تہل | ہیٹ شک نشستہ | چہ دوی | پہ آخرت کئے | نقصان موند و نیکی دی
کری معبودان ورک شول | اولانمی خبرہ دہ | چہ دوی بہ | پہ آخرت کئے | دتوہ نہ زیات تاوانیان دی

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۝۱۷

بیشک | کو موخلقوچہ | ایمان راؤدو | او عملے و کرد | نیک | او عاجزی لے و کرد | دخیل رب پہ وراوند
بیشک | چاہہ ایمان راؤدو | اونیک کارونہ لے و کرد | او دخیل رب پہ وراوند | عاجزی و کرد

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۝۱۸ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۹ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ

ہم | داخل | جنتیان دی | دوی بہ | پہ دے کئے | ہمیشہ وی | مثال | ددوارہ دودے
ہم دغہ خلق جنتیان دی | دوی بہ پہ جنت کئے ہمیشہ وسیری | ددے دوارہ دوارہ حالت

كَالْأَعْنَى وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ ۝۲۰ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا

پہ شان دہوند | او د کونہ | او د کتونکی | او د آورید و نیکی | آیا | دوارہ برابر دی | بہ مثال کئے
داسے کہ (یوحو) | ہوند کونہ دوی | او (بل) | لید و نیکی | او آورید و نیکی (وی) | آیا دوارہ برابر کیدے شی

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝۲۱ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ

آیا نصیحت نہ | اخلی | تاسو | او بیشک | مونز لیرے دو | نوح | | خیل قوم تہ | چہ بیشک زہ تاسو
نوا تاسو غور نہ کوئی ؟ | او بیشک مونز نوح علیہ السلام ددے | قوم طرف تہ | ولیرو (ہفتہ دو نیل) | چہ زہ

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۲۲ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۝۲۳ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

دیر و نیکی | سنکارہ | (اودا) | چہ تاسو عبادت مہ کوئی | سوا | داللہ نہ | بیشک زہ ویریدم | پہ تاسو بانہ
تاسو (داللہ دنا فرمانی) | صفا صفا ویر و نیکی | اودا چہ | داللہ نہ | سوا | دبل چہ عبادت مہ کوئی ، ماسرہ اندیشہ نہ | چہ بہ

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَقَالَ امْلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ

عذاب | ددرخ | درد و رکونک | پس و وئیل | هغه سردارانو | چه کافران و | دده له قوم نه
تاسو باند یوه ورځ دردناک عذاب راشی - نو د هغه د قوم سردارانو چه کافران و | جواب و رکړو

مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ

نه وینو مونږ تا (خه نور) | مگر انسان | په شان زموږ | اونه | دینو مونږ تا | چه پیروی کړی دی ستا
چه مونږ ته خونه بس د ځان غوند یو بنیاد مښکاره او مونږ دا گورو چه ستا پیروی په مونږ کېنه

إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئِ الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْهَا

سوا د هغو خلقو نه | چه ذلیل دی په مونږ کېنه | په سرسری رائه سره | او مونږ نه وینو | تاسو پاره | په خپل ځان
هم ردیلا نو خلقو اختیار کړه ده چه د سرسری عقل خاوندان دی او مونږ په تاسو کېنه هېڅ خبره

مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ

خه فضیلت | بلکه | مونږ خو خیال کوو په تاسو | د دروغ ژبن | هغه و وئیل | اے زما قوم! | تاسو خو وگورئ
هم (د ځان نه) زیاتی نه وینو بلکه گمان کوو چه تاسو دروغ ژبن یی (نوح) و وئیل اے زما قوم! دا خو بنیایی

إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَاتَّبَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ

که چیر | زه یم | په واضح دلیل باند | دخپل رب د طرف نه | او را کړه هغه ماته | رحمت (نبوت) | له خپل طرف نه
چه که زه دخپل رب د طرف نه په یو ښکاره دلیل ولا یم او هغه دخپل طرف نه په ما باند خپل رحمت کړه

فَعَمِيَتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ هَا وَانْتُمْ لَهَا كَاهُونَ ﴿٧٨﴾

بیا هغه (دلیل) ښکاره شئ | تاسو ته | آیا مونږ هغه په تاسو په زور وړو | او تاسو | هغه | نه خوښوئ
دے خو هغه (رحمت) تاسو ته نه ښکاره نو آیا مونږ هغه په تاسو په زور منځ ته شو سره د کچه هغه تاسو ته خوښوئ

وَيَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

اوله زما قوم! | زه نه غواړم له تاسو نه | په دے | (خه) مال | نه دے | اجر زما | مگر صرف | په الله
او آ زما قوم! | زه په دے (تبلیغ باند) | تاسو نه هېڅ مال نه غواړم | زما اجر خو صرف د الله تعالی په ذمه دے

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُّلَقُوا رَبَّهُمْ

اونه یم زه | شړونک | د هغو خلقو | چه ایمان را کړ د | بیشکه دوی | ملاقات کوونکي د | خپل رب سره
او کو مو خلقو چه ایمان را کړ دے زه هغوی دخپل ځان نه شړنه نه شم هغوی دخپل رب سره ملاقات کوونکي دی

وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٧٩﴾ وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي

لیکن زه | وینم تاسو | دا سے قوم | چه تاسو جهالت کوئ | اوله زما قوم! | څوک به مدد وکړ زما
بلکه زه خود اکورم چه تاسو په جهالت کېنه پراته یی - او آ زما قوم! څوک به د الله تعالی په مقابله

مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي

د الله په مقابله کېنه | که چیر | زه دوی و شرم | نو آیا تاسو غورنه کوئ | او زه دانه وایم | تاسو ته | چه ماسره
کېنه زما امداد وکړی که زه دوی و شرم نو آیا تاسو غورنه کوئ ؟ اونه زه تاسو ته دا وایم چه ماسره

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَ

خزانے دی | دے اللہ | اونہ (داچہ) | زہ عالمیم | پہ غیبو باند | اونہ | زہ دا داویم | چہ زہ | فرشتہ یم | او
دے اللہ تعالیٰ خزانے دی | اونہ دا داویم | چہ دے غیبو علم لرم | اونہ دا دعویٰ لرم | چہ زہ فرشتہ یم | او

لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

نہ زہ داویم | ہفہ کسانو تہ چہ | سپک کوری وژ | سترکے ستاسو | چہ ہرگز بہ نہ ورکوی دوتہ | اللہ | خہ نعت
نہ دے کسانو پہ حقہ چہ تاسو دے دھقارت پہ نظر کوری داویم | چہ اللہ تعالیٰ بہ ورلہ ہیچ خیر نہ ورکوی

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝

اللہ | بنہ پوہہ دے | پہ ہفہ خہ | چہ دے دوی بہ زہ نو کینے | بیشک زہ | پہ ہفہ خہ | بہ لہ ظالمانو نہ یم -
اللہ تعالیٰ دے ہفوی دے زہ نو پہ حال بنہ خبر دے | کہ زہ دے داے دوایم نو پہ ظالمانو کینے بہ شمیر شم -

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَكُثِرَتْ بِهِ جَدَالُنَا فَأْتِنَا

دوی وویل | اے نوخ | | تاجک کہ وکرہ مونہ سرہ | پس دیرہ وکرہ تا | مونہ سرہ جکرہ | پس تہ راولہ مونہ نہ
ہفوی ورتہ وویل اے نوخ | تا مونہ سرہ بحث و کرد او دیر زیات بحث و کرد | اوس بس ہفہ خیر

بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ

ہفہ خہ چہ وعلکے کوئے تہ مونہ سرہ | کہ چرہ تہ یے | لہ رشتیا ویونکو تہ | ہفہ وویل | بیشک چہ رابہ ولی تاسو تہ
راولہ دے کوم نہ چہ تہ مونہ ہمیشہ ویروے کہ تہ رشتینے یے ؟ (نوح ورتہ) وویل چہ ہفہ خہ بہ اللہ تعالیٰ

بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي

ہفہ | اللہ | کہ چرے و غواہی | اونہ | یئی تاسو | عاجزہ کوونکی | اونہ بہ فائدہ دے کوئی تاسو | زمانیت
بہ خیلہ پہ تاسو راولی کہ و غواہی | او تاسو ہفہ عاجزہ کوئے نہ شی | او زمانیت بہ تاسو تہ ہیچ فائدہ

إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ

کہ چرہ زہ و غواہم | چہ | زہ نصیحت و کرم | تاسو تہ | کہ چرے و غواہی اللہ | چہ بے لاسے کوی تاسو | م دے
در نہ کوی کہ چرے زہ تاسو تہ نصیحت کول و غواہم ہر کہ چہ اللہ تعالیٰ تہ ستاسو کراہی منظورہ وی ہفہ

رَبُّكُمْ فَوَالْيَهُ تَرْجِعُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

رب دے ستاسو | او دے طرف تہ | بہ تاسو واپس کیجی | آیا دوی وائی | چہ لہ مانجورہ کوئے دے (قرآن)
ستاسو رب دے او ہم ہفہ تہ بہ تاسو تول واپس کیجی - آیا دوی دا وائی چہ دے دا (قرآن) پہ دروغہ جو کہے

قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا

دواہی | کہ چرے مالہ خانہ دا جو کہ کوی | انوم پہ مادے | زما جرم دگناہ | او زہ بیزارہ یم | لہ ہفہ خہ نہ
دے؟ ورتہ دواہی چہ کہ مادہ خانہ جو کہے وی نو دے جرم بہ پہ ماوی او کوم جرمونہ چہ تاسو کوئی نوزہ دے

تُجْرِمُونَ ۝ وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ

چہ تاسو جرم کوئی | او وحی وکرے شوہ | دے نوح طرف تہ | چہ بیشک | ہیچ کلمہ بہ ایمانہ راوی | ستاد قوم نہ
ہفہ نہ بری یم او نوح علیہ السلام تہ وحی وکرے شوہ چہ ستاپہ قوم کینے چا چہ ایمان راوی و ہفہ راوی و اوس

إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۶﴾

سوا | دھنچانہ | چہ ایمان لے راؤ گے | پس تہ غم مہ کوہ | پہ وجہ دھنچانہ | چہ دوی لے کوی -
پکے بل ہیٹوکی ایمانہ راؤ دی ، نوتہ د دوی پہ کارونو ہیٹو غم مہ کوہ -

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ

اونہ جوہ کرہ | کشتی | زمونز پہ ورائد | اوز مونز پہ حکم | اومہ | کوہ خبرہ ماسرہ | دھنچہ بارہ کینے
اوز مونز پہ نکرانی کینے یوہ کشتی جوہ کرہ اوز مونز پہ حکم لے جوہ کرہ اوماسرہ دظالماتو پہ عقلہ

ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿۳۷﴾ وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ

چہ ظلم لے کرے | بیشک دوی | غرقیدونکی دی | اوجورولہ دہ | کشتی | اوہرکلہ چہ بہ | تیریدل
خبرہ مہ کوہ ، دوی بہ خامخا دو پیری ، اونوح علیہ السلام کشتی جوہرولہ ، اوہرکلہ چہ د قوم

عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا

دھنچہ خوک | سرداران | ددہ د قوم | نوتہ بہ کو لے دہ | دہ پور | دہ وویل | کہ چہ | تاسوخاندی
سرداران بہ لے پہ خواہ کینے تیریدل نوتہ بہ لے وریورے کو لے ، نوح علیہ السلام ورتہ وویل کہ تاسومونز

مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۳۸﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

مونز پور | نوبیشک مونز بہ خاندو | پہ تاسوپور | لکہ چہ | تاسوخاندی | پس زہ بہ | تاسوتہ معلومہ شی
پور ملنہ کوئی نومونز بہ پہ تاسوپور خاندو لکہ چہ تاسوخاندی کالے کوئی - ویرزہ بہ درتہ معلومہ شی

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۳۹﴾

چہ پہ چارخی | دھنچہ عذاب | چہ رسوا بہ کری ہنچہ | اونا زیری | پہ ہنچہ | عذاب | ہمیشہ
چہ پہ چا باند شرمونکے عذاب راحی اوپہ چا باند د ہمیشہ عذاب را کوزیری -

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا

تردے چہ | ہرکلہ رانے | زمونز حکم | او جرش وھلو | تنوس | نو حکم وکر مونز | وخیژوہ | پہ کشتی کینے
(داخلہ کیک) تردے چہ زمونز حکم رانے او دمرکے نہ اوبہ راؤ وٹلے نومونز ورتہ حکم وکر چہ پہ دے کینے

مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

دھر قسم | جوہے (نراومادہ) | دوہ | اوخیل کوروالا | سوادھنچہ چانہ | چہ ثابت شوے | پہ ہنچہ
دھر قسم خاندونہ یوہ جوہ یعنی ددہ ددہ تنہ وخیژوہ اوخیل کور خلق ہم مکر دھنچہ نہ دچا پہ عقلہ

الْقَوْلُ ۖ وَمَنْ آمَنَ ط ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۴۰﴾

حکم | او (ہنچہ ہم) | چہ ایمان لے راؤ گے | اونہ ووا ایمان راؤ گے | دہ سرہ | مکر لبر وکسانو
چہ فیصلہ شوے دہ اوہنچہ خلق ہم پکے کہینوہ | چہ ایمان لے راؤ گے | او (نوح) سرہ ویرد کو خلقوا ایمان راؤ گے و

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسِهَا إِنَّ رَبِّي

اودہ وویل | (چہ) سوارہ شی | پہ دے کینے | د اللہ پہ نوم سرہ | پہ روانید دے | او ددرید دے کینے | بیشک زمارب
اونوح وضمائل پہ دے کشتی کینے سوارہ شی دے روانیدل او ددریدل د اللہ تعالیٰ پہ نوم دی بیشک زمارب

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۴۱﴾ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَف

بمجنون کے | مہربان دے | اوجھ | روانہ وہ | اچکے دودھ | پہ موجوں کے | پہ شان دغرو
بمجنون کے مہربان دے | اوکشتی ہفتی لہہ دغرو پہ شان دنگو چپو کے روان کر

وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبُ مَعَنَا

او آواز وکرو | نوح | خیل خوئے | اوجھ دو | پہ غاہہ | اے زماخویہ | سورشہ | مونبر سرہ
اونوح علیہ السلام خیل خوئے تہ آواز وکرو اوجھ یواخ تہ ولاہ دو | اے زماخویہ | مونبر سرہ راسور شہ

وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۴۲﴾ قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَّعَصِمُنِي

اومہ کیرہ تہ | کاخانو سرہ | ہفتہ وویل | زہ بہ پناہ واخلم | پہ یوغربانہ | ہفتہ بہ بچ کرمی
او کاخانو سرہ مہ پاتے کیرہ | ہفتہ وویل زہ بہ دیر زس دیوغربناہ واخلم چہ ما بہ داوبو

مِنَ الْمَاءِ ۖ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ

(دھونان) داوبونہ | نوح وویل | ہتھک بچ کودنکے نشتہ | نن | ڈالہ دحکم نہ | مگر یہ چاہہ | ہفتہ گرم وکری
نہ بچ کرمی (نوح) و فرماویل ، نن ڈالہ تعالیٰ د عذاب نہ خوک بچ کوونکے نشتہ ، مگر یہ چاہہ ہفتہ

وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ﴿۴۳﴾ وَقِيلَ يَا رَجُلُ

او حالہ شوہ | ددوی پہ میں کے | چپہ | نوہفہ شو | لہ دوبید ونگوئہ | او وویل شو | اے زکے
مہربان وی ، پہ کے ددو اور تر میٹہ یوہ چپہ راوچتہ شوہ نوہفہ م د نورو سرہ دوب شو - او حکم شو چہ کے زکے

اَبْلَعِ مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلَعُ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ

بشکتہ را کادہ | خیل اوبہ | او اے آسمانہ | منع شہ | او کے شوے | اوبہ | او پورہ شو | کار
خیل اوبہ بشکتہ را کادہ او اے آسمانہ | بس شہ | نو اوبہ کے شوے او کار پورہ کرے شو ،

وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۴﴾

او ددریدلہ (کشتی) | پہ جودی غربانہ | او وویل شو | لہ دوجودی (درخت نہ) | ظالمان خلق
او کشتی دجودی پہ غربانہ ودریدلہ او وویل شو چہ ظالم قوم دپارہ ہلاکت دے

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي

او آواز وکرو | نوح | خیل رب تہ | پس دہ وویل | لہ زمار بہ | بیشک | زماخوئے | زما د کور والوئہ دے
اونوح علیہ السلام خیل رب تہ آواز وکرو او دے وویل چہ اے زمار بہ | بیشک زماخوئے زما کور والوئہ کے شامل دے

وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ﴿۴۵﴾ قَالَ يَنْوَحُ

اوبیشک | ستا وعدہ | رہیتینہ دہ | اوتہ | دہونونہ بنہ فیصلہ کوونکے یو | وویل (اللہ) | اے نوح
اوستا وعدہ بالکل رہیتینہ دہ اوتہ خود ہریو حاکم دپاسہ لوئے حاکم یے - اللہ ورنہ وویل چہ نوح

إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا

بیشک دے | نہ دے | ستا د کور والوئہ | بیشک ددہ | عمل | نیک نہ دے | پس سوال مہ کو لہ مانہ | اوجھ
دے ستا د کور پہ خلقو کے شامل نہ دے ، ددہ علونہ بنہ نہ دی نو تہ مانہ دداسے خیز سوال مہ کو

لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ

چہ نشنہ ک | تاتہ | پہ ہفہ باند | علم | بیشک زہ | نصیحت کوم تاتہ | چہ رنہ | شہ تہ | لہ جاہلانہ | دہ وویل
چہ تہ پیرے نہ پوہیرے ، زہ درنہ نصیحت کوم چہ چرے دنادانہ غونہ نہ شہ - نوح وویل

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ

اے زماربہ ! | بیشک زہ | ستاپناہ غوارم | (لہ نہ) چہ | سوال وکرم لتانہ | دہفہ | چہ نشنہ کماہ | دہفہ
چہ اے زماربہ ! زہ پہ تاسرہ پناہ غوارم چہ زہ لہ تانہ داسے خیز و غوارم چہ پوہ پیرے نہ

عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٤٧﴾

علم | اوکھ پیرے نہ بخشنہ ونہ کرے مائہ | اوتہ پہ مارحم ورنہ | نو شہ بہ زہ | لہ نقصان موند و نکونہ
یم ، اوکھ تہ ماونہ بخشنے اوپہ مارحم ونہ کرے نو زہ بہ تاوانی شہ -

قِيلَ يٰ نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ

حکم و شو | اے نوح ! | بیشک راشہ | پہ سلامتیاسہ | زمونہ طرفہ | او برکت و سرہ | پہ تاباند | اوپہ ہفہ امتونو باند
ورنہ حکم و شو چہ اے نوح | (اوس) کوزشہ | زمونہ طرفہ نہ پہ تاباند اوپہ ہفہ امتونو باند چہ تاسرہ دی

مِّنْ مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُتَبِعُوكَ وَنُصَوِّبُكَ مِنَ الْمَتَابِ ﴿٤٨﴾

دہفہ غلقونہ | چہ تاسرہ دی | اوخہ امتونہ | کومتہ چہ بہ مونہ زرفاندہ و رکرو | بیا بہ ہفوی تہ ورسپی | زمونہ طرفہ
سلامتیاسہ او برکت دی ، او داسے امتونہ بہ ہم راہی چہ مونہ بہ ورلہ لیرے ورخے عیشونہ و رکرو بیا بہ

عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٩﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ

عذاب | دردناک | دا (قول) | خبرونہ دی | د غیبو | چہ مونہ وحی را لیرودہفہ | تاتہ
زمونہ طرفہ دردناک عذاب راشہ - (اے پیغمبرہ !) دا د غیبو خبرونہ دی چہ مونہ تاتہ دوحی پہ ذریعہ را و لیرل

مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا فَاصْبِرْ إِنَّ

نہ تہ پہ ہفہ باند پوہیدلے | اونہ ستاقوم | لہ دے نہ وراوند | پس صبرکوه | بیشک
لہ دے نہ وراوند نہ تاتہ معلوم و و اونہ ستا قوم تہ ، پس صبرکوه - بیشک

الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ

بنہ انجام خو | د پیرہیز کارو دے | او د عادت طرفہ (زمونہ و لیرلو) | د دکی ورور | ہود | دہ وویل | اے زما قومہ !
بنہ انجام خوم د پیرہیز کارو دے - او قوم د عادت طرفہ نہ مود دوی ورور ہود (و لیرلو) دہ وویل اے زما قومہ

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ إِن أَنْتُمْ إِلَّا

عبادت کوئی د اللہ | (چہ) نشنہ ک تاسو پاره | ہیچ یومعبود | سوالہ دہ نہ | نہ بی تاسو | مکر صرف
تاسو د اللہ تعالیٰ عبادت کوئی دہفہ نہ بغیر ستاسو بل معبود نشنہ ، تاسو خو صرف دروغ

مُفْتَرُونَ ﴿٥١﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجَرْتُمْنِي

لہ مانہ فبرہ وروئی | اے زما قومہ ! | زہ نہ غوارم لہ تاسونہ | پہ دے | (خفہ) اجر | نہ دے | زما اجر
تولی دی - اے زما قومہ ! | زہ تاسونہ پہ دے (تبلیغ) باند ہیچ بدلہ نہ غوارم زما بدلہ خو

إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرْنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۱﴾ وَلَيَقَوْمٌ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

مکر | یہ ہفتہ ذات کوم چہ | زہ پید اکرم | پس آیا تاسو عقل نہ لری | او کہ زما قومہ! | تاسو بخشنہ غور! | ذہیل نہ
د ہفتہ ذات پہ ذمہ دہ چہ زہ پید اکرم یم نو آیا تاسو عقل نہ کار نہ اخلی - او کہ زما قومہ! | ذہیل رب نہ بخشنہ غور!

ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً

بیا رجوع کوئی | ہفتہ طرف نہ | ہفتہ بہ رالیری | آسمان (نہ) | پہ تاسو باند | پہ شیو شیو باران | اوزیات بہ کرمی | طاقت
بیا ہفتہ نہ توجہ کوئی نو ہفتہ بہ پہ تاسو باند پہ شیو شیو باران و دروی - او تاسو لہ بہ دے طاقت سرہ

إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا

تاپہ موجود طاقت کے | او مخ مہ اہدوی تاسو | کنا ہکاران شوی | ادوی و دیل | اے ہود! | نہ دے راوہ تامونہ
نورزیات طاقت در کرمی او (دحق نہ) مخونہ مہ اہدوی چہ مجرم بہ شق - دوی جو - در کرمی چہ لہ ہود! | تاخو مونہ نہ

بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ

خہ دلیل | اومونہ نہ یو | پرینودونکی | خیل معبودان | پہ خبرہ ستا | اونہ یومونہ پہ تا
خہ واضح دلیل نہ دے راوہ، اومونہ خیل معبودان ستاپہ وینا پرینودے نہ شو، اونہ مونہ پہ تا ایمان

بِمُؤْمِنِينَ ﴿۵۳﴾ إِنْ تَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ

ایمان راوہونکی | نہ وایو مونہ | مکر (دچہ) رسولے دے تاتہ | خے معبودانوز مونہ | خہ ضرر
راوہونکی یو - مونہ خوصوف دا وایو چہ زمونہ یومعبود نہ پہ دے مصیبت اختہ کرمے یے -

قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوكَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۵۴﴾

دہ و دیل | بیشک زہ گواہ کوم | اللہ | او تاسو مگواہ شق | چہ زہ | دیزارہ یم | لہ ہفتہ نہ | چہ تاسو شریکی
ہود و دیل چہ بیشک زہ اللہ تعالیٰ گواہ کوم او تاسو مگواہا و سیری چہ زہ دے ستاوشرک نہ دبزارہ یم

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿۵۵﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ

د ہفتہ نہ سوا | پس تدبیر و کرمی زما غلاتا | قول | بیا | مہلت مہ را کوئی ماتہ | ماخو | توکل و کرد
د اللہ تعالیٰ نہ علاوہ تاسو قول ماتہ فریبو نہ جوہ کرمی اویا ماتہ مہلت مہ را کوئی - زما پہ اللہ تعالیٰ باند

عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۖ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ

پہ اللہ باند | چہ زمارب دے | اوستا سو (م) رب دے | نشہ خہ (سادار پہ زمکہ) تلونکے | مکر ہفتہ | نیوونکے دے
توکل دے چہ زما ہم رب دے اوستا سو ہم رب دے، داسے ہیٹ یوزوندے نشہ چہ د ہفتہ تندے د اللہ تعالیٰ

بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۶﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا

تندے د ہفتہ | بیشک | زمارب | پہ نیغہ لاسہ باند دے | پس کہ چہ تاسو مخ و اہوی
پہ قبضہ کئے نہ وی، بیشک زمارب (دحق و اضاف) پہ نیغہ لاسہ باند دے - او کہ تاسو مخ و اہوی

فَقَدْ أْبَلَّغْتُمْ مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ۖ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي

نوما در رسو دے تاسو نہ | (ہفتہ پیغام) چہ رالیرے شوے یم زہ پہ ہفتہ | تاسو نہ | او ستا سو جانشین بہ کرمی | زمارب
نوما یقینا ہر ہفتہ پیغام تاسو نہ در رسو دے پہ کوم سرہ چہ زہ تاسو نہ رالیرے شوے یم او زمارب بہ ستا سو پہ

قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

یوربل قوم | تاسو نه علاوہ | او تاسو به نقصان و نه رسولی شے هغه ته | دهغه څیز | بیشکه زما رب | د هر څیز
حائے یوبل قوم آباد کړی او تاسو به هغه ته هېڅ نقصان رسولی نه شئ ، زما رب د هر څیز تکمبات

حَفِظٌ ۵۷ وَلَكَا جَاءَ أَمْرُنَا نَجِيًا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا

نکران دے | او هر کله چه راغی | زموږ حکم | نو خلاصه ورکړو مونږ | هود ته | او هغو خلغو ته | چه ایمان راوړه
دے - او څه وخت چه زموږ حکم راوړسیدو نو مونږ هود علیه السلام او د هغه ایماندار ملگری په خپله

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۵۸ وَتِلْكَ

دده سره | په خپل رحمت | او مونږ خلاصه ورکړو دوی | له سخت عذاب نه | او دادے
مهربانئ بیچ کړل - او هغوی مو د ډیر سخت عذاب نه بیچ کړل - او دغه قوم د

عَادَتٌ لِّمُحَمَّدٍ ۵۹ وَاتَّبِعُوا رَّبَّهُمْ وَعَصُوا رُسُلَهُ وَاتَّبِعُوا

(قوم د) عاد | کوم چه انکار وکړو | د آیتونو | د رب خپل | او نافرمانی نه وکړه | د هغه د رسولانو | او پیروئ د کړه
عادو ، چه د خپل رب د نځنیو نه ئې انکار وکړو او د هغه د پیغمبرانو نافرمانی نه وکړه او د هر ظالم

أَمْرٌ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۶۰ وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةُ

د حکم | د هر سرکش | جکړمار | او د لوگلو شو دوی پس | په دے دنیا کښه (هم) | لعنت
او سرکش د حکم پیروی نه وکړه - آخر دا چه په دے دنیا کښه هم لعنت ورپسې شو، او د

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ

او | په ورځ د قیامت (هم) | دا ورهه | بیشکه | قوم د عاد | انکار وکړو | د خپل رب | دا ورهه | لعنت دوی په عاد
قیامت په ورځ به هم ورپسې دی ، یاد ساتئ چه د عاد قوم د خپل رب نه منکرشو ، خبر شئ چه د هود قوم عادر د

قَوْمٍ هُودٍ ۶۱ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقَوْمِ

چه قوم د هود دو | او (قوم د) ثمود طرف ته | (مونږ د لیرو) د دوی ورور | صالح | دده دوئیل | اے زما قوم
رحمت نه | لرے پر یوئل - او ثمود (نومے قوم) (نرمو) د دوی ورور صالح وکړیو دده ورته دوئیل چه اے زما قوم

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ

عبادت وکړئ | د الله | نشته که تاسوله | هېڅوک معبود | سوا د هغه نه | هغه بیداکړئ تاسو
د الله تعالی عبادت کوئ چه د هغه نه بغیر ستاسو بیل معبود نشته ، هم هغه تاسو د مزک نه

مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ

له زمکه نه | او آباد ئې کړئ تاسو | په دے کښه | پس بخښنه غواړئ هغه نه | بیا رجوع کوئ | هغه طرف ته
را بیداکړئ یئې او په دے کښه ئې آباد کړئ یئې نو د هغه نه معافی غواړئ بیا هغه ته توجه کوئ

إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ۶۲ قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا

بیشکه زما رب | نزد دے دے | قبلوونکے دے | دوی دوئیل | اے صالحه | بیشکه نه دے | په مونږ کښه
بیشکه زما رب هر چاته نزد دے او د دعا کالنه قبلوونکے دے ، دوی ورته دوئیل چه اے صالحه ! د دے نه وروستې تانه

مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

دَآمید و نو آسره | له دے نہ وړاند | آیاتہ مونږ منع کو | چه عباد و کړو مونږ | هغه څه چه عبادت یو کولو | پلارانو زموږ
زموږ ډیر امید و نه وو ، آیاتہ مونږ د دے د عبادت نه منع کوے د کو مو عبادت چه زموږ پلار نیکه

وَأَنَّا لَفِيَ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۖ قَالَ

او بیشکه مونږ | په شک کې یو | له هغه څه نه | کوم طرف ته چه نه مونږ بله | په لویه شک کې | ده وویل
کړے وو ، او د کوے خبرے طرف ته چه نه مونږ رابلے دهغه په حقله مونږ په ډیر شک کې پراته یو - ده وویل

لِقَوْمٍ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَاتَّبِعِ

اے قومہ زما ! | آیا کورئ تاسو | که چرکه زه یم | په یو واضح دلیل باند | د خپل له طرف نه | او هغه را کړے و ما
اے زما قومہ ! دا څو ووايي چه که زه د خپل رب د طرف نه په یو واضح دلیل قائم یم | او هغه په ما

مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَرَّفِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ قَفِ

له خپل طرف نه | رحمت (نبوت) | نو څوک | به زما مدد وکړی (ډیر کړی) | دا الله نه | که چرکه | زه دهغه ناخرمانی و کړم
خپل رحمت هم کړے وی نو څوک به دا الله تعالیٰ په مقابله کې زما امدا د کوی که زه دهغه ناخرمانی و کړم

فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۖ وَيَقَوْمُ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ

پس نه | زیاتوی تاسو ما ډیاره | بغیر د نقصان نه | اولے زما قومہ ! | دا | اوښه ده | دا الله | تاسو ډیاره
تاسو خو ماله هم تاوان را کوئ - او اے زما قومہ ! دا دا الله تعالیٰ اوښه ده چه تاسو ډیاره

آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَ لَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ

یوه نښه | پس پرېږدئ دا | چه څریر یی | په زمکه | دا الله | او مه رسوی دے ته | څه | تکلیف
یوه نښه ده | پس تاسو ډا پرېږدئ چه دا الله تعالیٰ ملک کې آزاده څریر یی | او دے ته څه تکلیف مه رسوی

فَيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۖ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ نَمَتُّوْا

پس و به نیسی تاسو | عذاب | نزده (ډیر زړه) | نو دوی اوښه مړه کړه | نو دے فرماییل | نفع واخلئ (دژوند)
کئی یو نزده عذاب به مو را و نیسی - په ځمکه باند هم دوی هغه اوښه ووژله نو صالح و فرماییل چه په خپله

فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۖ فَلَمَّا

په خپلو کورونو کې | درے | ورځے | دا | و عدده ده | چه دروغ نه ده | پس هر کله چه
کورونو کې بس دروځے نورے تیرے کړی (یاد ساتئ چه) دا و عدده ده چه پکې بالکل دروغ نشته - بیا هر کله چه

جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

راغے | زموږ حکم | نو خلا وکړو مونږ | صالح ته | او هغو خلقو ته | چه ایمان را وکړو | ده سره | په رحمت | خپله
زموږ حکم راغے نو مونږ په خپل رحمت سره صالح له او هغو خلقو له چه د ده سره ئے ایمان را وړے وو نجات وکړو

وَمِنْ خِزْيٍ يُومِيذٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۖ وَأَخَذَ

اوله رسوایی نه | د دغه ورځے | بیشکه | ستارب | هم هغه دے | زور وړ | زبردست | او د نیول
و دهغه ورځے رسوایی نه (موچ کړل) ، بیشکه ستارب ډیر قوی او غالب دے - یاتے شول قالمان

الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَمِينَ ﴿٦٤﴾

ہفتہ خلق چہ | ظلمے وکرو | یوے (غیبی) چغ | پس دسحر وودوی | پہ خپلو کو رو نو کئے | مرہ پراتہ
نو ہغوی یوے (نا تر سے) چغ و نیول ، نو پہ خپلو کو رو نو کئے دسحر پہ وخت کئے داسے پہ مخی پریوتل

كَانَ لَمْ يَخْنَوْا فِيهَا إِلَّا أَنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا

لکہ چہ | دوی ہڈی وونہ | پہ دغہ ملے کئے | واؤرہ ! بیشک (قوم د) تمود | انکار وکرو | دخیل رب | واؤرہ
لکہ چہ دوی دغلته ہڈی وادسیدلی نہ دو ، یاد ساتی چہ تمودیا نو دخیل رب نہ انکار کرے وو ، یاد ساتی

بَعْدًا لِّتَمُودَ ۖ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ

لرے ولے دوی | تمودیا نو دبارہ | اد بیشک | راغلے وے | زموئیر الیرے شو (فریتے) | ابراہیم تہ
چہ تمودیاں (درحمت نہ) چیر لرے وغور زیدل او بیشک زموئیر فریتو ابراہیم علیہ السلام تہ زیرے راوہو

بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ

پہ زیری سرہ | دوی وویل | سلام | دہ وویل | سلام | بیادہ وخت تیر نہ کرد | چہ راوہودہ | خخ
اور تہ وویل چہ سلامت او سے ، دہ وویل چہ تاسو ہم سلامت اوسی نو ساعت تیر نہ ووجہ یو وریت مخی نے

حَنِينٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ

وریت شو | بیاہر کھ چہ | دہ وکتل | ددوی لاسونہ | چہ نہ رسیبری | ہفتہ | نو کشمن شو پہ دہ | او محسوسے کرہ (پہ زہنے)
ورلہ راوویستلو ۔ خو چہ داتے وکتل چہ ددوی لاسونہ ورتہ نہ ورا ند کیبری نو کشمن شو او پہ زہا کئے

مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ ۖ

لہ دوی نہ | ویرہ | دوی وویل | مہ ویریرہ | بیشک مونیہ را الیرے شوی پو | دلوط د قوم طرف تہ
نے ترے نہ ویرہ وشوہ ۔ فریتو ورتہ وویل چہ مہ ویریرہ مونیہ دلوط علیہ السلام قوم تہ را الیرے شوی پو

وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكْتُ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ

او بی بی ددہ | ولایہ وہ | پس دے و خندل | نو زیر و کرہ مونیہ دہ | داسحاق | او وروستو
او د ابراہیم علیہ السلام بی بی ولایہ وہ (اؤریدلے) نوئے خاندل نو مونیہ ورلہ داسحق (نوئے خوئے) زیرے وکرہ او پہ

إِسْحَقَ يَعْقُوبَ ۚ قَالَتْ يُوَيْلَتِي ءَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ

داسحق نہ | دایعقوب | دے وویل | چہ ہائے زما کم نصیبہ | آیا زہ بہ زیروم | حالانکہ زہ | بوچی یم
اسحق پیسے د (ہفتہ خوئے) یعقوب ۔ دے وویل چہ ہائے زما کم نصیبہ زہ بہ اوس خوئے راوہم چہ بوچی شوم

وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۖ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ

او دا | زما خاوند (ہم) | بوہادے | بیشک | دا (خو) | خبرہ دہ | عجیبہ | دوی وویل | آیاتہ تعجب کوے
اودا زما خاوند ہم بوہادے ۔ دا خو دیرہ عجیبہ خبرہ دہ ، دوی وویل آیاتہ د اللہ تعالیٰ پہ

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ ۖ

د اللہ پہ کارونو کئے | د اللہ رحمت | اودہفتہ برکتونہ دوی | پہ تاسو | اے کو رو الو !
کارونو کئے تعجب کوے ۔ اے دے کو خاوند انو پہ تاسو د اللہ تعالیٰ رحمت او برکتونہ وریبری

إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿۴۳﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ

بیشک ہفہ | ستائیلے شوے | دلونبی خاوندے | پس ہرکے | لامہ | | لہ ابراہیم نہ | ویرہ | اور غدے | بیشک ہفہ | تعریف ہو کہ اوڈوئے شان خاوندے ۔ نوہر کہ چہ د ابراہیم علیہ السلام ویرہ ختمہ شوہ | وزیرے ورتہ

الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿۴۴﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ

زیرے | | نومونہ سرہ پہ چکر شو | دلوط د قوم پہ بارہ کہنے | بیشک | ابراہیم | | دزغم خاوند دو | راغلو ، | نومونہ سرہ لے | دلوط د قوم پہ حقہ بحث شروع کرو ، بیشک ابراہیم علیہ السلام دیرحلم ،

أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿۴۵﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا

(اللہ نہ) ویریدونکے | (ہفہ تہ) رجوع کوونکے | اے ابراہیم ! | مخ وارہہ | | لہ دے نہ | د اللہ نہ ویریدونکے اور رجوع کوونکے دو | اے ابراہیم ! | دا خبرہ | پریسیردہ

إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ لَأْتِيهِمْ عَذَابٌ

بیشک راغلے دے | | حکم ستاد رب | | او بیشک پہ دوی بانڈ راتلونکے دے | عذاب | بیشک ستاد رب | قطعی حکم شوے دے او پہ دوی بہ داسے عذاب ضرور راتنی

غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿۴۶﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ

چہ نہ دے واپس کیدونکے | اوہر کہ چہ | راغلے | | نومونہ رالیرے شوے (فرستے) | لوط تہ | (نو) ہفہ غمزن شو | پہ وجہ ددوی | چہ ہفہ د واپس کیدونے دے ۔ اوہر کہ چہ نومونہ فرستے لوط علیہ السلام تہ راغلے نو ددوی پہ راتلوخفہ شو ،

وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿۴۷﴾ وَجَاءَهُ

او تنگ شو | لہ دوی نہ | پہ زہہ کہنے | اوڈوئے وئیل | (چہ) دا (خو) | بوہ ورتہ دہ | دمصیت | اوراغلل دہ تہ | او پہ زہہ لے بار شو ، | اوڈوئے وئیل چہ دا ننئی ورخ ویرہ سختہ دہ ، | اوڈدہ د قوم

قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

دڈد قوم (خلق) | پہ منہہ منہہ | دڈدہ طرفہ | اولہ ورائد نہ | بہ دوی کول | بد کارونہ | خلق پہ منہہ منہہ دہ تہ راغلل ، | او دوی لا د ورائد نہ بد کارونہ کول ۔

قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتُ هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ

(لوط) دوئیل | اے زما قومہ ! | دادی | زما لونہہ | دوی | ویرے پاکے دی | تاسو پارہ | پس دو ویریری | د اللہ نہ | لوط دوئیل اے خلقو ! | دازما لونہہ دی ، | داتاسو پارہ پاکے دی (دوی سرہ نکاح وکھڑی) | د اللہ تعالیٰ نہ دو ویریری

وَلَا تَخْزَوْنَ فِي ضَيْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿۴۸﴾ قَالُوا

اوہہ رسوا کوئی ما | | زما پہ میلمونکے | آیانشہ دے | پہ تاسو کہنے | خوک سرہ | پہ سمہ لاروان | دوی دوئیل | او ما پہ خپلو میلمونکے مہ رسوا کوئی ، | آیا پہ تاسو کہنے سم سرہ نشہ ۔ دوی دوئیل

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَالَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ

بیشک پوہہ یے تہ | چہ نشہ زمونہ | ستا پہ لونہہ کہنے | | خہ | حق (دلچسپی) | او بیشک تہ | سہ پوہہ | چہ تاتہ معلومہ دہ | چہ ستاد لونہہ مونہہ تہ خہ ضرورت نشہ ۔ | اتاتہ داہم معلومہ دہ

مَا نُرِيدُ ۙ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِيُّ

مونہ چٹھ غواہد | دہ وویٹل | کاش کہ روے | ماسرہ | پہ تاسو باند | خہ طاقت | یا | ماہنا آختے وے
چہ مونہ خہ غواہد؟ لوط علیہ السلام وویٹل اے کاش! ماسرہ دے مقابلے طاقت وے یام دیوے مضبوط

إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۙ قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ

چا زور آور قوم تہ | فرستو دویٹل | اے لوط! | بیشکہ مونہ | رالیر شوے (فرستے) | یو | ستا درب
آسرے سرہ پناہ نیوے وے - فرستو دویٹل اے لوط! بیشکہ مونہ ستا درب رالیر لے شوے فرستے

لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ

ہیٹ کہ بہ ونہ رسیڑی دی | تاتہ | پس بوخہ | خیل کسان | دے شے پہ خہ برخہ کہنے | ادور ستود نہ گوری
یو، دوی تاتہ نزدے کیدے قدر لہ ہم نہ شی، نو دے شے دے خیل کوں خلق و باسہ او پہ تاسو کہنے بہ

مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُنَّ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ

لہ تاسو نہ | ہیٹو کہ | سوا | ستا دے شے نہ | بیشکہ دا | رسیڑی بہ دے تہ | ہفتہ خہ رسیڑی بہ دوی
ہیٹو کہ ہم مخ پہ شانہ گوری خو (صرف) ستا ہیٹو ہفتہ بہ ہم پہ دے آفت کہنے آختہ کیری چہ دا نور (تول) پکے

إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۙ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا

بیشکہ ددوی دے وقت | صبا دے | آیانہ دے | صبا | نزدے | پس ہر کہ چہ راغ | زمونہ حکم
آختہ کیری | ددوی دے پارہ نکالے وقت صبا کے آیا صبا نزدے نہ دے؟ تو ہر کہ چہ زمونہ حکم راور سیدو

جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سَجِّدٍ ۙ

نوکہ لہ مونہ | برنی برخہ دے (کلی) | دلاند برخہ | او دورول مونہ | پہ ہفت | کانہی | دے کتکانہو
نومونہ ہفتہ زمکہ لانڈ باند کہہ، او پہ ہفتی مو پرلہ پسے دے کانہو باران

مَنْضُودٍ ۙ مُّسَوَّمَةٍ عِندَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۙ

پرلہ پسے | نخبہ دار | ستا درب پہ نزد | اونہ دے دا (کلی) | دے ظالماتونہ | خہ لرے
دورولو پہ کومو چہ ستا سودرب لہ طرف نہ نخبے لکیدے وے او دا اٹھے دے ظالماتونہ خہ لرے نہ دے

وَالِإِلَٰهٍ مَّدِينٍ ۚ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ قَالَ يَبْقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ

اومدین تہ (مولیرلو) | ددوی دور | شعیب | دہ وویٹل | اے زما قومہ! | عبادت کوئی | دالہ
اومدین طرف تہ مو ددوی دور شعیب ولیرلو دہ وویٹل اے زما قومہ! دالہ تعالیٰ عبادت کوئی

مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهِ غَيْرُهُ ۖ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ ۚ إِنِّي

نشستے تاسو پلا | ہیٹو معبود | بے لہ دہ نہ | او کسی مہ کوہ | پہ ناپ | او تول کہنے | بیشکہ زہ
دے نہ سوا ستا سوبل معبود نشستہ - او پہ ناپ او تول کہنے کے مہ کوئی، بیشکہ زہ

أَرْسَلَكُمْ بِخَيْرٍ ۖ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۙ

دینم تاسو | خوشحالہ | او | بیشکہ زہ ویریدم | پہ تاسو | لہ عذاب نہ | دورے را کیردے
تاسو خوشحالہ کوہم او زہ ستا سوبل پہ حق کہنے دے ہفتے دے عذاب نہ ویریدم چہ تاسو تول بہ را کیردے

وَيَقُومُ أَوْفُوا الْكَيْالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا

اولے زما قومہ! پورہ و رکوی | پیمانہ | او تلہ | پہ انصاف | او کم مہ و رکوی
اے زما قومہ! ناپ او تول پہ انصاف سرہ پورہ پورہ کوئی ، او خلقو نہ دھغوی

الْبَاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ

خلقو نہ | ددوی غیزو نہ | او مہ کرحئی | پہ زمکہ کنے | فساد کو نہ کی | باقی بچ شوے | دالہ
غیزو نہ کم مہ و رکوی | او د زمکہ پہ مخ فساد مہ کوئی ، دالہ (پہ و رکہ و کنے) بچ شوے

خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾

بھتر دے تاسولہ | کہ چرے | تاسو بی | مؤمنان | او نہ ایم زہ | پہ تاسو باند | نگہبان
کہہ درلہ (دیرہ) بھترہ دہ کہ تاسو مؤمنان بی - او زہ خہ ستاسو نگران خو مقرر شوے نہ ایم

قَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ

دو و وئیل | اے شعیب! | آیا ستامونخ | تاتہ حکم کوئی | چہ مونز پریردو | ہفہ خہ چہ | عبادت بہ لے کو
دو جواب و رکہو چہ اے شعیب! آیا ستادامونخ تاتہ ہیلہ داتقلیم بنائی چہ مونز دہفہ غیزو نہ پریردو چہ

أَبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ

پلارنوز مونز | یا چہ | مونز و نہ کرو پہ خیلو مالونو کنے | خہ چہ مونز غواہ | بیشک تہ خو | بردبار
چہ زمونز پلارنوز مونز دہفہ عبادت کو پہ دایر بودو چہ پہ خیلو مالونو کنے پہ خیلہ خوشی لاس و هو ، داقی تہ خو دیر ہونہ

الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقُومُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيْنَةٍ

بنہ سرے بی | دہ و وئیل | اے زما قومہ! | آیا تاسو وئی | کہ چرے زہ ایم | پہ یو واضح دلیل باند
او بوخ دیندار شوے بی ، دہ و وئیل چہ اے زما قومہ! داخو راتہ دوا بی چہ کہ زہ دخیل رب د طرف نہ پہ

مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَمَا أُرِيدُ

دخیل رب لہ طرف نہ | او ہفہ را کروی دی ماتہ | دخیل طرف نہ | روزی بنہ | او زہ نہ غواہ
خو کند دلیل و لاہیم (دیا ہم) ہفہ مالہ دخیل طرف نہ بنہ مال روزی کرے وی او زما دانیت نہ کہ چہ

أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ ۚ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحُ

چہ زہ د مخالفت و کرہم تاسو سرہ | دہفہ نہ چہ تاسو ترے منع کوم | زہ نہ غواہ | مکر | اصلاح
ستاسو خلاف دہفہ کار نہ پہ خیلہ لاس و اوچوم د کوم نہ چہ زہ تاسو منع کوم ، زہ خو ستاسو اصلاح کول غواہ

مَا اسْتَطَعْتُ ۚ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

ترخو چہ مانہ کیدے شی | اونشتہ زما توفیق | مکر دالہ (پہ مد) | پہ ہفہ | زہ توکل کوم | او دہفہ طرف
ترخو چہ ہم و س رسی ، او زما چہ خہ توفیق کہ دالہ تقالی د طرف نہ کہ پہ ہفہ باند ہم توکل د او پہ ہر مالہ

أَنِيبٌ ﴿٨٨﴾ وَيَقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ۚ أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا

زہ رجوع کوم | او اے زما قومہ! | تیار د نہ کروی تاسو | زما مخالفت | دہتہ چہ ورسیری تاسو نہ | پہ مثل دہفہ
کنے ہفہ تہ مخ کرخوم اولے زما قومہ! (ہے نہ چہ) ماسرہ د شہنی تاسو تر دہدہ ورسوی چہ پہ ہفہ

أَصَابَ قَوْمٌ نُوحٌ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لُوطٍ مِّنْكُمْ

یہ رسیدے دو | قوم ذنوح | یا قوم دہود | یا قوم دصالح تہ | اونہ دے قوم دلوط | لہ تاسونہ مصیبت اختہ شئی لکہ ذنوح قوم یا دہود قوم یا دصالح قوم چہ پرے اختہ شوی دو ، اود لوط د قوم زمانہ اولیٰ

يَبْعِدُ^{۸۹} وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

لرے | اوبخینہ غواہی | لہ خیل رتہ | بیاتوبہ کوئی | دھغہ طفتہ | بیشک زمارب | مہربان تاسونہ لرے نہ دہ اوتاسو د خیل رب نہ بخینہ غواہی | بیاهغہ تہ رجوع شئی | زمارب یقیناً رحم کوونکے (او)

وَدُودٌ^{۹۰} قَالُوا يَشْعِبُ مَانَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا

محبت کوونکے د | دوی دوئیل | اے شعیب ! | مونز نہ پوہیرو | پہ دیرو خبر | ہغہ چہ تہ وائے | اوبشک مونز مینہ ناک دے | دوی دوئیل | اے شعیب ! | خہ چہ تہ وائے | پہ ہغہ کئے | پہ اکثر و خبرو مونز نہ پوہیرو اوتہ

لَنُرَاكَ فِئْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا

تا وینو | پہ خیل مینہ کئے | کمزورے | اوکہ نہ وستا خاندان | نوتہ بہ موسکسار کوئی | اونہ یئے تہ | پہ مونز مونز نہ پہ خیل تولی کئے | دیرو کمزورے سہ بنکارے اوکہ ستا دے | کورنئی (لماظ) نہ وے | نومونز بہ نرادسہ سنگسار کوئی او

بِعَزِيزٍ^{۹۱} قَالَ يَقَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ

غالب | دہ دوئیل | اے زما قومہ ! | آیا زما خاندان | زیتر زور آرد دے پہ تاسو | دالہ نہ | اوتاسو غور نہ لے دے ہغہ تہ پہ مونز غالب یئے | دہ دوئیل چہ کمزورے اوکہ ستا دے | کورنئی (حق) | پہ تاسو دالہ تعالیٰ نہ زیتر دے | حال داد چہ تاسو

وَرَأَيْتُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ^{۹۲} وَيَقَوْمِ

لہ وروستو د شاکانوخیلو | بیشک زمارب | بہ ہغہ خہ | چہ تاسو کوئی | احاطہ کوونکے دے | او اے زما قومہ ! ہغہ ہم شاتہ پریئے دے ، بیشک زمارب ستاسو پہ تولو کارونو راجا پیرہ دے - او اے زما قومہ !

اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ

عمل کوئی تاسو | پہ خیل خلئے باندا | بیشک زما ہم عمل کوونکے یم | زما بہ تاسو معلومہ شی (چہ) | پہ چا | راجی تاسو پہ خیل چال چلیبزی اوزہ بہ (پہ خیل چال) روان یم - زما بہ درتہ معلومہ شی چہ شرمونکے عذاب

عَذَابٍ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ

(ہغہ) عذاب | چہ رسوا بہ کر ہی ہغہ | او ہغہ شوک | چہ ہغہ دروغن دے | اوتاسو انتظار کوئی | بیشک زما ہم | تاسو سرہ بہ پہ چا راجی ، او شوک دروغن دے - اوتاسو ہم انتظار کوئی اوزہ بہ ہم تاسو

رَقِيبٌ^{۹۳} وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعَبًا وَ الَّذِينَ آمَنُوا

انتظار کوونکے یم | او ہر کلہ چہ | راجی | زما مونز حکم | نومونز نجات دکر | شعیب تہ | او ہغہ خلق تہ چہ | ایمانے راہ کوو سرہ انتظار کوو - او ہر کلہ چہ زما مونز حکم راجی نو شعیب (علیہ السلام) | او دھغہ مؤمنان ملگری مویہ

مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ أَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا

دہ سرہ | پہ خیل رحمت سرہ | او وونیول | ظالمان | (غیبی) چغہ | بیادوی شول دصبا | پہ خیل رحمت سرہ بیچ کھل ، او ظالمان یوے ناترے چغہ رادونیول ، نو پہ خیلو کورونو

فِي دِيَارِهِمْ جَثِمَيْنِ ۚ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا بُعْدًا

په خپلو کورونو کې په صده پریوتلی | لکه چه دوی هڅه اوسیدل نه و | په هغه کې | داوړه ! | لرې شول (درمت نه) |
کې (داسه) | هرولی پریوتل ، | لکه چه هڅه وچرې | پکې اوسیدلی نه و ، | واوره ! | چه مدین (هم) د

لَمَدَيْنَ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

مدین (دوال) | څنگه چه لرې شوی و | ثمودیان | ادیشکه | مونږ لیرې و | موسیٰ | خپلو نخبو سره
رحمت نه (داسه) | لرې شول لکه ثمودیان (چه لرې شوی و) | او مونږه موسیٰ علیه السلام د خپلو نخبو او د څرگند

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۚ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَاِیْهِ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ

او په دلیل | روښانه سره | په طرف د فرعون | اود دده د سردارانو | پس د پیرو وکړه | د حکم | د فرعون
د بیل سره راولیږلو ، | فرعون اود هغه سردارانو ته ، | خو هغوی د فرعون په حکم روان و

وَمَا اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۚ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ

اونه و و حکم | د فرعون | په سمه لاس | هغه به وړاندې | د خپل قوم | په ورځ د قیامت | پس داخل به کړي و
او د فرعون حکم (بالکل) درست نه وو ، د قیامت په ورځ به د خپل قوم وړاندې روان دی ، نو د ورځ نه به

النَّارُ وَيُبْئِسُ الْوَرْدُ الْمُرْوَدُ ۚ وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً

اور کې | او هغه ډیرېدل | ځای دې | د کوزیدو | او دوی پسه شو | په دے (دنیا) کې | لعنت
ئ د وړ کړی او هغه ډیر خراب ځای دے د کوزیدو - او په دے دنیا کې هم ورپسې لعنتونه دي او د

وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُبْئِسُ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ۚ ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰی

او په ورځ د قیامت (هم) | هغه خراب | انعام دې | چه دوی ته ورکړې شو | دا | خبرونه دي | د هغه کلو
قیامت به ورځ به هم وی ، دغه بدله (د لعنتونو) ډیره خرابه ده - دا د هغه کلو خبرونه دي

نَقَصَهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

چه مونږ آورو | تاته | څه نه هغه نه | باقی دی | او (څه) ختم شوی دی | او مونږ په دوی ظلم نه دے کړې
چه مونږ تاته آورو ، څه کلی لا تر اوسه موجود دی او څه ختم شوی دی ، او مونږ په هغوی زیاته نه دے

وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُوْنَ

لیکن | دوی ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | پس په کار راغلل | د دوی | معبودان د دوی | کوم چه دوی بلل
کړې ، بلکه هغوی پخپله په ځان زیاته وکړو ، نو هغه معبودان ئ هېڅ په کار راغلل چه د الله تعالی

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوْهُمْ

سوا د الله نه | هېڅ (هم) | هر کله چه | راغلو | حکم ستا د رب | او د معبودانو زیاته کړه د دوی
نه بغیر به ئ هغوی بلل ، هر کله چه ستا د رب حکم راغی ، او (بلکه) هغوی خورله

غَيَّرَتْۢ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَلِمَۃًۭیْنِ لَّیْسَ بِشَيْءٍ ۚ وَكَذٰلِكَ أَخَذُ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰی وَهِيَ

په له هلاکت نه | او هم دغه شان | نیول دی | ستا د رب | هر کله چه هغه ونیسی | کلی | کله چه هغوی
د هلاکت نه بغیر هېڅ فائده ورنه کړه - او ستا د رب نیول هم داسه وی هر کله چه د کلو خلق راوینی ، کله چه

ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۱۰۲ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ

ظالمان وی | بیشک | دَ هغه نیول | دردناک | (او) سخت دی | بیشک په دے کېږي | نخښه ده | د هغه چا د پاره
هنوی زیاتې وکړی ، د هغه نیول دردناک او سخت دی ، بیشک په دے کېږي د هغه چا د پاره نخښه پرته

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۱۰۳ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْهُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ

چه ویریدي | د عذاب | د آخرت (رنه) | دا (داسه) ورځ ده | چه پکښه به جمع کړه شی | خلق
ده چه د آخرت د عذاب نه ویریدي ، هغه به داسه ورځ وی چه ټول خلق به راټول کړه شی

وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۱۰۴ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ۱۰۵

او دا به (داسه) ورځ وی | چه ټول به پکښه ځانګړه شي | او د وروستو کړنو موخه | مګر | یو مه مه پورې موږ
دا هغه ورځ ده چه پکښه به ټول (د الله په دربار کې) پېښ کول شي او موخه خودی بس تر ټوټه ټاکه موږ پورې وروستو

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَ

په کومه ورځ چه هغه راشي | خبره به نه کوی | هیڅوک | مګر | د هغه په اجازت | پس څه له دوی | به بد بخت و | او
کړی دی ، هرکله چه هغه ورځ راشي نو هیڅوک به بغیر د الله د اجازت نه خبره هم نه شي کولې نو څه خلق به بد بخت و

سَعِيدٌ ۱۰۵ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا ۱۰۶ فِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ

څه نېک بخت | پس کوم خلق چه به | بد بخت وی | نو هغوی به په دوزخ کې و | هغوی د پاره به | په هغه کې (هله) | نعره
و څه به نیک بخت وی ، پس هغه خلق چه بد بخت و | وی په دوزخ کې به وی ، په هغه کې به نعره سورې

وَسَهِيْقٌ ۱۰۷ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا

او هغه وی | همیشه به وی | په هغه کې | ترڅو چه قائم دی | آسمانونه | او زمکه | مګر
و هی | په هغه کې به همیشه پراته وی ، ترڅو چه آسمان او زمکه موجود دی ، مګر

مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۰۸ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰۹ وَأَمَّا الَّذِينَ

څه چه وغواړي | ستارب | بیشک ستارب | کوی | هغه څه چه | هغه غواړي | او کوم | خلق چه
څومره چه ستا پروردگار وغواړي ، بیشک ستارب چه څه غواړي کوی ، او څوک چه د نصیب خاوندان

سُعِدُوا ۱۱۰ فِى الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ

نیک بخت کړه شول | پس په جنت کې به وی | همیشه به وی | په هغه کې | ترڅو چه قائم دی | آسمانونه
دی ، نو هغوی به په جنت کې وی او همیشه به پکښه مزه کوی ، ترڅو چه آسمانونه او زمکه موجود

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۱۱۱ عَطَاءٌ غَيْرٌ مِّثْلُ ذَٰلِكَ ۱۱۲ فَلَا تَكُ

او زمکه | مګر | څه چه وغواړي | ستارب | دا ورکړه ده | نه ختمیدونکې | پس مه کړه ده
دی ، مګر څومره چه ستارب وغواړي ، دا نه ختمیدونکې ورکړه ده ، نو ته د دوی په باره

فِى مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۱۱۳ مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْْبُدُ

په شک کېږي | له هغه څه نه | چه عبادت کوی | دا خلق | دوی عبادت نه کوی | مګر | څنګه چه به عبادت کولو
کېږي د کومو څیزونو چه دوی عبادت کوی هېڅ شک مه کوه ، دا خلق هغه شان عبادت کوی لکه چه د دوی

أَبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ ۖ وَإِنَّا لَنُوقِفُوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۝۹

دَدوی پلارانو | دواندله دوی | اوبیشکه مونز به پوره پوره ورکړدوی | ددوی برخه | بغیر د کولونو نه دواند ددوی پلارانو عبادت کولو | اوبیشکه مونز به دوی ته خپله (د عذاب) برخه بغیر د کولونو پوره پوره ورکړ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

اوبیشکه مونز ورکړه وو | موسی ته | کتاب | بیا اختلاف وکړه شو | په دې کې | او که چېرته وای | یوه خبره او مونزه موسی علیه السلام ته کتاب ورکړو نو په هغه کې (هم) اختلاف وکړه شو او که یوه خبره ستا درې له

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضَىٰ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

دواند شو | ستا درې له طرف نه | نو فیصله به شوه | ددوی ترمنځ | اوبیشکه دوی | په شک کې دی | له دې نه طرف نه دواند خلاصه شوه نه دې نو هغوی ترمنځ به (نخوا) فیصله شووه او دوی یقیناً په دې معامله کې به

مُرِيبٌ ۝۱۰ وَإِنَّ كَلَامًا لِّمَنَّا لِيُوقِنَنَّ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۖ إِنَّهُ

په زور شک کې | اوبیشکه | تلوونه | هر کله چې | به ضرور پوره بدله ورکړی | ستارب | ددوی د عملونو | بیشکه هغه شک کې دی | اوبیشکه ستارب به دې تلوونه د خپلو عملونو بدله پوره پوره ورکوی ، هغه ددوی

بِمَا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝۱۱ فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ

خه چې دوی کوی | ښه خبرداري | پس قائم اوسه ته | څنگه چې تاته حکم شوکې | او هغه څوک | چې توبه کړه په کارونو ښه خبردې | نو ته (په سمه لار) قائم اوسه لکه څنگه چې درته حکم شوکې او هغه خلق هم

مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۖ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۲ وَلَا تَرْكَبُوا

تاسره | اوله حد نه مه تیریزه | بیشکه هغه | هغه څه نه چې تاسو کوئ | کوری | اومه مانله کبیری چې توبه کړه ده او تاسو ملگری د او سرکشی مه کوئ بیشکه هغه ستاسو کارونه وینی کوئ | او هغو خلقو ته مه

إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ

د هغو طرف ته | کومو چې ظلم وکړو | پس وبه رسیئ تاسو | اوس | او نشته د تاسو له | د الله نه سوا مانله کبیری چې ظالمان دی کئی تاسو ته به (هم د دوزخ) اور ورسیري | او د الله تعالی نه بغیر هیڅوک به مو

مِّنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۝۱۳ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ

څوک | دوستان | بیا به | تاسو ته مدینه ملاویری | اوقایم کړه | مونځ | په دواړو طرفونو کې دوزخ مددکار نه وی او د هیڅ اړخ نه به ستاسو امداد نه شي کېدای (لایه پیغمبره) | د ورځ دواړو غاړو ته او د شپې

وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرِي

او په خه برخه کې | د شپې | بیشکه نیکیانې | لرې کوی | بدیانې | دا | نصیحت دې په خه برخه کې د مونځ پابندی ساته ، یقیناً نیکیانې بدې ختموی ، دا نصیحت د منونکو د

لِلذِّكْرِ ۖ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجَرَ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۴

د نصیحت قبلوونکو د پاره | او صبر کوه | پس بیشکه | الله | نه ضائع کوی | اجر | د نیکانو پاره (په جامع) نصیحت دې - او صبر کوه ، الله تعالی هېڅکله د نیکانو اجر نه ضائع کوی -

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ

پس ولے نہ شول | لہ ہفہ امتونونہ | چہ وہاندلہ تاسونہ وو | خاوندان د عقل | چہ منع کولے خلق
نوداولے داسے | ونہ شوکہ چہ ستاسونہ پہ ورو مبوا متونو کینے داسے ہوسیار خلق موجود و چہ خلقے

عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا

لہ فساد کولونہ | پہ زمکہ کینے | مگر | لبر | کوموتہ چہ | مونز نجات ورکرو
پہ ملک کینے دفساد جوہرولونہ منع کولے سواد لبر خلقونہ کوم چہ مونز لہ دوی نہ د عذاب نہ بچ

مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا

لہ دوی نہ | او پیروی وکرہ | ہغو خلقو | چہ ظالمان وو | دہفہ غہ چہ اسوگی ورکڑ شوہ پہ ہفہ کینے | او ہفہ د
کولے ، او کوم خلق چہ ظالمان وو ہغوی ہم پہ ک خبر و پسے شول پہ کومو کینے چہ عیش آرام وو ، او

مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ

مجرمان | او نہ دے | ستارب داسے | چہ ہلاک کری | کلی | پہ ظلم سرہ
ہغوی گناہکار وو۔ او ستارب داسے نہ دے چہ کلی پہ ناحقہ تباہ کری

وَأَهْلَهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ

او خلق دہفہ | اصلاح کوونکی وی | اوکہ غوبٹے | ستارب | نوغامایہ کری وو | خلق
پہ د کمال کینے چہ دہفہ خلق د اصلاح کوشش کوئی۔ اوکہ ستادرب مرضی وے نو قول بنیاد م بہ ئے یو

أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ

ہم یو اُمّت | او ہمیشہ بہ وی | مختلف | مگر ہفہ شوک | پہ کومو چہ رحم وکرہ
اُمّت کہے وو ، خودوی بہ اوس ہمیشہ پہ اختلاف کینے پراتہ وی۔ مگر پہ چا چہ ستارب رحم

رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ

ستارب | او ہم دے دپارہ | دوی ئے پیدا کرل | او پورہ شوہ | خبرہ | ستادرب | چہ زہ بہ ضرور د کوم
دکری او ہم د دپارہ ئے دوی پیدا کری دی ، او ستادرب دا خبرہ پورہ شوے دہ ، چہ زہ بہ

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ وَكَلَّا نَقُصُّ

دوزخ | لہ پیریانو | او انسانانونہ | قول پہ یو خائے | اوہریو (خبر) | مونز بیانو
دوزخ د پیریانو او د بنیادمو تلو نہ د کوم ، او د پیغبرانو پہ قصو کینے

عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَنْثِيْتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ

تاتہ | لہ خبرونونہ | د پیغبرانو | چہ مونز قوی کرد | پہ ہفہ سرہ | ستازہا
مونز داتولے قصے تاتہ (حکہ) اور وو چہ ستازہا پرے مضبوط کرد ،

وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ ۚ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ

اورا غلہ تاتہ | پہ دے کینے | حقہ (خبرہ) | اونصحت | او | یادوں
او پہ دے (قصو) کینے تاتہ حق او نصحت او یادگیری نہ د مؤمنانو دپارہ

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

دَمُ مَنَاوَدَ پَارَہ | اودوایہ | هغو خلقوتہ | چہ ایمان نہ راوہی | چہ تاسو عمل کوئی | پہ خپل ھلے
راغلے دہ۔ او ھوک چہ ایمان نہ راوہی هغوی نہ دواہیہ چہ تاسو پہ خپل ھلے غل کوئی

إِنَّا عَمِلُونَ^{١٢١} وَانْتَظِرُوا^ج إِنَّا مُنْتَظِرُونَ^{١٢٢} وَ لِلَّهِ

بیشکے مونیز (م) | عمل کو د | او انتظار کوئی | بیشکے مونیز (م) | انتظار کو د | او اللہ د پارہ دے
مونیز بہ (پہ خیل حائے) | عمل کو د | او (دَا نجام) انتظار کوئی | مونیز ہم انتظار کو د | او د آسمانوں د

غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ

(دُغیبِ علم) | دَ آسمانونو | او دَ زِ مَکَ | او دَ هُفَ طَرفِ تَہ | بہ رِجوعِ کولے شَی کارونہ | تَوَل
 زِ مَکَ غِیْبِ هُمِ اللہِ تَعَالٰی تَہ مَعْلُومِ دِی ، او هُفَ تَہ بہ ہرہ خِبرہ واپس کِیرِی اِنو تَہ مَرُف

فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۖ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢٢﴾

پس عبادت کو دھنہ | او توکل کوہ | پہ ہنہ | او نہ دُحرب ستا | بے خبرہ | لہ ہنہ نہ | چہ تاسو کوئی ۔
 دھنہ عبادت کوہ ا دھم پہ ہنہ باند توکل ساتھ، اوستارب ستاسو د کارونو نہ غافلہ نہ دے ۔

سُورَةُ يُوسُفَ وَهُوَ مِائَتٌ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَحَدُ عَشَرَ آيَةً وَأَتَتْ عَشْرُ كُوفٍ

سورة يوسف مکی ۱۰۱ (۱۰۱) دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارت رحم کوونکے دے | ۱۱۱ ایتونہ او دولس رکوع لکڑے
شروع کوم دَاللہ پہ نوم سرہ چہ لوئے مہربان دیر زیارت رحم غاوند دے

الرَّاقِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١٠ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا

التر | ۱۰ | آیتونه دی | د کتاب | روښانه | بیشکه مونږ نازل کړودا | قرآن
التر | ۱۱ | دا ډیو د لاس کتاب آیتونه دی چه خپل مطلب صفا صفا پښائی - بیشکه مونږ دا قرآن په عربی ژبه

عَزِيزًا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ

پہ عربی ہے | چہ تاسو | پوہہ شئی | مونڈ بیانو | تاتہ | دیرنبہ
 کہنے نازل کرے دے چہ تاسو (پرے) بنہ پوہہ شئی (اے پیغمبرہ اسلام) مونڈ دے قرآن پہ ذریعہ چہ

الْقَصَصِ بِمَا أُوحِيَآ إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ ^م وَإِنْ

قصہ | پہ دے وجہ | ہم مونہ دھی وکرہ | ستا طرف تہ | ددے | قرآن | او اگر پہ
مونہ ستا طرف تہ رالیز لے دے ، تاتہ یوہ جیرہ بنہ قصہ اورود ، اوتہ ددے

كنت من قبله لمن الغفيلين ﴿٣﴾ اذ قال يوسف

نہ دواندا یقیناً | لہ بے خبر و نہ | ہر کہ چہ و دیل | یوسف
اکبر لہ | بے خبر و نہ | ہر کہ چہ یوسف علیہ السلام خیل پلار

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَاقُوتُ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسُ

تہ وویل چہ اے بابا ! | یولس ما ولیدل | یولس | ستوری | ستوری | او نور
ما یولس ستوری | او نور | او سیور مٹی | یہ خوب

وَالْقَمَرَ رَأَيْتَهُمْ إِلَىٰ سَجْدَيْنِ ۖ قَالَ يَبْنَئِي لَأَتَقْصُصَ

او سپوږمئى | مادوى وليدل | چه دوى ماته سجدى كوى | ده دوييل | اے زما هويه! | مه بيا نوه
وليدل ، خه گورم چه داتول زما په وړاندې ته پته شوى دى۔ ده دوييل اے زما هويه! دا خوب خپلو

رُعْيَاكَ عَلَىٰ اخَوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۗ إِنَّ الشَّيْطَانَ

خپل خوب | خپلو وروڼه ته | گنې دوى به وچلوى | ستا (خلاق) هه چال | بيشكه | شيطان
ورونډ ته مه آوروه ، گنې (د ضرر) دپاره به درته هه چل جوړ كړى . بيشكه شيطان

لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۚ وَكَذَلِكَ يَمْتَحِنُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ

د انسان | دشمن كى | ښكاره | او هم دغه شان | به غوره كړى تا | ستارب | او به ښائى تاته
د انسان ښكاره دشمن دى۔ او ستارب به دغه شان تا غوره كړى ، اوتاته به د

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ

تعبير بيانول | (د خوب) د خبرو | او پوره به كړى | خپل نعمت | په تاباند | او د يعقوب په خاندان باندې
خوبونو د خبرو تعبیر وښائى ، او په تاباند او د يعقوب په خاندان باندې به خپل نعمتونه پوره كړى

كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

لكه چه | پوره كړى | دوهغه | ستا په پلارنيكه | له دې نه وړاندې | په ابراهيم | او اسحاق باندې
لكه څنگه چه هغه له دې نه وړاندې ستا پلارنيكه ابراهيم او اسحاق باندې پوره كړى وو ،

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۖ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

بيشكه | ستارب | پوهه | د حكمت خاوند كى | بيشكه دى | په قصه د يوسف كې | او د ده د وروڼو په
بيشكه ستارب په هرڅه پوهه د حكمت خاوند دى۔ بيشكه يوسف عليه السلام او د ده د وروڼو په قصه

آيَةٌ لِلْعَالَمِينَ ۗ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَ أَخُوهُ

نځې | د سوال كوونكو دپاره | هر كه چه دوى دوييل | چه ضرور يوسف | او | د ده د وروڼو
كې ته پوس كوونكو دپاره نځې دى۔ هه وخت چه دوى دوييل چه يوسف عليه السلام او د ده (سكه)

أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ ۚ إِنَّ آبَانَا

زيات خواره دى | زموږ پلار ته | له موږ نه | او | موږ يو جماعت يو | بيشكه | زموږ پلار
ورور زموږ د پلار زموږ نه زيات خوښ دى ، حال دا دې چه موږ خو پوره يو جماعت يو ، بيشكه زموږ پلار

لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا

په خطايي كې دى | ښكاره | تاسو د وژنې | يوسف | يا وغورزوئ دې | يوه بله زمكه كې
په ښكاره غلطې باندې دى۔ (راشئ) يوسف د وژنې | يائې چرته يو بل ملك ته وغورزوئ

يُخْلُ لَكُمْ وَجْهَهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۖ

چه غالى شئ | تاسو دپاره | توجه | د پلار ستاسو | او چه شئ تاسو | پس له دې نه | نيكان خلق
نود پلار مخه به درته يوازې شئ ، اوله دې نه پس به تاسو د پير ښه شئ

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهٖ فِي غَيْبَتِ

دوئیل | یو دیونکی | لہ دوی نہ | چہ مہ وژنی | یوسف | او غور زئی | پہ تیارہ کئے | پہ ہفتی کئے یوتن دوئیل | چہ یوسف مہ وژنی | خو پہ یو شاہ کوہی کئے

الْجُبِّ يَلْتَقِطُهَا بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝۱۰ قَالُوا

د کوہی | چہ اوچت کھی | خوک | مسافر | کہ چرے | بیئ تاسو | کوئکی | دوی دوئیل | چہ واچوئی | چہ خوک مسافرے و بای (اوٹان سرہ لے بوئی) کہ تاسو (خامخا) خہ کول غواہی، دوی دوئیل

يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ

اے زموئ پلارہ! | خہ و شوپہ تا | چہ تہ پہ موبز اعتبار نہ کوے | دیوسف پہ بارہ کئے | او بیشک موبز | ددہ | اے زموئ پلارہ! | داپہ تا خہ چل دے | چہ دیوسف علیہ السلام پہ حقہ پہ موبز اعتبار نہ کوے | سرہ ددے

لَنُصْحُونَ ۝۱۱ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ

خیر خواہ یو | تہ دے ولیرہ | موبز سرہ | صبا تہ | چہ دے و خوری | اولوے دکھی | او بیشک موبز | ددہ | چہ موبز خود خیر خواہ یو۔ | صبا لہ لے موبز سرہ ولیرہ | چہ و خوری (و خنبی) | اولوے مشغول و کھی او موبز پہ

لَحْفَظُونَ ۝۱۲ قَالَ إِنِّي لَخَافَتُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ

حفاظت کوئکی یو | یعقوب | بیشک ما | غمکین کوئی | داپہ تاسو بوخئی دے | اوزہ ویریزم | ددہ حفاظت کو۔ | یعقوب علیہ السلام | دوئیل چہ زہ پہ | دے خفہ یم چہ تاسو دے (زمانہ) بوخئی او ماسر ویرہ

أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ۝۱۳ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ

چہ و بہ خوری دے | شرمخ | او تاسو بہ | لہ ددہ نہ | بے خبرہ بیئ | دوی دوئیل | کہ چرے و خوری | دہ | چہ شرمخ بہ لے | درنہ و خوری او تاسو بہ تر نہ (پہ خیلہ مشغول کئے) غافلہ شوی بیئ۔ | دوی دوئیل چہ کہ دے

الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ۝۱۴ فَلَمَّا ذَهَبُوا

شرمخ | او موبز | بو (طاقور) جماعت یو | بیشک موبز ہفتہ وخت | نقصان موندنکی یو | بیا ہرکہ چہ | دوی بوتلو (رانہ) شرمخ | دوی او موبز دومرہ لوئے | تولے موجود یو نو بیاخو موبز | دیر غور زید لی سری یو، | نو ہرکہ چہ

بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ

ہفتہ | او دوی اتفاق و کرد | چہ واچوی دے | پہ تیارہ کئے | د کوہی | او موبز وحی و کردہ | دہ | تہ ہفتہ لے بوتلو او بوخ نیت لے و کرد چہ ہفتہ پہ یو شاہ کوہی کئے واچوی، | او موبز یوسف علیہ السلام

لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۵ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ

چہ ضرورہ تہ خبر و کردوئی | ددوی ددے کار | او دوی بہ پیڑنی ہم نہ | او دوی راغلل | خیل پلار تہ وحی و کردہ چہ یو درخ بہ راشی چہ تہ بہ دوی تہ دا خبرہ پہ کو تہ کوے او دوی بہ (ہفتہ وخت ہم) پر نہ پوہی | او دوی خیل پلار تہ

عِشَاءً يَّبْكُونَ ۝۱۶ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ

دما سختن بہ وخت | چہ ژم لے | دوی دوئیل | اے زموئ پلارہ! | موبز خو | لاسی د | چہ لکے و خود یول نہ پوہی | پہ ماسختن کئے پہ ژم راغلل، | وئے وئیل چہ اے زموئ بابا! | موبز پہ خیل مینم کئے دمنہ و مقابلہ شروع کردہ

وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

اور پینو دو مونبر | یوسف | د خپل سامان سره | پس و خوړهغه | شرمخ | اونه یی ته | یقین کوونکے
او مونبر یوسف د خپل سامان سره پریښودو نو شرمخ (راغله) او هغه ئے و خوړو او ستاز مونبر په خبره یقین

لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۱۷ وَجَاءُو عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ

په مونبر | اکرکه | یو مونبر | رښتینی | اورا وئے له | د پاسه د قمیص هغه | وینه | د دروغو
نه راځی اکرکه مونبر رښتینی یو ، او د هغه په قمیص باند ئے د دروغو وینه لگولے راوړه

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرًا جَمِيلًا وَاللَّهُ

وئے فرمایلی | بلکه | له حانه جوړ کړه | تاسو د پاره | ستاسو زړه نو | یوه خبره | پس صبر | ډیر ښه ده | او د الله نه
یعقوب علیه السلام وویل چه نا بلکه دا تاسو له حانه یوه خبره جوړه کړه ده ، پس هم صبر غوره کړه او تاسو چه

الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۱۸ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

مدد غواړم | په هغه هغه چه | تاسو بیانوی | اورا غله | یوه قافله | پس دوی ولیږلو
هغه دایبی نو په هغه کښه د الله زما امداد وکړی - او (بل خوا) یوه قافله راغله ، نو دوی خپل یواځه راوړئ

وَأَرَادَهُمْ فَأَذَلَّيْ دَلْوَةً قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ

خپل اوبه راوړونکے | پس ده وغورزوله | خپله بوقه | وئے ویل | اے زیره ده | دا (خو) | یو هلک ده
ولیږلو ده خپله بوقه ور وغورزوله ده وویل چه اے (ملکرو) زیره یم در باند داخو پکښه هلک

وَأَسْرَوْهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۱۹ وَشَرَوْهُ

او ددے پټ کړو | د تجارت مال ئے وکړلو | او الله | ښه پوه ده | په هغه هغه چه دوی کول | او دوی خرڅه کړو دے
را وختو او هغوی د تجارت په خیال پټ کړو ، او الله تعالی د هغوی په ټولو کارونو ښه واقف دو - او هغوی په ډیر

بِثَمَنٍ بَخِيسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۲۰ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۲۱

په قیمت لږ | په څو درهڼو | شمیر لږ شوی | او دوی دو | دده په باره کښه | بیزاره -
لږ قیمت د شمیر په یو څو درهڼو خرڅه کړو ، او هغوی دده په حقله (هس هس) بیزاره دو

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ

او د ویل | هغه چا | چه اخستے دوکے | په مصر کښه | خپله ښه ته | په عزت سره اوسانه ده | کیدای شي
او یا چه (بیا) هغه په مصر کښه واخستو نو خپله ښه ته ئے وویل چه دده ډیر خیال ساته ، کیدای شي

أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۲۲ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ

چه د نفع راکړی مونبر ته | یا مونبر جوړ کړو | خوئے | او دغه شان | مونبر حائے وکړو | یوسف ته
چه د مونبر د پاره سودمند ثابت شي یا مونبر دپه خوئے و نیسو او دغه شان مونبر یوسف علیه السلام له پدے

فِي الْأَرْضِ ۲۳ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۲۴ وَاللَّهُ غَالِبٌ

په زمکه (ملک) کښه | او چه مونبر و ښایو دته | تعبیر بیانول | د خوب ، د خبرو | او الله | غالب ده
ملک کښه خلے وکړو چه مونبر دده ته د خوب د خبرو تعبیر و ښایو ، او الله تعالی په خپل (هر)

عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾ وَلَمَّا بَلَغَ

پہ خپل (ہر) کارکنے | اولیکن | اکثر | خلق | نہ پوہیبری - | اوہر کلمہ چہ | ورسید یوسف
کارکنے غالب دے، خو اکثر خلق (پہ دے) نہ پوہیبری - | اوہر کلمہ چہ یوسف علیہ السلام

أَشَدَّهُ اتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۲﴾

خپل خوانئی ته | نور کړو مونږ دده ته | حکمت | او علم | اودغه شان | مونږ بدله ورکوو | نیکی کوونکو ته
خپل خوانئی ته ورسیدو نو مونږ دده ته حکمت او علم ورکړو او مونږ هم دغه شان نیکانوله بدله ورکوو

وَرَأَوْدَتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ

او غللول و غوښتل د | هغه ښځې | چہ د پۀ کور د هغه کڼے دو | دده د نفس (د حفاظت) نه | او هغه بندے کړے
او د کور ښځې کور کڼے چہ یوسف علیہ السلام اوسیدو، هغه دے خپل طرف ته ماڼله کول غوښتل او توله دروازے

الْأَبْوَابِ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي

دروازے | اودے وویل | دے خوانه راشه | دده وویل | پناه غواړم دالله | بيشکه هغه | زما مالک دے
له بندے کړے او ورته ئے وویل چہ راخه، دده وویل زه پۀ الله سره پناه غواړم، بيشکه هغه زما مالک

أَحْسَنَ مَثْوًى إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ

هغه پۀ ښه شان | وساتلم زه | بيشکه | نه کاميا بیری | ظالمان خلق | او بيشکه اراده وکړه ښځې | دده
د چا چہ زه پۀ ښه شان وساتلم او ظالمان به يقيناً نه کاميا بیری - بيشکه هغه دده ته وړاند شوہ او یوسف

وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ

اداره پۀ کړه دده | دے ته | کۀ چرکۀ وکتله دده | دليل | دخپل رب | دغه شان | چہ لرے وساتو مونږ
به هم وړو وړاند شوے وو کۀ دخپل رب دليل ئے نه دے لیدلے - داسے حکم وشو چہ مونږ له دده نه

عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْخُلَصِينَ ﴿۳۴﴾

له دده نه | بدی | او بے حیائی | بيشکه دے | زما له بندگانو نه دے | چہ خالص کړے شو دې
بدکاری | او بے حیائی لرے وساتو | يقيناً دے زموږ له مخلصانو بندگانو نه دے

وَأَسْتَبْقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا

اودواړو منډه کړے | دروازے ته | او ښځې وشلولو | دده قميص | له دروستونہ | او بيا مونږ ددواړو
اودواړو دروازے طرف ته منډه کړه او ښځې له دروستونہ دده قميص وشلولو اودواړو ددے غاوند

سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ

غاوند ددې ښځې | دروازے سره | دے وویل | خه سزا ده | د هغه چا | چہ اراده وکړی | ستا ښځه
په دروازه (ولای) ولیدو - ښځې وویل چہ څوک ستا ښځه سره د بد نیت اراده

سُوءًا إِلَّا أَنْ يَسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۵﴾ قَالَ هِيَ رَأَوْدَتُنِي

د بد کار | سوا | له دے نه چہ د قید کړے شی | یا ورکړے شی | عذاب | دردناک | یوسف وویل | دے | او غلوم زه
وکړی د هغه سزا دے نه سوانو له خه کید شی چہ باخو د قید کړے شی یا ورله دردناکه سزا ورکړے شی یوسف وویل دے زه غل

عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنَّ كَانَ قَبِيصُهُ

دُخِلَ خَانٍ (دُخِلَ خَانِ) | اوگواہی ورکرہ | یوگواہ | دے لے خاندان نہ | کہ چہ وی | ددہ قبیص طرف تہ مائل کول غونبتلم، اود بنجہ دقبیلہ نہ یوگواہی ورکودنکی گواہی ورکرہ کہ چہ د یوسف قبیص د

قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقْتُ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۲۶﴾ وَإِنْ

شلیک | لہ مخہ نہ | نوداہہ رشتینی وی | اودے بہ | لہ دروغزنونہ وی | اوکہ چہ رہے وہاند نہ شلیدے وی نودا بنجہ رشتینی دہ | اویوسف دروغزن دے | اوکہ چہ رہے

كَانَ قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبْرِ فَكَذَّبْتُ وَهُوَ

وی | ددہ قبیص | شلیدے | لہ وروستونہ | نودا بنجہ بہ دروغزنونہ وی | اودے بہ د یوسف قبیص لہ وروستونہ شلیدے وی | نو دا بنجہ دروغزنونہ دہ | اویوسف

مِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿۲۷﴾ فَلَمَّارًا قَبِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبْرِ قَالَ إِنَّهُ

لہ رشتینونہ وی | بیاہرکہ چہ ولیدو | ددہ قبیص | شلیدے | لہ وروستونہ | نودہ دویل | بیشکد رشتینی دے | بیاہرکہ چہ خاوند د یوسف قبیص د وروستونہ شلیک ولیدو نوئے ویل چہ دا

مِنْ كَيْدِكُنَّ ۚ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۲۸﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا

ستاسود بنجہ فریب د | بیشک | ستاسو فریب | دیرلوئے د | اے یوسف | پریزدہ | دا خبرہ ستاسود بنجہ فریب د | بیشک چہ ستاسو فریبونہ دیرلوئے دی | اے یوسف | دا خبرہ شاتہ وغورنہ

وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۲۹﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ

اومعافی وغواہ تہ | دخیل گناہ | بیشک ہم تہ یئے | لہ خطا کارونہ | اودویل | بنجہ اومعافی تہ دخیل گناہ معافی وغواہ ، بیشک ہم تہ لہ گناہکارونہ یئے | اوپہ بنارکے بنجہ

فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ

پہ بنارکے | چہ د عزیز (د مصر) بنجہ | غلول غواہی | خیل غلام | ددہ د نفس (د حفاظت نہ) دویل چہ (وگورہ) | د عزیز بنجہ خیل غلام (پہ ناجائزہ) خیل خان طرف تہ مائل کول غواہی

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرُهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۰﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ

چہ رانیکیل کڈے دہ دا | پہ خیل محبت کئے | بیشک مونبردو کوڑدا | پہ بنکارہ گراہی کئے | بیاہرکہ چہ | دا ورید دے د یوسف محبت (د دے پہ زہا کئے) خائے نیولے د بیشک مونبردا پہ بنکارہ غلطی کئے وینو | نوہرکہ چہ ہف د نورو

بِمَكْرِهِنَّ ۚ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا ۖ وَاتَتْ

د دوی د فریب خبرے | نو دے قاصد و لیرو | د دوی طرف تہ | اونیارے کرد | دوی د پارہ | یو مجلس (ضیاء) | اوورے کردہ بنجہ د مکر نہ دے خبر و اوپر د نو ہغوی نے (دودھی لہ) راوغونبتہ او ہغوی د پارہ نے یو مجلس (ضیاء) | بنار کرد او

كُلًّا وَاحِدَةً مِّنْهُمْ ۖ سَكِينًا ۖ وَقَالَتْ أَخْرِجْ عَلَيْهِنَّ

ہرے یوے تہ | لہ ہغوی نہ | چاہہ | اودے دویل (یوسف تہ) | تہ وٹھہ | د دوی پہ وہاند پہ ہغوی کئے ہر یولے (د یوسف پر یکلو د پارہ) | یوہ یوہ چاہہ ورکرہ | اویوسف تہ نے دویل چہ لبرورتہ مخامخ راووخہ

فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ

بیاہر کلمہ چہ | ہنو بنجو ولید لودے | نو حیرانے شوے | اودوی پریکول | لاسونہ خیل | اووٹ ویل | پناہ | دالہ | نوہر کلمہ چہ | ہغوئی (یوسف) ولید و نو حیرانے پاتے شوے | او خیل لاسونہ (دھپڑ دالاس) پریکول اووٹ ویل دالہ پناہ |

مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۝۳۱ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي

نہ دے دا | انسان | نہ دے | دا | مکر | فرستہ | معزترہ | دے دریل | پس ہم داہم ہفہ چہ | داسرے بشر نہ دے ، داخو پس یوہ عزتمندہ فرستہ دے ، د عزیز بنجے ووٹیل داہم ہفہ دے

لَمُتُّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودَتْهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ

تاسوما ملامتہ کوئی | پہ دے کئے | او بیشک | ماو غلولودے | ددہ د نفس (د حقانیت) نہ | نودہ (خیل عزت) پچ کرو | د کوم پہ معاملہ کئے چہ ناسوزہ ملامتہ کوم او بیشک مادے خیل خان تہ راوہو ، خودہ رانہ خان بچ کرو

وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرَهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِّنَ الصَّغِيرِينَ ۝۳۲

او کہ پچر | ونہ کرو دہ | خہ چہ زہ وایم دہ تہ | نوضرہ قید کرے شی دے | اوضرہ رہ وی | دذلیلو خلقونہ | اوخہ چہ زہ وایم کہ پچرے دہ | ونہ کرل نوقیقا بہ دے قید کرے شی او دیر بے عزتہ بہ شی -

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

دہ ووٹیل | اے زمار بہ | قید خانہ | زیاتہ خونہ دہ | ماتہ | لہ ہفہ خہ نہ | کوم طرف تہ چہ دوی مابلی | یوسف علیہ السلام دے اے زمار بہ ! زما قید لہ دے نہ زیات خونہ دے کوم طرف تہ چہ دوی مابلی

وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ

او کہ پچر تہ نہ لرے کوے | لہ مانہ | ددوی فریب | نوزہ بہ مانلہ شم | دوی تہ | اوشم بہ زہ | او کہ پچر تا ددوی مکرو فریب لہ مانہ منع نہ کرو نوزہ بہ ددوی طرف تہ مانلہ شم | اولہ جاہلانہ

الْجَاهِلِينَ ۝۳۳ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ

لہ جاہلانہ | پس قبولہ کرہ | ددہ ددعا | ددہ رب | پس لرے کرہ | لہ دہ تہ | دہفہ (بنجو) مکر | بیشک بہ شم - | پس اللہ تعالیٰ ددہ ددعا قبولہ کرہ ، اولہ دہ نہ | ددوی مکرو فریب لرے کرہ بیشک

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳۴ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا

ہم ہفہ | آدریدونکے | پوہہ دے | بیا | بنکارہ شوہ دوی | پس لہ ہفہ نہ | چہ ولید دوی | اللہ تعالیٰ ہم خبرہ آوری او پہ ہفہ پوہہ دے - بیاہر کلمہ چہ دوی تولے | نچنے ولید لے نودوی تہ ہم دا

الْآيَاتِ لَيَسْجُنَنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۝۳۵ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنُ

نچنے | چہ دے ضرور قید کئے واپوی | ترخہ مودے پوہے | او داخل شول | دہ سرہ | پہ قید خانہ | مصلحت بنکارہ شو چہ تریوے مودے پوہے (یوسف) پہ قید کئے واپوی ، او دہ سرہ | پہ قید خانہ | کئے دہ

فَتَيْنٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ

دوہ خوانان | ووٹیل | یولہ دے دواہونہ | بیشک ماو کنتل | چہ زہ نچوہوم | شراب | او ووٹیل | نور خوانان داخل شول - پہ دوی کئے یو ووٹیل چہ زہ خیل خان (پہ خوب کئے) کورم چہ شراب نچوہوم او بل

الْآخِرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ

بل | زہ پہ خوب کینے وینم | چہ ما اوچتہ کری دی | پہ خیل سرباند | روئتی | چہ خوری | مارغان لہ ہفتہ نہ
ووبیل چہ زہ کورم چہ ما پہ سرباند روئتی اوچتہ کری دی چہ مارغان ترے نہ (پہ تو کو تو کو) خوراک کوی

نَبَّأْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرْكَبُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾ قَالَ

وَنَبَّأَهُ مَوْبِزُهُ ۖ دَدِے تعبیر | بیشک موبز کوروتانہ | لہ نیکو کارونہ | وئے فرمائیل
موبز نہ ددے تعبیر ونبایہ ، یقیناً تہ موبز تہ نبہ سرے بنکارے - یوسف علیہ السلام وفرمائیل

لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبَأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ

نہ راجی تاسوتہ | خوراک | کوم چہ تاسوتہ دکر لے شی | مکر | زہ بہ ونبایم تاسو | ددے تعبیر | وپاند لہ دہ نہ
چہ تاسولہ بہ خیل (مقرر) رزاق لاندہ وی راغلہ ، چہ زہ بہ ددے تعبیر تاسوتہ دہفہ د راتلونہ وپاند

يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۖ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ

چہ ہفتہ راشی تاسو | دا دہفہ (علم) نہ دچہ | بنود لے ماتہ | زمارب | بیشک ما پرینودلو | دین دہفہ قوم
بیان کرم ، دا پہ ہفہ علمونو کینے یو علم دے چہ خیل رب ماتہ رکرے دے - مادہ فو خلقو مذہب پرینے دے

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَاتَّبَعْتُ

چہ ایمان نہ راہری | پہ اللہ | اوددی | د آخرت نہ | منکر دی | او ما پیردی وکرہ
چہ پہ اللہ تعالیٰ ایمان نہ راہری ، او د آخرت دورے نہ ہم انکار کوی - اوزہ د خیل

مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا

د دین | د خیلو پلارانو | ابراہیم | اسحاق | او یعقوب | نہ دی مناسب | موبز لہ
پلار نیکہ ، ابراہیم ، اسحاق او یعقوب (علیہم السلام) پہ مذہب چلیزم - موبز سرہ دانہ

أَنْ نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا

چہ موبز شریک کرد | د اللہ سرہ | خہ خیز | دادے | فضل د اللہ | پہ موبز باند
بنائی چہ موبز د اللہ تعالیٰ سرہ خہ خیز شریک کرد ، دا د اللہ تعالیٰ پہ موبز باند او پہ تھلو

وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾ يٰصَاحِبِي

او پہ تھلو خلقو باند | لیکن | اکثر خلق | شکر نہ کوی | اے زما ملکرو!
خلقو باند فضل دے ، لیکن اکثر خلق (دہفتہ) شکر نہ کوی - اے زما د قید خانے

السَّجْنِ ۖ عَزَّابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ

د قید خانے | آیامعبودان | مکرود | بہتر دی | یا اللہ | یو
ملکرو! آیا جڈا جڈا دیر معبودان نبہ دی | یا اللہ چہ یو او زبردست

الْقَهَّارُ ﴿۳۹﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُنَّ

غالب | تاسو عبادت نہ کوی | دہفتہ نہ سوا | مکر د خونا مو | چہ اینی دی تاسو ہفتہ
دے ، تاسو د اللہ تعالیٰ نہ سوا صرف ددے نومونو عبادت کوی - چہ تاسو او ستاسو پلارانو

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ

تاسو | اوستا سو پلارانو | چہ نہ دے نازل کرے | اللہ | پہ ہفہ باند | خہ دلیل |
دخان نہ ایسی دی - راو | دکومو پہ حق کہنے چہ اللہ تعالیٰ ہیئت دلیل نہ دے نازل کرے ۔

إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ط أَمَرَ الْأَتْعَبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ط

نہ دے حکم (دچا) | سوا د اللہ نہ | ہفہ حکم کرے دے | چہ عبادت مہ کوئی | مکر | ہم دھنہ
حکومت خوبس یوازے د اللہ تعالیٰ حق دے ، ہفہ دا حکم کرے دے چہ بے دھنہ نہ دبل چا عبادت مہ کوئی

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

دادے | دین | نیغ (برحق) | لیکن | اکثر | خلق |
ہم دا درست دین دے ، لیکن اکثر خلق پرے نہ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾ يَصَاحِبِيَ السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ

نہ پوہیڑی | اے زما د قید خانے ملگرو! | پہ تاسو دواہو کہنے یو | خنبوی بہ | خیل مالک نہ
پوہیڑی - اے زما د قید خانے ملگرو! | پہ تاسو کہنے بہ یو | خیل مالک نہ شراب

خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ

شراب | اوکوم چہ | دویم دے | نوہفہ بہ پہ سولئی کوئے شی | پس خوری بہ | مارغان
خنبوی ، او پاتے شو بل نو ہفہ بہ پانسی شی ، او مارغان بہ ترے نہ دسر غوبے رہے توگو

مِنْ رَأْسِهِ ط قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٥١﴾ وَقَالَ

دده لہ سر نہ | فیصلہ وشوہ | دھفہ کار | دکوم پہ بارہ کہنے | چہ تاسو تپوس کوئی | او کوئے فرما ئیل
توگو خوری ، دھفہ خبرے فیصلہ شوے دہ ، دکوم پہ بارہ کہنے چہ تاسو تپوس کوئی او پہ ہفودواہو

لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ

ہفہ کسے (دکوم بہ نسبت) چہ خیال دوا | چہ ہفہ بہ غلام شی | لہ دواہو نہ | زما ذکر وکرہ | خیل مالک سرہ
کہنے دکوم پہ نسبت چہ یوسف خیال کرے وو چہ غلام بہ شی ہفہ نہ کو فرما ئیل چہ نہ خیل مالک نہ زما ذکر وکرہ

فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٥٢﴾

پس ہیر کہو ددہ نہ | شیطان | ذکر کوئل خیل مالک نہ | پس پاتے شو (یوسف) | پہ قید خانہ کہنے | خو | کلونہ
خو شیطان دھفہ نہ د خیل مالک پہ ورا ند یاد دل صفا ہیر کرل نو یوسف علیہ السلام شو کالہ پہ قید خانہ کہنے پاتے شو ۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ

اوو وئیل | بادشاہ | بیشک زہ | وینم | اووہ | غواکلنے | خربے | چہ خوری دوی
او بادشاہ وئیل چہ زہ (پہ خوب کہنے) وینم چہ اووہ خربے غواکلنے دی ، دوی لہ اووہ ماندہ

سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ سُتُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأَخْرَ يَبْسُتُ

اووہ رہے | ماندہ (غواکلنے) | اووہ | ویری | شنہ | او نور (اووہ) | اوچ
غواکلنے خوری ، او اووہ شنہ ویری دی او اووہ رہے نور اوچ دی

يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْتُونِي فِي رُءُيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّعْيَا

اے درباریانو! | مانتہ تعبیر و نبائی | زما د خوب | کہ چرے | یئی تاسو | د خوب |
اے درباریانو! | مانتہ د دے خوب تعبیر و نبائی | کہ تاسو | د خوبونو تعبیر ایستہ

تَعْبِرُونِ ﴿۴۳﴾ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَ مَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ

تعبیر و رکودنکی | دوی دوئیل | (د) پریشانہ | خوب دے | او | نہ یو مونز | یہ تعبیر
شی - دوی ورتہ و وئیل چہ دا ہے پریشان خوانی دہ ، او مونز د داسے خوبونو یہ تعبیر ورتہ

الْأَحْلَامِ بِعُلَمَيِّنَ ﴿۴۴﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ

د خوبونو | عالمان | او دوئیل | ہفہ کس | چہ رہا شو د | لہ د دواہونہ | ادیا دارغہ ہفہ تہ
نہ پوہ ہیرد - او یہ دواہو (قید یانو) کہنے شوک چہ رہا شوے دو ، او دیرہ مودہ پس ورتہ زیاد

بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أَنْبِئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ﴿۴۵﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا

خہ مودہ پس | زہ بہ ونبایم تاسوتہ | د دے تعبیر | پس ماؤ لیرہ | اے یوسف! | اے
شول ہفہ و وئیل چہ زہ بہ تاسوتہ د دے تعبیر ونبایم پس ماؤ لیرہ | اے یوسف! | اے

الصَّدِيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ

دستیا و یونکیہ | مونزہ (د خوب) ونبایہ | چہ اوڈہ | غواہانے | خربے | چہ خوری دوی لہ
دستینہ | مونزہ (د خوب) تعبیر ونبایہ چہ اوڈہ خربے غواہانے دی اور (نورے) اوڈہ قچے غواہانے

سَبْعَ عَجَافٍ وَ سَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخَرَ يَبْسُتُ

اوڈہ | مانڈہ (غواہانے) | اوڈہ | وری | شنہ | اوڈہ (اوڈہ) | اوچ
لے (لکیادی) خوری | او اوڈہ شنہ وری دی ، او (د سرہ) نور (اوڈہ) اوچ وری دی

لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾ قَالَ

چہ زہ | واپس لاہشم | د خلقو طرف تہ | چہ دوی | پوہہ شی | دے فرمائیل
چہ زہ خلقو تہ واپس ورتشم ، شاید چہ ہفوی ہم پوہہ شی - یوسف علیہ السلام وئیل

تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَابًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ

تاسو بہ کزو کری | اوڈہ | کالہ | پرلہ پسے | بیاغہ چہ | تاسو لو کری | نو پریردی ہفہ
چہ تاسو بہ اوڈہ کالہ پرلہ پسے مزے کری ، نوچہ کوم فصلونہ وری بی نو ہفہ یہ ویدو کہنے

فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿۴۷﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ

پہ خپلو ویدو کہنے | مکر | لہ | لہ ہفہ شنہ | چہ تاسو خوری | بیابہ راشی | پس
(پتہ) پریردی خولہ مقدار کوم چہ تاسو خوری (ہفہ ترے وری وری) بیابہ وریسے اوڈہ (د سوکرے)

ذَلِكَ سَبْعُ شِدَادٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ

لہ دے نہ | اوڈہ (کالہ) | سخت | چہ دوی بہ و خوری | خہ چہ | تاسو ورتہ نہ (جمع کری) | لہ دے نہ (د کونولہ)
سخت کلونہ راشی چہ ہفہ ہر خہ بہ و خوری چہ تاسو د بھوا نہ جمع کری دی

إِلَّا قَلِيلًا ۝ مِمَّا تَحْصُونَ ۝ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

سوا ذلکے (غله) نہ | چہ تاسو بہ لے بیچ کوئی | بیا بہ راشی | وروستو | لہ دے نہ
مکر بہ مقدار چہ تاسو (تخمونولہ) ساتلے وی ، بیا بہ ورپے داسے کال راشی چہ

عَامٍ فِيهِ يُغَاتُّ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۝ وَقَالَ

یو (داسے) کال چہ بہ ہفے کئے | بہ باران وی | بہ خلقو | او بہ ہفے کئے بہ | دوی (دہیوورس) پھوری | اودوویل
چہ بہ خلقو بہ دیر بارانونہ ووریربی | او ہغوی بہ (دآنگورونہ) شیرے پھوری | اودادشاہ

الْمَلِكِ اِنْتُوْنِي بِهِ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ

بادشاہ | چہ راولی ماتہ ہفے | بیا ہر کلمہ چہ راغہ دہ تہ | قاصد (دبادشاہ) | یوسف وویل | واپس لارہ
ووویل چہ داسرے مالہ راولی ، بیا ہر کلمہ چہ قاصد دہ تہ راغہ | نویوسف علیہ السلام وویل چہ خیل مالک

إِلَىٰ رَبِّكَ فَسَّأَلَهُ مَا بَالَ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ

خیل مالک تہ | پس لہ ہفے نہ تیوس وکرہ | خہ حال دے؟ | دہغو شہو | کو مو چہ | پریکری و
تہ واپس لارہ شہ | او دہفے نہ تیوس وکرہ چہ دہغو شہو خہ معاملہ دہ کو مو چہ خیل لاسونہ

أَيَّدِيهِنَّ ۖ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝ قَالَ مَا

خیل لاسونہ | بیشک | زمارب | ددوی د مکر نہ | بنہ واقف دے | (بادشاہ) وویل | خہ
پریکری وو | بیشک زمارب دہغو پہ فریونہ بنہ واقف دے - بادشاہ (ہفہ بنو تہ) وویل

خَطْبُكُنْ إِذْ رَاوَدْتَنِّي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ

حال دے ستاسو | کلمہ چہ | تاسو غلول و غوبتل | یوسف | دہفے د نفس (لہ حفاظت) نہ | دوی وویل | پناہ
داساسو خہ واقعہ وہ خہ وخت چہ تاسو یوسف (علیہ السلام) دخیل مطلب چہ بارہ غلولو؟ ہغوی وویل داللہ تعالیٰ

بِاللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۖ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ

داللہ | مونہ نہ دہ موندلے | بہ ہفے کئے | خہ بدی | وویل | بنہ | د عزیز
پناہ مونہ بہ ہفے کئے ہی بدی و نہ لیدلہ ، د عزیز بنہ | وویل چہ اوس

الْغَنِّ حَصْحَصَ الْحَقِّ ۖ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ

اوس | بنکارہ شوہ | حقہ (خبرہ) | ماہفہ غلول و غوبتل | دہفے د نفس (لہ حفاظت) نہ
خو ربتیا ہر چا تہ (ہے ہم) خرگند شو ، ہفہ زہ و م چہ ہفہ م دہفے د نفس (دحفاظت) نہ

وَأَنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ

اوپیشک ہفہ | لہ ربتیا ویونکونہ دے | دا | دپار د دے چہ دپوہشی | چہ بیشک ما | نہ دے
غلولے دوا دہفہ بیشک چہ ربتینے دے | نویوسف وویل | دام حکم وکرل چہ عزیز نہ بہ بنہ شان معلومہ شی

أَخْنُهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ۝

کرے خیا دہفہ | پشی شا | اودا چہ اللہ | نہ چلوی | فریب | دخیانت کوونکو
چہ ما دہفہ نہ شا بہ شا ہی خیا ت نہ دے کرے او اللہ تعالیٰ دخیانت کرو فریونہ ہیچرے سرتہ نہ رسوی

وَمَا أَبْرَأُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۭ بِالسُّوءِ ۖ

اوزہ بری نہ کہنم | خیل نفس | بیشک | نفس | ضرور حکم کوئے | دبدی | اوزہ خیل حان تہ بنہ نہ وایم | وے | چہ نفس خوبندہ تہ بدے لارے چارے بنائی

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵۳ وَقَالَ الْمَلِكُ

مکریہ چاہہ رحم وکری | زمارب | بیشک | زمارب | بخینوئے | مہربان دے | او دوئیل | بادشاہ | خویہ کوم (نفس) | چہ زمارب رحم وکری بیشک زمارب بخینوئے مہربان دے ، او بادشاہ دوئیل

اسْتَوْنِي بِهِ ۖ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ

راولئی مالہ ہفہ | چہ زہ خاص کوم ہفہ | دخیل ذات دپارہ | بیاہرکہ چہ | ہفہ سترے خبر وکری | دوئیل دہ | بیشک تہ | ہفہ مالہ راولئی چہ زہ | خاص خیل کارلہ | وساتم نوہرکہ چہ | ورسرہ خبر وشرے نوہرتہ | دوئیل

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝۵۴ قَالَ اجْعَلْنِي

نن درخ | مونبر سرہ | عزتمند | امانتداریے | (یوسف) دوئیل | مقرر کردہ | ما | چہ تہ | نن نہ زماپہ | دلبار کئے عزتمند | او معتبر شوے | یوسف علیہ السلام | دہ تہ دوئیل | چہ ما | دوطن | پہ

عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْمُ ۝۵۵ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا

پہ خزانو | دزمک | بیشک | دہ | حفاظت کوئے | یوہہ یم | او دغہ شان | مونبر مآدر کرد | خزانو باند | مقرر کردہ | بیشک | دہ | دیربہ محافظیم | او ددے کارنہ | پورہ واقف یم | او دغہ شان | مونبر یوسف

لِيُؤَسِّفَ فِي الْأَرْضِ ۚ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۖ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا

یوسف تہ | بہ زمکہ کئے | دہ اوسید | ہفہ | کوم | دہ | دہ غوبتل | مونبر رسود | خیل رحمت | د (مصر) | ملک اختیار مند کرد | چہ کوم | دہ | دہ غواہی | ہلتہ | د اوسید | مونبر چالہ | چہ دغواہ وخیل رحمت

مَنْ نَّشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ ۝۵۶ وَلَا جُرْأِخِرَةَ خَيْرٌ

چاتہ چہ | مونبر غواہ | او مونبر نہ ضائع کو | اجر | د نیکانو | او اجر | د آخرت | دیربہ دے | رسو | او مونبر نیکو خلقو بدلہ (ہیچرے) | نہ ضائع کو | او د آخرت | بدلہ | دیربہ بنہ | دہ

لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝۵۷ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ

ہفو خلقو دپارہ | چہ ایمان راوہی | او پیرہیزکاری | کولہ | او راغلل | ددوہرہ | د یوسف | ہفو کسانولہ | چہ ایمان | دے | او پیرہیزکار | اوسید | او د یوسف علیہ السلام | ورونہ | د (مصر) | راغلل

فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ۖ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝۵۸ وَلَمَّا

پس داخل شول | بہ دہ | پس دہ | وپیژندل | دوی | او دوی | ہفہ | نہ پیژندد | اوہرکہ چہ | او ترہفہ | اورسیدل | نوہفہ | وپیژندل | او ہفوی | دے | نہ پیژندے | شو | اوہرکہ چہ

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ ۖ قَالَ اسْتَوْنِي ۖ يَا خِلْمُ ۖ مَنْ أَبِيكُمْ ۚ

ہفہ تیار کرد | دوی | دپارہ | ددوی | سامان | نو دوئیل دہ | راولئی مالہ | وورستاسو | چہ ستاسو | دپارہ | دے | یوسف علیہ السلام | ہفوی | سامان | تیار کرد | نو دے | دوئیل | تاسو | خیل | یلا نہ | (میرے) | وورہم | مالہ | راولئی

الَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ۝۵۹ فَاِنْ

آیانہ دینی تاسو | چہ زہ پورہ و رکوم | پیمانہ | اوزہ | دیرینہ | میلستیا در کوئی یم | بیا کہ چرے
تاسو نہ گوسئی چہ زہ پورہ پیمانہ و رکوم | اوبینہ پورہ میلستیا در کوئی یم ، کہ چرے تاسو ہفہ

لَمْ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرُبُوْنِ ۝۶۰ قَالُوْا

رانہ و ستلو تاسو مالہ | ہفہ | نوخہ پیمانہ (غلہ) نشہ | تاسولہ | ماسرہ | اومہ رانزدے کیڑی ماتہ | اوئیل ددی
مالہ رانہ و ستلو نو تاسو بہ زمالہ طرف نہ غلہ نہ ملاویدی اونہ بہ زما خوانہ رانزدے کیڑی ، ہفوی وئیل

سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَيَّاهُ وَاِنَّا لَفَعْلُوْنَ ۝۶۱ وَقَالَ لِفَتِيْنِهٖ اجْعَلُوْا

مونز بہ خواہش دکرہ | ددہ پہ حقلہ | ددہ دپلارنہ | اوبیشکہ مونز | خانہ دار کوئی یو | اودہ وئیل | خیلو خادمانو تہ | چہ تاسو کیڑی
چہ مونز بہ تے دپلارنہ و غواہ و اودا کار بہ ضرور کوئی - یوسف علیہ السلام خیلو خادمانو تہ وئیل چہ ددوی ادا

بِضَاعَتِهِمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا انْقَلَبُوْا اِلَى اَهْلِهِمْ

ددوی پسنگہ | ددوی پہ سامان کئے | چہ دوی | ہفہ و پیڑنی | ہرکہ چہ دوی واپس شی | خیلو خلقوطہ
کرے قیمت ددوی پہ سامان کئے (پت) کیڑی شاید چہ خیلو خیلو انو تہ واپس ورسی نووے پیڑنی ، او

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۶۲ فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَى اٰیِبِهِمْ قَالُوْا يَا اٰبَانَا

دپارہ دیکھ دوی | دوبارہ راشی | پس ہرکہ چہ | دوی واپس راغلل | خیل پلارنہ | نووے وئیل | اے زمونز پلارہ
شاید چہ پہ دے وجہ واپس راشی ، نوہرکہ چہ ہفوی خیل پلارنہ واپس ورسیدل نووے وئیل چہ زمونز پلارہ

مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَارْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا نَّكْتُلُ

دانہ (بندہ) کہ شہوہ لہ مونز نہ | پیمانہ (غلہ) | پس و لیرہ | مونز سرہ | زمونز ورور | چہ مونز پیمانہ (غلہ) راوہ
پہ مونز بیا دپارہ غلہ بندہ شوے دہ - نو زمونز ورسور راسرہ و لیرہ چہ غلہ راوہ

وَاِنَّا لَهُ لَحَفٰظُوْنَ ۝۶۳ قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا

اوبیشکہ مونز | ددہ | حفاظت کوئی یو | دے فرمایل | آیازہ پہ تاسو اعتبار دکرہ | ددہ پہ حقلہ مکر | خنکہ چہ
او مونز بہ دہفہ دیر خیال ساتو - یعقوب دوییل چہ آیازہ ددہ پہ حقلہ پہ تاسو باند ہفہ شان اعتبار دکرہ

اٰمَنُكُمْ عَلٰی اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ۖ فَاَللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۚ وَهُوَ

ما اعتبار کرے دویہ تاسو | ددہ ددور پہ حقلہ | لہ کئے ورائی | پس اللہ | دیرینہ | محافظ دے | او ہم ہفہ
لکہ چہ لہ کئے ورائی یم ددہ ددور (یوسف) پہ حقلہ در باند کرے و د ، خوہم اللہ تعالیٰ دیرینہ محافظ دے او ہفہ

اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ۝۶۴ فَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ

دہوونہ زیات رحم کوئی کے | او ہرکہ | چہ دوی پرانستلو | سامان خیل | نو بیا مونز لہ دکی | خیلہ نقدی
دہوونہ زیات مہربان دے - او ہرکہ چہ ہفوی خیل سامان پرانستلو نو خیلہ نقدی تے بیا مونز لہ کوہ

رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يَا اٰبَانَا مَا نَبْغِيْ ۖ هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا

چہ واپس کرے شوہ | دوی نہ | ددی وئیل | اے زمونز پلارہ ! | خہ غواہ و مونزہ | ددہ | زمونز پسنگہ
چہ ورتہ واپس شوے وہ ، ہفوی وئیل اے بابا ! مونز لا نورخہ غواہ ؟ ددہ زمونز نقدی ہم

رَدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا

چہ واپس کرے شوکہ | مونزہ | اومونزہ غلہ راہرو | خیلو خلقو دپارہ | اومونزہ بہ حفاظت کود | د ورورخیل
مونزہ واپس شوے دہ | اومونزہ بہ دخیل کورواو دپارہ | نوزہ غلہ راہرو او دخیل ورورحفاظت بہ کود

وَنَزْدَادُ كَيْلٍ بَعِيرٌ ذَلِكْ كَيْلٌ يَّسِيرٌ ۝۹۵ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ

اومونزہ بہ زیاتہ راہرو | غلہ | (یوبار) د اوبس | دا | بیمانہ (غلہ) | آسانہ دہ | دے فرمائیل | ہیتم کلمہ بہ ونہ لیتم
او دیو اوبس بارہ زیاتی راہرو ، دا یو اوبس غلہ بہ دیرہ پہ آسانہ ملاؤشی ، یعقوب علیہ السلام وویل زہ بہ

مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَأْتِنَنِيْ بِهٖ

تاسوسرہ | تردے چہ | تاسور کھڑی مانتہ | پتخہ وعدہ | د اللہ | چہ تاسو بہ خانجا راوئی مالہ | دے
ہیتم کلمہ د تاسوسرہ ونہ لیتم ترخو چہ تاسو مالہ د اللہ تعالیٰ پہ نوم پوخ قول رانہ کھڑی چہ مالہ بہ خانجا واپس رارسوئی

اِلَّا اَنْ يُّخَاطَبَكُمْ فَلَمَّا اتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلَى

مکر دچہ | راگیر شو | تاسو | بیا ہر کلمہ چہ | ادوی ور کلمہ دہ | خیلہ پتخہ وعدہ | نوٹ فرمائیل | اللہ | پہ ہفتہ خبر
البتہ دچہ تاسو قول پخیلہ چرتہ راگیر شو ، نو ہر کلمہ چہ ہفتی پوخ قول ور کھرو نو یعقوب و فرمائیل چہ مونزہ

مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ۝۹۶ وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوْا مِنْ اَبَابٍ وَّاحِدٍ

چہ مونزہ کوو | ضامن دے | ادو وویل | اے زما خانو! | مہ داخلیرئی تاسو | لہ یوے دروازے نہ
دایو اللہ تعالیٰ دے ضامن دے او ہفتہ وویل چہ اے زما خانو! تاسو ہم دیوے دروازے نہ مہ داخلیرئی

وَادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۭ وَمَا اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ

او داخل شی | لہ جدا جدا دروازہ نہ | اوزہ نہ شہ دفع کوے | لہ تاسو نہ | لہ حکم د اللہ نہ
بلکہ پہ جدا جدا دروازہ در شوخی - اوزہ د اللہ تعالیٰ دہ فیصلہ نہ تاسو بیچ کوے

مِنْ شَيْءٍ ۭ اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ

ہیتم خبر | نشہ دے حکم | مکر صرف | د اللہ | ہم پہ دہ | ماتوکل وکھرو | اومہم پہ دہ
نہ شہ ، بے دہ نہ د بل ہیما حکم نہ چلیبری ، پہ ہفتہ م توکل دے اوٹوکی چہ توکل کوی نومرف

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝۹۷ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ

توکل کول پکاری | توکل کود نکولہ | ادہر کلمہ چہ دوی داخل شول | کوم حائے نہ چہ | حکم ور کھے دودوتی | ددوی پلار
پہ ہفتہ د توکل کوی ، ادہر کلمہ چہ ہفتی درنوتل کوم حائے نہ چہ دوی نہ ددوی پلار حکم ور کھے

مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ اِلَّا حَاجَةً

دہ نہ شو بیچ کوے | دوی | د اللہ (د تقدیر) نہ | لہ ہم | مکر | بوخواش دو
دو ، د خدائے پہ مقابلہ کئے ہیتم تدبیر ہم د ہفتی پہ کار رانے نہ شو دا خود یعقوب علیہ السلام

فِيْ نَفْسٍ يَّعْقُوْبَ قَضٰهَا وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَّا عَلَّمْنٰهٗ

د یعقوب پہ زہہ کئے | کوم چہ دہ پورہ کرد | او بیشک ہفتہ | خاوند د علم دو | دہفتہ خہ | چہ مونزہ دہ نہ ہنو د
پہ زہہ کئے یو ارمان دو چہ ہفتہ پورہ کرد او ہفتہ د علم خاوند دو حکم چہ مونزہ درتہ علم در کھے دو

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ

اولیکن اکثر خلق نہ پوہیدی | اوہرکہ چہ | دوی داخل شول | پہ یوسف
خو اکثر خلق (پہ دے حقیقت) نہ پوہیدی | اوہرکہ چہ | ہغوی یوسف علیہ السلام تہ درغلل نوہفہ

أَوْى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا

نودہ تھا ورکرو دخیل غاسوہ | خیل وروتہ | دہ دوئیل | بیشک ہم زہ | ستاوروریم | پس مہ غمزن کیرہ | پہ ہفتہ
خیل سکہ درورلہ خان سرہ ملے ورکرو اوروتہ وئیل چہ ہم زہ ستاورور (یوسف) یم ، نو تہ ددوی پہ کارونو

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ

چہ دوی بہ کول | بیاہرکہ چہ | نیارکرو دہ دوی لہ | ددوی سامان | نودہ کیبودہ | پیالہ
مہ خفہ کیرہ - نوہرکہ چہ لے دہغوی سامان نیارکرو نوخیلہ پیالہ لے دخیل (سکہ) ورور

فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنٌ أَيْتَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ ﴿٧٠﴾

دخیل وروس پہ سامان کینہ | بیا آواز وکرو | یو آواز کوئکی | اے قافلہ والو! | بیشک تاسو | خامغاغلہ یئی
پہ سامان کینہ کیبودہ ، بیا یو منادی آواز وکرو چہ اے دقافلہ خلقو! تاسو غلہ یئی -

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا نَفَقْدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ

دک دوئیل | اورا خامغا شول | ددوی طرفتہ | خہ دی چہ تاسو ورک شوی | ددوئیل مونزہ کرشوکہ | پیمانہ | دبادشاہ
ہغوی دوئیل اورپے (پہ کلک) راہانڈ شول چہ تاسو خہ ورک شوی دی ؟ ہغوی دوئیل چہ زمونزہ دبادشاہ پیمانہ

وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

اودیارہ دہفہ چاہہ راوہی دا | یوبار داذبن دے | اوزہ ددے | ذمہ واریم | دوی دوئیل | قسم پہ اللہ
ورک شوی دہ اوچا چہ راہید اکرا ہفہ لہ بہ دیوآوبن بار (غلہ) وکرو اوزہ ددے (انعام) ذمہ واریم ہغوی دوئیل دالہ تم

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنَفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ ﴿٧٣﴾

تاسوتہ بنہ معلومہ دہ | مونزہ نہ یوراغلی | چہ مونزہ فساد وکرو | پہ ذمہ کینے | ادنہ مونزہ یو | غلہ
چہ تاسوتہ بنہ معلومہ دہ چہ مونزہ دلتہ پہ فساد پس نہ یوراغلی | ادنہ مونزہ غلہ یو -

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ

دک دوئیل | پس خہ سزادہ دہفہ | کہ چرے یئی تاسو | دروغن | دوی دوئیل | سزادہفہ (دادہ)
ہغوی دوئیل کہ چرے تاسو دروغن ثابت شوی نو بیا بہ ددے خہ سزادی ؟ ہغوی دوئیل چہ دہفہ سزادہ

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي

(چہ) دچاہہ سامان کینے ہفہ (پیمانہ) بیا مونزہ شہ | پس ہم ہفہ (سہ) | ددے بدلہ دہ | دغہ شان | مونزہ سزاد وکرو
چہ دچاہہ سامان کینے پیمانہ راوختہ نوہفہ تن دپہ خیلہ د خان پہ بدلہ کینے ایسار کرے شی ، مونزہ مجرمانولہ ہم دغہ

الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ

ظالما نو تہ | پس شروع کرہ (تلاشی) | ددوی دسامانوز | ددو مہ | دخیل درور دسامان نہ | بیا
شان سزاد وکرو ، نو دخیل درور دبورئی نہ وراڈ لے دہغوی د بورو (تلاشی) شروع کرہ ، بیا لے

اَسْتَخْرِجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ

۱۲ | راؤ ویتلہ ہفہ | دَخیل ورور د بورئ نہ | دغہ شان | مونز تدبیر و کرد | یوسف د پاره | دہ نہ شوا خستلہ
د خیل (سکہ) درور د بورئ نہ (پیا لئی) راؤ سکہ دغہ شان مونز یوسف د پارتد بیر و کرد ، ہفہ خیل ورور د بادشاہ

أَخَاهُ فِي دَيْنِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مَنْ

خیل ورور | دہفہ بادشاہ د قانون مطابق | مکر د اچہ | دعواری | اللہ | مونز د چتو | درجے | د چاچہ
(معی) پہ قانون کینے خستہ نہ شوا ، مکر د اچہ ہم اللہ تعالیٰ منظورہ وہ ، مونز چہ د چا دعواری ، درجے لے

نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٤٦﴾ قَالَوَا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ

مونز دعواری | او د پاسہ | دہر خاوند د علم | یولہ علم والاد | د دوئیل | کزیرک د غلا کرے | نو غلا کرے دہ
د چتے کرد ، او دہر عالم د پاسہ بل لوئے عالم شتہ - ہفوی ووییل کہ (نہ) دہ غلا کردہ نو بخواد دہ سکہ

أَخَاهُ مِنْ قَبْلُ فَاسْرَحَها يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ

د دہ درور ہم | لہ دکنہ | دراند | پس پتہ و سائلہ دا | یوسف | پہ خیل زہہ کینے | او سکارہ لے نہ کرہ | دوی نہ
درور ہم غلا کرے وہ ، نو یوسف علیہ السلام دا خبرہ پہ زہہ کینے و اچولہ ، او ہفوی تہ لے خرگندہ نہ کرہ

قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٤٧﴾ قَالَوَا

دوئیل (زہہ کینے) | تاسو | دیر بدیئی | پہ درجہ کینے | او اللہ | نہہ پوہہ دے | پہ ہفہ خہ چہ تاسو بیانوئی | د دوئیل
درتہ لے دوئیل چہ تاسو دیر حراب خلق بیئی او خہ چہ تاسو بیانوئی اللہ تعالیٰ پہ ہفہ نہہ پوہہ دے ، ہفوی دوئیل

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ

اے عزیز! | بیشکہ د دہ | پلار دے | بوجا | د دیر عمر | پس و نیسہ | یولہ مونز نہ | د دہ پہ خاٹے
اے عزیز! بیشکہ د دہ پلاس دیر بوجا دے ، نو د دہ پہ خاٹے مونز کینے یوتن و نیسہ

إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ

بیشکہ مونز دینوتا | لہ نیکانہ نہ | دہ دوئیل | د اللہ بناہ غواہم | چہ زہہ د نیسہ | سواد دہ نہ
مونز دینو گورو چہ تہ دیر نہہ سرے یے - ہفہ دوئیل د اللہ تعالیٰ پناہ چہ بل خوک راو نیسہ خوبئ ہفہ

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا اسْتِيسُوا

چہ موند د مونز | خیل سامان | د دہ سرہ | بیشکہ مونز بہ | ہفہ دخت | خاما ظالمائیو | بیا ہرکہ چہ | نا امید شول دوی
خوک چہ ورسرہ م خیل خیز موند لے دے کئی نو بیا خوبہ مونز پہ ظالمائیو کینے شمر شو نو ہرکہ چہ دوی دہفہ (یوسف)

مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ

لہ ہفہ نہ | نو خان لہ شول دوی | مشور د پاره | دوئیل | مشر د دوی | آیانہ | پوہیری تاسو | چہ ستاسو پلاس
نہ مایوسہ شول نو د مشور د پاره خان لہ شول ، پہ دوی کینے مشر و دوئیل چہ آیا تاسو تہ معلومہ نہ دہ چہ پلاس

قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْتًا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ

اخستلہ وہ | لہ تاسو نہ | پخہ دعدہ | د اللہ | اولہ دے نہ دراند | چہ قصور د کرد تاسو | د یوسف پہ حقلہ
درنہ پہ قصور نو پوخ لوط اخستہ دو اولہ دے نہ دراند تاسو د یوسف پہ حقلہ ہم تصور کرے دے

فَلَنْ أَسْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي

پس زہ بہ ہیٹھکہ نہ پریں دم | دازمکہ | ترہفہ وفتہ پورچہ | اجازت را کری ماتہ | زما پلاس | یا فیصلہ و کری | اللہ ماد پارہ
نوزہ خود املک نہ پریں دم | نرخواچہ پلاس راتہ اجازت رانہ کری | یا اللہ زما پہ حقلہ فیصلہ ونہ کری

وَهُوَ خَيْرُ الْحَكِيمِينَ ۸۰ اَرْجِعُوْا اِلٰی اٰبِیْکُمْ فَقُولُوْا یٰ اٰبَا نَا

اوہفہ | دتولونہ بنہ | فیصلہ کوونک دے | تاسو واپس لاہئی | خیل پلاس تہ | پس دوا بی | اے زموںز بابا
اوہم ہفہ چیر بنہ فیصلہ کوونک دے | تاسو خیل پلاس تہ | پستہ لاسی شئی نوورنہ دوا بی | چہ اے بابا |

اِنَّ اَبْنٰکَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا کُنَّا لِلْغِیْبِ

بیشک ستا حوئے | غلا و کرہ | او موںز گواہی ورنہ کرہ | مکر | خہ چہ موںز تہ معلوم ودا | او موںز تہ دو | د غیبو
ستا حوئے غلا کرے دہ | او موںز دخیل علم مطابق گواہی و کرے دہ | او موںز تہ د غیبو

حٰفِظِیْنَ ۸۱ وَسَّئِلَ الْقَرْیَةَ الَّتِیْ کُنَّا فِیْهَا وَالْعِیْرَ

حفاظت کوونکی | او پیوس و کرہ | د کلی (د خلقو) نہ | چہ دو موںز پہ ہفہ کنے | اولہ ہفہ قافلہ نہ
خبر نہ وو او پہ کوم کلی کنے چہ موںز دیرہ دو د ہفہ حائے د خلقو نہ پیوس و کرہ اد د ہفہ قافلہ والو نہ

الَّتِیْ اَقْبَلْنَا فِیْهَا ۚ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۸۲ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَّکُمُ

چہ موںز را غلو پہ ہفہ کنے | او بیشک موںز | رہنیتی یو | یعقوب | دوئیل | رنا | بلکہ | بناستہ کرے د | تاسو پارہ
چہ موںز درسرہ (پہ ملکر تیا کنے) را غلی یو او موںز بالکل رہنیتی یو | یعقوب علیہ السلام دوئیل تا بلکہ | داخو تاسو تہ

اَنْفُسُکُمْ اَمْ رَاۤءَ فَصَبْرٌ جَمِیْلٌ ۚ عَسٰی اللّٰهُ اَنْ یَّاتِیَنِیْ بِہِمۡ جَمِیْعًا

زہر دوں ستاسو | یوکار | پس (ہم) صبر چیر بنہ دے | امید | چہ اللہ یہ | را ولی ماتہ | دوی ہول
خیلو نفسو تو یوہ خبرہ بناستہ کرے دہ | نوہم صبر چیر بنہ دے | کید کشتی چہ اللہ تعالیٰ دال ہول ماتہ واپس را ولی

اِنَّہٗ هُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۸۳ وَتَوَلّٰی عَنْہُمْ وَقَالَ یٰ اَسْفٰی عَلٰی یٰوْسُفَ

بیشک ہم ہفہ | پوہہ | د حکمت خاوند | او مخ و واہو لو | لہ دوی نہ | او وئیل | ہائے افسوس | پہ یوسف باند
ہفہ پہ ہر خہ پوہہ د حکمت خاوند دے | او یعقوب د ہفوی نہ مخ واہو لو او وئیل چہ ہائے افسوس | پہ یوسف

وَاَبِیَضَّتْ عَیْنُہٗ مِنَ الْحُزْنِ فَہُوَ کَظِیْمٌ ۸۴ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتُوْا

اوسینے شوئے | دوبارہ ستر کے ددہ | لہ غم نہ | اوہفہ | چیر خفہ د لکیر ودا | دو وئیل | قسم پہ اللہ | تہ خوہیش
باند | او د غم پہ تہ اڑہا | لے ستر کے پسینے شوئے | اوہفہ پہ خفہ د لکیر (ناست) | دو وئیل | د اللہ قسم | تہ بہ

تَذٰکُرُ یٰوْسُفَ حَتّٰی تَکُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَکُوْنَ مِنَ الْہٰلِکِیْنَ ۸۵

یا دوی | یوسف | تودے چہ | تہ شہ | بیمار | یا شہ تہ | لہ ہلاکید و نکونہ
تل د یوسف پہ یاد کنے اختہ یے | تودے چہ خان بہ وریے رنخور کرے | یا بہ ہلا و مر شہ

قَالَ اِنَّمَا اَشْکُوْا بَنِیَّ وَحُزْنِیْ اِلَی اللّٰهِ وَاعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ

دہ وئیل | بیشک چہ | زہ بیا نوںم | خیل خفکان | او خیل غم | اللہ تہ | اوزہ پوہیرم | د اللہ د طرف نہ
ہفہ وئیل چہ زہ خوہش د اللہ تعالیٰ پہ و بانڈ خیل پے قاری او خیل غم بیا نوںم اوزہ د اللہ تعالیٰ د طرف نہ پہ ہفہ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ يَبْنَىٰ اَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوْسُفَ وَآخِيهِ

یہ ہفتہ خہ تاسو پوہیڑی | آزما حامنو! | لاہی شئی | پس لہون وکری | دیوسف | اوددہ دورور
خبر پوہیم چہ تاسو پک نہ پوہیڑی۔ اے زما حامنو! حتی لاہی شئی اود دیوسف اود ہفتہ دورور (برہیر) لہون

وَلَا تَأْيُسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ لَا يَإْيُسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا

ادمہ نا امیدہ کیری | دالہ د رحمت نہ | بیشکہ چہ نہ نا امیدہ کیری | دالہ د رحمت نہ | مگر
وکری اود اللہ تعالیٰ د رحمت نہ مہ مایوسہ کیری، دالہ تعالیٰ د رحمت نہ مہ صرف کافران خلق

الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿۸۷﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ

توم | د کافرانو | بیاہر کلہ چہ دوی داخل شول | دہفہ یہ وہاند | نوڈوئیل | اے عزیز!
مایوسہ کیری۔ بیاچہ ہفوی یوسف علیہ السلام نہ ورغلل نووے دیل چہ اے عزیز! مونزہ اوزموت

مَسْنَا وَاهْلُنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰةٍ فَأَوْفِ لَنَا

رسید د مونزہ | اوزمونزہ د کورخلقوتہ | تکلیف | اوزمونزہ راوہدہ | سرمایہ | معمولی | پس پورہ را کرہ | مونزہ
د کورخلقوتہ دیر تکلیف رسید لے دے اوزمونزہ بر نشان معمولی سرمایہ راوہے دہ نو مونزلہ (دغلے) پورہ

الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۸﴾ قَالَ

پیمانہ (دغلے) | اوخیرات وکرہ | یہ مونزہ | بیشکہ اللہ | جزا وکری | خیرات وکرونکوہ | دہ و دیل
پیمانہ را کرہ اویہ مونزہ خیرات وکرہ، بیشکہ اللہ تعالیٰ صدقہ وکرونکوہ جزا وکری۔ یوسف علیہ السلام

هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَآخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۸۹﴾

آیا تاسونہ معلومہ دہ؟ | خہ چہ | وکری تاسو | یوسف | اوددہ دورور سرہ | ہر کلہ چہ تاسو | نا پوہی |
تپوس وکرو آیا تاسونہ معلومہ دہ چہ د نا پوہی پہ زمانہ کینے تاسو یوسف اوددہ دورور سرہ خہ سلوک کرے دو

قَالُوا ءَاِنَّكَ لَآَنْتَ يُوْسُفُ ۚ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَا اَخِي

دوی دوئیل | آیا بیشکہ نہ | ہم تہ یے | یوسف | دہ دوئیل | (ہو!) ہم زہ یوسف یم | اودازما دورور دے
ہفوی دوئیل آیا ہم تہ یوسف یے؟ دہ دوئیل ہو! ہم زہ یوسف یم | اودازما دورور دے

قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۚ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ ۖ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ

احسان کرے دے | اللہ | یہ مونزہ باند | بیشکہ | خوک چہ برہیز نگاری کوی | اوصیر کوی | نو بیشکہ اللہ | نہ ضائم کوی
یہ مونزہ باند اللہ تعالیٰ احسان کرے دے، یقیناً خوک چہ (اللہ) نہ ویریری اوصیر کوی، نو بیشکہ اللہ تعالیٰ دے (داسے)

اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۰﴾ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَشْرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا

اجر | د نیکانو | دوی دوئیل | قسم پہ اللہ | بیشکہ فضیلت در کرے دے | اللہ | یہ مونزہ باند
نیکانو خلقوا جر نہ ضائم کوی۔ ہفوی دوئیل دالہ قسم! اللہ تعالیٰ تالہ یہ مونزہ باند فضیلت در کرے دے

وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِينَ ﴿۹۱﴾ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ

او ہم مونزہ خطا کارو | دہ دوئیل | ہیٹ الزام نشتہ | یہ تاسو | نن ورخ | معاف وکری اللہ | تاسو
او بیشکہ ہم مونزہ خطا کارو۔ یوسف علیہ السلام و تہ دوئیل نن یہ تاسو ہیٹ الزام نشتہ اللہ تعالیٰ دے تاسو معاف کری

وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ ۙ اِذْهَبُوا بِقَبِيصٍ هٰذَا فَالْقُوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ

اوهغه | دتولو نہ زیات رحم کوونکے | یوسفی | زما قمیص | دا پس درواچوی | دا | یہ مخ
اوهغه | دتولو نہ زیات مہربانہ دے - (اوس) | تاسو دا زما قمیص یوسفی | نو زما د پلاس یہ مخ

اَبِیْ یَّاتِ بِصِیْرًا ۙ وَاتُونِیْ بِاَهْلِکُمْ اَجْمَعِیْنَ ۙ وَلَمَّا

دیلارزما | ہغہ بہ شی | بیٹا | اوراولی مالہ | خپل کوس والا | قول | اوهرکچہ
واچوی دہغہ سترکے بہ روہبانہ شی او مالہ خپل قول خاندان دلتہ راولی | اوهرکچہ

فَصَلِّ الْعِیْرَ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّیْۤ اِلَاجِدُ رِبْحًا یُّوسُفَ لَوْلَا اَنْ تَفِیْدُوْنِ ۙ

روانہ شوہ | قافلہ | نو دوئیل | ددوی پلار | بیشک زہ بیاموم | بوئیں | دیوسف | کہ تاسوم بے چہ و نہ بولی
قافلہ روانہ شوہ نو ہغوی پلاس دوئیل چہ دیوسف بوئیں راباند و لکید و خوہے نہ چہ تاسورانہ لیونے دواپی

قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّکَ لَفِیْ ضَلٰلٍکَ الْقَدِیْمِ ۙ فَلَمَّا اَنْ جَاءَ الْبَشِیْرُ

دک دوئیل | داللہ قسم | بیشک نہ | یہ خیلہ پخوانی خطائی کئے یئے | بیاہرکچہ | چہ راغے | زبرد کوونکے
ہغوی دوئیل داللہ قسم بیشک نہ | یہ خیلہ پخوانی دھم کئے یئے - بیاچہ | زبرے درکوونکے راغے

اَلْقٰهُ عَلَىٰ وِجْهِهِ فَارْتَدَّ بِصِیْرًا ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّکُمْ

نو واچوودہ (قمیص) | یہ مخ ددہ | نوشوودے | بیٹا | دئے وئیل | آیامانہ دوئیلی | تاسوتہ
اوهغه قمیص دہغہ یہ مخ واچو نو بیٹے سترکے روہبانہ شولے - یعقوب علیہ السلام دوئیل آیا ما تاسوتہ نو دوئیل

اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۙ قَالُوا یٰۤاَبَا نَا اَسْتَغْفِرُ

بیشک زہ | پوہیدم | داللہ د طرف نہ | یہ ہغہ نہ | چہ تاسو پر نہ پوہیدی | دک دوئیل | از مونہ پلارہ | بخنبنہ وغواہ
بیشک ماتہ داللہ د طرف نہ ہغہ خبرے معلومے دی چہ تاسوتہ نہ دی معلومے ہغوی دوئیل اے بابا! مونہ خطا کار

لَنَا ذُنُوْبًا ۙ اِنَّا کُنَّا خٰطِیْنَ ۙ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَکُمْ

مونہ پلارہ | زمونہ دگنا مونہ | بیشک مونہ دو | گناہکاران | دہ دوئیل | زس بہ | زہ بخنبنہ وغواہ | تاسو پلارہ
یو | مونہ پلارہ زمونہ دگنا مونہ بخنبنہ وغواہ | دئے فرمائیل | پیرزس بہ دخیل نہ تاسو پلارہ بخنبنہ

رَبِّیْۤ اِنَّہٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ۙ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰی یُّوسُفَ اٰوٰی

دخیل نہ | بیشک ہغہ | بخنبنہ | مہربان دے | بیاہرکچہ | چہ دوی داخل شول | یہ یوسف | نو خائے درکوودہ
وغواہم | بیشک ہغہ بخنبنہ رحم کوونکے دے | بیاچہ دوی قول یوسف لہ ورسیدل نو ہغہ مور او پلاس

اِلَیْہِ اَبُوْیْہِ وَقَالَ اَدْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِیْنَ ۙ وَرَفَعَ

خیل ماسرہ | خیل مور پلارہ | او وئیل | داخل شئی | یہ مصر کئے | کہ چرے اللہ د غوبتل | یہ امن سرہ | اودیت کنبینول
خان سرہ کنبینول او وئیل قول یہ مصر کئے داخل شئی کہ اللہ تعالیٰ تہ منظور وی نو یہ امن بہ وسیری اوخیل

اَبُوْیْہِ عَلٰی الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَہٗ سَجْدًا ۙ وَقَالَ یٰۤاَبَتِ

خیل مور او پلاس | یہ تخت باند | او پریوتل دوی | ددہ یہ وراوند | یہ سجدہ | اودہ دوئیل | اے زما پلاس
مور پلاس یہ شاہی تخت باند کنبینول او قول یوسف نہ یہ سجدہ پریوتل - او یوسف وئیل اے زما پلاس

هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ط

دادے | تعبیر | زما د خوب | لہ دے نہ وراں | بیشکہ کرو دا | زمارب | رشتیا
دا زما د خوب تعبیر دے چہ ما وراں لیدے و، ہفہ (خوب) زمارب رشتیا کرو، او

وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ

ادھفہ احسان و کرد | پہ ما | ہرکھ چہ زہے را وویستلم | لہ قید خانے نہ | اورائے دستلق تاسو | لہ صحرائے
ماسرہے (داخومرہ) احسان و کرد چہ د جیل نہ ہے را وویستلم او تاسو پوئلے د کلی نہ (دلتر) راوستی

مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ط إِنَّ رَبِّي

پس لہ ہفہ نہ چہ | فساد و اچو | شیطان | پہ مینہ زما | او پہ مینہ زما د ورو نہ کئے | بیشکہ | زمارب
پس لہ دے نہ چہ شیطان زما او زما د ورو نہ پہ مینہ کئے فساد اچو لے و، بیشکہ زمارب

لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ ط إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ رَّبِّ

نبیہ تدبیر کو نکے د | چا د پارہ چہ | ہفہ و غواہی | بیشکہ ہفہ | یوہہ | خاوند د حکمت دے | زمارب
چہ خہ غواہی نو ہفہ لہ مزید ارتدبیر و کری ہفہ پہ ہر خہ یوہہ د حکمت خاوند دے، اے زمارب !

قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ

تارا کھلہ ماتہ | بادشاہی | او تا وینود لوماتہ | تعبیر | د خوبو
تا مالہ حکومت ہم را کرو، او د خوبو د تعبیر علم د را کرو

فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اُپید اکوونکیہ ! | د آسمانو | او د زمک | ہم تہ زما کار سازی | پہ دنیا کئے | او آخرت د کئے
اے د آسمانو او د زمک خالقہ ! تہ پہ دنیا او پہ آخرت دواہو کئے زما کار سازی

تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

ما اُوجت کھ (لہ دنیانہ) | فرمانبردار | او ما شامل کرہ | پہ نیکانو کئے | دا خبرونہ دی
ما د دنیا نہ د فرمانبردار پہ حالت کئے اُوجت کرہ او د نیکانو پہ پوئلے کئے ہم شامل کرہ ! دا د غیبو خبرونہ

الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

د غیبو | (چہ) وھی کو موئز دے | ستا طرفتہ | اونہ وے تہ | د دوی سرہ
دک چہ تاتہ ہے موئز دوی پہ ذریعہ در لیز و اونہ ہفہ وخت د ہغوی سرہ موجود نہ وے

إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ وَهَمُّ بَكْرُونِ ۝ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ

ہرکھ دوی جمع کرہ (پوہ کرہ) | خپل کار | او دوی | بد تدبیر کو | اونہ دی اکثر خلق
کھ چہ ہغوی پہ خپلہ ارادہ باتا اتفاق کرہ و او سازشونہ ہے تیارول - او (پہ دوی کئے) اکثر خلق

وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ط

اگرکھ تہ و غواہے | ایمان را ورو نکے | اونہ غواہے تہ لہ دوی نہ | پہ دے تبلیغ | خہ اجر
ایمان نہ را ورو اگرکھ دیر ستازہہ غواہی اونہ خہ د دوی نہ پہ دے تبلیغ بائو خوا جرنہ غواہے

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِّنْ آيَةٍ

نہ دے دا | مکر نصیحت | دے تو جہان نو ذہ پارہ | او پھ آسمان نو او پہ زمکہ کئے ثومرہ
دا (قرآن) خود توں مخلوق دے پارہ عام نصیحت دے ۔

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا

پہ آسمان نو کئے | او زمکہ (کئے) | چہ تیریزی دوی | پہ ہن | او | دوی | لہ ہن | نہ
دیرے نچنے پرتے دی | چہ دوی پیرے (ہر وقت) تیریزی ، او دوی دے ہن نہ نچو

مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا يُوْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ

مخا روئی دی | او ایمان نہ راؤدی | اکثر لہ دوی نہ | پہ اللہ باند | مکر | دوی
اہولی وی ۔ او پہ دوی کئے اکثر پہ اللہ تعالیٰ ایمان نہ راؤدی | او بیا شرک ہم

مُشْرِكُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ

ہم مشرکان وی ۔ | پس آیا دوی بے ویرے شول | (لہ کئے) چہ راشی پہ دوی | راخو رید وئے (آفت)
کوی ۔ آیا دا خلق دے خبرے نہ بے غہ شوی دی | چہ دے اللہ تعالیٰ دے طرف نہ پیرے دے

مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

دے اللہ دے عذاب نہ | یاراشی پہ دوی | قیامت | ناگہانہ | او دوی تہ خبر ہم نہ وی ۔
خہ دل سے آفت راہریوزی چہ پہ دوی خورشی یا ناگہانہ پیرے قیامت راشی او دوی ترے نہ خبر قدر لہ ہم نہ وی

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوًّا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ

دوایہ | دا | دے مالارہ دے | زہ راہلم | دے اللہ طرف تہ | پہ ہنکارہ دلیل ہم
(پہ پیغمبر!) ورتہ دوایہ دا مالارہ دے | چہ زہ خلق اللہ تعالیٰ تہ راہلم ، زہ ہم خیلہ لار پہ سمہ رہنا

أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

زہ | او ہن (ہم) چاہہ زما پیروی دکرہ | او اللہ پاک دے | او نہ ہم زہ | لہ مشرکانو نہ
باند شرکندہ دینم او زما ملکری (ہم) او اللہ پاک دے او زما دے مشرکانو سرہ ہیٹ واسطہ نشہ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوْحِي إِلَيْهِمْ

او نہ دی لیری مونی | لہ تانہ دہاند | مکر | سری | چہ مونی دوی را لیرلہ | ہنوی تہ
او مونی چہ لہ تانہ دہاند دے (مختلف) کو خلق تہ شوک لیری دو نو ہم سری مولیری وو ، کو مو طرف تہ چہ بہ

مِّنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا

دے کو لہ اوسید و نکونہ | پس آیا نہ دی گر خیدلی دوی | پہ زمکہ کئے | چہ کتے
مونی دوی لیرلہ ، نو آیا دا خلق پہ دنیا کئے مکرخی راگرخی نہ | چہ کتے دے

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ

چہ کتہ شو | انجام | دے خلق | چہ دہاند لہ دوی نہ وو | او یقیناً کو دے آخرت
چہ کو م خلق لہ دوی نہ دہاند تیر شوی دی دے ہنوی خہ انجام شوے وو ، او البتہ دے آخرت کو

خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ

بہتر دے | دھغو د پاره | کو موچہ پر ہیز و کرد | پس آیا تا سو عقل نہ لری | تر دے چہ | ہر کلہ | نا اُمیدہ شول
ہغو خلقو د پاره بہتر دے کو مچہ پر ہیز و کردی پس آیا تا سونہ پوہیری ، تر دے چہ کلہ پیغبران مایوسہ شول

الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا

پیغبران | او دوی گمان و کرد | چہ دوی | دروغن کرے شوی دی | نورغے دوی تہ | زموئز مدد
او دوی گمان شو چہ (اوس) دوی دروغن کرے شوی دی نو دوی تہ زموئز مدد را ورسیدد

فَنَجَّىٰ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١١٠﴾

پس ملا و کرے شو | ہغہ چاہے چہ | موئز غوبتل | اونہ شی لری کیڈ | زموئز عذاب | د مجرمانو خلقونہ
نو کو مچہ موئز غوبتل ہغہ بچ کرے شول ، او زموئز عذاب د مجرمانو نہ نہ پستہ کیری۔

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ

یقیناً دے | دھغوئ پہ قصو کئے | عبرت | د عقل مند اتو د پاره | نہ دے (قرآن)
بیشک دھغوئ پہ قصو کئے پوہہ خلقو لہ لوئے عبرت دے ۔ دا (قرآن) د

حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ ۚ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

خبرہ | د دروغ جوہ شوی | او | لیکن | تصدیق دے | دھغہ خہ چہ | لہ دے نہ ورا ندی
دوغو جوہ (کلام) نہ دے ، بلکہ دھغہ (کتاب) تصدیق کوی چہ ورا ندی ترے نہ راغلے دے۔

وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْقَوْمِ الْيُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

او تفصیل | دھر خیز | اہدایت | اورحمت دے | دھغو خلقو د پاره | چہ ایمان را وری
او دھر (مذہبی) خیز تفصیل بنائی ، او مؤمنانو لہ ہدایت اورحمت دے ۔

سُورَةُ الرَّعْدِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَاسْمُهَا الرَّعْدُ

سورۃ الرعد پہ مکتبہ کئے نازل شوا پہ (شروع کوم) د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان و برزیا رحم کو دے دے کئے ۳۵ آیتونہ او رکوع کا دی
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ لوئے مہربان (او) برزیا رحم خاوند دے

الْمُرَاتِفُ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ ۚ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ

افلام میم را | دا | آیتونہ دی | د کتاب | اوہغہ خہ چہ | نازل شوی دی | ستا طرف تہ
افلام میم را ۔ دا (دقرآن) د کتاب آیتونہ دی ، او ستا درب لہ طرف نہ خہ چہ پہ تا نازل کرے شوی

مِّن رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١١٢﴾

ستا درب لہ طرف نہ | حق دی | لیکن | اکثر خلق | ایمان نہ را وری
دی ، ہغہ (بالکل) رشتیادی ، مگر اکثر خلق ایمان نہ را وری ۔

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ

اللہ ہغہ دے | چہ اوچتے کرل | آسمانونہ | بے ستونو | چہ تا سونہ وینی | بیا | لے قرارے دنیو
اللہ تعالیٰ ہغہ (پاک) ذات دے چہ آسمانونہ بے بغیر ستونو اوچتے کرلی (نکہ چہ) تا سونہ وینی ، سیاہ عرش (د حکومت)

عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي

یہ عرش | اوپہ کارئے وُلکول | نوس | اوسپوڑمئی | ہریوروان دے
قائم دے ، او نور او سپوڑمئی ئے یہ کار لکولی دی ، او ہریو یہ مقرر

لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

مقررہ مودے دپارہ | ہنہ انتظام کوی | ذکر | ہنہ یہ تفصیل سرہ بیانوی | نخبے | چہ تاسو
دخت باند روان دے ، ہم ہنہ دہرے خبرے انتظام کوی ، ہنہ خپے نخبے یہ تفصیل سرہ بیانوی چہ

بَلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوَقُّونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ

یہ ملاقات | درب خپل | یقین دکرئی | او ہم ہنہ دے چاچہ | دُغورولہ | زمکہ
تاسو دخیل رب پہ ورائد حاضرید و یقین دکرئی او اللہ تعالیٰ ہنہ ذات دے چہ زمکہ ئے خورہ کہے دہ

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

اوجوئے کول | پہ دے کئے | غرونہ | اونہرونہ | اولہ ہر قسمہ | میوونہ ئے
اوپہ دے کئے ئے غرونہ او دریاہونہ جوہ کروی دی ۔ او پہ دے کئے ئے دہر قسم میوونہ

جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ

پیدا کرئے | پہ زمکہ کئے | جوہے | دودہ دودہ | پتوی | شپہ | پہ ورخ سرہ
جوہئے جوہئے پیدا کرئی دی ، او ہنہ شپہ دورخے پہ رنہ سرہ پتوی

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَفِي الْأَرْضِ

بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | ہنہ خلقو دپارہ | چہ فکر کوی | او پہ زمکہ کئے
پہ دے خبرو کئے د فکر کو دو کو خلقو دپارہ نخبے پرتے دی او پہ زمکہ کئے مختلف

قِطْعٌ مُّتَجَوِّرٌ وَجَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ

دہیر قسمہ | توتہ دی | دیوبل سرہ انبتہ | اوباغونہ دی | دانگورو | او پتی دی | اوتجوہے دی
تکرے دی چہ یوبل سرہ ملاو دی او دانگورو باغونہ دی او پتی دی اوتجوہے دی

صُنُوفٌ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِّلُ

بشاخونوالا | اوبغیر شاخونوالا | اوبہ کو لے شی | ہم یو قسمہ | اوبونہ | اومونہ فضیلت ورتہ
دُخونہ دیر شاخونہ وی او نئے دیوتے ، قول پہ یو قسم اوبو باند خروہیری ، خوبیا ہم مونہ یو د

بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

حنولہ | پہ حنوباند | پہ خوراک کئے | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی
بل نہ پہ خوراک کئے غورہ پیدا کرئی دی ، بیشک پہ دے قولو خبرو کئے نخبے پرتے دی ہنہ

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ

ہنہ خلقو دپارہ | چہ عقل لری | او کہ پھرے | تہ تعجب کوے | پس عجیبہ دہ | خبرہ ددوی
خلقو دپارہ چہ عقل نہ کارا خلی - او کہ تہ تعجب کوے نو د تعجب جو کہ خود ددوی دا بنادہ

عَٰذَا كُنَّا تُرَابًا ۖ إِنَّا لَنَفِیْ خَلْقٍ جَدِیدٍ ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ایا کله چه شو مونږ خاوره | ایا مونږ به | پیدا کیږو | بیا د سره | هم دا خلق دی | کوموچه | انکار وکړو
چه هرکله مونږ مړه شو او خاوره شو نو لا بیا به د نوی سره پیدا کیږو ، دا هغه خلق دی چه دخپل رب نه منکرې

بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَعْلَىٰ ۖ فِیْ أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

دخپل رب | او هم دا خلق دی | چه طوقونه به وی | د دوی به څټونو کښه | اودوی دی | خاوندان | د آورو
اود دوی په څټونو کښه به طوقونه زوړند پراته وی ، او هم دغه خلق دوزخیان دی

هُم فِیْهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

دوی به | په هغه کښه | همیشته وی | اودوی په تندۍ غواړي له تانه | بدی | وړاند
چه همیشته به پکښه (لوغڼه) پراته وی ، اودوی پله نا تلوار کوی چه مصیبت د عافیت نه وړاند

الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَتُ وَإِنَّ رَبَّكَ

له ښیکړنه | او بیشکه تیر شوی دی | وړاند له دوی نه | عذابونه | او بیشکه | ستارب
راشی ، حال داده چه د دوی نه وړاند ډیر عذابونه تیر شوی دی ، او بیشکه ستارب د دے

لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ ۖ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ

لوی معاف کوونکې دے | د خلقو | باوجود د دوی د ظلم | او بیشکه | ستارب | سخت
خلقو د زیاتۍ کولو باوجود مخنیو نکې دے ، او بیشکه ستارب سخت سزا ورکوونکې

الْعِقَابُ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ لَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

عذاب وړکوونکې | او وای | کافران خلق | چه د لے نازل نه شو | په ده باند
دے - او دا کافران وای چه د ده د رب له طرف نه په ده باند څه غښه

آيَةٌ مِنْ رَّبِّهِ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ ۖ وَكُلُّ قَوْمٍ

څه غښه | د ده د رب له طرف نه | بیشکه چه ته | ویرونکې یی | او | هر یو قوم د پاره
د لے نازل نه شو ، (له پیغمبره) ته څو صوف (د بدو نتیجه) ویرونکې یی | او د هر قوم د پاره یو

هَادٍ ۖ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا يَحِ

یولایا ښودونکې | الله | پوهیږی | په هغه څه | چه په خپته کښه لری | هر یوه ښځه | او څه چه
رهناده الله تعالی ښه پیژنی څه چه دیوے کښه په خپته کښه پراته وی او څه چه (د ښځی)

تَغِيْضُ الْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّمَقْدَارٍ ۝

مکوی | رحمونه | او څه چه زیاتېږی | او هر یو څیز | د هغه سره | په اندازه دے
په رحم کښه (د پی د پیداوښت په حقله) کښه زیاتې کیږی او دا هر څیز د هغه په نږدیه یوه مقررده اندازه کیږی

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ ۖ الْمُتَعَالِ ۝ سَوَاءٌ مِنْكُمْ

مخبره | په پتو | او په ښکاره | د ټولو نه لوی | خاوند د اوچته مرتبه | برابر دی | له تاسو نه
هغه په پتو او په ښکاره د ټولو څیزونو باند ښه عالم دے ، ویر لوی دے ، عالیشان دے (د هغه په علم کښه) برابر دی کښه

مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِأَلِيلٍ

خوک چه | پتوی | خبرہ | اوخوک چه | پہ اوجیت آواز دانی دا | اوخوک چه | پت دے | پہ شپہ کنے
خوک خبرہ پتہ کبری ، اوکے خرگندہ کبری ، اوکے خوک دے شپہ (پہ نیارہ کنے) پت شے اوکے دے

وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ ۝ لَهُ مُعَقِّبٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

او (خوک چه) روٹ دے | دوسرے | دھغے | پھرے داری | دے (بندہ) نہ دہاند | او دے نہ دروستو
درے (خرگند) گرخی راکرخی ، ہریولہ وار پہ وار راتوں کے (فرشتے) مقررے دی دہاند ہم اور دروستو ہم

يَحْفَظُونَهُ ۚ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ

ہوئی دے حفاظت کوی | دے اللہ پہ حکم سرہ | بیشک اللہ | نہ بدلوئی | حالت دیو قوم
چہ دے اللہ تعالیٰ پہ حکم دھغے حفاظت کوی ، بیشک اللہ تعالیٰ دیو قوم (نہ) حالت نہ بدلوئی

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ

تردے چه | بدل کوی دوی | ہنہ خہ چه | دے دوی پہ زہ نوکے (چلے) | اوہر کہ چه | ارادہ وکری | اللہ | یو قوم نہ
ترجو چه ہغوی پہ خیل خان کنے (پہ خیل) تبدیلی پیدا نہ کوی اوہر کہ چہ اللہ تعالیٰ پہ یو قوم باند دے مصیت

سَوْءًا ۚ فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَّالٍ ۝

دے بدی | نوہیٹوک واپس کوئے نہ شے ہغے | او نشہ دے دوی | دھغے نہ سیوا | مددگار
(راوستو) ارادہ وکری نوہیٹوک نے واپس کوئے نہ شے اوئے بل خوک دے خدائے پہ مقابلہ کنے دھغوی مدد کوئے شے

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ وَيُنْشِئُ

ہم ہغے دے چه | بنائی تاسوتہ | برینسا | دپارہ دویرے | او امید و رکوبو | او اوجتوی
اللہ تعالیٰ ہغے ذات دے تاسوتہ دے بجلی پرق بنائی چه دویرے او امید دواہو ذریعہ دے اور دے او بونہ دے دے

السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

دریغہ | درنہ | او پاک بیانوی | رعد | دھغے تعریف سرہ | او فرشتے (ہم)
درنے وریغے لاخیرتوی او رعد (گم گوہ) پہ تعریف سرہ دھغے پاک بیانوی او فرشتے ہم دھغے درنہ

مِنْ خِيفَتِهِ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ

دھغے دویرے نہ | او ہغے رالیری | تندر | بیا راعورزوی ہغے | پہ چا چه ہغے وغوی
نہ رپیری (او دھغے پاک بیانوی) او ہغے تندر رالیری نوچہ پہ چا غواہی پہ ہغے راعورزوی

وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۝

او دوی | جگہ کوی | دے اللہ پہ حقلہ | او ہغے | سخت | نیوونکے دے
اور تے گوہ چه) دوی دے اللہ پہ حقلہ جگہ کوی ، حال دا چه ہغے دے کوئے طاقت خاوند دے

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ

ہم دھغے | بلند | رہنیتے دے | او کوم چه | دوی بلی | دھغے نہ سیوا | ہغوی جواب نہ وکری | دوی تے
ہم دھغے بلند برحق دے - اوخوک چه دھغے نہ بغیر توہر خلق بلی نوہغوی ورتہ ہیٹ جواب وکری

بَشَىءٍ إِلَّا كَبَاسِطٌ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ

دھتھ خیز | مکر | لکھ چہ (خوک) خواہ کڑی خیل دواہ لاسو | دَاو بھرت نہ | چہ ورسیری | دَدَہ غلے نہ | اونہ دی ہفہ نہ شئی ، مکر دھتھ بندہ پہ شان چہ خیل دواہ لاسو نہ اُبو تہ و غوہوی چہ دَدَہ غلے نہ را ورسیری حال دچھہ ہفہ

بِإِلْغَاهُ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۚ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

دہ نہ رسیدونکی | اونہ دہ | بلنہ | د کا فرانو | مکر پہ گمراہی کئے (بے اثرہ) | ادا اللہ نہ | سجدہ کوی چرہم دہ نہ شئی رارسید او د کا فرانو بلنہ خو بے اثرہ او مناع دہ ، او خوک چہ پہ اسمانونو کئے اوز مکہ کئے

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَلُهُم بِالْغُدُوِّ

مہہ خوک | چہ پہ اسمانونو کئے | اوز مکہ کئے دی | پہ خوشہ | او پہ ناخوشہ | او سوری ددوی | د صبا دی پہ خوشہ یا پہ ناخوشہ ہم اللہ تعالیٰ تہ سجدہ کوی او دھغوی ہول سوری ہم سحر او ماہنام

وَالْأَصَالِ ۚ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ

او د ماہنام (پہ دخت) | وواہ | خوک دے | رب | د اسمانونو | او د زمک | وواہ | ورتہ سجدہ کوی . (لمے نبی!) پتوس ترے نہ وکرا چہ د اسمانونو او د زمک رب خوک دے ؟ نہ ورتہ وواہ چہ

اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

اللہ دے | وواہ | آیا تاسو نیوی دی | بے لہ ہفہ نہ | دوستان | ہغوی اختیار نہ لری مگر اللہ نہ . ورتہ وواہ چہ آیا تاسو دھغہ نہ بغیر نور داسے مد دکاران حان لہ نیوی دی چہ ہغوی دخیل حان

لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ

دخیل حان دپارہ | د فائدے | اونہ د نقصان | وواہ | آیا | برابر دے | ہورند دپارہ د نفعہ او ضرر اختیار ہم نہ لری ، ورتہ وواہ چہ آیا ہوند او د سترگو خاوند چرے برابر کی

وَالْبَصِيرُ ۚ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا

او بینا ؟ | یا | آیا | برابر دی | تیارہ | اورنہ | یا دوی جوہوی شئی ؟ | یا تیارہ اورنہ چرے یو برابر کیدے شئی ؟ | یا دوی اللہ تعالیٰ لہ

لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ

اللہ دپارہ | (داسے) شریکان | چہ ہغوی بید اگری دی | پہ شاف دپید اکر لو دھغہ | پس گھوہ شو د | پید او بخت | پہ دوی داسے شریکان را پید اگری دی چہ د اللہ د مخلوق غوند مخلوق نے پید اکرے د چہ دوی تہ د پید اکتس پہ خفلہ شک پید

قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۚ أَنْزَلَ

وواہ | اللہ | پید اکر دے | دھر خیز | او ہفہ | یودے | غالب د | ہفہ را وورولے شو د ورتہ وواہ چہ اللہ تعالیٰ دھر خیز خالق دے او ہفہ یودے (او) پہ تو لو غالب دے ، ہفہ د بر نہ

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ ۖ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ

لہ اسمان نہ | اوبہ | بیارا و بھیدل | خوہونہ | پہ خیلہ اندازہ | بیلا ویت کرد اوبہ را وورولے ، چہ دھغہ پہ اندازہ خوہونہ را و بھیدل ، نو ددغہ سیلاب

السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ

سیلاب | زک | د پاسہ راتلونکے | اولہ ہفتہ نہ | چہ گرمی نے دوی | پہ ہفتہ باند | پہ اور کہے
پہ سر باند زکونہ راؤختل ، او حقہ چہ دوی پہ اور کہے گرمی

ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ

دیا دغوشلو | دکالی | یاد سامان | زک دے | پہ شان ددے | دغہ شان | بیانی
دکالو یاد لوبنو جو دلو د پارہ پہ ہفتہ باند ہم د غے زکونہ راخیزئی - دغہ شان اللہ تعالیٰ د حق او

اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ ۖ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً

اللہ | حق | او باطل | لیکن کوم | زک چہ دے | ہفتہ لایا شی | اوچ شی
د باطل مثالونہ بیانی ، تو زکونہ خو اوچ شی ہے بیکارہ لایا شی

وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمُكُّ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ

او ہفتہ حقہ چہ | فائدہ دکوی | خلقوتہ | ہفتہ پاتے شی | پہ زمکہ کہے | دغہ شان
او کوم خیز چہ خلقوتہ فائدہ دکوی نو ہفتہ پہ دنیا کہے باقی پاتے شی ، اللہ تعالیٰ ہم دغہ

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ

بیانوی | اللہ | مثالونہ | ہفتہ خلقوتہ پارہ | چہ حکم نے وُصَلو | د خیل رب | بہتری دہ
شان مثالونہ بیان فرمائی چاہے د خیل رب خبرہ وُصَلو ہفتہ ہی لہ بنہ بدلہ (مقررہ) دہ -

وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ

او کوم خلقوتہ چہ | حکم دُنہ منلو | دہفتہ | کہ چرے وی | دہفتہ | ہفتہ حقہ | چہ پہ زمکہ کہے دی
او چاہے دہفتہ خبرہ دُنہ مسئلہ کہ ہفتہ سرہ د دنیا توں خیزونہ ہم وُشی او د دمرہ قدر و سرہ

جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ

قول | او پہ شان دے (نورم وی) | دہفتہ سرہ | ہفتہ پہ خیل بدلہ کہے دکول وغوای | ہفتہ | ہم داخلے کو مپا چہ | بد
نورم ہم وُشی نو ہفتہ پہ نے پہ فدیہ کہے دکولونہ تیار شی د ہفتہ حساب بہ دیر سخت

الْحِسَابِ ۖ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وِبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ

حساب وی | او حائے د دوی | دوزخ دے | او (ہفتہ) بد | حائے دے | پس آیا ہفتہ کس | چہ پوہیری | چہ نہ
دی او دہفتہ قیقاؤنہ بہ دوزخ وی او ہفتہ دیر خراب حائے دے ، آیا خوک چہ دایقین لری

أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ ۖ إِنَّمَا

نازل شوی دی | تاتہ | ستاد رب لہ طرف نہ | ہفتہ حق دی | پہ شان دہفتہ چاہے | چہ ہوند وی | بیشک چہ
چہ پہ تا باند د خیل رب د طرف نہ کوم (کتاب) راغلے دہفتہ دے دہفتہ چاہے شان کیدے شی خوک چہ ہوند وی ؟

يَتَذَكَّرُ ۖ أُولَٰئِكَ أَلْكَابِ ۝ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ

نصیت قبلوی | عقل مند خلق | کوم خلق چہ | پورہ کوی | وعدہ د اللہ | او ہفتہ نہ ما توں
نصیت خو پس دیوہ خاوندان قبلوی ، خوک چہ د اللہ تعالیٰ سرہ کہے وعدہ پہ حائے کوی او ہفتہ وعدہ

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

النص

الْبَيْتَاقَ ۲۰) وَ الَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

وعدہ | او | ہفتہ خلق چہ | پیوند کوی | ہفتہ خہ | چہ حکم کرے دے | اللہ | دھن | چہ پیوند کرے
نہ ماتوی | او | خوک چہ ہفتہ (رشتہ) پالی | دے کو مو دے پالنے چہ اللہ تعالیٰ حکم کرے دے | او

وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۲۱) وَالَّذِينَ

دھنوی ویریری | لہ رب خیل نہ | او ویریری | دے بد | حساب نہ | او کو مو خلق چہ
دے خیل رب نہ ویریری | او دے سخت حساب کتاب نہ ویریری | او | خوک چہ دے خیل

صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا

صبر و کرد | بہ غوشتلو | دے رضا | دے رب خیل | او دھنوی قانوی | مونخ | او خرخ کوی
رب دے رضا مندی | بہ تلاش کئے مضبوط لکیاوی | او مونخو نہ کوی | او زمو نہ دے

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيُدْرِعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ

لہ ہفتہ نہ | چہ و رکری دے مونخ دے | بہ پتہ | او بہ بنکارہ | او دفع کوی | بہ نیکی سرہ | بدی
و رکری رزق نہ (دے نیکی پہ لارہ کئے) | بہ پتہ | او بہ خرگندہ خرخ کوی | او دے نیکیو پہ ذریعہ بدی | ختوی

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقَبَى الدَّارِ ۲۲) جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا

ہم داخل دی | چہ دے دے پارہ | دے آخرت | کور دے | باغونہ دی | دے ہمیشہ اوسیدو | دوی بہ دے دے داخل
ہم دے داخل دی کو مو دے پارہ | چہ دے آخرت کور دے | یعنی دے ہمیشہ اوسیدو | باغونہ دی | بہ کو مو کئے چہ بہ

وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ

او خوک چہ | نیکان وی | لہ پلار نو دے دوی نہ | اولہ بنحو دے دوی | اولہ اولاد دے دوی نہ | او فرشتہ بہ
دوی بخیلہ | او دے دوی پلار نیکیہ | او دے دوی بہ بنحو اولاد کئے چہ خوک نیک وی داخلیری | او فرشتہ بہ

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۲۳) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

داخلیری | بہ دوی باند | لہ ہرے دروازے نہ | دوائی بہ سلام دے | بہ تاسو | حکم چہ | تاسو صبر و کرد
دے دے دے ہرے دے دروازے نہ | لہ راحی (دے بہ دے وائی) | چہ سلامت و سئی حکم چہ تاسو بہ صبر و کردو نو

فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۲۴) وَالَّذِينَ يَبْقِضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

نہ دے نہ دے | دے آخرت | کوی | او کو مو خلق چہ | ماتوی | وعدہ | دے اللہ
بہ دے جہان کئے مو انجام نہ شو | او | خوک چہ | دے اللہ تعالیٰ سرہ کرے | وعدہ | دے بخولو نہ پس

مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

دے دے | دے بخولو نہ پس | او دوی پرکوی | چہ حکم کرے دے | اللہ | دھن | چہ | پیوند کرے شی
بیا ماتوی | او | دے کو (رشتہ) چہ اللہ تعالیٰ دے پالنے حکم کرے دے | ہفتہ نہ پالی

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۲۵) وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

او دوی فساد کوی | بہ زمرہ کئے | ہم داخل دی | چہ دوی دے پارہ | لعنت دے | او دوی دے پارہ
او بہ ملک کئے فساد جوہوی | او بہ دے دے خلقو بہ لعنت ویریری | او دے دے خلقو

سَوْءَ الدَّارِ ۝۵۱ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝

خراب | کوردے | اللہ | فراخہ کوی | رزق | چاڈ پاره چہ | ہفہ وغواہی | او تنکوی (کوی)
انجام بہ خراب دی - اللہ تعالیٰ چہ چالہ وغواہی نو روزی ورلہ فراخہ کوی او چالہ چہ وغواہی (نوروزی ورلہ) تنکہ کوی

وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

اودوی خوشحالہ | پہ ژوند | ددنیا | اوندے | ژوند | ددنیا | دآخرت پہ مقابلہ کئے
اودوی ددنیا پہ ژوند خوشحالیزی ، اود ددنیا ژوند دآخرت پہ مقابلہ کئے (اخستل) دبرہ حقیرہ (تاوی)

اِلَّا مَتَاعٌ ۝۵۲ وَيَقُولُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ

مِکْرٌ | سامان بز | ادواٹی | کوم خلق چہ | کافران دی | چہ ولے نازلہ نہ شوہ | پہ دے باند
سودا دہ - او کافران دواٹی چہ ولے پہ دے باند دخیل رب له طرف نہ (زمونہ)

اَيَّةٌ مِّنْ رَّبِّهِ ۖ قُلْ اِنَّ اِلٰهَ يَضِلُّ مَنْ يَّشَاءُ

نخبنہ | ددے درب دطرف نہ | دواہیہ | بیشک | اللہ | گمراہ کوی | چالہ | چہ وغواہی
تاکل) معجزہ رانفلہ ؟ ورتہ دواہیہ چہ اللہ تعالیٰ دچاپہ حقلہ وغواہی نو گمراہے کوی

وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۝۵۳ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمِئِنُّ

او | لارہ بنائی | خیل طرف نہ | ہفہ چاتہ | چہ رجوع وکری | ہفہ خلق چہ | ایمان راوہی | او اطمینان موی
او ہفہ چاتہ سمہ لاس بنائی چہ رجوع ورتہ وکری - یعنی خوک چہ ایمان راوہی او د اللہ تعالیٰ

قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۖ اِلَّا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوْبُ ۝۵۴ الَّذِيْنَ

زہونہ دہغوئی | پہ ذکر داللہ سرہ | یادساتہ | ہم پہ ذکر داللہ سرہ | آرام نیسی | زہونہ | ہفہ خلق چہ
پہ ذکر مطمئن شی ، داؤرہ ! چہ داللہ تعالیٰ پہ ذکر سرہ زہونہ تسلی کیری ، چاہہ

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحَسُنَ مَاۤیَبَ ۝۵۵

ایمان راوہی | او عملونہے وکری | نیک | خوشحالی دہ | ہغوئی دپارہ | او بیشہ | تیکادنہ دہ -
ایمان راوہی او نیک کارونہے وکری ، ہغوئی له خوشحالی دہ او بناسستہ انجام دے -

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا اُمَمٌ

دغہ شان | مونہ راوہی لے تہ | دداسے اُمت کئے | چہ تیرشوی دی | له دے نہ وراہی | لویں اُمتونہ
دغہ شان مونہ تہ پہ یو داسے اُمت کئے راہی لے یے چہ له دے نہ وراہی ہم دیر اُمتونہ تیرشوی دی

لِتَتْلُوْا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ

چہ تہ وولے | دوی تہ | ہفہ خہ چہ | مونہے وچی کرے دہ | ستا طرف نہ | اودوی | انکار کوی
چہ تہ ورتہ ہفہ (کتاب) واؤروے چہ مونہ ورتہ راہی لے دے - فو حال دادے چہ ہغوئی مہد

بِالرَّحْمٰنِ ۖ قُلْ هُوَ رَبِّيْٓ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

درحمن | دواہیہ | ہم ہفہ دے | زمارب | نشہ بل ٹوک معبود | سیوا دہفہ نہ | ہم پہ ہفہ | ما توکل وکری
درحمن نہ انکار کوی ، ورتہ دواہیہ چہ ہم ہفہ زمارب دے ، دہفہ نہ بل معبود نشہ پہ ہفہ ہم توکل دے

وَالِيهِ مَتَابٌ ۝۳۰ وَكَوَأَنَّ قُرْآنًا سِيرَتْ بِهِ الْجِبَالُ

وہ مدہ طہنتہ | زما رجوع دہ | اوکے چرکے | بو قرآن | چہ روا نو لے شوے | پہ (ذریعہ دے) | غرونہ
دھنتہ بہ واپس ہم - اوکے بو قرآن داسے داغ وے چہ پہ ہف غرونہ اہولے شی

وَقُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْكَلِمَ بِهِ الْمَوْتَىٰ بَلْ لِلَّهِ

باشلید لے | پہ دے سورہ | زمکہ | یا خبرے کو لے | پہ دمرہ | مرو | بلکہ | اللہ دیارکے دے
یا پرے زمکہ تکرے کیگدشی، یا دے پہ ذریعہ مرو خبرے کو لے (بیا یہ ہم دوی ایہ نہ راؤدو)

الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ

کار | قول | ایانہ دہ شوے تسلی | مؤمنانوتہ | کہ چرے غوبتے | اللہ
بلکہ قول کارونہ دالہ پہ اختیار کئے دی، اوس ہم دمسلمانو پہ دے خبرہ تسلی نہ دہ شوے چہ کہ اللہ تعالیٰ غوبتے

لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمُ

توہدایت پہ کو لے | خلقو | قتلوتہ | اوہمیشہ | کوم خلق چہ | کافران دی | دوی نہ بہ (رسیری
نو تولو خلقوتہ بہ لے ہدایت کرے دو - او دا کافران بہ ہمیشہ بہ داسے حالت کئے پراتہ وی چہ دخیلو

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ

د دوی دملونو پہ بل کئے | سخت مصیبت | یا بہ رابکتہ کیبری | نزدے | د دوی د کور | تردے چہ | راشی
لکاھونو پہ وجہ بہ پرے خہ ناخہ آفت راشی یا بہ د دوی پہ خواؤشا باندا راجی ، تردے چہ دالہ تعالیٰ

وَعَدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝۳۱ وَلَقَدْ

وعدہ | دالہ | بیشک | اللہ | خلاف نہ کوئی | لہ وعدے نہ | او بیشک
دوعدہ پورکید و وقت راشی - بیشک اللہ تعالیٰ دخیلے وعدے نہ خلاف نہ کوئی ، اولہ تانہ وراہد

اسْتَهْزِئْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

توتے شوے دے | پیغبرانو پورے | لہ تانہ مخکے | پس مامہلت و رکرو | ہغو خلقوتہ | چہ کافران دی
ہم پہ پیغبرانو پورے ملنہے شوی دی ، خوما (اول) کافرانو تہ مہلت و رکرو

ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝۳۲ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ

بیا | ما و نیول دوی | نو شک | وو | زما عذاب | پس آیا کوم (اللہ) | چہ ہفہ نگران دے
نو بیام راؤ نیول ، نو (تہ مگورہ چہ) زما سزاخو مرہ سختہ وہ ، پس آیا کوم اللہ چہ دہم سوری دتولو

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ

پہ ہر نفس باند | خہ چہ ہفہ گتہلی دی | او جو رکری دی دوی | اللہ دیارہ | شریکان | وواہ
ملونو نگران دے (ہفہ دیتا نو پہ شان کیگدشی) او دوی د (داسے) اللہ شریکان جو رکری دی - ورتہ وواہ

سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ

واخلی نامے د دوی | یا تاسو بنائی ہفہ نہ | ہفہ خہ | چہ دہفہ پہ علم کئے نشہ | پہ زمکہ کئے | یا کوئی سرسری
چہ دہفوی صفتونہ ہو (لہ) داو دوی آیا تاسو اللہ تعالیٰ دداسے (نا آشنا) خیزنہ خبروئی چہ پہ تولہ دنیا کئے دہفہ پہ علم کئے

مِّنَ الْقَوْلِ ۖ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا

خیرہ | بلکہ | بناؤستہ کرے شو | کافرانو د پاره | ددوی فریب | او منع کرے شول
نشتہ کہ تا هغوی تش پہ خلہ (ستا معبودان) دی بلکہ کو مو خلقو چہ کفر و کفر د هغوی د پاره د هغوی مکر بناؤستہ کرے شو د اوهغوی

عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۳

(د خف) لارے نہ | او چالہ چہ | گمراہ کری | الله | نو نشتہ | دہ د پاره | خوک لارہ بنودونک
لارے (د هدايت) نہ منع کرے شوی دی او خوک چہ الله تعالیٰ گمراہ کری هغه بل هیتوک پہ لارہ کو لے نہ شی

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ

دوی د پاره | عذاب دے | پہ ژوند کنے | د دنیا | او خامخا عذاب | د آخرت | دیر سخت د
هغوی د پاره د دنیا پہ ژوند کنے عذاب دے او د آخرت عذاب خود دیر سخت دے

وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ وَّاقٍ ۝۳۴ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ

اونشتہ دے | دوی د پاره | د الله نہ | خوک بیج کوونک | مثال | د هغه جنت | د کوم چہ | وعدہ شو دہ
او هیتوک دوی د الله تعالیٰ (د عذاب) نہ بیج کو لے نہ شی، د کوم جنت چہ پر هیز کار و خلقو سره وعدہ شو

الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلُّهَا دَائِمٌ

پر هیز کار و سره | بهیری بہ | لاند د هغه نہ | نہرونہ | میوے د هغه | همیشه دی
دہ، د هغه کیفیت دادے چہ لاند بہ ترے نہ ولے بهیری، د هغه میوے او د هغه سورے بہ

وَوَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ

او د هغه سورے | دادے | انجم | د هغو خلقو چہ پر هیز کار | او انجم | د کافرانو
تل عمری قائم وی، دغه د پر هیز کار و انجم دے، او د کافرانو انجم (د دوزخ) او

النَّارِ ۝۳۵ وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ بِمَا

دوزخ دے | او هغه خلق | چہ در کرے د مونبر هغوی | کتاب | دوی خوشحالیری | پہ هغه خہ
دے - او هغه خلق کو مولہ چہ مونبر کتاب در کرے دے هغوی پہ تایاند پہ نازلید و نکی د کلام

أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ ۖ مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ

چہ نازلے شی | ستا طرف تہ د قرآن | او هغه قومونہ | هغه دی چہ انکار کوی | د دے (قرآن) د خور کمون
خوشحالیری او د هغوی پہ مختلفو تو لو کینے داسے کسان هم شته چہ د دے د خور حصونہ انکار کوی

قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۖ إِلَيْهِ

دوایہ | بیشک چہ | ماته حکم شو دے | چہ زہ عبادت د کرم | د الله | او شریک دونه نیسم | د هغه سره | د هغه طرف
درتہ دوایہ چہ ماته خوبس دا حکم شو دے چہ د الله تعالیٰ عبادت د کرم او هیتوک در سلا شریک نہ کرم، زہ د

أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَأْبٍ ۝۳۶ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا

زہ بلنہ کوم | او هم د هغه طرف | (ماله) واپس کیدای | او هم دغه شان | نازل کردو مونبر دا | حکم | پہ عربی
هغه طرف تہ بلنہ کوم او هم هغه تہ بہ واپس کیرم - او هم غه شان مونبر دا (کتاب) دیو صفا حکم پہ عربی نازل کردو

وَلَيْنِ اتَّبَعَتْ اَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ

او کہ چو کہ | تا پیردی و کہ | د دوی د خواہشاتو | پس له د نہ | چہ راغلے دے تاته | له علم نہ
او کہ تہ د دے (رسم) علم د راتلونہ پس ہم د هغوئ — په خواہشاتو پسے لای سے نو

مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَّيِّ وَلَا وَاِقٍ ۚ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا

نہ یہ کا تاد پارہ | د الله په مقابلہ کنے | خو کہ مدہ کار | او نہ خو کہ بچ کوونکے | او بیشک | رالیدلی و د مونږ | پیغمبران
د الله تعالی په مقابلہ کنے به د نہ خو کہ مد د کار پیدا شی او نہ بچ کوونکے - اوله تاته و پاند ہم مونږ د پیغمبران

مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

له تاته و پاند (هم) | او در کہ د مونږ | هغوئ تہ | شیخ | او اولاد (هم) | او نہ دو (اختیار) | یو پیغمبر تہ
لیدلی دی | او هغوئ له مونږ او اولاد در کہ دی - ، او هغوئ یو پیغمبر د الله تعالی

اَنْ يَّاتِيَ بِآيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللَّهِ ۚ كُلٌّ اَجَلٌ كِتَابٍ ۝۳۸

چہ راوے و | خہ نخبه | بغیر | د حکم | د الله نه | هر یو | وخت | (حکم دے) لیکل شو
د حکم نه بغیر یو آیت (قدر له) هم نه شی راوے ، د هرے زمانے یو (خپل) کتاب دی

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۚ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ ۝۳۹

لرے کوی | الله | خہ چه غواړی | او باقی ساتی (خه چه غواړی) | او هغه سره | اصل | کتاب دے -
الله تعالی چه کوم حکم غواړی هغه لرے کوی او چه کوم غواړی هغه باقی ساتی او اصل کتاب خو صرف هغه سره دے

وَإِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَفَّيَنَّكَ

او کہ چو | د سبا یو مونږ تاته | خه | هغه خه چه | د عده لے کو و مونږ دوی سره | یا وفات در کو و مونږ تاته
او مونږ چه دوی سره (د عذاب) کومه و عده کو که د هغه یوه برخه تاته و سبا یو ، یا تاله وفات در کو و

فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

پس بیشک | چه په ناباند | پیغام رسول دی | او په مونږ باند | حساب اخستل | آیانہ دی لیدلی دوی | چه مونږ
نوستا کار خو بس حکمو ته رسول دی او د مونږ په ذمه حساب اخستل دی ، آیا دوی نه گوری چه مونږ

نَآتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ

راوړاند کیدو | زمکه نه | کمو د | د دے له طرفونو نه | او الله | حکم کوی
په دے زمکه راوړاند کیدو او د هغه غاړے نه لے (په دوی) رالنہ و او حکومت الله تعالی کوی

لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ وَقَدْ مَكَرَ

خو کہ بندو لے نه شی | د هغه حکم | او | هغه | دیر زس | حساب اخستونکے | او بیشک فریب کړے و و
هیڅو د هغه حکم بندو لے نه شی او هغه دیر زس حساب خلاصوی — اوله دوی نه و پاند هم

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۚ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ

هغه خلقو چه | له دوی نه و پاند و و | نو هم د الله دی | تد بیرونه | ټول | هغه پو هیږی | په هغه خه چه کوی
خلقو دیر دیر فریبو نه کړی و و حال دا چه تد بیرونه خو ټول الله تعالی سره پراته دی هغه ته معلومه ده چه هر یو تن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ

اونہ دے | لیوے مونہ | ہیٹ پیغمبر | مکر | پہ ڈیہ | ددہ د قوم
او مونہ چہ ہرکہ یورسول لیوے دے نوہنہ خیل قوم ہم دہغوی پہ ژبہ کہے پیغام رسو لے دے

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

دپارہ د کچہ بیان کری | دوی پارہ (مکونہ) | بیا مکرہ کوی | اللہ | ہنہ ٹوک چہ وغواہی | اولامہ بنائی
چہ زمونہ حکمونہ ورتہ بنہ ٹرکند کری بیا دچا پہ حقلہ چہ اللہ غواہی نوکراہے کری او دچا پہ حقلہ چہ غواہی

مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

ہنہ چاتہ | چہ وغواہی | او ہنہ | زبردست | د حکمت خاوند دے | او بیشک | مونہ ولیرو
نوهدایت ورتہ وکری ، او ہنہ غالب د حکمتو نو خاوند دے او مونہ موسیٰ (علیہ السلام) دخیل

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

موسیٰ | پہ نخبوز مونہ سرہ | چہ راؤ باسہ | خیل قوم | لہ تیارو نہ
نخبوسرہ لیوے دو چہ خیل قوم د (جہالت د) تیارو نہ راؤ باسہ او (د علم) رسواتہ لے

إِلَى النُّورِ ۝ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

د زنا طرفتہ | اونصیت وکرہ دوی تہ | پہ ورہو د اللہ | بیشک | پہ دے کہے | نخبہ دی
راولہ ، او ہغوی تہ د اللہ تعالیٰ (عبرت نا کے تاریخی) معاملے وریادے کہہ ، پہ دے کہے دھر صبر کوونکی

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

دپارہ دھر | صبر کوونکی | شکر گزارہ | ادھر کہہ | وویل | موسیٰ | خیل قوم تہ
شکراستونکی دپارہ لوئے لوئے نخبہ پرے دی ادھر کہہ چہ موسیٰ علیہ السلام خیل قوم نہ ددیل

اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ

یاد کری | نعمت | د اللہ | (چہ) پہ تاسو (دے) | ہر کہہ چہ | ہنہ نجات در کہو تاسو تہ
چہ د اللہ تعالیٰ ہنہ مہر بانیانے رایادے کری کوہ چہ ہنہ پہ تاسو باندی کری کلمہ چہ ہنہ تاسو لہ د فرعون

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذُبُّونَ آبْنَاءَكُمْ

لہ قوم د فرعون نہ | چہ رسولہ دوی تاسو تہ | خراب | عذاب | او ڈرل بہ لے | حامن ستاسو
قوم نہ نجات در کہو چہ تاسو لہ بہ لے سخت تکلیفونہ در کول او ستاسو حامن بہ لے ذبح کول، او

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

او ڈوندی بہ لے پریشوہ | لونہ ستاسو | او پہ دے کہے ستاسو | از مینبت دو | ستاسو د رب لہ طرف نہ | دیر لوئے
ستاسو لونہ بہ لے ژوندی پریشوہ لے او پہ دے کہے ستاسو د رب لہ طرف نہ دیر لوئے از مینبت دو

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

ادھر کہہ | اعلان وکرو | ستاسو رب | کہ چرے شکر وکرو تاسو | نوزہ بہ زیات در کہم تاسو تہ
او (یاد کری) کلمہ چہ ستاسو رب تاسو خبر در کہو چہ کہ تاسو رزما | شکر و باسی نوزہ بہ تاسو ضرور نور (نعتونہ) در کہم

وَلَيْنَ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسٰى اِنْ تَكْفُرُوْا

او که چر | تاسو ناشکری و کړه | نو بيشکه | زما عذاب | ډير سخت دے | او د وئيل | موسی | که چرے کافر شوی | او که ناشکری کوئ | نو زما عذاب ډير سخت دے - او موسی علیه السلام د وئيل که تاسو انکار وکړئ

اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝

تاسو | او هغه څوک چه | په زمکه کېنې دى | قول | نو بيشکه | الله | بے نياز | ستا بې شوء | او د زمکه په مخ اوسيدونکي قول خلق د الله تعالى نه منکر شى نو الله تعالى (ترے نه) بے پروا او د تعریفونو لائق دے

اَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

آيانه دے راغلي تاسو ته | خبر | د هغه خلقو | چه له تاسو نه وړاندو | د قوم د نوح | او د عاد | آيا تاسو ته د پيغمبانو خلقو حالات نه دي رارسيدلي - د نوح عليه السلام د قوم او د عاد د شمود

وَتَمُودَ ۚ وَالَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ

او د تمود | او کوم خلق چه | پس له دوی نه وړ | نه | پيژني دوی (هيڅوک) | سوا | د الله | د هغه ټولو قومونو چه د دوی نه وروستو راغلي وو | د هغوی شميره بے د الله نه بل چاته معلومه نه ده -

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْا اَيْدِيَهُمْ فِىْٓ اَفْوَاهِهِمْ

راغلل دوی ته | د دوی پيغمبران | په واضعو دليلونو سره | پس ورکړل دوی | خپل لاسونه | د پيغمبانو په خلو کې | هغوی ته خپلو پيغمبانو څرگندې نځې را وړې | خو هغوی خپل خپقونه د دغو پيغمبانو په خلو کې ورکړل

وَقَالُوْا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهِۦ وَاِنَّا لَفِىْ شَكٍّ مِّمَّا

او دوی وويل | مونږ انکار کوو | په هغه | چه تاسو راليږد شوي يې په هغه | او بيشکه مونږ | په شک کې يو | له هغه نه | او ورته ئې وويل چه مونږ ستاسو په ذريعه د رالېږلي شرو حکمونو نه انکار کوو او تاسو چه مونږ ته کومه بلنه راکوئ

تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُّرِيبٌ ۙ قَالَتْ رُسُلُهُمْ اِنِىْ اللّٰهُ شَكٌّ

چه بلئ تاسو مونږه | هغه ته | چه په ډير شک کېنې د | وويل | د دوی پيغمبران | آيا په الله کې مو | شک دے | د هغه په حقله زمونږ (په زړونو کې) شک او تردد | د هغوی پيغمبانو ورته وويل آيا تاسو د الله په حقله شک کوئ

فَاَطِرِ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ

چه پيدا کوونکې د | د آسمانونو | او | د زمکه | هغه رابلئ تاسو | د پاره د که چه وځينئ | تاسو ته | چه آسمانونه او زمکه ئې پيدا کړي دى | هغه خو تاسو (توحيد) رابلئ چه ستاسو گناهونه معاف

مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ

گناهونه ستاسو | او هغه مهلت درکړئ تاسو | تر مودے | مقره يې پورے | د دوی وويل | نه يې تاسو | کړي | او تر يوے مقره يې نيټه پورے مهلت درکړئ | هغوی ورته وويل چه تاسو څو څو

اَلْاَبَشَرُ مِّثْلُنَا ۚ تُرِيدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا

مگر بنيادم | په شان زمونږ | تاسو غواړئ | چه مونږ د هغو (معبودانو) نه منع کړئ | چه زمونږ پلار نيکه | غوندې بنيادم يې - تاسو خو بس دا غواړئ چه مونږ د هغو (معبودانو) نه منع کړئ | چه زمونږ پلار نيکه

كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰ قَالَتْ

چه عبادت ڪو ڪو | زمونڊ پلار انو نڪونو | پس راڻو ۽ مونڙهه | (خه) دليل | بنڪاره | ڏوئيل
به ڪي عبادت ڪولو ، بنهه ده نو مونڙ ته يوه بنڪاره معجزه راڻي پيغبر انور ته وڏيل

لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ هُئِمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

دوي ته | پيغبر انو ڏدوي | (چه) نه ڪي مونڙ | مگر | بنيادم | په شان ستاسو | اديڪن | الله
چه مونڙهه خو بيشڪه چه هم ستاسو غونڊ بنيادم ڪيو ، خو الله تعالى چه په

يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا

احسان ڪوي | په چاهه غواري | له خپلو بندگانه نه | اونه ڏي مڪن | مونڙ ڊپاره
خپلو بندگانه ڪي ته چه په چاهه غواري نو په هغه احسان ڏکري ، او دا زمونڙ به وس ڪي ته ده

اَنْ تَاتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

چه مونڙ راڻو تاسو ته | (خه) دليل (معجزه) | مگر | په حکم | ڏالله | او دهم | په الله باند | توکل پڪار ڏي
چه مونڙ تاسو ته ڏالله تعالى ڏحکم نه بغير خه معجزه ونيائو ، او مؤمنانوله پڪار ڏي چه صرف په

الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۱ وَمَالَنَا اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَا

مؤمنانوله | او (خه) عذر ڏي مونڙ ڊپاره | چه مونڙ توکل ونه ڪرو | په الله باند | او هغه بنود ڏي مونڙ ته
الله باند توکل وساتي - او مونڙ ڏو له په الله تعالى باند توکل وٺه ڪرو ، حال دا چه هغه مونڙ ته

سَلٰنَا ۖ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا اٰذَيْتُمُوْنَ ۖ وَعَلَى اللّٰهِ

لاره زمونڙ | او مونڙ به ضرور صبر ڪو | په هغه خه | چه تڪليف راڻي تاسو مونڙ ته | او په الله باند
زمونڙ (دين) طريقو ونيو له او تاسو چه مونڙهه کوم تڪليف راڻي - مونڙ به په ڪي ضرور صبر ڪو او هم په الله

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝۱۲ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ

توکل ڪول پڪار ڏي | توکل ڪوون ڪوله | او ڏوئيل | هغو خلقو چه | ڪافران وو | خپلو پيغبر انو ته
باند توکل ڪوون ڪوله توکل ڪول پڪار ڏي - او ڪومو خلقو چه ڏکڻ لاره اختيار ڪره هغوي خپلو پيغبر انو ته

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَا ۖ اَوْ لَنَعُوْدَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۖ

(چه) مونڙ به ضرور واپس تاسو | له ڇڏي زمڪ نه | يا به خامخا راڻي تاسو | زمونڙ به دين ڪي
ڏوئيل چه مونڙ به تاسو ضرور ڏخيل ملڪ نه ڏياسو يا به زمونڙ مذهب نه بيا راڻي ڪيري

فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۳

پس وحى وکړه | دوي ته | ڏدوي رب | چه مونڙ به ضرور هلاک ڪرو | ظالمان
نو خپل رب هغوي ته وحى وکړه چه مونڙ به ضرور ظالمان تباه ڪو -

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ اِلَآءِ اَرْضٍ مِّنْ بَعْدِهِمْ ۖ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ

او مونڙ به ضرور آباد ڪو تاسو | په زمڪ ڪي | پس له دوي نه | دا ده چاڊ ڊپاره ده | چه ويريري
او تاسو به ڏهغوي نه پس په دغه ملڪ ڪي آباد ڏو - دا (ڏانعام وعدا) هر هغه چا سره ده چه زما

مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ۱۴) وَاسْتَفْتَحُوا وَ خَابَ

له ودریادنه زما په وړاندې | او ویریدي | زما (د عذاب) د وعدې ته | او فتم و غوښتله دوی | او | نامراده شو
په وړاندې د اودریدو ته | او زما د عذاب د وعدې نه ویریدي | او هغوی فیصله و غوښتله | او هریو سرکش ضد

كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۱۵) مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ

هریو سرکشه | ضدی | وروستو د هغه نه | دوزخ دے | او په ده په څښلو شي | او به
بتده نامراده پاته شو | او په قیامت کې د هغه مخه ته دوزخ پروت د او په هغه به دوی د زو غونډ

صَدِيدٍ ۱۶) يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ

د نوونو | چه گوټ گوټ به څښي هغه | او تر دغه ده چه تیر به کړه شي د خلق نه | او راځي به ده ته | مرګ
او به څښولې شي | چه گوټ گوټ به ځښي او د ستوني نه به ځي ښکته کولې نه شي | او د هرې غاړې نه به

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۱۷) وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ

له هر ځای نه | او نه به وی د | مرګیدونکې | او وروستو د ده به | عذاب وی
پرې مرګ راځي خو هغه به مرګیږي نه - | او په یو پسې بل سخت عذاب ته به

غَلِيظٌ ۱۸) مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

دیر سخت | مثال | د هغو خلقو | کومو چې کفر وکړو | د خپل رب سره | عملونه د دوی | په شان د ایرودې
ورمخامخ کیږي - | چا چه د خپل رب نه انکار کړې دے ، د هغوی د عملونو مثال د هغه ایرې په شان د

اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا

چه سخت را و لوزي په هغه | باد | په ورځ د سیلې | نه به شي موندلې دې | له هغو (عملونو) نه چه
چه د سیلې په ورځ کې یو تیز او تند باد و لوزي ، څه چه دوی کول په هغه کې به په هیڅ

كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۱۹) ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۲۰) أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

دوی کړی دی | هیڅ څیز | هم دا ده | گمراهی | د لرې (سخته) آیاتانه دوی کتلې | چه الله
قابونه شي موندلې ، هم دا هغه (څرګنده) غټه گمراهی ده ، آیاتانه دوی لیدلې ؟ چه الله تعالی

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۲۱) إِنَّ يَشَاءُ يَذْهَبَكُمْ وَيَأْتِ

پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | په حقه | که چر هغه وغواړي | نو یو به ځای سو | او را به وی
آسمانونه او زمکه په حقه پیدا کړي دی ، که هغه وغواړي نو تاسو به فنا کړي | او بل نوه

يَخْلُقُ جَدِيدٍ ۲۲) وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۲۳) وَبَرَزُوا

مخلوق | نوې | او نه ده دا | الله د پاره | څه گرانه | او حاضر به شي دوی
مخلوق به را وی ، او دا کار الله تعالی ته هیڅ گران نه دے ، او دوی ټول به

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا ۲۴) اللَّهُ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

الله نه | ټول | بیا و به وائی | کمزوری خلق | هغو خلقو ته چه | چه غر ور به ځي کول
الله تعالی ته مخامخ کیږي ، نو د دے دنیا (کمزوری خلق به د د دے دنیا) غټانو نه پیوس - وکړي چه

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا

بیشک مونزدو | ستاسو | تابع | پس آیا | تاسو | لرے کو لے شئی | له مونزدو
مونزدو ستاسو (د حکم) تابع دو نو بیا آیا تاسو زمونزد نه د الله عذاب خه قدرے

مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكَ

عذاب | د الله | خه قدرے | دوی به ووائی | که پر | هدایت کر د مونزد نه الله | نو هدایت به کر د مونزد ستاسو
کولے شئی ؟ هغوی به ورته ووائی که الله مونزد نه هدایت کر د نو مونزد به تاسو هدایت

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنَا أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ ۝

برابره ده | په مونزد | که ناقلاره شو مونزد | یا | صبر و کر و مونزد | نشته ده مونزد دپاره | هیڅ خلاصه -
کر د دو اوس مونزد ټولو ته یو شان خبره ده که چغه و هو او که صبر و کر و مونزد خلاصه په هیڅ صورت کښه نشته

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

اوو به ووائی | شیطان | هر کله چه | فیصله و کر د شئی | د کار | بیشک الله | وعده کر د ده تاسو
او چه د ټولو کارو فیصله و شئی نو شیطان به ووائی چه بیشک الله تعالی تاسو سره رښتینه وعده

وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُمْ فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ

وعده رښتینه | او ما وعده کر د ده تاسو سره | بیا ما د خلاف و کر و تاسو سره | اونه وو | زما | په تاسو باند
کر د ده ، او ما هم در سره وعد کر د ده نو وعده خلافی م و کر د او زما په تاسو خه زور خونه

مِّنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا اَنۡ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيۡ فَلَا تَلُمُوۡنِيۡ وَلَوْ مَوۡاۡ

خه زور | مکر د اچه | مارا و بللئ تاسو | بیا تاسو زما خبره ومنله | پس مه ملامته کوئ ما | او ملامته کرئ
چلیدو ، هو ما تاسو ته بلنه و کر د او تاسو زما خبره ومنله نو اوس ما مه ملامته کوئ بلکه خپل

اَنۡفُسُكُمْۚ مَا اَنَا۠ بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا اَنْتُمْۚ بِمُصْرِخِيۡۚ اِنِّيۡ

خپل ځانونه | نه زه | ستاسو فریاد اوریدل شم | اونه تاسو | زما فریاد اوریدل شئ | بیشک زه
ځان ملامته کرئ (نن) نه زه ستاسو فریاد اوریدل شم اونه تاسو زما فریاد اوریدل شئ، نن زه په خپله

كَفَرْتُۚ بِمَاۤ اَشْرَكْتُمُوۡنَ مِنْۢ قَبْلُۚ اِنَّ الظَّٰلِمِيۡنَ لَهُمْ

انکار کوئم | له هغه خه نه | چه تاسو به شریکولم زه | له دے نه وړاند | بیشک | ظالمان چه دی | دوی یاه
د هغه خبره نه ویزاره یم چه تاسو به پخوا د خدای سره شریک گنوم - بیشک داسه ظالمانو دپاره

عَذَابٌۭ اَلِيۡمٌ ۝۲۱ وَاُدۡخِلَ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا

به عذاب وی | دردناک | او داخل به کر د شئ | هغه خلق چه | ایمان لے راوړ دے دی | او عمل لے کر دے وی
دردناک عذاب (مقرر) دے ، او چا چه ایمان راوړ دے دے او نیک کارونه لے کر دے دی ، هغوی به

الصَّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍۭ تَجۡرِیۡ مِنْۢ تَحْتِهَاۤ اَلۡاَنْهٰرُ خٰلِدِیۡنَ فِیۡهَاۚ

نیک | باغونو ته | چه بهیر دې به | لاند د هغه نه | نهرونه | دوی به همیشه وی | په هغه کې
داسه باغونو ته داخلول شئ چه د هغه لاند به نهرونه بهیر دې ، د خپل رب په حکم به هغوی

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحْيَتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

پہ حکم | دَرَبِ دَدُو | دَدُو (ملاقات) دعا بہ | پہ ہفے کینے | سلام | آیاتانہ دی کئی | چہ خٹکے | بیان کرد
پہ دے کئے ہمیشہ وی، اوہلہ بہ دھغوی د ملاقات دُعا سلام وی، آیاتانہ لیدل چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ

اللہ | یومثال | چہ کولے خیرہ | پاکیزہ | پہ شان داوے | پاکیزے | چہ جرہہ دھغ | مضبوط وی
خٹکے د پاک کلمے مثال بیان کردے دے | چہ ہفہ دیوے پاکے اوئے پہ شان دہ | چہ دھغ جرہہ رہے زمکہ

وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ ۚ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ

او | بناخ دھغ | پہ آسمان کئے وی | درکوی | خیلہ میوہ | پہ ہریو | فصل کئے | پہ حکم
کئے (مضبوطہ او بناخ لے پہ آسمان کئے دے، ہفہ دخیل رب پہ حکم سرہ پہ ہر فصل کئے خیلہ میوہ

رَبِّهَا ۖ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

درب خیل | او بیانوی | اللہ | مثالونہ | خلقو د پارہ | چہ دوی
ورکوی، او اللہ تعالیٰ خلقو د پارہ مثالونہ حکمہ بیانوی چہ ہغوی ترے نہ

يَتَذَكَّرُونَ ۚ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ

نصیحت حاصل کری | او مثال | د خیرے ناپاکے | پہ شان داوے ناپاکے دے | چہ راوینکل شی
سبق داخل - او دیوے ناپاکے خبرے مثال دیوے ناپاکے اوئے پہ شان دے چہ دزمکے لہ

مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ ۖ يُثَبِّتُ اللَّهُ

د زمکے لہ پاسہ نہ | نشتہ دے ہفہ لہ | خہ مضبوطی | مضبوط ساقی | اللہ
پاسہ نہ راوویستل شی (او) ہفہ د پارہ ہیخ مضبوطیا نہ وی، اللہ تعالیٰ مومنان د دغے بخ خبرہ

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ

ہفہ خلق چہ ایمان راوہی | پہ خبرے | مضبوط سرہ | پہ ژوند د دنیا کئے | او پہ آخرت کئے (ہم)
رکلمہ لیتے | پہ برکت سرہ د دنیا پہ ژوند کئے او پہ آخرت کئے (ہم) مضبوط ساقی

وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ تَفَوَّ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ

او بے لاسے کوی | اللہ | ظالمان | او | کوی | اللہ | ہفہ خہ چہ غواری
او اللہ تعالیٰ ظالمان لکراہ ساقی - او اللہ تعالیٰ چہ خہ غواری - ہفہ کوی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَدَّوْا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ

آیاتانہ دی کئی | ہفہ خلقونہ | چہ بدلے کرد | د اللہ نعمت (ایمان) | پہ کفر سرہ | او درکوزے کرد | خیل قوم
آیاتانہ خلق نہ دی لیدلی کوموچہ د اللہ تعالیٰ نعمت پہ ناشکری بدل کرد او خیل قوم لے (ہم) د

دَارِ الْبَوَارِ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۚ وَجَعَلُوا

کوس د ہلاکت تہ | (یعنی) پہ دوزخ کئے | ہغوی بہ داخلیری پہ دے کئے | او (ہفہ خرابہ | تیکاؤنہ دہ | او دوی جوہری
ہلاکت پہ کوس یعنی پہ جہنم کئے درکوز کرد چہ قول بہ پکئے داخلیری او ہفہ خرابہ تیکاؤنہ دہ او دے خلقو

هَذَا الْبَلَدَ اِمْنَا وَاجْنِبْنِي وَبَنِيَّ اَنْ تَعْبُدَ الْاَصْنَامَ ۝

دا | بنار | خائے دامن | اولرے وُساتے ما | اوزما اولاد | (له کنه) چه مونبر عبادت و کرو | دبتانو
دامن خائے کرے ، او ما او زما اولاد دبتانو د عبادت نہ بیچ وساتے ۔

رَبِّ اِنَّهُمْ اَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ

اے زماربہ ! بیشکہ دوی | کمراہ کھل | دیر | خلق | پس چاچہ | پیروی و کرہ زما
اے زماربہ ! دے بتانو خو دیر خلق کمراہ کھری دی ، نو ٹوک چه پہ ما پسے روان دی

فَاتَّهٖ مِثِّيْ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

بیشکہ هغه | له مانہ د | او چاچہ | ناخرمانی و کرہ زما | نو بیشکہ تہ | بخینونکے | مہربان یے | اے زمونبرہ
هغوی خوزما دی او ٹوک چه زما ناخرمانی و کھری نو تہ | بخینونکے | دیر مہربانہ یے ۔ اے زمونبرہ !

اِنِّیْ اَسْكَنْتُ مِنْ دُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ

بیشکہ ما آباد کرو | خیل اولاد | پہ دلسے وادی کئے | چه بے فصلہ دے | استاذ کور (کعبے) سرہ
بیشکہ ما خیل اولاد ستا محترم کور کعبے سرہ نزدے پہ بے اوبو اد بے گبیاه میدات کئے

الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ اَفِيْدَةً

چه عزتمند دے | اے زمونبرہ ! | چه دوی قائم کھری | مونخ | پس کرہ | زہونہ
آباد کرو ، اے زمونبرہ ! دپارہ ددے چه دوی د مونخو نو پابندی و ساقی ، نو د خنے خلقو زہونہ

مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْ اِلَيْهِمْ وَاَرْزُقُهُمْ مِّنَ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ

د خلقو | مائلہ | ددوی طرف تہ | اوروزی و کرہ دوی تہ | له میوونہ | چه دوی
ددوی اخر تہ مائلہ کرے ، او دوی له میوے روزی کرے چه ستا شکر

يَشْكُرُوْنَ ۝ رَبَّنَا اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا خَفِيَ وَمَا نَعْلُنْ وَمَا يَخْفٰی

شکر و کھری | اے ربہ زمونبرہ ! بیشکہ تاتہ معلوم د | خہ چه مونبر پتہو | او خہ چه بنکارہ کو | اونہ دے پتہ
و باسی ۔ اے زمونبرہ ! بیشکہ تاتہ معلوم دی خہ چه مونبر پتہو او خہ چه ٹرگند وور ، او د الله تعالیٰ

عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ ۝ الْحَمْدُ

د الله نہ | ہیٹ خیز | پہ زمکہ کئے | اونہ | پہ آسمان کئے | قول تعریفونہ
نہ پہ زمکہ کئے خہ خیز پتہ نہ دے اونہ پہ آسمان کئے ۔ قول تعریفونہ الله

لِلّٰهِ الَّذِیْ وَهَبَ لِيْ عَلَی الْکِبَرِ اِسْمَاعِيْلَ وَاِسْحٰقَ

الله لہ دی | چاچہ | رکول | مالہ | پہ بوہا وانی کئے | اسماعیل | اواسحاق
دپارہ دی چه ماتہ تے پہ سپینہ بدیرہ (دوہ حامن) اسماعیل او اسحاق (علیہما السلام) رکول

اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِیْعُ الدُّعَا ۝ رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلَاةِ

بیشکہ | زمارب | آوری وونکے | ددعادے | اے زماربہ ! | جوہ کرہ ما | قائم وونکے | د مونخ
بیشکہ زمارب دعا کائے آوری ۔ اے زماربہ ! ما او زما اولاد (ہم) د مونخ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

اور مالہ اولاد نہ (ہم) | اے زمونہ ربہ! | اقبولہ کرہ | دعاؤں | اے زمونہ ربہ! | و بخشہ ما | اور واپلا رزمہ
پابند و سائنہ ، اے زمونہ ربہ! | زما دعا قبولہ کرہ ۔ اے زمونہ ربہ! | ما اور زما مور اوپلار

وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا

اور (تو) | مؤمنان | یہ کومہ ورخ | چہ بہ قاعی | حساب | اوتہ خیال مہ کرہ | چہ اللہ | بے خبری | نہ ہفتہ
اور توں مؤمنان و بخشہ | یہ کومہ ورخ | چہ بہ حساب کتاب کیڑی ۔ اوتہ داکمان مہ کرہ | چہ اللہ تعالیٰ داکمانو

يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ۖ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ

چہ کوی | ظالمان | بیشک | چہ | ہفتہ مہلت در کرہ | دوتی | ترھے ورے | چہ غریبہ پاشی | یہ ہفتے
دکارونہ غافلہ دے ، ہفتی تہے | خوہس ترھے ورے | یور مہلت در کرہ | چہ سترے بہے

الْأَبْصَارُ ۖ مَهْطَعِينَ مُقْبِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

سترے | منہے بہ وہی | اوچت کری بہ وی | خیل سروہ | نہ بہ راوایس کیڑی | ددوی طرفہ
غریبہ پاتے شی ۔ ہفتی خیل سروہ اوچت کری منہے بہ وہی ، دہفتی نظر نہ بہ دہفتی طرفہ

طَرْفُهُمْ ۖ وَافِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۖ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ

نظر نہ ددوی | اور نہ ددوی بہ | الوقی دی (لہ ویکہ) | او ویرہ | خلق | دہفتہ دیکہ | چہ راہہ شی بہ دوی
یستہ نہ راکری | اور نہ بہے الوقی دی ۔ اور اے پیغمبرہ! | خلق دہفتہ ورے نہ اویرہ وہ بہ کومہ کہے چہ بہ

الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

عذاب | نودائی بہ | ہفتہ خلق چہ | ظالمان دوا | اے زمونہ ربہ! | مہلت راکری زمونہ | ترمودے نزدے یور
بہ ہفتی عذاب راشی ، نوہفتہ خلق کوم چہ ظالمان دی وائی بہ اے زمونہ ربہ! | مونہ لہ لہ نشان مہلت راکری

نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۖ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ

مونہ قبولہ کرہ | بلکہ ستا | او پیروی بہ و کرد | درسلانو | آیا تاسو بہ قسمونہ نہ خور | ورا نہ کہ نہ
چہ مونہ ستا دعوت قبول کرہ | او پیغمبرانو پیروی و کرد (وہ ویکے شی چہ) | آیا تاسو لہ نہ ورا نہ قسمونہ نہ خور

مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۖ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

چہ نشنہ تاسو | ہیٹ زوال | او اوسیدلی وئی تاسو | یہ خایونو کہے | دہفتہ خلقو | کومو چہ ظلم کرے دو
چہ یہ تاسو بہ ہیٹے زوال نہ راخی ، حال داچہ تاسو دہفتہ چاہہ خایونو کہے | استوکن وئی چہ پہے خانے زباتے

أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

یہ خیلو خانو | او واضعہ شوے وہ | تاسو نہ | (چہ) شکہ | مونہ (سلوک) کرے دو | ہفتی سرہ | اور مونہ بیان کہی دو
کرے دو ۔ او نہ شکارہ ددہ معلومہ وہ چہ ہفتی سرہ مونہ شکہ کہی دو ، او دہفتی مثالونہ مو

لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۖ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرَهُمْ

تاسو پارہ | مثالونہ | او کہی دی دوی (دحق دین خلاف) | فریبونہ خیل | او اللہ سرہ دی | فریبونہ ددوی
درتہ او دی دوی | او دوی خیل تول فریبونہ خلاص کرل | او ددوی د فریبونو جواب اللہ تعالیٰ سرہ پرت و

وَإِنْ كَانَ مَكْرَهُمْ لِلتَّرْؤُلِ مِنْهُ الْخِيَالُ ﴿٣٦﴾ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ

او اگر چه دو | ددوی تدبیر (داسے) | چه و خوزیری | له (دو چھ) | نه | عزونه | پس خیال مہ کوہ | بہ اللہ |

مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ يَوْمَ

د مخالفت کوونکی | دوعک خیل | د رسولانو خپلوسر | بیشک | اللہ | دیر زبردست | بدله اخستونکے | په کومہ ورځ |

تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ

بدله کرے شی | زمکه | به له دے زمکنه | او آسمانونه (هم) | او ښکاره به شی دوی | اللہ ته |

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٣٨﴾ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ

چه یو دے | غالب دے | او د به وینے ته | مجرمان | په دغه درځ | تړلے شوی |

فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمْ

په زنجیرونو کې | ددوی قمیصونه (به دی) | د گوگرد | او پټ به کری | مخونه ددوی |

النَّارِ ﴿٤٠﴾ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۖ إِنَّ اللَّهَ

اوس | چه بدله ورکړی | اللہ | هریو | نفس ته | د هغه ته | چه ده کړی دی | بیشک | اللہ |

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾ هَذَا بَلَاءٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوْا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا

دیر زس حساب اخستونکے | دا (قرآن) | پیغام دے | خلقو د پاره | او چه ویر وشی دوی په د سره | او چه د پوښتی |

أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٤٢﴾

چه بیشک هم دے | معبود دے | یو | او چه نصیحت حاصل کری | د عقل خاوندان |

سُورَةُ الْحَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَارْبَعُونَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ تَسْمَعُونَ آيَةً وَيَسْتَزَكُّوْنَ

سورة حجر په مکه کې نازل شواو په | (شروع) | د الله په نوم سره لوسته مهربانه دیر زیا رحم کوونکے دے | دے یو کم ټول ایبونه او شیپور کوم کلمه |

الرَّاقِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

الف بلام - را - | دا | آیتونه دی | د کتاب | او د قرآن | روښانه |

رَبِّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝۲ ذَرْهُمْ

چہ خولہ | بہ آرزو کوی | ہفہ خلق | چہ کافران شول | چہ کاش دوی دے | مسلمانان | دوی پریپردہ
ہفہ خلق کو موچہ ذکر لاس اختیار کرے دے | آرزو بہ کوی چہ اے کاش دوی مسلمانان شری دے | دوی پریپردہ

يَا كُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمِهمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۳

چہ خوری | او فائدہ داخل | او پے غفلت کینے دساتی دوا لہ | امید | بیازر بہ | دوی پوہہ شی
چہ خوری (خنبی) او فائدہ | اخلی (غلط) امید نہ لے پے غفلت کینے غور زوی پس چہ ریزر بہ ورتہ معلومہ شی

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ۝۴ مَا تَسْبِقُ

ونہ | ہلاک کرے مونہ | ہیٹھ کلے | مگر | ہفہ دپارہ | یو لیکے شوے | وخت مقہر دو | نہ شی ورا ند کیدے
او مونہ ہیٹھ یو کلے نہ دے ہلاک کرے مگر دے ہفہ دپارہ یو لیکے شوے وخت مقہر دو ، یو قوم دے خیلے

مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝۵ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي

ہیٹھ اُمت | دخیل مقہر وخت نہ | او نہ | ہفہ وروستو پاتے کیدے شی | او کافرانو دوییل | اے ہفہ سرہیہ
نیتہ نہ نہ خو ورا ند تلے شی او نہ وروستو پاتے کیدے شی - او دوی وائی چہ اے ہفہ سرہیہ | چہ

نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ۝۶ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ

یہ کوم چہ نازل شوے | (دا) قرآن | بیشک تہ | دیوانہ یے | ولے تہ نہ راوے مونہ تہ | فرشتہ
(ساد وینا مطابق) قرآن دریا ند نازل شوے دے تہ خوتیا رلیوے یے - کہ چرے تہ رہنیتے یے نو مونہ تہ

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۷ مَا نُزِّلَ الْمَلَكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ

کہ چرے یے تہ | لہ رہنیا ویونکونہ | مونہ نہ نازلو | فرشتہ | مگر | پے حق سرہ
(خیلے) فرشتہ ولے نہ را محامخ کوے - (ورنہ وواہ) مونہ خوسے فرشتہ نہ رالیرو مگر پے حق سرہ

وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ ۝۸ إِنَّا نَحْنُ الذِّكْرُ وَاتَّبَعْنَا لَهُ

اونہ بہ شو و رکولے دوتہ | ہفہ وخت | مہلت | بیشک مونہ | نازل کرو | دا ذکر (قرآن) | او بیشک مونہ | ددہ
او ہفہ وخت بہ دوی تہ ہیٹھ مہلت و رکولے نہ شی - بیشک دا قرآن مونہ نازل کرے دے او ہم مونہ بہ لے

لِحَفْظُونَ ۝۹ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ

حفاظت کوونکی یو | او بیشک رالیرو لی دی مونہ (پیغبران) | ورا ند لہ تانہ | پے ورو مینو امتونو کینے
حفظلہ حفاظت کوو - او بیشک مونہ لہ تانہ ورا ند نیرو قومونہ تہ ہم پیغبران لیرو ورو ،

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۱۱ كَذَلِكَ

اونہ بہ راتلو دوی تہ | خوک | رسول | مگر دوی بہ ہفہ پوسے | توتے کوے | دغہ شان
او ہیٹھ داسے نہ وہ شوے چہ مونہ یو رسول لیروے وی او ہفوی وریوسے توتے نہ وی کرے دغہ شان

نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۲ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ

مونہ اپو ودا | پے زہونو کینے | دگنا ہکارانو | دوی ایہان نہ را وری | پے دے | او بیشک نیر شوے دے
مونہ دا (توتے) د مجرمانو پے زہونو کینے ورا چہو - دوی پے دے (قرآن) ایہان نہ را وری او دے بخوانو خلقو نہ

سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ

رسم | د پخوا نو خلقو | او که چر پرا نيزو مونږ | په دوی | یوه دروازه | له آسمان نه | اودوی په هغه کې
هم د غنې دستوری راغلې ده - او که مونږ دوی ته په آسمان کې یوه دروازه پرانیزو بیا دوی په کې کې

يَعْرِجُونَ ۝ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ

خیږی | نو خامخا به ووايي | چه بېشکه | بندې کړې شوې | زموږ سترگې | بلکه | مونږ | هغه خلق یو
بره هم وخیږی - نو هم دا به وایي چه زموږ نظر بندې وکړې شوه - بلکه په مونږه خو سم دم

مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا

چه جادو راند شوې | او یقیناً | مونږ جوړ کړل | په آسمان کې | برجونه | او ښائسته کړې د مونږ دا
جادو وکړې شو - او مونږه په آسمان کې غټ غټ ستوری جوړ کړی دی او هغه مو کتونکو ته

لِلنَّظَرِ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ۝ إِلَّا مَنِ

د کتونکو د پاره | او حفاظت کړې د مونږ د دې | د هر | شیطان | مردود نه | مکرهغه شوې
ښائسته کړی دی ، او هغه مو د هر شیطان مردود نه محفوظ کړی دی - مکر شوې چه

اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا

په غلا واورې | پس ولگي هغه پس | یوه شعله | روښانه | او زمکه | خوره کړې ده مونږ
په غلا خبره او بیدل و غواړي نو روښانه شعله ورپسې ورشي - او مونږ زمکه خوره کړې ده

وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ۝

او مونږ غورزولې | په کې کې | غرونه | او راټوکولې د مونږ | په کې کې | هر څیز | مناسب
او مونږ په دې کې غرونه اچولې دی او په هغه کې مو هر قسم څیزونه په اندازه اندازه راټوکولې دی -

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَزَقِينَ ۝ وَإِنْ

او پیدا کړې د مونږ | تاسو پاره | په کې کې | سامان د ژوند | او چه نه یی تاسو | هغه ته | رزق ورکوونکي | اونه دې
او په هغه کې مو تاسو له هم د ژوند سامان جوړ کړې دې او هغه چاله هم | چه تاسو ورله د روزی انتظام نه کوئ | او

مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝

هیڅ څیز | مگر | مونږ سره دی | خزانې د هغه | او مونږ نه نازلوو هغه | مگر په اندازه | مقدار (سره)
هیڅ څیز دا سه نشته چه د هغه خزانې مونږ سره نه وی او مونږ هغه په مناسب اندازه سره نازلوو

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ

او لیږدې د مونږ | هوا کولې | دې (د اوبو نه) | پس راوړولې د مونږ | له آسمانه | اوبه | پس ځنولې د مونږ تاسو ته هغه اوبه
او د اوبو نه دې بادونه هم مونږه رالیږو ، بیا مونږ له آسمان نه اوبه راوړوو ، بیا مونږ هغه اوبه په تاسو ځنېوو

وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ

اونه | یی تاسو د هغه | جمع کوونکي | او بېشکه مونږ | ژوند ورکوو | او مونږ مړک راوړو | او هم مونږ
او د اوبو نه تاسو ځنېله را جمع کولې نه شی - او بېشکه هم مونږ ژوند ورکوو او مړک راوړو - او هم مونږ

الْوَرِثُونَ ﴿۲۳﴾ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا

وارثان یو - او بيشكه | مونږ ته علم د | د وړاندو بڼو خلقو (هم) | له تاسو نه | او بيشكه مونږ ته علم د
وارثان یو - او کوم خلق چه تاسو نه وړاندو تیر شوی د مونږ هغه هم پيژنو او کوم چه تاسو نه وروستو راتلونکی دی

الْمُسْتَأَخِرِينَ ﴿۲۴﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۲۵﴾

د وروستو (هم) | او بيشكه | هم ستارب به | جمع کړی دوی | بيشكه هغه | د حکمت خاوند | پوهه دے
هغه هم پيژنو - او بيشكه ستارب به دا ټول را جمع کړی - هغه د حکمت خاوند په هر څه پوهه دے

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿۲۶﴾

او بيشكه | پيدا کړے د مونږ | انسان | او چه کړنگيدونکي څه نه | تورے چقه نه | څخاشوے
او بيشكه مونږ انسان د کړنگيدونکي تورے څخاشوے څه نه پيدا کړے دے -

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ﴿۲۷﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ

او پيريان | مونږ پيدا کړی وو | له دے نه وړاندو | د اوس | کرم نه | او هر کله چه وويل | ستارب
او پيريان مو د دے نه وړاندو د بے لومې اوس نه پيدا کړل | او هر کله چه ستارب

لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿۲۸﴾

فرشتو ته | بيشكه زه | پيدا کوونکي يم | د انسان | د او چه کړنگيدونکي څه نه | تورے چقه نه | څخاشوے -
فرشتو ته وويل چه بيشكه زه انسان پيدا کوونکي يم د کړنگيدونکي تورے څخاشوے څه نه

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ

بيا هر کله | زه ته برابر جوړ کړم | او يو کړم | په ده کېنه | د خپل روح نه | نو تاسو پرېوزئ | ده ته
نو هر کله چه زه ته برابر جوړ کړم او د خپل طرف نه پکېنه روح واچوم ، نو تاسو ورته په سجده

سَاجِدِينَ ﴿۲۹﴾ فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۳۰﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ ط

سجده کوونکي | پس سجده وکړه | فرشتو | ټولو د دوی | په جمع | سوا | د ابليس نه
پرېوزئ ، نو ټولو فرشتو ورته په جمع سجده وکړه خو يو ابليس ونه کړه

أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۱﴾ قَالَ يَا بَلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ

ده انکار وکړو | چه شی دے | د سجده کوونکو سره | دے فرمايل | اے ابليس ! | په تا څه وشول | چه ته نه شوه
هغه سجده کوونکو سره د شامليدو نه انکار وکړو . الله تعالى و فرمايل اے ابليس ! په تا څه وشول چه په

مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۲﴾ قَالَ لَمَّا كُنْ لَاسْجِدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ

سره | د سجده کوونکو | ده وويل | زه (هغه) نه يم | چه سجده وکړم | انسان ته | چه پيدا کړے د تا هغه
سجده کوونکو کېنه شامل نه شو - هغه وويل چه دانه شی کيدے چه زه داسې انسان ته سجده وکړم

مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ﴿۳۳﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿۳۴﴾

د او چه کړنگيدونکي څه نه | د تورے چقه نه | څخاشوے | د فرمايل پس ووه | دلته نه | پس بيشکه ته | رنځ شوي
چه هغه تا د کړنگيدونکي تورے څخاشوے څه نه پيدا کړے د الله و فرمايل دلته (جنت) نه ووه بيشکه ته رنځ شوي

وَأَنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۖ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي

او بيشكه | په تاباند | لعنت دے | تر ورځې د جزا | وئ وئيل | اے زما ربه ! | پس مهلت راکړه ماته
او په تايه | تر قيامته | لعنت ورسيږي ، هغه وئيل | اے زما ربه ! (بښه ده) ماته د حشر

إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۖ (۳۷) إِلَى يَوْمِ

تر هغه ورځې چې | (مړي) به وچتول شي | و فرمايل | بيشكه ته | له مهلت ورکړه شوونه يئ | تر هغه ورځې پورې
تر ورځې پورې مهلت راکړه . (الله ورته) و فرمايل (بښه ده) تاته مهلت دے ، تر هغه ورځې پورې

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۖ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ

چې (د هغه) وخت مقرر دے | د هغه وئيل | اے زما ربه ! | په سبب د دې چې تازې گمراه کړم | نوزده به فرود بښاسته کړم
چې د هغه وخت (ماته) معلوم دے - د هغه وئيل چې اے زما ربه ! لکه څنگه چې تازې گمراه کړم بيم نوزده به

لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ (۳۸) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ

دوي ته (گناه) | په زمکه کې | او زده به فرود گمراه کړم دوي | قول | مکرستابندگان | له هغونه
هم د غسې دوي ته د مزک په مخ (گناه) بښاسته بښکاره کوم او ټول به خامخا گمراه کوم سوا ستا د هغه بندگانو

الْمُخْلِصِينَ ۖ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۖ (۳۹) إِنَّ عِبَادِي

چې مخلص دي | و فرمايل | هم داده | لاسه | ما پورې | نيغه | بيشكه (کوم چې) | زما بندگان (دي)
نه چې مخلص دي ، الله و فرمايل ماته د رارسيدو هم دا نيغه لاسه د هغه ، زما په بندگانو به يقيناً

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ آتَيْتَكَ مِنَ الْغَوِينِ ۖ (۴۰) وَإِنَّ

نشته دے | ستا | په هغوي باند | څه غلبه | مکر څوک چې | پيروي وکړي ستا | له گمراهانو نه | او بيشكه
ستا زور نه چليږي - مکر په هغه خلقو چې پخپله ستا پيروي کوي او گمراه شوي او د ورځ

جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ (۴۱) لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ

د ورځ | ځای د وعدې د دوي | د ټولو | د دے | او د هغه | دروازې دي | د هر دروازې د پاره
يقيناً د دے ټولو د وعدې ځای دے ، د دے او د هغه دروازې دي ، د هر دروازې

مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۖ (۴۲) إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ (۴۳)

له دوي نه | برخه د هغه | جدا کړه شوې | بيشكه | پر هيز کاران به | په باغونو | او چينو کې (دي)
د پاره په دوي کې جدا کړه برخه مقرر د هغه . بيشكه پر هيز کاران به په باغونو او چينو کې و سيږي

أَدْخَلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ ۖ (۴۴) وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ

تاسو داخل شي په دې کې | په سلامتۍ سره | په امن سره | او مونږ به و باسو | هغه څه | چې د دوي په سينو کې دي
(و به وئيل شي) چې تاسو په دې کې په امن او سلامتۍ سره داخل شي ، او مونږ د دوي د سينو نه چې څه (بغض)

مِّنْ غَلِيٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مَُّتَقَابِلِينَ ۖ (۴۵) لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا

له کي نه | (دوي به) ورونډه ورونډه | په تختونو (ناست) | يو بل ته مخامخ | نه به رسي دوي ته | په دې کې
کيڼه دي و به باسو چې د ورونډو په شان به يو بل ته مخامخ به تختونو ناست وي ، په هغه ځای کې به پرې

نَصَبَ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ نَبِيُّ عِبَادِي

خه تکلیف | اونه به | دوی | ددے نه | ویستلے شی | خبر ورکړه | زما بندګانو ته
خه تکلیف نه راځي | اونه به ترے نه چرے بهر ویستلے شی - (اے نبی) زما بندګانو ته خبر ورکړه چه زه

أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ

چه بیشکه زه | بخښونکي | مهربان یم | اوبیشکه | زما عذاب | هم دا | عذاب
چیر بخښونکي زیات رحم کوونکي یم - او زما عذاب هم چیر دردناک عذاب

الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾ إِذْ دَخَلُوا

دردور کوونکي | او خبر ورکړه دوی ته | د میلنو | د ابراهیم | هرکله چه دواخل شول
دے - او دوی ته د ابراهیم علیه السلام د میلنو قصه واوروه ، هرکله چه دوی هغه له

عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا

په ده | نو دوی ووئیل | سلام | (ابراهیم) ووئیل | بیشکه مونږ له تاسو نه | ویریدو | دوی ووئیل
ورځې نو دوی سلام وکړو ، (ابراهیم) ووئیل چه مونږ خوله تاسو نه ویریدو - دوی ووئیل چه

لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي

مه ویریدو | بیشکه مونږ | زیرے درکووتانه | دهلک | هوښیار | ده ووئیل | آيا تاسو زیرے را کوئی ماته
چه ته مه ویریدو مونږ تاته ديو هوښیار خوئے د پيدا کيدو زیرے درکوو ، ابراهیم علیه السلام ووئیل چه تاسو

عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تَبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا

سره ددے چه | رسیدے ځماته | بوداوالے | نو دڅه | زیرے را کوئی تاسو | دوی ووئیل
ماله په دے حال کيے زیرے را کوئی چه زه بودا شوے یم پس دڅه خبرے زیرے را کوئی - فرښتو ووئیل

بَشِّرُكَ بِغُلَامٍ فَالْتَكُنْ مِنَ الْقٰنِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ

زیرے درکوو مونږ تاته | په رښتیا | پس مه کیدو ته | له نا امیده خلقونه | ده ووئیل | او څوک
مونږ تاله دیو رښتینی څیز زیرے درکوو ، نوته نا امیده کیدو مه ، ابراهیم علیه السلام ووئیل ، د

يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ

نا امیده کیدو | له رحمت نه | درب خپل | سوا د کمر اهانو نه | ده ووئیل | پس څه | مدعاده ستا
کمر اهانو نه سوا څوک دی چه دخپل رب نه به نا امیده کیدی - ده ووئیل چه اے فرښتو! تاسو

أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾

اے | را لیدرے شود (فرښتو) | دوی ووئیل | بیشکه مونږ | را لیدرې شوي یو | طرف دیو قوم ته | چه مجرمان دی
په څه پسے راغلی یئ؟ دوی ووئیل چه مونږ د نا فرمانو دیو قوم طرف ته را لیدرې شوي یو

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا

سوا د لوط د خاندان نه | بیشکه | مونږ به خالصه نجات درکوو دوی | نوته | سوا | دده د ښځه نه | مونږ مقدر کړه
سوا د لوط د ځوانو نه ، مونږ به دوی ټول بچ کړو ، سوا د هغه د ښځه نه چه مونږ فیصله کړه ده چه هغه

وَقِيلَ لَهَا

إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾

بیشک ہفہ | بہ لہ پاتے کید و نکی نہ وی | پس ہرکہ چہ | را غلے | خاندان د لوط (رتہ) | را لیز لے شوے (خرنبتے) |
بیشک وروستو پاتے کید و نکی نہ دے | پس ہرکہ چہ فرشتے د لوط علیہ السلام کورنئی | تہ را غلے |

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا

دہ و وئیل | بیشک تاسو | خلق یئی | نا آشنا | دوی و وئیل | (نہ) بلکہ | راوہے د موبز تاتہ | ہفہ (عذابی) |
دہ ورتہ و وئیل | تاسو خو نا آشنا خلق بنکاری | دوی ورتہ و وئیل چہ نہ | بلکہ موبز خودرتہ ہفہ قیز |

كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾

چہ پہ ہفہ کہنے بہ | دوی شک کولو | اوراوہے د موبز تاتہ | رشتینے (حکم) | او بیشک موبز | رشتینی یو |
راوہے دے چہ دوی بہ | کہنے شک کولو | او موبز تاتہ یقینی واقع کید و نکی خیز راوہے دے او موبز بالکل رشتینی یو |

فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ

نو اوباسہ | خیل کور والا | پہ یوہ برخہ کہنے | د شپے | اوتہ حہ | د دوی نہ وروستو |
نو د شپے پہ یوہ برخہ کہنے خیل کور والا اوباسہ | اوتہ ورپسے وروستو وروستو حہ |

وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾

اوشانہ نہ نگوری | لہ تاسونہ | ہیٹوک | اولاہ شئی | د کوم حائے | چہ تاسوتہ حکم کوئے شی |
او پہ تاسو کہنے د ہیٹوک شانہ نہ گوری | او د کوم حائے چہ درتہ حکم شوے د گھلتہ لای شئی |

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

او موبز فیصلہ ولیزلہ | طرف د ہفہ تہ | د دے خبرے | چہ جرہہ | د دے خلقو | بہ پرکیرے شی |
او موبز د ہفہ (لوط) | طرف تہ د دے خبرے فیصلہ ولیزلہ چہ صبا راخیڑی نو د دے خلقو بہ جرہے |

مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾ قَالَ إِنَّ

د صبا کید و سرہ | اورا غلل | بنار والا | چہ خوشحالی لے کولہ | وئیل | بیشک |
غوٹے شوی وی | او د پہ دے کہنے | د بنار خلق خوشحالہ خوشحالہ را غلل (لوط) | وئیل چہ داخلے |

هَؤُلَاءِ ضَيِّفَىٰ فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ ﴿٦٩﴾

داخلے | زما میلانہ دی | پس تاسوما مہ رسوا کوئی | او دیر بیڑی | د الله نہ | او مامہ بے عزتہ کوئی |
خوزما میلانہ دی پس تاسوما مہ شرموئی | او د الله تعالیٰ نہ | دیر بیڑی | او زما بے عزتی مہ کوئی |

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعِلْمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي

دوی و وئیل | آیا موبز تہ نہ د منع کرے | د قوے دنیا (د مرستہ) نہ | دہ و وئیل | دا | زما لونہہ دی (دوی سو نکام کوئی) |
دوی و وئیل | آیا موبز تہ د تول جہان (د حمایت) نہ نہ بے منع کرے ؟ (لوط) | و وئیل | دارما لونہہ دی (دوی سو نکام کوئی) |

إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

کہ چہ | یئی تاسو | کوونکی | ستاپہ ژوندیم د قسم وی | بیشک دوی | پہ خیلہ نشہ کہنے | لاندہ کا نرہ دوی |
کہ تاسو خا خا غلے کول غواڑی (اے نبی) | ستاپہ ژوندیم د قسم وی | چہ ہفوی پہ خیلہ نشہ کہنے | لاندہ کا نرہ شوی دوی |

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٣﴾ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا

پس و نیول هغوی | هیبت ناک آواز | پہ وخت دُور ختو کئے | پس کرہ مونہ | دَکپاسنی برخہ | دَدے نبکتہ
نو دُور راختوسرہ دوی یوے ہیبتنا کے چھ و نیول - بیا مونہ دَدے کلپاسنی برخہ لاند کرہ

وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤٤﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

او مونہ دُور وُل | پہ دوی باند | کانہی | لہ تکت کانہوتہ | بیشک | پہ دے کئے
او مونہ پہ دوی باند دَکنکر کانہی دُور وُل ، یقیناً پہ دے کئے دَغور او

لَاٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٤٥﴾ وَاِنَّهَا لَیْسَبِلُ مُّقِیْمٍ ﴿٤٦﴾ اِنَّ

نخبے دی | غور او فکر کوونکو دَپارہ | او بیشک دَگر کئے | پہ یوہ نیغہ لاسہ باند | بیشک
فکر کوونکو دَپارہ نخبے دی | او بیشک ہفہ (کلے) پہ نیغہ آبادہ لاسہ باند (پرہوت) دے ، بیشک

فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿٤٧﴾ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاٰیٰکَةِ

پہ دے کئے | نخبے دی | مؤمنان دَپارہ | او بیشک دُور | اوسیدونکی دَبنہ
پہ دے کئے دَ ایمان والو دَپارہ نخبے دی - او دَبنہ اوسیدونکی (یعنی دَشعیب دَقوم خلق)

لَظٰلِمِیْنَ ﴿٤٨﴾ فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمْ لَبِاِمَامٍ مُّبِیْنٍ ﴿٤٩﴾

ظالمان | پس بدلہ واخستہ مونہ | لہ دوی نہ | او بیشک دواہ (کلے) | پہ بنکارہ لاسہ (پرانتہ) دی
ہم دَیر ظالمان دُور - او مونہ لہ دوی نہ بدلہ واخستہ اودا دواہ (بربادشوی) کلی پہ لویہ لاسہ باند پرانتہ دی

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِیْنَ ﴿٥٠﴾ وَاَتَيْنَهُمُ اٰیٰتُنَا

او بیشک دروغ و کتزل | اوسیدونکو | دَجر (وادئی) | پیغمبران | او در کرہ مونہ ددئی | خپے نخبے
او دَجر (وادئی) اوسیدونکو خلقو ہم پیغمبرات دروغترن و کتزل او مونہ ددئی تہ ہم خپے نخبے دکرہ

فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ ﴿٥١﴾ وَكَانُوْا یَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ

پس دوی دُور | لہ ہفہ نہ | مخر اوونکی | او دوی | بہ تراشل | دَغر و نونہ
خو ہفہ خلقو ترے نہ مخونہ و کھر وُل - او دوی بہ پہ غرونو کئے کورونہ کنستل او

بِیُوْتًا اٰمِنِیْنَ ﴿٥٢﴾ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِیْنَ ﴿٥٣﴾

کورونہ | چہ پہ امن و سیربی | نو و نیول دوی (ہم) | یوے چھ | پہ وخت دَہبا کئے
او بے غمہ بہ پہ کئے اوسیدل - نو دوی دہم | دَسمروخت بنے یوے چھ و نیول

فَمَا اَغْنٰی عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿٥٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا

پس پہ کار دانخلو | ددوی | ہفہ (مال) چہ | دوی کتے دو | اونہ دی پیدا کرہ مونہ
نوخہ چہ ئے کتلی و و ہفہ ئے ہیٹ پہ کار لانفلل او مونہ آسمانونہ او

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ

آسمانونہ | اوزمکہ | اوخہ چہ | دَکدواہ پہ مینہ کئے | مکر پہ حق سرہ | او بیشک
زمکہ اوخہ چہ دے دواہو پہ مینہ کئے دی بے کارہ نہ دی پیدا کرہ | او بیشک

السَّاعَةِ لَا تِيَّةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝۸۵ إِنَّ رَبَّكَ

قیامت | خامخارا تلونکے | پس مخ واروہ | مخارول | پہ بنہ طریقہ | بیشک | رب ستا
قیامت خامخارا تلونکے دے ، نو تہ پہ بنہ طریقہ | ددوی نہ مخ وگرخوہ ، بیشک ستارب دھر خیز

هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝۸۶ وَلَقَدْ آتَيْنَكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَرَاتِ

ہم دے | پیدا کوونکے | پوہہ | او بیشک مونہ درکری | تاتہ | اوڈہ (آبتونہ) | چہ بیابیا لوستلے شی
خالق دے پہ ہر خہ پوہہ دے ۔ او مونہ تاتہ داسے اوڈہ (آبتونہ) درکری دی چہ مکرر لوستلے شی

وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ ۝۸۷ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا

او قرآن | عظمت والا | مہ غور نہ وہ | خیل نظرونہ | طرف دھفہ تہ | چہ فائدہ ورکے مونہ
اولوئے قرآن (مودر کرے دے) تہ خیل سترک قدرلہ ہم پہ ہفہ خیزونو پس مہ پور نہ کوہ چہ مونہ

بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ

پہ ہفہ | جماعتونہ | لہ کافرانہ | او مہ غمٹن کیرہ | پہ دوی بانہ | اورا نیکنہ کرہ
دے (کافرانو) مختلفو قسمونو لہ ورکری دی ، او ددوی پہ حقہ غم مہ کوہ (دوی پریردہ) او ایماندار

جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۸۸ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ۝۸۹

متہ خیل | ایمان والوڈ پارہ | او دواہ | بیشک زہ یم | ویرونکے | بنکارہ -
تہ خیل خان نرم کرہ - او داواہ چہ زہ خوبس خرگند ویرونکے یم -

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝۹۰ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

پہ شہ دھفہ (عذاب) چہ مونہ نازل کرے دو | پہ ہفہ تقسیمونکو (کافرانو) | کوموچہ | کرے دو | قرآن
لکہ خشک چہ مونہ (عذاب) نازل کرے دو پہ ہفہ قسم خوردونکو بانہ چاہہ قرآن تو تہ تو تہ

عَصِيْنَ ۝۹۱ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۹۳

تو تہ تو تہ | پس قسم پہ رہا ستا | مونہ بہ ضرورت پوس کو ددوی | تولونہ | دھفہ علونو پہ حقہ چہ دوی بہ کول -
کرے دو ، نو ستا پہ رب ہم دقسم وی چہ مونہ بہ دتولونہ پوس کو دھفہ کارونو پہ حقہ چہ دوی کول -

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝۹۴

پس صفا صفا آوروہ | ہفہ خہ چہ | تاتہ حکم درکولے شی | اولرے دسیرہ | لہ مشرکانو نہ
توتانہ چہ دکوم کار حکم شوے دے ہفہ صفا صفا آوروہ او د مشرکانو پروا مہ کرہ -

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝۹۵ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

بیشک مونہ کافی یوتا دپارہ | دتوقو کوونکو (خلاف) | کوم خلق چہ | جوہدی | اللہ سرہ | معبودان
مونہ تالہ دملنہ وکوونکو کسانو پہ مقابلہ کہے کافی یو او ہفہ خلق چہ داللہ تعالیٰ سرہ بل معبود

آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝۹۶ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ

نور | پس زہ بہ | ددوی تہ معلومہ شی | او بیشک مونہ پوہیدو | چہ تکبیری | ستاسینہ (زہ)
ہم منی نو دیر زہ ورتہ (حقیقت) معلومہ شی - او مونہ تہ بنہ معلومہ دہ چہ ددوی پہ وینا کانو

بِمَا يَقُولُونَ ﴿٩٤﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ

دَهغه ٺه ٺه | ٺه دوى واڻي | پس پاڪي بيانوه | په تعريف سره | د خپل رب | ادشه |
بانډ ستازمه تنگيري | نوته د خپل رب په تعريف سره پاڪي بيانوه ، او په سجده کوونکو

مِّنَ السَّجْدِينَ ﴿٩٥﴾ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٦﴾

له سجده کوونکو | او عبادت کوه | د خپل رب | تردے ٺه | راشي تاته | يقيني خبره (يعني مرگ)
کېنه شامل اوسه | او د خپل رب عبادت کوه ، تردے ٺه يقين درته (مخه ٺه) راشي -

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ اَللّٰهُمَّ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ثَمَّ اَوْشُرُوْا اَيَّةَ سِتَّةَ عَشَرَ كُوْنًا

سوره نمل په مکه کېنه نازل شو په ١٠٠ (شروع) د الله په نوم ٺه لوه مهربان د پيرزيارم کوونکي ١٢٨ ايتونه او ١٢ رکوع کلنه دي
شروع کوم د الله په نوم سره ٺه لوه مهربان د پيرزيارم خاوند دے

اَتَىٰ اَمْرًا لِّلّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی

راغ | حکم د الله | پس ته تندى مه کوه دهغه پاره | هغه پاک دے | او اوچت دے
د الله تعالى حکم راغے | نو تاسو دے د پاره بتلاوس مه کوئ ، هغه پاک دے | او دهغه ٺيزو نوته (په)

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ

له هغه ٺه ٺه | ٺه دوى شريک جوړوي | هغه نازلوي | فرشته | په وحى سره
اوچت دے ٺه دوى لوه ورسره شريکوي ، هغه فرشته د دوى سره | په خپل حکم

مِّنْ اَمْرِهٖ عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ اَنْ اَنْزِلُوْا

په خپل حکم سره | په چا ٺه وغواړي | له خپلو بندگانو نه | ٺه اوږدوي
رانازلوي | په خپلو بندگانو کېنه ٺه په چا بانډ وغواړي | ٺه تاسو اوږدوي

اِنَّهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوْنَ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

د ٺه ٺه | نشته بل معبود | سوا زمانه | پس هم له مانه وويريدئ | پيدا کړل هغه | آسمانونه
ٺه زمانه سوا | بل څوک معبود نشته پس هم له مانه وويريدئ - هغه آسمانونه | او زمکه

وَالْاَرْضِ بِالْحَقِّ تَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ خَلَقَ

او زمکه | په حکمت سره | لوه دے | له هغه ٺه ٺه | ٺه دوى شريک جوړوي | پيدا کړه هغه
په حکمت سره پيدا کړي دي ، هغه د پير اوچت دے د دوى د شريکانو نه - هغه انسان

الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ۝

انسان | له مني نه | پس ناکهانه | هغه شو | جگړمار | ښکاره
د يو څاڅکي نه پيدا کړو ، بيا هغه په ښکاره (د خداي په باره کېنه) په جگړه شو

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَمَنْٰفِعُ وَمِنْهَا

او څاروي | هغه پيدا کړل دا | تاسو پاره | په هغه کېنه | گرمه جامه | او فائده دي | او ٺه له هغه نه
او هغه څاروي پيدا کړل ٺه په هغه کېنه تاسو له گرمه جامه هم ده (نور دے) فائده هم دي او دهغه نه

تَأْكُلُونَهُ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تَرِيحُونَ وَحِينَ

تاسو خوری | او تاسو د پاره | په دے کښه | بښاست (دے) | کوم وخت چه | ما بښام ئے واپس راولئ | او هر کله چه
تاسو (قسم قسم) خوراکونه کوئ او تاسو د پاره په دے کښه بښاست او شان دے چه ما بښام ئے (کورنه) واپس راولئ

تَسْرَحُونَ ۖ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ

د صبا ئے بوخئ | او هغوی د چتوی | بارونه ستاسو | هغه بښار طرف ته | چه نه وئ تاسو | رسیدونکی هغه ته
او کله چه سحر ئے خرید لوته پرېږدئ او هغوی ستاسو درانه درانه بوجونه داسے لرے لرے بښارونو ته اوږی چه تاسو ورته

إِلَّا يَشِقُّ الْإِنْفُسُ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ ۖ وَالْخَيْلُ

مکر په مشقت | د حانونو | بیشکه | ستاسو رب | دیر مهربان | رحم کوونکے دے | او (پیل ئے کول) اسونه
بغیر د دیر مشقت نه رسیدلے نه شوئ، بیشکه ستاسو رب مهربان رحم کوونکے دے - او هغه اسونه او

وَالْبِغَالُ وَالْحَمِيرُ لَتَرْكِبُوَهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا

او قچرے | او خرونه | چه تاسو سواره شئ په هغه باند | او (هغه) بښاست دی | او هغه پیداکوی | هغه شے
قچرے او خرونه پیداکوی دی چه تاسو پرې سورلئ کوئ او بښاست موهم دے ، او هغه داسے خیزونه

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ

چه تاسو نه پوهیږئ - | او الله ته (رسیدئ) | نیغه | لاسره | او په دے کښه (ځنې لاسره) | کبرے دی
پیداکوی چه تاسو پرې نه پوهیږئ او نیغه لاسره خوالله تعالیٰ ته وررسیدئ او په دے کښه ځنې لاسره کبرے هم دی

وَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۙ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

او که چرکه هغه غوښتل | نو لاسه به ئے بنود و تاسو | تولوته | هم هغه دے | چاچه | راوورو لے | له آسمان نه
او که هغه غوښتل نو تاسو تولوته به ئے هدایت کړے ذو - الله تعالیٰ داسے ذات دے چاچه له آسمان نه تاسو د پاره

مَاءٍ لَّكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۝

آوبه | تاسو د پاره | له دے نه | څښل دی | اوله دکنه | (زرغونږی) اونے | چه په دے کښه | تاسو خړوئ (خاروی)
آوبه راوورو لے، هم له دے نه تاسو څښئ او هم له دکنه اونے زرغونږی چه تاسو په کښه خاروی خړوئ

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ

هغه زرغونوی | تاسو د پاره | په دے (آوبو) سره | فصلونه | او بښون | او د قجور (اونے)
او د دے (آوبو) په ذریعه تاسو د پاره فصلونه ، بښون ، قجورے ، الکور

وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

او انگور | او د هر قسم | میوے | بیشکه | په دے کښه | نخښه ده
او د هر قسم نورے میوے زرغونوی ، بیشکه په دے کښه د غور او فکر کوونکو

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

هغه قوم له | چه فکر کوی | او تابع ئے کړله | تاسو د پاره | شبه | او ورځ | او نور
د پاره غټه نخښه پرته ده - او هغه تاسو د پاره شبه او ورځ تابع کړل ، او نور

وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ مَسْخَرَاتٌ بِأَمْرِہٖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

اوسپورمئی | اوستوری (ہم) | تابع دی | دھغہ پہ حکم | بیشک | پہ دے کئے
اوسپورمئی ہم - اوستوری ہم دھغہ د حکم تابع دی - بیشک پہ دے کئے دیرے نچے

لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿۱۲﴾ وَمَا ذَرَّالْکُمْ فِی الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا

نچے دی | ہغو خلقو د پاره | چہ عقل لری | اوخہ چہ | ہغو پیدا کرل تاسو | پہ زمکہ کئے | مختلف دی
پرے دی ہغو چالہ چہ د عقل نہ کار اخلی - اوکوم رنگ پہ رنگ خیزونہ چہ ہغو پہ زمکہ کئے پیدا کر دی

اَلْوَانُہٗ ۚ اِنَّ فِیْ ذَٰلِکَ لَاٰیۃً لِّقَوْمٍ یَّذْکُرُوْنَ ﴿۱۳﴾ وَهُوَ الَّذِیْ

رنگونہ د دے | بیشک | پہ دے کئے | نچنبہ دہ | ہغو خلقو د پاره | چہ غور کوی | اوہم ہغو د کوم چہ
ہغو ہم تاسو د پاره دی، بیشک پہ دے کئے سوچ کوونکو خلقو د پاره نچنبہ دی - اوہم ہغو د چاہے

سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْہٗ لَحْمًا طَرِیًّا وَتَسْتَخْرِجُوْا مِنْہٗ حَبِیۡۃً

تابع لے کرو | دریاب | چہ تاسو خوری | لہ کئے | غوبہ | تازہ | اوچہ تاسو راو باسئی لہ کئے | کالے
ممندرتابع کرد چہ تاسولہ دے نہ (د کباف) تازہ غوبہ و خوری او تاسولہ دے نہ کالی راو باسئی چہ

تَلْبَسُوْنَہَا ۚ وَتَرٰی الْفَلَکَ مَوَاجِرَ فِیْہِ وَلِتَبْتَغُوْا

چہ تاسو لے اچوئی | او تہ وینے | کشتی | (اوبہ) شلوی روانے وی | پہ دے کئے | اوچہ تاسو لہوئی
تاسو لے اچوئی او تہ کوسے چہ کشتی (د دریاب) اوبہ شلوی (اورولنے دی) داخلہ چہ تاسو دانلہ

مِنْ فَضْلِہٖ وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ﴿۱۴﴾ وَالْقٰی فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیْ

دھغہ فضل | اوچہ تاسو | شکر کوی | اوہغو غور زول | پہ زمکہ کئے | عزدنہ
فضل تلاش کوی اوچہ دھغہ شکر او باسئی - او پہ زمکہ کئے د غرونو میخونہ کینودل چہ

اَنْ تَمِیْدَ بِکُمْ وَاَنْہَرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّکُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵﴾ وَعَلِمَتْ

چہ (نہ) رُغروی | تاسو | او دریابونہ | اولارے | چہ تاسو | لاسہ بیامومی | اوخہ نو نچنبہ (ہم)
تاسو (بواخہ تہ) و نہ رُغروی او دریابونہ (د بھیل) اولارے جوہ کرے چہ تاسو لار بیامومی او (دغہ شان نوہم)

وَبِالنَّجْمِ هُمْ یَهْتَدُوْنَ ﴿۱۶﴾ اَفَمَنْ یَّخْلُقْ کَمَنْ

اوپہ ستور و (ہم) | دوی لاسہ مومی | پس آیا ہغو (اللہ) چہ | پیدا کوی | پہ شان دھغہ چاہے
دیرے نچنبہ لے جوہ کرے او د ستور پہ ذریعہ خلق لار بیامومی - پس آیا خوک چہ پیدا کوی دھغہ چاہے شان

لَا یَخْلُقُ ۚ اَفَلَا تَذْکُرُوْنَ ﴿۱۷﴾ وَاِنْ تَعَدُّوا نِعْمَۃَ اللّٰہِ

چہ ہیٹ ہم نہ پیدا کوی؟ | بیا آیا تاسو غور نہ کوی؟ | اوکہ چرے | تاسو شمیرل غواری | د اللہ نعمتونہ
کیکشی چہ ہیٹ نہ پیدا کوی نوآہا تاسو (دومرہ قدرلہ) غور نہ کوی؟ اوکہ تاسو د اللہ د نعمتونہ شمیرہ کول غواری

لَا تُحْصُوْہَا ۚ اِنَّ اللّٰہَ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۱۸﴾ وَاللّٰہُ یَعْلَمُ مَا تُسْرُوْنَ

نووبہ نہ شمیرل شئی ہغو | بیشک اللہ | نچنبونکے | مہربان د | او اللہ | پوہہ د | پہ ہغو | چہ تاسو بتوی
نووبہ نہ شمیرہ نہ شئی کولے بیشک اللہ نچنبونکے دیر رحیم کوونکے دے او اللہ تعالیٰ نہ معلوم دی خہ چہ تاسو بتوی

وَمَا تَعْلَمُونَ ۝۱۹ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

اوپہ ہفہ خہ چہ تاسو ٲنکارہ کوئ | اوہفہ خیزونہ | چہ دوی ئے بلی | سوا ذہ اللہ نہ
اوہفہ ہم چہ تاسو ٲنکارہ کوئ۔ او کوم چہ دوی ذہ اللہ تعالیٰ نہ سوا بلی، ہفوی

لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝۲۰ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۝

ہفوی نہ ٲیدا کوئ | ہیٹ خیز | اوہفوی خوپخیلہ ٲیدا کوئے شی | مرہ دی | نہ دی ژوندی
ہیٹ ہم نہ شی ٲیدا کوئے بلکہ ہفوی پخیلہ ٲیدا کرے شوی دی، ہفہ قومہ دی ژوندی نہ دی

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۲۱ أَيَّانَ يَبْعَثُونَ ۝۲۲ إِلَهُ الْإِلَهِ وَاحِدٌ ۝

اودوی نہ ٲوہیڑی | چہ کلہ بہ | دوی راپورتہ کوئے شی | ستاسو معبود (خو) | معبود | یودے
اودوی نہ ٲوہیڑی چہ کلہ بہ دوی راپورتہ کوئے شی۔ ستاسو معبود ہم یو معبود دے

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ ۝

ٲس کوم خلق چہ | ایمان نہ راڈری | ٲہ آخرت | زہونہ ددوی | منکر دی
نو خوک چہ ٲہ آخرت بانڈ یقین نہ لری۔ دہفوی زہونہ منکر دی۔

وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝۲۳ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا

اودوی | غرور کوی | یقیناً | چہ اللہ | ٲوہیڑی | ٲہ ہفہ خہ
اوہفوی مان تہ غاورہ وی۔ یقینی خبرہ دہ چہ اللہ تعالیٰ ٲوہیڑی ٲہ ہفہ خہ چہ

يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝۲۴ إِنَّهُ لَإِيحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝۲۵

چہ دوی ٲتوی | اوپہ ہفہ خہ | چہ دوی ٲنکارہ کوئ | بیشکہ ہفہ | نہ خوبنوی | غرور کودنی
دوی ئے ٲتوی اوپہ ہفہ ہم چہ دوی ئے ٲنکارہ کوئ بیشکہ ہفہ مغرورہ خلق نہ خوبنوی۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَا أُنْزِلَ رَّبُّكُمْ ۝۲۶ قَالُوا

اوہرکہ چہ | وویلے شی | دوی تہ | خہ | نازل کری دی؟ | ستاسو ٲروردگار | نودوی دائی
اوہرکہ چہ ددوی نہ ٲیوس وشی چہ ستاسو رب خہ رانازل کری دی۔ نودائی چہ (بس ہم منہ)

أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝۲۷ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ

قصہ دی | دٲخوانو خلقو | چہ دوی بہ وٲتوی | خیل ٲیتی (دگناہون) | ٲورہ ٲورہ | ٲہ ورخ
دٲخوانو خلقو (بے سندہ) قصی۔ (نتیجہ بہئے داوی) چہ دقیامت ٲہ ورخ بہ دخیلوگناہون ٲیتی ہم

الْقِيَامَةِ ۝۲۸ وَمِنْ الَّذِينَ يَضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۝۲۹

دقیامت | اوخہ | ٲیتی | دہفو خلقو | چہ دوی ئے گمراہ کوی | بغیر دعلم نہ واڈرہ | بددی
ٲورہ وٲتوی او دہفو خلقو دگناہون ٲیتی ہم چہ دوی ئے بغیر دعلم نہ گمراہ کری دی، قومہ خرابہ

مَا يَزِرُونَ ۝۳۰ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝۳۱ فَآتَى اللَّهُ

ہفہ خہ | چہ دوی ئے وٲتوی | بیشکہ تدبیر کرے وو | ہفو خلقو چہ | لہ دوی نہ وړاند وړ | ٲس راغ (حکم ذہ اللہ)
دغہ ٲیتی چہ دوی بہ ئے وٲتوی۔ ددوی نہ وړاندو خلقو ہم (دحق خلاف) تدبیر نہ وکرل ٲس ددوی بہ

بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ

دَدوی دِ عمارت (د غور زولو) | د بنیادونو نه | پس راپریوتلو | په دوی باندې | چټ | د پاسه د دوی
په عمارت د الله تعالیٰ (عذاب) د بنیادونو نه رلغ ، پس چټ د دوی د پاسه نه راپریوتلو

وَأَنَّهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ

اوراغ په دوی | عذاب | د کوم ځای نه چې | د دوی خیال نه وو | بیا به د قیامت په ورځ | دوی رسوا کړی
او په دوی د داسې طرف عذاب رلغ چې د دوی پرې گمان هم نه وو بیا به ئې الله د قیامت په ورځ هم

وَيَقُولُ آيُنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ

او د به وائی | کوم ځای دی | زما شریکان | هغه چې | تاسو به | جگړه کوله (مومنانو سره) | د هغه په بار کې
رسوا کړی ، ورته به وائی چې اوس ونبایئ چې زما هغه شریکان کوم ځای دی چې تاسو به د هغوی په حق له (د مؤمنانو سره)

قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ

وائی به | هغه خلک | کومو ته چې ورکړ شوی علم | بیشکه | رسوائی | نن ورځ | او سختی
جگړه کول - نو د علم خاوندان به ووائی چې نن (پوسه) رسوائی او بد بختی په هغه کافرانو

عَلَى الْكُفْرَيْنِ ﴿٢٧﴾ تَتَوَقَّعُهُمُ الْمَلَكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

په کافرانو ده | په هغو خلکو چې | قبض کول به روځو د دوی | فرشتو | دوی ظلم کولو | په خپلو ځانونو
ده ، چې فرشتو ترس نه په داسې حال کې روځونه قبض کړی دی چې لکيا دوی په ځان ئې ظلم کولو

فَالْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

پس د کومه پېښه کړی | صلح | چې مونږ خو به نه کوله | څه بدی | ولې نه | بیشکه الله | پوه ده
نوبیا به هغوی د صلح خبره راجنې کړی چې مونږ خو هیڅ بد نه کول ، ولې نه ! بیشکه الله تعالیٰ ته ستاسو

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

په هغه څه | چې تاسو به کول | پس داخل شئ | په دروازو کې | د دوزخ همیشه به وسیرئ | په هغه کې
د ټولو عملونو خبر ده - نو اوس د دوزخ دروازو ته ورننؤئ ، په دې کې به همیشه پراته یئ

فَلَيْسَ مَتَوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٩﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

پس بد ده | ځای | د کبر ژنو | او وویل شو | هغو خلکو ته | چې پر هېڅ کارې
د مغروره خلقو د پاره څومره خرابه نیکانو نه ده - او څوک چې متقیان دی د هغوی څه تپوس وشی

مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ ط قَالُوا خَيْرٌ ط لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

چې څه | نازل کړی دی | ستاسو رب | نو دوی وائی | ښه خبره | هغو د پاره | کومو چې نیکي وکړه
چې ستاسو رب څه رانازل کړی دی ؟ نو جواب به ورکړی چې ډیر ښه (کلام) ، کومو خلکو چې نیکي وکړه

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ط وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ط وَلَنِعْمَ

په دې دنیا کې | نیکه بدله ده | او څه نا څه کور | د آخرت | غوره ده | او ډیر ښه ده
هغوی د پاره په دې دنیا کې نیکه بدله ده او البته د آخرت کور د ټولو نه به تر دې او ډیر هېڅ کار د هغه

دَارُ الْمُتَّقِينَ ۝ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

کوس | دپرہیزگارانو | باغونہ دی | دہیشہ | چہ دوی بہ داخلیری دے | بہیری بہ | لاند دے نہ
کوس | دپرہیزگارانو | ہفہ دہیشہ اوسیدو باغونہ دی پہ کومو کئے چہ بہ دوی داخلیری دے لاند نہرونہ

الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ

نہرونہ | دوی دپارہ | بہ دوی پہ دے کئے | خہ چہ دوی غواہی | دغہ شان | جزا ورکوی | اللہ
بہیری ہلتہ چہ بہ دوی خہ غواہی ہفہ بہ ورنہ ملاویری ، پرہیزگارانو تہ اللہ تعالیٰ ہم دغہ

الْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ تَوْفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۝ يَقُولُونَ

پرہیزگارانو تہ | ہفہ چہ | قبض کوی روحو ددوی | فرشتے | (پہ دگال کئے چہ) دوی پاکے وی | (دوی تہ) وائی
شان بدلہ ورکوی ، دا ہفہ خلق دی د کومو روہونہ چہ فرشتے (پہ دگال کئے) دباسی چہ دوی پاک ووزشتے بہ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ۝ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

سلام دوی | پہ تاسو | داخل شئی | جنت تہ | دہغو (عملون) پہ بدلہ کئے | چہ تاسو کول -
ورنہ وائی چہ پہ تاسو سلام وی ، او دخیلو (نیکو) عملون پہ بدلہ کئے جنت تہ ورنہ وائی -

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ

ایا دوی انتظار کوی | صرف دے | چہ راشی دوی تہ | فرشتے | یا راشی | حکم ستادرب
ایا دوی (کفار) صرف پہ انتظار کئے دی چہ دوی تہ فرشتے راشی یا ستادرب حکم (عذاب یا قیامت) راشی

كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ

ہم دغہ شان | کرے وو | ہغو خلقو | چہ لہ دوی نہ ورنہ وو | اونہ وو کرے ظلم پہ دوی | اللہ | لیکن
دغہ شان ہغو خلقو ہم کری وو چہ ددوی نہ پنخو استیرشوی دی او اللہ تعالیٰ پہ دوی ہیجو ظلم نہ وو کرے

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ

دوی پنخیلہ | پہ خیلو خانو | ظلم کولو | پس ورسیدلے دوی تہ | بدے (نتیجہ)
بلکہ دوی پنخیلہ پہ خیلو خانو ظلم کولو - نو آخر دوی تہ دخیلو عملون سزا

مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

ددوی دعملون | اوراتاؤشو | پہ دوی | ہفہ (عذاب) | کوم پورے چہ | بہ دوی توفے کولے
ورسیدہ | او ہفہ عذاب ترے نہ را چلیہ شوجہ دوی بہ وریورے توفے کولے -

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا

او دوئیل | ہغو خلقو | کوموچہ شرک وکرو | کہ چرے غوشتے | اللہ | نومون بہ عبادت نہ وو کرے
او دوئیل ہغو خلقو چہ شرک نے کرے وو ، کہ چرے اللہ تعالیٰ غوشتے نو نہ بہ مونہ د اللہ نہ

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ مِّنْ وَلَا آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ

سوا (اللہ) نہ | دغہ خیز | مونہ | اونہ زمونہ پلارنیکہ | اونہ بہ مونہ حرام کرے وو | ادہ دگم نہ پیر
سوا دغہ خیز عبادت کرے وو اونہ زمونہ پلارنیکہ - اونہ بہ مونہ دہفہ د حکم نہ بغیر خہ

مِنْ شَيْءٍ ۖ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ

خه څيز | هم دغه شان | ڪري وو | هغه خلقو چه | له دوي نه وړاندو | پس آيا
څيز حرام ڪړې وو، هم د غصه بهانه هغه خلقو هم ڪړې وې چه ډډوي نه پخوا تير شوي دي، نو ډيځير په

عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝۳۵ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ

د رسولانو په ذمه (خه نور هم) شته | سوا | د تبليغ | ښکاره نه | او بيشکه مونږ لېږلې دې | په هريو
ذمه خو بس دومره قدرې ګار دې چه صفا صفا وينا، ورته ورسوي، او مونږ په هر قوم کې يو نه يو

أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ اَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

اُمّت کيڼې | يو ډيځير | چه عبادت کوي | د الله | او ځان ساتي | له بتانو نه
ډيځير ضرور لېږلې دې (چه ورشه او وايه چه اے خلقو) د الله تعاليٰ عبادت کوي او د بتانو (د عبادت) نه ځان ساتي

فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ

پس ځنې له دوي نه | هغه څوک وو | چه وژهندا ګړې دې | الله | او ځنې له دوي نه | هغه څوک وو | چه ثابت شوي دي | په هغه باندې
نوپه دوي کې ځنې دلې دي چه الله تعاليٰ ورته هدايت وکړو او ځنې داسې دي په کومو چه مګر الهي ثابت نه

الضَّلَالَةُ ۖ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

مګر هي | پس وګرځي | په زمکه کيڼې | پس وګوري چه | څنګه | شو | انجام
شو، نو تاسو لېږ په ملک کيڼې وګرځي او وګوري چه ډډو غزن مګر وګورئو خلقو انجام

الْمُكَذِّبِينَ ۝۳۶ إِنَّ تَحْرِيصَ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ

ډډو غ مګر وګورئو | که چرې | نه خواهش وکړې | په سمه لاس د راوستو د دوي | نو بيشکه | الله
خه شو ؟ که ستا دا تمنا وي چه دوي به په سمه لاس روان شي نو الله تعاليٰ هغه څوک

لَا يَهْدِي مَنْ يَّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۝۳۷

لاره نه ښايي | هغه چا نه کوم چه | هغه مګر اګري | اونشته ډډ دوي | څوک مدد ګمار
په سمه لاس نه ښوي چه يو ځل دې د غنا دپه وجه مګر اګري وي او نه د داسې خلقو څوک مدد ګار شته

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مِنْ

او دوي قسمونه خوري | په الله | سخت | قسمونه | چه نه به راپاسوي | الله | څوک چه
او دا خلق د الله تعاليٰ سخت قسمونه خوري، چه الله تعاليٰ به هغه دوباره نه راتړوندې کوي څوک

يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۸

مړشي | ولې نه ! | او عده ده | دهغه په ذمه | رښتيني | ليکن | اکثر خلق | نه پوهيږي
چه مړشي - ولې نه ! دا وعده خو د الله تعاليٰ په ذمه لاسمه ده ليکن اکثر خلق نه پوهيږي

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ

چه واضحه کړي | په دوي | هغه خبره | چه دوي اختلاف کولو په هغه کې | او چه پوهه شي | هغه خلق
(دوباره بې ځکه ژوند کوي) چه په دوي د هغه څيز حقيقت واضحه کړي په کوم کې چه دوي اختلاف کولو او چه د کافرانو

كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ

چہ کافران دی | چہ بیشکہ دوی | کافران وو - | بیشکہ | زمونزدینا | یوخیزتہ
یقین راشی | چہ ہم دوی دروغشن دؤ - | مونزد چہ دیو خیز د پیداکولو ارادہ

إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾ وَالَّذِينَ

هرکہ چہ مونزد ارادہ وکرو | نومونزد وایو | هفتہ | شه | نوهفہ شی | اوکوموخلقوچہ
و کړو ، نو بس دومره ورتہ وایو چہ "اوشه" نوهفہ اوشی - | اوچاچہ د

هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

هجرت وکړو | الله د پاره | پس له دے نه | چہ په دوی ظلم و شو | خامخا به مونزد دوی له ما وکړو
الله تعالی د پاره هجرت کرے دے ، پس له دے نه چہ ظلمونه پرے شوی وو ، نومونزد به ورله په دنیا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَءَ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ لَوْ كَانُوا

په دنیا کښه | بنه | او اجر | د آخرت | دیر لوئے دے | کاش! هغه خلق
کښه هم دیر به تپکاؤنږه ورکړه او د آخرت اجر خو دیر لوئے دے - کاش! هغه (هجرت نه

يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٤٢﴾

پوهیدے | او کومو خلغوچہ | صبر وکړو | او په خپل رب باند | ئے توکل وکړو -
بلته کیدونکی، پوهیدے - دا هغه خلق دی کوموچہ د صبر نه کار واخستو او په خپل رب باند ئے توکل وکړو

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا

ادنه دی لیبرلی مونزد (پیغمبر) | له تانه وړاند | مکر سری | وحی به رالیبرله مونزد | هغوی طرف ته | پس پیوس وکړی
(اوله پیغمبره!) مونزد له تانه وړاند هم ربل څوک نه بلکه) سری پیغمبران لیبرلی دی چہ وحی به مو ورتنه لیبرله نو د

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَأَنْزَلْنَا

د عالمانو نه | که چیرے تاسو | نه پوهیږئ | په دلیلونو | او کتابونو سره | او نازل کړو مونزد
عالمانو نه پیوس وکړئ که تاسو پخپله نه پوهیږئ (هغوی مو د) ښکاره دلیلونو او کتابونو سره (لیبرلی وو) او مونزد

إِلَيْكَ الذِّكْرُ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ

ستا طرف ته | (دا) قرآن | چہ ته بیان کرے | خلقوته | هغه څه چہ نازل کرے شو | د دوی طرف ته | اوچہ دوی
ستا طرف ته کتاب نازل کرے دے چہ خلقو د پاره (هغه کلام) واضحه کرے کوم چہ د دوی طرف ته نازل کرے شو اوچہ

يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ

غورا و فکر وکړی | آيا به ويرے شول | هغه کوموچہ | تدبیرونه وکړل | یډ | چہ ښنبا سی
دوی د فکر نه کار واخلي - آيا هغه خلق کوم چہ بد بد تدبیرونه اختیاروی بے ویرے شوی دی چہ الله تعالی

اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

الله | دوی | په زمکه کښه | یا راشی په دوی | عذاب | کوم ځای نه چہ
دوی په زمکه کښه ښنبا سی ، یا په دوی باند عذاب راشی | چہ د دوی په دهم

لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٧﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَاهُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٤٨﴾

دوی تہ خبر ہم نہ وی | یا ہفہ ونیسی دوی | پہ تگ راتگ کئے ددوی | پس نہ دی دوی عاجزہ کوونکی
وگمان کئے ہم نہ وی۔ یا دوی پہ تگ راتگ کئے (ناگمانہ) راونیسی، دوی پہ ہیٹو شان ہم (اللہ) عاجزہ کوئے

أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ رَبَّكُمُ لَرَّءَوْفٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٩﴾

یا ہفہ ونیسی دوی | دویرے پہ حالت کئے | پس بیشک ستاسورب | دیر مہربان | رحم کوونکے دے۔
نہ شی، یا پہ داسے حالت کئے دوی ونیسی چہ دوی ویریدی وی، بیشک ستاسورب دیر مہربان (او) رحم کوونکے دے۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَقَّهُوْا

آیا نہ دی | کتلی دوی | طرف دہفہ نہ | چہ پیدا کری دی | اللہ | لہ خیزونہ | چہ کمرخی
آیا دوی چرے داسے خیزونہ نہ دی لید لی کوم چہ اللہ تعالیٰ پیدا کری دی | چہ دہفہ سوری

ظَلَّلَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ

سوری دہفہ | لہ بنی طرف نہ | اولہ کس طرف نہ | سجدہ کوونکی | او دوی
بنی او کس طرف نہ کمرخی، اللہ تعالیٰ تہ سجدے کوی او دوی

دَاخِرُونَ ﴿٥٠﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

عاجزی کوونکی دی | او اللہ نہ | سجدہ کوی | خہ چہ پہ آسمانوں کئے دی | او خہ چہ پہ زمکہ کئے دی
فرمان بردارہ دی۔ (او قول) ذاللہ تعالیٰ تابع دی خومرہ گر خید وکی خیزونہ چہ پہ آسمانوں کئے دی او

مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ ﴿٥١﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ

لہ جاندارونہ | او فرشتے (ہم) | او دوی | غور نہ کوی۔ | دوی ویریدی | دخیل رب نہ
خومرہ چہ پہ زمکہ کئے دی او فرشتے (ہم) | او دوی خیل مان لوئے نہ گنری، دخیل ہفہ رب نہ ویریدی

مَنْ فَوْقَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٥٢﴾ وَقَالَ اللَّهُ

چہ ددوی د پاسہ دے | او دوی کوی | ہفہ خہ چہ | دوی تہ حکم کوئے شی | او وویل | اللہ
چہ ددوی د پاسہ (غالب) دے او ہم ہفہ کار کوی د کوم چہ دوی نہ حکم کوئے شی۔ او اللہ تعالیٰ فرما

لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ

مہ نیسی | معبودان | دودہ | بیشک | ہفہ خو | معبودے | یو
چہ تاسودودہ معبودات مہ نیسی، (یاد ساتی) چہ بیشک معبود صرف یو دے۔

فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٥٣﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

پس ہم لہ مانہ | ویریدی | او ہم دہفہ | خہ چہ | پہ آسمانوں کئے | او زمکہ کئے دی
پس ہم لہ مانہ ویرہ کوی۔ او خہ چہ پہ آسمانوں کئے دی او خہ چہ پہ زمکہ کئے دی قول ہم دہفہ دی

وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَا۟ أَفْغَيْرَ ۚ اللَّهُ تَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾ وَمَا

او ہم دہفہ | بندگی | واجب دہ | پس آیا غیر | ذاللہ نہ | تاسو ویریدی | او ہفہ خہ چہ
او ہم دہفہ عبادت لایم دے، آبا تاسو ذاللہ تعالیٰ نہ سوا دنور نہ ویریدی او تاسوسرہ

يَكُم مِّن نَّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ

تاسوسره دی | له نعمت نه | پس الله د طرف نه دی | بیا هرکله چه | تاسوته رسیدی | تکلیف | نوهغه نه | چه خه | نعمت دے | نوهغه د الله تعالی د طرف نه | بیا هرکله چه تاسوته خه | تکلیف رسیدی | تاسو هم هغه

تَجْعَرُونَ ۝ ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ

فریاد کوئی | بیا هرکله چه | لرے کری | تکلیف | له تاسونه | نوهم هغه وخت | یوه ډله | ته فریاد کوئی ، بیا هرکله چه | له تاسو تکلیف لرے کری | نو له تاسونه خه | خلق فوراً د خپل رب

مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ

له تاسونه | خپل رب سره | شریک مقرر وی | چه دوی ناشکری وکړی | دهغه خه | چه ورکړی دی مونږ دوی سره شریک مقرر وی - د پاره د دے | چه خه مونږ دوی له ورکړی د دهغه ناشکری وکړی

فَتَمْتَعُواْ قَلِيلًا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ

پس تاسو فائدو اخلي | پس ډیر زس | به تاسوته معلومه شی | او مقرر وی دوی | د پاره دهغوچه | دوی پرته پوهیږی | نو (خو ورځی) مزه وکړی زه به تاسوته حال معلوم شی. او دوی هغه چاله چه دوی نه پخپله نه پیژنی زموږ

نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۖ تَاللّٰهِ لَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ۝

برخه | له هغه خه نه | چه مونږ ورکړل دوی | په الله قسم | خامخا به تپوس کړی له تاسو | دهغه خه چه تاسو له ځان نه ترې | په ورکړی رزق کښه برخه مقرر وی ، قسم په الله | چه تاسونه به خامخا داسه بهتانو نو په حقله پوښتنه کړی

وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْيَتِىٰ سُبْحٰنَهُ ۚ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُونَ ۝

او دوی مقرر وی | الله د پاره | لونه | پاک دے هغه | او ځان د پاره | خه چه دوی غواړی (یعنی ځان) | او دوی الله تعالی له لونه مقرر کړی دی (حالانکه) هغه پاک د ځان له هغه خه غواړی کوم چه د دوی خوښ

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا

او هرکله چه زبیر ورکړه شی | بوله په دوی کښه | د جینی | نومی | مخ د دکه | تور | دی (یعنی ځان) حال دا چه هرکله په دوی کښه چاته د لور زبیر واورول شی نو دهغه مخ تک تور شی

وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ

او دے له غم نه ډک وی | پټیږی | له خلقونه | په وجه د شرم | دهغه خه | چه ده ته زبیر ورکړه | او هغه غزن شی ، د کوم څیز چه د که ته زبیر ورکړه شو د دے د شرم په وجه هغه د قوم نه پټ مخ کړی

أَيُّسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ ۖ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۖ أَلَا سَاءَ

چه وساقی دا | په ذلت سره | یا بنځه کړی دا | په خاوره کښه | یادساته بد دے (او سوچ کوی) چه ذلت ووزغی او (لور ژوندی) پرید دی یا ئه په خاورو کښه بنځه کړی ، یادساته چه د دے

مَا يَحْكُمُونَ ۝ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ

هغه خه | چه دوی نه فیصله کوی | کوم خلق چه | ایمان نه لری | په آخرت | د دوی مثال | دا فیصله ډیره خرابه ده ، کوم خلق چه په آخرت ایمان نه راوړی - دهغوی مثال ډیر

السَّوْءِ ۚ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۶۰

بددے | اود اللہ دپارہ دے | مثال | دتو لو نہ اوچت | اودھغہ دیر غالب | خاوند د حکمت دے۔
خراب دے | اود اللہ تعالیٰ شان دیر اوچت دے | اودھغہ زبردست د حکمت خاوند دے۔

وَلَوْ يُوَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ

وکه چیر | ونیسی | اللہ | خلق | پہ وجہ د ظلم ددوی | نو پڑیہ نزدی | پہ دے (زمکہ) | خہ خوزید وکے خیز
وکه چیرے اللہ تعالیٰ خلق ددوی د ظلم پہ وجہ نیولے نو هغه به د زمکہ پہ مخ هیئ سادار نہ ووپریہ

وَلَكِنْ يُوَخِّرُهُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَاِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ

لیکن | هغه مهلت و رکوی دوی | تروخت | مقرس پورے | بیا چہ کلہ راشی | مقر وخت ددوی
لیکن هغه دوی تہ یو مقرس وخت پورے مهلت و رکوی ، بیا هر کلہ چہ ددوی وخت راشی

لَا يَسْتَاخِرُونَ سَاعَةً ۚ وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ۝۶۱ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ

نور و ستو بہ پاتے نہ شی دوی | یوساعت | اونہ بہ وړاند لاہشی | اودوی مقر ووی | اللہ دپارہ
نونہ بہ یوساعت وروستو کیدے شی اونہ بہ وړاند کیدے شی، او (نن) دوی اللہ له هغه خہ

مَا يَكْرَهُونَ ۖ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ أَنَّ

هغه خہ چہ | دوی نے نہ خو نبوی | اوبیانوی | ژبے ددوی | دروغ خبرہ | چہ
مقر ووی چہ یخپیلہ خپل ھان له نے نہ خو نبوی، اود دوی ژبے دروغ وائی ، چہ

لَهُمُ الْحُسْنَىٰ ۖ لَآ جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ

دوی دپارہ | بنہ حال دے | لانی خبرہ دہ | چہ | دوی دپارہ | دوزخ دے | اوبیشک دوی
د دوی پہ برخہ کینے تش بنہ والے دے، دوی له خوبس یو خیز دے چہ هغه د دوزخ اور دے اوبیشک دوی

مُفْرَطُونَ ۝۶۲ تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ

بہ وړاند لیرے شی (دوزخ ته) | د اللہ قسم | بیشک | مونز لیری لک (پیغمبران) | د اومتو طرف ته | له تانه وړاند
بہ (دوزخ ته) وړاند لیرے شی - د اللہ قسم مونز له تانه وړاند هم اومتو طرف ته پیغمبران لیری دی

فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَليَهُمُ الْيَوْمَ

بیا بنائستہ کرل | دوی دپارہ | شیطان | عملونه ددوی | پس هغه | ملکرے ددوی | نن ورځ
بیا شیطان ددوی (خراب) عملونه دوی ته بنائستہ بنکاره کرل، پس نن هغه ددوی دوست دے

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۶۳ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ

اودوی دپارہ | عذاب دے | دردناک | اونہ دے | نازل کرے مونز | پہ تاباند | کتاب
اودوی (تولو) دپارہ دردناک عذاب دے - اومونز پہ تاباند داکتاب ھک نازل کرے دے

إِلَّا لِنُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ ۖ وَهُدًى وَرَحْمَةً

مگر | دپارہ دے | چہ تہ بیان کرے | دوی ته | هغه خبرہ | چہ دیکه اختلاف کو یو پہ هغه کینے | اودایت | اور حمت
چہ تہ ددوی اختلافی خبرے دوی ته په بنہ شان واضح کرے، اود (د کتاب) د مؤمنانو دپارہ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۳﴾ وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا

هغه خلقوله | چه ایمان راوی | او الله | را دورو له | له اسمان نه | اوبه پس ژوندی کړه
هدایت اورحمت دے - او الله تعالى دیر نه اوبه راوورو له نو د هغه په ذریعہ له

بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ

په دسره | زمکه | پس له مرګ (شاپړن) د هغه نه | بیشکه | په دے کې | نخښه ده | هغه خلقو د پاره
زمکه دا وچیدونه پس بیا ژوندی کړه - په دے کې هغه چاله غټه نخښه پرته ده چه خبره

يَسْمَعُونَ ﴿۶۴﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا

چه اوسه | په غورسوه | او بیشکه | تاسو د پاره | په څارو کې | عبرت دے | موږ څښو تاسو ته | له هغه نه
نه غوږ یردی | او تاسو د پاره په څارو کې هم یو لوی سبق (پروټ) دے ، موږ د هغوی د څیتو

فِي بُطُونِهِمْ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا

چه په څیتو د دوی کې دی | له مینځ | د سوتو | اودینه نه | پیو | خالص | مزیدار
د سوتو اود د ویتو د مینځ نه تاسو له صفا او مزیدار پیو څښلو له

لِّلشَّارِبِينَ ﴿۶۵﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ

څښونکو د پاره | اوله میوونه | د تجورو | اود انګورو هم | چه تاسو جوړوئ | له هغه نه
درکو - او د تجورو او د انګورو له میوونه تاسو د نشه څیزونه

سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۶۶﴾

نشه | ادرتري | ښه دهم | بیشکه | په دے کې | نخښه ده | هغه خلقو د پاره | چه عقل لری
جوړوئ او ښه رزق هم (حاصلوئ) ، بیشکه په دے کې نخښه ده هغو خلقو د پاره چه عقل لری

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

او الهام وکړد | ستارب | د شاتو پچۍ ته | چه ته جوړه | له غرونو نه | کورونه
اوستارب د شاتو د پچۍ په زه کې دا خبره وایوله چه ته په غرونو ، کورونو ، اونو او په

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿۶۷﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

اوله اونو ته | اوله هغه نه | چه دوی ته چتونه جوړوي | بیا خوره | له هر قسم میوونه
هغو او چتو او چتو عمارتونو کې چه خلق ته جوړوي کور جوړکړه - بیا هر قسم میوے وخوره

فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرِجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ

بیا روانه شه | په لاسو | د خپل رب | چه آسانه دی | راوړئ | له څیتو د هغه نه | د څښلو څیز (شات)
بیا د خپل رب په آسانو لاسو باند ځه - د دوی د څیتو نه د څښلو یو څیز (شات) دوی

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ ۚ لِلنَّاسِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

مختلف دی | رنگونه د هغه | په هغه کې | شفاء ده | خلقو د پاره | بیشکه په دے کې
چه رنگونه ته مختلف دی | په هغه کې خلقو د پاره شفاء ده ، بیشکه په دے کې هغو خلقو

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ ﴿٦٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ

نخبہ دہ | ہغو خلقو د پاره | چہ فکر کوی | او الله | پیداکړئ تاسو | بیا | بہ مره کړئ تاسو
له نخبہ پرته دہ | چہ د فکر نه کار اخلو - او الله تاسو پیداکړئ بیا بہ ہم هغه تاسو له مرگ درکوی

وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكُلِّ لَا يَعْلَمُ

اوله تاسو نه | هغه هغو کوی | چہ ورکړو له شی | چیر د خوارئ عمر ته | چہ | نه پوهیږی
اوله تاسو نه | هغه ناکاره عمر (سخت بوډوالی) ته رسولے شی | چہ د پوه نه پس بیا (سردوبال)

بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَاللَّهُ

پس د پوهیدو نه | په هغه څیز | بیشکه | الله | پوهه | د قدرتونو خاوند دے | او الله
په هغه پوهه نه شی ، بیشکه الله تعالیٰ په هر هغه پوهه (او) د قدرتونو خاوند دے | او الله

فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ

فضیلت ورکړه دے | له تاسو نه | په ځو باند | په روزئ کې | پس نه دی هغو خلق
تاسو له په یو بل باند | په روزئ کې فضیلت درکړه دے ، نو چاله چہ د فضیلت

فُضِّلُوا بِرَأْدِي رَزَقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ

کو مو چہ فضیلت ورکړه دے | داپس کوونکی | د خپله روزئ | هغه چاته | چہ مریان دی د دوی | چہ دوی
ورکړه شو دے هغوی داسه نه کوی چہ د خپله برخه مال خپلو مریانو له ورکړی ، چہ قول به

فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٧١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ

په هغه کې | برابر (شی) | پس آیا د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او الله | پیداکړه
دے هغه برابر شی ، نو آیا دوی د الله تعالیٰ د نعمت نه انکار کوی ؟ او الله تعالیٰ تاسو د پاره

لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ

تاسو د پاره | هم له تاسو نه | ښځې | او پیداکړه | تاسو د پاره | له ښځو ستاسو نه
هم له تاسو نه ستاسو جوړه پیداکړه ، او ستاسو له ښځو نه (ستاسو) ځامن او

بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ

ځامن | او نهسی | او هغه روزئ درکړه تاسو ته | له پاکیزه څیزونو نه | نو آیا په باطل باند
نهسی پیداکړه ، او تاسو له د پاکیزه څیزونو نه روزئ درکړه ، نو آیا دوی

يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَيَعْبُدُونَ

دوی ایمان راوړی | او د نعمت | د الله | دوی انکار کوی | او دوی عبادت کوی
باطل څیزونه منی ، او د الله تعالیٰ د نعمتونو نه انکار کوی ، او دوی د الله تعالیٰ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ

بغیر | د الله نه | د هغه څه | چہ مالک نه دی | دوی د پاره | د رزق | له آسمانونو
نه بغیر د هغه څیزونو عبادت کوی ، چہ د آسمانونو او زمکه نه دوی ته د روزئ ورکولو هیڅ هم

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ

اولہ زمکنہ | ذہبتہم | اونہ دوی داکولے شی | پس مہ | میانوی | اللہ دپارہ
اختیار نہ لری اونہ دہغے معبودانو دوس خبرہ دکا ، نو تاسو اللہ تعالیٰ تہ مثالونہ مہ

الْأَمْثَالُ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ ضَرْبَ

مثالونہ | بیشک | اللہ | پوہیزی | اوتاسو | نہ پوہیزی | بیان کرد
اوروی ، بیشک اللہ تعالیٰ رہہ ہر خبرہ | پوہیزی اوتاسو نہ پوہیزی - اللہ تعالیٰ یومثال

اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ

اللہ | یومثال | چہ یو غلام دے | چہ بل پہ اختیار کئے دے | ہغہ قدرت نہ لری | پہ ہیٹہ خیز
بیانوی چہ یو غلام دے چہ دبل پہ اختیار کئے دے (او) پہ ہیٹہ خیز قدرت نہ لری

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ

(اور بل) ہغہ شوک | کوم لہ چہ مونز روزی ورکے دے | لہ خیل طرف نہ | روزی | بنہ | پس ہغہ | خرچہ کوی
اویو ہغہ شوک دے کوم لہ چہ مونز دخیل طرف نہ نہ رزق ورکے دے | پس ہغہ لہ دے نہ پہ

مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوْنَ ۖ الْحَمْدُ لِلَّهِ

لہ ہغہ نہ | پہ پتہ | او پہ بنکارہ | آیا دوی برابر دی ؟ | تول تعریفونہ | اللہ دپارہ دی
پتہ او پہ بنکارہ خرچہ کوی ، آیا دا دواہہ برابر دی ؟ (ہیٹہ نہ) تول تعریفونہ اللہ دپارہ دی

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ

بلکہ | اکثر لہ دوی نہ | نہ پوہیزی | اوبیان کرد | اللہ | (بل) مثال | ددوؤ سرد
لیکن پہ دوی کئے اکثر نہ پوہیزی - اوللہ تعالیٰ ددوؤ سرد یو بل مثال بیانوی

أَحَدُهُمَا يَأْتِيكُمْ لِيَقْدِرَ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ

یو پہ دے دواہہ کئے | مونکا دے | قدرت نہ لری | پہ ہیٹہ خیز | او ہغہ | پیتہ دے
چہ پہ دوی کئے یو مونکا دے چہ پہ ہیٹہ کار قادر نہ دے او دخیل مالک دپارہ پیتہ

عَلَى مَوْلَاهُ لَا آيِنًا يُوجِّهُهُ لآيَاتٍ مَّخِيَرٍ هَلْ يَسْتَوِي

پہ خیل مالک باند | کوم خلے نہ | چہ دہغہ لیبری | نہ راوی | خہ خیر | آیا | برابر دے
جوہر شوے دے ، ہغہ چہ کوم خواہم دے لیبری نو بنیگرہ لے دلاسہ نہ کیبری آیا برابر دے شی

هُوَ ۚ وَمَنْ يَأْمُرْ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٦﴾

ہغہ | او ہغہ کس | چہ حکم کوی | دانصاف | او ہغہ | پہ لارہ دے | سمد
دا او ہغہ شوک چہ دانصاف حکم ورکوی او خیل پہ نیغہ لارہ راستہ دے

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ

اوللہ دپارہ دی | پتہ خبرے | دآسمانون | اوزمک | اونہ دہ | معاملہ | دقیامت
او دآسمانون او دزمک دپتہ خبرو علم ہم اللہ تعالیٰ تہ دے ، او دقیامت راتل بالکل داسے دی

إِلَّا كَلِمَةٍ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ط إِنَّ اللَّهَ

مکر | پہ شانِ درپ | دَسترے | یا ہفہ | (دَدے نہ ہم) زیات نزد دے | بیشک اللہ
لکہ دَسترے رسیدل | یا دَدے نہ ہم زیات نزد دے - بیشک اللہ تعالیٰ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ

پہ ہر خیز باند | قادر دے | او اللہ | راوویستلئی تاسو | لہ خیتونہ
پہ ہر خیز باند قدرت لری ، او اللہ تعالیٰ تاسو ستاسو دَ میندو دَ خیتونہ

أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

دَ میندو ستاسو | چہ تاسونہ پوہیدی | پہ ہیٹ خیز | او جوہرے کھل | تاسو دَ پارہ | غورونہ
راوویستلئی پہ داسے حال کتے چہ پہ ہیٹ نہ پوہیدی ، او اللہ تعالیٰ ستاسو غورونہ ، سترے

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞ أَلَمْ يَرَوْا

او سترے | او زرو نہ | دَ پارہ دَ چہ تاسو | شکر ادا کھئی | آیانہ دی کتلی دوی
او زہونہ جوہر کھل چہ تاسو شکر ادا کھئی - آیا دے خلقو

إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ ط مَا يُمْسِكُهُنَّ

مارغانوہ | چہ دَ حکم پابندی | پہ فضا کتے | دَ آسمان | نہ راہننگوی دوی خوک
مارغان نہ دی لیدی چہ دَ آسمان پہ فضا کتے دَ حکم پابندی ، دوی صرف اللہ تعالیٰ

إِلَّا اللَّهُ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

مکرمون | اللہ | بیشک | پہ دے کتے | نخبے دی | ہغو خلقو دَ پارہ | چہ ایمان لری
راہننگ کھئی دی - بیشک پہ دے کتے دَ ایمان راوونکو خلقو دَ پارہ نخبے دی -

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم

او اللہ | جوہر کھئی دی | تاسو دَ پارہ | کورونہ ستاسو | دَ اوسید وٹلے | او جوہر کھئی دی | تاسو دَ پارہ
او اللہ تعالیٰ تاسو دَ پارہ ستاسو کورونہ دَ سکون ذریعہ وگرھول او تاسولہ لے دَ خارو دَ

مِّنْ جُلُودٍ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ

لہ خرمونہ | دَ خارو دَ | کورونہ (خیمہ) | چہ تاسو سپک مومئی ہفہ | پہ ورخ دَ سفر خیل
خرمونہ داسے کورونہ جوہر کھل چہ ہفہ دَ سفر پہ ورخ او دَ قیام پہ وخت کتے (پہ دوارو

وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۖ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا

او پہ ورخ دَ ہیرہ کیدو ستاسو | اولہ وھو دَ ہفہ نہ | او لہ پشمونو دَ ہفہ نہ | اولہ وینبتو دَ ہفہ نہ
موقعو | تاسو سپک بیا مومئی او دَ ہغوی دَ وھئی نہ او دَ پشمن نہ او دَ وینبتونہ ستاسو دَ کورسا مانونہ او

أَنثًا وَمَتًى إِلَىٰ حِينٍ ۞ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ

سامانو (دکور) | او فائدہ دہ | یوے مردے پورے | او اللہ | جوہر کھل | تاسو دَ پارہ | لہ ہغو خیزونہ | چہ ہغو پید کھل
دَ فائدہ خیزونہ جوہر کھل چہ تریو وخت پورے (ترے نہ فائدہ واخلئی) او اللہ تعالیٰ تاسو دَ پارہ دَ خیلو پید کھل و خیزونہ

ظِلًّا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ

سُورِ | اوهفہ جوہرِ کِل | تاسو دِ پارہ | دَعزُونہ | غارونہ | اوهفہ جوہرِ کِری دی | تاسو دِ پارہ
سُورِ جوہرِ کِل او تاسولہ تے پہ غرونو کہنے دِ پناہ اخستلو ہایونہ جوہرِ کِل او تاسولہ دے جامے جوہرِ

سَرَايِلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ وَسَرَايِلَ تَقِيكُمْ بَأْسَكُمْ

جائے | چہ ہفہ وساقی تاسو | لہ کرمی نہ | او جائے (رزغرے) | چہ وُساقی تاسو | لہ جھنگ نہ
کرمے چہ دکرمی نہ مو بیچ کوی ، او خہ داسے جائے چہ (دیوبل سرے) بہ جھنگو کئے ستاسو حفاظت

كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾

دغه شان | هغه پوره کوی | خپل نعمت | په تاسو باند | دپاره د دښمنه تاسو | حکم د منی
کوی، الله تعالی د غم خپل نعمتونه تاسو پوره کوی، دپاره د دښمنه تاسو فرمان برداروسی

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٨٢﴾ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ

بیا که چرخ دوی محراب دوی | پس بیشکه | په تاباندا | رسول دی | بنکاره | دوی پیژنی | نعمت
نوکه (اوس هم) دوی محراب دوی نو ستا په ذمه خو (نورخه نشته تش) خرگند خبر رسول دی - دوی دالله نعمتونه

اللَّهُ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ

دَاللّٰہ | بیا (ہم) | دوی انکار کوی لہ ہفے نہ | او اکثر یہ دوی کہے | ناشکرہ دی | او یہ کومہ درخچہ | مونبر اپانقو
دیر بسہ پٹنی او بیا (سرہ دیوہ) ترے نہ انکار کوی او یہ دے کہے اکثر خلق ناشکرہ دی او یہ کومہ ورخچہ یہ مونبر

مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

دَهر یو | اُمّت نه | یوگواه | بیا به | اجازت نه شی ورکول | هغو خلقوته | چه کافران د
دَهر یو اُمّت نه یوگواه راپاخوؤ ، بیا به کافرانوته (د بخت پیش کولو) اجازت ورکول نه شی ، اونه به

وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

وَنَبِّهْ لَهُ دُورِي نَهْ | عَذْرُوْنَهْ قَبْلُوْهْ شَيْ | اَوْ هَرَكَلَهْ چِهْ | دُوِيْنِي | هَفَهْ خَلْقِ | كَوْمُوْچِهْ ظَلَمْ وُكْرُوْ | عَذَابِ
دَدُوِيْ هَفَهْ عَذْرُوْ قَبْلُوْهْ شَيْ - اَوْ هَرَكَلَهْ چِهْ هَفَهْ خَلْقِ كَوْمُوْچِهْ ظَلَمْ كَرُوْ وُوْ عَذَابِ دُوِيْنِي

فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ^(٨٥) وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ

نو کموے به نه شی | له دوی نه | اونه به | دوی ته | مهلت ورکولے شی | او هر کله به | اوینی | هغه خلق
بیابه نه | د دوی نه (عذاب) کموے شی | اونه به | دوی ته | مهلت ورکولے شی | او هر کله به | مشرکان خپل

أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَائُنَا الَّذِينَ

چہ مشرکان دی | چیل شریکان | نوؤبہ وائی | اے ربہ زمونہ ! | ہم دادی | زمونہ شریکان | کوم چہ
شریکان (معبودان) وُوبینی ، نووبہ وائی | اے زمونہ ربہ ! | دا زمونہ ہفہ معبودان دی کوم چہ

كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقُوا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ

مونڙ بلل | بے له تانه | بيا دوی به واپس کړی | د دوی طرف ته | دا خبره | چه بيشکه تاسو
مونږ له تانه سوا بلل ، بيا به هغوی دوی ته دا جواب ورکوی چه بيشکه تاسو

الشیخ

لَكَذِبُونَ ﴿۸۳﴾ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ يُؤْمِنُونَ السَّلَامَ وَضَلَّ

دروغزن یئی | اور اودانڈیہ کئی دوی | اللہ طرفتہ | پہ دغہ ورخ | فرمانبرداری (عافری) | اور ک بہ شی (ہیر بہ شی) |
دروغزن یئی - (اور مشرکان ہم) پہ دغہ ورخ اللہ سرہ د صلح بناو تری ، او خیل قول بہتانو نہ بہ

عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۸۴﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

لہ دوی نہ | ہفہ خہچہ | دوی بہ لہ خانہ تہل | کو مو خلقوچہ | کفر و کفر | او منع کول (خلق)
ترے نہ ہیر شی - چاچہ د کفر لاسرا غورہ کرے وہ او نور خلق لے د

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا

د اللہ د لاسرے نہ | مونڈ بہ زیات و رکھو دوی | عذاب | د پاسہ | عذاب | ولے چہ دوی بہ
اللہ تعالیٰ د لاسرے نہ منع کول ، ہغوی لہ بہ مونڈ د یوے د پاسہ بلہ سزا زیاتہ کرد ، حکم چہ ہغوی

يُفْسِدُونَ ﴿۸۵﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

فساد کولو | او پہ کومہ ورخ چہ | مونڈ بہ راپا خوو | دہر یو امت نہ | یو گواہ
بہ (پہ دنیا کئے) فسادو نہ کول او ہفہ ورخ (ہم د یاد جو کہ دہ) چہ مونڈ بہ دہر یو امت نہ یو یو گواہ ہم

عَلَيْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ

پہ دوی | ہم لہ دوی نہ | او مونڈ بہ راولو | تا | گواہ | پہ دے کافرانو
د ہغوی د مینہ نہ راوچت کرد ، اوتا بہ د دے خلقو پہ مقابلہ کئے گواہ راو پاسد کرد

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى

او مونڈ نازل کرد | پہ تاباند | د کتاب (قرآن) | بیان لو د پارہ | دہر خیز | او ہدایت
او مونڈ پہ تاباند د کتاب (قرآن) نازل کرے دے چہ پہ دے کئے دہر خیز واضح بیان دے او مسلمانو

وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۸۶﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ

اورحمت | اوزیرے | مسلمانانو د پارہ | بیشکہ | اللہ | حکم کوی
د پارہ ہدایت رحمت او زیرے دے - اللہ تعالیٰ یقیناً تاسو تہ د انصاف او د

بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَانِي ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ

د انصاف | او د نیکی | او د امداد و رکولو | خیلوانو تہ | او منع کوی
نیکی کولو او خیلوانو تہ د (مالی) امداد و رکولو حکم کوی او د بے حیائی

عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۸۷﴾

لہ بے حیائی نہ | اولہ بدی | او ظلم نہ | ہفہ نصیحت کوی تاسو | چہ تاسو | نصیحت حاصل کرئی
د بد و کارونو او د سرکشئی نہ منع کوی او تاسو تہ نصیحت کوی چہ تاسو نصیحت حاصل کرئی

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ

او پوسہ کرئی | وعدہ | د اللہ | ہر کلمچہ | تاسو وعدہ د کرئی | اومہ ماتوئی | قسمونہ
او د اللہ تعالیٰ وعدہ پوسہ کرئی ، ہر کلمچہ تاسو وعدہ د کرئی او قسمونہ د بخولو نہ پس

بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا

دَھغ دَ پخولونہ پس | اوبیشک جو پکری دے تاسو | اللہ | پہ خیلو خانو نو باند | ضامن
مہ ماتوی | حال دادے پہ تاسو پہ خیل خان باند | اللہ تعالیٰ ضامن جو پکری دے

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۙ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَقْصَتْ

بیشک | اللہ | پوہیری | پہ ہفہ خہ پہ تاسو کوئی | اومہ کییری تاسو | پہ شا دَھغ بنی | پہ وسپر دل ہف
بیشک اللہ تعالیٰ ستاسو دَ تلو کارونو نہ خبر دے | اوتاسو دَھغ بنی پہ شان مہ کییری پہ خیل تارونہ

غَزَلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَلًا

یشلی شوی پیری خیل | پس دَ مضبوطونہ | تو پتے تو پتے | تاسو جو روئی | خیل قسمونہ | دَ دخل و رکولو ذریعہ
بہ لے دَ مضبوطونہ پس بیا ریشہ ریشہ کرل ، پہ (پہ چل ول) تاسو ہم خیل قسمونہ دَ ضاد کو ذریعہ

بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا

پہ خیل میں کینے | پہ شی | یوہ دلہ | اوجتہ (غالب) | لہ بلے دے نہ | بیشک
و مگر حوئی | پہ دے عرض پہ یو تو لے دَ بل توی نہ زیاتہ فائدہ اوجتہ کری - اللہ ہم دے

يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

از مینیت کوی پہ تاسو | اللہ | پہ دے سرہ | او خامخا بہ بنکارہ کری | پہ تاسو | پہ ورخ | دَ قیامت
ستاسو از مینیت کوی ، او دَ قیامت پہ ورخ بہ درتہ ہفہ قول (حقیقت) بنکارہ

مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۙ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ

ہفہ خبرہ | پہ کومہ کینے پہ تاسو | اختلاف کولو | او کہ غوشتلے | اللہ | نو جو پکری بہ وی تاسو
کری پہ تاسو یہ پکینے اختلاف کولو | او کہ اللہ تعالیٰ غوشتلے نو تاسو قول بہ لے

أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

اُمّت | ہم یو | لیکن | ہفہ گمراہ کوی | ہفہ شوک | پہ ہفہ وغواری | او ہدایت کوی
یو امت کری وی | خو ہفہ پہ دَ چا پہ حقلہ وغواری نو ہفہ گمراہ کری او دَ چا پہ حقلہ پہ

مَنْ يَشَاءُ ۖ وَلَتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۙ

ہفہ پاتہ پہ | ہفہ وغواری | او تاسو نہ ضرور پیوس کییری | دَھغو (علونو) پہ حقلہ | پہ تاسو بہ کول -
وغواری نو ہدایت ورنہ کوی او تاسو پہ خہ کارونہ کوئی دَھغ پہ حقلہ بہ درنہ خامخا پوشتنہ کییری

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمُ

اوتاسو مہ جو روئی | خیل قسمونہ | دَ دخل و رکولو ذریعہ | پہ خیل میں کینے | پہ و خوئیری | قدم
او لے مؤمنانہ | تاسو خیل قسمونہ یو بل لہ دَ دو کے و رکولو ذریعہ مہ جو روئی ، ہسے نہ پہ دَ چا قدم دَ

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ

پس | دَ کلکوالی دَھغ نہ | او تاسو و خکی مزہ | دَ بدی (مصیبت) | پہ سبب دَھغ | پہ منع کول بہ تاسو
مضبوطیا نہ پس (بیا) و خوئیری او تاسو نہ بہ دے خبرہ تکلیف و رسی پہ خلق بہ دَ اللہ تعالیٰ دَ لایع

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۲﴾ وَلَا تَشْتَرُوا

لارے نہ | دَاللہ | اوتاسو دپارہ | عذاب دے | دیرلوئے - | اوتاسو مہ اخلئی
نہ متع کول | اوتاسولہ بہ دیرلوئے عذاب درکھے شی - اودَاللہ تعالیٰ (سرہ کھڑے) وعدہ

بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ

پہ بدل دوعدے دَاللہ | قیمت | لہر | بیشکہ خہ چہ | دَاللہ سرہ دی | ہفہ | دیر غورہ دی
(د دنیا) دلہرے فائدے پہ عوض مہ خرخوئی : بیشکہ کوم عوضو نہ چہ اللہ تعالیٰ سرہ دی ہفہ تاسولہ دیر

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا

تاسو دپارہ | کہ چرے تاسو | پوہیری - | ہفہ خہ چہ | تاسو سرہ دی | ہفہ بہ فنا کیری | او خہ چہ
بہتر دی کہ تاسو پیرے پوہیری - خہ چہ تاسو سرہ پراتہ دی | ہفہ بہ ختم شی او خہ چہ

عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ۖ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمُ

دَاللہ سرہ دی | ہفہ (تل) باقی پکیردنی | اومون بہ ضرور کرو | ہفوتہ | کوموچہ صبرو کرو | اجر د دوی
اللہ سرہ پراتہ دی ہفہ (تل) باقی دپاتے دی او خوک چہ ثابت قدم پاتے شو ہفوتی نہ بہ مونہر خا مخاچیل

يَاحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ

د دے نہ غورہ | ہفہ عملونہ | چہ دوی بہ کول | چاچہ عمل و کرو | نیک | سرہ وی
اجر و رکود دہفوتیو کارونو پہ عوض کئے کوم چہ ہفوتی کول - نیک عمل چہ ہر خوک کوی کہ نارینہ وی او کہ

أَوْ أَنْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ

او کہ بئحہ وی | او ہفہ | مؤمن وی | نومون بہ خا مخا ژوند و رکرو ہفوتہ | ژوند | پاکیزہ
زنانہ خوجہ ہفہ مؤمن وی ، نومون بہ ورلہ ضرور (پہ دنیا کئے) پاکیزہ ژوند و رکرو

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ يَاحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۵﴾ فَإِذَا

اومون بہ خا مخا و رکرو دوتی | د دوی اجر | د دوی د بشو عملونو | چہ دوی بہ کول - | بیا ہر کلمہ چہ
او خا مخا بہ ورلہ (پہ آخرت کئے) دہفوتی د بشو کارونو پہ عوض کئے اجر و رکرو - | نو ہر کلمہ چہ

قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۹۶﴾ إِنَّهُ لَيْسَ

تہ کولے | قرآن | نو پناہ غواہہ | دَاللہ | د شیطان | رتھ شوی نہ | بیشکہ نہ دے
تہ قرآن لوستل غواہے نو د شیطان مردود (د شر) نہ پناہ غواہہ - د ہفہ قابو پہ

لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۹۷﴾ إِنَّمَا

د دہ | (خہ) زور | پہ ہفو خلقو چہ | ایمان تے راڈی | او پہ خیل رب باند | توکل کوی | بیشکہ چہ
داسے خلقو نہ چلیبری چہ ایمان تے راڈی وی او پہ خیل رب توکل کوی - د ہفہ قابو پہ

سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوْنَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿۹۸﴾

غلبہ د دہ | پہ ہفو خلقو دہ چہ | دوستی کوی دہ سر | او کوم خلق چہ | دَاللہ سرہ | شریک مقرر وی -
بس پہ ہفہ چا چلیبری چہ ہفہ خیل دوست گنزی او د (ہفہ پہ تعلیم) اللہ لہ شریکان پیدا کوی -

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ

اودھکہ چہ | بد کرو مونز | یو آیت | پہ خاتمے | بدل آیت | او اللہ | بنہ پوہہ | پہ ہفتہ | پہ ہفتہ نازوی
اودھکہ چہ مونز دیو آیت پہ بدل کئے بل آیت راولیرو | او اللہ تعالیٰ پہ ہفتہ بنہ پوہیری تہ چہ

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾ قُلْ

نودو وائی | بیشک | چہ تہ | لہ خان نہ جوہونکے | بلکہ اکثر دوی | تہ | پوہیری | دواہ
رالیبری نو داخلق ووائی چہ تہ خوبس تش دروغ ترو نکئیے ، نا ! بلکہ پہ دوی کئے اکثر خلق تہ پوہیری

نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا

نازل کرے دے | روح القدس (جبرائیل) | ستادرب لہ طرف نہ | پہ حق سرہ | چہ مضبوط کری (پہ ایمان) | مؤمنان
تہ وواہ چہ داجبرائیل امین ستادرب لہ طرف نہ پہ حق نازل کرے دے چہ دایماندارو خلقوایمان پرے

وَهُدَىٰ ۖ وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ

اودھایت | اوزیرے دے | مسلمانو دپارہ | او بیشک مونز پوہیرو | چہ دوی
مضبوط کری اود مسلمانو دپارہ ہدایت اوزیرے دے - او مونز تہ بنہ معلومہ دہ چہ دوی

يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ

وائی | بیشک چہ | دکا تہ زدہ کوی | یواسان | ژبہ | دہفتہ چا | دوی نسبت کوی
وائی چہ دکا تہ خویوسرے بنود نہ کوی | حال دل چہ کوم سہری تہ دوی داسے برناحقہ نسبت

إِلَيْهِ أَعْجَبِي ۖ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ

طرف دہفتہ | عجبی (غیر عربی) | اودا | ژبہ | عربی دہ | واضحہ | بیشک | ہفتہ خلق چہ
کوی دہفتہ ژبہ خو عجمی دہ اودا قرآن خویہ صفاعرربی ژبہ کئے راغلے دے - شوک چہ د

لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

ایمان نہ راوری | پہ آیتونو داللہ | لارہ نہ بنائی دوی تہ | اللہ | اودوی دپارہ | عذاب
اللہ تعالیٰ پہ آیتونو ایمان نہ راوری | اللہ تعالیٰ ہتوی پہ سمہ لاس نہ یوئی | اودھتوی لہ دردناک

أَلِيمٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

دردناک | بیشک | جوہوی | دروغ | ہفتہ خلق | چہ ایمان نہ لری
عذاب مقہر دے دروغ ترومنکی خو ہفتہ خلق دی چہ داللہ تعالیٰ پہ آیتونو باند

بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۵﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ

پہ آیتونو داللہ | اودھم داخلق دی | دروغشن | شوک چہ انکارو کری | داللہ
ایمان نہ راوری ، اودھم داخلق پورہ دروغشن دی - شوک چہ دایمان راوہ نہ پس

مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ ۖ وَقَلْبُهُ مَطْمَئِنٌّ

دخپل ایمان راوہ نہ پس | سوادہفتہ چانہ | چہ مجبورہ کرے شوئی | اوددہ زبہ | مطمئن وی
داللہ تعالیٰ نہ انکارو کری سوادہفتہ چانہ کوم چہ مجبورہ کرے شی ، اودہفتہ زبہ | پہ ایمان باند

بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مِّنْ شَرٍّ بِالكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ

پہ ایمان | لیکن | خوک چہ | پرانیزی | پہ کفر سرہ | (خیلہ سینہ | نو پہ هغوئ باندہ
مطمن وی (نوداے بندہ مستثنیٰ دے) خوچاچہ خیلہ سینہ کفر نہ پرانستله ، نو پہ هغوئ بہ

غَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

غصہ | د الله | اودوی دیارہ | عذاب | دیرلوئے | دا حکہ چہ دوی
د الله تعالیٰ غضب وی ، او هغوئ لہ لوئے عذاب مقرر دے - دا حکہ چہ دوی

اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِيَ

خوبن کرد | ژوند د دنیا | پہ آخرت | اوداچہ الله | لارہ نہ بنائی
د آخرت پہ مقابلہ کنے د دنیا ژوند خوبن کرد ، اوداچہ الله تعالیٰ کافرانو خلقو تہ

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ

قوم | د کافرانو | ہم دا خلق دی چہ | مہر و طے دے | الله
سمہ لارہ نہ بنائی - ہم دا هغه خلق دی د کومو پہ زردنو ، غورونو

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

د دوی پہ زردنو | او د دوی پہ غورونو | او د دوی پہ سترگو | او ہم دا خلق دی
او سترگو باندہ چہ الله تعالیٰ مہر لگوئے دے ، او ہم دا خلق د خیل

الْغٰفِلُونَ ﴿۱۵﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۱۶﴾

(د دین نہ) بے خبرہ | ہیئت شک نشہ | چہ دوی | پہ آخرت کنے | نقصان موندونکی دی
انجام نہ) بے خبرہ دی ، دا لازمی خبرہ دے چہ پہ آخرت کنے بہ دا خلق پہ زیان کنے پراتہ وی -

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا

بیا | بیشک ستارت | هغو خلقو دیارہ | چہ هجرت ئے و کرد | پس لہ دے نہ چہ | پہ مصیبتون کنے و پھوٹو
د دوی برعکس ستا پروردگار د هغه چا پہ حقلہ چہ پہ سختو سختو آزمیبتونو کنے اچولے شوی

ثُمَّ جَاهِدُوا وَصَبِرُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

بیا | هغوی جہاد و کرد | او صبر ئے و کرد | بیشک | ستارت | پس لہ هغه نہ | بخشنو کنے
و د او د هغه نہ پس ئے هجرت و کرد او (پہ تکلیفونو باندہ) د صبر نہ کارواختو ، نو ستارت د دے کارونو نہ

رَّحِيمٌ ﴿۱۷﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تَجَادُلُ عَنْ نَفْسِهَا

مہربان دے | پہ هغه ورځ | چہ رایہ شی | هر یو کس | چہ جگرہ بہ کوی | د خیل طرف نہ
پس بخشنو کنے مہربان دے - پہ کومه ورځ چہ بہ هر څوک د خیل طرف نہ راہی - او جگرہ بہ کوی

وَتُؤْتَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ وَضَرَبَ

او پوره بہ ورکړے شی | هر نفس تہ | څه چہ دہ کړی وی | او پہ دوی بہ ظلم نہ شی کولے | او بیان کرد
او هر چا تہ بہ د د کا د عملونو پوره پوره بدل وړکولے شی او پہ دوی بہ ظلم نہ شی کولے ، او الله تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً كَانَتْ أَمْنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا

الله | مثال | ديو کلی | چه دو هغه په امن الام نيونک | راتله به هغوی ته | روزی هغوی
د یو کلی د خلقو مثال ورکوی چه هغوی په امن او اطمینان سر و سیدل ، روزی به ورته فراخه

رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ

فراخه | له هر ځای نه | بیا ناشکری وکړه دغه کلی | د نعمتونو د الله | پس وڅکولو هغوی ته الله
د هر څه غاړه نه راتله ، خو هغوی د الله تعالی د نعمتونو ناشکری وکړه ، نو الله تعالی

لِبَاسٍ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٢﴾

جامه | د لوړې | او د ویرې | په سبب د هغه څه چه | دوی به کول -
د هغوی د عملونو په وجه | په هغوی باندې لوڅې قحط او دیره راوستله

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

او بیشکه راغی دوی ته | یو پیغمبر | له دوی نه | پس دوی دروغ ژن وکړلو هغه | نو و نیول دوی
او بیشکه هغوی ته هم له هغوی نه یو پیغمبر راغی نو هغوی د دروغ ژن وکړلو نو هغوی عذاب

الْعَذَابِ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١١٣﴾ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

عذاب | او دوی ظالمان وو | پس خورئ | له هغه څه نه | چه روزی درکړده تاسو الله | حلاله
و نیول او هغوی ظالمان وو - پس څه چه الله تعالی تاسوله درکړی دی ، له هغه نه حلال

طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ رَآيَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١١٤﴾

پاکیزه | او شکر کوئ | د نعمت د الله | که چرې تاسو هم د هغه | عبادت کوئ
او پاکیزه څیزونه خوئ ، او د الله تعالی په نعمتونو شکر و بائئ که تاسو په رښتیا | د هغه عبادت کوئ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ

بیشکه | هغه حرام کړې ده | په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | د خنزیر
هغه خو په تاسو باندې مرداره او وینه او د خنزیر غوښه او کوم څیز چه د الله تعالی نه

وَمَا أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ

او هغه څه | چه پر نامه یاد شوی وی د غیر الله | بیا څوک چه مجبور شي | نافرمانه نه وی | اونه د حد نه تیریدونکي
سوا د بل چا په نامه منل شوې وی حرام کړی دی ، بیا څوک چه مجبور شي او نافرمانه او د حد نه تیریدونکي

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

نو بیشکه الله | بخښونکي | مهربان دے | او تاسو مه وایئ | هغه څیز نه | چه بیانوی
وی نو بیشکه الله تعالی بخښونکي مهربانه دے - او تاسو مه وایئ هغه چه ستاسو ژبه دروغ

الْسِّنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ

ژبه ستاسو | په دروغه | چه دا حلال دی | او دا حرام دی | د پیاوړې د چه تاسو وتری | په الله
بیانوی ، چه دا حلال دی او دا حرام دی ، نیټه نه داشی چه تاسو په الله مانې

الْكَذِبُ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

دروغ | بیشک | کوم خلق چه | تہی | پسا اللہ باند | دروغ | ہغوی ناکامیابی
دروغ و تہی ، بیشک شوک چه یہ اللہ تعالیٰ د دروغو تہمتونہ لکوی ہغوی ہشکلہ نجات نہ بیاموی

مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا

(داخو) فائدہ | بردہ شان | اودوی دپارہ | عذاب | دردناک | او یہ ہغو باند | چه یہودیان دی
(د دنیا) بردہ شان عیش دے او (بیا) ہغوی لہ دردناک عذاب مقرر ک۔ او شوک چه دیہودو یہ دین دی

حَرَمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

حرام کرل مونز | ہغہ خہ چه | مونز بیان کری دی | پہ تا | لہ دے نہ وہاند | او ظلم نہ دے کرے مونز یہ دی
یہ ہغوی باند مونز ہغہ خیزونہ حرام کری دو کوم چه موتاتہ پخوا بیان کری دی . او مونز یہ ہغوی باندیہم

وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

او لیکن دوی | پہ خیلو حانونو | ظلم کولو | بیا | بیشک ستارب | ہغو خلقو دپارہ
زیاتہ نہ دے کرے ، بلکہ ہغوی پخیلہ پہ حان زیاتہ کولو - بیا بیشک ستارب ہغو خلقو دپارہ کوموچہ

عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

یہ عملونے وکیل | خراب | پہ ناپوہئی سرہ | بیا توبہ وکری | پس لہ دے نہ
یہ ناپوہئی سرہ بد عملونہ وکیل بیا لہ ہغہ نہ پس ہغوی توبہ وکری اوخیل

وَأَصْلَحُوا ۚ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٩﴾

او اصلاح وکری | بیشک ستارب | پس لہ ہغہ نہ | بخشونک | مہربان دے
حان سم کری نو پس لہ دے نہ ستارب یقیناً . بخشونک مہربان دے

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ

بیشک | ابراہیم | دو | لوئے پیشوا | فرمانبردار | د اللہ | یوحیزیہ (حق تہ مائل) | ادنہ دوہغہ
بیشک ابراہیم (د خلقو لوئے پیشوا) د اللہ تعالیٰ فرمان منونک او صرف حق طرف تہ مائل دو - اوہغہ لہ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٠﴾ شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ ۖ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ

لہ مشرکانونہ | شکر کونکے دو | دہغہ د نعمتون | ہغہ د غور کرے دو | اودہ تہ ہذا وکری
مشرکانونہ نہ دو ، د اللہ تعالیٰ د نعمتون شکر گزار دو ، (اللہ تعالیٰ) دے غور کرے دو (او یہ سمہ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢١﴾ وَاتَّبِعْهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ

سمہ لاسے طرف تہ | اودر کرہ مونز دہ تہ | پہ دنیا کئے | بشکرہ | ادبیشک دے بہ
لائے روان کرے دو - او مونز ورتہ پہ دنیا کئے ہم بنہ حالت وکری دو او یہ آخرت

فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ

پہ آخرت کئے ہم | لہ نیکو بند کانونہ وی | بیا مونز وحی وکری | ستا طرف تہ | چه پیروی وکری | د دین
کئے خویہ صالحان کئے شمیر دے - بیا مونز ناتہ دا وحی وکری چه د ابراہیم پہ لاسہ

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۲۳﴾ إِنَّمَا جُعِلَ

د ابراهيم | چه يو مخيزو | او نه دو | له مشرکانو نه | بيشکه مقرر کړې شوي دي
روان اوسه چه يو مخيزو | او په مشرکانو کې شامل نه وو - (د) سبت (احترام) خو په هغه

السَّبْتِ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ

(احترام) دورغ دغالي | په هغو خلقو باندې | کومو چه اختلاف وکړو | په هغه کې | او بيشکه | ستارب | به فيصله وکړي
چا مقرر شوي دي چه په دې حقله اختلاف کړي وو او بيشکه ستارب به د قيامت په ورځ

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۲۴﴾ أَدْعُ

ددوي په مينه کې | په ورځ د قيامت | په هغه هغه کې | چه دوي به په هغه کې اختلاف کولو | دعوت وکړه (خلق)
د دوي په مينه کې فيصله وکړي په کومو خبرو کې چه دوي اختلاف کولو - ته د خپل رب

إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ

د خپل رب د لارې طرف ته | په حکمت | او په نصيحت | بڼه سره | او بحث وکړه دوي سره
د لارې طرف ته په حکمت او په بڼه نصيحت سره بلنه کوه ، او دوي سره په

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

په داسې طريقه | چه بڼه وي | بيشکه | ستارب | هغه بڼه پوهيږي | په هغه چاچه | گمراه شو
بهنه طريقه بحث کوه ، بيشکه ستارب ته بڼه معلومه ده چه څوک د هغه د لارې نه

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَإِنْ عَاقَبْتُمْ

د هغه د لارې نه | او هغه بڼه پوهيږي | په سمه لار موندونکو | او که چرې | تاسو بدله اخلئ
گمراه شوي دي ؟ او هغه د هدايت خاوندان هم بڼه پيژني - او که تاسو بدله اخستل

فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ

نو تاسو بدله اخلئ | په مثل د هغه | چه تاسو سره معامله شوکه په هغه | او که چرې تاسو صبر وکړئ | نو خاوندان
غواړي نو بس دومره قدر درد ورته ورسوي ثومره چه تاسو رسوي او که صبر وکړئ نو د کار د

خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۱۲۶﴾ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ

بڼه دې | صبر کوونکو د پاره | اوتې صبر کوه | او نه دې صبر ستا | مگر د الله په مدد
صبر کوونکو د پاره ډير بهتر دې ، او (په غېږه) ته صبر کوه او ستا صبر خو بس د الله تعالی په توفيق

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۷﴾

اوتې مه غمژن کيږه | په دوي باندې | او نه شه | زه که تنگ | له هغه نه | چه دوي ته تدبير کوي
دې او د دوي په حال غم مه کوه ، او د دوي په خبرو نو خپل زه مه تنگ کوه

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ﴿۱۲۸﴾

بيشکه الله | سره دې | د هغو خلقو | چه پرهيزگاري | او هغو خلقو (سره دې) | چه نيکي کوونکي دي -
بيشکه الله تعالی د هغه چا سره مل دې څوک چه پرهيزگاري او څوک چه بڼه سلوک ساتي

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مَكِّيَّةٌ مِائَةٌ وَ (شروع) دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہرباں دیر زیات رحم کوونکے ۵ پہ دے کئے ۱۱۱ ایقونہ ۱۲ او ۱۲ کوغ کاڈی
سورۃ بنی اسرائیل پہ مکہ کئے نازل شو
شروع کوم دَاللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیادرحم خاوند دے۔

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

پاک دے | ہفتہ ذات چہ | بوئے تلو | خیل بندہ | دَشِبے | لہ مسجد | حرام نہ
(اللہ) ہفتہ پاک ذات دے چہ خیل بندہ (محمد صلی اللہ علیہ وسلم) لے شپہ پہ شپہ د مسجد حرام (خانہ کعبہ) نہ

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ

طرف د مسجد اقصیٰ نہ | ہفتہ کوم لہ چہ | برکت و در کرد مونز | چار چا پیرہ دھغ | چہ و بنیو مونز دہ
مسجد اقصیٰ (بیت المقدس) نہ بوتلو چہ دھغ کیر چا پیرہ (علاقہ) لہ مونز برکتونہ و رکری دی چہ مونز دہ تہ خیل

مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ① وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

خیل غخبے | بیشک ہفتہ | آوریڈونکے | لیدونکے دے | ادور کرد مونز | موسیٰ تہ کتاب | اومونز جوہر دھغ
نخبے و بنیو، بیشک اللہ تعالیٰ آوریڈونکے اولیدونکے دے اومونز موسیٰ لہ کتاب و رکرو اد دالکتاب) مونز

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ② ذُرِّيَّةَ مَنْ

ہدایت | بنی اسرائیل د پاره | چہ تاسو مہ نیسی | بے لہ مانہ | خوک کار ساز | اولادہ! دھغ چا
بنی اسرائیل د پاره د ہدایت ذریعہ کر خولے وہ چہ (خبردار) زمانہ بغیر بل ہیشوک خیل کار ساز و نہ کھڑی لے دھغ چا اولادہ

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ③ وَقَضَيْنَا

مونز سوارہ کرل | د نوح سرہ | بیشک ہفتہ دُو | بندہ | شکر گزار | اولیکلی و د مونز
چہ مونز د نوح سرہ (پہ کشتی کئے) سوارہ کری وئی، بیشک نوح یو شکر گزار بندہ و۔ اومونز بنی اسرائیل تہ پہ

إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ

بنی اسرائیل د پاره | پہ کتاب کئے | چہ تاسو بہ فساد کوئی | پہ زمکہ کئے | دودہ خلہ
خیل کتاب کئے دا خبرہ پہ گو تہ کرے وہ چہ تاسو بہ پہ ملک کئے دودہ خلہ فساد کوئی

وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ④ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

اد تاسو خاٹھا سرکشی کوئی | سرکشی لویہ | پس ہر کہ چہ راشی | دخت دے وعدے | پہ دواہو کئے و دومی | نورا و بہ لیر د
او دیرہ سرکشی بہ کوئی | پس ہر کہ چہ پہ دواہو کئے د و دومی وعدے (د پورہ کیدو) دخت راغے

عَلَيْكُمْ عِبَادَ النَّارِ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ

پہ تاسو باند | خیل بندکان | جنگیالی | سخت | پس دوی بہ ورنوئی | پہ مینہ د کورونو کئے
نومونز پہ تاسو باند خیل داسے بندیان و گومارل چہ ہغوی دیر جنگیالی و، نوستاسو پہ کورونو درنوتل اد داوہ

وَكَاَنَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑤ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

و داوہ وعدہ وہ | چہ پورہ کید لہ پہ | بیا مونز در کرلہ | تاسوتہ | غلبہ | پہ دوی باند | اومونز تاسو مہ در کرد
داسے وعدہ وہ چہ خاٹھا پہ پورہ کید لہ | بیا مونز (دواہرہ) تاسولہ پہ ہغوی باند غلبہ در کرلہ او پہ مالونو او پہ

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ⑥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ

په مالونو | او ځانونو سره | او مونږ جو پرکړئ تاسو | زيات | لښکر | که چرې نیکې وکړه تاسو | نو نیکې مو وکړه
ځا مو ستا سوا مډ او وکړه او تاسو نه مویو لومړۍ ټولۍ جوړه کړه - که تاسو ښه کوئ نو خپل ځان د پاره

لَا أَنْفُسَكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ

د خپلو ځانونو د پاره | او که چرې تاسو بدې وکړه | نو خپلو ځانونو د پاره | بیا هرکله به راغی | (وخت) د دویمې وعده
ښه کوئ ، او که بد کوئ نو ځان سره به بد کوئ ، نو بیا چه د دویمې نېټې وخت راغی

لَيْسَوءًا ۖ وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ

چه دوی وران کړي | مخونه ستاسو | او چه دوی داخل شي | جومات ته | څنگه چه دډا داخل شوو | په اول ځل
چه هغه (دښمن) ستاسو مخونه وران کړي او هغوی په مسجد (افضل) کيږي ورننوځي لکه چه هغوی په اول ځل درنوځي

وَلِيَتَبَيَّرُوا مَاعَلَوْا تَنْبِيْرًا ⑦ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ

او چه تس تس کړي | کوم ځمکې چه غلبه بیا موی | په پورې تس تس کولو سره | امید ده چه | ستا سرب | هغه به رحم وکړي پتاسو
و دا د اچ کوم ځمکې غلبه بیا موی هغه پوره برباد کړي - امید ده چه ستا سرب په تاسو رحم وکړي

وَإِنْ عُدْتُمْ عَدُنَا ۖ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

او که چرې | تاسو را و پس کږېږئ | نو مونږ به هم را و پس شو | او جوړه کړو مونږ | دوزخ | کافرانو د پاره
او که تاسو بیا هغه څه وکړل نو مونږ به هم هغه کور او مونږ دوزخ کافرانو د پاره قید خانې جوړه

حَصِيرًا ⑧ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

قید خانې | بیشکه دا | قرآن | لاسه بنسټ | هغه کومه چه | د ټولو نه ښه ده | اوزیرۍ وړکوي
کړه ده - بیشکه دا قرآن هغه لاسه بنسټ کومه چه بالکل ښه ده ، او کوم ایماندار

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ⑨

مؤمنانو ته | هغه کوم چه | عمل کوي | ښه | چه بیشکه دوی له | اجر ده | لومړۍ
چه نیک کارونه کوي هغوی ته زیرۍ وړکوي چه د هغوی د پاره ډیر لومړۍ اجر مقرر ده -

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑩

او دا چه کوم خلقي | ایمان نه راوړي | په آخرت | مونږ تیار کړه | هغوی پاره | عذاب | دردناک
او دا چه کوم خلقي په آخرت باندې ایمان نه راوړي مونږ هغوی د پاره دردناک عذاب تیار کړه ده

وَيَذُرُّ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۖ وَكَانَ الْإِنْسَانُ

او دعا کوي | انسان | د بدې | په شان د دعا دده | د نیکي | اوده | او ده | انسان
او ځه انسانان د عذاب د پاره داسې دعا غواړي لکه چه هغه د نیکي دعا غواړي او انسان ډیر تلوار کوونکي

عَجُولًا ⑪ وَجَعَلْنَا الْيَلَّ وَالنَّهَارَ آيَةً ۚ وَالْيَلَّ الْيَلَّ

تلوار کوونکي | او مونږ جوړه کړي | شپه | او ورځ | دوه ځلې | په نوره کړه مونږ | نڅښه | د شپې
دې - او مونږ د شپې او ورځې ته دوه ځلې جوړه کړي دی نو د شپې هغه نڅښه مخته کړه

وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ

اوجوبہ کرہ مونڊ | نختنبہ ددرے | روبسانہ | چہ تاسو وُلُوتُو | فضل (روزی) | دَرَب خیل
دہ او ددرے نختنبہ موروبسانہ کرے دہ | چہ تاسو | یکنے د خیل رب فضل لتوے شی

وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّينَ وَالْحِسَابَ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلْنَاهُ

اوپہ تاسو معلوم کړئ | شمیر | د کلونو | احساب | ادرخیز | مونڊ بیان کړو
اوپہ د کلونو شمیر او (نور) حساب درتہ معلومیر | ادرخیز مونڊ پہ تفصیل سرہ بیان

تَفْصِيلًا ۚ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ

پہ تفصیل سرہ | او ہر انسان | زوہند کړو مونڊ | ددہ قسمت (علمنامہ) | ددہ پہ غایہ کنے | اومونڊ بہ راوباسو
کړے دے - اومونڊ ہر چا علمنامہ ددہ غایہ امیل کړے دے ، اود قیامت پہ

لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۚ ۱۳ اِقْرَأْ كِتَابَكَ ۖ

دہ دپارہ | پہ ورځ د قیامت | یو کتاب | چہ وہ موی ہفہ | سپردے | اولولہ | خیل کتاب (علمنامہ)
ورځ بہ ورتہ یوہ علمنامہ مخامخ کیږدو چہ سپردے بہ ئے و وینی (اودہ ویلے شی) خیلہ علمنامہ اولولہ

كُفِيَ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۚ ۱۴ مَن اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا

کافی ئے | تہ بخیلہ | تن ورځ | د خیل حان خلاف | احساب | چلچہ | لارہ بیامونده | نویقیئہ
نن تہ د خیل علمنامہ د حساب دپارہ پہ خیلہ کافی ئے - څوک چہ پہ سمہ لارہ نویقیئہ د

يَهْتَدِى لِنَفْسِهِ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَلَا تَزِرُ

ہفہ لارہ بیامونده | خیل حان دپارہ | او څوک چہ گمراہ شو | توبیشک چہ گمراہ شو | خیل حان دپارہ | اودہ وچتوی پیئے
خیلہ فائدے دپارہ ئے ، او څوک چہ بے لارہ شی نوہفہ د خیل نقصان دپارہ بے لارہ شی او ہیڅوک بہ د

وَاِزْرَةً ۖ وَزَرَ اٰخَرٰی ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰی نَبْعَثَ رَسُوْلًا ۚ ۱۵

څوک پیئے وچتوئے | پیئے دبل | اودہ یومونڊ | عذاب درکوونکی | ترے چہ | مونڊ ولیدو | څوک پیغیر
بل پیئے نہ وچتوی ، او مونڊ عذاب نہ ورکوو ترڅو چہ یو پیغیر ونه لیدو

وَإِذَا ارْتَدَّآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرِفِيْهَا ففَسَقُوْا فِيْهَا

اوهرکله چہ | مونڊ وغواړو | چہ مونڊ هلاک کړو | یو کل | نومونڊ حکم وکړو | د هفہ مالدار خلقتوہ | نو هغوی نافرمانی وکړه په دے
اوهرکله چہ مونڊ اراده وکړو چہ یو کل د هلاک کړو نو د هفہ ملے مالدارو خلقتوہ حکم وکړو نو (د هکونو منلو په ځان) هغوی

فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۚ ۱۶ وَكَمْ اَهْلَكْنَا

بیانابته شوئې | په هغوی باند | خبره (د عذاب) | پس هلاک کړل مونڊ هغوی | په پورکشان هلاک | او څومره | مونڊ هلاک کړل
پکښه وړانف شروع کړی نو د عذاب تاپه پرے و لگی نومونڊ هغه تباہ او برباد کړو اومونڊ څومره (دیر) امتونہ

مِّنَ الْقُرُوْنِ مِّنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ۖ وَكُفِيَ بِرَبِّكَ يَذُنُّوْبٍ عِبَادَهُ

کلی | د نوح نه پس | او کافی دے | ستاربت | په گنا هونو | د بندگانو خپلو
د نوح علیہ السلام نه پس هلاک کړی دی ، او د کافی دے چہ ستاربت د خپلو بندگانو د گنا هونو نه

خَيْرًا ۱۷ بَصِيرًا ۱۸ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا

خبردار | بینا | شوک چہ | غواہی | پہ تندی (پہ دنیا کئے) | مونہ بہ زور و کڑ | ہفتہ | پہ دے دنیا کئے
خبر دے اور ہفتہ وینی ہوئی شوک چہ پہ تندی د دنیا (گتھو) خواہش لری مونہ بہ ورلہ پہ تندی پہ دنیا کئے

مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا

خومرہ چہ مونہ و غواہ | چا د پارہ | چہ مونہ و غواہ و | ہیا | مونہ مقرر کرے دے | ہفتہ د پارہ | دوزخ | ہفتہ داخلہ پہ دے کئے
ورکرو خومرہ چہ و غواہ و او د چا پہ خقلہ چہ و غواہ و ، خوبیا بہ ورلہ دوزخ تیار کرو چہ پہ ہفتہ کئے بد حالہ

مَذْمُومًا مَذْهُورًا ۱۹ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا

بد حالہ | شرے شوے | او شوک چہ غواہی | آخرت | او کوشش و کڑ ہفتہ | د پارہ | د مناسب کوشش
او بد چالہ ورنوئی ۔ او شوک چہ د آخرت خواہش ساتی او ہفتہ دے ہفتہ پہ مناسب کوشش کوی

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۲۰ كَلَّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ

او دے مؤمن دی | پس ہم داخل دی | چہ کوشش د دوی | قبول شو | ہریولہ | مونہ و رکرو دے | دوی تہ ہم
او مؤمن ہم وی ، نو دے داسے خلق کوششوتہ بہ مقبول وی ۔ مونہ د ہرچا امداد کو د دوی ہم

وَهُؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۲۱

او دوی تہ ہم | لہ بخشش | د رب ستانہ | اونہ دے | بخشش | ستادرب | منع شوے
او د ہفتوی ہم داستا د رب و رکرو دے ، او ستادرب و رکرو پہ چا بند نہ دے ۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ

د وگورہ | چہ خٹکے | مونہ فضیلت و رکرو | حنولہ | پہ حنو بانہ | او خامخا آخرت دے | لوبو درجو والا
تہ وگورہ ! چہ مونہ دوی لہ خٹکے پہ یوبل بانہ (پہ دنیا کئے) فضیلت و رکرو دے او البتہ د آخرت درجے دے قولونہ لوئے

وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۲۲ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا

او د پرلوتے | پہ فضیلت کئے | مہ مقررہ | د اللہ سرہ | شوک بل معبود | پس تہ بہ کیشیے | بد حالہ
او پہ فضیلت کئے د قولونہ زیاتے دی ۔ اللہ سرہ شوک بل معبود مہ جوہرہ ، کئی بد حالہ بے مدد گارہ بہ

مَّخْذُورًا ۲۳ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَٰهَ الْإِلَٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ

بے مدد گارہ | او حکم کرے دے | ستارب | چہ عبادت مہ کوئی | مکر صرف دہفتہ | او موریلار سرہ
ناست پاتے شے ۔ او ستارب دا حکم کرے دے چہ بے دہفتہ نہ د بل ہیچا عبادت مہ کوئی او موریلار سرہ

إِحْسَانًا ۲۴ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا

احسان کوئی | کہ چہ دوی ورسیری | تاسرہ | بوہا والی تہ | یولہ دوی نہ | یادوی دواہہ
نبہ سلوک ساتی ، کہ پہ دوی کئے یو یا ہفتہ دواہہ ستا پہ و ہا سہ بوہا والی تہ ورسیری

فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَوْفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

پس مہ وایہ | دوی تہ | اف دہم | اور تہ مہ کوہ د دوی تہ | او وایہ | دوی تہ | خبرہ
نو تاسو دوی تہ اف قدرلہ ہم و نہ کرئی او دوی مہ رہتی او دوی سرہ پہ نرمی خبرہ

کَرِيْمًا ۲۳) وَخَفِضَ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ

نبیہ | اوںکے کمرے | دوی دپارہ | مہ | د عاجزی | لہ مہربانی نہ | او دواہ
کوہ - او دھوئی پہ وہاں پہ مینہ محبت سرہ د عاجزی نہ تہیت وسیرہ ، او داسے دایہ چہ

رَبِّ اَرْحَمُهُمَا كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ۲۴) رَبُّكُمْ اَعْلَمُ

اے ربہ زما! | پہ دواہ رحم وکرہ | لکھ ٹنگہ | چہ دوی زہ پالیم | بہ دہ وکوالی کئے | ستاسورب | نبیہ پوہیری
اے زماربہ! | پہ دواہ و بانہ رحم وکرہ | لکھ چہ دوی پہ دہ وکوالی کئے زما پالنے کمرے دہ ، حقہ چہ ستاسو پہ

بِمَا فِي نَفْسِكُمْ ۲۵) اِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْاَوَابِينَ

پہ ہفہ | چہ ستاسو پہ زہ نو کئے | کہ چرے یی تاسو | نیکان | نو بیشک ہفہ | دے | رجوع کو نو دپارہ
زہ نو کئے دی ستاسورب نبیہ معلوم | کہ تاسو نیکان یی ، نو ہفہ د تو بے ایستونکو خلقو د پارہ

غَفُورًا ۲۵) وَاِنَّ الْقَرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

مخبونکے | او ورکرہ | رشتہ دارتہ | حق دھفہ | او مسکین | او مسافرتہ
مخبونکے دے - او رشتہ دار ، محتاج او مسافر تہ دھوئی حق ورکرہ

وَلَا تُبْذَرُ تَبْذِيرًا ۲۶) اِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوْا اِخْوَانَ الشَّيْطٰنِ

او فضول خرچی مہ کوہ | پہ فضول خرچی کو لوسرہ | بیشک فضول خرچہ کوونکی | دی | ورونہ | دشیطانانو
او مال بے حایہ مہ الوزوہ | بیشک فضول خرچہ خلق د شیطانانو ورونہ دی

وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۲۷) وَاِمَّا تَعْرِضْنَ عَنْهُمْ

او دے | شیطان | دخیل رب | ناشکرہ | او کہ چرے تہ مخرواہے | لہ دوی نہ
او شیطان دخیل رب چیر زیات ناشکرہ دے او کہ چرے تہ لہ دوی نہ تنگ کو دپارہ

اِبْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا

پہ انتظار کئے | د رحمت | دخیل رب | چہ تہ امید کو دھفہ | نو وایہ | ہوئی تہ | خبرہ
د دے چہ ستادرب لہ طرف تہ ہفہ فراخی راشی چہ ستاورتہ امید و نہ دی نو ہوئی تہ پہ نرمی سرہ جواب

مَّيْسُورًا ۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا

پہ نرمی | او مہ ساتہ | خیل لاس | تہ | خیل ختہ پورے | او مہ خوروہ ہفہ
د کوہ - او خیل لاس خیل ختہ پورے تہ ساتہ یعنی شوم مہ جوہیرہ) ، او نہ لے بالکل پراستی

كُلَّ الْبِسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا ۲۹) اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ

پہ پورہ خورو لوسرہ | پس تہ بہ کینے | ملامتہ | تش لاسے | بیشک ستارب | فراخہ کوی
چلوہ ، کئی ملامتہ تش نور لاس بہ ناست پاتے شہ ، بیشک ستارب چاد پارہ چہ غواہی

الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ ۳۰) اِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ

روزی | چاد پارہ چہ غواہی | او تنکوی | بیشک ہفہ | دے | پہ خیلو بند کاو
رزیق فراخہ کوی او (چاد پارہ چہ غواہی) تنکوی
بقینا ہفہ لہ خیلو بند کاو نہ نبیہ

خَبِيرًا بَصِيرًا ۳۰ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ

خبردار | دانا | اومہ وژنئی تاسو | اولاد خپل | له ویرے | دتنگدستی نه خبردے اوهغه وینی کوزی، او خپل اولاد د غریبی د ویرے نه مه وژنئی،

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۖ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ۳۱

مونږ | روزی ورکوو دوی ته | اوتاسونه هم | بیشکه ددوی وژل | ده | گناه | لویه مونږ هغوئ له هم روزی ورکوو اوتاسوله هم، بیشکه ددوی وژل ډیر غټ جرم ده

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِيَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ سَبِيلًا ۳۲

اومہ نزدې کړئ | زنا ته | بیشکه دا | ده | بے حیائی | اوبده | لار ده او د زنا خوانه هم مه ورنزدې کړئ داغټه بے شرمی ده او ډیره خرابه لار ده.

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ

اومہ وژنئ | (هغه) نفس | کوم چه حرام کړې ده | الله | مکر | په حق سره اوهغه نفس مه وژنئ د کوم (وژل) چه الله تعالی حرام کړی دی مکر په جائزه

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطٰنًا

اوڅوک چه وژل شو | په ظلم سره | پس مونږ ورکړې ده | دده وارث ته | قوت (اختیار) اوڅوک چه برناحقه وژل شي نو مونږ د هغه وارث ته اختیار (دقصاص) ورکړې ده

فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۳۳ وَلَا تَقْرَبُوا

پس زیاتنه کوی | په وژلو کې | بیشکه دده | به مدد کول شي | اومہ نزدې کړئ نو ده له پکار دی چه (د قاتل) په وژلو کې زیاتنه کوی ولې چه ده نه مدد ورکړې شو او د یتیم مال ته

مَالِ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

مال | د یتیم نه | مکر په هغه طریق | چه هغه | د ټولو نه ښه وی | ترده چه | هغه ورسپړی ترده هم مه حټی مکر صرف په هغه طریق چه دده په حق کې غوره وی ترده چه هغه پوخ غر

أَشَدُّ صَٰوَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۳۴ وَأَوْفُوا

خپله ځوانئ ته | اوپوره کوئ | وعده | بیشکه | د وعدې په | ټپوس کول شي | اوپوره ورکوی ته ورسپړی او د وعدې پابندی ساتئ بیشکه د وعدې په حقله به ټپوس پوښتنه کړی او چلند

الْكَيْلِ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ۖ ذَلِكَ خَيْرٌ

پیمانه | هرکله چه تاسو پیمانه کوئ | اوتول کوئ | په تله | سمه | دا | بهتره پیمانه کوئ نوپوره پوره پیمانه کوئ او (چه تول کوئ نو) په سمه برابر تله باند تول کوئ دا ډیر غوره ده

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۳۵ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ

او ډیره ښه ده | په لحاظ د انجام | اومہ ځه | هغه غیز په نشته | تاته | د هغه | علم او د انجام په لحاظ سره د ټولو نه ښه ده او په هغه خبره په مه ځه د کوم چه تاته (پوخ) علم نه دی

إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ

بیشک | غوبن | اوسنرگه | اوزهره | دهریو ددوی به | له ده نه
بیشک | د غوبونو، سترگو اود زهره | د دے تولو خیزونو به حقله به دهرچانه پوشتنه

مَسْؤُولًا ۳۶ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ

نیوس کیوی | اوتلله مه کوه | په زمکه کینه | په غرو سره | بیشک نه | هیڅ کله نه شے شلو
کیوی - | اود زمکه په مخ ایغ نیغ مه گرځه | نه خو نه زمکه شلو

الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۳۷ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ

زمکه | او هیڅ کله نه شے رسید | غرونو ته | په اوردوالی کینه | داستول | خراب کارونه
شے اونه په اوردوالی کینه غرونو ته رسیدلے شے - | داتول خراب کارونه ستادرب په

عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۳۸ ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ

ستادرب په نزد | ناخوښه دی | دا (په هغه خبرو) کینه دی | چه وحی رالیږده | ستا طرف ته | ستادرب
نزد بالکل ناخوښه دی - | دا (تولے) خبره په هغه حکمت کینه شمیردی چه ستا پیرو دکار

مِنَ الْحِكْمَةِ ۳۹ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى

له حکمت نه | اومه جوړه | دالله سره | څوک بل معبود | چه بیاته وغورزولے
ناته رالیږلے دے - | اود الله تعالی سره بل معبود مه شریکوه | کئی په دوزخ کینه

فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۴۰ أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ

په دوزخ کینه | ملامته شوے | شرلے شوے | آیا غوره کړی بی تاسو | ستاسو رب | خامود پاره
به ملامته او ذلیل وغورزولے شے - | له مشرکانو | آیا ستاسو رب تاسو له خوځامن درکړل

وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلِكَةِ إِنَاثًا ۴۱ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۴۲

اونیولے دی | فرښته (ځان دپاره) | لونه | بیشک تاسو | البته وایی | خبره ډیره (سخته)
او پخپله هغه (ځان له) فرښته لونه جوړه کړی دی؟ بیشک تاسو ډیره سخته خبره کوئ -

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا ۴۳ وَمَا يَزِيدُهُمْ

او یقیناً مونږ په رنگ رنگ بیا کړے | په دے قرآن کینه | چه دوی نصیحت حاصل کړی | اونه زیاتوی دوی (دا قرآن)
ومونږ په دے قرآن کینه (د توجید مضمون) په رنگ رنگ بیان کړے | چه دوی پرې نه پوهه شی - مگر (د دے نه خو)

إِلَّا نُفُورًا ۴۴ قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ

مگر | په نفرت کینه | دوايه | که چرے دے | هغه سره | نور معبودان | لکه څنگه چه | دوی وای
د دوی (کفارو) نفرت نور زیاتیری - ورته وایه که چرے الله تعالی سره نور معبودان هم وے لکه چه دوی وای

إِذَا لَا تَبْتَغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۴۵ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى

نودغه دخت به | دوی غورولتولے وه | دعرش د مالک طرف ته | څه لاره | پاک دے هغه | او اوچت دے
نوپه دے صورت کینه به دوی دعرش د مالک طرف ته غورولتولے وه - هغه د داسے خبرو نه پاک دے

عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝۳ تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ

له هغه څه نه | چه دوی دای | په اوچتوالی | لوی سره | پاک بیانوی | دهغه | آسمانونه | ادوه واره
اوڅه چه داخل دای له هغه نه هغه زیات اوچت اولی دے - ادوه آسمانونه اوزمکه او هغه ټول څیزونه

وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ

اوزمکه | اوهر هغه څه چه په دے کې دی | اونه دے | هیڅ څیز | مگر پاک بیانوی | دهغه په حمد سره
چه په دے کې آباد دی دهغه پاک بیانوی او دل څیز نشته چه هغه د الله د تعریف سره دهغه پاک

وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝۴

لیکن | تاسو نه پوهیږئ | په تسبیح یادولو دوی | بیشکه هغه | دے | د زغم خاوند | بخښونکې
نه بیانوی | خونتاسو د هغوی په تسبیح نه پوهیږئ | بیشکه هغه دیر | حلیم (او) | بخښونکې دے

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

اوهر کله چه لولے ته | قرآن | مونږ کوو | په مینو ستا | او په مینو دهغه چا کې | چه ایمان نه راوړی
اوهر کله چه ته قرآن لولے ، نو مونږ ستا او او دهغه خلقو تر مینو چه په آخرت باند ایمان نه

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝۵ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً

په آخرت | یوه پرده | پټه | او مونږ غور زولی دی | د دوی په زړونو | پردے
راوړی یوه پټه پرده راواچوو - او مونږ د هغوی په زموږو دا سے پردے واچو چه

أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

چه دوی پوه نه شي په دے | او د دوی په غوږونو کې | دروند واک | اوهر کله چه | ته یاد وے | خپل رب
هغوی پرے پوهه نه شي او د هغوی په غوږونو کې دروند والے پیدا کوو ، اوهر کله چه ته په قرآن کې یوازے

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَذْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝۶ نَحْنُ أَعْلَمُ

په قرآن کې | یوازے | او دوی کړئ | په شاګانو خپلو | په نفرت | مونږ ښه پوهه یو
د خپل رب ذکر کوے ، نو هغوی ورنه شاګرې او په نفرت سره ترے نه روان شي ، مونږ ته ښه معلوم

بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

په کوم غرض چه | دوی آوری دا | هر کله چه | دوی غوږ زدی | ستا طرف ته | اوهر کله چه دوی
دے چه د کوم غرض د پاره داخل کوی څه وخت چه دوی تاته غوږونه نیسي اوڅه وخت چه دوی

نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا

پټه پټه صلاح کله کوی | هر کله چه | دای | ظالمان | چه تاسو پیروی نه کوئ | مگر
په خپل مینو کې پټه پټه صلاح کله کوی کوم وخت چه دا ظالمان دای چه تاسو خو په یو دا سے سری پے روان

رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝۷ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

د یو سری | چه په هغه جادو شوے دے | د کوراه | چه څنګه | بیانوی | ناد پاره | مثالونه
ینی چه د جادو عل پرے شوے دے ، کوره کنه ! چه داخل ناد پاره څنګه څنګه مثالونه بیانوی

فَضَلُوا ۖ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا ۖ عَازَاكُمَا

پس دڙي لاشول | پس دوی نه شی موندلے | لاسه | اودوی وائی | آيا هرکله چه مونږ شو
نودوی پخپله همراہ شوی دی اوسمه لاسه موندلے نه شی | اودوی وائی چه آيا هرکله مونږ هډوکی او (بیا)

عِظَامًا وَرُفَاتًا ۖ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴿٤٩﴾ قُلْ

هډوکی | او چوره | آيا مونږ به | بيا راپاخولے شو؟ | په پيداوېست | نوی کښه ؟ | ووايه
چوره شو نو د نوی سري به بيا راپيدا کيږو او بيا به راتوليږو ؟ ورته ووايه

كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ﴿٥٠﴾ أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ

شي تاسو | کانږي | يا اوسپنه | يا يوبل څه څيز | له هغه څه نه | چه لوتی دی
چه تاسو کانږي شي | يا اوسپنه شي . يا څه بل سخت څيز چه ستاسو په خيال کښه (د هغه ژوندی کيدل)

فِي صُدُورِكُمْ ۖ فَسَيَقُولُونَ مَنِ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ

ستاسو په سينو (زهونو) کښه | بيا زه به وواي | څوک به | مونږ بيا پيدا کړي | ووايه | هغه کوم چه | تاسو پيدا کړي
ډير گران دی نو دوی به خبر وواي چه ښه نو مونږ به څوک بيا رازوندی کوي ؟ وروايه چا چه تاسو په وروښي

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ فَسَيَنْغَضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ

په اول ځل | پس دوی به وخوروي | ستا طرف ته | خپل سر ونه | او د به وائي | کله به وی دا
ځل پيدا کړي وي | نو (په تعجب سره) ستاسو په مخکښه به سر ونه وخوروي (يعني خبره به نه مني) او ټپوس به وکړي چه دا

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ﴿٥١﴾ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ

ووايه | شايد | چه هغه وی | نزدې | په کومه ورځ چه | هغه راولي تاسو | او تاسو ځواب ورکوي (تېبل به کوي)
به کله وی ورته ووايه کيښه شي چه هغه وخت نزدې راغلی وي ، د به په هغه ورځ وی چه (الله به) تاسو راوغواړي

بِحَمْدِهِ ۖ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٢﴾ وَقُلْ

د هغه په ثناء سره | او تاسو به خيال کوي | چه | تاسو په دنيا کښه پاته شوي | مگر لږ ساعت | اودوايه
نو تاسو به د هغه تعريفونه کوي او د هغه حکم به مني | اودا خيال به کوي چه تاسو څو ډير لږ ست (په دنيا کښه) پاته شوي وي

لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ

نما بند کانونه | چه (خبره) هغه وائي | کومه چه | د ټولونه ښه وی | بېشکه | شيطان | فساد اچوي
او زما بند کانونه ووايه چه هغه خبره کوي چه ډيره زياته ښه وی ، بېشکه شيطان د دوی تر مينځ فساد

بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٣﴾ رَبُّكُمْ

د دوی په مينځ کښه | بېشکه | شيطان | دے | د انسان | دښمن | ښکاره | ستاسو رب
اچوي ، بېشکه شيطان د انسان ښکاره دښمن دے . ستاسو رب

أَعْلَمُ بِكُمْ ۚ إِنْ يَشَأْ يُرْحَمَكُم ۖ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۖ ط

ښه پوهده | په حال ستاسو | که چير | هغه وغواړي | نو رحم به وکړي په تاسو | يا که چير هغه وغواړي | نو عذاب به درکړي تاسو
نه ستاسو حال ښه معلوم دے که چير هغه وغواړي نو په تاسو به رحم وکړي يا که هغه وغواړي نو تاسو له عذاب درکړي

وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدُّهُمْ ط

او خپل پياده | او شريک شه دوی سره | په مالونو کې | او په اولاد کې | او وعدہ وکره دوی
راؤخیږی ، او هغوی سره په مالونو او په اولاد کې | خان له برخه ونیسه ، او هغوی سره وعدہ

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝۴۳ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ

او وعدہ نه کوی دوی سره | شیطان | مکر صرف دوی | بیشکه | بندګان زما | نشته کستا | په دوی باند
کوہ او کوہی وعدہ په شیطان هغوی سره کوی هغه ټوله دوکده - بیشکه زما په (مخلصانو) بندګانو به ستا زوہ

سُلْطَنٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝۴۴ الَّذِي يُزَيِّجُ لَكُمُ الْفُلْكَ

خه زور (غلبه) | اد کافی دے | ستارب | کارساز | ستارب | هغه ذات دے | چه راؤی | تاسو پاره | کشتی
نه چلیږی | او ستارب کافی کارساز دے - ستا سرب هغه ذات دے چه تاسو د پاره په سمندر

فِي الْبَحْرِ لِنَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۝۴۵ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝۴۶

په دریاب کې | چه تاسو ولټوی | د دے فضل | بیشکه هغه | دے په تاسو باند | ډیر مهربان
کېنه کشتی چلوی چه تاسو د هغه فضل (روزی) ولټوی - بیشکه هغه په تاسو ډیر مهربان دے -

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاتُهُ

او هر کله چه | رسیږی تاسو | تکلیف | په سمندر کې | نو هیرشی | هغه څوک | چه تاسو بلئ | د هغه (الله) نه سوا
او هر کله چه په سمندر کې تاسو ته خه تکلیف رسیږی نو د الله تعالی نه سوا کوم کوم چه تاسو بلئ هغه تاسو نه هیر

فَلَمَّا نَجَّكُمُ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝۴۷

بیا هر کله چه | خلاصه دکره | د اوچے طرف ته | نو تاسو مخ واړولو | او دے | انسان | ناشکره
شی ، بیا هر کله چه هغه تاسو اوچے طرف ته رابچ کړی نو تاسو مخ واړوی ، او انسان ډیر ناشکره دے -

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

آیا پس تاسو په ویر شوئ | چه هغه بنځه کړی | تاسو | طرف | د اوچے کې | یا راؤلیږی | په تاسو باند
آیا تاسو د ځیر نه به غه شوی یئ چه تاسو اوچے طرف ته راؤی او په زمکه کې موبځه کړی | یا در باند د کانو شکو

حَاصِبًا ۝۴۸ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝۴۹ أَمْ أَمِنْتُمْ

کانږی درونکے هوا | بیا به ونه مومئ | خان د پاره | کارساز | یا | تاسو په ویر شوئ
سیلئ راؤلی ، بیا تاسو د خپل خان د پاره څوک کارساز بیا نه مومئ - یا تاسو په فکره شوی یئ

أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا

له دے چه هغه تاسو واپس کړی | به د کې | په دویم ځل | بیا راؤلیږی | په تاسو باند | سخت طوفان
چه هغه دوباره تاسو دے (دریاب) ته بوځی - بیا په تاسو باند د هوا سخت طوفان

مِّنَ الرِّيحِ فَيَغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا

د هوا | بیا تاسو غرق کړی | به وجه دې چه تاسو کفر وکړو | بیا به | ونه مومئ | تاسو | خان د پاره | په موبځه
راؤلیږی ، بیا تاسو د ناشکرئ په بدله کې غرق کړی ، نو بیا به هېڅوک زمونږ نه د ټپو بوځی

بِهِ تَبِيعًا ۶۹) وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَيْدِ

پہ ذخیرہ | خوک نیو لوالا | او بیشک | عزت و رکھو مونز | اولاد آدم تہ | او مونز سوارہ کرل دوی | پہ اوچہ قابل ہم بیانہ مومئی او بیشک مونز د آدم اولاد تہ عزت و رکھے دے او مونز دوی پہ اوچہ او پہ دریاب دوارہ

وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ

او سمندر کینے | او مونز دوی روزی و رکھہ | لہ پاکیزہ خیزونو تہ | او فضیلت و رکھو مونز دوی | پہ دیرو باند لہ ہفہ چہ کینے سوارہ گر خور او مونز دوی لہ د پاکیزہ خیزونو تہ رزق و رکھو او پہ خیل دیر مخلوقات باند مو و رلہ بکارہ

خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۷۰) يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ ۷۱

کوم چہ مونز پیدا کری گے | پہ فضیلت و رکھو لوسر | پہ کومہ و رکھہ | چہ راڈلو مونز | قول خلق | د دوی د پیشوایانو سرہ فضیلت و رکھے دے - ہفہ و رکھہ را یادہ کرہ چہ مونز بہ قول خلق د خیل و خیلو پیشوایانو سرہ را و غوارہ

فَمَنْ اَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَاولئك يقرءون كتبهم

پس چاہتہ چہ | و رکھے شوہ | عمل نامہ د ہفہ | د ہفہ پہ بنی لاس کینے | پس دغہ خلق بہ | لولی | خیلہ علم نامہ نو د چہ علم نامہ چہ د ہفوی بنی لاس کینے و رکھے شوہ ، نو ہفوی بہ خیلہ علم نامہ لوستل شروع کری

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۷۱) وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ اَعْمٰی فَهُوَ

او پہ دوی بہ ظلم نہ شی کوئے | دیوتا برابر | او خوک چہ وی | پہ دے (دنیا) کینے | ہوند | نو ہفہ رہہ او پہ ہفوی بہ د تار برابر ہم ظلم نہ کیڑی - او خوک چہ پہ دے دنیا کینے ہوند پاتے شی پس ہفہ بہ پہ

فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی وَاَصْدُ سَبِيلًا ۷۲) وَاَنْتَ كَاذِبٌ

پہ آخرت کینے (ہم) | ہوند (وی) | او دیر زیات بے لاکرے | دلا سرے نہ | او یقینا | دو دوی نزدے آخرت کینے ہم ہوند وی او د (خلامو) لاس سرے نہ بہ دیر زیات بے لاکرے ، او (اے نبی) دوی پہ دے خبرہ

لَيَقْتُلَنَّكَ الَّذِي اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ لِتَقْتُلَنِي عَلَيْنَا غِيْرَةُ

چہ البتہ و غولوی تا | لہ ہفہ خیز نہ چہ | وحی د کرے دہ مونز | تاتہ | چہ نہ و تہ | پہ مونز | بلہ خبر لہ دے نہ کینے دیر کوشش کرے کہ چہ تا د ہفہ وحی نہ چہ مونز دتر دیر لیرے دہ و ر غروی پہ د شان چہ تہ پہ مونز باند خان نہ ہفہ و روع دتر

وَإِذَا لَاتُخَذُوكَ خَلِيلًا ۷۳) وَلَوْ لَا اَنْ تَبْتَئِكَ لَقَدْ كُذِّتْ

او ہفہ خوت | بہ دوی نیوے و تہ | دوست | او کہ چہرے مونز ستا قدم کلک کرے نہ و | یقینا نزدے وہ او کہ تا د غنے کرے و نو دوی بہ (خیل خان سرہ) خود اشنا کرے و - او کہ مونز ستا قدم کلک کرے نہ وے نو دا خبرہ

تَرَكْنُ اِلَيْهِمْ شَيْءًا قَلِيْلًا ۷۴) اِذَا لَادَقْنَكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ

چہ تہ مائل شوے | د دوی طرف تہ | لہ شان | ہفہ وخت | بہ مونز ٹکولے و تاتہ | غبرگہ (سزا) | د ژوند عیدہ نہ وہ چہ نہ ورتہ لہ شان مائلہ شوے وے - پہ دے صورت کینے بہ مونز تالہ پہ ژوند کینے او دمرک

وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ۷۵)

او غبرگہ (عذاب) | د مری (نہرس) | بیا بہ نہ موند لوتا | خان د پارہ | پہ مقابلہ زمونز کینے | خوک مدد کار نہ پس د غبرگے سزا مزہ ٹکولے وہ نو بیا بہ تا زمونز پہ مقابلہ کینے ہی خوک مدد کار موندے نہ و -

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا

ویشک نزدیکو | چه دوی تیرباسی تا | زمکه (دَمَک) نه | چه دوی وُباسی تا | له دَخلُئ نه | اودغ وخت کج
اونزدے وه چه دوی (کافرانو) دَ دے زمکه (دَمَک نه) ستاقد مونہ خویوے و چه تا دَ (ملک) نه بهر اوباسی، خو

لَا يَلْبُتُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا

به پاتے نه مشی دوی | پس له تانه | مکر | لبر | په شان د دستور | د هغه چاچه | ارا لیرے دو مونږ
په دے حال کئے به هم ستاد وتلو نه پس دوی چیر لبر دلته پاتے شی . (داز مونږ پخوانے دستور) لکه څنگه چه زمونږ دا

قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ

له تانه وړاند | له پیغبرانو زمونږ نه | اود به نه موږ ته | زمونږ په سنت کئے | څه بدلون | قائم کړه
دستور د هغه پیغبرانو په حقله راغله دے چه له تانه وړاند مولیرلی وو اوز مونږ په دستور کئے به هیڅ تبدیلی بیان موږ .

الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ

مونږ | په وخت د زوال | د نَوْر | ترتیارے پورے | د شپې | او قرآن (لوله)
ته خپل مونږ کوه، د نَوْر د جارتلو نه (پس) د شپې ترتیارے (خوریږو) پورے او (دے نه علاوه) دما

الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ

د صبا | بیشکه | قرآن (لوستل) | د صبا | د حاضری وخت د (د فرستو) | اود شپې په څه برخه کئے
مونږ هم کوه، بیشکه د صبا د مونږ کول (د فرستو) د حاضری وخت دے . اود شپې په یوه برخه

فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ

بیدار اوسه | په د (قرآن) سره | د ازیات دی | ستاد پاره | نژدے ده | چه تا ودروی | ستارې
کئے هم د تهجد مونږ کوه چه داستاد پاره زیاتی (مونږ) دے . امید دے چه ستارې به تاله په مقام محمود

مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ اُدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ

په مقام محمود کئے | او ووايه | اے زما رب! | داخل کړه ما | په داخلو | غوروسره
کئے ځلے درکړی . او ووايه اے زما رب! ما (په مدینه کئے) په ښه شان داخل کړه

وَاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا

او بهرته راوله ما | په راویستلو | غوروسره | اوراکړه | ماله | له خپل طرف نه | غلبه
او (له مک نه) ما په عزت سره وُباسه او ماله د خپل طرف نه غلبه او مدد

تَصِيْرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

خپل مدسره | او ووايه | راغی | حق دین | او ورک شو | باطل ذین | بیشکه | باطل | دی
راکړه . اودا اعلان وکړه چه حق (بس دادے) راغی او باطل (لاهو) ورک شو . بیشکه باطل خود هسه هم) دورکيد

زَهُوًّا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۚ

ورکيدونکی | او مونږ نازلوو | له قرآن نه | هغه څه چه هغه | شفاده | اورحمت دے | مؤمنانو د پاره
خيزوو او مونږ په قرآن کئے دا س خيزونه رالیرو چه د مؤمنانو د پاره شفا اورحمت دے

بَيِّنْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝ وَإِذِ

واضح | پس خوک | زیات ظالم | له هغه چانه | چه دترې | په الله باند | دروغ | او هر کله
وړاند کوی؟ او دهغه چانه زیات ظالم خوک کیدے شی چه په الله باند د دروغو ته مت لکوی، او هر کله چه

اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرُ

تاسو د دوی نه جدا شوئ | او د کومو چه دوی عبادت کوی | سبوا د الله نه | نو پناه داخلئ | په غار کېږئ | خوربه کړی
تاسو هغوئ (مشرکان) او د کومو چه هغوئ د الله تعالی نه سبوا عبادت کوی پرینودل نو په غار کېږئ پناه داخلئ، ستا

لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرفَقًا ۝

تاسو پاره | ستا سوب | خپل رحمت | او پيدا به کړی | تاسو پاره | ستا سوبه کار کېږئ | آسانی
رب به تاسو د پاره خپل رحمت خور کړی او ستا سوا کارونو کېږئ به د آسانی (سامان) پيدا کړی

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

او ته به د وینې | نور | هر کله چه راخیژي | (نو) بچ کيږی | د دوی له غار نه | بنی طرف ته
او چه نور راخیژي نو ته به ئے گورے چه د هغوئ غار نه بنی اړخ ته بچ کيږی

وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ

او هر کله چه | پرېوزی | نو په دده تېرېږی له دوی | کس اړخ نه | او دوی | په اړت خلے کېږی | د دې غار
او چه د و بېږی نو د هغوئ نه کس اړخ ته د دې کوی او هغوئ د غار په اړت بېرته خلے کېږی

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

دا | له نخبونو دی | د الله | چانه چه | هدايت د کړی | الله | نو هغه | لاسه موندونکے دے
دا د الله تعالی د نخبونو (بوه نخبه) ده خوک چه الله تعالی په سمه لاس و اچوی نو هغه په سمه لاس روان شی

وَمَنْ يَضِلْ فَلَنْ يُجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا ۝

او خوک چه | هغه بے لاسه کړی | نو هغه کله به ونه موندی | ده د پاره | خوک دوست | سمه لاسه موندونکے -
او خوک چه بے لاسه کړی نو هېڅوک به د هغه مدد کار لارېښودونکے بیا نه موندی -

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقًا وَالَهُمْ رُقُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ

او ته به گمان وکړې په دوی | د وینو | حال دا د کچه دوی | اوده دی | او مونږ اړو راړو دوی | بنی طرف ته -
او (له مخاطبه) تابه خیال کوو چه دوی ویش دی حال دا د کچه دوی اوده دی، او مونږ دوی او کس اړخ ته

وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ

او کس طرف ته | او د دوی سپه | خوربه کړی دی | خپله دواړه څنګ | په دوشل
اړو راړو، او د دوی سپه په دوشل باند خوربه څنګ ناست د

لَوِاطَلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ فَرَارًا وَلَكِلَيْتُ مِنْهُمْ رُعبًا ۝

که در شته ته | په دوی باند | نو به کړې ته | له دوی نه | په تېښته | او چک به شته ته | له دوی نه | په وېره
که تاورته (هبله غوند) سر در ښکاره کړې و نو پستنه به تر نه تېښتیدلے و او د هغوئ رعب به در باند خورشو د

لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ٥٢

د پاره د خلقو | د هر قسم | مثالونه | اودے | انسان | د هر څیز نه زیات | جگرمار
رنگ رنگ مثالونه بیان کړل ، خو انسان په جگره کولو کې د هر چا نه سیوا دے .

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا

اونه دى منع کړى | خلق | چه دوى ايمان راوړى | هر کله چه راغلو دوى ته | هدايت | اوچه بخښنه وغوړي
او دا خلق د هدايت راتلونې پس نورڅه څيز د ايمان راوړلو نه او دخپل رب نه د بخښنه غوښتلو نه

رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ

له رب خپل نه | سيوا د دے نه چه | راشي دوى ته | طريقه د پخوانو خلقو | ياراشي دوى ته | عذاب
منع کړى دى ؟ خو بس دا چه (دوى انتظار کوى چه) د پخوانو خلقو غوندې معامله د ورسره وشي يا د ورباندې

قَبْلًا ٥٣ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ

مخامخ | اومونږ نه ليرو | پيغمبران | مگر زير وړو کونکي | او وپروتنکي | او جگره کوى
مخامخ عذاب راشي - اومونږ پيغمبران صرف په دگوه راليرو چه خلقو ته زيرے واوړي او عذاب نه ئے دوپروى اوکوم

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

هغه خلق | چه کافران شول | په ناحقه | چه بے اثره کړى دوى | په دښته | حقه (خبره) | او ونيول دوى | آيتونه زما
خلق چه منکران دى په ناحقه جگرے کوى چه حق پرے بے اثره کړى ، او هغوئ خو زما رد قدرت

وَمَا أُنذِرُوا هَزْوًَا ٥٤ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ

او هغه | چه دوى پر وړاندې | په ټوټه | اوڅوک دے | زيات ظالم | له هغه ښه | چه پوهه کړې شي | په آيتونو | د رب خپل
څخه اود کوم څيز نه چه وپروتنوى (هغه ټول) ټوټے مسخره کړى او د هغه چا نه غټ ظالم څوک کيدل شي ؟ چه دخپل رب

فَاعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ٥٥ إِنَّا جَعَلْنَا

نوهغه مخ واوړى | له هغه نه | او هغه هير کړى | هغه څه | چه وړاندې ليرلى دى | دواړو لاسونو د دے | بيشکه مونږ اچولى دى
(د قدرت) د څښنوبه ذريعه وټه نصيحت وکړے شي نوهغه ترے نه مخ دگرځوى او خپل (د گناه) کارونه هير کړى اومونږ

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةٌ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

د دوى په زړونو باندې | پردے | چه دوى په دے پوهه نه شي | او د دوى په غونډونو کې | دروندوالى
دوى په زړونو باندې پردے راغونډلے دى چه گټى په دے (قرآن) د پوهه شي او دوى مو په غونډونو درانه

وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا إِلَّا أَعْدَا ٥٦ وَرَبُّكَ

او که چرے | ته دوى راوړلے | هدايت طرف ته | نو د دې هڅه لارې بيان موى | په دغه وخت | هميشه | اوستاد
کړى دى او که ته ئے (هرڅومره) سمه لارے ته راوړلے خو دوى به هيچرے سمه لارے ته رانه شي - اوستاد

الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ٥٧ لَوْ يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبْتُمْ لَعَجَلْ لَهُمْ

بخښونکى | خاوند د رحمت دے | که چرے هغه نيولے دوى | په هغه څه چه کړى دى | نو هغه به زړيلو | دوى پاره
بخښونکى چې د رحمت کوونکى دے - که الله تعالى د دوى په عملونو باندې د دوى ښول کولے نو سمه ستى به ئے پرے

عَلَّمَ ۶۵ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا

یوعلم | دوئیل | ہفتہ | موسیٰ | آیا پیروی و کرم ستا | یہ دیکھو (خبرہ) کہ تہ زدہ کرے مانتہ | لہ ہفتہ | نبودے وو۔ موسیٰ ہفتہ | تہ دوئیل آیا زہ تاسرہ لایہ شم ؟ | یہ دے شرط چہ تہ مانتہ دنیگرے ہفتہ خبرہ

عَلَّمْتَ ۶۶ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۶۷

چہ نبودے شوی دانتہ | خہ نبیکرہ | دہ دوئیل | بیشک تہ بہ | ہیٹ کلہ ونہ کرے شے | ماسرہ | صبر | ونبائے کومے چہ تانتہ نبودے شوی دی (خضر) دوئیل چہ تہ ماسرہ | یہ پاتے کیدو بہ صبر ونہ کرے شے۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۶۸ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ

دشککہ بہ تہ صبر و کرے | یہ ہفتہ | چہ احاطہ نہ دہ کرے تاہ ہفتہ | دہ دوئیل | تہ بہ بیا موما | کہ پیر و غوی | و د کومے خبرے چہ تانتہ خبر نشہ نو تہ بہ ہفتہ | خٹکے صبر کولے شے۔ موسیٰ دوئیل کہ اللہ تعالیٰ دغوی نو تہ بہ

اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۶۹ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي

اللہ | صبر کونکے | اوزہ بہ ناخرمانی نہ کوم | ستا | دہ خبرے | دہ دوئیل | پس کہ پیرے | پیروی کولے تہ زما | ماصابرا بیا مومے اوزہ بہ (ہیٹ کار) ستا حکم نہ خلاف نہ کوم (خضر) دوئیل چہ بنہ کہ تہ ماسرہ پاتے کیدو غوی

فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۷۰

نویس مہ کوہ لہ مانہ | دہ ہیٹ خیز | تردے چہ | زہ بیان کرم | تانتہ | دہ ہفتہ | ذکر | نوزمانہ دہ ہیٹ خیز | حقلہ تیوس مہ کوہ ترخو چہ زہ پہ خیلہ دہ ہفتہ | ذکر درتہ ونہ کرم

فَانْطَلَقَا ۷۱ حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۷۲ قَالَ

نودواہ روان شول | تردے چہ | ہر کلہ دواہ سوارہ شول | پہ کشتی کینے | ہفتہ سور و کردہ ہفتہ کینے | موسیٰ دوئیل | نودواہ روان شول | تردے چہ | پہ یوہ کشتی کینے سوارہ شول نو (خضر) پکینے سور و کردہ موسیٰ درتہ

أَخْرَقَهَا لِنُجُوقِ أَهْلِهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۷۳ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ

ایا تا سور و کردہ پکینے | چہ تہ دہوب کرے | خلق دے | بیشک تا و کردہ | یو خیز | بولے | دہ دوئیل | آیا مانہ و دوئیل | دوئیل تاہ دیکھنے سور و کردہ چہ | پکینے سوارہ خلق دہوب کرے داخوتا عجیبہ کار و کردہ (خضر) دوئیل مانہ وئیل چہ تہ بہ

إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۷۴ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ

بیشک تہ | بہ ہیٹ کلہ ونہ کرے شے | ماسرہ | صبر | دہ دوئیل | مہ نیسہ ما | یہ ہفتہ | چہ ماہیر کل | ماسرہ | یہ پاتے کیدو صبر ونہ کرے شے۔ موسیٰ دوئیل چہ زماہ ہیرہ ما مہ نیسہ

وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۷۵ فَانْطَلَقَا ۷۶ حَتَّى إِذَا أَفْقَا غُلًّا فَقَتَلَهُ

اومہ اچوہ پہ ما | زماہ معاملہ کینے | سختی | بیا دواہ روان شول | تردے چہ | ہر کلہ دواہ ملاو شول | یوہلک سور | نوہفتہ | تار | اوزماہ کے معاملہ کینے ماسرہ دیرہ سختی مہ کوہ۔ نوبیا دواہ روان شول تردے چہ یوہلک سور ملاو شول نوہفتہ

قَالَ أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً ۷۷ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۷۸

دہ دوئیل | چہ تا و وئیل | یونفس | پاک | بے قصاص دنفش | بیشک تا و کردہ | یوکار | ناخوبہ | قتل کرو، موسیٰ دوئیل چہ بنہ | تا یو بے گناہ روح بغیر بدل نہ و وئیل | داخود دیر خراب کار و کردہ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ

دوئیل دے | آیا مانہ | وو وئیل | تاتہ | بیشک تہ | بہ ہیخ کله ونہ کرے | ماسرہ | صبر | موسیٰ وئیل
(خضر) ورتہ دوئیل آیا ماتانہ نہ وو وئیل چہ نہ بہ ہیخکله ماسرہ صبر ونہ کرے شہ - موسیٰ وئیل

إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي

کہ چہ | زہ پتوس وکرم لہ تانہ | دختہ خیز | پس لہ دے نہ | نومہ ملکرے کوہ ما | بیشک تہ بہ رسیکے | زمالہ طرف نہ
کہ چرے دے نہ پس ما دختہ خیز بہ حقلہ پتوس وکرم تو بیا ما حان سرہ مہ ساتہ ، بیشک زما بہ حقلہ تاخیل

عُذْرًا ۙ فَاَنْطَلَقَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا

عذر تہ | بیا دواہہ روان شول | ترد چہ | ہرکله راغلل دوی | دیو کلی بہ خلقو | نو طعام ے وغوشتلو | د کلی دخلقونہ
عذر پورہ کرو بیا دواہہ روان شول ، ترد چہ دیو کلی بہ خلقو تیریدل نو دھغوی نہ ے دودھی وغوشتلہ ،

فَابْوَا ۖ أَنْ يُضَيَّفُوهُمَا ۖ فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ

نو دھغوی انکار وکرم | چہ میلستیا وکرمی ددو | پس بیا موندو | بہ دے کلی کہنے | یو دیوال | چہ غورزیدو تہ تیار و
خو دھغوی ورتہ د میلستیا وکرمونہ انکار وکرم وودوئی بہ ہغے کلی کہنے یو (زومہ) دیوال بیا موند چہ غورزیدو تہ تیار

فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَتَّخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا ۝ قَالَ

نو ہغہ دا بیخ کرو | دوئیل موسیٰ | کہ چرے غوٹے تا | نو اختہ بہ ووتا | بہ ہغے باند | اجرت | (خضر) دوئیل
وو نو خضر ہغہ (دیوال) بیخ کرو ، موسیٰ دوئیل کہ تا غوٹے و نو بہ دے کار بہ دختہ پورہ اجرت اختہ دو خضر وئیل

هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ

دا دہ | جدائی | بہ مینم زما | او بہ مینم ستا کہنے | اوس بہ زہ ونبیام تاتہ | مطلب | دھغہ | چہ تا ونہ کرے شو
چہ (بس) دا (وخت) زما اوستا د جدائی وخت دے - اوس زہ د دغہ واقعاتو بہ اصلیت باند تاغبروم چہ تا پرے

عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ أَمَّا السَّفِينَةُ ۖ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ

بہ ہغے باند | صبر | ہغہ کومہ | کشتی چہ (وہ) | دیو خوشکینا نو وہ | چہ کار بہ ے کولو | بہ دریاب کہنے
صبر ونہ کرے شو ، ہغہ کشتی چہ وہ نو ہغہ دیو خوشکینا نو وہ چہ بہ دریاب کہنے بہ ے مزدوری کولہ

فَارَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ۚ وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ

نو ما وغوشتل | چہ عیبزنہ کرم دا | او وو | بہ وراوند ددوی نہ | یو بادشاہ | چہ نیولہ بہ | ہر یوہ کشتی
نو ما وغوشتل چہ عیب پکے پید اکرم او ددوی نہ ورس تو یو بادشاہ وو ، چہ ہر (نبہ) کشتی بہ ے

غَصْبًا ۙ وَأَمَّا الْغُلَامُ ۖ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا ۚ أَنْ يُرْهِقَهُمَا

بہ زبردستی | او ہغہ ہلک چہ وو | نو وو دھغہ مورپلاس | مؤمنان | پس موندو ویریدو | چہ دے بہ غالب بہ دوی باند
بہ زبردستی نیولہ - او ہغہ ہلک چہ وو نو دھغہ مور او پلاس ایماندار وو او موند سرہ ویرہ پیداشوہ چہ چرتہ

طُغْيَانًا ۖ وَكُفْرًا ۝ فَرَدْنَا ۚ أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَوَةً

بہ سرکشی | او بہ کفر کہنے | پس وغوشتلہ موند | چہ بدلہ وکرے دواہوتہ | رب ددوی | بہترہ | لہ دے نہ | بہ پاکیزگی کہنے
بہ سرکشی او کفر کہنے دے بہ دوی غالب راندہ شہ - نو موندہ دا وغوشتلہ چہ ددو بہ بدلہ کہنے بہ ورتلہ خیل رب دے اولاد

وَأَقْرَبَ رَحْمًا^{۸۱} وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ

و دیر نزدی | په مهر بانی کښه | او هغه کوم دیوال چې وو | پس هغه وو | د دوو هلکانو | چې یتیمان وو | په ښار کې
درکړی چې ده نه به دیر پاکیزه اوزیا مینه ناک وی او هغه دیوال چې وو هغه د ښار د دوو یتیمانو هلکانو (ملکیت) وو او

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ

او وه | لاندې د نه | خزانې | د دوی | او وو | د دوی پلار | نیک | پس د غوښتنې | ستارې
د دې لاندې د دې دواړو خزانې ښخه وه او د دوی پلار یو نیک سره وو ، نو ستارې دا د غوښتنې چې دوی

أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

چې ورسپړي د ادواړه | خپله ځوانۍ ته | او د ادواړه راوباسي | خپله خزانې | په مهر بانی | د رب ستا
دواړه یوځای ورسپړي ، او خپله خزانې خپله راوباسي ، (دا هرڅه) ستا د رب په مهر بانی سره

وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ نَأْوِيُ مَا لَمْ تُسْطِعْ عَلَيْهِ

اونه د کړې ما د اکاډ | په خپله راتړ سره | دا دے | مطلب | د هغه څه | چې نه شو کولې نا | په هغه
کیدل او ما چې څه کړی دی په خپله مرضی نه دی کړی ، دا دے هغه حقیقت په کوم باند چې تاسو

صَبْرًا^{۸۲} وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمُ

صبر | او دوی پوښتنه کوي تاته | په حقله | د ذو القرنین | ووايه | زه به واوروم | تاسو ته
ونه کړې شو . او (په پيغمبره) تاته خلق د ذو القرنین په حقله تپوس کوي ورته ووايه چې د هغه ذکر درته زه اوس

مِّنْهُ ذِكْرًا^{۸۳} إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ

د هغه | څه حال | بيشکه مونږ حکومت ورکړې دواړه ته | په زمکه کښه | او مونږ درکړې دودونه | د هر قسم
آوړوم - مونږ هغه له په زمکه باند حکومت ورکړې وو ، او مونږ هغه له هر څه سازو سامان

سَبَابًا^{۸۴} فَاتَّبَعْ سَبَابًا^{۸۵} حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا

سازو سامان | نوډروان شو | په یوه لاره | تر دے چې | هر څه ورسید | خلک د وید | د نورتې | نوده بیاموندو
ورکړې وو ، نو هغه په یوه لاره روان شو ، تر دے چې د نور د وید وځای ته ورسید نو هغه کوری چې هغه د

تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا

چې د ویدو | په یوه چینې کښه | د تور څخه | او د بیاموندو | د هغه خوا کښه | یو قوم | مونږ وویل
تور څخه په یوه چینې کښه د ویدو | او د هغه په خوا کښه یو قوم بیاموندو ، مونږ ورته وویل

يَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْتَ تُخَذِّفُ فِيهِمْ حُسْنًا^{۸۶}

اے ذو القرنین ! | یا دا چې سزا ورکړه ته | او یا | دا چې نه اختیارکړه | د دوی په حقله | ښه طریقې
چې اے ذو القرنین ! (ستا اختیار دے) که سزا ورکړې او که دوی سره ښه (سرم) سلوک کړې -

قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ

ده وویل | هغه چې | ظلم وکړو | نو دیر به | مونږ سزا ورکړو ده ته | بیا به واپس کړی | خپل رب طرف ته | پس غاړه درکړی
هغه وویل چې څوک ناخرماني کوي نو هغه له به مونږ سزا ورکړو بیا به هغه خپل رب ته واپس کولې شي ، نو هغه به ورته

عَذَابًا تُكْرَهُ ۝۸۷ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءٌ

عذاب | سخت | ادهغه شوک چه | ایمان راورد | او عمل را و کرد | نیک | نوهغه دپاره | بدله ده |
دیر سخت عذاب ورکوی - او شوک چه ایمان راوردی او نیک کارونه کوی ، نوهغه له به ښه بدله

الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝۸۸ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝۸۹

ښه | او دیر زړه موندو او | د ده دپاره | په خپل کار کښه | خبره ده | آسانئ | بیا | هغه روان شو | په یوه لاره |
ورکود ، او په خپله معامله کښه به موند هغه سره نرمه خبره کوو - بیا هغه په یوه (بله) لار روان شو -

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ

نژدې چه | هرکله ورسیدو | ځای دختلو | د نورت | نوبیا ته موندو هغه | چه راختلو | په یو قوم |
تردې چه هرکله هغه مشرق (طرف ته یوځای) ته ورسیدو نوهغه نور په یو داسې قوم باندې په راختلو بیاموند

لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝۹۰ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا

چه نه ده جوړ کړې مونږ | دوی پاره | د دې په مخکې | څه پرده | هم داسې ده | او بیشکه مونږه احاطه کړې ده | په هغه |
چه مونږ ور له د نورو نه د بې کید (هلاوځه) پرده جوړه کړې نه ده - دا خبره هم د غټې ده او مونږ ته د هغه ټول

لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۹۱ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۝۹۲ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ

چه د ده سره | علم - | بیا هغه روان شو | په یوه لاره | تردې چه | هرکله ورسیدو | په مینه د دوی غرونو کښه |
سازو سامان دیر ښه معلوم ک - بیا هغه په یوه (بله) لاره روان شو - تردې چه هغه د دوی غرونو مینه ته ورسیدو

وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝۹۳ قَالُوا

نوبیا موند ده | د دې بل طرف ته | یو قوم | چه نه د و نژدې ته | چه دوی د پوه شئ | په خبره دوی وویل |
نوهغه نه بل طرف ته یو داسې قوم بیاموندو چه تقریباً په خبره نه پوهیدل - دوی وویل

يٰۤاَلْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ

اے ذوالقرنین! | بیشکه | یا جوج | او ماجوج | فساد کوونکی دی | په زمکه کښه | نوآیا |
اے ذوالقرنین! | بیشکه | یا جوج | او ماجوج | په دې زمکه کښه دیر فسادونه کوی نوآیا مونږ

نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۹۴ قَالَ

مونږ جمع کړو | تا د پاره | څه مال ؟ | په شرط | چه ته جوړ کړې | په مینه زمونږ | او په مینه دوی کښه | یو دیوال | ده وویل |
تاله څه مال را جمع کړو ؟ چه ته زمونږ او د هغوی تر مینه یو دیوال جوړ کړې - ده وویل

مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ

چه کوم طا راکړې د ماته | په دې حقله | زمارب | هغه ښه ک | پس تاسو زما مدد وکړئ | په طاقت سره | زه به جوړ کړم | په مینه ستاسو |
په کوم (مال) باندې چه ماله زمارب قدرت راکړې د هغه دیر ښه ک ، تاسو (صون) د مته په طاقت زما امداد وکړئ زه به

وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝۹۵ اَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنِ

د په مینه د دوی کښه | یو دیوال | تاسو راوړئ مال | تخته | د اوسپنه | تردې چه | هرکله | هغه برابر کړو | مینه |
ستاسو او د هغوی تر مینه یو دیوال جوړ کړم ، تاسو مال د اوسپنه تخته راوړئ ، تردې چه د دواړو غرونو تر مینه

الصَّٰدِقِيْنَ قَالَ اَنْفُخُوْا حَتّٰی اِذَا جَعَلَهُ نَارًاۙ قَالَ اَنْشُوتِیْ

د دواہ و غز نو کینے | نو دے وئیل | (اور) و پوکئی | تر دے ڇہ | هرکله هغه کړه دا | اوس | (نو) وئیل | راوړئ مالہ
ځائے ئے برابر کړو نو حکم ئے وکړو ڇہ (اوس ئے) و پوکئی - تر څو ڇه هغه ئے لکه د اور سور کړو نو وئیل ڇہ (اوس)

اَفْرِغْ عَلَیْهِ قَطْرًاۙ ۹۶ فَمَا اسْطَاعُوْا اَنْ یَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا

ڇه واړدم | په هغ | ویل شو تانبه | پس و س نه شو لږ دوی | د هغ د پیاسه دراخلو | اوس نه وودوی
راله ویل شو تانبه راوړئ ڇه (د پیاسه) ئے پرې واچوم نو هغوی (یا جوج ماجوج) نه خود هغه د پېس

لَهُ نَقَبًاۙ ۹۷ قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَبِّیْۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ رَبِّیْۙ

په هغ کینے | د سوری کولو | د وئیل | دا | رحمت دے | زما د رب | پس هرکله ڇه راشی | وعده | زما د رب
راخته شو او نځ ئے پکې سور کولے شو - ذوالقرنین و وئیل ڇه دا (هم) زما د رب یو رحمت دے نو هرکله ڇه زما د رب مقررې نینته

جَعَلَهُ دَکَّآءَۙ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّیْ حَقًّاۙ ۹۸ وَتَرٰکُنَا بِعُضْمِ

نو هغه به کړی دا | هواره | اوده وعده | زما د رب | رښتینۍ | او پرې به د د و موند | ځه له دوی نه
راوړ سیدی نو دا (مضبوط دیوال) به (هم) وران کړی او زما د رب وعده برحقه ده او په دغه ورځ به مونږ دوی دا

یَوْمَیْنِ یَّمُوجُۙ فِیْ بُعْضٍ وَّ نُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًاۙ ۹۹

په دغه ورځ | ڇه موجونه به وهی | په ځنو کینے | او پوک به ووهلشی | په شپیلۍ کینے | بیا به مونږ جمع کړو دوی | ټول
پریږدو لکه ڇه په یوبل کینے به ورننوځی او شپیلۍ به پوک و هله نشی ، نو بیا به ټول رابوځائے کړو -

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ یَوْمَیْنِ لِّلْکَافِرِیْنَ عَرْضًاۙ ۱۰۰ الَّذِیْنَ کَانَتْ اَعْیُنُهُمْ

او مونږ به راوړو | دوزخ | په دغه ورځ | د کافرانو | بالکل مخامخ | هغه چاته ڇه | وے | سترگه دهغوی
او په هغه ورځ به دوزخ هغه کافرانو ته ور مخکې کړو ، ڇه د هغوی په سترگو باند زما د یادولو

فِیْ غَطَآءٍۙ عَنِ ذِکْرِیْ وَكَانُوا لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ سَمْعًاۙ ۱۰۱ اَفَحَسِبَ

په پرده کینے | له ذکر زمانه | او دوی طاقت نه لرلو | د آوریږدو | پس آیا گمان وکړو
ڇه حقله پر دے راغوریدلے وے ، او هغوی د آوریږدو طاقت نه لرلو - آیا بیا هم کافران دا

الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اَنْ یَّتَّخِذُوْا عِبَادِیْ مِنْ دُوْنِیْۙ اَوْلِیَآءَ

کافرانو | ڇه ونیسی دوی | زما بند گان | زمانه سیوا | دوستان
خیال کوی ڇه ما د پریږدی او زما بند گان د خپل ځان له کار ساز جوړ کړی

اِنَّا اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِّلْکَافِرِیْنَ نَزْلًاۙ ۱۰۲ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُکُمْ

بیشکه مونږ تیار کړه د | دوزخ | د پاره د کافرانو | د میلستیا | دوا به | آیازه وښایم تاسو ته
مونږه کافرانو له دوزخ د میلستیا د پاره تیار ساتلے دے - (له نبی) ته وایه ڇه آیازه تاسو ته د

بِالْاٰخَسَرِیْنَۙ اَعْمَالًاۙ ۱۰۳ الَّذِیْنَ ضَلَّ سَعِیُّهُمْ فِی الْحَیٰوةِ

زیات نقصان موندونکی | په علونو کینے | هغه خلق | ڇه برباد شول | کوششونه د هغوی | په ژوند کینے
هغه جایت وښایم ڇه په خپل عمل کینے دینا و انیان باله دی ؟ دا هغه کسان دی ڇه د هغوی کوششونه د دنیا په ژوند

صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۖ فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا

دیوے روڑے | پس ہیچ کلمہ بہ خبر نہ کریم | نن ورخ | دچا انسان سرہ | بیادے راودہ | ہفہ | خپل قوم تہ
منے دے۔ نوڑہ نن دھیچا بنیاد م سرہ خبرے اتے نہ کوم، بیہ ہفہ ماشوم پہ غیر کینے واخستو او خپل قوم

تَحْمِلُهُ ۖ قَالُوا يَمْرُؤٌ لَّكَدٌ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا ۖ

اوپت کرے | دوی دوئیل | اے مریم! | بیشک | تاکرے دے | یوکار | دیر بد
تہ ورغلہ۔ هقوی درتہ دوئیل چہ اے مریم! تا دیر بد کار کرے دے۔

يَاخْتَهُرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ۖ

اے خور | دہارون | نہ دو | ستاپلاس | سپے بد | اوسہ وہ | ستاموس | بدکارہ
اے دہارون خورے! ستاپلاس خہ خراب سرے نہ وو او نہ ستا مور بدکارہ وہ۔

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۖ

نواشا وکرہ | ددہ طرف تہ | دوی دوئیل | خٹکہ خبر دکر و مور | دھفہ سرہ چہ وی پہ زانگو کینے | ماشوم
پہ دکیاند مریم د ماشوم طرف تہ اشارہ وکرہ هقوی دوئیل چہ مور پہ زانگو کینے پروت ماشوم سرہ خٹکہ خبر دکر

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ۖ آتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي

دوئیل دہ | بیشک زہ | بندہ یم داللہ | راکرے ددہ ماتہ | کتاب | اودہ جوہ کریم زہ | نبی | اودہ جوہ کریم زہ
عیسیٰ دوئیل بیشک زہ داللہ تعالیٰ بندہ یم هفہ مالہ کتاب راکرے ددہ اوزہ نے نبی جوہ کریم یم اوزہ نے برکتی

مُبْرَكًا ۖ آيَنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصِنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا

برکت والا | کوم خلے | چہ زہ یم | اودہ وصیت کرے د ماتہ | د مونخ | اود زکوٰۃ | ترخو پور
کرے یم پہ ہر خلے کینے چہ زہ یم اودھفہ ماتہ د مونخ د کو لو اود زکوٰۃ د کو لو حکم راکرے د ترخو پور

دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا ۖ بِوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۖ

چہ یم | ژوندے | اوبنہ سلوک کوونکے | دخیل مور سرہ | اودہ نہ یم جوہ کریم زہ | جابر | بد بخت
چہ ژوندے یم اوزہ نے دخیل مور خد مت گزار جوہ کریم یم اوسرکتی او بد بخت نے نہ یم پیدا کرے۔

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ ۖ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۖ

اوسلام دے | پہ ما باند | پہ کومہ ورخ | چہ زہ پیل شوم | اوپہ کومہ ورخ | چہ زہ مریم | اوپہ کومہ ورخ | چہ زہ راؤ پت کرے شم | ژوندے
اوپہ ما باند سلام دے | پہ کومہ ورخ | چہ زہ پیل شوم | اوپہ کومہ ورخ | چہ زہ مریم | اوپہ کومہ ورخ | چہ زہ راؤ پت کرے شم | ژوندے

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۖ

دادے | عیسیٰ خوئے دمریم | (دادہ) خبرہ | رشتینے | پہ کومہ کینے چہ | دوی شک کوی
شم۔ دادے عیسیٰ ابن مریم، دا هفہ رشتینے خبرہ دہ پہ کومہ کینے چہ خلق شک کوی۔

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَنَهُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

نہ دہ مناسب | اللہ دپارہ | چہ دے دنیسی | خوک خوئے | دے پاک دے | ہرکے چہ د فیصلہ کوی | دیوکار
داللہ تعالیٰ داتان نہ دے چہ هفہ د مان لہ اولاد دنیسی، هفہ بالکل پاک دے، هفہ چہ دیوکار فیصلہ وکری

فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ

نوبیشک | چہ وائی | ہفتہ تہ | شہ | نوہفتہ شی | اوبیشکہ اللہ | زمارب | اوستاسورب دے
نوبس دومرہ قدرورتہ ووائی چہ "اوشہ" نوہفتہ کاراوشی - اوبیشکہ چہ اللہ زماہم رب دے اوستاسوہم رب دے

فَاعْبُدُوهُ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۳۶﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ

پس دہفتہ عبادت وکری | ہم دادہ | لاسرا | نیغہ | بیا اختلاف وکرو | جماعتونو
نوبوازے دہفتہ عبادت کوئی ہم دغہ (دودین) نیغہ لاسرا دہ - بیا د اہل کتابو جماعتونو دیوبل سرہ

مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۳۷﴾

پہ خیل میں گئے | پس خرابی دہ | ہغوخلقو دپارہ | چہ کافران دی | دحاضری نہ | دورے لوئے -
اختلاف پیدا کرو نوہغوخلقو دپارہ افسوس دچہ (دقیامت) پہ لویہ ورخ داللہ تعالیٰ پہ وہاند دودرید واکاروکی

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۖ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ

نہ بہ واوری | اونیہ بہ ووینی | پہ کومہ ورخ | چہ دوی راشی مونرتہ | لیکن | داظالمان | نن ورخ
پہ کومہ ورخ چہ بہ دوی مونرتہ راشی خورمہ بنہ آوریونکی اولیدونکی بہ وی ، لیکن نن ورخ ظالمان پہ بنکارہ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾ وَأَنْذَرُهمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ

پہ گمراہی بنکارہ کئے دی | او دویروہ ددی | لہ درے دپنیمانتیانہ | ہرکلمہ فیصلہ وکری شی
گمراہی کئے دی - اوتہ دوی دحسرت دورے (دعذاب) نہ دویروہ ختہ وقت چہ بہ آخرکیصل

الْأَمْرِ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۹﴾ إِنَّا نَحْنُ

دکار | او دوی دی | پہ غفلت کئے | او دوی - ایمان نہ راوری | بیشکہ مونوبہ
صادرہ کرے شی (لیکن) دوی پہ غفلت کئے پرانہ دی او ایمان نہ راوری ، بیشکہ ہم مونوبہ

نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿۴۰﴾ وَاذْكُرْ

وارث شو | دزمکے | او دہفتہ چا | چہ پہ زمکہ کئے | او مونوبہ طرفتہ | بہ دوی راکرھوے شی | او یادکرہ
زمکے او پہ دے باند دآوسیداونکو وارث یو اومہم زمونوبہ طرفتہ بہ دوی راکرھوے شی - اوتہ پہ دکتاب

فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۖ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿۴۱﴾ إِذْ قَالَ

پہ کتاب کئے | ابراہیم | بیشکہ ہفتہ | دو | رشتینے | نبی | ہرکلمہ چہ ہندوئیل
کئے دابراہیم (علیہ السلام) ذکر وکرہ ، بیشکہ ہفتہ دیر رشتینے نبی - دو ، ہرکلمہ چہ ہفتہ پلارتنہ

لَأَبِيهِ يَأْتِي لِمَتَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ

خیل پلارتنہ | اے زماپلارہ | تہ دے عبادت کوے | دہفتہ | چہ نہ آوری | اونہ وینی | اونہ دفعہ کوے | لہ تانہ
ودیل چہ اے زمابابا ! تہ دے دل سے خیر عبادت کوے چہ نہ آوری اونہ وینی اونہ ستا پہ کار راتے

شَيْئًا ﴿۴۲﴾ يَأْتِي رَافِي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

خہ خیر | اے زماپلارہ | بیشکہ | ماتہ راغلے دے | ہفتہ علم | چہ نہ دے راغلے تانہ
شی - اے زماپلارہ ! بیشکہ ماتہ ہفتہ علم حاصل دے چہ ہفتہ تانہ نصیب شوے نہ دے

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ يَأْتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ

پس نہ پیروی و کبر زما | چہ و نیایم تاتہ | لارہ | سمہ | اے زما پلارہ! | عبادت مہ کوہ | دشیطان
نو زما پیروی و کبر زہ بہ درنہ سمہ لارہ و نیایم۔ اے زما پلارہ! | دشیطان عبادت مہ کوہ

إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۝ يَأْتِ إِنْ

بیشک | شیطان | دے | دَرَحْمَان | نافرمانہ | اے زما پلارہ! | بیشک زہ
بیشک شیطان دَرَحْمَان نافرمان دے۔ اے زما پلارہ! | ماسرہ | دے

أَخَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ

دیریم | چہ | وہ رسیبری تاتہ | عذاب | دَرَحْمَان لہ طرفتہ | پس شے بہ تہ
ویرہ دہ چہ چرتہ یہ تاباند دَرَحْمَان دَاخِ نہ عذاب رانہ شے، نو تہ بہ دشیطان

لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَيْئِ يَٰأَبْرَاهِيمُ

دشیطان | ملکرے | دہ و وویل | آیا اُوہید لے یے تہ | زما د معبودانونہ | اے ابراہیم!
ملکرے (پاتہ) شے - (آزورنہ) و وویل چہ بنہ ابراہیم! گئی تہ زما د معبودانونہ اُوہید لے یے؟

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۝ قَالَ سَلَامٌ

کہ چرے منع نہ شو تہ | نو خا مخا بہ زہ سنکسار کرم تا | اولرے شہ لہ مانہ | دیرہ مودہ | دہ و وویل | سلام دوی
کہ تہ (دخیلو خبرونہ) منع نہ شوے نو زہ بہ د سنکسار کرم او زما د مخے نہ ہمیشہ دپارہ یہ جدہ شہ۔ ابراہیم و وویل

عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي ۖ إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝ وَأَعْتَزُّكُمْ

یہ تاباند | زہ بہ بخشنہ غوارم | استا دپارہ | دخیل رب | بیشک ہفہ | دے یہ ما باند | مہربان | او یہ جدہ کیرم زہ لہ تہ
یہ تاد سلام وی، زہ بہ تاد پارہ دخیل رب نہ بخشنہ غوارم بیشک ہفہ یہ ما دیر مہربان دے۔ او زہ لہ تاسو نہ او

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ

اولہ ہفہ تہ نہ | چہ بلئی تے تاسو | دَاللہ نہ سیوا | او زہ بلم | خیل رب | اُمید دے | چہ نہ یہ ہم زہ
کوم چہ تاسو دَاللہ تعالیٰ نہ سیوا بلئی دہفہ نہ یہ جدہ کیرم او زہ بہ دخیل رب بلنہ کوم۔ امید دچہ زہ یہ

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

یہ بللو دَرَب خیل | محروم | بیا ہرکہ چہ | جدہ و کبرہ دہ لہ دُون | اولہ ہفہ تہ نہ | چہ دوی عبادت و لو | سیوا
دخیل رب نہ یہ خواست کولو کئے محروم نہ پاتہ کیرم۔ بیا چہ ابراہیم دہفہ خلقونہ او دہفوی د معبودانونہ یہ

اللَّهِ ۖ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝

دَاللہ نہ | نو ورکرو مونز | دہ تہ | اسحق | اویعقوب | اوہریو | مونز جوہ کرد | نبی
جدہ شو نو مونز درلہ (ہوٹ) اسحق او (ٹوے) یعقوب و رکول او یہ دوارو کئے موہریو نبی جوہ کرد

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُم لِسَانَ صِدْقٍ

او مونز و رکول | دوی تہ | لہ خیل رحمت | او کرد مونز | ددوی | ذکر خیر
او مونز یہ دوی باند خیل رحمت و فرما یلو او ددوی ذکر خیر موہر اوجت

عَلِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا

دیر اوچت | او یاد کره | په کتاب کښه | موسیٰ | بیشکه ده | دو | خاص بنده
کره ده - اوتنه په کتاب کښه موسیٰ (هم) ذکر وکړه - بیشکه هغه د الله تعالیٰ خاص بنده

وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ

او دو | رالیرله شوه | پیغمبر | او مونږ آواز وکړو د ده ته | د طور د بنی طرف نه
او رسول او نبی - دو - او مونږ هغه ته د کوه طور د بنی طرف نه آواز ورکړو

وَقَرَّبْنَاهُ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ

او نزد کړو مونږ ته | درازد خبر و د پاره | او عطا کړو مونږ | ده ته | له خپل رحمت نه | د ده ورور
او هغه موځان ته درازدارغی د خبر و کولو د پاره را نزد کړو، او هغه ته مو د خپل مهر بانئ په وجه د هغه ورس هارون

هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ

هارون | نبی | او یاد کره | په کتاب کښه | اسماعیل | بیشکه ده | دو | رښتین
د نبی په حیثیت عطا کړو - اوتنه په کتاب کښه د اسماعیل ذکر (هم) وکړه - بیشکه چه هغه د وعده (دیر)

الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ

د وعده | او دو | رالیرله شوه | نبی | او ده به حکم کولو | د خپل کور خلقتو ته | د مانعه
رښتینو وو - او رسول او نبی هم وو - او هغه به د خپل کور خلقتو ته د مونږ ادا کولو او د زکوٰۃ د

وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

او د زکوٰۃ | او دو | په نزد د رب خپل | غوره | او یاد کره | په کتاب کښه
د کولو حکم کولو او د خپل رب په نزد ډیر غوره دو - اوتنه په ده کتاب کښه د ادریس ذکر (هم)

إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

ادریس | بیشکه ده | دو | رښتین | نبی | او اوچت کړو مونږ ته | مکان اوچت ته
و کړه ، بیشکه چه هغه ډیر رښتین نبی وو - او مونږ ډیر اوچت مرتبه ته ورسولو -

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ

هم دا ډله | هغه خلق دی چه | انعام و کړه الله | په دوی باند | له پیغمبرانو نه | له اولاد
دا هغه نبیان دی په کومو چه الله تعالیٰ له پیغمبرانو نه انعام و کړو (یعنی) اولاد د

آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ

د آدم نه | اوله هغه چانه | چه سواره کړل مونږ | د نوح سره | اوله اولاد نه | د ابراهیم
آدم نه اوله هغه چانه کوم چه مونږ نوح سره (په کشتی کښه) سواره کړل او مخه د ابراهیم او د یعقوب علیهما السلام

وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذْ اتَّخَذُوا

او د یعقوب | اوله هغه چانه | چه هدایت ورته وکړو مونږ | او غوره کړو مونږ | کله چه لوستل شئ | په دوی باند | ایستونه
د نسل نه وو او د اتلول په هغه خلقو کښه شامل وو چه مونږ ورته هدایت کړه وو او غوره کړی مو وو هر کله چه به د هغوی په وړاند د نسل

الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝۵۸ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

ذکر حسن | نودوی بہ پریونل | سجده کوونکی | اوڑھیدونکی | بیاجانشین شول | پس لہ دوی نہ | نا اہل
آیتونہ و لو سکتے شول نوپہ سجده بہ پریونل اوڑھیدل بہ - بیادھغوی نہ پس رختے داسے نا اہل جانشین شول

أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ۝۵۹

چہ ضائع کړو | مونځ | اوپیروی دے وکړه | دخواستونو | پس زہ بہ | دوی بیامومی | (سزاد) مگراہی
چہ مونځونہ لے ضائع کړل ، اوپہ خواہشونو پسے روان شول ، نوچیرزہ بہ دگمراہی سزا بیامومی

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ

مکر | چاچہ | توبہ وکړه | اویمان راوړ | او عمل دے وکړو | نیک | پس ہم داخل | بہ داخلیری
سیوادھغہ چا نہ کوم چہ توبہ وکړه اویمان لے راوړ او نیک عملونہ لے وکړل ، دا خلق بہ جنت کینے

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝۶۰ جَنَّتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ

پہ جنت کینے | او ظلم بہ نہ کیری بہ دوی | ہیڅ | پہ باغون کینے | دھیشہ اوسیدو | هغہ د کوموچہ | وعدہ کړے دہ
داخلیری | او پہ دوی بہ ہیڅ ظلم نہ شی کیدے ، ہمیشہ دپارہ پہ داسے باغون کینے د کومو وعدہ

الرَّحْمَنِ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۖ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۱ لَا يَسْمَعُونَ

رحمن | دخپلو بندگانوسره | غائبانہ | بیشک | دہ | وعدہ ددہ | راتلونکے | نہ بہ آوری دوی
چہ رحمن دخپلو بندگانوسره غائبانہ کړے دہ بیشک دھغہ وعدہ خاتما پوره کیدونکے دہ . هلته بہ خہ فضل

فِيهَا لَغَوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۶۲

پہ هغہ کینے | عبت خبر | سیوا | دسلام نہ | اودوی پاره | ددوی رزق دے | پہ هغہ کینے | سحر | اوماينام
خبرہ نہ آوی خویس سلام (بہ وی) ادهغوی نہ بہ پکینے سحر ماینام روزی ورکولے شی

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝۶۳

دا | هغہ جنت دے | د کوم چہ بہ | مونځ و ارثان جوړو | له خپلو بندگانونہ | څوک چہ | دی | پرهیزکاران
دا هغہ جنت دے د کوم وارث چہ بہ مونځ له خپلو بندگانونہ هغہ څوک جوړو د کوم چہ پرهیزکاروی

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا

اومونځ نہ نازلیدو | مگر پہ حکم | د رب ستا | ددہ دی | خہ چہ زمونځ بہ وړاندی | اوخہ چہ | زمونځ نہ وروستو
او (فرستودویل) مونځ دخپل رب د حکم نہ بغیر نہ نازلیدو ، ہم د هغہ دی خہ چہ زمونځ بہ وړاندی | اوخہ چہ زمونځ شاته دی

وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ ۖ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝۶۴ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

افخہ چہ | ددے پہ مینځ کینے دی | اونه دے | ستارې | هیرونکے | رب دے | د آسمانونو | اود زمکے
اوخہ چہ ددے پہ مینځ کینے دی اوستارې (هیڅ خبرہ) هیرونکے نہ دے - هغہ د آسمانونو اود زمکے اوخہ چہ

وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۖ هَلْ تَعْلَمُ

اوخہ چہ | ددے پہ مینځ کینے دی | پس عبادت وکړه ددہ | اوتینک ولاړ وسپړه | د هغہ د عبادت دپاره | آیا نا ته معلوم دے
وکہ بہ مینځ کینے دی داتوشیزونو رب دے د هغہ عبادت کوئی او هم د هغہ په عبادت تینک ولاړ وسپړی آیا تاته د هغہ

لَهُ سَمِيًّا ۝ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ ۖ إِذَا مَا مِئْتُ لَسَوْفَ أَخْرَجُ ۚ

دھنہ | ہم نام | اودائی | انسان | چہ آیا ہرکہ زہ مرشم | نوبیا بہ زہ راویستے شم
خوک ہم نام معلوم دے۔ اور کافر انسان دئی چہ آیا زہ ہرکہ مرشم نوبیا بہ ہم ژوندے (دقبرنہ) راویستے

حَيًّا ۝ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ

ژوندے | آیا نہ یاد دئی چہ نہ دہاند مونزدے پیدا کرو چہ دے لاہیت خیز
شم۔ آیا انسان نہ یاد نہ دئی چہ نہ دے نہ دہاند مونزدے پیدا کرو چہ دے لاہیت خیز

شَيْئًا ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ

ہیچ خیز | پس قسم دے رب ستا | مونزد بہ ضرور جمع کردوی | او شیطانان | بیا | مونزد بہ ضرور حاضر کرد
ہم نہ دو، نو ستاد رب قسم دے چہ مونزد بہ دوی او شیطانان ضرور جمع کرو، بیا بہ داہول ددوزخ نہ چاہیو

حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ

چاہیرہ | ددوزخ نہ | پریوتلی پہ کوہو | بیا | خامخابہ راجدا کرو مونزد | لہ ہریو امت نہ | چہ پہ دوی بے
حاضر کرو چہ پہ کوہو بہ (غورزیدی) پراتہ دوی۔ بیا بہ دہریو تولی نہ ہفہ کسان بیل کرد چہ درحمن (خدائے) نہ

أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ

دیرزیات | درحمان نہ | سرکشی کوئکے دو | بیا | ہم مونزد | بنہ پیژنو | ہفہ خلق کوم چہ
پہ سرکشی کوئکے دتوونہ پیش پیش و۔ بیا مونزد ہفہ ہم بنہ پیژنو چہ پہ دے کئے د

أُولَىٰ بِهَا صِلًى ۝ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

زیات قابل دی پہ کئے | دداخلیدو | اونشتہ | پہ تاسو کئے خوک | مکر تیرید وکے دپہ ہفہ (دا) دہ | ستا بہ رب باند
داخلیدو زیات قابل دی۔ او پہ تاسو کئے داسے ہیٹوک نشتہ چہ پہ ہفہ بہ نہ تیریری داسا سو پہ رب باند لازمہ

حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا

لانہم | مقرر رشوے | بیا بہ نجات وکرو مونزد | ہفہ خلقوتہ | چہ پریہز کارگی | او پرے بہ ددو ظالمان | پہ ہفہ کئے
خبرہ دہ چہ خامخابہ پورہ کیری۔ بیا بہ مونزد ہفہ کسبچ کرو چہ پریہز کارہ دی او ظالمانہ پکے دنہ پہ کوہو

جَثِيًّا ۝ وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

پہ کوہو غورزیدی | او ہرکہ چہ لوستلشی | پہ دوی باند | زمونزد آیتونہ | واضحہ | نووائی | ہفہ خلق | چہ کافرادی
غورزیدی پریزدو۔ او ہرکہ چہ دوی نہ زمونزد بیکارہ بخنے اوروے شی نو خوک چہ کافران دی ہغوی مؤمنانو

لِلَّذِينَ آمَنُوا ۖ أَيْ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝

ہفہ خلقوتہ | چہ ایمانداردی | چہ کوم یو فریق پہ دواہ کئے | غورکے | پہ مرتبہ کئے | او دیریشہ دے | دجلس پہ لحاظ
نہ وائی چہ پہ (مونزد) دوارو فرقو کئے دچاٹے بہتر دے او دچا مجلس دیر بناشتہ دے

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاًا وَرَعِيًّا ۝

او غمرہ | مونزد ہلاک کرل | لہ دوی نہ دہاند | قومونہ | چہ ہغوی بہتر دو | پہ سازو سامان | او بنود نہ کئے
او مونزد لہ دوی نہ دہاند دیر امتونہ ہلاک کرل چہ (دروئی نہ) پہ سازو سامان او ظاہری شکل و صورت کئے دیریشہ دو۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا ۝

دواہ | خوک چہ دی | پہ مگراہٹی کینے | نومہلت ورکوی | ہفتہ | اللہ | تریوے مودے
(اے پیغمبر!) تہ دواہ چہ خوک پہ مگراہٹی کینے پراتہ دی نورحمن (خداے) ہفتوی لہ پورہ پورہ مہلت ورکوی

حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۝

تردے چہ | ہرکہ دوینی دے | ہفتہ چہ | دوی سرتے وعدہ کولشی | یا | عذاب | او یا | قیامت
تردے چہ دکوم خیز ورمسکہ وعدہ شوے دہ ہفتہ پہ خپلوسترکو ووینی یا (د دنیا) عذاب او یا قیامت

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ۝

نودوی تہ یہ محکوشی | چہ خوک دہفتہ | چہ زیات خراب دے | د مکان پہ لحاظ سرتے | اوزیات کمزورے دی | د لنگر پہ لحاظ سرتے
نودابہ ورتہ معلومہ شی چہ د چا حائے خراب دے او د چا لنگرے کمزوری دی؟

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتِ ۝

اوزیاتوی اللہ | کو موخلفو چہ | ہدایت حاصل کرد | پہ ہدایت کینے | اوباقی پاتے شوے | نیکی
او کو موخلفو چہ ہدایت حاصل کرد اللہ تعالیٰ ہفتوی تہ نورزیات ہدایت ورکوی اونیکیانے کوے چہ باقی پاتے کیڈکے

خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي

بہترے دی | پہ نزد رب سنا | پہ ثواب کینے | اوبہترے دی | پہ لحاظ انجام | پس آیاتا ولیدو | ہفتہ کس چہ
دی ہفتہ سنا د رب پہ نزد د ثواب او د انجام پہ اعتبار سرتے بہترے دی۔ آیاتا ہفتہ سرے لیدے دے چہ

كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ

انکارے وکرد | زمونزد آیتونہ | اودہ وویل | چہ ماتہ بہ غامخارکوشی | مال | او اولاد | آیات خبر شوے دے | پہ غیب
چہ زمونزد حکمونہ نے انکار وکرد او دوائی چہ ماتہ بہ (پہ آخرت کینے م) مال او اولاد را کولے شی۔ آیاتا تہ د غیبو خبر

أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ

یا | دہ اختہ دہ | د رحمن نہ | خہ وعدہ | ہیتم کدہ دہ نہ دہ | اوسن مونزد لیکو | ہفتہ چہ دوائی | اومونزد بہ زیاتو
معلوم شوے دے یادہ د رحمن نہ خہ وعدہ اختہ دہ؟ ناداسے نہ دہ خہ چہ دے وائی مونزد ہفتہ لیکو او د دہ د

لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَزَّلْنَا مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

دہ دپارہ | عذاب | اورد | اومونزد بہ وارثان یو | دہفتہ چہ دے وائی | اورابہ شی د مونزد نہ | یوانے
پارہ بہ عذاب زیاتو۔ او د دہ دوییلے خبرے بہ م مونزد وارثان پاتے کیڈو او دے بہ مونزد نہ یوازے راہی

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ

اودوی نیولی دی | د اللہ نہ سیوا | نور معبودان | چہ وی دوی | دوی پارہ | سبب عزت | ہیتم کدہ نہ | انکار بہ وکری دوی
اودوی د اللہ تعالیٰ نہ سیوا خان لہ نور معبودان نیولی دی چہ د دوی دپارہ د عزت باعث وی، ہیتم کدہ نہ | دوی بہ دپارہ

بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا

د دوی د عبادت نہ | اوشی بہ ہفتوی | د دوی | مخالف | آیاتانہ دی کتلی؟ | چہ بیشک مونزد الیبری دی
لہ د دوی د عبادت نہ انکار وکری او د دوی مخالف بہ شی (اے پیغمبر!) آیاتانہ نہ دہ معلومہ چہ مونزدہ

الشَّيْطَانِ عَلَى الْكُفْرَيْنَ تَوَسُّعُهُمْ أَزًّا ۖ فَلَا تَعَجَلْ عَلَيْهِمْ

شیطانان پہ کافرانو باند | پہ کافرانو باند | پہ راپاروی دوی | پہ راپارو لوسر | پس نہ تندى مکوہ | پہ دوی شیطانان پہ کافرانو باند ورپرینى دى پہ هغوى (کفر او کناہ) بنہ راپارو کوکانو نہ د دوی پہ حقلہ تلوار مکوہ

إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۖ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ

بیشک مونز شمیرو | دوی دپلہ | شمیر | پہ کومہ ورخ | پہ مونز جمع کرد | پرھیز کاران | د رحمن طرف تہ مونز پخپلہ د دوی کارونہ شمیرو ، پہ کومہ ورخ | پہ مونز تول پرھیز کاران خلق د رحمن (خداے)

وَفْدًا ۖ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا ۖ لَا يَمْلِكُونَ

میلانہ جوہری | او وہ شرہ | کناہکاران | د دوزخ طرف تہ | تیزی شوی | دوی بہ اختیار نہ لری میلانہ کروجعے کرد - او مجرمان د دوزخ غایہ تہ (اوری) تیزی و تشرود - د سفارش اختیار بہ ہیا

الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۖ وَقَالُوا

د شفاعت | سیوا د ہفہ چانہ | پہ اختہ دوی | د رحمن نہ | وعدہ | او دوی وویل تہ نہ دوی ، بغیر د ہفہ چانہ پہ د رحمن (خداے) نہ لے اجازت اختہ دوی - او (داخل) وائی

اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۖ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۖ تَكَادُ السَّمَوَاتُ

نیولے دے | رحمن | خوئے | بیشک راوردتاسو | خیز | بد | نزد دے پہ آسمانوں پہ رحمن (خداے) خان لہ اولاد نیولے دے - داتاسو دیرہ خرابہ خبرہ کرے دے - نزد دے پہ پہ د وینا

يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۖ

و چوی | لہ (خبر) نہ | او و شلیبری | زمکہ | او راو غور زبری | غرونہ | تو تہ توتہ - باند آسمانوں و شلیبری او زمکہ پرے تو تہ توتہ شی او غرونہ راو غور زبری او ریزہ ریزہ شوی -

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۖ

پہ دوی دعوی و کرہ | د رحمن دپارہ | د خوئے | اونہ دوی مناسب | د رحمن دپارہ | پہ ونیسی | خوئے حکہ پہ هغوی د رحمان دپارہ خوئے مقر کرے دے ، حال داد پہ رحمان دپارہ مناسب نہ دے پہ خوک خوئے جوہری

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۖ

تول (مخلوق) پہ دے | پہ آسمانوں کئے | او پہ زمکہ کئے | مگر ہفہ راشی | رحمن نہ | د بندہ پہ حیثیت خومرہ خوک پہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ کئے موجود دی ہریو بہ رحمن (خداے) تہ د بندہ پہ حیثیت حاضریری

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۖ وَكُلُّهُمْ أَتِيه

بیشک ہفہ احاطہ کرے دے د دوی | او د دوی شمیرے کرے دے | پہ شمیر لوسرہ | اولہ دوی نہ ہریو | بہ راشی د دے ہفہ دا تول خیزونہ احاطہ کرے دی او نبہ لے شمیرلی دی ، او ہریو بہ ورتہ د قیامت پہ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پہ ورخ د قیامت | یوازے | بیشک کوم خلق پہ | ایمان راوری | او دوی عمل و کرد | نیک ورخ | یکی یوازے حاضریری - بیشک چاہہ ایمان راوری دے دے او د نیکو کارونہ لے کرے دوی

سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ۙ ۹۶ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ

دیرزیر بہ پیدا کری | دوی پاره | رحمن | محبت | پس یقیناً | مونزد آسان کرے | ستاپہ ژبہ
رحمن (خداے) بہ دھغوی دپارہ محبت پیدا کری - نو مونزد (قرآن) ستاپہ ژبہ حکم آسان کرے دے

لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَنُنَذِرُ بِهِ قَوْمًا لَّدَّا ۙ ۹۷

چہ تہ زیرے در کرے | بہ دکرہ | پرہیز کارانوتہ | اوچہ تہ دویرے | بہ دے سرہ | خلق جگرمار
چہ تہ دے بہ ذریعہ پرہیز کارانوتہ زیرے در کرے او دے بہ ذریعہ جگرمار خلق دویرے -

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ يُخَسِّ

او خومرہ | ہلاک کرل مونزہ | وہاندہ کنہ | قومونہ | آیا | تہ محسوسے
او مونزد دے خلقونہ وہاندہ خومرہ دیرتولی ہلاک کری دی ، نو آیا نن تہ بہ ہغوی کنے

مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۙ ۹۸

لہ ددی نہ | خوک بود ہم | یا تہ آؤردے | دھغوی | مکنکوسہ قدرلہ
خوک (باقی پلے) دینے ، یا دھغوی مکنکوسہ قدرلہ چرتہ آؤرے -

سُوْرَةُ طه مَكِّيَّةٌ ذَرَعِي مِائَةٌ وَ ۙ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ طہ پہ مکہ کہے نازل شواوہ (شروع) داللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیرزیر رحم کوونکے دے کہے ۱۳۵ آیتونہ او ۸ رکوع کا دے
شروع کوم داللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیرزیر رحم فاوندے

طه ۱ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۙ إِلَّا تَذِكْرًا

طہ | مونزہ دے نازل کرے | پہ تاباند | دا قرآن | چہ تہ پہ تکلیف کنے پریوزے | مکر | نصیحت
مونزد قرآن پہ تاباند دے دپارہ نہ دے نازل کرے چہ تہ دے پہ تکلیف شے ، بلکہ داخوہفہ چاتہ یادگیرہ

لَمَن يَخْشَى ۙ تَتَزَيَّلًا ۚ مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمُوتِ الْعُلَى ۙ

ہفہ چاتہ | چہ دیرہ کوی | نازل شوے دے | دھفہ چاٹرونہ | چہ پیدا کرے دے | زمکہ | او اوچت آسمانونہ
دے چہ دیرہ کوی . دھفہ (اللہ) دطرف نہ نازل شوے دے چہ زمکہ او اوچت آسمانونہ نے پیدا کری دی

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۚ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہفہ دیرمہربان | پہ عرش باند | قائم دے | ہم ددہ دی | خہ چہ پہ آسمانونہ کنے دی | اوخہ چہ | پہ زمکہ کنے دی
ہفہ رحمن (خداے د حکومت) پہ عرش قائم دے . ہر خہ دھفہ دی خہ چہ پہ آسمانونہ کنے دے اوخہ چہ پہ زمکہ

وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۙ وَإِن تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ

لوخہ چہ | دے دواوہ پہ مینم کنے دے | اوخہ چہ | دی لاند دزمکہ نہ | اوکہ چہ | تہ پہ اوچت آواز دکرے | خبرہ
کنے دی اوخہ چہ ددواوہ پہ مینم کنے دی اوخہ چہ دزمکہ نہ لاند پراتہ دی . اوکہ تہ پہ زورہ خبرہ وکرے نو

فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَهُ

نوبشکہ ہفہ | بوہیری | پہ پنتہ خبرہ | اوپہ دیرہ پنتہ خبرہ | ہم اللہ دے | نشتہ دہیٹوک معبود | سیوا دھفہ نہ | ہم دھفہ
ہفہ پہ پتو باز دواوہ نہ پہ پتو خبرہ ہم بوہیری (ہفہ) اللہ دے دھفہ نہ سیوا بل معبود نشتہ ہم دھفہ

الْأَسْبَاءُ الْحُسْنَىٰ ۝ وَهَلْ أُنْتُكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ۝ إِذْ رَأَىٰ

نامے | بنے | او آیا | راغلے کتاتہ | خبر | د موسیٰ | ہرکلمہ و لیدرہ
بنے بنے نامے دی ۔ او آیات تاتہ د موسیٰ (علیہ السلام) واقعہ معلومہ دہ ، ہرکلمہ چہ ہفتہ

نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَلْعَلُ

اور | نووٹے فرمائیل | خیل کور والاتہ | تاسو ایسارشی | بیشک ما | لیدلے دے | اور | اُمید لرم
اور ولید و نوخیل کور والاتہ لے د فرمائیل چہ تاسو دلہ ایسارشی بیشک ما اوس لیدلے دے شاید چہ زہ

أَتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝ فَلَمَّا

چہ زہ بہ راوہم تاسو | لہ ہفتہ نہ | یوہ شعلہ | یا بہ زہ بیاموم | یہ دغہ اور | درک د لارے | پس ہرکلمہ چہ
ترے نہ تاسو لہ یوہ شعلہ راوہم | یا د اور یہ خوا کبے د لارے درک و لکوم ۔ نوخہ وخت چہ

أَتَاهَا نُورٌ يَمْوَسِي ۝ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۝ إِنَّكَ

ہلنہ ورسید | نواد آوڑ و شو | اے موسیٰ | بیشک زہ | ستار بیم | نوٹہ او باسہ | خیلے پیرے | بیشک تہ
ہلنہ ورسید و نو آواز ورتہ و شو چہ اے موسیٰ ! زہ ستار بیم ، نوٹہ خیلے پیرے و باسہ بیشک چہ تہ پہ یو

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۝

پہ پاک میدان کبے بیٹے | د طوی (وادئ کبے) | او ما | تہ غورہ کر بیٹے | پس واوڑہ | چہ کومہ دمی درتہ کیری
پاکیزہ میدان یعنی پہ طوی کبے (ولامہ) بیٹے ۔ او مانہ غورہ کرے بیٹے نوچہ تہ حکم درتہ کو لے شی ہفتہ اوڑہ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ۝ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝

بیشک زہ | رب بیم | نشہ د بل شوک معبود | لہ مانہ | پس عبادت کوہ زما | او قائم کوہ | مونہ | زما د یاد د پارہ
بیشک ہم زہ ستار بیم ، زمانہ سیوا ستابل معبود نشہ نور ما عبادت کوہ او زما د یاد (د پارہ) مونہ کوہ -

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا ۝ لَتَجْزِيَنَّهُ كُلُّ نَفْسٍ

بیشک | قیامت | راتلونکے دے | زہ غورہم چہ ہفتہ پت و ساتم | چہ بدلہ و کرے شی | ہر نفس تہ
بیشک چہ قیامت راتلونکے دے ، زہ غورہم چہ ہفتہ پت و ساتم چہ ہر تن تہ دخیلو کوششونو

بِمَا تَسْعَىٰ ۝ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ

د ہفتہ تہ چہ دے کوشش کوئی | پس منع نہ کری تا | د دے نہ | شوک چہ | ایمان نہ راوڑ | پہ دے | او ہفتہ روانہ
بدلہ ملاؤ شی ، نو ہفتہ شوک چہ ایمان نہ لری او دخیلو خواہشا تو پیردی کوئی چہرتہ تا دے (حق لایم)

هُوَاهُ ۝ فَتَرَدَّى ۝ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسِي ۝ قَالَ

خیلو خواہشا تو پیے | پس ہلاک بہ شے تہ | اوخہ دی دا ؟ | ستا پہ بنی لاس کبے | اے موسیٰ ! | دہ دوئیل
نہ منع نہ کری کئی تہ بہ ہلاک شے ۔ او اے موسیٰ ! داستا پہ بنی لاس کبے تہ دی ؟ دہ دوئیل

هِيَ عَصَايَ ۝ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا وَاهْتَسُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي ۝ وَلِي

دا زما اسادہ | زہ تکیہ کوم | پہ باند | اوڑہ پانرے راہم | پہ دے | خیلو چیلو تہ | او ما د پارہ
چہ دا زما اسادہ - زہ یہ دے باند تکیہ وہم ۔ اوخیلو چیلو د پارہ یہ دے پانرے خندم او دے نہ

فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَى ۝ قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَى ۝

پہ دے کہے | کارونہ دی | نورہم | اللہ و فرما بیل | و غور زوہ | اے موسیٰ !
زہ نور ہم دیر کارونہ اخلم - (اللہ ورتہ) و فرما بیل چہ دا و غور زوہ | اے موسیٰ !

فَالْقِهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۝

پس دہ و غور زوہ | پس نا کھانہ | ہفہ (شو) | مار | چہ منہ کے و ہلے | دئے فرما بیل | داؤنیسہ | اومہ ویریدہ
نوہفہ (امسا) و غور زوہ نوہفہ نا کھانہ مار جو رہو چہ منہ کے و ہلے - دئے فرما بیل داؤنیسہ اومہ ویریدہ -

سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ

مونہ بہ زر دا واپس کرو | ہم پہ ہفہ حالت کہے | چہ و ہو مے و د | اوملاؤ کمرہ | خیل لاس | پہ خیل ترخ کہے | ہفہ بہ راؤنی
مونہ دے درلہ اوس بیا د اول پہ شان (امسا) کوو ، اوتہ خیل لاس پہ خیل ترخ کہے و رکہہ ہفہ بہ بغیر

بَيضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى ۝ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝

روبانہ | بے لہ خہ عیب نہ | (دادہ) نخبہ | دویمہ | چہ مونہ و بنا یوتانہ | خیلے نخبے | لوئے لوئے -
د خہ عیب نہ سپین (پر قیدے) راؤنی دا دویمہ نخبہ دہ دیکہ پارہ چہ مونہ تانہ خیلے لوئے لوئے نخبے و بنا یو

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝

لاہی شہ | د فرعون طرف نہ | بیشکہ ہفہ سرکشہ شوکے | دہ و بیل | اے زمار بہ | پرانیزہ | زما پارہ | زما سینہ
(اوس) تہ فرعون نہ ورشہ (ککچہ) ہفہ دیر سرکشہ شوکے ، موسیٰ دعاؤ کمرہ اے زمار بہ ! زما سینہ پرا نیزہ -

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا

اواسان کمرہ | ماد پارہ | زما کار | او پرانیزہ | غوتہ | زمالہ ژبے نہ | (چہ) دوی پوہشی
اوزما معاملہ ماتہ آسانہ کمرہ - اوزما د ژبے غوتہ پرا نیزہ ، چہ خلق زما پہ خبرہ نہ

قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۝ هَارُونَ أَخِي ۝

زما پہ خبرہ | او جو کمرہ | د پارہ زما | وزیر (مدد کار) | زمالہ خاندان نہ | ہارون | درور زما
پوہشی ، اوزما د کور پہ خلق کہے زما یو مدد کار مقر رکہے (یعنی) ہارون چہ زما ورور دے

اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝

مضبوط کمرہ | پہ دہ سرہ | زما قوت | او شریک کمرہ دے | زما پہ کار کہے | د پارہ د کچہ | مونہ پاک بیان کمرہ ستا | دیرہ
د ہفہ پہ ذریعہ زما قوت مضبوط کمرہ اوہفہ راسرہ پہ (دے) کار کہے شریک کمرہ چہ مونہ ستا دیرہ دیرہ پاک بیان کمرہ

وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ

اومونہ یاد کمرہ تا | دیر | بیشکہ تہ | مونہ تہ | گورے | دئے فرما بیل | تانہ در کمرے شول
اوتا دیر دیر یاد کمرہ ، بیشکہ تہ زمونہ (حالات) گورے وینے - دئے فرما بیل اے موسیٰ ! تا چہ خہ

سُؤْلَكَ يَمُوسَى ۝ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ۝

خہ چہ تا و غوبنتل | اے موسیٰ ! | او بیشکہ | مونہ احسان کمرہ | پہ تا | بوخل | نور ہم
و غوبنتل ہفہ تالہ در کمرے شول ، اومونہ (لہ دے نہ و راند) پہ تا ہاند بوخل نور ہم احسان کمرے و

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ۖ (۳۸) أَنْ اقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ

ہر کہ چہ الہام ولید یومونہ | ستاد مور طرف تہ | دھغہ خہ | چہ الہام و تہ یکیشو | چہ و غور زوہ دا | پہ یو صندوق کینے
چہ ستامورتہ مودہغہ خبرے الہام و کرو چہ الہام قابلہ وہ (یعنی) دا چہ (موسیٰ) | پہ یو صندوق کینے و اچوہ

فَاقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي

بیاد غور زوہ دا | | پہ دریاب کینے | بیابہ را و غور زوہ | دریاب | پہ کنارہ | چہ دنیسی دے | دینمن زما
بیابہغہ (صندوق) | پہ دریاب کینے لاهو کرہ نو دریاب بہے پخیلہ غارے تہ را ولی اوہغہ خوک بہے را ونیسی چہ

وَعَدُوٌّ لَّهِ ۖ وَالْقِيَتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةٌ مِّنِّي ۖ وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۖ (۳۹)

او دینمن ددہ | او ما و اچوہ | پہ تاباند | محبت | دخیل طرف نہ | او چہ دپالے شے تہ | زما د ستر کو پہ و راند
زما ہم دینمن ددہ ہم دینمن ددہ | او ما پہ تاباند دخیل رخ نہ (دخلقو) مینہ اچوہ و او دا چہ خازما پہ نگرانی کینے ستا پالنے و کرے

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن

ہر کہ چہ تللہ | ستا خور | پس دوئیل دے | آیا | زہ دینایم تاسوتہ | ہغہ خوک چہ
شی او ہر کہ چہ ستا خور ورغلہ او فرعونیا نو تہ | دوئیل چہ آیا زہ درتہ دداسے خلقو پتہ درکرم چہ ہغوی بہے (دیر)

يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ

ساتنہ و کری ددہ | بیاستنہ کرے مونہ تہ | ستاد مور طرف تہ | چہ یخے شی | ستر کے دھغہ | او غز نہ نہ شی
بنہ | پالنے و کری نو مونہ تہ خیل مور تہ بیاستنہ و رسولے چہ دھغہ ستر کے در باند یخے شی او نہ غز نہ کیری

وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ

او و و زلو تا | یوسرے | بیامونہ خلاصے در کرو تا تہ | لہ غم نہ | او مونہ پہ از مینست کینے و اچوہ | پہ از مینست کو بسرے
او تا یوسرے و زلے و نو مونہ تالہ ددغے غم نہ نجات در کرو و اتہ مو پہ قسم قسم از مینستون کینے و اچوہ

فَلَيْتَ سَيْنِیْنَ فِيْ اَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتُ عَلَىٰ قَدَرٍ یُّمُوسٰی ۖ (۴۰)

نو تہ پلے شو | خوکلو نہ | پہ مدین والو کینے | بیارا غلے تہ | پہ مقہ وخت باند | اے موسیٰ!
نو تہ خوکلو کالہ دمدین پہ خلقو کینے پاتے شوے | بیاموسی! تہ پہ خیل مقہ وخت (دلت) را غلے

وَاَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِیْ ۖ (۴۱) اِذْ هَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاِلٰتِیْ

او غورے کرے ماتہ | دخیل ذات دپارہ | لارشہ | تہ | اوستا درور | زما پہ نخبوسرہ
او (بیا) ماتہ خیل مان لہ غورے کہے (نواوس) تہ اوستا درور زما د (در بخیلو) نخبوسرہ لای شی

وَلَا تَنِیَا فِيْ ذِكْرِیْ ۖ (۴۲) اِذْ هَبَاۤ اِلٰی فِرْعَوْنَ رَاۤیَہُ طَغٰی ۖ (۴۳)

اوستی مہ کوئی | زما پہ یاد کینے | تاسود و اہ لاشی | فرعون تہ | بیشک ہغہ | لہ حد نہ تیر شوے
او زما پہ ذکر کینے سستی مہ کوئی | تاسود و اہ فرعون تہ ورشی حکہ چہ ہغہ دحد نہ و را وید لے دے

فَقَوْلًا لَّہٗ قَوْلًا لَّیِّنًا لَّعَلَّہٗ یَتَذَكَّرُ ۖ اَوْ یَخْشٰی ۖ (۴۴) قَالَا

پس وایئ ہغہ تہ | خبرہ | نرمہ | کیلشی چہ ہغہ | نصیحت قبول کری | یا و دیریری | دواہ و دوئیل
نوہغہ سرہ پستہ خبرے و کرئی شاید چہ نصیحت قبول کری | یا (زما د نیو نہ) و دیریری دواہ و دوئیل

رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا ۝ أَوْ أَنْ يَبْطِغِيَ ۝ قَالَ

لہ ربہ زمونہ | بیشکہ مونہ ویرید | چہ ہغہ یہ زیانہ وکری | پہ مونہ | یا یہ لہ حد نہ تیرشی | اللہ و فرمائیل
چہ اے زمونہ ربہ ! مونہ ویرید چہ چرتہ پہ مونہ باند زیانہ ونہ کری یازیات سرکشہ نہ شی | اللہ و فرمائیل

لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ ۝ وَأَرَى ۝ فَأَتِيَهُ ۝ فَقَوْلَا

تاسومہ ویریدی | بیشکہ زہ | تاسوسرہ یم | زہ آؤسرم | اوزہ ویم | پس لاشی ہغہ نہ | پس دوایی
چہ تاسو ویریدی مہ زہ ستاسو ملکرے یم | زہ ہرغہ ویم اوکورم | نود وارہ ہغہ نہ ورشی اووایی

إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

بیشکہ مونہ | رالیرلے شوی یو | ستادرب | پس ولیرہ | مونہ سرہ | بنی اسرائیل
مونہ دووارہ ستادرب رالیرلے شوی یو ، نو تہ مونہ سرہ بنی اسرائیل پیریدہ -

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۝ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ ۝ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا ۝

اومہ پہ عذاب کوہ دوی | بیشکہ مونہ راوہ کتاتہ | نخسہ | ستادرب لہ لہرف نہ | اوسلامتی دوی | پہ ہغہ چہ
اوہغوی لہ تکلیفونہ مہ وکوا ، مونہ تاتہ ستادرب داہ نہ نخسہ راوہ دہ اوسلامتیاد ہغہ چہ (پہ نصیب)

اتَّبِعْ ۝ الْهُدَى ۝ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ

چہ پیروی وکری | دہدایت | بیشکہ | وحی رالیرلے شوکہ | مونہ نہ | چہ عذاب | پہ ہغہ چادے | چہ دروغ وکری
دہ چہ یہ سمہ لارہ روان وی ، مونہ نہ خود او وحی شوکہ چہ (دقہہ) عذاب ہغہ چالہ مقدر کیہ (بیغیر) دوغز

وَتَوَلَّى ۝ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ ۝ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي

اومخ واروی | فرعون وویل | پس شوک دے | رب ستاسو | اے موسیٰ | دوویل موسیٰ | زمونہ رب ہغہ دے | چاہہ
وکیڑی اور (حق نہ) مخ اہوی فرعون وویل اے موسیٰ | ستاسو رب شوک دے موسیٰ و فرمائیل چہ زمونہ رب ہغہ دے

أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۝ ثُمَّ هَدَىٰ ۝ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

درکرد | ہر خیزتہ | وجود ددہ | بیلے لارہ دینود لہ | دہ وویل | پس خہ | حال دے | د ورومیو امتونہ
چہ ہر خیزلے پید اوشت وکرہ دے اویاے ورتہ سمہ لارہ شوکہ دہ فرعون وویل چہ داوایہ چہ دتیرہ قومونہ خہ حال شر

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي ۝ وَلَا يَنْسَى ۝ الَّذِي

موسیٰ وویل | ددے علم | زمارب سرہ | پہ کتاب کئے دے | نہ غلطیری | زمارب | اونہ ہیروی | کوم چہ
موسیٰ وویل چہ دد محلم خو زمارب سرہ (پہ لوح محفوظ کئے درج) دے زمارب نہ غلطی کو ی اونہ ترے نہ خہ ہیربی (اللہ) ہغہ

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا ۝ وَوَسَّلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا ۝ وَأَنْزَلَ

جوہہ کمرہ | تاسود پارہ | زمکہ | فرش | او جوہے کمرہ | تاسود پارہ | پہ دے | لارے | اونانے کمرہ
ذات دے چہ زمکہ لے تاسود پارہ فرش کمرہ دہ او تاسود پارہ لے پہ ہغہ کئے لارے جوہے کمری دی اود

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۝ فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ تَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝

لہ آسمان نہ | اویہ | پس راوویستے مونہ | دد پہ ذریعہ | دیر قسمہ | سبز یانے | مختلف
آسمان نہ لے اویہ راوورولے ، بیا مونہ دہ ہغہ پہ ذریعہ قسم قسم شینگ راویستے دے (پہ خیلے)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلأُولَى النَّهْيِ ۝۵۴ مِنْهَا

خوری | او خوروی | خیل خاروی | بیشک | پہ دے کئے | نخبے دی | عقلمند د پاره | له دے نہ
خورئی او خیل خاروی | یکے خوروی | بیشک | پہ دے کئے | عقلمند د پاره | دیرے نخبے دی مونږ تاسو د دے زک

خَلَقْنَكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝۵۵

مونږ تاسو پیداکړی | او په دے کئے به | مونږ تاسو واپس راوړو | اوله دے به | مونږ تاسو راوباسو | په دویم ځل
نه پیداکړی یی | او دے ته به تاسو واپس کوو | او هم د دے نه به مویو ځل بیا بهر راوباسو

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۝۵۶ قَالَ أَجِئْتَنَا

او خامخا مونږ د ښو کړه | خپله نخبه | توله | نو ده دروغ وکړه | او انکاره وکړه | د وویل | آیته راغله یی مونږ ته
او هغه ته (یعنی فرعون ته) مونږ خپله ټوله نخبه و ښو کړه | خو هغه دروغ وکړه | او انکاره پاته شو هغه د وویل | اے موسی

لِخُرْجِنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى ۝۵۷ فَلَنَأْتِيَنَّكَ

د پاره د دے ته و بله مونږ | زموږ له زمکې نه | په خپل جادو | اے موسی | پس خامخا به راوړو مونږ تاته
آیته مونږ ته ځکه راغله یی | په مونږ د خپل جادو په زور زموږ د ملک نه و باسه | نو اوس به مونږ هم ستا په

سِحْرِ مِثْلِهِ فَلَجَعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ

یو جادو | په شان د دے | پس مقرر کړه | په مینځ زموږ | او په مینځ ستاسو | وخت د ویکه | چه خلاف ونه کړو له هغه نه مونږ
مقابلہ کئے دغه جادو راوړاند کړو | نو ته زموږ او د خپل ځان تر مینځ یو داسه ځل مقرر کړه چه نه به

وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوَى ۝۵۸ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ

او نه ته | یو میدان دی | هوار | موسی وویل | ستاسو وعدہ | ورځ | د ښانست ده
تر ټو مونږ خلاف کوو او نه ته | په یو هوار میدان کښه (د مقابلہ دی) (موسی) د وویل چه (ښه ده) تاسو سره د میل ورځ

وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضَحًى ۝۵۹ فَرَعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ

او دا چه را جمع کړه شی | خلق | د ښانست په وخت | بیا واپس شو | فرعون | بیا ده جمع کړه | خپل مکر و نیر
ښه شوه او دا چه خلق د ټور خورید نه پس را جمع شی | غرض دا چه فرعون واپس شو نو خپل د مکر سامان ته ټول

ثُمَّ آتَى ۝۶۰ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

بیا راغی | د وویل | دوی ته | موسی | (تاسو د په تاسو) مه جوړوئ | په الله باند | دروغ
راغونډ کړو نو بیا راغی | موسی هغه خلق ته وویل چه اے بد نصیبو! تاسو په الله باند د دروغو بھتانو نه مه تړئ

فَيُسْحِتْكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ۝۶۱ فَتَنَّا زَعُورًا

پس هلاک به کړی تاسو | په عذاب | او هغه نامراده شو | چاچه | دروغ جوړ کړل | نو هغوی په جگړه شو
کئی هغه به تاسو په عذاب سره هلاک کړی | او څوک چه دروغ جوړوی هغه نامراده پاته شو د بیا هغوی په

أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا الْجَوَى ۝۶۲ قَالُوا إِن هَٰذِهِ لَسِحْرَانِ

په خپل کار کښه | په خپل مینځ کښه | او هغوی پټه وکړه | مشوره | دوی وویل | بیشک | دا دواړه | جادو کړدی
خپل مینځ کښه | په خپله معامله کښه | په جگړه شول | او پټه مشوره وکړه | (بیا ک) وویل چه دا دواړه (د ورنه) هم جادو کړدی

يُرِيدُنَ أَنْ يُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْهَبَا

غواړی | چه اویاسی تاسو | ستاسو له زمکې نه | د خپل جادو په ذریعې | اودوی لږه کړی (برباد کړی)
(او) داغواړی چه تاسو د خپل ملک نه د جادو په زور بهر دویاسی ، اوستاسو غوړیزه لار چاره

بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى^(۶۳) فَاجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا^(۶۴)

ستاسو طریقه | بهترینه | نواتفاق وکړئ | په خپل تدبیر باند | بیا | راشئ | په صف کېته
ورانه کړئ ، نو ټول سره رابوځای شئ اود خپل فن بند و بست وکړئ نو بیا قطار قطار راشئ

وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى^(۶۵) قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ

د بیشکه کامیاب شو | نن درځ | هغه ټوک | چه غالب شو | دوی وویل | اے موسیٰ ! | یا خو | ته د غوړزده
مکه چه نن به هغه ټوک میدان کتې چه غالب راشی | هغوی وویل چه اے موسیٰ ! یا خو ته (دوهمه خپله امسا)

وَأِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ^(۶۶) قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا

اویا | شو مونږه | اول | غوړزدونکی | دے فرماییل | بلکه | د غوړزوی تاسو | نو ناکهانه
د غوړزده یا هم مونږ دوهو مې غوړخو د موسی د فرماییل چه نا هم تاسو اول د غوړخوئی نو ناکهانه

حِبَالُهُمْ وَعِصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ^(۶۷)

د دوی رسی | اود دوی امسا کانه | په خیال کې راغی | د دے | د دوی د جادو په وجه | چه هغه | منډه دوی
د هغوی پری ادا مساکانه د موسی په خیال کې د جادو په زور سره داسه ښکاره شوه لکه چه منډه ترې د دوی

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ^(۶۸) قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ

پس محسوسه کړه | په خپل زهه کېته | ویره | موسی | مونږه وویل | مه ویریزه | بیشکه ته
په د باند موسی په خپل زهه کېته ویره محسوسه کړه ، مونږ ورته وویل چه مه ویریزه هم ته به بره

أَنْتَ الْأَعْلَىٰ^(۶۹) وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا

یئ | غالب | او د غوړزده | هغه چه | ستا په ښی لاس کېته دی | هغه به تیر کړی | ته چه | دوی جوړ کړی دی
بیا موږه - اودا ستا په ښی لاس کېته چه (امسا) ده داو غوړزه د دوی جوړ کړی ټول څیزونه به تیر کړی

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السِّحْرُ حَيْثُ أَتَىٰ^(۷۰)

یقیناً هغه چه | دوی جوړ کړی دی | هغه چال د جادو کړک | اونه به کامیاب نږی | جادوگر | هر چرته چه لاهم شئ -
دوی چه هغه جوړ کړی دی داخوتش د جادو ذریعې د اود جادوگر چه هر ځای ته لاهم شئ نو کامیاب بید نه شئ

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سَجْدًا قَالُوا أَمَّا رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ^(۷۱)

پس پریوتل | جادوگر | په سجده | دوی وویل | مونږ ایا راوړ | په رب | د هارون | اوموسی
بیا جادوگر په سجده پریوتل او دای وویل چه مونږ خود هارون اوموسی علیهما السلام په رب ایما راوړو

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ

فرعون وویل | تاسو ایمان راوړ | په ده | وړاند له دکه چه | زه اجازت درکړم تاسو | بیشکه د | ستاسو مشر دے
فرعون وویل له دے نه وړاند چه زه تاسو ته اجازت درکړم تاسو په ده ایمان راوړو ، بیشکه چه داستاسو هغه

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقَطِّعْنَ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافِ

چاہے | بنودے کاتسو | جادو | پس خامخابہ پریکرم | ستاسولاسونہ | او ستاسو بیبے | دکھاغواہونو نہ
مشر (استاذ) دے چہ تاسونہ ہم جادو بنودے نوادس زہ ستاسولاس او بیبے اہولی پریکرم اود قجورویہ اونو

وَلَا وَصَلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلْتَعْلَمَنَّ آيُنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ۝

اودہ بہ ضرورتاسویہ سولوی و خیروم | پہ تنو | د قجورو | اوتاسونہ معلومہ شی | چہ شوک پہ مونہ کینے | سخت او پایید ارعذاب و رکوبولاد
کینے موپہ سولوی خیروم ، اوداہہ درتہ معلومہ شی چہ پہ مونہ (دواہو) کینے دچا عذاب سخت اوزیت پائے کیدنے

قَالُوا لَن نُّوْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا

دوی وویل | ہیٹ کلہ بہ ترجیم درتہ کروتانہ | پہ ہفہ خہ | چہ راغلی کی مونہ تہ | واضح دلیلونہ | او چاہے | مونہ پیدا کپرو
عذاب کی؟ ہفوی (جادو کرو) درتہ وویل چہ مونہ بہ تا ہیٹ کلہ غورہ نہ کپرو دہفہ خرگند ددیلونو پہ دراندہ مونہ تہ راغلی د اودہفہ

فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

بس تہ وکرہ | خہ چہ | تہ کولو والا یے | بیشکہ | تہ خو حکم کولے تے | ددے ژوند | د دنیا
خدا پہ مقابلہ کینے چہ مونہ ہٹ پیدا کری یونو تہ چہ ہر خہ فیصلہ کرل غواہے ہفہ وکرہ تہ جو بس دیک دنیا پہ حقلہ (چہ خہ غواہے ہفہ)

إِنَّا أَمَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطِيئًا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

بیشکہ مونہ ایٹ راہرو | پہ رب خیل | چہ ہفہ و بخنی | مونہ لہ | ز مونہ گناہونہ | او ہفہ خہ | چہ مجبورہ کروتا مونہ
کولے تے مونہ غورہ خیل رب باند ایمان راہرو چہ ہفہ ز مونہ گناہونہ معاف کری اود کم جبر چہ تاربان د جادو پہ حقلہ کپرو

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝

پہ ہفہ | لہ جادو کولونہ | اوللہ | جبریبہ | اوباقی پائے کیدنے | بیشکہ ہفہ | شوک چہ راشی | خیل رب تہ
دے ہفہ (ہم راتہ و بخنی) اوللہ دہرچانہ بہتر دے اوباقی پائے کیدنے دے یاد ساتی چہ شوک خیل رب تہ دہجرم

مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ وَمَنْ يَأْتِهِ

گناہکار | نو بیشکہ دہ دپارہ | دوزخ دے | نہ بہ کمری | پہ ہفہ کینے | اودہ بہ ژوند پائے کیری | او شوک و ناشی دہ تہ
پہ حیث راشی نو بیشکہ ہفہ دپارہ جہنم دے چہ نہ بہ | پکینے مری اودہ بہ رغیربی او شوک چہ ورتہ ایمان دہ

مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ۝

مؤمن | ہفہ عملونہ وکرل | بنہ | بس ہم داخل کی چہ دوی دپارہ | درجے دی | او پختے
ورشہ چہ دنیکی کارونہ لے ہم کپری وی | نو داسے خلق لہ او پختے مرتبہ مقررہ دے

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

باغونہ | دہمیشہ اوسین | چہ بہیری بہ | لاندہ ہفہ نہ | نہر نہ | ہمیشہ بہ وی | پہ ہفہ کینے
(یعنی) دہمیشہ استومنے دپارہ باغونہ چہ دہفہ لاندہ بہ ولے بہیری ، دوی بہ | پکینے تل ترنہ دوسیوی

وَذَٰلِكَ جَزَاؤُا مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ ۝

اودا | بدلہ دہ | دہفہ چاہے پاک شو دے | او بیشکہ مونہ روحی ولیولہ | موسی تہ
اودہم دغہ انعام دے دہفہ چاہے پاک شو | اومونہ موسی تہ خیلہ وھی | ولیولہ

أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا

چہ ذشیہ بوخہ | زمانہ بندگان | بیا جوہہ کبہ | دوی دپارہ | لاسہ | پہ سمندر کینے | یوہا اوچہ لاسہ جوہہ کبہ

لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۝ فَاتَّبِعْهُمْ

مہ دیربہ | دنیوے کیدنہ | اومہ ویربہ (لہ دوسہ نہ) | پس دوی پے شو | فرعون | دخیلو بن کروسہ

فَغَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ

پس پتہ کول دوی | سمندر | ہفہ چہ | پتہ کول دوی | اوکراہ کپو | فرعون

قَوْمَهُ وَمَاهَدَى ۝ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ

خپل قوم | اوسہ لاسہ و نہ بنوہ | اے بنی اسرائیل | بیشکہ نجات در کد موبز تاسو | ستاسو دہنہ نہ

وَوَعَدْنَكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ

اووعدہ وکبہ موبز تاسوسرہ | د طور بنی طرف تہ | او نازل کول موبز | تاسو باند | من

وَالسَّلْوَى ۝ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا

او سلوی | خورشی | لہ ہفہ پاکو خیزو نہ | کوم چہ | موبز تاسو تہ در کپری دی | او حد نہ مہ تیربہ

فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۝ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ

پہ دیکھتے | کئی راکوز بہ شی | پہ تاسو باند | زما غضب | او پہ چاہہ زما غضب نازل

غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ۝ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ

زما غضب | نو ہفہ ہلاک شو | او بیشکہ زہ | دیر زیات بخونکیم | ہفہ خوک چہ | توبہ لے وکبہ | او ایمن لے رادری

وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝ وَمَا آغْضَاكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى ۝

او عمل لے وکرو | نیک | بیائے سمہ لاسہ بیا موندہ | او کوم غیز بہ تنگ راوستے تہ | دخیل قوم نہ | اے موسیٰ |

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ

دہ دوئیل | دوی دغہ دی | ما پے دی | او مانتہ دی وکبہ | ستا طرف تہ | اے ربہ زما

لَتَرْضَىٰ ۖ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

چہ تہ راضی تھے | وئے فرمائیل | بیشکہ مونہ | پہ آزمینست کینے | وچولہ | ستاقوم | لہ تانہ پس | اوکراہ کمرل دوی
تہ خوشحالہ تھے | وئے فرمائیل | مونہ ستاقوم | لہ تانہ پس | پہ آزمینست کینے | وچولہ | اوھغوی خوشامری گمراہ

السَّامِرِيُّ ۖ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ

سامری | پس راوایس شو | موسی | خپل قوم تہ | پہ غصہ | پہ افسوس | وئے فرمائیل
کمرل - | پس موسیٰ علیہ السلام | د غصہ | او د افسوس | پہ حالت | کینے خپل قوم | تہ واپس راغے | او د وئیل

يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ

اے زما قومہ! | آیا وعدہ نہ وہ کرے تاسو | ستاسورب | وعدہ بنہ | آیا او بددہ شوہ | پہ تاسو باند
چہ اے زما قومہ! | آیا ستاسورب | تاسو سرہ | یوہ بنہ | وعدہ نہ وہ کہے ، | بیا آیا پہ تاسو باند | یرزیات

الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ

مودہ | بیا و غوشتل تاسو | چہ را کوزشی | پہ تاسو باند | غضب | ستاسو د رب | بیا مخالفت و کرد تاسو
وخت تیر شوے وو ، | یاد امو خونہ وہ چہ | پہ تاسو د رب غضب (خامخا) راشی | تو حکم ماسرہ | دیوخ کری

مَوْعِدِي ۖ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

زما د وعدے | دوی ووئیل | مخالفت نہ دے کرے مونہ | ستا د وعدے | پہ خپل اختیار | او لیکن مونہ باند بار کر شوو
لوطنہ لاس پسر شوئی هغوی ورتہ ووئیل چہ مونہ تاسرہ | د خپل لوطنہ پہ خپلہ خو لاس پسر شوئی نہ یو خو خبرہ داده چہ پہ

أَوْزَارًا مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَىٰ

بوج | د کالو | د قوم (د فرعون) | نو مونہ دا وغورنول | بیا دغه شان | د غورنول
مونہ باند د (قطعی) قوم (پاتے شوی) کالی دراند شوی وو نو مونہ هغه د غورنول ، | تو دغه شان سامری هم

السَّامِرِيُّ ۖ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ ۚ فَقَالُوا

سامری | بیا د راو ویستلو | دوی دیارہ | بو شخه | یو جسم | چہ پکینے آواز وو | پس دوی ووئیل
د غورنول نو بیا (سامری) هغه خلقوتہ یو شخه را بنکارہ کرد چہ هغه تش کالوت وو خو آواز بہ ئے کوو پس هغوی

هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ۖ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ

دا ستاسو معبود دے | او معبود | د موسیٰ | پس د هیر کرد | پس آیا دوی نہ کتل | چہ هغه نہ وراپس کوی
ووئیل چہ هم داستا معبود د او د موسیٰ هم معبود د موسیٰ هیر کرد | آیا دا خلق نہ گوری | چہ هغه (بت) د هغوی

إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۖ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۖ وَلَقَدْ قَالَ

دوی تہ | هغه خبرہ | او نہ اختیار لری | د دوی | نقصان | او نہ د خه نفع | او بیشکہ وئیل وو
د خبرہ جواب نہ و رکوی | او نہ د هغوی | نقصان اختیار لری | او نہ د نفع ، | اولہ دے تہ و باند مارون

لَهُمْ هَٰرُونَ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ ۚ وَإِنَّ

دوی تہ | هارون (هم) | لہ دے نہ و باند چہ | اے زما قومہ! | بیشکہ پہ آزمینست کینے | وچولہ شوئی تاسو | پہ د غی | او بیشکہ
هغوی وئیل هم وو | چہ اے زما قومہ! | پہ د غی سرہ | پہ تاسو آزمینست کرے شوے دے او بیشکہ

رَبِّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۙ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ

رب ستاسو | رحمن دے | پس تاسو پيروي ڪري زما | او وُمنِي | زما حڪم | دوي ووييل | مون به هڪڙو پڻ ڏسڻ
ستاسو رب رحمن (خدائے) دے نوڀه ماڀي روان وُسيڙي او زما حڪونه مني هغوي ووييل ڇه مونڙ خوبه ڏده

عَلَيْهِ عَكْفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۙ قَالَ يَهُرُونَ

په دے | تيڻڪ پاڻي ڪيڏنڪي | تر دے ڇه | واپس راشي | زمونڙ طرف ته | موسيٰ | دفرماييل موسيٰ | اے هارونه !
په عبادت ڪيڻه اخته پراڻه ڀُو تر دے ڇه موسيٰ رات واپس راشي - موسيٰ ووييل ڇه اے هارونه !

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۙ أَالَّا تَتَّبِعِنَا ۚ أَفَعَصَيْتَ

ڇه غير منع ڪري ته | هر ڪڙه ڇه تا وليدل دوي | ڇه مڪراه شول | ڇه نه زما پيروي مه ڪوه | ايا تانا فرماني وڪره
ته مال وڻ نه راتل ڇه دخت ڇه تا داوليدل ڇه دوي گسراهان شول ؟ ايا تاهم زما دحڪم نافرمان

أَمْرِي ۙ قَالَ يَبْنَومُ لَا تَأْخُذْ بِلِحَيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ

زما دحڪم | ده ووييل | اے زما د مورخويه ! مه نيسه | زما ڀيريه | اونه وينته د موزما | بيشڪ زه ويريڊم
وڪره ؟ (هارون) ووييل ڇه اے زما د مورادويه (وروره) زما ڀيره او زما سرمه رانيسه ماسره خودا انديسينه

أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۙ

ڇه ته به داي ڇه | جدائي راوستله تا | د بني اسرائيلو په مينع ڪيڻه | او خيال ڏونه سالتو | زما د خبره
شوه ڇه ڪيڻي ته دا وڻه داي ڇه تاپه بني اسرائيلو ڪيڻه ڇه بازي وڇوله او زما د وينا انتظار ڏونه ڪرو

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا مِرْيُ ۙ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا

د فرماييل | پس ڇه حال دے ستا | اے سامري ! ده ووييل | ماليدلي وڻ | هغه ڇه ڇه نه ووليدي دوي
موسيٰ ووييل ڇه بنه سامريه ! ته ووايه ڇه سناڇه معامله ده ؟ هغه ووييل ڇه ماته يودا سے خير ننگاره شوه هغه

بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ

هغه | پس راواخته ما | بوموڻه خاورے | د نقش قدم | د فرشته | پس وڇوله ما هغه (په شئي ڪيڻه) | او دغه شئي
بل ڇا ته نه بنڪاريد و ما د فرشته د قد مونڙ خاور نه بوموڻه راوڇيت ڪرو بيا م هغه په دے بت ڪيڻه وروڇولو او دم دا

سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي ۙ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ

صلاح راڪه | ماته | زما نفس | وڻ فرماييل | لرے شه | پس بيشڪ | تا د پاره | په زوند ڪيڻه (اودا)
خبره زما نفس ته نينه و لکيده موسيٰ و فرماييل ڇه هه ! ڇه ٻول عربيه ته هم دا وڻه ڇه ماله

أَنْ تَقُولَ لِمَسَاسٍ ۙ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ ۚ وَانْظُرْ

ڇه ته به وڻه | ڇه (ماته) لاس مه راوڇي | اوبيشڪ تا د پاره | يوه وعدا ده (د عذاب) | ڇه مخالفت به نه شي ڪيڏه هغه | او وڪوره
لاس مه راوڇي - او تاسره يوه بله وعدا (د عذاب هم) ده ڇه ده هغه نه د خلاص نشته او خيل د

إِلَى الْإِهْكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنْ حَرَّقَنَّهُ ۚ ثُمَّ لَأَنسِفَنَّهُ

خيل معبود ته | هغه په کوم ڇه ته هميشه پاڻي وڻه | معتكف | مونڙ به ضرور وسيز وڻه | بيا به د بهيو وڻه دا
معبود ته وڪوره د کوم ڇه ته عبادت ڪوه | مونڙ به دا وسيز وڻه | او بيا (د دے ايسره) به په

فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۙ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ ۚ

یہ دریاب کہنے | یہ الٰہ و لوسرہ | بیشک معبود ستاسو | اللہ دے | ہفت ذات دے | چہ نشہ دے | ہفت معبود | بے لدو نہ | دریاب کہنے | بھو و ، ستاسو معبود خوبس یو اللہ دے | چہ دے | ہفت نہ سبوا بل معبود نشہ ،

وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۙ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ

راکیر کر دے | ہفت | ہر چیز | یہ علم سرہ | دے | شان | مونز بیاتو | تاتہ | لہ خبرو نہ | ہفت | ہر چیز | یہ خیل علم کہنے | راکیر کر دے | دے | (پہنبرہ) | دے | مونز تاتہ | تیرو (زہد واقعات) خبرو

مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۙ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ

ہفت | نہ | چہ تیر شو دی | او بیشک مونز در کر و تاتہ | لہ خیل طرف نہ | ذکر (قرآن) | چاہہ مخ وارولو | لہ دے نہ | آور و ، او مونز درلہ | دخیل طرف نہ | یوہ (بہ) نصیحت نامہ در کر دے | دے | شوک چہ دے | نہ مخ و چکر و

فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۙ خَلِيدٌ فِيهِ ۚ وَسَاءَ

بیشک ہفت | بہ اوچت کری | یہ ورخ | د قیامت | یو بوج | ہمیشہ بہ وی دوی | یہ ہفت کہنے | او بدی | ہفت | بہ | د قیامت | یہ ورخ | (دگنا ہونو) | یو (بے) | پندی اوچت کر دے | وی ادیہ | دے | (حائے) | کہنے | بہ ہمیشہ | وسیری

لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۙ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَ

د دوی | د پارہ | یہ ورخ | د قیامت | ہفت | بوج و چنول | یہ کومہ | ورخ | چہ بہ پوکے | وہلے شی | یہ شیلی کہنے | او | او دے نہ | د قیامت | یہ ورخ | د ہغوی | یہ حقلہ | دیر خراب | پندی وی | یہ کومہ | ورخ | چہ شیلی | بہ پوک و ہلے شی | او دل

نَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۙ يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ

راجم بہ کرو | مجرمان | یہ دے | ورخ | چہ شے شوی | بہ و دے | سترے | پتے پتے خبرے | بہ کوی دے | یہ خیل میں | مجرمان | بہ | دے | ورخ | دے | رابو حائے | کروچہ | شے سترے | بہ | (نیوے) | وی | یہ خیل میں | کہنے | بہ کنکوسے | کوی

إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۙ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ

چہ نہ | بی پاتے شوی تاسو | مکرلس (ورخ) | مونزہ | نہ | پوہیزو | یہ ہفت | چہ | دوی | وائی | چہ تاسو | خوبہ | صرف | (ورخ) | یہ دنیا کہنے | پاتے شوی | بی | خہ | چہ | دوی | وائی | مونز | یہ | ہفت | نہ | پوہیزو

إِذْ يَقُولُ امْتَلَهُمْ طَرِيقَةٌ ۖ إِنَّ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۙ وَيَسْأَلُونَكَ

ہر کہہ | چہ | وائی | یہ دوی | کہنے | نہ | پاتے شوی | تاسو | مکر یوہ | ورخ | او دوی | پیوس | کوی | لہ تانہ | دے | وخت | بہ | دوی | کہنے | زیاتے | بے | رائے | والا | وائی | چہ تاسو | خوبہ | یوہ | ورخ | (پہ دنیا کہنے) | پاتے شوی | بی | او | (لے | پیغبرہ)

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۙ فَيَذَرُهَا قَاعًا

د غرو نوپہ | حقلہ | نو وایہ | چہ | خوارہ | بہ | کڑی | د | زمارب | یہ الٰہ و لوسرہ | پس | پڑیہ | زدی | دا | میدان | خلق | لہ تانہ | دے | غرو نوپہ | حقلہ | پیوس | کوی | نو وایہ | چہ | زمارب | بہ | غمزہ | نہ | بالکل | والوزی ، اوز مکہ | بہ | ہوا میدان

حَفْصًا ۙ لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۙ يَوْمَئِذٍ

ہوار | نہ | دے | دے | کہنے | کوہ والے | او نہ | خہ | اوچتوالے | یہ دے | ورخ | بہ | تہ | نہ | یہ | دے | کہنے | خہ | کوہ والے | وینے | او نہ | لوہ والے | یہ دے | ورخ | بہ | تہول

يَتَّبِعُونَ الدَّارِعَىٰ لَاعُوجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ

روان وی دیکو وردستو | دیو آواز کوونکی | ہیئت کو بدوالی بہ نہ وی | دھنہ نہ | او بکنہ بہ شی | آوازونہ
(خلق) پہ بلونکی پسے روان شی چہ دھنہ پہ ورا ند بہ (دھیجا) ہیخ کر لیج باقی پاتے نہ شی اوتول آوازونہ بہ د رحمن خد

لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝۱۰۸ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ

اللہ تہ | پس نہ بہ آورے تہ | مکررو آواز | بہ دغہ ورخ | بہ فائدہ نہ ورکوی | شفاعت
(د آواز) پہ ورا ند تیت شی نو تہ بہ دنیو دکشار نہ بغیر بل آواز نہ آورے ، پہ دغہ ورخ بہ سفارش چانہ فائدہ نہ ورکوی

إِلَّا مَنْ أَدْنَىٰ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝۱۰۹ يَعْلَمُ مَا

مکرہہ چاتہ | چہ اجازت بہ ورکوی ہفتہ | رحمان | او خوشہ کہے وی | دھنہ | خبرہ | ہفتہ پوہیری | پہ ہفتہ
خو ہفتہ چاتہ چہ رحمن ورتہ اجازت ورکے وی او دھنہ پہ عقلے خبرہ خوشہ کہے وی ، ہفتہ د تو لو خلقو

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱۰ وَعَنْتِ

چہ ورا ند ددی دی | او پہ ہفتہ | چہ وروستو ددی دی | او احاطہ نہ شی کو | پہ ہفتہ | بہ علم سرہ | او تیت شوی بہ دی
وہا ند وروستو حالات دیر نہ پیڑنی (خلق) پہ خیل علم سرہ دھنہ (معلوماتو) احاطہ نہ شی کو | اوتول نمونہ

الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝۱۱۱

مخونہ | ہمیشہ ژوندے او قائم پاتے کیڈ نکی تہ | او نامرادہ شوہنہ | چاچہ | بوج اوچت کرو | د ظلم
بہ دتل ژوندی او د نظام چکونی (اللہ) پہ ورا ند تیت شوی وی او چاچہ د نامرادہ بوج اوچت کرو ہفتہ بہ نامرادہ دی

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَفُ ظُلْمًا

او شوک چہ کوی عمل | نیک | او ہفتہ مؤمن وی | پس دہ نہ ویریری | لہ ظلم نہ
او شوک چہ نیک کار دکرے ، او ہفتہ مؤمن ہم وی نو ہفتہ سرہ بہ نہ د ظلم خہ ویرہ وی

وَلَا هَضْمًا ۝۱۱۲ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا

اونہ لغہ نقصان نہ | اودغہ شان | مونڈ نازل کرودا | قرآن | پہ عربی کہنے | او مونڈ پہ رنگ رنگ بیان کرل
اونہ نقصان - اودغہ رنگ مونڈ دا قرآن پہ عربی ژبہ کہنے نازل کرے دے او پہ دے کہنے

فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝۱۱۳

پہ دے کہنے | ویرول | دپارہ دے چہ دوی | پریہیز کاری وکری | یا ہفتہ پیداکری | دوی دپارہ | خہ نصیحت
موہر قسم سزا مانے آدول دی چہ خلق و ویریری یا داچہ (د قرآن) پہ کہنے پوہہ پیداکری -

فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ

نودیر لے دے | اللہ | بادشاہ | چہ حقیقی دے | اوتندی مہ کوہ | پہ (لوستلو) قرآن کہنے | ورا ندلہ دے نہ
نودیر لے دے ہفتہ اللہ چہ حقیقی بادشاہ دے اوتہ (د قرآن) پہ (لوستلو) کہنے (ہیچرہ) تلوار مہ کوہ ، دے نہ

أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝۱۱۴

چہ پورہ شی | ستا طرف تہ | دھنوی | او وایہ | اے زما ربہ! | زیات کرہ ما | پہ علم کہنے
ورا ند چہ دے وی دربا ند پورہ پورہ رانا زلہ شی او دا وایہ چہ اے زما ربہ! زما علم زیات کرہ -

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ

او مونڙو عہدہ واغستلہ | د آدم نہ | لہ دے نہ واند | پس ہفہ ہیر کول | او نہ موندہ مونڙ | پہ دہ کئے
او مونڙ لہ دے نہ واند د آدم نہ وعدہ اختہ وہ خود ہفہ نہ غفلت وشو او مونڙ پہ ہفہ کئے عزم و نہ

عَزَمًا ۱۵) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

پنچہ ارادہ | او ہر کلمہ چہ مونڙو ویل | فرستوتہ | چہ تاسو سجدہ وکری | آدم نہ | پس سجدہ وکری
موند لو۔ او (یاد کرہ) ہر کلمہ چہ مونڙ فرستوتہ دوئیل | چہ تاسو آدم نہ سجدہ وکری نو تو لو سجدہ وکری

إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ

سوا د ابلیس نہ | دہ انکار وکرو | مونڙو ویل | اے آدم ! | بیشک دا | دشمن د استا | دستا د نبی
خوابلیس ونہ کرہ ہفہ انکار وکرو۔ پس مونڙو ویل چہ اے آدم ! داستا او ستا د نبی دشمن دے ۔

فَلَا يَخْرُجْ جَنَّامَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۖ إِنَّ لَكَ الْأَلْتَجُوعَ فِيهَا

پس نہ و نہ باسی تاسو دواہہ | لہ جنت نہ | بیابہ تاسو نہ تکلیف و | بیشک تاد پارہ د | چہ نہ نہ اوڑ کیر | پہ دے کئے
نوہے نہ چہ تاسو دواہہ د جنت نہ بھی و باسی نو پہ مصیبت کئے اختہ شق۔ دل نہ (پہ جنت) کئے نہ نہ اوڑ کیر

وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَوُا فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۖ ۱۶)

اونہ نہ برہنہ پیرے | او بیشک نہ نہ | نہ تہوے کیرے | پہ دے کئے | اونہ نہ | د نوں گرمی بیا موی۔
اونہ نہ چہ برہنہ پیرے اودا ہم دہ چہ نہ نہ چرے تیرے کیرے اونہ نہ پہ نوں کئے تنکیرے ۔

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةٍ

بیا وسوسہ واپولہ | ہفہ نہ | شیطان | دہ دوئیل | اے آدم ! | آیارہ و بنایم تاتہ | بواہ اونہ
نو شیطان د ہغوئی پہ نہ کئے وسوسہ واپولہ ہفہ و ویل چہ اے آدم ! آیارہ تاتہ د ہمیشہ پاتہ کیدو اونہ

الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۖ ۱۷) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا

د ہمیشہ کیدو | او بادشاہی | چہ نہ زہری | بیا دواہہ و خورہ | لہ دکنہ | نوںکار شول | دوی نہ | شرمکھو د دوی
و بنایم اوداے بادشاہی و بنایم چہ چرے نہ نہ کز و کیری نو دواہہ د ہفہ (اونہ) نہ خوراک وکرو نو خیل د پیر کھایو نہ ورنکار

وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ

او شروع وکری دوی | چہ انبلولے | پہ ٹانو پورے | پانہے | د جنت | اونا فرما فی وکری
شول | او دواہہ پہ ٹان پورے د جنت پانہے انبلول شروع کرل | او آدم علیہ السلام نہ دخیل

آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۖ ۱۸) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ

آدم | د رب خیل | او ہنہ پہ غلطی کئے پریٹلو | بیا غورہ کرو دے | رب د دہ | بیا توبہ قبولہ کرہ | د دہ
رب پہ حکم کئے قصور وشو او ہغوئی پہ غلطی کئے پریٹلو | بیا خیل رب ہفہ مقبول کرو نو د ہفہ توبہ نے قبولہ کرہ

وَهَدَىٰ ۖ ۱۹) قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

اولا پور تہ و بنودلہ | وے فرماییل | بیشک لاہ شق | دل نہ | توں | کئے نہ تاسو نہ نہ | د حنو | دشمنان دوی
اوسہ لاہ شق و بنودلہ اللہ و فرماییل چہ تاسو دواہہ اوس د جنت نہ کوز شق پہ جمع، تاسو بہ د یویل دشمنان بیک

فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى ۖ فَمِنَ اتَّبَعِ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ

پس کہ میرے راشی تاسونہ | زمانہ صرف نہ | ہدایت | نوچاہے پیروی و کربہ | زمانہ ہدایت | نوہفہ بہ نہ گمراہی
بیانہ چہ زما د طرف نہ تاسونہ ہدایت درشی، نوخوک چہ زما د ہدایت پیروی و کربہ نوہفہ بہ نہ گمراہی

وَلَا يَشْقَى ۚ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

اونہ بہ تکلیف مومی | او چاہے مخ وادولو | زمانہ ذکر نہ | نویشکہ دہفہ | ژوند بہ | تنگی وی
اونہ بہ محرومہ پاتے کیری۔ او خوک چہ زما د یاد نہ مخ وادوی نویشکہ دہفہ ژوندون بہ لند تنگی وی

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۚ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى

اومونہ بہ رپاخوؤد | بہ ورخ د قیامت | دوند | وائی بہ | اے زما ربہ | ولے رپاخوؤم تازہ | دوند
او د قیامت بہ ورخ بہ مونہ ہفہ دوند رپاخوؤ۔ ہفہ بہ وائی چہ اے زما ربہ | تازہ دوند ولے رپاخوؤم

وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۚ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا

اوزہ خوؤم | بینا | دُہ فرمائی | دغہ شان | راغلے تاتہ | نخبہ زمونہ | نوتاہفہ ہیرے کرے
زہ خوہ دُنیا کہنے دسترگو خواند و م حکم بہ دُشی دغہ شان تاتہ زمونہ نخبہ راغلے وے خوتا دہفہ پروا ونہ سائلہ

وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ

او دغہ شان | نن ورخ بہ | ہیرے کرے شہ نہ | او دغہ شان | مونہ سزا ورکود | ہفہ چاتہ چہ لحدہ تیرشی
او دغہ بہ نن تہ ہم ہیرے کرے شہ۔ او دغہ مونہ ہر ہفہ چاہ سزا ورکود چہ لحدہ ورا ند تیر

وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۚ

اویسا دانہ وری | بہ آیتون | د رب خیل | او عذاب | د آخرت | زیات سخت دے | اوزیاتیاتی پاتے کیدو
شی او د خیل رب نخبہ و نہ منی، او د آخرت عذاب دیر سخت او دیر باقی پاتے کیدونکے دے۔

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ

آیالا و نہ بنولہ | دوی تہ | چہ قومہ | مونہ ہلاک کرل | لہ دوی ورا ند | قومونہ | چہ دوی گوی راکری
آیا دوی دیکہ ہم سبق وانہ خستلو چہ مونہ (تراوسہ) د دوی نہ ورا ند قومہ دیر قومونہ تباہ کری دے چہ دہغوی

فِي مَسْكِنِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَى ۚ

د دوی بہ کورونو کہنے | بیشکہ بہ دے کہنے | نخبہ دی | د عقلمند و د پارہ | او کہ چہ شونہ و
بہ کورونو کہنے (اوس) دوی گوی راکری؟ بیشکہ بہ دے کہنے د عقل خواند انو د پارہ نخبہ پرتے دی او کہ چہ سستا

كَلِمَةٍ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ فَاصْبِرْ

یوہ خبرہ | لہ ورا ند نہ | سستا د رب لہ طرف نہ | نو (عذاب) لازم دود | اویوہ نینتہ | مقرر شوے | پس صبر و کربہ
د رب لہ طرف نہ یوہ خبرہ د اول نہ (خلاصہ) شونہ و اویوہ وقت مقرر نہ وے نوپہ دوی بہ عذاب رائل لازم شوی و ورا نو

عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

بہ ہفہ خد | چہ دوی وائی | اوپاکی بیان کرہ | بہ تعریف سہ | د خیل رب | ورا ند | د راختلو | د نور نہ
تہ د دوی بہ خبر ورا ند صبر و او د خیل رب پاکی دہفہ د تقریفونوسرہ بیانہ، د نور د ختلونہ ورا ند

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۚ وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ ۖ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ

اور واپس | دَپریتلو دے نہ | اوپہ ٹے وختو | دَشبے | پس پاکی بیانوہ | اوپہ طرفونو کئے | دورے
او دَ نورا دَ دَوبید لو نہ واپس او دَشبے پہ ٹے وختو کئے مَ تسبیح کوہ او دورے پہ اول اوپہ آخر کئے ہم

لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝ وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ

چہ تہ خوشحال تے | او مہ غروہ | خیل سترے | پہ طرف دہقہ خیزونو | چہ فائدہ ور کرہ مونہ | پہ دوسرہ
دَ پارہ دَ چہ خوشحال اوسیرے او ہیچرے پہ ہقہ خیزونو پس سترے مہ بوسہ تہ کوہ چہ مونہ دَ دوی حنو

أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ لِنَفِثْتَهُمْ فِيهِ رِزْقًا

مختلفو خلقوتہ لہ دوی نہ | رونق | دَژوند | دَ دنیا | چہ مونہ پہ دَ آزمیت دکرہ | پہ ہقہ کئے | اور دوی
تولکولہ ور کرہ دی . دانتش دَ دنیا دَ ژوند رونق دے ، چہ مونہ پہ دے کئے دَ دوی آزمیت دکرہ

رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ

ستادرب | غورہ | او پائیدارہ دہ | او حکم کوہ | خیل کور والوتہ | دَ مونہ | ادقام و سیرہ
اوستادرب ور کرہ رزق غورہ اوزیات باقی پاتے کیدونکے . او خیلو خیلواتہ دَ مونہ حکم ور کوہ او پخیلہ ہم دَ

عَلَيْهَا ۖ لَأَنسُلَكَ رِزْقًا ۖ غُلٌّ نَزْرُكَ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝

پہ ہقہ | نہ غوارو مونہ تانہ | روزی | ہم مونہ | روزی دکر و تالہ | او دنیہ انجام | دَ پرہیز کاری دے
مونہ پابند و سیرہ مونہ تانہ روزی نہ غوارو بلکہ مونہ تانہ رزق دکر و او نسیہ انجام دَ پرہیز کاری دے .

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۖ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ

او دوی وائی | ولے نہ | راجی مونہ تہ | خہ نخبہ | ددہ دَرب دَ طرف نہ | ایانہ دہ راعلہ دوی تہ | واضحہ نخبہ
او (دا) خلق وائی چہ دے مونہ تہ دَ خیل رب دَ طرف نہ بویہ نخبہ ولے نہ رادری ؟ ایادوی تہ ہقہ خبرے شرکندے

مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ

چہ دہ | پہ ورو مینو صحیفو کئے | او کہ چہ مونہ | ہلاکولے دوی | پہ عذاب سرہ
را نفلہ چہ پہ پخوانو صحیفو کئے (لیکلی) پرتے دے او کہ مونہ دوی ددے (قرآن) نہ ورو چہ پہ عذاب باند

مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا ۖ فَنَتَّبِعَ

لہ دے نہ واپس | نو دوی بہ ویل | از مونہ ربہ ! ولے تارا و نہ لیبرو | زمونہ طرف تہ | خوک رسول | چہ مونہ پر دکر و
ہلاک کری دے نو دوی بہ ویل چہ اے زمونہ ربہ ! تا مونہ نہ ولے یو رسول را و نہ لیبرو چہ مونہ ستاد حکم

آيَتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْذِلَ وَنَخْرِجَ ۝ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ ۚ فَتَرَبَّصُوا ۚ

ستاد آیتونو | لہ دے نہ واپس | چہ ذلیل شومونہ | اور سوا شومونہ | دواہ | ہریو | انتظار کوونکے دے | پس تاسودم | انتظار کو
پیروی کرے دے واپس ددے نہ چہ بے قدرہ اور سوا شو ؟ ورتہ وایہ چہ تہ انتظار کوئی توتاسو ہم انتظار کوئی

فَسَتَعْلَمُونَ ۚ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

پس نہ تاسو پوہ شی | چہ خوک دی | خاوندان | دلاہے | بیغ | او خوک دی | چہ سمہ لارے بیاموندہ
دیرز بہ درتہ معلومہ شی چہ خوک پہ سمہ لارہ روان دی | او خوک ہدایت موندونکی دی

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۚ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ

کہ چرے تاسو | نہ پوہیری | اونه ووجو رکھے مونږ ڏهڻي | داسے جسم | ڇه نه به ٽي خورو | طعام
نه پوہيري نو ڏعلم والونه ٽپوس وکري۔ اومونږ ڏيے نبیانو داسے بدنونه نه ووجو رکري ڇه گني خورا کونه دت

وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۙ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ

اونه | دوي ڏو | هميشه اوسيدونکي | بيا | رښتيني کړه مونږ دوي سره | وعدہ | پس نجات ورکړو مونږ دوي
کوي اونه هميشه هغوي ڏوندي پاتے شوي دي بيا مونږ هغوي سره خپله وعدہ رښتيا کړه نو هغوي له او (نور)

وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۙ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

اوهغه چاته | ڇه غوښتل مونږ | اوهلاک کړل مونږ | حد نه تيريږونکي | بيشکه | نازل کړے ډه مونږ
چاله ڇه مو غوښتل مونږ نجات ورکړو او حد نه تيريږونکي مو هلاک کړل (له خلقوا) مونږ به تاسو يو کتاب

إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۙ

ستا سوطر ته | يو کتاب (قرآن) | ڇه به هغه کيڼے | ستاسو ډکړدے | پس آيا تاسو نه پوہيري
(قرآن) نازل کړے دے به کوم کيڼے ڇه تاسو ډياره نصيحت دے، نو آيا تاسو پوہيري نه

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا

او ډير | برباد کړي مونږ | کلي | ڇه ډو هغوي ظالمان | او پيدا کړل مونږ
او مونږ داسے ډير کلي تباہ کړل ڇه ډه خلق ظالمان وو، او ډه هغوي نه

بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۙ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسَنَّا

پس له هغه نه | قومونه | نور | پس هرکله ڇه | دوي محسوس کړد | زمونږ عذاب
پس مويو بيل قوم راپيدا کړو، نو هرکله ڇه هغوي زمونږ عذاب وليدو

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۙ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ

ناکھانه به دوي | له هغه ځاي نه | تښتيدل | مه تښتي | او واپس شي | به طرف
نو ډه هغه کلي نه به تښتېته شروع شول (اوس) مه تښتي او کوم نعمتونه ڇه تاسو ته درکړے

مَا أَتَرَفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ۙ قَالُوا

ډهغه (سامان) | ڇه عيش به کولو تاسو به هغه کيڼے | او خپلو کورونو ته | شايد ڇه تاسو نه | ټپوس وښي | دوي وږيل
شوي ډو هغه ته او خپلو کورونو طرف ته واپس راشي شايد ڇه تاسو نه هغه ټپوس وښي؟ هغوي وږيل

يُؤَيِّلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۙ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ

هائے افسوس! | بيشکه ډو مونږ | ظالمان | پس هميشه دے | هم دا | هغه ډدوي | تر دے ڇه
ڇه افسوس! بيشکه هم مونږ ظالمان وو۔ نو لکيا ډو هم دغے ټي هغه ټپوس وښي؟ هغوي وږيل

جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خُمِدِينَ ۙ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

کړل مونږ دوي | به شان ډکو شوي فصل | او به شان ډمراور | اونه دے پيدا کړے مونږ | آسمان
مو ډريپلي شوي فصل او ډمراور به شان کړل۔ او مونږ آسمان او زمکه او هغه څه

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادِنَا ۖ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ

اوزمکہ | اوخہ چہ | ددے پہ مینہ کئے دی | لو بے | کہ چرے غوبٹے مونہ | چہ جوہہ دکرہ
ددے پہ مینہ کئے دی | لو بے تماشہ مونہ دہ جوہہ کھے | کہ چرے مونہ لو بے تماشہ جوہول

لَهُوَ لَا تَتَّخِذْنَهُ مِنْ دُونِنَا ۚ إِنَّ كُنَّا فَعِلِينَ ۝۱۷

لو بے | نوخا مخاہ مونہ جوہہ کھوہ ہفہ | لہ خیل خان نہ | کہ چرے | دو مونہہ | کوونکی | بلکہ
غوبٹے | نو ہم | د خیل خان نہ | بہ مونہہ کھے وے کہ مونہہ خا مخا داسے کوئے۔ بلکہ

نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ

مونہ غورزو | حق | پہ باطل بانہ | پس ہفہ ددہ سرماتوی | پس ناکھانہ ہفہ | درک شی
مونہ خو حق د باطل د پاسہ ورولو | نو ہفہ دہفہ سرماتوی نو ہفہ (باطل) ورک شی

وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۝۱۸ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ

او تاسولہ | ہلاکت دے | لہ ہفہ خہ نہ | چہ تاسولے بیانوی | او ہم ددہ دی | خوک چہ | پہ آسمانوں کئے
اوخہ چہ تاسور دروغ | بیانوی ہفہ تاسود پارہ بربادی دہ | او پہ آسمانوں اوزمکہ کئے چہ خہ دی قول د

وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَعْسِرُونَ ۝۱۹

اوزمکہ کئے دی | اوخوک چہ | ددہ سرہ دی | سرکشی نہ کوی | ددہ لہ عبادت نہ | اونہ ستہی کیری
ہفہ دی او کوئے (ضربے) چہ ہفہ سرہ دی | نہ دہفہ د عبادت نہ سرکشی کوی اونہ ستہی کیری

يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۝۲۰ أَمْ اتَّخَذُوا

ہفوی تسبیح وائی | شبہ | او ورخ | سستی نہ کوی | آیا | دوی نیولی دی
ورخ او شبہ د الله تعالی تسبیح کوی او سستی بالکل نہ کوی۔ آیا دے خلق د زمکہ پہ مخ

إِلَهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۝۲۱ لَوْ كَانَ فِيهِمَا

(نور) معبودان | لہ زمکہ نہ | (چہ) دوی | بہ بیازدندی کوی دوی | کہ چرے | پہ دے کئے
داسے خیزد نہ معبودان نیولی دی چہ خوک راپیدا کوئے شی ؟ کہ چرے پہ زمکہ او آسمان کئے

إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ

(نور) معبودان | سیوا د الله نہ | نودوارہ (زمکہ او آسمان) بہ تباہ شوی دو | پس پاک دے | الله | مالک | د عرش
د الله تعالی نہ سیوا نور معبودان نودوارہ بہ تباہ شوی دو، نو کوئے خبرے چہ خلق دہفہ پہ حقلہ بیانوی

عَمَّا يَصِفُونَ ۝۲۲ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ۝۲۳

لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی | بیانوی | تپوس بہ نہ شی کیک | لہ دہ نہ | خہ چہ د وکری | او ہم لہ دوی | بہ تپوس کیک شی
د عرش مالک الله تعالی دہفہ نہ پاک دے۔ ہفہ چہ ہفہ کوی نو پینتنہ نہ نہ نہ شی کیک او د خلق نہ بہ تپوس پینتنہ کیری

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا

آیا | دوی نیولی دی | د الله نہ سیوا | (نور) معبودان | وواہ | راوہی تاسو
آیا دوی د الله تعالی نہ سیوا (خان لہ) نور معبودان راپیدا کیری دی ؟ تہ وواہ چہ تاسو خیل بودیل

بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعْبُورٍ وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِهِ

خپل دليل | هم دا | ذکر دے | دهنه چاچه | ماسره دی | او ذکر دے | دهنه چاچه | وړاند له مانه وو
خورا مخکې کړی ، دا دهنه خلقو ذکر دے چه ماسره دی ، او دهنو کوم چه له مانه وړاند وو

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٢﴾

بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږي | په حق | پس دوی | مخ اړونکي دی
خو په دوی کي اکثر خلق په حقه خبره نه پوهیږي نو (حک) دهنه نه مخ ګرځوي

وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي

اونه دے لیرې مونږ | له تانه وړاند | څوک | رسول | مکر | مونږ به وحی کوله
او مونږ له تانه وړاند هېڅکله داسه یو رسول نه دے لیرې چه دهنه ته مو دا وحی کړه نه

إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ

دهنه وطنه | داچه نشته بل څوک معبود | سیوا زمانه | پس عبادت کوئ زما | او دوی وائی | نیولے دے
دی چه زما نه سیوا بل معبود نشته نو صرف هم زما عبادت کوئ . او دوی وائی چه رحمن

الرَّحْمَنِ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٤﴾

رحمن | اولاد | دهنه پاک دے | بلکه | بندګان دی | عزتمند
(خدائے) اولاد نیولے دے حال داچه دهنه دیک نه پاک دے ، بلکه زفرینته خو) دهنه دیر عزتمند بندګان دی

لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ يَعْلَمُونَ

نه وړاند کيږي دکوله ده نه | په هېڅ خبره کيږي | او دوی | په حکم دهنه | عمل کوي | دهنه پوهیږي
دهنه نه وړاند خبره قدر نه شی کولے او دهنه په حکم پوره پوره عمل کوي . دهنه ته معلوم دي

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا

په دهنه | چه په وړاند ددوی دی | او په دهنه چه ددوی وروستوی | او سفارش به نه کوي | مکر
هرڅه چه دده په وړاند دی ، او هرڅه تره نه شاته دی او هغوی دچا سفارش هم نه شی کولے

لِمَن ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٢٦﴾

دهنه چا دپاره چه | دهنه راضی شو دے | او دوی | دهنه د ویرې نه | ویریدونکي دی .
سیوا دهنه چا نه دچا نه چه الله تعالی راضی دی او هغوی ټول دالله دهيبت نه هېڅه به ویرې دے

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهُ مِّن دُونِهِ فَذَلِك

او څوک چه | وائی | له دوی نه | چه بیشکه زه | معبود یم | دهنه نه سیوا | پس داسه له به
او په دوی کيږي چه څوک داسه ووائی چه دهنه نه سیوا زه معبود یم نو دهنه له به مونږ

يُجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا

مونږ سزا ورکړو | ددوزخ | هم دغه شان | مونږ سزا ورکړو | ظالمانو ته | آيا نه دي کتلې
ددوزخ سزا ورکړو ، مونږ ظالمانو ته هم دغه شان سزا ورکړو - آيا کافرانو ته داغیر

الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُونَ ﴿۳۶﴾

ہفہ کس | چہ ذکر کوی | ستاسو د معبود ؟ | ادهفہ (خو) | د ذکر | د رحمن نہ | منکر دی ۔
(سہ) | چہ ستاسو د معبود انو ذکر (پہ بدی) کوی اوحال دا چہ دوی پہ خیلہ د رحمان د یاد نہ انکار کوی

خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ﴿۳۷﴾

پیدا شوہے | انسان | لہ تندی نہ | دیر زبہ زہ و بنایم تاسو | خیلہ تجھے | پس تاسو مونہ نہ دتنگا مطالبہ کوی
د انسان پہ پیدا وینتا کہے تندی الینوے شوے دہ زہ بہ دیر زبہ تاسو نہ خیلہ تجھے و بنایم پس تاسو تندی مہ کوی

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۸﴾

اودوی وائی | کلہ بہ وی | دا | وعدہ | کہ چرے | یئی تاسو رستینی ؟
اودوی وائی چہ دا وعدہ بہ کلہ پورہ کیری کہ تاسو رستینی یئی ؟

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمْ

کاش ! چہ پوہہ شی | ہفہ خلق چہ | کافران د | ہفہ وخت چہ | نہ بہ شی لرے کولے دوی | لہ مخونو خیلونہ
کاش ! منکرانو نہ ہفہ وخت معلوم وے چہ دوی بہ نہ د خیلو مخونو نہ اور منع کولے

النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۳۹﴾ بَلْ

اور | اونہ | لہ شا کا نو خیلونہ | اونہ بہ دوی تہ | مدد ور کولے شی | بلکہ
شی ، اونہ لہ خیلو شا کا نو نہ اونہ بہ ورتہ ہیج قسم لہ امداد رسیدے شی نورخہ

تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا

راہہ شی بہ دوی | ناگھانہ | چہ ہفہ بہ دوی وار خطا کری | پس دوی بہ طاقت نہ شی کر | د دفع کو بودے اونہ
نہ خود غہ (اور) بہ پرے ناگھانہ راشی اودوی بہ حیرانہ کری ، نو بیانہ بہ ہفہ (اور) لرے کولے شی اونہ بہ

هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۴۰﴾ وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ

بہ دوی لہ | مہلت ور کولے شی | اویقیئاً تہوے وشوے | د پیغمبرانوسرہ | لہ تانہ ورا ند
و (د توبے ایستلو) مہلت ور کولے شی ۔ اولہ تانہ ورا ند ہم د پیغمبرانوسرہ تہوے شوی دی

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ

پس را پریوتلو | پہ ہفہ کسانو چہ | خدا کا نے بدے کولے | لہ دوی نہ | ہفہ (عذاب) | پہ کوم پورے چہ
نو چا چہ ورپورے خدا کا نے کولے د ہفوی نہ ہم ہفہ عذاب راتا وشو پہ کوم پورے چہ بہ

يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۴۱﴾ قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

دوی خدا کا نے کولے | دواہیہ | فوک | حفاظت کوی ستاسو | د شے | اودورے
ہفوی خندل - (پیغمبرہ!) ورتہ دواہیہ چہ د رحمن (د عذاب) نہ فوک ستاسو شپہ او درخ

مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۲﴾

(لہ عذاب) د رحمان نہ | بلکہ | دوی | د خیل رب لہ ذکر تہ | مخونہ اہولی دی ۔
مقاظت کوی (کہ ہفہ وغواری) خبرہ دادہ چہ دوی د خیل رب د یاد نہ مخونہ اہوی

وَكَفَىٰ بَنَىٰ حَسِبَيْنَ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ

او کافیو | مونبڙه | حساب کوونکی | ادیشک | ورکړے دو مونږ | موسیٰ | ادهارون |
او حساب اختوله مونږ یوازے کافی یو۔ او مونږ موسیٰ او هارون ته (تورات) ورکړو

الْفُرْقَانِ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ الَّذِينَ

پہ حق او باطل کہنے فرق کوونکے (کتاب) | اور نہ او | او | ذکر | پرہیز کارانو د پاره | کوم خلق چہ
چہ پہ حق او باطل کہنے فرق کوونکے اور نہ او | او | پرہیز کارانو د پاره نصیحت دے ، ہفہ خلقو د پاره

يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ

ویریزی | له خیل رب نه | بے لیدلو | او دوی | له قیامت نه
چه د خیل رب نه غائبانه ویریزی | او هغوی د قیامت نه هم ویریزه

مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾ وَهَذَا ذِكْرُ مُبْرَكٍ أَنْزَلْنَاهُ ۖ أَفَأَنْتُمْ

ویرید و نیکی دی | اودا (قرآن) | ذکر دے | برکت والا | چہ مونہ نازل کرے دے | پس ایاتاسو
کوی۔ اودا (قرآن) | بابرکتہ نصیحت دے | کوم چہ مونہ نازل کرے دے | نو ایاتاسو

لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ اتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُسْدَهُ

دے نہ | انکار کو نئی بی؟ | او بیشک | در کرے دو مونہ | ابراہیمؑ تہ (ہم) | دے دہدایت
دے نہ انکار کوئی؟ | او مونہ ابراہیمؑ تہ | لہ دے نہ | وراہد ہدایت در کرے

مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالَ لِأَبِيهِ

له دے نه وړاند | او مونږ وو | له دے نه | بڼه واقف | هر کله چه | ده دوښمن | خپل پلار
وو | او مونږ له دے نه بڼه واقف وو - هر کله چه ده خپل پلار او خپل

وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي

او	خپل قوم ته	څه دی دا	صورتونه	هغه چه
قوم ته	وویل چه	دا څه	(واهاست)	شکلونه دی چه ددے دعبادت

اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿٥٢﴾ قَالُوْا وَحَدِّثْنَا اِنَّا عٰنَا لَهَا

تاسو | په هغه | منجوران یی | دوی ووئیل | موږ موندلی دو | خپل پلارنیکه | چه دهغه
دیاره تاسو دیر لکولی دی - هغه ورته وویل، چه موږ نه خپل پلاران نیکونه ددوی په

دِیَاہَ نَاسُو دِیرے لکوی دی - هغوی ورته وویل چه مونبره خو چیل پلاران نیکونه ددوی پیه

عَبْدِیْن ۵۳ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاَنَا وَاَكُم

عبادت کوونکی دو | دہ دوویل | بیشک | وئی تاسو | او | ستاسو پلاس نیکہ
عبادت کئے اختہ لدی دی۔ ابراہیم و دینا | تاسو | او | ستاسو پلاس نیکہ

عِبَادَتِیَ اَحْتِیاجِ لَیْدِی- اِبْرَاهِیْمَ وَدَیْلَ چِه نَاسو اوستاسو پِلارَن نِیکونِه هِم پِه هِرلِد
فِي ضَلَلٍ مُّبِیْنٍ ۝۵۶ قَالُوا اَلَمْ نَعْبُدَكَ بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ

پہ گمراہی کہنے | بنکارہ | دوی و ویل | آیاتِ راوِکہ موزتہ | رشتے خبرہ | یاتہ یے

مِنَ اللَّعِينِينَ ۵۵ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

له توکو کوونکونه | دهه وویل | بلکه ستاسورب | رب دے | د اسمانونو
توے تقالے راسره کوئی؟ ابراهیم وویل چه (دخه توے؟) ستاسورب خو د اسمانونو او د زمکه

وَ الْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ

او | د زمکه | کوم چه | پیدا کرل دوی | او | زه | په دے باند
رب دے چه دغه قول ئے راپیدا کرل - اوزه په دے خبره باند

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۵۶ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ

له گواهانو نه بیم | او قسم په الله | چه زه به خامخا تدبیر وکړم | ستاسو د بتانو | پس له دے نه چه
گواه بیم - او د الله قسم هرکله چه تاسو (د دوی نه) لاسي شی نو زه به ستاسو

تَوَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۵۷ فَجَعَلَهُمْ جَذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا

مخ وگرځوئ تاسو | شا کوونکی | پس کرل ده هغه | تکره تکره | سیوا | د لوی (بت)
بتانو سره یو چال چلوم - نو (ابراهیم) هغه بتان توته توته کرل خو یو لوی بت ئے تره نه

لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۵۸ قَالُوا مَنْ

د دوی | شاید چه دوی | د ده طرفته | رجوع وکړی - | دوی وویل | چا
سلامت بریښودو شاید چه خلق هغه نه رجوع وکړی - هغوی وویل چه دا کار زمونږ

فَعَلَ هَذَا بِإِلْهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۵۹ قَالُوا

کړه دے | دا کار | زمونږ د معبودانو سره | بیشکه دے | د ظالمونو نه دے | دوی وویل
د معبودانو سره چا کړه دے؟ بیشکه هغه ډیر غټ ظالم دے، چا پکته وویل

سَمِعْنَا فَتَىٰ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۶۰ قَالُوا

مونږ اوریدلی دی | یوحوان نه | چه ذکر کوی د دوی | چه دیلے شی | هغه ته | ابراهیم | دوی وویل
چه مونږ د یو خلصی د خلے نه د دوی بدی اوریدله ده چه هغه ته ابراهیم ویلے شی، خلق وویل

قَالُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۶۱

پس راولی | دے | د سترگو د وړاند | د خلقو | شاید چه دوی | گواهی وکړی
چه ښه ده نو هغه د ټولو په مخکې راولی چه هغوی پرے گواهان شی -

قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلْهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۶۲ قَالَ بَلْ

دوی وویل | آیا هم تا | کړه دے | دا کار | زمونږ د معبودانو سره | اے ابراهیم | ده وویل (نه) بلکه
هغوی ټپوس وکړه چه اے ابراهیم! آیا زمونږ د معبودانو سره دا کار تا کړه دے؟ ده وویل نه

فَعَلَهُ ۖ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۶۳

دابه کړه وی | د دوی د لوی (بت) | پس ټپوس وکړی له دوی | که چیر | دوی خبره کوی
بلکه دا کار د دوی دے لوی (بت) کړه دے که چیر دوی خبره کوی نو د دوی نه ټپوس وکړه

فَرَجَعُوْا اِلٰى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمْ الظَّالِمُوْنَ ۝۶۳ ثُمَّ

پس رجوع وکړه دوی | خپلو ماڼیو ته | بیا دوی وویل | بیشکه یی تاسو | ظالمان | بیا
هر کله چه هغوی سوچ وکړو په خپل مینم کینه نو دے ویل چه بیشکه هم تاسو بے انصافه یی . بیا هغوی د

نُكِسُوْا عَلٰی رُءُوسِهِمْ ۝۶۴ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۝۶۵

بنسکته کړل دوی | سرو ته خپل | بیشکه | ته پوهیږه | چه دابتان | خبره نه کوی
شرم نه خپل سرو ته بنسکته کړل (اودے ویل) چه تاسو خو معلومه ده چه دوی خبره نه کوی

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا

دے فرماییل | پس آیا تاسو عبادت کوئ | دالله نه سیوا | دهغه خه | چه نه نفع درکولے شی تاسو | دهغه خیز
ابراهم ورته وویل چه آیا تاسو دالله تعالی نه سیوا دداسه خیزو عبادت کوئ چه نه فائده دررسولے شی

وَلَا يَضُرُّكُمْ آِفٌ لَّكُمْ وَلٰمًا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

اونه زیان دررسولے شی تاسو | افسوس دے | په تاسو | اونه هغه خه | چه تاسو عبادت کوئ | سیوا | دالله
اونه زیان درکولے شی . افسوس دے په تاسو او په هغو باند کومو چه تاسو دالله تعالی نه سیوا عبادت کوئ

اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۶۶ قَالُوْٓا حَرِّقُوْهُ وَانصُرُوْا الْهٖتَمَ اِنْ كُنْتُمْ

پس آیا تاسو عقل نه لرئ ؟ | دوی وویل | دسوزوئ دے | اومدد وکړئ | دخپلو معبودانو | که چرے یی تاسو
آیا تاسو نه پوهیږئ ؟ هغوی وویل چه دے (په ادرکینه) دسوزوئ او دخپلو معبودانو عبادت وکړئ که تاسو هغه کول

فَعٰلِمِيْنَ ۝۶۷ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَسَلٰمًا ۝۶۸ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ ۝۶۹

کوونکی | وویل مونږه | اے اوره ! شه نه | یخ | او سلامتیا | په ابراهیم باند
غواړئ . مونږ حکم وکړو چه اے اوره ! ته دابراهم دپاره یخ شه او بے ضرره شه .

وَاَرَادُوْا بِهٖ کَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمْ الْاٰخَسِرِيْنَ ۝۷۰ وَنَجَّيْنٰهٗ

اودوی اراده وکړه دهغه سره | دخرب | پس کړل مونږ دوی | ناکامه | اونجات وکړو مونږ ده ته
او خلکو د هغه بدی وغوښتله خو مونږ ورته (هغه خلق) ناکامیا به کړل . اومونږ هغه اولوط دواړه

وَلَوْطًا اِلٰى الْاَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ۝۷۱ وَوَهَبْنَا

اولوط ته | دهغه زمکه طرف ته | چه برکت ایښه دمونږ | په هغه کینه | دپاره دعالمونو | او وکړل مونږ
بچ وویستل داسه ملک ته چه مونږ دتولے دنیا دخلقو دپاره برکتی کړه دے . اومونږ ابراهیم ته اسحاق

لَهٗ اِسْحٰقُ وَيَعْقُوْبُ نَافِلَةً ۝۷۲ وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ۝۷۳

دکته | اسحاق | اویعقوب | دافنام په طور | اوهریو | مونږ جوړکړو | نیک
(خوئ) وکړو او ددے نه علاوه یعقوب (نفسه) هم دافنام په طور او تول مونږ نیکان کړل .

وَجَعَلْنٰهُمْ اٰیْمَةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَا اِلَيْهِمْ فِعْلَ

او جوړکړل مونږ دوی | پینشویان | دوی به لار ښودله | زموږ په حکم | او وحی وکړه مونږ | ددوی طرف ته | دکولو
او هغوی مود (تولو) خلقو پینشویان کړل چه زموږ په حکم بڼے (خلقوتنه) ددین لار ښودله او هغوی ته مود وحی په ذریعه د

الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

دَنیکیانو | اود قائمو | دَمونخ | اود و رکو | دَزکوة | اد | دودوی | زمونډ
نیکو د کارونو کولو ، د مونخ کولو اود زکوة د ورکولو حکم ورکولو ، او هغوی هم زمونډ عبادت

عِبَادِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْ طَا أَتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ

عبادت کوونکی | اد لوط ته | ورکړو مونډ | حکمت | او علم | اد خلاصه ورکړو مونډ دغه ته
کولو - او لوط ته مونډ حکمت او علم ورکړی وو ، او دهغه کلی نه مو بچ

مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا

له هغه کلی نه چه | کول به ئی | ناپاک کارونه | بیشکه دوی | دو
راوړیستلو د کوم اوسیدونکی چه د گنده کارونو عادت وو - بیشکه هغه خراب او بدکاره

قَوْمٌ سَوَاءٌ فِلسَقِينَ ﴿٤٧﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٨﴾

خلق ډیر خراب | نافرمانه | اود داخل کړو مونډ | په خپل رحمت کښه | بیشکه د | له صالحانو نه وو
قوم وو - او هغه (لوط) مونډ په خپل رحمت کښه داخل کړو یقیناً هغه په نیکانو خلقو کښه شامل

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ

او (یاد کړه) نوح | هر کله چه د دعا وکړه | له دگنه وړاندې | پس قبوله کړه مونډ | دده (دعا) | پس خلاص کړو مونډ دغه
وو - اوله کښه نه وړاندې هر کله چه نوح آواز وکړو نو مونډ دهغه دعا قبوله کړه او مونډ هغه او د هغه

وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٤٩﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ

اود دده کور والوته | له غم | لوی نه | او مونډ مدد وکړو دده | له هغه قوم نه
خاندان د ډیر لوی غم نه خلاص کړل - او مونډ د نوح بدله د هغه خلقونه واخسته

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَغَرَقْنَاهُمْ

کومو چه | دروغ وگڼل | آیتونه زمونډ | بیشکه دوی وو | خلق | خراب | پس غرق کړل مونډ دوی
چه زمونډ حکمونه ئی دروغ گڼل ، بیشکه چه دغه خلق ډیر خراب خلق وو ، نو مونډ دوی

أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَنِ فِي الْحَرْثِ إِذْ

ټول | او داؤد | اوسلیمان | هر کله چه دوی فیصله کوله | د پتی په حقله | هر کله چه
تول غرق کړل - او داؤد اوسلیمان علیهما السلام هم یاد کړه ، هر کله چه دوی د پتی په معامله کښه فیصله

نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ

خوړیدل وے | په هغه کښه | بیزه | د خلقو | اودو مونډ | د فیصله د دوی
کوله په کوم کښه چه د یوے هله بیزه خوړیدل وے ، او مونډ ته د هغوی فیصله

شَهِيدِينَ ﴿٥١﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ ۖ وَكُلًّا آتَيْنَا

لیدونکی | پس پوهه ورکړه مونډ دده | سلیمان ته | اود هر یوله | ورکړو مونډ
ښکاره وه ، نو مونډ دهغه فیصله پوهه سلیمان ته ورکړه ، او حکمت او علم خومونډ

حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ

حکمت | او علم | او تابع کری و موبز | سرہ | د داود | غرونہ | چہ دوی بہ تسبیح کو
ہر یونہ و رکے و | او موبز داود سرہ غرونہ تابع کری — و و چہ ہغ (غرونہ) او مارغان

وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۹﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُؤْسٍ لَّكُمُ

او مارغان (ہم) | او و موبز | کوونکی | او موبز و موبز دہ تہ | جوہول | دیولباس | تاسو د پارہ
بہ زمونز پاک بیانو لہ او دا کار موبز (پہ خیل قدر) کرے و دا و موبز ہغ تہ د زغرو جوہول ستاسو (د فاندے)

لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَاسِكُمْ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۱۰﴾

چہ بچہ کری تاسو | ستاسو د جنگ نہ | پس آیا | تاسو | شکر کوونکی یئ
د پارہ بنو د و و چہ تاسو پہ جنگونو کنے (د نقصانونہ) بچہ کری نو آیا تاسو (زمونز) خہ شکر یہ ادا کوئی ؟

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ

او (تابع موکرہ) سلیمان برہ | هوا | تیزہ | چہ چلیدہ بہ | بہ حکم ددہ | پہ طرف د زمک
او موبز د سلیمان د پارہ تیزہ ہوا کلتہ تابع کرے وے چہ دہغہ پہ حکم بہ ہغ زمک طرف تہ

الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿۱۱﴾ وَ

ہغہ چہ | برکت اچو لے د موبز | پہ ہغہ کنے | او یو موبز | پہ ہر چیز باند | پوہہ | او
چلیدہ پہ کوہہ کنے چہ برکت نہ ایسی و، او موبز تہ خو ہر خہ معلوم دی ۔

مِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَّغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا

لہ شیطانانو نہ | ہغہ چہ | غوبے بہ لے وھل | دہ د پارہ | او کوہ بہ دوی | کار
پہ شیطانانو کنے د اسے ہم و و چہ دہغہ د پارہ بہ لے غوبے وھل | او ددے نہ علاوہ نور کارونہ

دُونِ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿۱۲﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ

ددے نہ سیوا (ہم) | او و موبز | ددوی | محافظ | او ایوب | ہر کھ چہ دہ آواز کوہ
بہ لے ہم کول | او موبز بہ د ہغوی حفاظت کولو ۔ او ایوب را یاد کرہ چہ خیل رب تہ لے زاری

رَبِّهِ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۳﴾

خیل رب تہ | چہ بیشک | رسید لے د ماتہ | تکلیف | او تہ | زیات رحم کوونکے یئ | د تلو رحم کوونکو نہ
وکرہ | چہ ماتہ تکلیف را رسید لے دے او تہ | د تلو نہ زیات رحم کوونکے یئ ۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۚ وَآتَيْنَاهُ

پس قبولہ کرہ موبز | ددہ دغا | پس لرے کرہ موبز | چہ بہ ہغہ و و | تکلیف | او و کرل موبز دہ تہ
نو موبز دہغہ دعا قبولہ کرہ او دہغہ تکلیف مولرے کرہ او ہغہ تہ موخیلہ کورنی واپس

أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۚ وَذَكَرَىٰ

ددہ کوہ والا | او پہ شان ددوی | ددوی سرہ | دپہ طور رحمت | دخیل طرف نہ | او نصیحت
کرہ او ددوی پہ شان نور خلق ہم ، پہ خیل رحمت سرہ او چہ دعبادت کوونکو

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۷﴾ قُلْ إِنَّمَا

اونہ نے راہیے موبرتہ | مکر | رحمت | دے تلوو عالمونو د پاره | دواہ | بیشک
او موبرتہ دے تلوو جھانونو د پاره رحمت جو رکھے لیرے یے ۔ (پیغمبر) تہ دواہ چہ ما

يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكَبِ وَاحِدٌ ۚ فَهَلْ

وحی کو لے شی | زما طرفتہ | ہم دا چہ | ستاسو معبود | معبود دے | ہم یو | پس ایا
تہ خو بس دا وحی راغلے دہ چہ ستاسو معبود بس یو معبود دے ، نو ایا اوس م

أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۱۰۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ أَذْنُكُمْ

یئی تاسو | فرمانبرداری کوونکی | پس کہ چرے | مکر وادی دوی | نو دواہ | چہ ما خبردار کرئی تاسو
تاسو منی کہ نا ؟ نو کہ بیا ہم مخونہ وادی نو تہ ورتہ دواہ چہ ما خو تاسو پورے

عَلَىٰ سَوَآءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ ۚ مَا

سم صفا | اوزہ نہ پوہیرم | چہ نزد دے | یا | لرے دے | دکم چہ
پورے خبر کرئی ۔ اوماتہ دا معلومہ نہ دے چہ کومہ وعدہ تاسو سرے شری دے چہ ہفتہ

تُوعَدُونَ ﴿۱۰۹﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ

تاسو سرے وعدہ کو لے شی | بیشک دے | پوہیری | پہ بنکارہ | خبرہ | اودے پوہیری
دے یا لرے دے ۔ بیشک چہ اللہ تعالیٰ پہ خبر کندہ خبرہ ہم پوہ دے او پہ ہفتہ ہم پوہ دے

مَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۱۰﴾ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهِ فِتْنَةٌ لَّكُمْ

پہ ہفتہ چہ تاسو پتوئی | اوزہ نہ پوہیرم | شاید چہ دا | آزمینبت دی | تاسو د پاره
چہ تاسو پتوئی ، اوزہ نہ پوہیرم کیدے شی چہ دا (تاخیر) تاسو د پاره یوازمینبت

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ

اد فائدہ وچتول | ترخہ وختہ پورے | پیغمبر و فرمائیل | اے زما ربہ ! فیصلہ وکرہ | پہ حق سرے
وی او تاسو تہ ترخہ وختہ پورے فائدہ رسول دی پیغمبر و فرمائیل چہ اے زما ربہ ! تہ د حق مطابق فیصلہ وکرہ

وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿۱۱۲﴾

اوز موبرت رب | دیر مہربان دے | لہ دے نہ مدد غوثیتل شی | پہ ہفتہ چہ | چہ تاسو پتوئی
اوزما رب د رحمتو نو خاوند کے موبرت ترے نہ مدد غواہ و د ہفتہ خبر و پہ مقابلہ کہنے کوے چہ تاسو بیا نوئی

سُورَةُ الْحَجِّ مَدِينَةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ حج پہ مدینہ کہنے نازل شواہ (شروع) د اللہ پہ نوم چہ ملوئے مہربان و پرزیا رم کوونکے دے | پہ دے کہنے ۸ آیتونہ دا اکوم کہانہ
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان د دیر زیارم خاوند دے

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ ۚ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ

اے | خلقو ! | دیر یوئی | د خیل رب نہ | بیشک | زلزلہ | د قیامت | خیزدے
اے | خلقو ! | د خیل رب نہ ویرہ ساتی (حک کہ) د قیامت (دورے) زلزلہ یو دیر یوئی

مُسَيِّئًا ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ

مقرر پورے | بیا | مونڈ راؤ باسو تاسو | ماشوم | بیا | چہ تاسو ورسیری | خپلے خوانی تہ
رحم کئے خائے کرد، بیا تاسو سم ماشوم (کرد او هغه) راؤ باسو چہ بیا د خوانی زوس تہ ورسو

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ

او خنے له تاسو | هغه ټوک دی | چہ مردہ شی | او خنے له تاسو | هغه ټوک دی | چہ واپس کوے شی | غور زیدلی
او پہ تاسو کئے ټوک داسے دی چہ (پہ پوخ عمر کئے) مردہ شی او خنے داسے وی چہ (د بوجا توب) غور زیدلی

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَىٰ

عمرته | چہ هغه پوهیا تہ نه شی | پس | له پوهیدلو | په څه څیز | او دینے تہ
عمرته ورسو | چہ د پوه نه پس یو ځل بیا سو دہ ناپوهه شی . او تہ دینے کورے

الْأَرْضِ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمکه | ځمکه پرتنه | پس هرکله چہ | مونږ راو وروړو | په هغه باند | اوبه
چہ زمکه او چہ مردہ پرتنه ده ، بیا چہ مونږ په هغه اوبه راو وروړو ، نو

اهْتَرَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

نودا و خوزیدری | او را و پړسیدری | او را و ټوکوی هغه | د هر قسم څیزونه | بیا ناسته
راوینښه شی اوزر غونه شی ، او د هر قسم بیا ناسته شینک راو ټوکوی

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ

دا (تول) | ځکه چہ | هم الله دے | برحق | او بیشکه هم دے | ژوندی کوی | مری | او بیشکه دے
دا ځکه چہ الله تعالیٰ حق دے او هم هغه په خپله مرد کئے ساکاپوی او هغه

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا ۝

په هر څیز باند | قادر دے | او چہ | قیامت | راتلونکے دے | هیڅ شک نشته | په دے کئے
په هر څیز باند قدرت لری . او (دا ځکه) چہ قیامت راتلونکے دے ، په دے کئے هیڅ شک نشته

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

او یقیناً | الله | به بیا را پاڅوی | هغه ټوک | چہ په قبرونو کئے دی | او خنے له خلقونه | هغه ټوک دی
او الله تعالیٰ به په قبرونو کئے پراته مری بیا را ژوندی کوی ، او په خلقو کئے خنے داسه هم شته

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

چہ جگړه کوی | د الله په حق | بغیر د څه علم نه | او بغیر د څه هدایت نه | او بغیر د څه کتاب | روښانه نه
چہ د الله تعالیٰ په حق | د څه علم نه او به د څه دلیل نه او به د یو روښانه کتاب نه جگړه کوی

ثَانِي عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا

تاودنکی | طرف د گردن خپل | چہ دے گمراه کړی (خلق) | د لارے نه | د الله | د ډیپاره | به دنیا کئے
به تکبر سره په خت کړولو چہ (خلق) د الله تعالیٰ د لارے نه گمراه کړی ، داسه بند له به دنیا کئے

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝۱۴ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ

کوی | خہ چہ غواہی | کوم کس چہ | کمان کوی | چہ ہیٹھ کلمہ بہ مدد ونہ کوی ددہ | اللہ
چہ خہ غواہی ہفہ کوی - خوک چہ داخیال کوی چہ اللہ تعالیٰ بہ دُنیا او آخرت کینے دخیل پیغمبر

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ

پہ دُنیا کینے | او آخرت رکینے | نوہفہ داویر دکری | یوپیرے | آسمان طرفتہ | بیاد
مدد نہ کوی ، نوہفہ لہ پکاردی چہ یوپیرے تر آسمانہ و غزوی - بیا (دوخیڑی او)

لَيَقْطَعَنَّ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ ۝۱۵

پریکری | بیاد و گوسی | آیا | لرے بہ کوی | تدبیر ددہ | ہفہ (شکایت) | دکوم نہ چہ خوشحال دے
دوچی سلسلہ دپریکری بیاد دگوسی چہ آیا دہفہ دا تدبیر دہفہ دقہر سامات ختمولے شی؟

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي

او دغہ شان | نازل کرو مونہ دا (قرآن) | آیتونہ | واضعہ | او بیشک | اللہ | ہدایت کوی
او ہم دغہ شان مونہ دا (قرآن) دخرگند و مخنیو بہ شکل کینے نازل کرے دے او چاہتہ چہ اللہ تعالیٰ دغواہی

مَنْ يُرِيدُ ۝۱۶ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِغِينَ

چاہتہ چہ | و غواہی | بیشک | کوم خلق چہ | مؤمنان دی | او کوم خلق چہ | یہودی یا شول | او دستور و عباد کوونی
ہدایت ورتہ کوی - بیشک کوم خلق چہ مؤمنان دی او کوم چہ یہودی یا دی او صابیات او

وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ

او | نصرانیان | او مجوسیان | او کوم خلق چہ | مشرکان دی | بیشک | اللہ
او عیسایات او آتش پرست دی او خوک چہ مشرکان دی - اللہ تعالیٰ بہ دقیامت

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

بہ فیصلہ وکری | ددوی پہ مینہ کینے | پورے | دقیامت | بیشک | اللہ | پہ ہر چیز باند
پہ ورے ددے تو لو پہ مینہ کینے فیصلہ وکری ، اللہ تعالیٰ نہ ہر چیز مخامخ پروت

شَهِيدٌ ۝۱۷ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ

خبردار دے | آیاتانہ دی کتی | چہ بیشک اللہ تہ | سجدہ کوی | ہفہ خوک چہ | پہ آسمان نو کینے دی
دے - آیاتہ نہ گومے چہ قول اللہ تعالیٰ تہ سجدہ (اوطاعت) کوی کوم مخلوقات چہ

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ

اوہفہ خوک چہ | پہ زمک کینے دی | او نور | او سپوڑمئی | او ستوری | او غردنہ
پہ آسمان نو او زمک کینے دی ، او نور او سپوڑمئی او ستوری او غردنہ او

وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ

او اونے | او خاروی | او دیر | لہ خلقونہ | او دیر (داسے دی) | چہ ثابت شوے
اونے او خاروی پہ سجدہ پراتہ دی او دیر انسانان ہم سجدے کوی او دیر پہ کینے داسے ہم دی

عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ ط

پہ دوی باند | عذاب | او چالراچہ | ذلیلہ کری | اللہ | پس نشتہ | ہفتہ | لہ | (شوگ) عزت در کوونکے
چہ عذاب پر ثابت شوے کہ او شوگ چہ اللہ تعالیٰ ذلیلہ کری نو ہفتہ لہ شوگ عزت در کوونکے نشستہ

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝۱۸ هَذِهِ خُصَمِ خَصْمِنِ اخْتَصِمُوا

بیشک اللہ | کوئی | ہفتہ | چہ غواہی | دا دواہ | جگرہ کوونکی (چلے) دی | کو موچہ جگرہ وکرہ
اللہ تعالیٰ چہ غواہی | ہفتہ کوئی | دا دواہ فرتے دی | چہ دخیل رب پہ حقہ اختلا

فِي رَبِّهِمْ ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ تَارٍ

دخیل رب پہ حقہ | پس کوم چہ | کافران دی | پریکولے بہ شی | دوی پارہ | جائے | داوس
کوئی | نو شوگ چہ کافران دی | ہفتویٰ لہ بہ داور نہ جائے | دسکتے شی

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝۱۹ يُصْهَرُ بِهِ مَا

اچولے بہ شی | دپاسہ نہ | ددوی دسرونو | یسید لے اوبہ | چہ ویلی بہ شی | پہ دے سرہ | خہ چہ دی
دسرونو دپاسہ بہ ورلہ (خٹکید لے) تو دے اوبہ تو یولے شی | پہ دے سرہ بہ ددوی دخیتہ دنہ

فِي بُطُونِهِمْ ۚ وَالْجُلُودُ ۝۲۰ وَلَهُمْ مَّقَامِعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۝۲۱ كَلَّمَ

ددوی پہ خیتو کئے | او خرمے | او ددوی دپارہ | بہ گرزونہ وی | داوسپنے | ہرکے چہ
کولے او ددوی خرمے خورینے | او دھلو دپارہ بہ ورثہ داوسپنے گرزونہ پراتہ وی | ہرکے چہ

أَرَادُوا أَنْ يَخْرِجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا

دوا ارادہ وکری | چہ فوخی | لہ دے نہ | لہ غم نہ | نو دویہ واپس کولے شی | پہ ہفتہ کئے | او دھلکی
ترے نہ خفہ زہیر بھرتہ وتل وغواہی | نو بیا بہ ورثہ وردیکہ کولے شی | او ورثہ بہ ویلے شہیم

عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝۲۲ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا

عذاب | دسوزلو | بیشک اللہ | داخل بہ کری | ہفتہ کو موچہ | ایمان راوے د
دسوزیدو عذاب وٹھکی | اللہ تعالیٰ بہ ہفتہ کسان چہ ایماندار دی | او دنیکی

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّونَ

او علونے کری | نیک | باغونے کئے | چہ بہیری بہ | لاندہ ہفتہ | نہرونہ | اچولے بہ شی دوی
کارونہ کوئی | پہ دلے باغونے کئے داخل کری | چہ دھف لاندہ بہ ولے بہیری | ہلتہ بہ ورثہ

فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا

پہ ہفتہ کئے | باھوکان | دسوزرو | او ملغرے | ادہ دوی لباس بہ وی | ہلتہ
دسوزرو باھوکان او ملغرے اچولے شی | او ہلتہ بہ دھفوی جائے د

حَرِيرٍ ۝۲۳ وَهَدُودًا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهَدُودًا إِلَى صِرَاطٍ

دریسہ | او ہدایت شوے دودوی | دپاکیزہ | کلے (د توحید) | او ہدایت شوے دودوی | پہ طرف دلاہ
دریسہ وی | او داخلہ چہ یہ دنیا کئے | دوی تہ دپاکیزہ کلام ہدایت شوے دودو | او دستاویلی شوی (خدا کے)

الْحَمِيدُ ۲۴) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

دستائلی شوی | بیشک | کوم خلق چه | کافران دی | او منع کوی (خلق) | د لارے نه | د الله لار ورتونو د شوی وکړه - بیشک هغه خلق کومو چه کفر اختیار کړو او چه خلق د الله تعالی د لارے نه او د

وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ

او (له) مسجد حرام (نه) | هغه ته چه | جوړ کړو مونږ | خلقو د پاره | برابر دے | اوسیدونکي مسجد حرام ته منع کوی کوم چه مونږ د ټولو خلقو د پاره مقرر کړے د چه په هغه ځای اوسیدونکي (کوربه) او د

فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَافِ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ

په دے ځای | او د بهرنه راتلونکي | او څوک چه وغواړي | په دے ځای | بے دیني | په ظلم سره | مونږ به وڅکوو دده ته بهرنه راتلونکي (مسافر) یو برابر دی او څوک چه په ظلم سره په دے ځای کې دے دینی حاری کولو اړه وکړي نو مونږ به پر

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۲۵) وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

عذاب | دردناک | او هر کله چه | وښودلو مونږ | ابراهیم ته | ځای | د کوس د دردناک عذاب څکه وکړو ، او هر کله چه مونږ ابراهیم ته د بیت الله (د جوړولو) ځای په گوته کړو (او هم موږ کړو)

أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ

چه شریک مې نېسه | ماسره | هېڅ څیز | او پاک وسانه | زما کور | د پاره د طواف کوونکو چه ماسره هېڅ څیز مې شریک وکړه ، او زما کور د طواف کوونکو او قیام کوونکو او رکوع او

وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۲۶) وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ

او قیام کوونکو | او د رکوع کوونکو | او د سجده کوونکو | او اعلان وکړه | په خلقو کې | د حج سجده کوونکو د پاره پاک وسانه - او په خلقو کې د حج اعلان وکړه

يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۲۷)

دوی به راځي تاته | پیاده | او په هرې مانده اوښه | چه راځي به | له هرې لارې | لرې نه خلق به درله پیاده هم راځي او په تېږتیدو او ښو باند سواره هم چه په لویو او ښو د لارو به ځان رارسوي

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَسْمَاءَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ

چه دوی حاضر شي | د خپلو فائدو د پاره | او پیاده کړي | نامه د الله | په هغو رڼو کې د پاره د دے چه دلته خپلو فائدو له را حاضر شي ، او په مقرر و ورځو کې د الله تعالی نوم یاد

مَعْلُومَتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا

چه معلوم دی | په هغه څه چه ورکړل دوی (الله) | له چار پیاو | څارو نه | پس خوروي تاسو کړی | په هغو څارو باند چه الله تعالی ورته روزی کړی دی ، نو تاسو به خپله

مِنْهَا وَ أَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۲۸) ثُمَّ لْيَقْضُوا

له هغه نه | او | خوروي | په بد حاله | فقیرانو | بیا | لرې د کړي هم ترې نه خوروي ، او په بد حالو فقیرانو باند ئه هم خوروي ، بیا پکار دی چه خلق خپله

اللَّهُ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ فَالْهَكُمُ

دَاللہ | پہ ہفتہ چہ | ورکری دی دوتی (اللہ) | لہ چار پایانو | دَخَارُودَنہ | پس ستاسو معبود
کوم خاروی | ورکری دی پہ | ہفتہ | دَاللہ تعالیٰ نوم واخلی ، نو ستاسو معبود

إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ط وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿۳۳﴾ الَّذِينَ

معبود یو دے | پس ہم دہ تہ | سرہیت کری | اوزیرے ورکری | عاجزی کوونکو تہ | ہفتہ خلق پہ
خوبس یو خدائے دے ، نوم دہ ہفتہ اطاعت کوئی اور (پہ پیغمبر) | عاجزی کوونکو تہ زیرے ورکری | داہفتہ خلق

إِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا

کلہ | یاد کرے شی | اللہ | نو دو ویریری | زہونہ ددوی | اودوی صبر کوونکی دی | پہ ہفتہ
دی چہ ہر کلہ دَاللہ تعالیٰ نوم داہتے شی نو ددوی زہونہ ویریری ، او پہ مصیبتون کئے صبر

أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۳۵﴾

چہ دوی تہ ورسیری | اودوی قائم کوونکی | دَمُونِخ | اولہ ہفتہ تہ | چہ ورکری دَمُونِخ دوتی | خرغہ کوی
کوی ، او دَمُونِخ نو پابندی ساقی اوزمونہ د ورکری روزی نہ (دَنیکی پہ لاس کئے) خرغہ کوی

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا

اود قربانی (اوتن) | چہ جوہرل مونہ دوی | تاسو پاره | لہ نخبونہ | دَاللہ | تاسو دپارہ | پہ دے کئے
اود قربانی خاروی مونہ تاسو دپارہ دَاللہ (دَدین) نخبے مقرر کری دی ، پہ دے کئے ستاسو خیل

خَيْرٌ قَدْ فَادُكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ

بسیکرہ دہ | پس یاد کری | نوم دَاللہ | پہ ہفتہ باند | چہ ولادہ تہ قربانی پاپا پس ہر کلہ چہ | راپریوزی
خیر دے نوخہ وخت چہ تاسو دتہ (خاروی قربانی تہ) تہار کئے ددوی نو دَاللہ نوم پرے اخلی بیا چہ ہفتی پہ اہونہ

جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ

اہونہ دہفتی | نو خوری | لہ ہفتہ | او خوروی | پہ صبر کوونکی غریب | او پہ سوال کری
پریوزی نو لہ ہفتہ نہ خیلہ ہم خوروی او صبر کوونکو او غوبترو کو فقیرانو (دواہد) باند ہم خوروی

كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ

دغہ شان | تابع کرل مونہ دوی | تاسو دپارہ | چہ تاسو | شکرو کری | ہیٹکلہ نہ رسیری | اللہ تہ
دغہ شان مونہ داخاروی ستاسو تابع کری دی چہ تاسو زمونہ شکر ادا کری ، اللہ تعالیٰ تہ نہ خود دکر خادہ

لِحَوْمِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ

غوبے ددے | اونہ دینے ددے | لیکن رسیری ہفتہ تہ | پرہیز کاری | لہ تاسونہ | دغہ شان
غوبہ رسیری اونہ لے وینہ ، بلکہ ہفتہ تہ ستاسو صرف پرہیز کاری رسیری ۔ پہ دشان ہفتہ

سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ

ہفتہ تابع کرل دا | تاسو دپارہ | چہ تاسو لوی بیان کری | دَاللہ | پہ ہفتہ تہ چہ | لارہ لے وینو دلہ تاسو | اونہ پرے ورکری
داخاروی ستاسو تابع کری دی چہ تاسو دَاللہ تعالیٰ لوی بیان کری ، ہفتہ تاسو تہ لاس وینو دلہ اور (لے نی)

الْمُحْسِنِينَ ﴿۴۷﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ

نیکی کو نہ نکوتہ | بیشک اللہ | دفع کوی | له هغه خلقونه | چه ایمان راوی | بیشک | اللہ
نیکی کو نہ نکوتہ زیرے و رکړه . بیشک چه اللہ تعالیٰ به د مؤمنانو د سرته (د مشرکانو غلبه) لرے کوی ، (او) بیشک

لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۸﴾ اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ

نه خوښوی | هر | خیانت کوونکي | ناشکره | اجازت وړه کړه شو | هغونه کو موسره چه | جنگ کولے شی
اللہ تعالیٰ هیڅ یو تنگجن ناشکره نه خوښوی . هغه (مسلمانان) کو موسره چه جنگ کولے شی اوس دوی ته

بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۹﴾ الَّذِينَ

ځکه چه په دوی | ظلم شولے | او بیشک اللہ | د دوی په مدد کو باند | قادر دے | کو م خلق چه
د جنگ کولو اجازت د ځکه چه په دوی ظلم کیری او بیشک اللہ تعالیٰ د دوی په مدد کو باند قادر دے ، دا هغه خلق

أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ

دو یتلے شول | د خپلو کورونو نه | په ناحقه | صرف په دوی | چه دوی دانی | زموږ رب | اللہ دے
دی کوم چه د دوی د کورونو نه په ناحقه د و یتلے شول صرف په دے خبره چه دوی وای چه زموږ رب اللہ دے

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ

او که چرې نه دفع کولے الله | خلق | یو د بل په ذریعه | نو نړولے شول به وے | خلوت خانے
او که چرې الله تعالیٰ خلق د یو بل په ذریعه نه دفع کولے نو (د راهبانو) خانقاها ځانے او (د عیسایانو) کورے

وَبِيعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

او کورے | او عبادت خانے | او جهاتونه | چه یادولے شی | په دے کښه | نامه | د الله | دیره .
اوله یهودیانو) عبادت خانے او (مسلمانانو) جهاتونه چه د الله نوم په کښه دیر دیرا خسته شی (دا اول) به وران شوی و

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۰﴾

او ځانغا به مدد کوی | الله | د هغه چا چه | مدد کوی د دے (د دین) بیشک | الله | دیر طاقتور | غالب دے
او الله تعالیٰ به د هغه چا مدد کوی څوک چه د هغه (د دین) مدد کوی بیشک چه الله تعالیٰ زور اور او غالب دے

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا

هغه خلق | که چرې موږ قوت ورکړو دوی ته | په زمکه کښه | نو قاسموی به دوی | مونږ | ادا کوی به
دغه (مظلومان) دا سے خلق دی چه که موږ ور له د زمکه په مخ باند حکومت ورکړو نو د مونږ پابندی به ساتی او زکوٰتونه

الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ

زکوٰة | او حکم به کوی | د نیک کار | او منع به کوی | له ناخوښه کار نه | او الله له دے | انجام
به ورکوی ، او نورو ته به د نیکی کولو حکم ورکوی ، او د بدی نه به دے منع کوی او د هر کار انجام د الله تعالیٰ

الْأُمُورِ ﴿۵۱﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

د نورو کارونو | او که چرې | دوی دروغ ژن وکړی تا | نو بیشک دروغ ژن کړلے و | له دے نه وړاند | قوم | د نوح
به قبضه کښه | او که نن دوی تا دروغ ژن کړی نو (هغه و شول) د دے نه بخواله د نوح علیه السلام قوم

وَالِی الْمَصِیْرُ ۝۴۸ قُلْ یَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ

اوزما طرفتہ دی | بیرتہ راکر جید | دوا بیہ | اے خلقوا! | بیشک (چہ) | زہ | تاسود پارہ
اوہم زما طرفتہ (دقو) واپس راتل دی۔ ووا بیہ چہ اے خلقوا! زہ خوتا سود پارہ صفا صفا

نَذِیْرٌ ۝۴۹ مُبِیِّنٌ ۝۵۰ فَالَّذِیْنَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

ویردیکیم | بنکارہ | پس کوم خلق چہ | ایمان راوری | ادا علونے دکرل | نیک | دوی له
ویرونکے یم۔ نوچا چہ ایمان راورے دے او د نیکئی کارونہ کوی نو دھغوی

مَغْفِرَةٌ ۝۵۱ وَرِزْقٌ کَرِیْمٌ ۝۵۲ وَالَّذِیْنَ سَعَوْا فِی آيَاتِنَا

بخشنہ ده | او روزی | د عزت | او ہفہ خلق | کوموچہ کوشش وکرو | زمونہ پہ آیتونکے
اجر بخشنہ او د عزت روزی ده او ثوک چہ زمونہ د نخبو پہ حقلہ دھف د عاجزہ کولو

مُعْجِزِیْنَ ۝۵۳ اُولَئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِیْمِ ۝۵۴ وَمَا اَرْسَلْنَا

د عاجزہ کولو | ہم دادی | اهل | د دوزخ | اوندے | لیرے مونہ
کوششونہ کوی ، نو ہم دغہ کسان دوزخیان دی۔ او مونہ له تانہ ورا ند چہ کوم

مِّنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِیٍّ اِلَّا اِذَا تَمَتَّتِ اَلْقَى

له تانہ ورا ند | ثوک | رسول | اوندہ ثوک نبی | مکرہر کچہ | ہفہ قرأت کوی | نو غور زوی
رسول یا نبی را لیرے دے ہر کچہ چہ ہفہ د الله تعالی حکمونہ لوستلی او آوری دی وشیطان

الشَّیْطٰنُ فِیْ اٰمِنٰیَّتِهٖ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ

شیطان (وسو) | دھفہ پہ قرأت کئے | پس لرے کری | الله | ہفہ ہفہ چہ | غور زوی | شیطان
دھفہ پہ لوستلو کئے (د کافراو پہ زہونکے) وسوسہ غور زوے ده۔ بیا الله تعالی دشیطان دسوسے فنا کری

ثُمَّ یُحْکِمُ اللّٰهُ اٰیَّتِهٖ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ ۝۵۵ لِّیَجْعَلَ

بیا | مضبوطی | الله | آیتونہ خیل | او الله | پوہہ | د حکمت خاوندک | چہ جو پر کری
بیا الله تعالی خیل آیتونہ مضبوط کری او الله تعالی پہ ہر خبرہ پوہہ د حکمت خاوند دے۔ او دا (ہر خہ)

مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ

ہفہ خہ | چہ غور زوی | شیطان | یو آزمیشت | ہغو د پارہ چہ | پہ زہونو د هغوی کئے | مرض د
خک (کبیری) چہ الله تعالی د شیطان غور زوے وسوسہ یو آزمیشت وکروئی دھفہ خلقو د پارہ چہ دھغوی پہ زہونکے مرض د

وَالْقَاسِیَةِ قُلُوْبُهُمْ ۝۵۶ وَإِنَّ الظَّالِمِیْنَ لَفِیْ شِقَاقٍ بَعِیْدٍ ۝۵۷

اوسخت دی | دھغوی زہونہ | او بیشک | ظالمان | پہ مخالفت کئے دی | دیر لرے
اوزہونہ ئے سخت شوی دی او بیشک چہ ظالمان پہ دیر دروند مخالفت کئے (بوخت) پرانہ دی

وَلِیَعْلَمَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ

او چہ پوہہ شی | کومونہ چہ | در کرے شو د | علم | چہ ہفہ (حکم) | حق دے | ستا درب له طرف نہ
او چہ کومو خلقونہ علم وکرے شو د چہ هغوی بنہ پوہہ شی چہ ستا درب له طرف نہ حق دے

فَيَوْمَئِذٍ بِهِ فَتُحِيتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ

بیادوی ایمان راوری | پہ ہف | بیا تیت شی | دہ دپارہ | ددوی زہونہ | اوبیشک | اللہ | ہدایت کوونکے
پس ہغوی پہ کہ ایمان راوری او دہغوی زہونہ داللہ تعالیٰ پہ وپاند تیت شی اوبیشک اللہ تعالیٰ مؤمنانہ

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ

ہفہ خلقوتہ | چہ ایمان راوری | سہ لارے تہ | او ہمیشہ بہ وی | کوم خلق چہ
دنیغ لارے طرف تہ ہدایت کوی | او کوم خلق چہ کافران دی

كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِّنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

کافران دی | پہ شک کنے | ددے پہ نسبت | تردے چہ | راشی پہ دوی باند | قیامت | ناکھانہ
ہغوی بہ دقران پہ معاملہ کنے ہمیشہ پہ شک کنے پراتہ وی تردے چہ ناکھانہ بہ پرے قیامت راشی

أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۝ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

یاراشی پہ دوی باند | عذاب | دورے | سپیرے | حکومت بہ | پہ دغہ ورے | داللہ وی
یاد شہرے (بے برکتہ) ورے عذاب بہ ہے یہ سر راشی - حکومت بہ پہ دغہ ورے صرف داللہ تعالیٰ وی

يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کہ بہ فیصلہ وکری | ددوی پہ مینے کنے | پس کوم خلق چہ | ایمان راوری | او عملوتے وکری | نیک
ہفہ بہ دخلقو تر مینے فیصلہ وکری | پس ہفہ خلق چہ ایمان راوری او ہغوی نیک عمل دکرے

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ

دی بہ) پہ باغونکے | دنت | او کوم خلق چہ | کافران دی | او دکرور وکری | زمونز آیتونہ | پس م داولہ دہ
ہغوی بہ دنت پہ باغونکے وی - او ہفہ خلق کو موچہ کفر وکرو او زمونز آیتونے دروغ وکری - ہغو خلق دپارہ

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

چہ دوی پارہ | عذاب | سپکونکے | او کومو خلق چہ | ہجرت وکرو | پہ لارہ کنے | داللہ
سپکونکے عذاب مقرر دے - او ہفہ خلق کو موچہ داللہ تعالیٰ پہ لارہ کنے ہجرت وکرو

ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لِيَرْزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ

بیا دوزلے شول | یا مہر شول | خانہ بہ رزق وکری دوی | اللہ | رزاق | بنے | او بیشک اللہ
بیا ہغوی دوزلے شول یا مہر شول نو اللہ تعالیٰ بہ ہغوی لہ خانہ بنے رزق وکری او (بادساتی چہ) بیشک

لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ لِيَدْخُلَهُمْ مِّنْ دَخَلًا يَرْضَوْنَ

خانہ ہم د | دیر بنے | رزاق وکرو کنے دے | خانہ ہفہ بہ داخل کری دے | داسے ملے تہ | چہ ہفہ بہ دکرور
اللہ تعالیٰ بنے روزی رسان دے - ہفہ بہ ہغوی یقینا پہ داسے ملے کنے داخل کری کوم چہ بہ ہغوی فونہ کری

وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ ۝ ذَلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ

او بیشک اللہ | پوہہ | بردبار دے | دا | او شوک چہ | سختی وکری | پہ مثل دہفہ
او اللہ تعالیٰ بیشک (دکرور حال نہ) واقف او بردبار دے - دا او شوک چہ دزیاتنی صرف دومرہ بد لہ داخل فونہ کری

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بیشک الله | پہ خلقو باند | دیر مهربان | رحم کوئے دے | ادم ہفتے | کوم چہ | ژوندی کړی تاسو
بیشک الله تعالیٰ پہ بنیاد موباند دیر زیات مهربان رحم کوئے دے۔ او الله هفتہ ذات دے کوم چہ تاسو را پیدا کړی

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۖ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

بیا به مړه کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو | بیشک | بنیاد م | خامخا ناشکړه
بیا به در باند مرک راوی بیا به مو (سرد و باره) ژوندی کړی خو په دے کښه شک نشته چہ انسان دیر ناشکړه دے

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ

د هر یو امت د پاره | مونږ مقرر کړل | یوه طریقه د عبادت | چہ دوی عمل کوونکی دی په هغه | پس جگړه د نه کوی دوی
مونږ د هر امت د پاره (د عبادت) طریقه مقرر کړه په کوم چہ هغو روان وی نو دوی له پکار نه دی چہ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٌ ۝ وَإِنْ

په دے معاملہ کښه | او بڼه (خلق) | دخپل رب طرف ته | بیشک ته | خامخا په سمه لاریه | او کړه
تاسره په دے باره کښه جگړه کوی ، او ته لکيا اوسه دوی دخپل رب طرف ته رابله بیشک ته په سمه لاریه او

جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اللَّهُ يَحْكُمُ

جگړه کوی د تاسره | نو ووايه | چہ الله | ښه پوهه دے | په هغه خه | چہ تاسو کوی | الله به | فیصله د کړی
که دوی تاسره جگړه کوی نو دوی ته ووايه چہ هغه تاسو کوی الله تعالیٰ د هغه نه ښه واقف دے ، الله تعالیٰ به تاسو

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمُوا

ستاسو په مینځ کښه | په ورځ | د قیامت | په هغه خه کښه چہ تاسو په هغه کښه | اختلاف کولو | آیا تاسو ته معلومه نه
تر مینځه په هغه خبرو کښه په کومو کښه چہ تاسو اختلاف کوی د قیامت په ورځ فیصله وکړی ، آیا تاسو نه

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ ذَلِكَ

چہ هم الله | پوهه دے | په هغه خه چہ په آسمانو کښه دی | اوزمکه کښه دی | بیشک دا (تول)
پوهیدوی چہ په آسمانو اوزمکه کښه خه دی ، هغه د الله تعالیٰ په علم کښه دی ، دا ټوله خبر په کتاب

فِي كِتَابٍ ۖ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَ يَعْبُدُونَ

په کتاب کښه (درج) دی | بیشک دا | الله د پاره | آسان دی | او | دوی عبادت کوی
(لوح محفوظ) کښه (درج) دی ، بیشک دا خبره الله تعالیٰ د پاره دیر آسانه ده ، او (دا خلق) د الله تعالیٰ نه

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا

سیوا د الله نه | د هغه څیز چہ | نه دے نازل کړه | د هغه | (الله خه) دلیل | او هغه (څښ)
سیوا د هغو عبادت کوی د هغه په حق کښه چہ الله تعالیٰ خه دلیل نه دے نازل کړه او نه دوی ته

لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا

د کوم چہ نشته دوی ته | علم | او نشته دے د ظالمانو | (څوک) مددگار | او هر کله
د دے خه علم نشته ، او د ظالمانو د پاره څوک مددگار نشته ، او هر کله

بَصِيرَةً ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۝

بینادے | ہفتہ پوہیری | خہ چہ | ددوی پہ مخکے دی | اوخہ چہ | ددوی نہ وروستودی
دیرنبہ وینی گوری ، ہفتہ نہ ددوی ورائد وروستو ہر خہ معلوم دی

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اوپر دالہ تہ | بیرتہ گر خولے شی | رتول | کارونہ | اے | خلقو | چہ ایمان موراوے
او تہول کارونہ بہ دالہ تعالیٰ طرف تہ واپس گر خولے شی۔ اے دایمان خاوندانو !

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

رکوع کوئی | اوسجدہ کوئی | اوعبادت کوئی | دخیل رب | او کوئی | نیکی
دہفتہ پہ ورائد تہیت شی اوسجدہ کوئی او دخیل رب عبادت کوئی او دنیکی کارونہ کوئی

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۝

چہ تاسو | نجات بیامومی | او جہاد کوئی | دالہ پہ لامہ کہنے | (لکہ چہ) حق ددہ دجہاد
چہ تاسو نجات بیامومی او دالہ تعالیٰ پہ لارکے داسے کوشش کوئی لکہ خنکہ چہ پہ حقہ سر پکارے

هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۝

دہ غورہ کرئی تاسو | اونہ دہ ایسے | پہ تاسو | (پہ بارہ د) دین کہنے | (خہ) تنکی
ہفتہ تاسو لہ عزت درکرو او پہ تاسو ددین پہ حقلہ ہیٹہ قسم لہ تنکسیا رانہ وستلہ

مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۝ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۝

ہفتہ دین دے | ستاسو دپلار | ابراہیم | ہفتہ نامہ ایسے دہ ستاسو | مسلمان
تاسو دخیل پلاس ابراہیم پہ ملت (قائم اوسیری) ، ہفتہ پہ تاسو دمسلمانانو نامہ ایسے دہ -

مَنْ قَبْلُ ۝ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

لہ دے نہ ورائد | او پہ دے (قرآن) کہنے | چہ دی | رسول | گواہ | پہ تاسو باند
پنچواہم او اوس پہ دے (قرآن) کہنے ہم ، دہ پارہ ددے چہ رسول پہ تاسو باند گواہ شی

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۝ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

او بی تاسو | گواہان | پہ خلقو باند | پس قائم کوئی | مونہ
اوتاسو پہ نورو خلقو باند گواہان شی ، نو ہمیشہ دمونہ پابندی کوئی

وَاتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ ۝ هُوَ

او ور کوئی | زکوۃ | او مضبوط ونیسی | اللہ | ہم ہفتہ دے
او زکوۃ ور کوئی ، او دد (اللہ حکونہ) مضبوط ونیسی - ہفتہ ستاسو

مَوْلَاكُمْ ۝ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

ستاسو کارساز | پس خومرہ نبیہ | آقا | او خومرہ نبیہ | مدد کار دے
مالک دے ، نو خومرہ نبیہ آقا او خومرہ نبیہ یوخ مدد کار دے -

الْمُضْغَةَ عِظًا فَكُونَا الْعِظَمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأَهُ خَلْقًا آخَرَ

بوئٹی دغونے | ہڈی | بیا مونز دا غوستلہ | ہڈی کوئہ | غونبہ | بیا پیدا کر و مونز دے | یوے نوے مخلوق
بیا موہفہ پوتہ ہڈی کرل بیا موپہ ہفہ ہڈی کو باند غونبہ و خیزولہ ، بیا مونزے نہ یو بل نوے مخلوق جوہ کرد

فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۱۲ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۱۵

پس لوئے دے | اللہ | دتوونہ بنہ | جوہونکے | بیا بیشکے تاسو | پس | لہ دے نہ | مہد کید و نکئی یئی ۔
نومبارک دے ہفہ اللہ چہ دتوونہ بنہ جوہونکے دے ۔ بیا لہ دے نہ پس بہ ضرور تاسو مری ۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ۱۶ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ

بیا | بیشکے تاسو بہ | پورخ | د قیامت | راپورنہ کرے شی | اد بیشکے پیدا کرل مونزہ | ستاسو پاسہ | اووہ
بیا بہ د قیامت پہ ورخ د نوی سرہ راژوندی کیری ۔ او مونز ستاسو د پاسہ اووہ آسمانوںہ

طَرَائِقَ ۱۷ وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَلْقِ غَفِيلِينَ ۱۸ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

آسمانوںہ | اونہ وو مونز | د خیل مخلوق نہ | غافلہ | اونازلے کرے مونز | لہ آسمانوںہ
جوہ کرل او مونز (د خیل) مخلوق نہ بے خبرہ نہ یو ۔ او مونز لہ آسمان نہ پہ یوہ اندازہ

مَاءٍ بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ۱۹ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ

اوبہ | پہ اندازہ | پس مکر و کر و مونز دے | پہ زمکہ کنے | اد بیشکے مونز | پہ لے کولو | د دے دے
اوبہ راو ورو لے ، بیا ہفہ مونز پہ زمکہ کنے را ایسارے کرے ، اد بیشکے مونز د دے پہ ختمو باند

لَقَدْ رَوْوْنَا ۲۰ فَاَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تُحِيلٍ ۲۱ وَ

قادر یو | بیا پیدا کرل مونز | تاسو د پارہ | پہ دسرہ | باغونہ | د کجورو | او
ہم قدرت لرو ، بیا مونز د دے (اوبہ) پہ ذریعہ تاسو د پارہ د کجورو او انکورو باغونہ

أَعْنَابٍ ۲۲ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۲۳ وَشَجَرَةً

د انکورو | تاسو د پارہ | پہ دکنے | میوے دی | دیرے | اولہ دے نہ | تاسو خورئی | اد یوہ اونہ
پیدا کرل ، تاسو د پارہ پہ دے کنے دیرے میوے دی اولہ دے نہ خوراکونہ ہم کوئی ، اد یوہ بلہ اونہ

تَخْرُجُ مِنَ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْثَبُتُ بِالذُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلِينَ ۲۴

چہ راوئی | لہ طور سینا نہ | ہفہ راہو کیری | پہ تیلو | اد اینکولی سرہ | د خور و نکو د پارہ
لے را پیدا کرہ چہ پہ طور سینا کنے راہو کیری ، تیل پہ کنے پراتہ وی او د خور و نکو د پارہ د اینکولی کارہم و رکوی

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۲۵ نَسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا

اد بیشکے | تاسو د پارہ | پہ چار پایا نو کنے | عبرت دے | مونز خشیو و تاسو نہ | لہ ہفہ نہ | چہ د دے پہ غیبو کنے دی
او تاسولہ پہ خارو و کنے ہم د سبق اخستو موقع دہ ، مونز پہ تاسو باند د ہغوی د خیبو کنے خشیو و او تاسو

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ ۲۶ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۲۷ وَعَلَيْهَا

او تاسو د پارہ | پہ دے کنے | فائدے دی | دیرے | اوخنے لہ دے نہ | تاسو خورئی | او پہ دے باند
لہ پہ دے کنے نورے دیرے فائدے ہم پر تے دی اولہ دے نہ خنے تاسو خورئی ہم ۔ او پہ دے فائدے

اَسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ

سم کینے | تہ | او ٹوک چہ | تاسرہ دی | پہ کشتی کینے | نو دواہ | قتلہ ستائنے
چہ تہ او ستا منگری پہ بیڑی کینے | و نیسی نوتہ | دا دعالولہ چہ | دھرے تئالائے اللہ پاک دے

لِلّٰهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾ وَقُلْ رَبِّ

اللہ | دیار | دہ | کوم چہ | نجات را کرد مونبرتہ | قوم | د ظالماتونہ | او دواہ | اے زماربہ |
چہ مونبرتہ | د ظالم قوم نہ را خلاص کرو - او دا دعا کوہ چہ اے زماربہ

اَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

را کوزکرہ ما | پہ منزل | مبارک کینے | اوتہ | دیر بنہ | را کوزونکے | بیشک | پہ دے کینے
ما (د کشتی نہ) | د برکت پہ | ہائے باندا کوزکرہ | اوتہ | د تولونہ | سنہ کوزونکے | بیشک | واقعہ | کینے | دے

لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ﴿۳۰﴾ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۳۱﴾

نہنے دی | او مونبر خود | امتحان کوونکی | بیا | مونبر پیدا کرلہ | پس نہ دوی نہ | یوہ بلہ چلہ
(د عبرت) | نہنے دی | او مونبر | خوازمیست کوونکی | و - بیا | دوی نہ | پس مونبر | یویل قوم | را پسید اکرو -

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ

بیا دلبر | مونبر | پہ دوی کینے | یو پیغمبر | لہ دوی نہ | چہ عبادت کوئی | د اللہ | نشہ | ستاسو | بل ٹوک معبود
نو ہغوی تہ | مود | خیل (قوم) نہ | یو پیغمبر | درو | لیرو (ہفہ پیغمبر و یویل) | چہ | تاسو | د اللہ تعالیٰ عباد کوئی | د ہغہ نہ | سیو

غَيْرُهُ ۚ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۳۲﴾ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

سیو | د ہغہ نہ | پس آیا | تاسو نہ | ویریری | او دو یویل | سردارانو | د دہ | لہ قوم نہ | کوم چہ | کافرانو
ستاسو بل معبود نشہ | نو آیا | تاسو نہ | ویریری | او د ہغہ | د قوم سردارانو | دو یویل | کوم چہ | منکر دے

وَكَذَّبُوْا بِلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ وَاتَّرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

او دروغے | و گنہ | ملاقات | د آخرت | او مونبر | عیش و آرام و رکھے | د دوی | پہ ژوند | د دنیا کینے
او د آخرت | راتللے | دروغ گنہ | او مونبر | ورلہ | پہ دنیا کینے | د راحت | او عیش | سامانوںہ | درکری | دو

مَا هٰذَا اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ لَا يَأْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ

نہ دے | دا | مکر | یو انسان | پہ شان | ستاسو | خوری | لہ ہغہ | نہ | چہ | تاسو | خوری
چہ دے | خو | ستاسو | پہ شان | یو سرے دے | ہغہ | خوری | کوم چہ | تاسو | خوری

وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلٰكِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلُكُمْ

او خنبی | لہ ہغہ | نہ | چہ | خنبی | تاسو | اوکر | چرے | تاسو | خنبہ | و غلہ | د بنیام | پہ شان | ستاسو
او ہغہ | خنبی | کوم چہ | تاسو | خنبی | اوکر | تاسو | خان | غوند | د یوسری | فرمان | پہ خان | و منلو | نو

اَنْتُمْ اِذَا لَخْسَرُوْنَ ﴿۳۴﴾ اَيَعِدْكُمْ اَنْتُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ

نو بیشک | تاسو | دغہ | وخت | نقصان | موندونکی | بیا | آہ | د وعدہ | کوئی | تاسو | چہ | ہرکے | تاسو | مہرہ | شئی | او شئی | تاسو
بیا | خوتا | سو | یہ | سودہ | تاوان | کینے | پریوتلی | داسرے | خوتا | سوتہ | وائی | چہ | ہرکے | تاسو | مہرہ | شئی | او خادری

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا

چہ ایمان نہ راڈھی | بیا | ولیر لومونز | موسیٰ | او ددہ ورور | ہارون | خیلو معجزو
ہغوی (درحمت نہ) لرے پریوتل - بیا مونزہ موسیٰ او دہغہ ورور ہارون راڈیل دخیلو حکمونو

وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۳۴﴾ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا

او دلیل | روبانہ (سرہ) | طرف د فرعون تہ | او دہغہ سردارانوتہ | نودوی تکبر و کرد | او وودوی
او دخرگندہ دلیل سرہ - فرعون تہ او دہغہ سردارانوتہ مکر ہغوی تکبر و کرد او دہغہ (دیر) سرکشہ

قَوْمًا عَالِيْنَ ﴿۳۵﴾ فَقَالُوْا اَنْتُمْ مِّنْ لَّبَثْرِیْنَ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا

قوم | کبر کوئی | پس دوی وویل | آیا مونز یا راڈو | پہ دو و سرد | پہ شان زمونز دی | اقوم ددوی
خلق وو - نو ہغوی وویل پہ آیا مونز (دہیلہ بیلہ) دکان غوند پہ دوہ کسانو باند یا راڈو؟ حال داد

لَنَا عِیْدُوْنَ ﴿۳۶﴾ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلٰكِيْنَ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ

زمونز | غلامان دی | پس دوی دروغزن و کنزل دادوارہ | نودوی شول | لہ ہلاکید و نکونہ | او بیشک
چہ ددوی د قوم خلق زمونز غلامان دی نو ہغوی دوارہ (پیغبران) دروغزن و کنزل پس ہغوی ہلاک کرے شول، او

اٰتٰیْنَا مُوسٰی الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَجَعَلْنَا

ور کرد مونز | موسیٰ تہ | کتاب | شاید پہ دوی | سمہ لار بیا مومی | او جوہ کرد مونز
مونز موسیٰ تہ (تورات نوے) کتاب و کرد چہ خلق ترے نہ سمہ لار بیا مومی، او مونز دمریم خوئے

اِبْنَ مَرْیَمَ وَاُمَّهٗ اٰیَةً ۙ وَاَوَيْنَهُمَا اِلٰی رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ

خوئے دمریم | او مور ددہ | نخبہ | او مونز پناہ و کردہ دوارولہ | پہ یو اوجت حائے | داستونکے قابل
او دہغہ موریوہ غتہ او دخرگندہ نخبہ و کرخولہ او ہغوی لہ مویہ یوہ اوجتہ زمکہ پناہ و کردہ چہ داستونکے

وَمَعِيْنٍ ﴿۳۹﴾ يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاَعْمَلُوْا

او ابووالا (زمکہ کنے) | اے رسولانو! | خورئی | لہ پاکیزہ خیزونہ | او عمل کوئی
قابلہ او جاری ابووالا وہ - اے زمما پیغبرانوا! تاسو قول پاکیزہ خیزونہ خورئی او تل دنیکی کارو

صٰلِحًا ۙ اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿۴۰﴾ وَاِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ

نیک | بیشک زہ | پہ ہغہ غہ | چہ تاسو کوئی | نبی پوہبرم | او بیشک | دا | ستاسو امت
کوئی، زہ ستاسو پہ کارونو نبی خبریم - او بیشک ستاسو دا امت ہم یو

اُمَّةٌ وَّاحِدَةٌ ۙ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنَ ﴿۴۱﴾ فَتَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ

امت | ہم یو | اونہ | ستاسو ربیم | پس لہ مانہ ویریزی | پس جدا جدا کردوی | خیل کار
امت دے - او زہ ستاسو ربیم تو تاسو زما (دنا فرمانی) نہ ویریزی - بیا خلقو ددین پہ معاملہ

بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۙ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿۴۲﴾

پہ خیل میں کنے | توتہ توتہ | ہر یوہ | دلہ | پہ ہغہ غہ | چہ دوی سرہ دی | خوشحالہ دی
کنے خیل خان جدا جدا کرد، ہر یوہ دلہ ہم پہ خیلہ خیرہ باند خوشحالہ دہ

بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ ﴿٦٣﴾ لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِمَّا

پہ عذاب کئے | نونا کھانہ بہ دوی | فریاد کوئی | فریاد مہ کوئی | نن و سرخ | بیشکہ تاسو بہ | زموئہ لہ طرفہ
راؤ نیسو، نو دوی دعوخت چغہ کری (ورنہ بہ وویلے شی) چہ نن چغہ مہ وھی دے چہ زموئہ لہ طرفہ

لَا تُصْرُونَ ﴿٦٤﴾ كَانَتْ آيَاتِي تُلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰ أَعْقَابِكُمْ

مداد نہ شی در کولے | بیشکہ | وو آیتونہ زموئہ | چہ لوستلے بہ شول | بہ تاسو | نو دوی بہ تاسو | بہ پوند وخیلو
نہ بہ ستاسو مدد نہ کبیری، زما آیتونہ بہ تاسو نہ لوستلے شول، نو تاسو بہ ترے نہ مخ بہ شا

تَنْكِصُونَ ﴿٦٥﴾ مُسْتَكْبِرِينَ ۖ بِهِ سِمِرًا تَهَجَّرُونَ ﴿٦٦﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا

بیرنہ گرجید لئی | کبر کوونکی | بہ کفران | بہ افسانہ مشغول شوی | تاسو بہ پیریندول | پس آیادوی غور کوئی
تنبید لئی، غور بہ موکولو، قصی بہ موترے نہ جوہولے، یہودہ بہ لکیاوئی - آیادوی بہ دے

الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَّالٌ مَّيَاتٍ أَبَاءَهُمُ الْأُولَٰئِينَ ﴿٦٧﴾ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا

پہ دے کلام کئے | یا راغلی دی دوی نہ | ہفہ غہ چہ نہ دوراغلی | پلاراند دوی | بہ بخوانو نہ | یاو نہ پیرندول دوی
کلام باند غور و نہ کرد یا دوی نہ داسے غہ علم راغلی دے چہ ددوی و ہاندینو مشرانو نہ نہ دوراغلے - یا دوی خیل

رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦٨﴾ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

پیغبر خیل | پس دوی | لہ ہفہ نہ | انکار کوئی؟ | یا | دوی دای چہ | بہ دہ | لیونوبہ
پیغبر و نہ پیرندول دد دے بہ وجہ دوی منکر پاتے شول | یا دوی داوائی چہ دے سودائی دے؟

بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكْثَرُهمُ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَوْ اتَّبَعَ

بلکہ | دہ خوراوہے ددوی | حق | او اکثر لہ دوی نہ | حق | نہ خوشی | او کہ چرے پیری کوئی
نا بلکہ ہفہ خورنہ رشتینے خبرہ راوہے دہ او بہ دوی کئے بہ اکثر خلقو باند رشتیا بد لکی او کہ پھر رشتینے

الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ﴿٧٠﴾ بَلْ

حق | ددوی دخواہشونو | نوبہ انتظامہ شوی بہ وو | آسمانونہ | اوزمکہ | او فوک چہ بہ مینہ ددوی کئی بلکہ
خدائے پاک ددوی بہ خوشی تلے دے نو آسمانونہ اوزمکہ او غہ چہ بہ دے کئے دی تباہ شوی بہ دو، بلکہ

أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

ورکے دموئہ دوی | ددوی نصیحت | پس دوی | دخیل نصیحت نہ | مخا ہدی | یا نہ غواہے لہ دوی نہ
موند خود دوی نہ سود مندہ خبرہ ورولیرلہ خود دوی دسود مندہ خبرے نہ دم، مخا ہدی آیاتہ ددوی

خَرَجًا فَخَرَّاجٌ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزَاقِينَ ﴿٧٢﴾

غہ مزدوری؟ | پس مزدوری | ستا درب | غورہ دہ | او دے | دیر بنہ | رفاق ورکود کئے دے
نہ غہ معاوضہ غواہے معاوضہ خوستا درب دتولونہ بنہ دہ او ہفہ دتولونہ بنہ رفاق ورکود کئے دے

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

او بیشکہ نہ | راہے دوی | طرف دلاسے سمے نہ | او بیشکہ | کوم خلق چہ | ایمان نہ راہی
او بیشکہ نہ دوی سمے لاسے طرف نہ راہے | او بیشکہ ہفہ خلق چہ بہ آخرت باند

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنِكَبُونَ ﴿۴۵﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

پہ آخرت باند | لہ دے لارے نہ | یو طرف تہ شوی دی | اوکے چہ مونہ رحم و کردہ دوی | اوکے چہ دوی | خہ چہ پہ دوی | ایمان نہ لری، هغوئی دے (لارے نہ بے لارے شوی دی | اوکے مونہ پہ دوی باند رحم و کردہ او د دوی تکلفونہ

مِّنْ ضَرٍّ لَّجَّوْا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۴۶﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ

تکلیف | نو خاما بہ لکیا وی دوی | پہ خپله سرکشی کنے | سرگردانه شوی | ادبیشکه و نیول مونہ دوی | لرے کرد، نو بیا بہ ہم دوی پہ خپله کمرهائی کنے | سرو هلی برد هلی کمرخی - او مونہ دوی پہ عذاب

بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۷﴾ حَتَّىٰ

پہ عذاب کنے | پس دے نہ کرد دوی عاجزی | رب خپل تہ | او نه زاری و کرد دوی | تر دے چہ کنے رانیولی دو، خو بیا ہم نه خو خپل رب تہ تیت شول او نه لے ورته زاری و کرد - تر دے چہ هرکه

إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذْ هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿۴۸﴾

پرانستله مونہ | پہ دوی باند | دروازه | د عذاب | سخت نو دغه وخت دوی | په دکنے | نا امید شول - مونہ پہ دوی باند د سخت عذاب دروازه پرانستله نو بیا دوی په دے کنے نا امید شول -

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا

او الله هم هغه د کچاچه | پیداکړل تاسو د پاره | غوږونه | اوسترگے | او زړونه | دیر لږ - او الله تعالی هغه ذات دے چہ تاسو له غوږونه، سترگے او زړونه درکړل، خو تاسو دیر

تَشْكُرُونَ ﴿۴۹﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۰﴾

تاسو شکر کوئ | ادهم هغه د کچاچه | خواره کړئ تاسو | په زمکه کنے | او طرف د هغه تہ به | تاسو جمع کولے شی کم شکر کوئ - او الله تعالی هغه ذات دے چہ تاسو له د زمکه په مخ خواره کړئ یی ادهم د هغه طرف تہ به تاسو جمع

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ

او د هغه ذات د | چہ ژوندی کوی | او مړه کوی | ادهم د دغه (اختیار) د | بدلون | د شپه کولے شی ادهم هغه دے چہ ژوند وړ کوی او وژل کوی او د شپه ورځے اړول را اړول د هغه په

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۵۱﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

او د ورځے | پس آیا تاسو عقل نه لری | بلکه | دوی دوئیل | په شات | د هغه خه چہ | ویلی دو قدرت کنے دی، نو آیا تاسو د عقل نه کار نه اخلئ؟ بلکه داخلق هم هغه خبرے کوی لکه چہ پخوانو

الْأَوَّلُونَ ﴿۵۲﴾ قَالُوا ءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَأَنَّا

پخوانو خلقو | دوی وائی | آیا هر که چہ مونہ مړه شو | ادهم مونہ | خاورے | ادهم دکی | آیا مونہ به (کافرانو) کړی دی - دوی وائی چہ هر که مونہ مړه شو او خاورے او هل دکی شو، نو آیا لایبیا به

لَمَبْعُوثُونَ ﴿۵۳﴾ لَقَدْ وَعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ

(د دوباره) راپاڅولے شو | بیشکه | وعده شوے ده | مونہ سره | او د پلارانو مونہ سره | هم دا | وپاندله دکنه ژوندی راپاڅولے شو؟ دا سے وعده خو مونہ سره او ز مونہ مشرانو سره | پخوانو را سے کړی

إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸۳﴾ قُلْ لِّمَنِ الْأَرْضُ
نہ دی دا | مکر | قصہ | د پخوانو خلقو بے سند ہ خبرے دی۔ (۱۷ پیغمبر!) نہ ورتہ وواہیہ چہ بنہراد

وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۴﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ
اوہغہ غہ | چہ پہ بے کئے دی | کہ چرے تاسو پوہیری؟ | دوی بہ زہر وائی | دالہ | دواہیہ
زہر اودے د پاسہ وسیدونکی خلق قول دچا (مخلوق) دی کہ تاسو ترے خبری؟ دوی بہ ضرور دوائی چہ دا قول د

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ
پس آیا نہ | قبلوی تاسو نصیحت | دواہیہ | خوکے | رب | دآؤ آسمانونو | اورب
اللہ (مخلوق) دآؤ ورتہ دواہیہ چہ بنہ نو بیا فکر پکڑو لے نہ کوئی؟ ورتہ وواہیہ | چہ دآؤ وادو آسمانونو رب خوک دآؤ کوئے

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ
دعرش | عظیم | دوی بہ زہر وائی | اللہ | وواہیہ | پس آیا تاسو نہ ویری؟
عرش خاوند خوک دے؟ دوی بہ جواب وکری چہ داہرغہ دالہ دی نو ورتہ وواہیہ چہ تاسو ترے نہ وے ویری

قُلْ مَنْ مِثْلُ بَيْدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ
دواہیہ | خوک دے | چہ پہ لاس ہغہ کئے | حکومت | دہرغیز دے | اودہم ہغہ پناہ و رکوی | اودہ شہ پناہ و رکوی
دورہ وواہیہ چہ ہغہ خوک دچہم دہغہ پہ لاس کئے دہرغیز واک اختیار دے او ہغہ پناہ و رکوی اودہ ہغہ پہ مقام

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنِي
دہغہ خلق | کہ چرے تاسو پوہیری؟ | زہر بہ دوی وائی | اللہ | وواہیہ | بیا دکم ملے نہ
کئے خوک چالہ پناہ نہ شہ و رکولے کہ چرے تاسو پوہیری (نو وواہی) نو دوی بہ نور وادائی اللہ : نو ورتہ وواہیہ چہ

تُسْحَرُونَ ﴿۸۸﴾ بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۸۹﴾
پہ تاسو جادو کملے شہ | بلکہ | راوہے مہونہ دوی نہ | حقہ خبرہ | او بیشکہ دوی | دروغ زن دی۔
بیا پہ تاسو لہ کوئے غارے نہ جادو ووشی؟ بلکہ مہونہ دوی نہ حقہ خبرہ رسول دے او دوی یقینا دروغ زن دی۔

مَا تَتَّخِذُ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا
نہ دے نیلے | اللہ | ہیغ اولاد | او نشستہ دے | ددہ سرہ | خوک بل معبود | دہغہ غنہ
اللہ تعالیٰ ہیغ خاں لہ ہوئے کرے نہ دے او نہ ہغہ سرہ بل معبود شریک شتہ کہ دے دے

لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ
وہل | ہر | معبود | خہ چہ ہغہ پیدا کری ووا | او غالب بہ راتلو | بوپہ دوی کئے
نو ہر یو معبود بہ خیل مخلوق خاں لہ بیل کرے ووا | او بیا بہ لے | پہ یو بل باند حملہ

عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمٌ
پہ بل باند | پاک دے | اللہ | لہ ہغہ غہ نہ | چہ دوی لے بیانوی | بوہہ دے
اللہ تعالیٰ دہغہ خبرو نہ پاک دے کوئے چہ دوی دہغہ پہ حقہ بیانوی ہغہ بہ پتہ

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآيِزُونَ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

ہم دوی دی | مراد تہ رسید و نکی | وہ دانی (اللہ) | خومرہ مودہ | پاتے شوی و تاسو | پہ زمکہ کے | پہ شیر
ہفوی (سم پوسہ) کامیاب شول۔ ورتہ بہ وائی چہ (بشہ) تاسو د کلوتو پہ حساب خومرہ مودہ پہ زمکہ

سِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِّينَ ﴿۱۱۳﴾

د کلوتو | دوی بہ دوائی | پاتے شومونز | بوہ ورخ | یاخہ | دورے | پس پیوس و کہہ | لہ شیر کو دنگو نہ
استوکن پاتے وی! ہفوی بہ دوائی چہ بوہ ورخ قدر بہ پاتے و و یاد و رختہ برہ حصہ یہ وہا | شیر کو دنگو (فرستو) نہ پیوس

قُلْ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۱۴﴾ أَفَحَسِبْتُمْ

وہ فرمائی | نہ وی پاتے شوی تاسو | مگر | لہہ مودہ | کاش | چہ تاسو | بوہید لے | پس آیا تاسو خیال کرے دو
و کہہ | (اللہ بہ) و فرمائی چہ تاسو (پہ دنیا کے) | دیر نہ بلکہ لہہ مودہ پاتے وی کہ تاسو بوہید | آیا تاسو دا خیال دو

أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۱۵﴾ فَتَعَلَّىٰ

چہ بیشک | مونز پیدا اکری وی تاسو | بے کارہ | اوچہ تاسو بہ | زمونز طرف تہ | نہ شئی را کرھوے | پس دیر اوجت کہ
چہ مونز تاسو بے فائدے پیدا اکری یئی | او دا چہ تاسو بہ زمونز طرف تہ واپس نہ را کرھئی | ہفہ اللہ چہ بادشاہ

اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۱۶﴾

اللہ | بادشاہ | حقیقی | نشہ دبل شوک معبود | سیوا ہفہ نہ مالک دے | د عرش | قدر مند
حقیقی دے د ہفہ شان اوجت کہ د ہفہ نہ سیوا بل معبود نشہ | ہفہ د عرت والا د عرش مالک دے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا

او شوک چہ | و بلی | اللہ سرہ | معبود بیل | چہ نشہ دہقہ دلیل | د دہ سرہ | د دے | نو بیشک چہ
او شوک چہ د اللہ سرہ د بل معبود بل نہ کوئی | سرہ د دے چہ ہیٹ دلیل و سرہ پرے نشہ نو د ہفہ

حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۱۱۷﴾ وَقُلْ رَبِّ

حساب د دہ | د دہ د رب سرہ دے | بیشک خلاصہ بہ نہ موی | کافران خلق | او دوائیہ | اے زمار بہ
حساب بہ خانقا د خیل رب سرہ کیری | دا بقیہ دہ چہ کافران کامیا بیدے نہ شئی اوتہ دا دوائیہ چہ زمار بہ

اغْفِرْ وَأَرْحَمَ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۱۸﴾

عفوہ و کہہ | اورحم و کہہ | او تہ | د قولونہ بنہ | رحم کو دیکھے یے۔
ما و بخشنہ | او پہ مارحم و کہہ | او تہ | د قولونہ بنہ | رحم کو دیکھے یے۔

سُورَةُ النُّورِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ أَرْبَعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَسُوْنُ آيَةً وَتَسْعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نور پہ مدنیہ کہے نازل شو پہ | (شوہ) د اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربان دیر زیارتم کو دیکھے دے کہے ۶۵ آیتونہ او رکوع کا دے
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دیر زیارتم خاوند دے

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

دایو سورہ | چہ نازل کرے دے مونز دا | او فرض کرے دے مونز دا | او نازل کرل مونز | پہ دیکھے | آیتونہ | واضح
دایو سورہ دے کوم چہ مونز نازل کرل او دے دے (حکونہ مویہ تاسو) فرض کرل او پہ دے کہے موصفا صفا حکونہ نازل کرل

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ① الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ

دیکھاؤ دجہ تاسو نصیحت حاصل کریں | زناکارہ بیٹھ | او زناکار سرے | پس دھنی | ہر | یو
چہ تاسو نصیحت حاصل کریں ، زناکارہ بیٹھ | او زناکار سرے | چہ دواہ د کبے ہر یو

مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ

لہ دوی نہ | سٹل | دورے | اونہ | راخی ستاسو | پہ دواہ د باند | رحم
سٹل سٹل دورے دھنی ، او ستاسو د پہ دے دواہ د باند | اللہ تعالیٰ پہ حکم

فِي دِينِ اللَّهِ إِنَّ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

د اللہ پہ دین کبے | کہ چرے تاسو | ایمان لریں | پہ اللہ باند | او پہ ورخ | د آخرت
چلو کبے ہیچ ترس نہ راخی ، کہ چرے تاسو پہ اللہ تعالیٰ او د قیامت پہ ورخ | باور لریں -

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ② الزَّانِي لَا يَنْكِحُ

او پکار دجہ حاضر | عذاب د دوی | یوہ چلہ | د مسلمانانو | زناکار سرے | نکاح نہ کوی
او پکار دی چہ د دے دواہ و تنو سزانہ | د مسلمانانو یو تو لے حاضر (ولادہ) وی ، زناکار سرے زناکارے بنے یا

إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ③ وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ

مکر د زناکارے بنے | یا مشرکے بنے سرے | او زناکارہ بیٹھ | نکاح نہ کوی دسرہ | مکر زناکار
مشرکے بنے نہ سیوا بل چاسرہ وادہ نہ کوی | او زناکارے بنے سرے ہم بغیر د زناکار سرے یا مشرک سرے نہ

أَوْ مُشْرِكَةٍ ④ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ⑤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

یا مشرک سرے | او حرام شوے د | داکار | پہ مؤمنانو | او کوم خلق چہ | تہمت لگوی
بل خوک نکاح نہ کوی او د اعل مؤمنانو د پارہ حرام مقرر کرے شوے د | او ہفہ خلق چہ پہ پاک منو

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

پہ پاک لمونو بیٹھ باند | بیا | نہ راوی دوی | خلور | گواہان | پس د دھنی دوی
بیٹھ باند تہمتونہ و لگوی ، بیا خلور گواہان رپرے باند | پیش نہ کرے شی ، نو ہغوی اتیشا

ثَمَنِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ⑥ وَأُولَٰئِكَ

اتیشا | دورے | او مہ قبلوی | د دوی | گواہی | چرے (ہم) | او ہم داخل
د رے د دھنی ، او بیا ہیچرے د ہغوی ہیچ گواہی مہ قبلوی ، او ہم دغہ خلق

هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑦ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

فاسقان دی | مکر | کوم خلق چہ | توبہ و کری | پس | لہ دے نہ
بدکردارہ دی ، ہر ! خوک چہ د دے کار نہ پس توبہ و باسی | او د خیلو علونو

وَأَصْلَحُوا ⑧ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑨ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

او اصلاح لے کرے | نو بیشک | اللہ | دیر بخشنے | رحم کو دے دے | او کوم خلق چہ | تہمت و لگوی
اصلاح و کری - نو بیشک اللہ تعالیٰ دیر بخشنے مہربان دے - او کوم خلق چہ پہ خیلو بیٹھ باند

أَرْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ

پہ خپلو بیباؤ | اود نہ وی | دوی سرہ | گواہان | سیوا | دخیل ذات نہ | نو گواہی پکار دہ
د زنا عیب و لکری اود د ہغوی سرہ دخیل حات نہ سیوا نور گواہان نہ وی نو داسے سری د

أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑥

د یو لہ دوی نہ | خلورخلہ | گواہی (قسم) | پہ اللہ | چہ بیشک دے | رشتینے دے -

گواہی صورت دادے چہ ہغہ بہ خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ قسم غریچہ بیشک ہغہ پہ خیلہ دعویٰ کئے رشتینے دے

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ⑤

اوپہ پنجم خل | داچہ | لعنت دوی | د اللہ | پہ دے | کہ چرے وی دے | لہ دروغ دیونکو نہ

اوپہ پنجم خل یہ داسے دوائی چہ کہ چرے ہغہ دروغ زن دوی نو پہ ہغہ د اللہ تعالیٰ لعنت وی -

وَيَذَرُهَا عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ

اولرے کو لے شی | لہ دے (بٹخے) نہ | عذاب (د اخیڑہ) | چہ گواہی ورکری | خلورخلہ گواہی | پہ اللہ

اود بٹخے نہ سزا پہ دے شان سرہ لرے کیڈکشی | چہ ہغہ د خلورخلہ پہ اللہ تعالیٰ باندی قسم و خوری

إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ⑧ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ

چہ بیشک دے | لہ دروغ ویونکو دے | اوپہ پنجم خل | داچہ | غضب دوی | د اللہ

چہ داسرے دروغ زن دے | اوپہ پنجم خل داسے دوائی چہ پہ ما د اللہ تعالیٰ غضب

عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑨ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

پہ دے (بٹخے) | کہ چرے وی دے | لہ رشتیا دیونکو نہ | اوکہ پکرنہ دے | فضل | د اللہ | پہ تاسو

د نازل شی کہ دا سرے رشتیا وائی - اوکہ د اللہ تعالیٰ فضل او مہر بانی در باند نہ دے اودا بٹ

وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑩ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ

ادد دے رحمت | اوداچہ اللہ | توبہ قبولونکے | حکمت والا دے | بیشک کوم خلق چہ | راغلل | پہ تہمت سرہ

نہ دے چہ اللہ تعالیٰ توبہ قبولونکے د حکمت نو غاوند دے (نوپہ تو مصیبت کئے بہ پرانہ وی) - کومر خلق چہ (پہ عائشہ باندی) تہمت و لکرو

عَصَبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

یوہ د لہ دے | لہ تاسو نہ | مہ گنری تاسودا | بدہ | خان د پاره | بلکہ دا | غورہ دے | تاسو پاره

ہغہ م لہ تاسو نہ بوتو لے دے | تاسو د مان د پاره دا (قیصی) | بدہ مہ گنری | بلکہ تاسو د پاره خوہم دا غورہ دے

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ⑪ وَالَّذِي

ہر یوکس د پاره دے | لہ دوی نہ | ہغہ فیز | چہ دے د کرد | لہ گناہ نہ | اوکوم کس چہ

پہ دوی کئے ہر چا د پاره خورہ چہ ہغہ حصہ داخستہ ہغہ ہو مرہ گناہ دے | اوچاچہ پہ کئے دے

تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑫ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

ذمہ وار دے | د لوئے تہمت | لہ دوی نہ | دے د پاره عذاب دے | دیر لوئے | ملے و نہ تہمت | ہر کلمہ چہ واوریں تاسودا

توبہ نہ زیانہ حصہ داخستہ د ہغہ سزا ہم (د نورونہ زیانہ) | یوہ دے - ہر کلمہ چہ تاسودا (د تہمت) خبرہ

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۖ وَقَالُوا

چہ گمان کرے کہ | مؤمنان و مسکین | او مؤمنان و مسکین | یہ خپلو خلقو | دنیکی | او ویلے دوی
واور یدہ نو لے داسے ونہ شہہ چہ مسلمانان و مسکین دخیلو خپلوانو یہ حقہ نیک گمان کرے وے او داسے

هَذَا رَأْيُكَ مُبِينٌ ۝ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ

چہ داخو | بہتان دے | بنکارہ | ولے رانہ و ستل دوی | پہ دے خبرہ | خلور | گواہان
و بیلی وے چہ داخو بنکارہ بہتان دے - دوی پہ خپلہ خبرہ باند ولے خلور گواہان پیدانہ کرل ۹ نو ہرک

فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ ۝

پس ہرک چہ رانہ و ستل دوی | گواہان | پس دغہ کسان | پہ نزد اللہ | دروغن دوی
چہ دوی گواہان رانہ و ستل شول ۱ نو بس د اللہ تعالیٰ پہ نزد (خو) ہم دوی دروغن شول -

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

او کہ چہ نہ وے | فضل | د اللہ | پہ تاسو | او ددہ رحمت | پہ دنیا کینے | او آخرت (کینے)
او کہ پہ تاسو باند د اللہ تعالیٰ فضل او مہربانی پہ دنیا او آخرت دوارو کینے نہ وے، نو تاسو

لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ اذْ تَلَقُّوهُ

نور سیک بہ و تاتو | پہ وجہ دھے | چہ مشغول شوئی تاسو | پہ ہفے کینے | عذاب | دیر لوئے | ہرک چہ تاسو راوستلہ داخو
چہ پہ کومہ مشغلہ کینے پریوتی وئی نو پہ دے کینے بہ در باند لوئے آفت رانزل شوے دو، کوم دخت چہ تاسو

بِالْأَسْنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

پہ خپلو زبوا | او تاسو ویلے | پہ خپلو خلور سرہ | ہفہ خبرہ چہ نشہ | تاسوتہ | دھے | (ختم) علم
داخبرہ خلے تر خلے نقل کولہ او پہ خلہ موہفہ خبرہ کولہ چہ تاسو ترے نہ خپلہ خبرہ وئی او

وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۖ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝ وَلَوْلَا

او تاسو کینلہ دا | معمولی خبرہ | او ہفہ وہ | پہ نزد اللہ | دیرہ لویہ - | او لے ونہ شہہ
او دا مو معمولی خبرہ کینلہ حال دا چہ د اللہ تعالیٰ پہ نزد دیرہ غیہ (خرابہ) خبرہ دہ - او ختم وخت

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا ۖ

ہرک چہ | او ورید لو تاسو غے تہمت | چہ ویلے تاسو | نہ دی مناسب | موبزلہ | چہ پہ زبہ راوہد موبزلہ | داخبرہ
چہ تاسو او رید لے وہ نو داسے مو ولے نہ ویلے چہ موبزلہ داسے خبرہ دکل نہ ایستل نہ بنا بییری

سَبَحْنَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ

تلہ پاک یے | داخو | بہتان دے | دیر لوئے | نصیحت کوی تاسوتہ | اللہ | ددے خبرہ چہ
سبحان اللہ! داخو دیر لوئے بہتان (دروغ) دوی - (دورگی) اللہ تعالیٰ تاسوتہ نصیحت کوی کہ چہ

تَعُوذُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا ۖ إِنَّكُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ

تاسو دوبارہ (مذکورہ) داسے کار | ہیتر کلمہ | کہ چہ یی تاسو | مؤمنان | او بیانیوی | اللہ
تاسو مؤمنان یی نو بیا ہیچرے داسے کار ونہ کہی - او اللہ تعالیٰ تاسو دوبارہ حکم

لَكُمْ الْآيَاتُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

آیتونه | ادا الله | پوهه | د حکمت خاوند دی | بیشکه | کوم خلق چه | غواړی
 (صفا صفا) بیا نوی | اوالله تعالی په هر څه پوهه د حکمت خاوند دی، بیشکه کوم خلق چه دا غواړی

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

چہ خورہ شی | بے حیائی | پہ ہغو خلقو کہنے چہ | مؤمنان دی | هغوی دپارہ | عذاب دے | دردناک
چہ پہ مؤمنانو کہنے دے بے حیائی خورہ شی ، هغوی دپارہ پہ دنیا او آخرت کہنے

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

پہ دنیا کہنے | او پہ آخرت (کہنے) | او اللہ | پوہیری | او تاسو | نہ پوہیری ۔
 دردناک عذاب مقرر دے ۔ او اللہ تعالیٰ نہ کھرے خبرے علم دے او تاسو نہ پوہیری

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَعُوفٌ

و کہ پُورنہ و فضل | دَ اللہ | پہ تاسو | او ددہ رحمت | او داچہ | اللہ | دیر مہربان
و کہ چرے تاسو باید دَ اللہ تعالیٰ فضل او ددہ رحمت نہ و (نو تاسو بہ سخت ترین سزا در کرے شو کہ) او داچہ اللہ تعالیٰ

رَحِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ

رحم کوونکے | اے ایمان خاوندانو! | مہ روانیبریٰ | پہ قدمو نو | دشیطان
دیرنرمی کوونکے مہربان دے۔ اے مؤمنانو! | تاسو دشیطان پہ قدمو نو پسے مہ حُ

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

و حقو ک چه | پیروی کوی | دَ ق د مونی | دَ شیطان | نو بیشکه هغه | حکم کوی | دَ بے حیایی
و حقو ک چه | یہ شیطان ہے | روار | شی | نو هغه خو همیشہ | دَ بے شرمی | اد د بد و کار و نولار

وَالْمُنْكَرُ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا

او د بدکار | او کہ چرک نہوے | فضل | د الله | پہ تاسو | او د د رحمت | تو پاں سوکے بہ نہ
چارے بنا، | او کہ پہ تاسو | باند د الله تعالیٰ فضل او مہربانی نہوے | تو پہ تاسو کہنے بہ ہیئتو کہ

مِنْكُمْ	مِنْ أَحَدٍ	أَبَدًا	وَلَكِنْ	اللَّهُ	يَزِي	مَنْ يَشَاءُ
له تاسونہ	ہم کس	ہم کلمہ	لیکن	اللہ	پاکوی	خو کی چہ غواری

ہے ماسو نہ | ہیٹ کس | ہیٹ مکہ | لیں | اللہ | پانوی | سو پہ سواری
 ہیرے پاک شوئے نہ ، دو | ہو اللہ تعالیٰ چہ دچا پہ حقہ وغواہی نو ہفتہ پاک اوصفا کری

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

اولیہ | آؤریدونکے | پوہہ دے | اوقسم دینہ خوری | دفضیلت خاوند | لہ تاسو نہ

وَاللّٰهُ تَعَالٰی ہر شے آفری پہ ہر شے پوہہ دے۔ او پہ تاسو کیے خوک چہ دَ بزم گواو دَ فراغے روزی خاوندانِ
وَالسَّعَةِ اَیُّ یَوْمٍ اُزِلَ الْقُرْمُ وَالْمُسْکَرُ وَالْمُهْجَرُ

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا | أُولَى الْقُرْبَى | وَالْمَسْكِينِ | وَالْمُهَاجِرِينَ
 وَفَرَاخِي خَاوند | چه (نه) در کوی | خیلوانوته | اومسکینانوته | اودهجرت کودنوته

نوهفوي د خپلوانو ، مسکینانو او د الله تعالی په لاس کښه هجرت کوونکو ته د خټه نه ورکولو

منزل ۴

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا ۖ أَلَا تَجْبُونَ ۚ أَنْ يَغْفِرَ

پہ لائے کہنے | دَاللہ | اوپکار دہ چہ عفوہ وکری | اودرگز وکری | آبا تاسونہ خوشی | چہ معاف کری
تسہونہ نہ خوشی اوپکاری چہ معافی ورنہ کوی اودرگز نہ کاراخی، آبا دامو خوشہ نہ دہ چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ ۲۲ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ

اللہ | تاسو | او اللہ | دیر بخنویک | مہربان دے | بیشک | کوم خلق چہ | نہمت لکوی
درنہ بخنہ وکری، او اللہ تعالیٰ دیر بخنویک مہربان دے - ہفہ خلق چہ پہ پاک ملنو، بے خبرہ

الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پہ پاکدامنو | بے خبرہ | اومو مانو بنحو باند | لعنت شو دے دوی | پہ دنیا کہنے | اوپہ آخرت کہنے
او ایماندارو بنحو باند تھننہ لکوی، نو پہ هغوئ باند پہ دنیا او پہ آخرت دوا کہنے لعنتونہ دیرری

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ ۲۳ ۚ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ

اودوی دپارہ | عذاب دے | دیر لوئے | پہ هفہ ورخ چہ | گواہی بہ ورکوی | پہ دوی باند | ژ بے ددوی
اوهغوئ لہ دروند عذاب مقرر دے - پہ هفہ ورخ چہ خپل ژ بے او خپل لاسونہ او خپل پیے

وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ ۲۴ ۚ يَوْمَ يُوَفِّيهِمْ

اولاسونہ ددوی | او پیے ددوی | د هفہ خہ | چہ کول بہ دوی | پہ دغہ ورخ | پورہ بہ ورکوی دوی
بہ پورے پہ خپلہ گواہی کوی چہ دوی خہ کارونہ کول - پہ دغہ ورخ بہ اللہ تعالیٰ دوی تہ

اللَّهُ دِينَهُمْ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۚ ۲۵ ۚ

اللہ | بدلہ ددوی | پہ انصاف | اودوی بہ پوہشی | چہ بیشک اللہ | ہم دے برحق دے | (حق) واضح کوونکے
د دے پورہ پورہ سزا ورکری اودوی تہ بہ معلومہ شی چہ اللہ تعالیٰ واقعی رشتیے اود هفہ خبرہ بشارہ کوونکے دے

الْخَبِيثَاتِ لِلْخَبِيثَاتِ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ

ناپاکے بنی | د ناپاکو سرد دپارہ دی | اونا پاک سری | د ناپاکو بنحو دپارہ دی | او پاک بنی | پاکو سرد دپارہ دی
ناپاکہ بنی د ناپاکو سرد لائق دی، اونا پاکہ سری د ناپاکو بنحو لائق دی، او پاک بنی د پاکو سرد

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

اوپاک سری | پاکو بنحو دپارہ دی | داخل | بری دی | لہ هفہ خہ نہ | چہ دوی وائی | دوی پارہ
اوپاک سری د پاکو بنحو لائق دی، داخل د دے (شرید د) خبرونہ بالکل پاک دی (او) دوی د

مَغْفِرَةٌ ۚ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ ۲۶ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

بخنہ دہ | اورفاق | د عزت | اے ایمان خاوندانو! | دنہ مہ ورخی | کورونو تہ
پارہ بخنہ او د عزت روزی دہ - اے ایمان خاوندانو! د خپلو کورونو نہ بغیر د نورچا کورونو

غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ

سبوا | لہ کورونو خپلونه | تردے چہ | تاسوا اجازت واخلی | اوسلام واپچی | د هفہ پہ استوکنو | دا (خبرہ)
تہ تر هفہ مہ ورنو زئی تر قوم اجازت واخلی او د هفہ پہ استوکنو خلقو سلام وائے چوی - دا کار تاسو

خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۴۷﴾ فَإِنْ لَّمْ تَتَّخِذُوا فِيهَا أَحَدًا

غورہ دے | تاسو پاره | دپارہ دد کچہ تاسو | نصیحت حاصل کرئی | پس کہ چکر بیانہ مومئی تاسو | پہ ہفہ کئے | ہیٹوک
دپارہ دیر غورہ دے | چہ تاسوئے خیال و سائی | نوکہ پہ ہفہ کوس کئے | درتہ ٹوک بشکارہ نہ شی نو تر ہفہ مہ

فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا

پس دنہ مہ ور حئی دغاے نہ تر دچہ | اجازت در کرے شی | تاسو تہ | اوکہ چرے و ویلے شی تاسو تہ | چہ واپس شی
ورنوزی ترخو چہ اجازت درتہ دنہ شی | اوکہ دا درتہ و ویلے شی چہ واپس لاہ شی

فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۴۸﴾

نو واپس شی | دا (خبرہ) | زیاتہ پاکیزہ دہ | تاسو پاره | او اللہ | پہ ہفہ غہ | چہ کوئی تے تاسو | پوہہ دے۔
نو واپس شی، ہم دا خبرہ ستاسو پہ حقلہ غورہ دہ | او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ کارونو بنہ پوہہ دے۔

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ

نشہ دے | پہ تاسو | (خہ) گناہ | چہ دنہ ورشی تاسو | کوردنوتہ | چہ نہ و سیری ٹوک
پہ دے خبرہ کئے پہ تاسو خہ گناہ نشہ چہ پہ کومو کورونو کئے ٹوک نہ و سیری (او) ستاسو مال او سامان پہ ہفہ کئے

فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۴۹﴾

پہ ہفہ کئے | (بلکہ پہ ہفہ کئے) مٹاوی | ستاسو | او اللہ | پوہیری | خہ چہ تاسو بشکارہ کوئی | او خہ چہ | تاسو پتوئی
دنہ وی نو ہفہ تہ ورنوزی، او اللہ تعالیٰ ستاسو پہ خرگند او پہ پتو کارونو باند بنہ پوہیری

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوْا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ

ووایہ | مؤمنانوسرونہ | چہ نیٹے ساقی | سترے خیل | او حفاظت د کوی | دخیلو شرماکھونو
(پہ پیغبرہ) مؤمنانوتہ ووایہ چہ خیل سترے د نیٹے ساقی | او دخیلو سترونو حفاظت د کوی

ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۵۰﴾ وَقُلْ

دا | دیر پاکیزہ دہ | دوی دپارہ | بیشک اللہ | خبردار دے | پہ ہفہ غہ | چہ دوی تے کوی | او ووایہ
دا خبرہ ددوی دپارہ دیر بہترہ دہ، اللہ تعالیٰ دخلقو پہ توو کارونو بنہ خبر دے۔ او مؤمنانوبخو

لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ

مؤمنانوبخونہ | چہ کوزے ساقی | خیل سترے | او حفاظت د کوی | دخیلو شرماکھونو
تہ ووایہ چہ خیل سترے د کونے ساقی، او دخیلو سترونو حفاظت د کوی

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ

اونہ د بشکارہ کوی | خیل بنائست | مکر | کوم چہ ظاہر دوی | لہ ہفہ نہ | او ہنوی د راواچی
او خیل دول سنکار د نہ خرگند دوی، البتہ کوم چہ نہ شی پتہیدے، او خیل لو پتہ د پہ سینو

خُضْرُهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۚ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ

خیل لو پتہ | پہ خیلو گریوانونو | اونہ د بشکارہ کوی | خیل بنائست | مکر خاوندانو خیلوتہ
او خیل دول سنکار د نہ خرگند دوی | نو خیلو خاوندانوتہ

أَوْ آبَائِهِمْ أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِمْ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِمْ أَوْ

يا خپلو پلارنوته | يا | د خپلو خاوندانو پلارنوته | يا خپلو خاوندانو | يا د خپلو خاوندانو خاوندانو | يا
يا خپلو پلارنوته | يا سخرانوته | يا خپلو خاوندانو | يا د خاوندانو خاوندانو | يا

إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِمْ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِمْ أَوْ نِسَاءَ إِيَّاهُمْ أَوْ مَا

يا خپلو وروڼدوته | يا خپلو وروڼدوته | يا خپلو خورپوڼوته | يا خپلو ښځوته | يا په هغه ښځو
خپلو وروڼدوته | يا خپلو وروڼدوته | يا خپلو خورپوڼوته | يا د خپل مذهب ښځوته | يا

مَلَكَتْ أَيْمَانَهُمْ أَوِ التَّيَّعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ

د کومو مالکان دی | د دوی ښی لاسونه | يا هغه خادمان چه | چه حاجت نه لری (د ښځو) | له سروته
خپلو وینځوته ، | يا له سروته هغه خادمانوته چه نفسانی خواهشات نه لری

أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبَنَّ

يا هغه ماشومان | کوم چه | خبر نه وی | په شرمکاڼو | د ښځو | اونه د دوی دوی (زموږ)
يا هغه ماشومانوته چه لا د ښځو د پردو د خبرو نه واقف نه وی او (د تللو په وخت کې) ښځو

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُؤْبَوا

په خپلو ښځو | چه معلوم شی | هغه څه چه | پټوی د دوی | له خپل ښناست نه | او تاسو توبه وکړئ
د خپل ښځو په زور کاڼه وی چه په دے سره د دوی پټو کالو آواز واوړیدے شی ، او تاسو ټول الله تعالی

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾

د الله په وړاند | ټول | اے | مؤمنانو! | د پاره د ځکه تاسو | کامیاب شی .
نه توبه وباسئ | اے مؤمنانو! چه تاسو نجات بیامومی - او په

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ

او نکاح وکړئ | د کونډو ښځو | له خپل قوم نه | او د نیکانو | غلامانو | او د وینځو
تاسو کینے چه کوم ښځو کونډه دی د هغوی نکاح کوئ او د خپلو نیکانو غلامانو هم او د وینځو هم (نکاح کوئ)

إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

که چرے وی دوی | محتاجه | نو غنیان به کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او الله
که دوی غریبان وی نو الله تعالی به ئ په خپل فضل سره غنیان کړی - او الله تعالی د ډیرے

وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ وَلَيْسَتَعَفِيفٌ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

ډیر وړوونکے | پوهه دے | او پاکدامنه د وسپړی | هغه خلق چه | نه بیامومی (سامان) | د نکاح
فراختیا خاوند په هر څه پوهه دے او کوم خلق چه د نکاح طاقت نه لری - پکار دی چه هغوی مان

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ

تر دے چه | غنیان کړی دوی | الله | په خپل فضل سره | او هغه خلق چه | غواری | معاخذ کول
پاکدامنه ساتی تر دے چه الله تعالی په خپل فضل سره هغوی غنیان کړی او کوم غلامان چه تاسو سره مکاتب (معاخذ)

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ

لہ ہفہ چانہ | چہ مالکان شوی دیکر لاسو ستاسو | پس مکاتب کری ہفوی | کہ چکر تاسو معلومہ کری | پہ ہفوی کہنے | فہ نیکی
کول اوازادی حاصلول | غواہی کہ چہرے تاسو پہ ہفوی کہنے نیکی او صلاحیت معلوم وی نو ہفوی سرہ مکاتب دکر

وَأَتَوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۖ وَلَا تُكْرَهُوا فَتِيَّتَكُمْ

و تاسو ورکری دوی | دالہ مال نہ | کوم چہ لے دکرے تاسو | اومہ مجبورہ کوئی | خیل وینے
او کوم مال چہ اللہ تعالیٰ تاسو لہ دکرے دے لہ ہفہ نہ دوی تہ ہم لبرور کری | او خیل وینے د دنیا د ژوند

عَلَى الْبَغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ

پہ بدکاری باند | کہ چہرے | غواہی دوی | پاکدانی وسید | دپارہ دیکر حامل کری | سامان | د دنیا د ژوند
د فائدہ حاصلول دپارہ پہ زنا کاری مہ مجبورہ کوئی ہر کلمہ چہ ہفوی پاک ملنے اوسیدل غواہی

وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ

او شوک چہ | مجبورہ کوئی دوی | نو بیشک | اللہ | پس د دوی د مجبورہ کولونہ | محبوبہ
او شوک چہ ہفوی (پہ زنا کولو) مجبورہ کری | نو اللہ تعالیٰ د ہفوی د مجبور نیانہ پس محبوبہ

رَحِيمٌ ۚ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مہربان دے | او بیشک | نازل کرل مونہ | ستا طرف تہ | آیتونہ | روینانہ | او مثالونہ
مہربان دے ، او مونہ ستا طرف تہ واضح حکمونہ نازل کری دی او د ہفو خلقو مثالونہ

مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۚ اللَّهُ

د ہفو خلقو چہ | تیر شوی دی | لہ تاسو نہ و ہاند | او نصیحت | د پیرہیز کار نو دپارہ | اللہ
(بیان کری دی) چہ ستا سونہ و ہاند تیر شوی دی او د ویرید و نکو دپارہ (د نصیحت (ذریعہ) دے ، اللہ تعالیٰ

نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نَوْرِهِ كَمِشْكُوَةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

نور | د آسمانونو | او د زمکے دے | مثال | د دہ نور | پہ شاد تاج | چہ پہ ہفہ کہنے | دیوہ دہ
د آسمانونو او د زمکے نور دے د دہ نور مثال داسے د لکہ چہ یوتاخ د چہ پہ ہفہ کہنے دیوہ پرتہ

الْبُصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ

ہفہ دیوہ | پہ دیوہ شیشہ کہنے دہ | ہفہ شیشہ | داسے دہ لکہ چہ | داستور د | زلید و نکے | بلوے شی ہفہ
دہ او ہفہ دیوہ پہ دیوہ شیشہ کہنے دہ (او ہفہ) شیشہ لکہ یو حلدہ ستورے دے ، د غنہ دیوہ دیوہ

مِنْ شَجَرَةٍ مُّبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۚ يَكَادُ

لہ یوے اونی نہ | چہ برکتی دہ | د زیتون | چہ نہ نور خاتہ دہ | اونہ نور پریوانہ تہ | نزد دے د چہ
فائدہ مندے برکتی اونی نہ بلیری (یعنی) د زیتون نہ چہ نہ نور خاتہ غارے تہ ولاہ دہ اونہ د قلع غارے دہ

زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى نُورٍ ۚ يَهْدِي

نیل دہنے | رنہا درکری | اگر کہ نہ وی رسید ہفہ تہ | اوس | رنہا دہ د پاسہ درنہا | لاسہ بنائی
د رنہا د رنہا بنکاری لکہ چہ پہ خیلہ بہ اوس بلہ شی اگر کہ اورو رتہ نزد ہم نہ شی ہفہ تولہ رنہا رنہا دہ ، اللہ تعالیٰ چہ د چہا

اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ

اللہ | خپل نور ته | چا ته چه دے وغواړی | اوبیا نوى | الله | مثالونه | خلقو د پاره
په حقله وغواړی نو د خپل نور هدايت ورته وکړی او الله تعالى خلقو د پاره مثالونه بیا نوى

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۳۵ فِي بُيُوتِ أَذْنِ اللَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ

او الله | هر څيز باند | پوهه دے | په هغه کورونو کې | چه حکم کړه | الله | چه اُوږت د کړه شی | اوبیا د شی
او الله تعالى په هر څيز بڼه پوهه دے ، په داسے کورونو (يعنی جہاتونو) کې چه الله تعالى د هغه (کورونو) په حقله

فِيهَا اسْمُهُ لَا يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝۳۶

په هغه کې | نامه د ددے | پاکي بیا نوى | د ددے | په هغه کې | سحر | ماښام
د حکم ورکړه دے چه د هغه ادب لحاظ د ساتلے شی او د هغه نوم د په کې اختل شي په هغه کې سحر ماښام خلق د الله پاکي

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ

(د) سړي | چه نه غافله کوی دوی | سوداگری | اونه اخستل خرڅول | د الله ذکر نه | او د قانو
بیا نوى ، داسے خلق کوم چه د الله تعالى ذکر نه نه تجارت غافله کولے شی نه اخستل خرڅول اونه د مونځ قانو او

الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

د مونځ نه | اود ادا کولو | د زکوٰۃ نه | دوی ویریدی | له هغه ورځ نه | چه اُلته به شی
زکوٰۃ ادا کولو نه (څه څیز دوی منع کولے شی) ، هغوی د هغه ورځ نه ویریدی چه زړونه

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝۳۷ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ

په هغه کې | زهونه | اوسترګے | د پاره د دے چه جزا ورکړی دوی | الله | غوره
اوسترګے به په کې (په بل منځ) واوړی ، انجام به دے داوی چه الله تعالى به ورله د خپلو نیکو عملونو

مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۝۳۸ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

د هغو عملونو | چه دوی کول | او چه زیات ورکړی دوی ته | د خپل فضل نه | او الله | رزق ورکوی
دیره بڼه بدله ورکړی او د خپل فضل نه به زیات هم ورکړی ، او الله تعالى چه د چا په حقله

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۹ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

چا ته چه غواړی | بے حساب | او کوم چه کافران دی | عملونه د دوی | په شان د سراب
غواړی نو بے حساب رزق ورکوی ، او څوک چه کافران دی د هغوی عملونه د سراب په شان دی

بَقِيعَةٍ يَّحْسِبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً ۝۴۰ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ

په بیا بان کې | چه خیال کوی په هغه | تړے | د اوبو | تړدے چه | هر کله راشی هغه ته | نو بیا نه موی (هلته)
چه په یو هوام میدان کې پرے تړدے د اوبو مکان کوی خو هر کله چه ورته نزد دے ورشی نو هیڅ بیا نه

شَيْئًا ۝۴۱ وَجَدَ اللَّهُ عِنْدَهُ فَوْقَهُ حِسَابًا ۝۴۲ وَاللَّهُ سَرِيعُ

هیڅ | او بیا موی الله | هلته | نو هغه پور د وکړی ده ته | حساب د ددے | او الله | دیر زی
موی او هلته (د) الله (تقدیر) بیا موی نو هغه ورسره خپل حساب پوره کړی (او د وکړی) او الله تعالى دیر

الْحِسَابِ ۚ أَوْ كُظِّلَتْ فِي بَحْرِ لَحْجِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ

حساب کو فکے ۛ یا پہ شان د تیارو | پہ یو ژور دریاب کئے | چہ راپتوی دے | چہ | د پاسہ
زہ حساب غلاموی یا دھغہ عملونہ دات دی لکے د لوئے ژور سمند د لاند تیرے چہ لوئے لوئے چہ پر

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَتْ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

د بے چہ | د پاسہ دھغے | وریخ وی | تیارے دی | خے دھغے | د پاسہ خے نور
باند راجی، دیوے چہ د پاسہ بلہ چہ وی او بیا دھغے چہ د پاسہ وریخ وی غرض دا چہ لاند باند تیارے راتوے

إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْدِرْهَا ۖ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا

مہ چہ راؤ باسی ۛ خیل لاس | نو لیدے نہ شی ہغہ | او مہ ہغہ کس چہ | نہ دے جو کرے | اللہ | دہ لہ | رختہ نور
شوی وی کہ خوک خیل لاس راؤ باسی نو داسے (تیارے) وی لکے چہ ہغہ م لیک نہ شی او چالہ چہ اللہ (د ہدایت) رختہ

فَمَالَهُ مِنَ نُورٍ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ

پس نشستہ دہ د پارہ | رختہ نور | آیانہ دی کتلی تا | چہ د اللہ | پاکی بیانوی | خوک چہ پہ آسمانوں کئے
ورنہ کوی نو ہغہ لہ بل ہیچرتہ رختہ نشستہ، آیاتانہ معلومہ نہ دہ چہ قول (مخلوق) د اللہ تسبیح دانی خوک چہ پہ آسمانوں

وَالْأَرْضِ ۚ وَالطَّيْرِ صَفَّتْ كُلُّ قَدْعِلْمٍ صَلَاتَهُ

او زمکہ (کئے دی) | او مارغان | وزرے خود ونگی | ہریو | پیژندے دہ | خیلہ دعا
کئے او زمکہ کئے دی او الو تو نگی مارغان ہم چہ وزرے غور وے وی، ہریو تہ خیلہ خیلہ دعا او خیلہ خیلہ تسبیح

وَتُسَبِّحُهُ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ

او خیلہ تسبیح | او اللہ | پوہہ دے | پہ ہغہ خے | چہ دوی کوی | او مہ اللہ د پارہ دہ | بادشاہی
معلومہ دہ، او اللہ تعالیٰ تہ د دوی قول عملونہ معلوم دی۔ او د آسمانوں او د زمکہ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالِىَ اللَّهُ الْمَصِيرُ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي

د آسمانوں | او د زمکہ | او د اللہ طرف تہ | واپس تلل دی | آیانہ دی کتلی تا | چہ اللہ | روانوی
بادشاہت ہم د اللہ تعالیٰ د پارہ د ہم د اللہ تعالیٰ طرف تہ واپس تک د آیاتانہ دی لیدلی چہ ہم اللہ تعالیٰ

سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ

وریخ | بیا | یوخلے کوی | دا پہ خیل مینے کئے | بیا کوی دا | قَط پہ قَط | بیاتہ وینے (چہ) | باران
وریخ روانوی، بیاتے پہ خیل مینے کئے یوخلے کوی، بیلے لاند باند کوی، نو تہ وینے چہ دھغے د

يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهَا

راؤی | د دے د مینے نہ | او دھغہ راوردی | لہ آسمان نہ | د غرونو (پہ شان وریخو) نہ | چہ پہ د کئے وی
مینے نہ باران راؤی | او د وریخو د لویو لویو حصونہ د لویو راوردی

مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ ۚ

بردی | پس ہغہ وروی | دا | پہ چاچہ غواہی | او بیرتہ لے کر خوی | لہ ہغہ چانہ | چہ غواہی
نو پہ چاچہ غواہی | پہ ہغہ لے راوردی | او چہ د چانہ چہ خوشہ شی دھغوی نہ لے بیرتہ ساقی

